ISSN 0378-7079

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

C 103 E

45e jaargang

30 april 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer | Inhoud | Bladzijde

I *Mededelingen*

. . . . . .

II *Voorbereidende besluiten*

Commissie

2002/C 103 E/01 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim *(COM(2001) 123 def./2 — 2001/0060(COD))* (1) 1

2002/C 103 E/02 Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap *(COM(2001) 753 def. — 2001/0026(COD))* (1) 5

2002/C 103 E/03 Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval *(COM(2001) 729 def. — 2001/0291(COD))* (1) 17

2002/C 103 E/04 Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) betreffende een aanvullende financiering voor 2001 in het kader van de thans geldende Overeenkomst EG-UNRWA voor 1999-2001 *(COM(2001) 741 def. — 2001/0288(CNS))* 21

2002/C 103 E/05 Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van bijlage I van Beschikking nr. 1336/97/EG betreffende een geheel van richtsnoeren voor trans-Europese telecommunicatienetwerken *(COM(2001) 742 def. — 2001/0296(COD))* (1) 23

NL

(1) Voor de EER relevante tekst

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 103 E/06	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim *(COM(2001) 564 def./2 — 2001/0235(COD))* (1)	26
2002/C 103 E/07	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim *(COM(2001) 564 def./2 — 2001/0236(COD))* (1)	35
2002/C 103 E/08	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het Europese luchtverkeersbeheernetwerk *(COM(2001) 564 def./2 — 2001/0237(COD))* (1)	41
2002/C 103 E/09	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 92/118/EEG van de Raad met betrekking tot de gezondheidsvoorschriften voor dierlijke bijproducten *(COM(2001) 747 def. — 2000/0230(COD))* (1)	55
2002/C 103 E/10	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten *(COM(2001) 748 def. — 2000/0259(COD))* (1)	58
2002/C 103 E/11	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart en de preventie van verontreiniging door schepen *(COM(2001) 676 def. — 2000/0327(COD))* (1)	184
2002/C 103 E/12	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC) *(COM(2001) 754 def. — 2001/0293(COD))* (1)	198
2002/C 103 E/13	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot bevordering van het gebruik van biotransportbrandstoffen *(COM(2001) 547 def. — 2001/0265(COD))* (1)	205
2002/C 103 E/14	Voorstel voor een beschikking van de Raad houdende sluiting van het aanvullende protocol bij de overeenkomst inzake een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta, om de Republiek Malta te associëren met het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) *(COM(2001) 777 def. — 2001/0303(CNS))*	208
2002/C 103 E/15	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/81/EEG wat betreft de mogelijkheid een verlaagd accijnstarief toe te passen op bepaalde minerale oliën die biobrandstoffen bevatten en op biobrandstoffen *(COM(2001) 547 def. — 2001/0266(CNS))* (1)	217
2002/C 103 E/16	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de totstandbrenging van een communautair kader voor geluidsclassificering van civiele subsonische vliegtuigen met het oog op de berekening van geluidsheffingen *(COM(2001) 74 def. — 2001/0308(COD))* (1)	221
2002/C 103 E/17	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten *(COM(2001) 784 def. — 2001/0305(COD))* (1)	225

(1) Voor de EER relevante tekst

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 103 E/18	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een ecopuntensysteem voor vrachtwagens in transito door Oostenrijk voor het jaar 2004 *(COM(2001) 807 def. — 2001/0310(COD))*	230
2002/C 103 E/19	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen en houdende wijziging van de verordeningen inzake maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen *(COM(2001) 788 def. — 2000/0236(COD))* (1)	233
2002/C 103 E/20	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van de richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen *(COM(2001) 788 def. — 2000/0237(COD))* (1)	243
2002/C 103 E/21	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van de communautaire programma's worden gedelegeerd *(COM(2001) 808 def. — 2000/0337(CNS))*	253
2002/C 103 E/22	Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap 2000-2006 *(COM(2001) 822 def. — 2001/0202(COD))*	266
2002/C 103 E/23	Gewijzigd voorstel voor een verordening (EG, EGKS, Euratom) van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen *(COM(2001) 691 def./2 — 2000/0203(CNS))*	292
2002/C 103 E/24	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten aan de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) *(COM(2001) 823 def./2 — 2001/0327(CNS))*	331
2002/C 103 E/25	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 95/93 van de Raad van 18 januari 1993 betreffende gemeenschappelijke regels voor de toewijzing van „slots" op communautaire luchthavens *(COM(2002) 7 def. — 2002/0013(COD))* (1)	350
2002/C 103 E/26	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap *(COM(2002) 8 def. — 2002/0014(COD))* (1)	351
2002/C 103 E/27	Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair programma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de interne markt (Fiscalis 2007 programma) *(COM(2002) 10 def. — 2002/0015(COD))*	361
2002/C 103 E/28	Voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van aanvullende macrofinanciële bijstand aan Oekraïne *(COM(2002) 12 def. — 2002/0018(CNS))*	366
2002/C 103 E/29	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende zaken, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand en andere financiële aspecten van civiele procedures *(COM(2002) 13 def. — 2002/0020(CNS))*	368

(1) Voor de EER relevante tekst

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim

(2002/C 103 E/01)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 123 def./2 — 2001/0060(COD)

(Door de Commissie ingediend op 30 november 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De totstandbrenging van het gemeenschappelijk vervoersbeleid vergt een sterk luchtvervoersysteem dat kan zorgen voor een veilige en regelmatige werking van de luchtverkeerdiensten, en dat daarmee het vrije verkeer van goederen, personen en diensten vergemakkelijkt.

(2) Tijdens zijn buitengewone bijeenkomst van 23 en 24 maart 2000 te Lissabon heeft de Europese Raad de Commissie verzocht voorstellen in te dienen betreffende het beheer van het luchtruim, van het luchtverkeer en van de luchtverkeersstromen op basis van de werkzaamheden van de door de Commissie georganiseerde Groep op hoog niveau inzake het gemeenschappelijk Europees luchtruim. Deze groep, die ondermeer is samengesteld uit de civiele en militaire autoriteiten belast met de luchtvaart in de lidstaten, heeft in november 2000 verslag uitgebracht.

(3) Voor een goed functioneren van het luchtvervoersysteem zijn luchtvaartnavigatiediensten nodig die een optimaal gebruik van het Europese luchtruim mogelijk maken, alsook een uniform hoog veiligheidsniveau van het luchtverkeer, in overeenstemming met de taak van algemeen economisch belang van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten.

(4) De ontwikkeling van de luchtvaartnavigatiediensten moet voldoen aan de algemene doelstellingen inzake veiligheid en prestaties, in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het op 7 december 1944 te Chicago ondertekende Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart.

(5) Derhalve, en met het oog op de uitbreiding van het gemeenschappelijk Europees luchtruim tot zoveel mogelijk Europese staten, moet de Gemeenschap gemeenschappelijke doelstellingen en een actieprogramma vaststellen, waarmee de inspanningen van de Gemeenschap, de lidstaten en de verschillende economische actoren worden gebundeld om één enkel Europees luchtruim tot stand te brengen, het gemeenschappelijk Europees luchtruim, waarbij rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen in het kader van de Europese Organisatie voor de veiligheid van de luchtvaart, hierna „Eurocontrol" genoemd.

(6) Er moet worden gestreefd naar een versterkte samenwerking tussen civiel en militair, die onmisbaar is voor een efficiënt gebruik van het luchtruim, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van de bestaande samenwerkingskaders en van elk middel dat geschikt is voor aangelegenheden met betrekking tot het luchtverkeer en de luchtvaartnavigatiediensten voor uitsluitend militaire doeleinden.

(7) De totstandbrenging van regelgeving op communautair niveau moet het mogelijk maken het gebruik van het luchtruim in zijn geheel en de prestaties van de luchtvaartnavigatiediensten te optimaliseren.

(8) Deze regelgeving moet zowel de organisatie en het gebruik van het luchtruim bestrijken als de daarop betrekking hebbende procedures en de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten, met inbegrip van de economische aspecten en apparatuur en systemen voor de luchtvaartnavigatie en de daarop betrekking hebbende procedures.

(9) Het gebruik van het luchtruim moet efficiënt en veilig worden georganiseerd en beheerd, teneinde aan de behoeften van zowel civiele als militaire gebruikers te kunnen voldoen, en om een rechtvaardige en niet-discriminerende verdeling van de hulpbronnen tussen alle gebruikers mogelijk te maken.

(10) De verrichting van de luchtvaartnavigatiediensten moet zorgen voor een uniform hoog niveau van de veiligheid van het luchtverkeer dat onder deze diensten valt. De verrichting van deze diensten moet worden geoptimaliseerd om de best mogelijke benutting van de Europese hulpbronnen in het luchtruim te verzekeren.

(11) De technische en operationele oplossingen moeten het niveau van de veiligheid, de totale capaciteit van het systeem en de volledige en efficiënte benutting van de beschikbare capaciteiten garanderen en doen stijgen.

(12) Een aantal van de nodige maatregelen ter uitvoering van het gemeenschappelijk Europees luchtruim maakt het nodig dat de Commissie ter wille van de doeltreffendheid en snelheid gebruikmaakt van uitvoeringsbevoegdheden overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1]. Voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim moet dan ook een samenwerkingmechanisme met de lidstaten worden ingesteld door middel van de oprichting van een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, waarin de civiele en militaire belangen kunnen worden geïntegreerd en waarbij externe deskundigen kunnen worden betrokken.

(13) In afwachting van de uitkomst van de onderhandelingen over de toetreding van de Gemeenschap tot Eurocontrol, een belangrijk element voor de totstandbrenging van een pan-Europees luchtruim, kan de Commissie de nodige regelingen treffen waardoor Eurocontrol kan bijdragen aan de voorbereiding van communautaire wetgeving inzake de luchtvaartnavigatie in Europa.

(14) Het is wenselijk de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim uit te breiden tot derde landen, hetzij in het kader van de deelneming van de Gemeenschap aan de werkzaamheden van Eurocontrol, met dien verstande dat de Gemeenschap dan lid moet worden van deze internationale organisatie, hetzij door middel van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en die derde landen.

(15) Er moet worden gezorgd voor mechanismen voor bijstand voor de Commissie bij haar activiteiten in verband met het toezicht en de controle op de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim, met name door gebruik te maken van de deskundigheid van de lidstaten en van Eurocontrol.

(16) De prestaties van het totale systeem van luchtvaartnavigatiediensten op Europees niveau moeten voortdurend worden beoordeeld om de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen te controleren en nieuwe maatregelen te kunnen voorstellen.

(17) De sociale partners kunnen worden geïnformeerd en geraadpleegd over alle maatregelen die grote sociale gevolgen hebben. Voorts kan het Comité voor de sociale dialoog, ingesteld bij Beschikking 98/500/EG van de Commissie van 20 mei 1998 betreffende de oprichting van Comités voor de sectoriële dialoog tussen de sociale partners op Europees niveau [2], worden geraadpleegd.

(18) Voor het uitwerken van de nodige maatregelen voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim moet overleg worden gepleegd waaraan ook de betrokken industriële partners deelnemen.

(19) De gevolgen van de ter toepassing van deze verordening getroffen maatregelen moeten worden beoordeeld in het licht van de verslagen die de Commissie regelmatig moet indienen.

(20) Daar de doelstelling van het overwogen optreden, te weten de vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees luchtruim, wegens de transnationale omvang van het optreden niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter op communautair niveau kan worden verwezenlijkt, daarbij evenwel zorgdragend voor uitvoeringsvoorschriften die rekening houden met specifieke plaatselijke omstandigheden, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Deze verordening beoogt uiterlijk op 31 december 2004 een Europees luchtruim tot stand te brengen, dat is bedoeld en wordt beheerd als één enkele ruimte, die optimale voorwaarden wat betreft veiligheid en algemene doeltreffendheid biedt voor het luchtverkeer in de Gemeenschap en die een capaciteit biedt die in de behoeften van de civiele en militaire gebruikers voorziet. Deze gemeenschappelijke ruimte wordt hierna „het gemeenschappelijk Europees luchtruim" genoemd.

Deze verordening legt de algemene richtsnoeren voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim vast en geeft aan op welke gebieden de Gemeenschap kan optreden en welke middelen nodig zijn, wat betreft structuren, procedures en hulpbronnen, om het gemeenschappelijk Europees luchtruim tot stand te brengen, daarbij rekening houdend met de taak van Eurocontrol die erin bestaat een pan-Europees luchtruim tot stand te brengen.

De implementatie van de in de tweede alinea bedoelde richtsnoeren krijgt vorm in de uitvoering van een gemeenschappelijke regelgeving inzake veiligheid en prestaties van de luchtvaartnavigatiediensten, door mechanismen die een beter gebruik van het luchtruim op communautair niveau mogelijk maken en door alle betrokken economische en sociale actoren bij het proces te betrekken.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a) „luchtvaartnavigatiediensten": alle luchtverkeersleidingsdiensten, met inbegrip van de nevendiensten voor de levering van communicatie-, navigatie- en bewakingsinfrastructuur, de voor de luchtruimgebruikers bestemde meteorologische diensten, de opsporings- en reddingsdiensten en de luchtvaartinformatiediensten, welke diensten gedurende alle vluchtfasen voor de luchtruimgebruikers worden verricht;

b) „verrichters van luchtvaartnavigatiediensten": elk openbaar of particulier lichaam dat is belast met de uitvoering en het beheer van luchtvaartnavigatiediensten;

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

[2] PB L 225 van 12.8.1998, blz. 27.

c) „luchtverkeer": alle bewegingen van civiele luchtvaartuigen en luchtvaartuigen van de staat, met inbegrip van militaire, douane- en politieluchtvaartuigen;

d) „luchtruimgebruikers": alle civiele luchtvaartuigen en luchtvaartuigen van de staat, met inbegrip van militaire, douane- en politieluchtvaartuigen;

e) „Eurocontrol": de Europese organisatie voor de veiligheid van de luchtvaart, opgericht bij het internationaal verdrag van 13 december 1960 ([1]).

Artikel 3

Gebieden waarop de Gemeenschap maatregelen treft

1. De maatregelen die nodig zijn voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim worden op de volgende gebieden vastgesteld, waarbij erop wordt toegezien dat een zo hoog mogelijk veiligheidsniveau voor de luchtvaart gewaarborgd is:

a) organisatie en gebruik van het luchtruim, alsmede de daarop betrekking hebbende procedures;

b) de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten, met inbegrip van de economische aspecten;

c) apparatuur en systemen voor de luchtvaartnavigatie, alsmede de daarop betrekking hebbende procedures.

2. De in lid 1 genoemde maatregelen beogen de doelstellingen vast te stellen en, voorzover van toepassing, de middelen waarmee deze doelstellingen kunnen worden verwezenlijkt in het algemeen belang.

Artikel 4

Organisatie en gebruik van het luchtruim

De maatregelen met betrekking tot de organisatie en het gebruik van het luchtruim moeten zodanig worden vastgesteld dat:

a) het luchtruim boven het grondgebied van de Gemeenschap wordt behandeld als een gemeenschappelijke hulpbron die een continuüm vormt;

b) het gebruik van het luchtruim op flexibele wijze plaatsvindt, dat wil zeggen zonder permanente segmentering, en door de duur van tijdelijke segmenteringen voor militaire doeleinden te optimaliseren;

c) de meerderheid van de vluchten wordt uitgevoerd in rechte lijn tussen het punt van vertrek en het punt van aankomst of volgens een route die deze rechte lijn het best benadert, met inachtneming van de eisen met betrekking tot veiligheid, milieubescherming en beheer van luchtverkeersstromen;

d) het luchtruim in controlesectoren voor de luchtverkeersleiding wordt verdeeld volgens, in de eerste plaats, criteria die operationeel van aard zijn;

e) de planning en het beheer van de luchtverkeersstromen een soepel en flexibel luchtverkeer mogelijk maken, waarbij wordt gezorgd voor een optimaal gebruik van de beschikbare capaciteit.

Artikel 5

Verrichting van luchtvaartnavigatiediensten

De maatregelen met betrekking tot de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten moeten zodanig worden vastgesteld dat:

a) de vaststelling van en het toezicht op de toepassing van de in artikel 1 bedoelde regelgeving gescheiden zijn van de exploitatie van de aan deze regelgeving onderworpen luchtvaartnavigatiediensten;

b) luchtruimgebruikers over de voorwaarden en kosten van luchtvaartnavigatiediensten, zodat bij de definitie van die diensten rekening wordt gehouden met de behoeften van die gebruikers;

c) de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten zorgen voor een goede transparantie van de luchtvaartnavigatiediensten, in de vorm van publicatie van de financiële rekeningen en jaarverslagen, en regelmatig aan een onafhankelijke audit worden onderworpen;

d) de exploitatie van luchtvaartnavigatiediensten wordt geharmoniseerd teneinde te zorgen voor de integratie en samenhang van de activiteiten van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, de luchtruimgebruikers en de luchthavens;

e) de samenwerking tussen de civiele verrichters van luchtvaartnavigatiediensten wordt versterkt, met name door de vorming van combinaties van twee of meer dienstverrichters te bevorderen;

f) de samenwerking tussen de civiele en militaire verrichters van luchtvaartnavigatiediensten wordt aangemoedigd;

g) de totstandbrenging van de nieuwe diensten tegelijkertijd voor alle betrokken actoren in de betreffende lidstaten plaatsvindt;

h) de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten alle gegevens met betrekking tot de situatie van de vluchten gedurende alle vluchtfasen uitwisselen om de exploitatie van luchtvaartnavigatiediensten te vergemakkelijken, waarbij alle betrokken actoren zonder discriminatie toegang tot deze gegevens hebben, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de veiligheidseisen;

([1]) Verdrag gewijzigd bij het protocol van 12 februari 1981 en herzien bij het protocol van 27 juni 1997.

i) de economische regelgeving bijdraagt tot verbetering van de doeltreffendheid van de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten en de verrichting van diensten die capaciteit overeenkomstig de Europese behoeften vrijmaakt;

j) tot prestaties aanzettende mechanismen worden ontwikkeld om nieuwe investeringen in deze sector te stimuleren en de tijdige verrichting van diensten van hoge kwaliteit die aan de vraag van de luchtruimgebruikers voldoen, te belonen.

Artikel 6

Apparatuur en systemen voor de luchtvaartnavigatie

De maatregelen met betrekking tot de apparatuur en systemen voor de luchtvaartnavigatie moeten zodanig worden vastgesteld dat:

a) de technische en operationele oplossingen een uniforme planning en werking van het Europees systeem mogelijk maken, met inbegrip van de interoperabiliteit;

b) de totstandbrenging van het gemeenschappelijke Europees luchtruim de invoering van nieuwe technische en operationele oplossingen voor de luchtvaartnavigatie bevordert;

c) de ontwikkeling en de validering van de technische en operationele oplossingen aan gemeenschappelijke behoeften van luchtruimgebruikers beantwoorden en rekening houden met de vraag van die gebruikers ten aanzien van de keuze van routes en vluchtprofielen.

Artikel 7

Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim

1. Er wordt een „Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim" ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De lidstaten wijzen elk twee vertegenwoordigers en twee plaatsvervangers aan.

3. De derde landen waarmee de Gemeenschap luchtvaartovereenkomsten heeft gesloten, worden bij de werkzaamheden van het comité betrokken onder de in die overeenkomsten vastgelegde voorwaarden.

Artikel 8

Betrekkingen met derde landen

Bij het uitwerken van de maatregelen ter uitvoering van deze verordening zorgt de Commissie ervoor dat het mogelijk is het gemeenschappelijk Europees luchtruim uit te breiden tot staten die geen lid zijn van de Gemeenschap, hetzij in het kader van bilaterale overeenkomsten met derde landen, hetzij in het kader van Eurocontrol.

Artikel 9

Toezicht en controle

1. Bij de ingevolge artikel 3 vastgestelde maatregelen worden de geschikte mechanismen vastgesteld voor bijstand aan de Commissie bij haar verantwoordelijkheden inzake toezicht en controle op de toepassing van die maatregelen, met inbegrip van de vorming van civiele en militaire technische deskundigheid.

2. De methoden voor toezicht en controle worden gebaseerd op de indiening door de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten van regelmatige verslagen over de uitvoering van de vastgestelde maatregelen.

Artikel 10

Prestatiebeoordeling

De Commissie draagt zorg voor de bestudering en vergelijking van de prestaties van de luchtvaartnavigatie, met name door daarbij de Commissie van toezicht op prestaties van Eurocontrol te betrekken.

Artikel 11

Effectenbeoordeling

De Commissie dient om de vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening, en voor de eerste keer uiterlijk op 30 juni 2005, bij het Europees Parlement en bij de Raad een beoordelingsverslag in over de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

Bij het opstellen van dit verslag kan de Commissie het advies van het Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim inwinnen.

Het verslag bevat een beoordeling van de resultaten die werden bereikt door de maatregelen tot uitvoering van deze verordening op de verschillende gebieden waarop maatregelen worden getroffen, gelet op de oorspronkelijke doelstellingen en de toekomstige behoeften.

Artikel 12

Vrijwaringsclausule

Deze verordening belet de lidstaten niet gerechtvaardigde maatregelen vast te stellen of toe te passen in geval van ernstige binnenlandse onlusten waardoor de openbare orde wordt verstoord, in geval van oorlog of van een ernstige internationale spanning welke oorlogsgevaar inhoud, of om te voldoen aan verplichtingen die met het oog op het behoud van de vrede of van de internationale veiligheid zijn aangegaan.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap [1]

(2002/C 103 E/02)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 753 def. — 2001/0026(COD)

(Door de Commissie ingediend op 6 december 2001)

[1] PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 85.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 80, lid 2,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) De bevordering van duurzaam vervoer, zoals scheepvaart, en met name de bevordering van de korte vaart, is gevestigd beleid van de Gemeenschap.	
(2) Vergemakkelijking van het zeevervoer is een belangrijke doelstelling voor de Gemeenschap, waarmee verdere versterking van de positie van de scheepvaart binnen het vervoer wordt beoogd, als alternatief voor en aanvulling op andere vervoerswijzen in een vervoerketen van deur tot deur.	
(3) De bij zeevervoer verlangde administratieve procedures geven aanleiding tot bezorgdheid en worden als een belemmering voor een volledige ontplooiing van deze tak van vervoer beschouwd.	
(4) Het Verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie inzake het vergemakkelijken van het verkeer ter zee, zoals gewijzigd, hierna „het IMO FAL-Verdrag" genoemd, aangenomen door de Internationale Conferentie van 9 april 1965 inzake vergemakkelijking van reizen en vervoer over zee, geeft een aantal modellen voor gestandaardiseerde faciliteringsformulieren ter vervulling van bepaalde meldingsformaliteiten bij aankomst in en vertrek uit een haven.	(4) Het Verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie inzake het vergemakkelijken van het verkeer ter zee, zoals gewijzigd, hierna „het IMO FAL-Verdrag" genoemd, aangenomen door de Internationale Conferentie van 9 april 1965 inzake vergemakkelijking van reizen en vervoer over zee, geeft een aantal modellen voor gestandaardiseerde faciliteringsformulieren ter vervulling van bepaalde meldingsformaliteiten bij aankomst in en/of vertrek uit een haven.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(5) Weliswaar gebruiken de meeste lidstaten deze formulieren, maar zij passen de in het kader van de IMO opgestelde modellen niet op uniforme wijze toe.	Ongewijzigd
(6) Uniformering van de formulieren die bij aankomst in en vertrek uit een haven voor een schip worden verlangd, moet de administratieve procedures bij het aandoen van een haven vergemakkelijken en de ontwikkeling van de communautaire scheepvaart ten goede komen.	(6) Uniformering van de formulieren die bij aankomst in en/of vertrek uit een haven voor een schip worden verlangd, moet de administratieve procedures bij het aandoen van een haven vergemakkelijken en de ontwikkeling van de communautaire scheepvaart ten goede komen.
(7) Derhalve is het gewenst dat de IMO-faciliteringsformulieren, hierna „IMO FAL-formulieren" genoemd, door de Gemeenschap worden erkend. De lidstaten moeten deze IMO FAL-formulieren erkennen en de daarop vermelde categorieën gegevens als voldoende bewijs beschouwen dat een schip heeft voldaan aan de meldingsformaliteiten waarvoor deze formulieren zijn bedoeld.	Ongewijzigd
(8) Bij bepaalde IMO FAL-formulieren, met name de verklaring inzake de lading, en — voor passagiersschepen — de passagierslijst, zou erkenning de meldingsformaliteiten enkel ingewikkelder maken, omdat in die formulieren niet alle nodige gegevens kunnen worden verstrekt of omdat er reeds een vaste afhandelingspraktijk bestaat. Derhalve dient erkenning van deze formulieren niet verplicht te worden voorgeschreven.	
(9) Zeevervoer is een wereldomvattende activiteit en invoering van de IMO FAL-formulieren in de Gemeenschap kan de weg vrijmaken voor intensiever gebruik daarvan in de hele wereld.	
(10) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden, het vergemakkelijken van het vervoer ter zee, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en derhalve kunnen zij wegens de omvang van het optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is.	
(11) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld,	

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:	
Artikel 1	
Doel	
Deze richtlijn heeft tot doel het zeevervoer, met name het zeevervoer tussen havens in de lidstaten, te vergemakkelijken door standaardisering van de meldingsformaliteiten.	Deze richtlijn heeft tot doel het zeevervoer te vergemakkelijken door middel van standaardisering van de meldingsformaliteiten.
Artikel 2	Ongewijzigd
Werkingssfeer	
Deze richtlijn is van toepassing op de meldingsformaliteiten als beschreven in bijlage I, deel A, met betrekking tot een schip, de bezittingen van de bemanning, de bemanningslijst, en bij een schip dat ten hoogste twaalf passagiers mag vervoeren, de passagierslijst.	Deze richtlijn is van toepassing op de meldingsformaliteiten bij de aankomst in en/of het vertrek uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap, als beschreven in bijlage I, deel A, met betrekking tot een schip, de scheepsvoorraden, de bezittingen van de bemanning, de bemanningslijst, en bij een schip dat ten hoogste twaalf passagiers mag vervoeren, de passagierslijst.
Artikel 3	Ongewijzigd
Definities	
Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:	
a) „IMO FAL-Verdrag": het verdrag inzake de vergemakkelijking van het verkeer ter zee van de Internationale Maritieme Organisatie, aangenomen door de Internationale Conferentie van 9 april 1965 inzake vergemakkelijking van reizen en vervoer over zee;	
b) „IMO FAL-formulieren": bij het IMO FAL-Verdrag ingevoerde gestandaardiseerde IMO-modelfaciliteringsformulieren van A4-formaat;	
c) „Meldingsformaliteit": de gegevens die op verzoek van een lidstaat voor administratieve en procedurele doeleinden moeten worden verstrekt, wanneer een schip in een haven aankomt en daaruit vertrekt;	c) „Meldingsformaliteit": de gegevens die op verzoek van een lidstaat voor administratieve en procedurele doeleinden moeten worden verstrekt, wanneer een schip in een haven aankomt en/of daaruit vertrekt;
d) „Schip": zeegaand vaartuig, ongeacht het type, dat in het mariene milieu wordt geëxploiteerd;	Ongewijzigd
e) „Scheepsgoederen": goederen voor gebruik aan boord, met inbegrip van verbruiksgoederen, voor de verkoop aan passagiers en bemanningsleden vervoerde goederen, brandstof en smeermiddelen, doch met uitzondering van scheepsuitrusting en reserveonderdelen;	
f) „Scheepsuitrusting": goederen, niet zijnde reserveonderdelen, die zich aan boord van het schip bevinden voor gebruik aan boord en verplaatsbaar zijn, doch geen verbruiksgoederen, met inbegrip van toebehoren, zoals reddingsboten, reddingsmiddelen, meubilair, scheepstoestellen en soortgelijke voorwerpen;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
g) „Reserveonderdelen": voor reparatie of vervangingsdoeleinden bestemde voorwerpen voor inbouw in het schip waarop zij worden vervoerd;	
h) „Bezittingen van de bemanning": kleding, voorwerpen voor dagelijks gebruik en andere zaken, waaronder eventueel geld, die aan de bemanningsleden toebehoren en zich aan boord bevinden;	
i) „Bemanningslid": een persoon die gedurende een reis daadwerkelijk aan boord taken verricht met betrekking tot de werking of het onderhoud van het schip, en die op de bemanningslijst staat.	
j) „Passagier": iedere persoon op een schip die geen bemanningslid is, alsmede kinderen jonger dan één jaar.	Schrappen
Artikel 4 **Accepteren van formulieren**	Ongewijzigd
De lidstaten accepteren dat aan de in artikel 2 bedoelde meldingsformaliteiten wordt voldaan met informatie die wordt verstrekt overeenkomstig:	
a) de respectievelijke specificaties van bijlage I, delen B en C, en	
b) de desbetreffende modelformulieren van bijlage II met de daarop vermelde categorieën gegevens.	
Artikel 5 **Wijzigingsprocedure**	
Wijzigingen van de bijlagen en verwijzingen naar IMO-instrumenten om deze in overeenstemming te brengen met in werking getreden communautaire of IMO-maatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 6, lid 2.	Wijzigingen van de bijlagen en verwijzingen naar IMO-instrumenten om deze in overeenstemming te brengen met in werking getreden communautaire of IMO-maatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 6, lid 2 voorzover die wijzigingen het toepassingsgebied van deze richtlijn niet uitbreiden.
Artikel 6 **Comité**	Ongewijzigd
1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad [1] ingestelde comité.	1. De Commissie wordt bijgestaan door het met toepassing van artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad [1] ingestelde comité.
2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8.	2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.
De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.	Ongewijzigd
	3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.
[1] PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).	[1] PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 7	Ongewijzigd
Tenuitvoerlegging	
De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 30 juni 2002 aan op 30 juni 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.	De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk . . . ([1]) op 30 juni 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Ongewijzigd
Artikel 8	
Inwerkingtreding	
Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	
Artikel 9	
Bestemming	
Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	
BIJLAGE I	Ongewijzigd
DEEL A	
Lijst van meldingsformaliteiten als bedoeld in artikel 2 met betrekking tot schepen die aankomen in en vertrekken uit havens in de Gemeenschap	**Lijst van meldingsformaliteiten als bedoeld in artikel 2 met betrekking tot schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap**
1. IMO FAL Formulier 1, algemene verklaring	Ongewijzigd
De algemene verklaring is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over het schip bevat.	De algemene verklaring is het bij aankomst en/of vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over het schip bevat.
2. IMO FAL Formulier 3, scheepsgoederenlijst	Ongewijzigd
De scheepsgoederenlijst is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over de scheepsvoorraden bevat.	
3. IMO FAL Formulier 4, verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden	
De verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over de bezittingen van de bemanningsleden bevat. Deze verklaring is niet vereist bij vertrek.	

([1]) Achttien maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
4. IMO FAL Formulier 5, bemanningslijst	
De bemanningslijst is het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over het aantal bemanningsleden en de samenstelling van de bemanning bij aankomst en vertrek van het schip. Wanneer de autoriteiten informatie over de bemanning vragen bij vertrek van het schip, wordt het bij aankomst overgelegde exemplaar van de bemanningslijst geaccepteerd indien het nogmaals wordt ondertekend en daarop aantekening wordt gedaan van elke wijziging in het aantal bemanningsleden of de samenstelling van de bemanning, dan wel wordt bevestigd dat geen wijziging heeft plaatsgevonden.	De bemanningslijst is het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over het aantal bemanningsleden en de samenstelling van de bemanning bij aankomst en/of vertrek van het schip. Wanneer de autoriteiten informatie over de bemanning vragen bij vertrek van het schip, wordt het bij aankomst overgelegde exemplaar van de bemanningslijst geaccepteerd indien het nogmaals wordt ondertekend en daarop aantekening wordt gedaan van elke wijziging in het aantal bemanningsleden of de samenstelling van de bemanning, dan wel wordt bevestigd dat geen wijziging heeft plaatsgevonden.
5. IMO FAL Formulier 6, passagierslijst	Ongewijzigd
Voor schepen die zijn gecertificeerd voor het vervoer van ten hoogste 12 passagiers, is de passagierslijst het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over de passagiers bij aankomst vertrek van het schip.	Voor schepen die zijn gecertificeerd voor het vervoer van ten hoogste 12 passagiers, is de passagierslijst het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over de passagiers bij aankomst en/of vertrek van het schip.
DEEL B	Ongewijzigd
Ondertekenende partijen	
1. IMO FAL Formulier 1, algemene verklaring	
De autoriteiten van de lidstaat accepteren een algemene verklaring die is gedateerd en ondertekend door de kapitein, de scheepsagent of enige andere persoon die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.	
2. IMO FAL Formulier 3, scheepsgoederenlijst	
De autoriteiten van de lidstaat accepteren een scheepsgoederenlijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd en persoonlijk op de hoogte is van de situatie met betrekking tot de scheepsvoorraden, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.	
3. IMO FAL Formulier 4, verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden	
De autoriteiten van de lidstaat accepteren een verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd. De autoriteiten van de lidstaat kunnen ook verlangen dat ieder bemanningslid zijn handtekening plaatst of, indien de betrokkene daartoe niet in staat is, zijn merkteken aanbrengt op de verklaring over zijn bezittingen.	
4. IMO FAL Formulier 5, bemanningslijst	
De autoriteiten van de lidstaat accepteren een bemanningslijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
5. IMO FAL Formulier 6, passagierslijst	
Voor schepen die zijn gecertificeerd voor het vervoer van ten hoogste 12 passagiers, accepteren de autoriteiten van de lidstaat een passagierslijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein, de scheepsagent of enige andere persoon die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.	
DEEL C	
Technische specificaties	
1. Qua formaat dienen de IMO FAL Formulieren de verhoudingen van de in bijlage II opgenomen modellen zo dicht te benaderen als technisch mogelijk is. Zij moeten worden gedrukt op afzonderlijke vellen papier van A4-formaat (210 × 297 mm) staand. Ten minste 1/3 van de ommezijde van de formulieren dient te worden gereserveerd voor officieel gebruik door de autoriteiten van de lidstaten.	
Met het oog op de erkenning van IMO FAL Formulieren worden de formaten en layout van de gestandaardiseerde faciliteringsformulieren die op basis van het IMO FAL-Overeenkomst zoals van kracht op 1 mei 1997 door de IMO zijn aanbevolen en gereproduceerd geacht gelijkwaardig te zijn met de in bijlage II weergegeven formaten.	
2. De autoriteiten van de lidstaat accepteren alle informatie die in leesbare of begrijpelijke vorm wordt aangeboden, met inbegrip van met inkt of onuitwisbaar potlood ingevulde of door middel van technieken voor gegevensverwerking geproduceerde formulieren.	
3. Wanneer een lidstaat in elektronische vorm geleverde meldingen van schepen accepteert moet, ongeacht de gebruikte methode voor elektronische datatransmissie, het resultaat op het scherm van de eindgebruiker en in afgedrukte vorm in overeenstemming zijn met de modellen in bijlage II.	3. Wanneer een lidstaat in elektronische vorm geleverde meldingen van schepen accepteert moet hij, ongeacht de gebruikte methode voor elektronische datatransmissie, de transmissie van die meldingen accepteren wanneer deze geproduceerd wordt met technieken van elektronische gegevensverwerking of uitwisseling, die voldoen aan internationale normen, en op voorwaarde dat die meldingen in een leesbare en begrijpelijke vorm gebeuren en de vereiste informatie bevatten.
Wanneer een formulier langs elektronische weg wordt toegezonden mag het resultaat op het beeldscherm van de eindgebruiker een ander formaat dan A4 hebben, maar moeten de verhoudingen wel kloppen.	De lidstaten mogen vervolgens de verkregen gegevens verwerken, in elk formaat dat zij geschikt achten.

BIJLAGE II

Modellen van IMO FAL-formulieren als bedoeld in artikel 4 en bijlage I

Om met de reproductie verband houdende redenen worden de modellen in deze bijlage weergegeven op 4:5 van het werkelijke A4-formaat.

ALGEMENE VERKLARING

Verdrag inzake vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

☐ Aankomst ☐ Vertrek

1. Naam en beschrijving van het schip		2. Haven van aankomst/ vertrek	3. Datum — tijd van aankomst/vertrek
4. Nationaliteit van het schip	5. Naam van de kapitein	6. Vorige haven/Haven van bestemming	
7. Zeebrief (Haven; datum; nummer)		8. Naam en adres van de scheepsagent	
9. Bruto tonnage	10. Netto tonnage		
11. Plaats van het schip in de haven (aanlegplaats of ankerplaats)			
12. Korte samenvatting van de reis (vorige en volgende aanloophavens, onderstrepen waar de resterende lading wordt gelost)			
13. Korte beschrijving van de lading			
14. Aantal bemanningsleden (inclusief kapitein)	15. Aantal passagiers	16. Opmerkingen	
Bijgaande documenten (aantal exemplaren aangeven)			
17. Verklaring over de lading	18. Scheepsgoederenlijst		
19. Bemanningslijst	20. Passagierslijst	21. Datum en handtekening van de kapitein, de gemachtigde agent of een officier	
22. Verklaring over de bezittingen van de bemanning (*)	23. Maritieme gezondheidsverklaring (*)		

Voor ambtelijk gebruik

IMO FAL formulier 1

(*) Alleen bij aankomst.

IMO-SCHEEPSGOEDERENLIJST

☐ Aankomst ☐ Vertrek

1. Naam van het schip		2. Haven van aankomst/ vertrek	3. Datum van aankomst/ vertrek
4. Nationaliteit van het schip		5. Vorige haven/Haven van bestemming	
6. Aantal opvarenden	7. Verblijfsduur	8. Plaats van bewaring	

Bladzijde nr.

9. Naam van het artikel	10. Hoeveelheid:	11. Voor ambtelijk gebruik

12. Datum en handtekening van de kapitein, de gemachtigde agent of officier.

Verdrag inzake vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

IMO FAL formulier 3

IMO-VERKLARING OVER DE BEZITTINGEN VAN DE BEMANNING

Verdrag inzake vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

							Bladzijde nr.
1. Naam van het schip			2. Bezittingen die belastbaar zijn of waarvoor een verbod of beperking geldt (*)				
3. Nationaliteit van het schip							
4. Nr.	5. Familienaam, voornamen	6. Rang of klasse					7. Handtekening:

IMO FAL formulier 4

8. Datum en handtekening van de kapitein, de gemachtigde agent of officier.

(*) bijvoorbeeld wijn, spiritualiën, sigaretten, tabak, enz.

IMO-BEMANNINGSLIJST

☐ Aankomst ☐ Vertrek — Bladzijde nr.

1. Naam van het schip	2. Haven van aankomst/ vertrek	3. Datum van aankomst/ vertrek
4. Nationaliteit van het schip	5. Vorige haven	6. Aard en nummer van het identiteits-bewijs (zeemans-boekje)

7. Nr. 8. Familienaam, voornamen	9. Rang of klasse	10. Nationa-liteit:	11. Geboorteplaats en -datum:	

Verdrag inzake vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

IMO FAL formulier 5

12. Datum en handtekening van de kapitein, gemachtigde agent of officier.

IMO-PASSAGIERSLIJST

☐ Aankomst ☐ Vertrek

Bladzijde nr.

1. Naam van het schip		2. Haven van aankomst/vertrek		3. Datum van aankomst/vertrek
4. Nationaliteit van het schip				
5. Familienaam, voornamen	6. Nationaliteit:	7. Geboorteplaats en -datum:	8. Haven van inscheping	9. Haven van ontscheping

Vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

IMO FAL formulier 6

10. Datum en handtekening van de kapitein, de gemachtigde agent of officier.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval

(2002/C 103 E/03)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 729 def. — 2001/0291(COD)

(Door de Commissie ingediend op 7 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG ([1]) dient de Raad uiterlijk zes maanden voor het einde van de fase van vijf jaar die begint op de dag waarop die richtlijn in nationaal recht moet zijn omgezet, taakstellingen voor de volgende fase van vijf jaar vast te stellen.

(2) De definitie van „verpakking" in Richtlijn 94/62/EG moet worden verduidelijkt door de toevoeging van een bijlage met richtsnoeren voor de interpretatie ervan. Bovendien heeft de ontwikkeling van nieuwe recyclingtechnologieën geresulteerd in de noodzaak om nieuwe definities toe te voegen.

(3) Op basis van levenscyclusanalyses en kosten-batenanalyses, die zowel wat de kosten als wat de baten van recycling betreft duidelijke verschillen tussen de diverse verpakkingsmaterialen hebben aangetoond, moeten voor ieder specifiek afvalmateriaal taakstellingen voor recycling worden vastgesteld. Dit dient de samenhang van de interne markt voor recycling van deze materialen verbeteren.

(4) De terugwinning en recycling van verpakkingsafval moeten verder worden opgevoerd teneinde de milieueffecten ervan te verminderen.

(5) Aan bepaalde lidstaten die in verband met hun specifieke situatie het realiseren van de in Richtlijn 94/62/EG vastgestelde taakstellingen voor terugwinning en recycling tot een latere datum mochten uitstellen, dient een verdere, doch beperkte, mogelijkheid tot uitstel te worden geboden.

(6) Met het oog op de uitbreiding van de Europese Unie moet passende aandacht worden besteed aan de specifieke situatie in de toekomstige lidstaten, met name wat betreft het bereiken van de recyclingtaakstelling van artikel 6, lid 1, rekening houdend met hun huidige geringe verbruik van verpakking.

(7) Conform het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als omschreven in artikel 5 van het Verdrag kunnen de doelstellingen van de voorgestelde maatregel, namelijk de nationale taakstellingen inzake recycling van verpakkingsafval harmoniseren en de definities nader verduidelijken, niet op adequate wijze door de lidstaten tot stand worden gebracht, en kunnen zij met het oog op de draagwijdte van de maatregel beter door de Gemeenschap worden gerealiseerd. Deze richtlijn bevat slechts de minimale bepalingen die nodig zijn om die doelstellingen te bereiken en reikt niet verder dan wat terzake onontbeerlijk is.

(8) Aangezien de maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 94/62/EG noodzakelijk zijn, maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([2]), dient bij de vaststelling ervan de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden toegepast.

(9) Richtlijn 94/62/EG moet derhalve in die zin worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 94/62/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan punt 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De definitie van „verpakking" wordt nader geïnterpreteerd overeenkomstig de richtsnoeren in bijlage I;"

b) de volgende punten 9 bis, 9 ter en 9 quater worden ingelast:

„9 bis. „mechanische recycling": het opnieuw verwerken van afvalmateriaal voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, terugwinning van energie en verwijdering uitgezonderd, zonder dat de chemische structuur van het verwerkte materiaal wordt gewijzigd;

([1]) PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

([2]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

9 ter. „chemische recycling": het opnieuw verwerken van afvalmateriaal op een andere manier dan door organische recycling, voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, terugwinning van energie en verwijdering uitgezonderd, door wijziging van de chemische structuur van het afvalmateriaal en recycling van de chemische componenten tot het materiaal van de oorspronkelijke afvalstof;

9 quater. „materiaalrecycling": het opnieuw verwerken van afvalmateriaal op een andere manier dan door organische recycling, voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, terugwinning van energie en verwijdering uitgezonderd, door wijziging van de chemische structuur van het afvalmateriaal en recycling van de chemische componenten tot andere materialen dan het materiaal van de oorspronkelijke afvalstof;"

2. Artikel 6 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 6

1. Teneinde aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen, nemen de lidstaten de nodige maatregelen opdat voor hun hele grondgebied de volgende taakstellingen uiterlijk op 30 juni 2006 worden verwezenlijkt:

a) ten minste 60 gewichtsprocent en ten hoogste 75 gewichtsprocent van het verpakkingsafval wordt teruggewonnen;

b) ten minste 55 gewichtsprocent en ten hoogste 70 gewichtsprocent van het verpakkingsafval wordt gerecycleerd;

c) de volgende minimumtaakstellingen inzake recycling van in het verpakkingsafval aanwezige materialen worden verwezenlijkt:

— 60 gewichtsprocent voor glas;

— 55 gewichtsprocent voor papier en karton;

— 50 gewichtsprocent voor metalen;

— 20 gewichtsprocent voor kunststoffen, uitsluitend door middel van mechanische en/of chemische recycling.

2. De lidstaten bevorderen de terugwinning van energie waar deze met het oog op het milieu of de kosten-batenverhouding te verkiezen is boven materiaalrecycling. Zij kunnen dit doen door een voldoende ruime marge te handhaven tussen de nationale taakstellingen inzake recycling en terugwinning.

3. De lidstaten bevorderen waar zulks passend is het gebruik van uit gerecycleerd verpakkingsafval verkregen materialen bij de productie van verpakkingen en andere producten.

4. Uiterlijk op 31 december 2005 stellen het Europees Parlement en de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid taakstellingen vast voor de derde fase van vijf jaar (2006 tot 2011), op basis van de praktijkervaring die de lidstaten hebben opgedaan bij het realiseren van de taakstellingen zoals neergelegd in lid 1 alsmede de bevindingen van wetenschappelijk onderzoek en evaluatietechnieken zoals levenscyclusanalyses en kostenbatenanalyses.

Deze procedure zal daarna om de vijf jaar worden herhaald.

5. De lidstaten maken de in lid 1 bedoelde maatregelen en taakstellingen bekend en organiseren daarover een voorlichtingscampagne voor het publiek en de ondernemingen.

6. In het licht van hun specifieke situatie mogen Griekenland, Ierland en Portugal de verwezenlijking van de taakstellingen van lid 1 uitstellen tot een datum naar eigen keuze, die echter niet later mag vallen dan 30 juni 2009.

7. De lidstaten die programma's hebben of zullen vaststellen die verder gaan dan de taakstelling van lid 1, onder a), en die daartoe voorzien in passende capaciteiten voor recycling en terugwinning, mogen die taakstellingen blijven nastreven in het belang van een hoog milieubeschermingsniveau op voorwaarde dat die maatregelen geen verstoringen van de interne markt veroorzaken en de naleving van de richtlijn door andere lidstaten niet bemoeilijken. De lidstaten stellen de Commissie daarvan in kennis. De Commissie bevestigt deze maatregelen, nadat zij zich, in samenwerking met de lidstaten, ervan heeft vergewist dat zij stroken met bovengenoemde overwegingen en geen willekeurig middel tot discriminatie of een verkapte beperking van de handel tussen lidstaten vormen."

3. Artikel 8, lid 2, wordt als volgt gelezen:

„2. Teneinde de inzameling, het hergebruik en de terugwinning, met inbegrip van recycling, te vergemakkelijken, wordt ten behoeve van de identificatie en classificatie door de betrokken industrie de aard van het gebruikte verpakkingsmateriaal of de gebruikte verpakkingsmaterialen op de verpakking aangegeven.

Dit geschiedt op basis van Beschikking 97/129/EG van de Commissie."

4. Artikel 19 wordt als volgt gelezen:

„De wijzigingen nodig voor de aanpassing aan de vooruitgang van wetenschap en techniek van het in artikel 8, lid 2, en in artikel 10, laatste streepje, bedoelde identificatiesysteem, de in artikel 12, lid 3, en in bijlage III bedoelde vormvereisten met betrekking tot het systeem van databases alsmede de in bijlage I opgenomen richtsnoeren voor de interpretatie van de definitie van verpakking worden aangenomen overeenkomstig de procedure van artikel 21."

5. Bijlage I wordt vervangen door de in de bijlage van deze richtlijn opgenomen tekst.

6. Artikel 21 wordt als volgt gelezen:

„1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad, met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit, van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt ten hoogste drie maanden."

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [18 maanden na datum van aanneming] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

RICHTSNOEREN VOOR DE INTERPRETATIE VAN DE DEFINITIE VAN VERPAKKING

1. De definitie van verpakking is gebaseerd op het functioneren als verpakking, ongeacht andere functies die de verpakking ook kan vervullen, tenzij de punten 6 en 7 erop van toepassing zijn.
2. Een artikel dat een primaire of secundaire verpakkingsfunctie heeft en dat is ontworpen en in het algemeen is bedoeld om op het verkooppunt te worden gevuld, wordt als verpakking beschouwd.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Verpakking:
   Draagtassen van papier of kunststof

   Niet-verpakking:
   Kunststoffolie
   Broodzakjes
   Aluminiumfolie
3. Onderdelen van een verpakking maken deel uit van de verpakking waar ze aan vastzitten; het zijn geen aparte verpakkingsartikelen.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Verpakking:
   Mascaraborstel die deel uitmaakt van de dop van een mascarahouder
   Kleefetiketten die op een ander verpakkingsartikel zitten
   Labels die aan het product hangen of erop zitten

4. Bijkomstige elementen die in de verpakking of een verpakkingsonderdeel geïntegreerd zijn en/of een rol hebben met betrekking tot een verpakkingsonderdeel, bijvoorbeeld een verstevigende of verfraaiende rol, maken deel uit van de verpakking en zijn geen aparte verpakkingsartikelen.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Verpakking:
   Nietjes
   Plakband
   Krimpfolie (bijvoorbeeld om flessen drank)

5. Wegwerpartikelen die in gevulde toestand worden verkocht of die ontworpen en bedoeld zijn om op het verkooppunt te worden gevuld, zijn verpakking mits zij een verpakkingsfunctie hebben.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Verpakking:
   Wegwerpborden
   Wegwerpbekers, enz.

   Niet-verpakking:
   Frietvorkjes

6. Een artikel dat aan bovenstaande voorwaarden voldoet, is niettemin geen verpakking als de functie van het artikel ten opzichte van het product duidelijk groter is dan de verpakkingsfunctie ervan.

   Dit geldt ook voor artikelen die bij aankoop een integraal en onafscheidelijk deel vormen van een duurzaam product en die nodig zijn om dat product tijdens de levensduur ervan te bevatten, te ondersteunen of te bewaren.

   Dit geldt niet voor in een onderdeel van de verpakking geïntegreerde artikelen.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Verpakking:
   Dozen
   Bonbondozen
   Plasticfolie om een cd-doosje

   Niet-verpakking:
   Bloempotten die zijn bedoeld om de plant gedurende het hele leven daarvan te bevatten
   Inktpatronen
   Gereedschapsdozen

7. Een artikel dat voldoet aan de beginselen 1-5 is niettemin geen verpakking als het zowel deel uitmaakt van het fabricageproces als van het product.

   Enkele voorbeelden ter illustratie:

   Niet-verpakking:
   Theezakjes
   Waslagen (bijvoorbeeld rond kaas)
   Velletjes rond worst"

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) betreffende een aanvullende financiering voor 2001 in het kader van de thans geldende Overeenkomst EG-UNRWA voor 1999-2001

(2002/C 103 E/04)

COM(2001) 741 def. — 2001/0288(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 7 december 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 181 juncto artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Door de huidige crisis in het Midden-Oosten is de druk op de UNRWA toegenomen.

(2) de bijstand van de Gemeenschap aan de UNRWA is een belangrijk element voor de stabilisering van de situatie in het Midden-Oosten en maakt bovendien deel uit van de maatregelen ter bestrijding van de armoede in de ontwikkelingslanden en draagt derhalve bij tot de duurzame economische en sociale ontwikkeling van de betrokken bevolking en van de landen waar die bevolking wordt opgevangen.

(3) de steun voor de UNRWA-activiteiten zou kunnen bijdragen tot het bereiken van de in de bovenstaande alinea genoemde doelstellingen van de Gemeenschap.

(4) de thans geldende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) voor de periode 1999-2001 (Overeenkomst EG-UNRWA [1]), en met name artikel 6, voorziet in aanpassingen van de financiële bijdragen,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) betreffende een aanvullende bijdrage van 15 miljoen euro voor 2001 in het kader van de thans geldende Overeenkomst EG-UNWRA, wordt goedgekeurd.

De tekst van de briefwisseling is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling te ondertekenen ten einde daardoor de Gemeenschap te binden.

---

[1] PB L 261 van 7.10.1999, blz. 36.

OVEREENKOMST

in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) betreffende een aanvullende financiering in het kader van de Overeenkomst EG-UNRWA voor de periode 1999-2001

A. *Brief van de Europese Gemeenschap*

Brussel,

Mijnheer,

Ik heb de eer te verwijzen naar de besprekingen tussen de vertegenwoordiger van de Europese Gemeenschap en de UNRWA betreffende een aanvullende financiering in het kader van de op 19 september 1999 ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de UNRWA over vluchtelingenhulp in de landen van het Nabije Oosten voor de periode 1999-2001.

Het doet ons genoegen U te kunnen meedelen dat de Commissie overeenkomstig artikel 6 van genoemde overeenkomst instemt met een aanvullende bijdrage aan de UNRWA naast de in artikel 2 bedoelde bijdrage voor het jaar 2001. Deze aanvullende financiering bedraagt 12,7 miljoen euro voor het onderwijsprogramma en 2,3 miljoen euro voor het algemene gezondheidsprogramma.

Alle andere voorwaarden van de overeenkomst blijven onveranderd.

Ik moge U verzoeken mij te willen bevestigen dat de UNRWA met de inhoud van deze brief instemt.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Namens de Europese Gemeenschap

B. *Brief van de UNRWA*

Brussel,

Mijnheer,

Ik heb de eer de ontvangst te bevestigen van Uw brief van heden welke als volgt luidt:

„Ik heb de eer te verwijzen naar de besprekingen tussen de vertegenwoordiger van de Europese Gemeenschap en de UNRWA betreffende een aanvullende financiering in het kader van de op 19 september 1999 ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de UNRWA over vluchtelingenhulp in de landen van het Nabije Oosten voor de periode 1999-2001.

Het doet ons genoegen U te kunnen meedelen dat de Commissie overeenkomstig artikel 6 van genoemde overeenkomst instemt met een aanvullende bijdrage aan de UNRWA naast de in artikel 2 bedoelde bijdrage voor het jaar 2001. Deze aanvullende financiering bedraagt 12,7 miljoen euro voor het onderwijsprogramma en 2,3 miljoen euro voor het algemene gezondheidsprogramma.

Alle andere voorwaarden van de overeenkomst blijven onveranderd.

Ik moge U verzoeken te willen bevestigen dat de UNRWA met de inhoud van deze brief instemt.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden."

Ik bevestig de instemming van de UNRWA met het bovenstaande.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Namens de UNRWA

Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van bijlage I van Beschikking nr. 1336/97/EG betreffende een geheel van richtsnoeren voor trans-Europese telecommunicatienetwerken

(2002/C 103 E/05)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 742 def. — 2001/0296(COD)

(Door de Commissie ingediend op 10 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 156,

Gezien op het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 14 van Beschikking nr. 1336/97/EG van het Europees Parlement en de Raad bepaalt dat de Commissie om de drie jaar een verslag over de tenuitvoerlegging van deze beschikking dient voor te leggen aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's;

(2) De Commissie heeft dit verslag voorgelegd op [. . .];

(3) Artikel 14 van Beschikking nr. 1336/97/EG van het Europees Parlement en de Raad bepaalt dat de Commissie de nodige voorstellen dient in te dienen voor de herziening van bijlage I op basis van de technische ontwikkelingen en de opgedane ervaring;

(4) In het speciaal verslag van de Rekenkamer nr. 9/2000 worden aanbevelingen gedaan die aan de orde zijn gesteld in het verslag van de Commissie;

(5) De Commissie heeft in haar mededeling inzake een initiatief van de Commissie voor de bijzondere Europese Raad van Lissabon op 23 en 24 maart 2000 het *e*Europe-initiatief uiteengezet, daarbij de nadruk leggend op de sociale dimensie van de informatiemaatschappij;

(6) Bijlage I van Beschikking nr. 1336/97/EG van het Europees Parlement en de Raad dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd;

(7) Aangezien de vereiste maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze beschikking maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen zij te worden goedgekeurd door gebruik te maken van de regelgevende procedure waarin wordt voorzien door artikel 5 van dat besluit,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Artikel 8, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de procedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, onder inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 daarvan.

3. De periode waarnaar wordt verwezen in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedraagt drie maanden."

2. Bijlage I van Beschikking nr. 1336/97/EG van het Europees Parlement en de Raad wordt vervangen door bijlage I van deze beschikking:

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

---

[1] PB C 184 van 17.7.1999, blz. 23.

BIJLAGE

AANWIJZING VAN DE PROJECTEN VAN GEMEENSCHAPPELIJK BELANG

Trans-Europese telecommunicatienetwerken introduceren innovatieve trans-Europese diensten van algemeen belang. De diensten leveren een bijdrage aan de ontwikkeling van de informatiemaatschappij in termen van groei, werkgelegenheid, sociale samenhang en participatie van eenieder in de kenniseconomie.

TEN-Telecom steunt de technische en commerciële haalbaarheid, de validatie, en de invoering van diensten. Diensten moeten innovatief zijn, trans-Europees en gebaseerd op bewezen technologieën:

— een dienst kan in verschillende lidstaten worden geïntroduceerd met een geëigende aanpassing in elke staat

— een dienst die al is ingevoerd in een enkele lidstaat kan worden uitgebreid naar andere lidstaten

— een dienst kan worden ingevoerd in een enkele lidstaat van aantoonbaar trans-Europees belang.

Hoewel een dienst trans-Europees moet zijn, kan hij geïntroduceerd worden door een of meer organisaties die gevestigd zijn in een enkele lidstaat. De deelneming van organisaties uit meer dan een lidstaat zal echter worden aangemoedigd.

In die context zullen projecten van gemeenschappelijk belang worden aangewezen op basis van hun operationele vermogen om de in deze beschikking vastgestelde doelstellingen te ondersteunen.

De hieronder beschreven projecten van gemeenschappelijk belang bevinden zich op drie niveaus, en vormen aldus een consistente structuur.

— Toepassingen

  Toepassingen komen tegemoet aan de behoeften van de gebruiker, rekening houdend met culturele en linguïstische verschillen en de vereisten van gehandicapten. Waar mogelijk wordt rekening gehouden met de bijzondere behoeften van minder ontwikkelde of dunbevolkte regio's.

— Algemene diensten

  Algemene diensten steunen de gemeenschappelijke vereisten van toepassingen door te voorzien in gemeenschappelijke instrumenten voor de ontwikkeling en implementatie van nieuwe toepassingen op basis van interoperabele normen. Zij verschaffen diensten voor de overdracht en integriteit van gegevens over verschillende netwerken.

— Interconnectie en interoperabiliteit van netwerken

  Er zal steun worden verleend voor de interconnectie, interoperabiliteit en beveiliging van netwerken die de werking van toepassingen en diensten van specifiek openbaar belang onderbouwen.

In de volgende paragrafen worden op elk niveau van de trans-Europese netwerken de projecten van gemeenschappelijk belang aangewezen die gespecificeerd moeten worden in overeenstemming met artikel 9 en volgens de procedure van artikel 8.

1. **Toepassingen**

— *eGovernment en eAdministration:* doeltreffendere, interactievere, en beter geïntegreerde overheidsdiensten vormen een belangrijke door de informatiemaatschappij geboden kans. Diensten zullen worden gesteund op alle niveaus, Europees, nationaal, regionaal en lokaal, bijvoorbeeld voor elektronische aanbesteding, toerisme, persoonlijke veiligheid, en zakelijke ondersteuning voor het midden- en kleinbedrijf. Milieutoepassingen en -diensten zullen worden gesteund voor toezicht, bewaking en toegang tot informatie. Diensten kunnen worden verleend door of met steun van overheidsinstanties als een dienst van openbaar belang die ten goede komt aan burgers en het midden- en kleinbedrijf.

— *Gezondheidszorg:* Telematicanetwerken en -diensten voor de gezondheidszorg bieden significante kansen voor de verbetering van de toegankelijkheid en de kwaliteit van de zorg en de beheersing van de kosten van de gezondheidszorg als gevolg van de medische vooruitgang en demografische veranderingen. Er zullen innovatieve diensten worden gesteund die gezondheidszorginstellingen en andere zorgpunten koppelen, en die diensten op het gebied van de gezondheidszorg rechtstreeks aan het publiek verlenen, met bijzondere aandacht voor ziektepreventie en voorlichting op het gebied van de gezondheid.

— *Gehandicapten en ouderen:* ontwikkelingen in netwerkcommunicatie bieden significante mogelijkheden voor de participatie van ouderen en gehandicapten in de informatiemaatschappij. Netwerktoepassingen en -diensten gericht op hun specifieke behoeften zijn in staat een bijdrage te leveren aan het overwinnen van sociaal-economische, geografische en culturele barrières. Er zullen diensten worden gesteund gericht op de vereisten van ouderen en gehandicapten met het doel hun volledige integratie en participatie in de informatiemaatschappij te bevorderen.

— *Onderwijs en cultuur:* hoge niveaus van onderwijs, opleiding en cultureel bewustzijn zijn cruciaal voor economische ontwikkeling en sociale samenhang. Dit zal ook in de toekomst van groot belang blijven, met de toenemende invloed van de technologie in de informatiemaatschappij. Er zullen diensten worden gesteund die nieuwe innovatieve manieren bieden voor het presenteren van educatieve en culturele informatie, met inbegrip van diensten op het gebied van levenslang leren.

2. **Algemene diensten**

— *Geavanceerde mobiele diensten:* er worden proeven gedaan met de interoperabiliteitsaspecten van innovatieve toepassingen voor 2.5-3G mobiele netwerken. Deze zullen de basis vormen voor geavanceerde eind-tot-eind-oplossingen in de mobiele omgeving met op de locatie gebaseerde, gepersonaliseerde en contextgevoelige diensten. Er zal steun worden verleend voor de invoering van geavanceerde mobiele toepassingen en diensten van algemeen belang, met inbegrip van toepassingen en diensten voor navigatie en geleiding, verkeers- en reisinformatie, netwerkbeveiliging en facturering, m-commerce, m-business en mobiel werken, onderwijs en cultuur, nooddiensten en gezondheidszorg.

— *Diensten op het gebied van vertrouwen en betrouwbaarheid:* de actieve betrokkenheid van ondernemingen en burgers bij de informatiemaatschappij is afhankelijk van hun vertrouwen in de beschikbare diensten. Beveiliging is daarom een onderwerp waaraan prioriteit wordt verleend en dat een grote uitdaging vormt voor de toekomst. Er zal steun worden verleend aan diensten van openbaar belang, gericht op alle aspecten van beveiliging met inbegrip van samenwerking voor doeltreffend netwerken binnen de Europese Unie op nationale CERT-systemen.

3. **Interconnectie en interoperabiliteit van netwerken**

— *Interconnectie en interoperabiliteit:* de interconnectie en interoperabiliteit van netwerken is een voorwaarde voor doeltreffende trans-Europese diensten. Er zal steun worden verleend voor de interconnectie, interoperabiliteit en beveiliging van netwerken die noodzakelijk zijn voor de werking van diensten van een specifiek openbaar belang. Projecten met betrekking tot de ontwikkeling en versterking van telecommunicatienetwerken zullen bijzonder kritisch worden bekeken om er zeker van te zijn dat er geen interferentie is met de vrije markt.

4. **Aanvullende ondersteunende en coördinerende acties**

Naast de steun voor projecten van gemeenschappelijk belang initieert de Gemeenschap acties om een geschikte omgeving te creëren voor de realisatie van de projecten. De acties moeten bijdragen tot de bekendheid van het programma, het scheppen van een gunstig klimaat en het voeren van overleg bij de ontplooiing van Europese, nationale, regionale en lokale activiteiten voor het stimuleren en bevorderen van nieuwe toepassingen en diensten die aansluiten bij de programma's op andere terreinen, alsmede tot de ontwikkeling van breedbandnetwerken. Daarbij zal overleg nodig zijn met Europese normalisatie-instellingen en organisaties die zich bezig houden met strategische planning, evenals coördinatie met acties die worden gefinancierd door de verschillende financiële instrumenten van de Gemeenschap, onder andere:

— strategische studies gericht op doelspecificaties en overschakeling op die specificaties. Deze specificaties zullen de actoren uit de sector helpen economisch verantwoorde investeringsbeslissingen te nemen,

— vaststellen van toegangsmethoden voor breedbandnetwerken,

— opstellen van gemeenschappelijke specificaties gebaseerd op Europese- en wereldnormen,

— bevorderen van de samenwerking tussen de actoren uit de sector, met inbegrip van openbaar-particuliere samenwerkingsverbanden,

— coördineren van de krachtens deze beschikking ondernomen activiteiten met aanverwante communautaire en nationale programma's.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim

(2002/C 103 E/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 564 def./2 — 2001/0235(COD)

(Door de Commissie ingediend op 11 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De lidstaten hebben, zij het elk in verschillende mate, hun nationale verrichters van luchtvaartnavigatiediensten geherstructureerd door hun mate van autonomie en vrijheid om diensten te verrichten te verhogen. In deze nieuwe omgeving wordt het steeds noodzakelijker ervoor te zorgen dat ten behoeve van het openbaar belang wordt voldaan aan bepaalde minimumeisen.

(2) Het verslag van de Groep op hoog niveau inzake het gemeenschappelijk Europees luchtruim heeft bevestigd dat het noodzakelijk is dat regels op communautair niveau onderscheid maken tussen regelgeving en dienstverrichting en dat er een stelsel van machtigingen en een mechanisme van heffingen worden ingevoerd waarmee kosteneffectiviteit wordt gestimuleerd.

(3) Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad stelt een kader vast voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

(4) Om het gemeenschappelijk Europees luchtruim tot stand te brengen, dienen maatregelen te worden vastgesteld die een veilige en efficiënte verrichting van luchtvaartnavigatiediensten garanderen die strookt met de organisatie en het gebruik van het luchtruim als geregeld in Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad van . . . betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim. De totstandkoming van een geharmoniseerde organisatie van de verrichting van dergelijke is van belang om op adequate wijze te kunnen voldoen aan de vraag van luchtruimgebruikers en om het luchtverkeer veilig en efficiënt te kunnen exploiteren.

(5) Het toezicht op de naleving door de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten en andere betrokken exploitanten van de communautaire voorschriften is in de eerste plaats een taak van de lidstaten. Hiertoe moeten de instanties die die controle uitoefenen voldoende onafhankelijk zijn van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten.

(6) De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben erkende organisaties te belasten met de controle en certificatie van de naleving van de communautaire voorschriften door verrichters van luchtvaartnavigatiediensten en andere betrokken exploitanten.

(7) Voor een soepele werking van het luchtverkeerssysteem zijn ook uniforme strenge veiligheidsnormen voor verrichters van luchtvaartnavigatiediensten vereist.

(8) Er dienen regelingen te worden getroffen om het tekort aan luchtverkeersleiders te verhelpen door de procedures voor opleiding en vergunningen te verbeteren en door deze procedures op communautair niveau te harmoniseren.

(9) Terwijl de continuïteit van de dienstverrichting wordt gegarandeerd, dient een gemeenschappelijk stelsel tot stand te worden gebracht voor het verlenen van machtigingen voor luchtvaartnavigatiediensten, als middel om de rechten en verplichtingen van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten vast te leggen.

(10) Het machtigingenstelsel dient te voorzien in de mogelijkheid de toegang tot de activiteit te controleren. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de behoefte de invoering van nieuwe diensten en van nieuwe voorschriften betreffende de dienstverrichting te kunnen vergemakkelijken. Derhalve moeten de machtigingen voorzien in de meest geschikte vorm van controle die verenigbaar is met het vervullen van de van toepassing zijnde eisen. Voorts is het van belang niet-discriminerende eisen vast te stellen met betrekking tot de locatie en de controle van dienstverrichters, met name van luchtverkeersdiensten, die een machtiging aanvragen.

(11) Aan machtigingen moeten voorwaarden worden verbonden om te kunnen voldoen aan doelstellingen van openbaar belang ten behoeve van de luchtruimgebruikers en de luchtvaartpassagiers. Deze voorwaarden moeten objectief gerechtvaardigd zijn en dienen niet-discriminerend, evenredig en transparant te zijn.

(12) Harmonisatie van de aan de machtigingen verbonden voorwaarden en van de procedures voor de verlening van machtigingen zou de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in de Gemeenschap in aanzienlijke mate moeten vergemakkelijken.

(13) Bestaande verrichters van luchtvaartnavigatiediensten dient een redelijke overgangsperiode te worden gegund om zich aan de vereisten van het nieuwe machtigingenstelsel te kunnen aanpassen.

(14) De machtigingen dienen wederzijds te worden erkend door alle lidstaten zodat verrichters van luchtvaartnavigatiediensten diensten kunnen verrichten in een andere lidstaat dan die waarin zij hun machtiging hebben verkregen, zulks binnen de grenzen van de veiligheidseisen.

(15) Ter vergemakkelijking van een veilige afwikkeling van het luchtverkeer over grenzen van lidstaten heen, ten gunste van luchtruimgebruikers en hun passagiers, dient het machtigingenstelsel te voorzien in een kader dat het mogelijk maakt dat de lidstaten dienstverrichters aanwijzen voor de verrichting van luchtverkeersdiensten, ongeacht waar zij hun machtiging hebben verkregen.

(16) De verrichting van nevendiensten, meteorologische en luchtvaartinformatiediensten dient te worden georganiseerd onder marktvoorwaarden, met inachtneming van de bijzondere kenmerken van deze diensten.

(17) De samenwerking tussen dienstverrichters, luchtruimgebruikers en andere exploitanten moet worden verbeterd op basis van contracten.

(18) Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten dienen door middel van geschikte regelingen een nauwe samenwerking tot stand te brengen en te onderhouden met militaire autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor activiteiten die van invloed kunnen zijn op het luchtverkeer.

(19) In de rekeningen van alle verrichters van luchtvaartnavigatiediensten dient naar een zo groot mogelijke transparantie te worden gestreefd. Daartoe dienen de boekhoudingen voor elke dienst en voor elk verkeersleidingscentrum gescheiden te zijn.

(20) De invoering van geharmoniseerde beginselen en voorwaarden voor de toegang tot operationele gegevens dient de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten en de activiteiten van luchtruimgebruikers en luchthavens in een nieuwe omgeving te vergemakkelijken.

(21) De voorwaarden inzake heffingen ten laste van luchtruimgebruikers dienen billijk en transparant te zijn.

(22) Gebruikersheffingen moeten dienen ter compensatie voor de door verrichters van luchtvaartnavigatiediensten geleverde faciliteiten en diensten. Dergelijke diensten en faciliteiten kunnen gelet op hun aard slechts door de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten zelf worden verricht; gezien deze monopoliepositie moet het bedrag van de gebruikersheffingen in verhouding tot de voor de verstrekking van deze faciliteiten en diensten gemaakte kosten staan, met inachtneming van de doelstelling van economische efficiëntie.

(23) Bij de verrichting van gelijkwaardige luchtvaartnavigatiediensten mag geen onderscheid tussen luchtruimgebruikers worden gemaakt.

(24) Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten bieden een aantal faciliteiten en diensten die rechtstreeks betrekking hebben op de exploitatie van vliegtuigen, waarvan zij de kosten moeten kunnen terugverdienen in overeenstemming met het beginsel dat de gebruiker betaalt, dat wil zeggen dat de luchtruimgebruikers moeten betalen voor de kosten die zij op, of zo dicht mogelijk bij, het punt van gebruik veroorzaken.

(25) Het is van belang dat de transparantie van de kosten welke deze diensten of faciliteiten met zich meebrengen, gewaarborgd is. Bijgevolg moeten alle wijzigingen in het stelsel of in de hoogte van de heffingen aan de luchtruimgebruikers worden verklaard. Dergelijke wijzigingen of investeringen die door de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten worden voorgesteld, moeten worden toegelicht in het kader van een informatie-uitwisseling tussen hun beheersorganen en de luchtruimgebruikers.

(26) Er moet ruimte zijn voor een differentiëring van de heffingen die bijdraagt tot het maximaliseren van de capaciteit van het hele systeem. Financiële stimulansen zijn een goede manier om de invoering van grond- of boordapparatuur die de capaciteit vergroot te versnellen, hoge prestaties te belonen of een compensatie te bieden voor de nadelen die zijn verbonden met de keuze voor minder aantrekkelijke routeringen.

(27) De Commissie dient de haalbaarheid te onderzoeken van tijdelijke financiële steun voor maatregelen die beogen de capaciteit van het Europese luchtverkeersleidingssysteem als geheel te vergroten.

(28) De Commissie moet voortdurend en op efficiënte wijze toezien op de wijze waarop heffingen ten laste van luchtruimgebruikers worden vastgesteld en opgelegd, in samenwerking met de Europese organisatie voor de veiligheid van de luchtvaart, hierna „Eurocontrol" genoemd, en in samenwerking met de nationale toezichthoudende instanties en de luchtruimgebruikers.

(29) De prestaties van het gehele systeem van luchtvaartnavigatiediensten op Europees niveau moeten voortdurend worden bestudeerd om de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen te controleren en eventueel nieuwe maatregelen te kunnen voorstellen.

(30) Wegens de bijzonder gevoelige aard van informatie met betrekking tot dienstverrichters, mogen de nationale toezichthoudende instanties geen informatie openbaar maken die onder het beroepsgeheim valt, ongeacht de inrichting van een systeem voor toezicht op en publicatie van de prestaties van dienstverrichters.

(31) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, te weten het bevorderen van een veilige en efficiënte verrichting van luchtvaartnavigatiediensten, wegens de transnationale omvang van dit optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt, daarbij evenwel zorgdragend voor uitvoeringsvoorschriften die rekening houden met specifieke plaatselijke omstandigheden, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(32) Daar de meeste maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van deze Verordening maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden vastgesteld. Overeenkomstig artikel 2, onder c), van genoemd besluit dient een aantal maatregelen evenwel volgens de raadplegingsprocedure van artikel 3 van dat besluit te worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer

Deze verordening is van toepassing op de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten voor de burgerluchtvaart, met inbegrip van luchtverkeersdiensten, meteorologische diensten, opsporings- en reddingsdiensten en nevendiensten die voorzien in communicatie-, navigatie- en bewakingsinfrastructuur en in luchtvaartinformatiediensten, zoals genoemd in bijlage I, in overeenstemming met en binnen de werkingssfeer van Verordening (EG) nr. . . . [tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim].

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 2 van Verordening (EG) nr. . . . [tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim].

Voorts wordt verstaan onder:

a) „nationale toezichthoudende instantie": de instantie of instanties die door een lidstaat is of zijn aangewezen voor het toezicht op verrichters van luchtvaartnavigatiediensten;

b) „erkende organisatie": een particuliere of openbare instantie, erkend in overeenstemming met artikel 4, die beoordelingswerkzaamheden uitvoert voor een nationale toezichthoudende instantie;

c) „machtiging": een door een lidstaat verleende toestemming waarmee wordt bevestigd dat een verrichter van luchtvaartnavigatiediensten geschikt is om een specifieke dienst te verrichten;

d) „dienstenbundel": twee of meer luchtvaartnavigatiediensten zoals genoemd in bijlage I;

e) „luchtverkeersdiensten": alle vluchtinformatiediensten, alarmdiensten, adviesdiensten voor het luchtverkeer en luchtverkeersleidingsdiensten, met inbegrip van algemene verkeersleidingsdiensten, naderingsverkeersleidingsdiensten en plaatselijke verkeersleidingsdiensten, zoals omschreven in bijlage I;

f) „aanwijzing": de aanwijzing, in overeenstemming met deze verordening, door een lidstaat of lidstaten waarmee een dienstverrichter op exclusieve basis de verantwoordelijkheid verkrijgt voor de verrichting van luchtverkeersdiensten;

g) „nevendiensten": communicatie-, navigatie- en bewakingsdiensten, zoals nader omschreven in bijlage I;

h) „luchtruimblok": een luchtruim van vastgestelde afmetingen, boven land of water, waarbinnen luchtvaartnavigatiediensten worden verricht;

i) „functioneel luchtruimblok": een luchtruimblok van optimaal vastgestelde afmetingen;

j) „operationele gegevens": informatie en/of gegevens die worden gebruikt door verrichters van luchtvaartnavigatiediensten en luchtruimgebruikers bij de uitvoering van hun operationele activiteiten;

k) „heffingen": de aan de exploitatiekosten en investeringen van luchtvaartnavigatiediensten en aanverwante faciliteiten gerelateerde prijs.

Artikel 3

Nationale toezichthoudende instantie

1. Elke lidstaat stelt een nationale toezichthoudende instantie in die de uit deze verordening voortvloeiende verantwoordelijkheden en verplichtingen op zich neemt. De nationale toezichthoudende instantie moet onafhankelijk zijn van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten. Deze onafhankelijkheid moet worden bereikt door middel van een goede scheiding, op zijn minst op functioneel niveau, tussen de nationale toezichthoudende instantie en de dienstverrichters.

2. De nationale toezichthoudende instantie draagt zorg voor een goed toezicht op en een goede handhaving van deze verordening, met name met betrekking tot de veilige en efficiënte exploitatie van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten. Daartoe moet de nationale toezichthoudende instantie de benodigde inspecties en onderzoeken uitvoeren om na te gaan of aan de voorschriften van deze verordening is voldaan.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de namen en adressen van de nationale toezichthoudende instanties en de maatregelen die zijn genomen om aan de bepalingen van lid 1 te voldoen. De lidstaten kunnen een overeenkomst sluiten betreffende de bij dit artikel voorgeschreven toezichthoudende rol ten aanzien van regionale dienstverrichters.

4. De lidstaten melden elke wijziging met betrekking tot de in overeenstemming met lid 3 meegedeelde informatie binnen één maand na de invoering ervan.

Artikel 4

Erkende organisaties

1. De nationale toezichthoudende instanties kunnen ten aanzien van onder hun verantwoordelijkheid opererende verrichters van luchtvaartnavigatiediensten besluiten de inspecties en onderzoeken volledig of ten dele door erkende organisaties te doen uitvoeren.

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. De lidstaten mogen slechts die organisaties erkennen die aan de eisen van lid 4 voldoen en bij de nationale toezichthoudende instanties een aanvraag om erkenning hebben ingediend.

3. Een door een nationale toezichthoudende instantie verleende erkenning is geldig binnen de Gemeenschap. De nationale toezichthoudende instanties kunnen elke in de Gemeenschap gevestigde erkende organisatie met de uitvoering van de in artikel 3, lid 2, bedoelde inspecties en onderzoeken belasten.

4. Erkende organisaties moeten voldoen aan de in bijlage II vermelde minimumeisen, alsmede aan alle verdere maatregelen die volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld, met inbegrip van de procedures voor de erkenning, het toezicht en de werkrelatie en aansprakelijkheidsverhoudingen tussen erkende organisaties en de nationale toezichthoudende organisaties.

Artikel 5

Veiligheidseisen

1. De Eurocontrol Safety Regulatory Requirements, hierna „ESARR's" genoemd, en latere wijzigingen van deze ESARR's worden volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld en goedgekeurd. De Commissie maakt de vorm van verwijzing naar deze ESARR's bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

2. Lid 1 doet geen afbreuk aan artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad [tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van de burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart].

Artikel 6

Machtigingen en opleiding van verkeersleiders

De mobiliteit van luchtverkeersleiders wordt, samen met verbeterde opleidingsvoorwaarden, ontwikkeld door het Europees Parlement en de Raad op voorstel van de Commissie.

HOOFDSTUK II

VOORSCHRIFTEN INZAKE DE VERRICHTING VAN DIENSTEN

Artikel 7

Machtigingenstelsel

1. De verrichting van luchtvaartnavigatiediensten is onderworpen aan een machtigingenstelsel waarmee de geschiktheid van dienstverrichters om dergelijke diensten te verrichten wordt bevestigd.

2. De lidstaten verlenen machtigingen voor luchtvaartnavigatiediensten en oefenen daarop toezicht uit. Machtigingen kunnen worden verleend voor elke in bijlage I genoemde afzonderlijke luchtvaartnavigatiedienst of voor een bundel van dergelijke diensten.

3. De lidstaten aanvaarden alle machtigingen die in de Gemeenschap in overeenstemming met de vereisten van dit artikel zijn verleend. Onverminderd de internationale overeenkomsten en verdragen waarbij de Gemeenschap partij is, moeten de verrichters van luchtverkeersdiensten eigendom zijn en blijven, rechtstreeks dan wel via een meerderheidsbelang, van lidstaten en/of onderdanen van lidstaten. Zij moeten te allen tijde daadwerkelijk onder de zeggenschap van die lidstaten of onderdanen vallen.

4. Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten die aan de vereisten van het machtigingenstelsel voldoen, hebben recht op een machtiging voor het verrichten van luchtvaartnavigatiediensten. Daartoe dienen de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten een aanvraag in bij de nationale toezichthoudende instantie van de lidstaat waarin zij hun belangrijkste vestiging hebben en in voorkomend geval statutair zijn gevestigd.

5. In de machtigingen moeten de voorwaarden met betrekking tot rechten en verplichtingen van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten worden aangegeven die objectief gerechtvaardigd zijn om te voldoen aan de doelstellingen van deze verordening. De aan de machtigingen en de procedures voor het verlenen daarvan verbonden voorwaarden moeten:

a) voldoen aan de algemene aanpak zoals uiteengezet in bijlage III;

b) niet-discriminerend, evenredig en transparant zijn;

c) elk belangenconflict bij het beheer of de exploitatie van luchtvaartnavigatiediensten vermijden en zorgen voor eerlijke toegang voor alle luchtruimgebruikers;

d) het openbaar belang van luchtvaartnavigatiediensten weerspiegelen.

6. Het machtigingenstelsel, met inbegrip van geharmoniseerde voorwaarden voor de verschillende luchtvaartnavigatiediensten en de relevante voorwaarden en procedures voor het verlenen van de machtigingen worden vastgesteld volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure.

7. Reeds ten tijde van de inwerkingtreding van deze verordening bestaande verrichters van luchtvaartnavigatiediensten blijven gemachtigd deze diensten te verrichten, mits zij binnen een termijn van zes maanden na de vaststelling van de uitvoeringsregels voor de verlening van machtigingen overeenkomstig lid 5 aan de bepalingen van de leden 1 tot en met 5 voldoen.

8. Een in de Gemeenschap gevestigde verrichter van luchtvaartnavigatiediensten kan slechts binnen de Gemeenschap actief zijn indien de desbetreffende machtiging is verleend.

Artikel 8

Aanwijzing van dienstverrichters

1. De verrichting van luchtverkeersdiensten is onderworpen aan een stelsel van aanwijzing dat het de dienstverrichter mogelijk maakt zijn diensten binnen bepaalde luchtruimblokken op exclusieve basis te verrichten en waarin de verplichtingen en eisen die daarvoor gelden worden vastgelegd. De lidstaten wijzen dienstverrichters aan voor de verrichting van luchtverkeersdiensten in het luchtruim boven hun grondgebied. Daartoe kunnen de lidstaten elke dienstverrichter die in het bezit is van een geldige machtiging binnen de Gemeenschap aanwijzen.

2. Luchtverkeersdiensten die ten tijde van de inwerkingtreding van deze verordening door een verrichter van luchtvaartnavigatiediensten voor specifieke luchtruimblokken worden geëxploiteerd, geven die dienstverrichter het recht voor dezelfde diensten in dezelfde luchtruimblokken te worden aangewezen voor een termijn van ten hoogste drie jaar, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 5 van Verordening (EG) nr. . . . [betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim].

3. Met betrekking tot nevendiensten, meteorologische diensten en luchtvaartinformatiediensten, geeft het verlenen van machtigingen aan dienstverrichters hun het recht die diensten binnen de Gemeenschap te verrichten, voorzover zij bij de desbetreffende nationale toezichthoudende instanties van de lidstaten en bij de Commissie worden aangemeld voor de luchtruimblokken waarin deze diensten zullen worden verricht.

4. Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten verrichten hun diensten op een open, niet-discriminerende en transparante wijze. Deze diensten worden verricht in overeenstemming met de bepalingen van de relevante vergunningen en, waar van toepassing, van de relevante aanwijzingen.

5. Met betrekking tot functionele luchtruimblokken die overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. . . . [betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim] zijn vastgesteld, wijzen de lidstaten, wanneer de configuratie van die functionele luchtruimblokken verschilt van de op grond van de leden 1 en 2 van dit artikel toegewezen luchtruimblokken, dienstverrichters aan voor de verrichting van luchtverkeersdiensten in functionele luchtruimblokken. Wanneer functionele luchtruimblokken zich uitstrekken over het grondgebied van meer dan één lidstaat, wijzen de betrokken lidstaten, binnen een maand na vaststellen van het functionele luchtruimblok, samen de dienstverrichters aan.

Deze dienstverrichters worden onmiddellijk bij de Commissie aangemeld.

Artikel 9

Betrekkingen tussen dienstverrichters

Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten mogen gebruik maken van de diensten van andere dienstverrichters, in het bijzonder voor nevendiensten, meteorologische diensten en luchtvaartinformatiediensten. In dergelijke gevallen leggen de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten hun werkafspraken formeel vast door middel van schriftelijke overeenkomsten of daaraan gelijkwaardige juridische regelingen waarin de specifieke verplichtingen en taken van de verschillende dienstverrichters worden vastgelegd. Deze regelingen moeten voldoen aan de relevante voorschriften van deze verordening.

Artikel 10

Betrekkingen met de militaire autoriteiten

1. Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten ondernemen de noodzakelijke stappen om met militaire autoriteiten schriftelijke overeenkomsten of daaraan gelijkwaardige juridische regelingen aan te gaan voor de luchtruimblokken waarvoor zij zijn aangewezen. Deze regelingen vermelden de specifieke verplichtingen van alle partijen, met inbegrip van de werkingssfeer en de procedures voor de uitwisseling van gegevens en voor de overdracht van controle na de vaststelling van de in artikel 12 van Verordening (EG) nr. . . . [tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim] vastgestelde maatregelen. Deze regelingen moeten voldoen aan de relevante voorschriften van deze verordening.

2. Zolang lidstaten voor de verrichting van luchtverkeersdiensten voor civiel en militair luchtverkeer van verschillende entiteiten gebruik maken, stellen zij de Commissie in kennis van de wijze waarop de samenwerking tussen die entiteiten is georganiseerd.

Artikel 11

Splitsing van de rekeningen

1. Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten dienen, ongeacht hun eigendomsstructuur of rechtsvorm, hun jaarrekeningen op te stellen, aan een accountantscontrole te onderwerpen en te publiceren in overeenstemming met de door de Gemeenschap goedgekeurde internationale normen voor jaarrekeningen.

2. Wanneer verrichters van luchtvaartnavigatiediensten een bundel van diensten aanbieden, houden zij in hun interne boekhouding gescheiden rekeningen bij voor elke in bijlage I genoemde dienst, en in voorkomend geval geconsolideerde rekeningen voor andere diensten die niet de luchtvaartnavigatie betreffen, op dezelfde wijze als verplicht zou zijn wanneer de betrokken diensten zouden zijn uitgevoerd door gescheiden ondernemingen. Wanneer verrichters van luchtverkeersdiensten binnen functionele luchtruimblokken opereren, houden zij in hun interne boekhouding gescheiden rekeningen bij voor elk verkeersleidingscentrum dat voor dat blok verantwoordelijk is.

3. Dienstverrichters stellen de Commissie in kennis van de regels voor de toewijzing van activa, passiva, uitgaven en inkomsten die de dienstverrichters volgen bij het opstellen van de in lid 2 vermelde gescheiden rekeningen.

4. De lidstaten en alle bevoegde instanties die zij aanwijzen, alsmede de Commissie, hebben inzage in de boekhouding van de dienstverrichters.

Artikel 12

Toegang tot en bescherming van gegevens

1. Operationele gegevens worden in real-time uitgewisseld tussen dienstverrichters onderling en tussen die dienstverrichters en de luchtruimgebruikers teneinde aan de operationele behoeften van beide categorieën te voldoen.

2. Toegang tot operationele gegevens wordt op niet-discriminerende basis verleend aan alle gemachtigde verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, luchtruimgebruikers en andere betrokken exploitanten.

3. Elke dienstverrichter stelt standaardvoorwaarden op voor de toegang van andere dienstverrichters en luchtruimgebruikers tot zijn operationele gegevens. Deze standaardvoorwaarden moeten worden goedgekeurd door de nationale toezichthoudende instanties. Er worden, waar nodig, gedetailleerde regels met betrekking tot dergelijke voorwaarden vastgesteld volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK III

HEFFINGENSTELSELS

Artikel 13

Stelsel

Er wordt een heffingenstelsel voor luchtvaartnavigatiediensten ingesteld, in overeenstemming met de artikelen 14 en 15, dat bijdraagt tot het bereiken van meer transparantie met betrekking tot het vaststellen, opleggen en innen van heffingen ten laste van luchtruimgebruikers. Dit heffingenstelsel moet ook stroken met de bepalingen van artikel 15 van het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944.

Artikel 14

Algemene beginselen

1. Het heffingenstelsel wordt gekenmerkt door het in aanmerking nemen van de met luchtvaartnavigatiediensten verbonden kosten die de dienstverrichters ten behoeve van luchtruimgebruikers moeten maken.

Hiertoe worden de kosten van luchtvaartnavigatiediensten aan categorieën gebruikers toegewezen en wordt een heffingenbeleid ontwikkeld.

2. De volgende beginselen worden toegepast bij het vaststellen van de kostenbasis voor de heffingen:

a) De onder luchtruimgebruikers te verdelen kosten komen overeen met de volledige kosten van de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten, met inbegrip van passende bedragen voor rente op kapitaalinvesteringen en afschrijving van activa, alsmede de kosten van onderhoud, exploitatie, beheer en administratie.

b) De kosten die in rekening moeten worden gebracht zijn die welke verband houden met de faciliteiten en diensten die worden geleverd en uitgevoerd in het kader van de 24e editie van 1998 van het ICAO Regional Air Navigation Plan, Europese regio, document nr. 7754.

c) De kosten van de verschillende luchtvaartnavigatiediensten moeten apart worden aangeduid, zoals bepaald in artikel 11.

d) Kruissubsidiëring tussen verschillende luchtvaartnavigatiediensten moet duidelijk kenbaar worden gemaakt.

e) Kosten die externe kosten zijn met betrekking tot de exploitatie van de faciliteiten en de diensten aan luchtruimgebruikers, zoals milieukosten, worden op de best mogelijke wijze opgenomen in de gebruikersheffingen.

f) Luchtvaartnavigatiediensten mogen voldoende inkomsten genereren om alle directe en indirecte exploitatiekosten te overtreffen en om te voorzien in een redelijk rendement van het kapitaal, zodat kan worden bijgedragen aan de nodige kapitaalinvesteringen.

3. Op de heffingen zijn in het bijzonder de volgende beginselen van toepassing:

a) Heffingen voor de beschikbaarheid van luchtvaartnavigatiediensten worden vastgesteld onder niet-discriminerende voorwaarden. Er mag geen onderscheid worden gemaakt tussen de heffingen die aan de verschillende luchtruimgebruikers voor het gebruik van dezelfde dienst worden opgelegd op grond van nationaliteit of categorie luchtruimgebruiker.

b) De heffingen moeten een weerspiegeling vormen van de kosten die zijn verbonden met de luchtvaartnavigatiediensten en -faciliteiten waarvan de luchtruimgebruikers gebruik maken.

c) De transparantie van de kostenbasis voor de heffingen moet worden gegarandeerd. Er moeten normen worden vastgesteld die zorgen voor de verstrekking door de dienstverrichters van informatie die het mogelijk maakt de prognoses, werkelijke kosten en inkomsten van een dienstverrichter te beoordelen. Er moet regelmatig informatie worden uitgewisseld tussen de nationale toezichthoudende instanties, dienstverrichters, luchtruimgebruikers, de Commissie en Eurocontrol.

d) De heffingen dienen stimulansen te geven om een veilige, efficiënte en effectieve verrichting van luchtvaartnavigatiediensten tegen de laagst mogelijke kosten te bevorderen en geïntegreerde dienstverrichting te stimuleren. Zij kunnen voorzien in prikkels in de vorm van financiële voor- en nadelen voor verrichters van luchtvaartnavigatiediensten en/of luchtruimgebruikers. Zij kunnen ook voorzien in inkomsten voor projecten die beogen specifieke categorieën gebruikers en/of verrichters van luchtvaartnavigatiediensten bij te staan ten einde collectieve luchtvaartnavigatie-infrastructuren, de verrichting van de luchtvaartnavigatiediensten en het gebruik van het luchtruim te verbeteren.

4. De uitvoeringsregels op de onder de leden 1, 2 en 3 vallende gebieden worden vastgesteld volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 15

Beoordeling van de heffingen

1. De Commissie draagt zorg voor een voortdurende beoordeling van de mate waarin de heffingen aan de in de artikelen 13 en 14 genoemde beginselen en regels voldoen, waarbij in het bijzonder de nationale toezichthoudende instanties worden betrokken. De Commissie kan tevens de nodige mechanismen invoeren om een beroep te doen op de deskundigheid van Eurocontrol.

2. Op verzoek van één of meer lidstaten die van mening zijn dat de beginselen en regels niet naar behoren werden toegepast, dan wel op eigen initiatief, onderzoekt de Commissie elk bewering dat de dienstverrichters niet aan deze beginselen zouden voldoen of deze niet zouden toepassen. Binnen twee maanden na ontvangst van een verzoek en na raadpleging van het Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim volgens de in artikel 19, lid 3, bedoelde procedure neemt de Commissie een besluit over de wijze waarop de artikelen 13 en 14 zijn toegepast en beslist zij of de dienstverrichter het betrokken beginsel of de regel mag blijven toepassen.

3. De Commissie deelt haar besluit mee aan de betrokken lidstaten en de betrokken dienstverrichter. Elke lidstaat kan het besluit van de Commissie binnen één maand aan de Raad voorleggen. De Raad kan binnen één maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een afwijkend besluit nemen.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Prestatiebeoordeling

Gedetailleerde regels inzake de krachtens artikel 10 van Verordening (EG) nr. . . . [tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim] vereiste informatieverstrekking worden vastgesteld volgens de in artikel 19, lid 2, van deze verordening bedoelde procedure teneinde de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim te kunnen vergelijken en verbeteren. Het verstrekken van de informatie moet:

a) de algemene prestaties van een netwerk van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten in de Gemeenschap bevorderen;

b) het vooruitzicht bieden dat de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten de vereiste diensten kunnen verrichten;

c) het overlegproces tussen luchtruimgebruikers en verrichters van luchtvaartnavigatiediensten verbeteren;

d) het mogelijk maken de beste handelwijzen te identificeren en te bevorderen.

Artikel 17

Aanpassing aan de technische vooruitgang

1. Om de maatregelen in overeenstemming te brengen met technische ontwikkelingen, kunnen volgens de in artikel 19, lid 2, bedoelde procedure aanpassingen worden aangebracht in:

a) de bijlagen;

b) de verwijzing naar het in artikel 14, lid 2, genoemde ICAO Regional Air Navigation Plan.

2. De Commissie maakt de op basis van deze verordening vastgestelde uitvoeringsregels bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 18

Vertrouwelijkheid

De nationale toezichthoudende instanties maken geen informatie bekend die onder het beroepsgeheim valt, in het bijzonder informatie over de dienstverrichters, hun zakelijke relaties of hun kostencomponenten.

De eerste alinea laat onverlet het recht van nationale toezichthoudende instanties om de bekendmaking van informatie te gelasten, indien dit noodzakelijk is voor de uitvoering van hun taak, in welk geval de bekendmaking van informatie evenredig dient te zijn en rekening dient te worden gehouden met de gewettigde belangen van dienstverrichters inzake de bescherming van bedrijfsgeheimen.

De eerste alinea belet niet de bekendmaking van informatie over de voorwaarden en prestaties van de dienstverrichting die geen informatie van vertrouwelijke aard bevat, zoals voorgeschreven in artikel 16.

Artikel 19

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het „Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim", ingesteld bij artikel 7 van Verordening (EG) nr. . . . [tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim].

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op één maand vastgesteld.

3. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de raadplegingsprocedure van artikel 3 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

Artikel 20

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

LUCHTVAARTNAVIGATIEDIENSTEN

Luchtverkeersdiensten

1. *Algemene verkeersleidingsdiensten:* luchtverkeersleiding voor gecontroleerde vluchten in controlegebieden. Luchtverkeersleiding is een dienst die wordt verricht teneinde botsingen tussen luchtvaartuigen en, bij het manoeuvreren op de grond, tussen luchtvaartuigen en hindernissen te verhinderen en voor het tot stand brengen en handhaven van een geordende luchtverkeersstroom.
2. *Naderingsverkeersleidingsdiensten:* luchtverkeersleidingsdiensten voor aankomende of vertrekkende gecontroleerde vluchten.
3. *Plaatselijke verkeersleidingsdiensten:* luchtverkeersleidingsdiensten voor luchthavenverkeer.

Overige diensten

4. *Opsporings- en reddingsdiensten:* diensten om bijstand te verlenen aan luchtvaartuigen in nood en aan overlevenden van vliegtuigongevallen.
5. *Meteorologische diensten:* diensten om exploitanten, leden van het vliegend personeel, luchtverkeersdiensteneenheden, opsporings- en reddingsdiensteenheden, luchthavens en anderen die zijn betrokken bij de exploitatie of ontwikkeling van luchtvaartnavigatie te voorzien van de meteorologische informatie die nodig is voor de uitvoering van hun respectieve functies.
6. *Luchtvaartinformatiediensten:* diensten die worden verricht om te zorgen voor de informatiestroom die nodig is voor de veiligheid, regelmaat en efficiency van internationale luchtvaartnavigatie.

Nevendiensten

7. *Communicatiediensten:* communicatiediensten die ten behoeve van de luchtvaart worden verricht.
8. *Navigatiediensten:* navigatiediensten die ten behoeve van de luchtvaart worden verricht.
9. *Bewakingsdiensten:* bewakingsdiensten die ten behoeve van de luchtvaart worden verricht.

BIJLAGE II

MINIMUMEISEN VOOR ERKENDE ORGANISATIES

Een erkende organisatie:

— moet beschikken over ruime, aantoonbare ervaring met de beoordeling van openbare en particuliere entiteiten in de luchtvervoerssectoren, met name verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, en in andere vergelijkbare sectoren op één of meer van de onder deze verordening vallende gebieden;

— moet beschikken over uitgebreide regels en voorschriften voor de periodieke beoordeling van de bovengenoemde entiteiten, die worden gepubliceerd en voortdurend worden aangepast en verbeterd door middel van programma's voor onderzoek en ontwikkeling;

— mag niet onder de zeggenschap vallen van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten of anderen die commercieel zijn betrokken bij de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten of luchtvervoersdiensten;

— moet beschikken over het nodige technische, leidinggevende, ondersteunende en onderzoekpersoneel dat in overeenstemming is met de uit te voeren taken;

— moet op zodanige wijze worden beheerd dat de vertrouwelijkheid van de voor het beheer vereiste informatie gewaarborgd is;

— moet bereid zijn de nationale toezichthoudende instantie en de Commissie relevante informatie te verstrekken;

— moet zijn beleid en doelstellingen inzake kwaliteit en zijn streven daarnaar hebben gedefinieerd en gedocumenteerd en ervoor gezorgd hebben dat dit beleid op alle niveaus van de organisatie bekend is, wordt uitgevoerd en wordt nageleefd;

— moet een intern kwaliteitssysteem hebben ontwikkeld, hebben ingevoerd en naleven, dat gebaseerd is op toepasselijke onderdelen van internationaal erkende kwaliteitsnormen en dat voldoet aan EN 45004 (keuringsinstanties) en EN 29001, als geïnterpreteerd volgens de IACS Quality System Certification Scheme Requirements;

— moet zijn kwaliteitssysteem laten certificeren door een onafhankelijke audit-instantie die wordt erkend door de overheid van de lidstaat waar hij gevestigd is.

BIJLAGE III

VOORWAARDEN DIE AAN MACHTIGINGEN KUNNEN WORDEN VERBONDEN

1. Algemene informatie met betrekking tot:

   — de ontvanger van de machtiging;

   — een algemene beschrijving van het doel van de machtiging;

   — bevestiging dat de afgevende instantie inderdaad bevoegd is om de machtiging te verlenen;

   — volledige verwijzingen naar de van toepassing zijnde wetgeving waaronder de machtiging is afgegeven en waaronder zij zal worden uitgeoefend;

   — een duidelijke specificatie van de periode waarvoor de machtiging geldig is;

   — de termijn die de gemachtigde dienstverrichter in acht moet nemen wanneer hij de machtiging wil teruggeven of de nationale toezichthoudende instantie wanneer zij die wil intrekken;

   — een definitie van de termen die in de machtiging worden gebruikt.

2. Voorwaarden met betrekking tot:

   — de organisatiestructuur en de eigendomsstructuur van de dienstverrichter, met inbegrip van het vermijden van belangenconflicten;

   — de financiële draagkracht van de dienstverrichter en aansprakelijkheidsverzekering;

   — de geschiktheid van de houder van de machtigingen, met name ten aanzien van opgedane ervaring en geloofwaardigheid, veiligheid en kwaliteitszorgsystemen en -processen, en personeelsbeleid;

   — de verstrekking van de informatie die redelijkerwijze is vereist voor het controleren van de naleving van de van toepassing zijnde voorwaarden, met inbegrip van regelmatige publicatie door de dienstverrichter van ondernemingsplannen, financiële en operationele gegevens en rapportage van op de veiligheid betrekking hebbende incidenten;

   — het beheer van de activa die relevant zijn voor de verrichting van de dienst waarvoor de machtiging is afgegeven, met inbegrip van financiële en personele middelen;

   — de niet-discriminerende toegang tot diensten van luchtruimgebruikers en het vereiste prestatieniveau van dergelijke diensten, met inbegrip van het veiligheids- en interoperabiliteitsniveau;

   — de scheiding of beperking van activiteiten die geen betrekking hebben op de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten;

   — alle andere wettelijke voorwaarden die niet specifiek zijn voor luchtvaartnavigatiediensten;

   — maatregelen die door de lidstaten worden genomen overeenkomstig door het openbaar belang ingegeven vereisten welke zijn erkend bij het EG-Verdrag, meer specifiek wat betreft openbare zedelijkheid, openbare veiligheid, inclusief onderzoek naar criminele activiteiten, en openbare orde.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim

(2002/C 103 E/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 564 def./2 — 2001/0236(COD)

(Door de Commissie ingediend op 11 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim vergt een geharmoniseerde aanpak van de regelgeving betreffende de organisatie en het gebruik van het luchtruim.

(2) Het verslag van de Groep op hoog niveau inzake het gemeenschappelijk Europees luchtruim, hierna „Groep op hoog niveau" genoemd, heeft de noodzaak van regels op communautair niveau bevestigd om het luchtruim op Europese basis te ontwerpen, reguleren en strategisch te beheren en om het luchtverkeersstromenbeheer te verbeteren.

(3) In de mededeling van de Commissie over de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim [1] wordt aangedrongen op een structurele hervorming om de totstandkoming van het gemeenschappelijk Europees luchtruim mogelijk te maken door middel van een geïntegreerd beheer van het luchtruim en de ontwikkeling van nieuwe concepten en procedures voor luchtverkeersbeheer.

(4) Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad stelt een kader vast voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

(5) Het luchtruim is een gemeenschappelijke hulpbron die flexibel moet worden gebruikt, daarbij zorgend voor een eerlijke en transparante behandeling van alle gebruikers en rekening houdend met de behoeften inzake veiligheid en defensie van de lidstaten en hun verplichtingen in het kader van internationale organisaties.

(6) Een efficiënt beheer van het luchtruim is van fundamenteel belang om de capaciteit van het luchtverkeersdienstensysteem te vergroten, om optimaal te kunnen beantwoorden aan de verschillende behoeften van gebruikers en om het best mogelijke flexibele gebruik van het luchtruim tot stand te brengen.

(7) Uit de activiteiten van de Europese organisatie voor de veiligheid van de luchtvaart, hierna „Eurocontrol" genoemd, blijkt duidelijk dat het niet realistisch is het routenetwerk en de luchtruimstructuur geïsoleerd te willen ontwikkelen, aangezien elke individuele lidstaat een integrerend deel uitmaakt van het Europese luchtverkeersbeheernetwerk.

(8) Er dient een gemeenschappelijk luchtruim tot stand te worden gebracht voor luchtverkeer in de routes in het hogere luchtruim; de interface tussen dat luchtruim en het lagere luchtruim, dat wil zeggen het regionale en lokale luchtruim moet overeenkomstig worden bepaald.

(9) Bij de afbakening van het luchtruim waarbinnen luchtverkeersdiensten worden verricht, moet worden uitgegaan van de behoefte aan efficiënte diensten in plaats van landsgrenzen.

(10) Luchtruimgebruikers zien zich geplaatst tegenover uiteenlopende voorwaarden van toegang tot en vrijheid van verkeer binnen het communautaire luchtruim. Dit is te wijten aan van het gebrek aan harmonisatie bij de classificatie van het luchtruim.

(11) Beperkingen bij de definiëring van het routenetwerk leiden tot concentratie van luchtverkeersstromen bij vaste overgangs- of verbindingspunten van luchtwegen, terwijl het beginsel van directe routering de voorkeur verdient als economisch zinvollere en milieuvriendelijkere manier om gebruik te maken van het Europese luchtruim.

(12) Het is van wezenlijk belang een gemeenschappelijke, geharmoniseerde luchtruimstructuur tot stand te brengen, de huidige en toekomstige toewijzing van het luchtruim te baseren op gemeenschappelijke beginselen, en het luchtruim te ontwerpen en te beheren in overeenstemming met overeengekomen regels.

(13) Het is wenselijk de geharmoniseerde structuur van het luchtruim uit te breiden tot het lagere luchtruim.

[1] COM(2001) 123 def.

(14) Verschillen in de organisatie van de civiel/militaire samenwerking in de Gemeenschap verhinderen een uniform en snel reagerend luchtruimbeheer en de invoering van veranderingen; het succes van het gemeenschappelijk Europees luchtruim zal afhangen van een daadwerkelijke samenwerking tussen de civiele en militaire autoriteiten.

(15) Het concept van het flexibel gebruik van het luchtruim moet effectief functioneren en bij het beheer moet worden samengewerkt teneinde militaire opleidingsvluchten af te stemmen op het burgerluchtvaartverkeer; de locatie, omvang en gebruikstijden van sectoren van het luchtruim die zijn toegewezen aan militaire behoeften dienen te worden geoptimaliseerd, met name gedurende piektijden voor burgerluchtvaartverkeer en in luchtruim met een hoge verkeersdichtheid.

(16) Er moet worden voorzien in garanties voor militaire operaties wanneer de toepassing van gemeenschappelijke beginselen en criteria nadelige gevolgen kan hebben voor de veilige en efficiënte uitvoering ervan.

(17) Er moet worden gezorgd voor passende maatregelen om de effectiviteit van het luchtverkeersstromenbeheer te verbeteren.

(18) Volgens de conclusies van de Groep op hoog niveau is Eurocontrol de organisatie die beschikt over de nodige deskundigheid om de Gemeenschap bij te staan in haar rol als regelgever. Derhalve moet Eurocontrol de mogelijkheid krijgen ontwerp-maatregelen te ontwikkelen in het kader van geschikte regelingen, op voorwaarde dat Eurocontrol de nog in het kader van samenwerking tussen de Commissie en Eurocontrol vast te leggen voorwaarden naleeft.

(19) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, te weten de totstandbrenging van een Europees luchtruim als één gemeenschappelijk operationeel luchtruim, wegens de transnationale omvang van dit optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt, daarbij evenwel zorgdragend voor uitvoeringsvoorschriften die rekening houden met specifieke plaatselijke omstandigheden, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(20) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van deze verordening maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer

1. Deze verordening betreft de organisatie en het gebruik van het luchtruim in overeenstemming met en binnen de werkingssfeer van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

2. Deze verordening is van toepassing op het luchtruim waarvoor lidstaten verrichters van luchtvaartnavigatiediensten aanwijzen overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad (betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

Artikel 2

Doel

Het doel van deze verordening is het tot stand brengen van een communautair luchtruim als één gemeenschappelijk operationeel luchtruim waarin gemeenschappelijke procedures voor ontwerp, planning en beheer zorgdragen voor een veilig en efficiënt functioneren van het luchtverkeersbeheer.

Het communautair luchtruim moet zo worden gebruikt dat de exploitatie van luchtvaartnavigatiediensten als samenhangend en consistent geheel wordt ondersteund in overeenstemming met de bepalingen van Verordening (EG) nr. . . . (betreffende de verichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 2 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

Voorts wordt verstaan onder:

a) „gemeenschappelijk operationeel luchtruim": uniforme luchtruimbeheerprocedures en -veiligheidsnormen bij de verrichting van luchtverkeersleiding;

b) „luchtruimontwerp": een geschikt, efficiënt en doeltreffend proces voor het structureren, indelen en categoriseren van luchtruim, alsmede de planning van routes en luchtruim;

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

c) „vluchtinformatiegebied": een luchtruim van gegeven afmetingen waarbinnen vluchtinformatiediensten en alarmdiensten worden verricht;

d) „scheidingsniveau": de grens tussen het hogere en het lagere luchtruim;

e) „hogere luchtruim": het luchtruim boven een bepaalde vlieghoogte;

f) „lagere luchtruim": het luchtruim onder een bepaalde vlieghoogte;

g) „vlieghoogte": een oppervlak met constante atmosferische druk dat is gespecificeerd met betrekking tot de specifieke druk van 1 013,2 hectopascal en dat van andere dergelijke oppervlakken is gescheiden door specifieke drukintervallen;

h) „luchtruimblok": een luchtruim van vastgestelde afmetingen, boven land of water, waarbinnen luchtvaartnavigatiediensten worden verricht;

i) „functioneel luchtruimblok": een luchtruimblok van optimaal vastgestelde afmetingen;

j) „luchtverkeersleidingscentrum": een operationele eenheid die is ingesteld voor de verrichting van verkeersleidingsdiensten voor luchtverkeer in een blok luchtruim dat onder haar bevoegdheid valt;

k) „luchtruimclassificatie": de ICAO-classificatie van luchtruim, alfabetisch geordend van A tot en met G, zoals gespecificeerd in appendix 4 van de twaalfde editie van juli 1998 van bijlage 11 bij het Verdrag van Chicago van 1944 inzake de internationale burgerluchtvaart, ook gedefinieerd als luchtruim van vastgestelde afmetingen, aangeduid met letters, waarbinnen specifieke soorten vluchten mogen plaatsvinden en waarvoor luchtverkeersdiensten en operationele regels zijn gespecificeerd;

l) „directe routering": beweging van een luchtvaartuig waarbij een luchtvaartuig tijdens de vlucht wordt toegestaan rechtstreeks tussen twee punten te vliegen, buiten het normale routestelsel om;

m) „routenetwerk": een netwerk van gespecificeerde routes voor het kanaliseren van de luchtverkeersstromen zoals nodig voor de verrichting van luchtverkeersdiensten;

n) „sector": een onderverdeling van het geheel van verkeersleidingstaken in beheersbare luchtruimporties waar doorvoer en capaciteit kunnen worden gemeten;

o) „flexibel gebruik van het luchtruim": een concept van luchtruimbeheer dat wordt toegepast op het gebied van de Europese burgerluchtvaartconferentie, zoals gespecificeerd in de eerste editie van 5 februari 1996 van het door Eurocontrol uitgegeven „Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace";

p) „luchtruimbeheer": een planningsfunctie met als eerste doelstelling een maximale benutting van beschikbaar luchtruim door dynamische time-sharing en soms de scheiding van luchtruim tussen verschillende categorieën luchtruimgebruikers op basis van kortetermijnbehoeften;

q) „luchtverkeersstromenbeheer": een dienst die wordt opgezet met als doel bij te dragen aan een veilige, geordende en snelle doorstroming van het luchtverkeer, door ervoor te zorgen dat de luchtverkeersleidingscapaciteit optimaal wordt benut en dat het verkeersvolume verenigbaar is met de capaciteiten die zijn opgegeven door de betrokken verrichters van luchtverkeersdiensten;

r) „besluitvorming in samenwerkingsverband": een proces voor de uitwisseling van informatie tussen verrichters van luchtverkeersdiensten, luchthavenexploitanten, leveranciers van luchtverkeersstromenbeheer en luchtruimgebruikers om te zorgen voor meer flexibiliteit bij de toewijzing van slots/routes en vluchtcoördinatieprocessen teneinde het gebruik van schaarse capaciteit te optimaliseren.

HOOFDSTUK II

LUCHTRUIMARCHITECTUUR

Artikel 4

Totstandbrenging van een Europees vluchtinformatiegebied voor het hogere luchtruim

1. Met inachtneming van de ICAO-eisen, zoals genoemd in de twaalfde editie van juli 1998 van bijlage 11 bij het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944, wordt in het hogere luchtruim een gemeenschappelijk Europees vluchtinformatiegebied tot stand gebracht, hierna „Europees vluchtinformatiegebied voor het hogere luchtruim" of „EUIR" (European Upper Flight Information Region) genoemd.

2. Het scheidingsniveau tussen het hogere en het lagere luchtruim wordt vastgesteld op vlieghoogte 285.

3. Binnen drie jaar na de totstandbrenging van het EUIR breiden het Europees Parlement en de Raad, op voorstel van de Commissie, het in lid 1 bedoelde concept uit met de totstandbrenging van een Europees vluchtinformatiegebied voor het lagere luchtruim.

4. De Commissie treft de nodige maatregelen om het EUIR door de ICAO te doen erkennen, als vereist volgens de tiende editie van juli 1997 van bijlage 15 bij het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944. De Commissie organiseert tevens, in samenwerking met Eurocontrol, de publicatie van gemeenschappelijke luchtvaartinformatie met betrekking tot het EUIR op basis van consolidatie van de bestaande nationale luchtvaartinformatie. In deze publicatie worden alle veranderingen in eisen en procedures opgenomen die worden ingevoerd door de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

Artikel 5

Herconfiguratie van het hogere luchtruim

1. Het EUIR wordt geherconfigureerd in functionele luchtruimblokken van minimale omvang, waarbij wordt uitgegaan van veiligheids- en efficiency-overwegingen. De grenzen van dergelijke functionele luchtruimblokken behoeven niet samen te vallen met landsgrenzen. Er worden functionele luchtruimblokken ingesteld ter ondersteuning van de verrichting van luchtverkeersdiensten in luchtverkeersleidingscentra die verantwoordelijk zijn voor een deel met optimale grootte van het luchtruim in het EUIR.

2. Er worden functionele luchtruimblokken vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure. De afbakening van deze functionele luchtruimblokken moet:

a) op efficiënte wijze de bestaande en toekomstige patronen van het luchtverkeer ondersteunen;

b) ervoor zorgen dat elk luchtruimblok zodanig wordt ontworpen dat de efficiency van het Europese luchtruim als geheel wordt gemaximaliseerd;

c) rekening houden met de personele en financiële middelen van de verschillende verrichters van luchtvaartnavigatiediensten;

d) de transactiekosten tussen de verschillende luchtverkeersleidingscentra minimaliseren;

e) zorgen voor coherentie tussen de configuraties van het hogere en het lagere luchtruim.

Artikel 6

Luchtruimclassificatie

Het EUIR wordt aangewezen in overeenstemming met een geharmoniseerde luchtruimclassificatie om te zorgen voor de naadloze verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in de gehele Gemeenschap en om één enkele omgevingscategorie in te stellen waarin alle luchtverkeer bekend is bij de verrichters van luchtverkeersdiensten, zowel wat betreft positie als vluchtintentie.

Deze classificatie wordt vastgesteld op basis van een gemeenschappelijke en vereenvoudigde toepassing van de classificatie van het luchtruim zoals thans is voorgeschreven in hoofdstuk 2 van de twaalfde editie van juli 1998 van bijlage 11 bij het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944.

Voor de onder de eerste en de tweede alinea vallende gebieden worden uitvoeringsregels vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 7

Directe routering in het hogere luchtruim

Na een veiligheidsanalyse organiseren de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten de gefaseerde invoering van directe routering in het EUIR, als zijnde het optimaal gebruik van het communautair luchtruim vanuit economisch en milieuoogpunt.

De dienstverrichters brengen aan de Commissie regelmatig verslag uit over de toepassing ervan.

Artikel 8

Uniform ontwerp van het luchtruim

Voor de structurering, indeling en categorisering van het luchtruim en voor de planning van routes wordt een uniform, efficiënt en doeltreffend ontwerpproces gevolgd binnen het overeengekomen exploitatieconcept. Daartoe worden luchtruimregels, gemeenschappelijke beginselen en criteria voor sectorontwerp, met name het ontwerp van grensoverschrijdende sectoren, en route-ontwerp vastgesteld op basis van „Concept and Criteria for Medium Term EUR Route Network and Associated Airspace Sectorisation", EATMP ARN versie 4, uitgegeven door Eurocontrol op 1 april 2001.

Voor de onder de eerste alinea vallende gebieden worden uitvoeringsregels vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 9

Samenhang met het ontwerp van het lagere luchtruim

Op basis van de in artikel 5, lid 2, genoemde criteria inzake het concept van de functionele luchtruimblokken worden de planning en het ontwerp van het lagere luchtruim zodanig geharmoniseerd dat dit samenhang vertoont met het hogere luchtruim en dat rekening wordt gehouden met het milieu op en rondom luchthavens, zulks volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure. Het concept wordt uitgebreid door soortgelijke blokken tot stand te brengen in het lagere luchtruim, in het bijzonder om grensoverschrijdende problemen voor korte tot middellange vluchten te kunnen aanpakken.

Verrichters van luchtvaartnavigatiediensten harmoniseren hun werkwijze en praktijk met betrekking tot aanvlieg- en startbewegingen van luchtvaartuigen naar/van luchthavens en hun bewegingen aan de grond op luchthavens. Er wordt een gemeenschappelijke procedure voor de omschrijving van dergelijke handelwijzen vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure, met inbegrip van risicobeoordelingsmethoden om de lokale haalbaarheid van deze procedures te controleren.

HOOFDSTUK III

CIVIEL/MILITAIRE COÖRDINATIE

Artikel 10

Civiel/militaire samenwerking

1. De lidstaten zorgen voor een efficiënte toewijzing en gebruik van luchtruim voor civiele en militaire luchtruimgebruikers door middel van de uniforme en volledige toepassing van het concept van het flexibel gebruik van het luchtruim.

2. De lidstaten vergemakkelijken de organisatie van civiel/militaire samenwerking, met name voor alle aspecten van het luchtruimbeheer en het luchtverkeersstromenbeheer. Civiele en militaire verrichters van luchtvaartnavigatiediensten wisselen gegevens uit in het kader van de in artikel 10 van Verordening (EG) nr. . . . [betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim] bedoelde overeenkomsten.

3. Rekening houdend met de algemene voorwaarden voor luchtverkeersstromenbeheer, zoals omschreven in artikel 13, worden volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure criteria vastgesteld:

a) voor het gebruik van gescheiden luchtruim, met inbegrip van factoren voor de vaststelling van horizontale en verticale uitbreidingen, de locatie van dat luchtruim, en de onderverdeling ervan in functionele elementen die op verzoek kunnen worden geactiveerd;

b) voor de toepassing van het concept van het flexibel gebruik van luchtruim.

Deze criteria moeten zorgen voor de tenuitvoerlegging van de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim) neergelegde beginselen.

4. De lidstaten bevorderen de volledige integratie van de luchtdefensie in het luchtruimbeheer, zodat wordt gezorgd voor een volledige benutting van het luchtruim onder bepaalde overeengekomen voorwaarden, rekening houdend met de vereisten van de nationale veiligheid.

5. Onverminderd internationale overeenkomsten en verdragen waarbij de Gemeenschap partij is, kunnen de lidstaten, teneinde te zorgen voor de veiligheid in de burgerluchtvaart, de indiening van een vluchtplan verlangen voor alle militaire vluchten die het luchtruim betreden waarvoor zij verrichters van luchtverkeersdiensten hebben aangewezen in overeenstemming met de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. . . . (betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim), ongeacht de herkomst of de bestemming van de vlucht.

Artikel 11

Tijdelijke ontheffing voor aanpassingen

Wanneer militaire operaties ernstig worden verstoord, kunnen een of meer lidstaten de Commissie verzoeken aanpassingen van de overeenkomstig artikel 10, lid 3, opgestelde criteria op hun grondgebied voor te stellen. In afwachting van de vaststelling van dergelijke aanpassingen, verleent de Commissie de lidstaten tijdelijk ontheffing van de toepassing van die criteria.

Artikel 12

Informatieverstrekking

Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim) dienen de lidstaten de nodige informatie over de vraag naar en het daadwerkelijk gebruik van luchtruim dat om militaire redenen tot verboden gebied is verklaard, is gesloten of is beperkt, bij de Commissie in voor verdere analyse en publicatie.

HOOFDSTUK IV

VERKEERSSTROMENBEHEER

Artikel 13

Luchtverkeersstromenbeheer

Er worden regels vastgesteld voor het luchtverkeersstromenbeheer, teneinde de beschikbare capaciteiten betreffende het gebruik van het luchtruim te optimaliseren en de verkeersstroombeheerprocessen te verbeteren. Deze regels worden gebaseerd op transparantie en efficiency, en moeten ervoor zorgen dat de capaciteit op flexibele en snelle wijze beschikbaar wordt gesteld. Zij bieden ondersteuning voor een kader voor operationele besluitvorming door verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, eigenaren van luchthavens en luchtruimgebruikers via besluitvorming in samenwerkingsverband. Deze regels betreffen:

a) een samenhangend beleid inzake routering en verkeersoriëntering, vastgelegd in één enkele publicatie;

b) samenhang tussen luchthavenslots en slots die zijn toegewezen in het beheer van luchtverkeersstromen;

c) tegenstrijdigheden bij de vluchtplanning;

d) opties voor de omleiding van luchtverkeer uit gebieden waar congestie optreedt naar routes in minder drukke gebieden;

e) voorrangsregels voor de toegang tot luchtruim, met name gedurende congestie- en crisisperioden.

De uitvoeringsregels worden vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 14

Procedures

Bij de opstelling van onder deze verordening vallende uitvoeringsregels kan de Commissie, waar van toepassing, Eurocontrol verzoeken ontwerp-maatregelen op te stellen op basis van een door de Commissie vastgesteld werkprogramma.

Artikel 15

Beoordeling van de maatregelen

1. Om de maatregelen in overeenstemming te brengen met technische ontwikkelingen, kunnen volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure aanpassingen worden aangebracht in:

a) de in artikel 4, lid 2, bedoelde vlieghoogte,

b) de verwijzingen naar de in de artikelen 3, 4 en 6 genoemde ICAO- en Eurocontroldocumenten.

2. De Commissie maakt de op grond van deze verordening vastgestelde uitvoeringsregels bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het „Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim", ingesteld bij artikel 7 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op één maand vastgesteld.

HOOFDSTUK VI

INWERKINGTREDING

Artikel 17

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het Europese luchtverkeersbeheernetwerk

(2002/C 103 E/08)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 564 def./2 — 2001/0237(COD)

(Door de Commissie ingediend op 11 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om het gemeenschappelijk Europees luchtruim tot stand te brengen, moeten maatregelen worden vastgesteld met betrekking tot apparatuur, systemen en bijbehorende procedures, met als doelstelling te zorgen voor een naadloze werking van het luchtverkeersbeheernetwerk overeenkomstig de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten als geregeld in Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad van [. . .] betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim en de organisatie en het gebruik van het luchtruim als geregeld in Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad van [. . .] betreffende de organisatie en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

(2) Het verslag van de Groep op hoog niveau inzake het gemeenschappelijk Europees luchtruim, hierna „Groep op hoog niveau" genoemd, heeft de noodzaak bevestigd van de vaststelling van een technische verordening op basis van de „nieuwe aanpak", in overeenstemming met de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie [1], waarin essentiële eisen, regels en normen complementair en samenhangend zijn.

(3) Verordening (EG) nr. . . . van het Europees Parlement en van de Raad stelt een kader vast voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim.

(4) Het luchtverkeersbeheernetwerk is een complexe en in hoge mate interactieve structuur, met een groot aantal systemen en componenten op de grond, in de lucht en in de ruimte, met inbegrip van faciliteiten, apparatuur en computerhardware en -software, alsmede de personen die deze bedienen.

(5) Het verslag van de Groep op hoog niveau heeft bevestigd dat de laatste jaren weliswaar vooruitgang is geboekt op weg naar een naadloze werking van het luchtverkeersbeheernetwerk in Europa, maar dat de situatie nog steeds onbevredigend is, met een laag niveau van integratie tussen nationale luchtverkeersbeheersystemen en een trage invoering van nieuwe operationele en technologische concepten die nodig zijn om voor de vereiste extra capaciteit te zorgen.

(6) Deze lage mate van integratie op communautair niveau leidt tot een aantal ernstige vormen van inefficiëntie en extra kosten voor aanschaf en onderhoud, en tot problemen bij de operationele coördinatie.

(7) Het feit dat bij aankopen in de eerste plaats nationale technische specificaties worden gehanteerd, die vaak zijn ontwikkeld in samenwerking tussen de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten en de nationale producerende industrie, heeft geleid tot een versnippering van de markt voor apparatuur, hetgeen de industriële samenwerking op communautair niveau niet bevordert. Hierdoor wordt met name de industrie getroffen, omdat zij haar producten in aanzienlijke mate aan elke nationale markt moet aanpassen. Deze praktijk maakt de ontwikkeling en invoering van nieuwe technologie onnodig moeilijk en vertraagt de invoering van nieuwe operationele concepten die nodig zijn om de capaciteit te vergroten.

(8) Het is derhalve in het belang van alle betrokkenen bij het luchtverkeersbeheer om een nieuwe, op partnerschap berustende aanpak te ontwikkelen, die een evenwichtige betrokkenheid van allen mogelijk maakt en creativiteit en het delen van kennis, ervaringen en risico's stimuleert. Dit partnerschap moet erop gericht zijn in samenwerking met de producerende industrie een samenhangend pakket communautaire specificaties vast te stellen waarmee in een zo breed mogelijk scala aan behoeften kan worden voorzien, waaruit verrichters van luchtvaartnavigatiediensten de elementen kunnen kiezen die het best passen bij hun omstandigheden en waarmee de locale aanpassingen zoveel mogelijk kunnen worden beperkt.

(9) Het is derhalve wenselijk essentiële eisen vast te stellen die gelden voor de systemen en onderdelen van het luchtverkeersbeheernetwerk; gezien de complexiteit van het luchtverkeersbeheernetwerk, is het nodig gebleken dit onder te verdelen in een aantal systemen, zoals omschreven in bijlage I.

[1] PB C 136 van 4.6.1985, blz. 1.

(10) De ontwikkeling en vaststelling van communautaire specificaties voor het luchtverkeersbeheernetwerk en de systemen en onderdelen daarvan, is een geschikt middel om de technische en operationele voorwaarden te definiëren die nodig zijn om aan de essentiële eisen te voldoen. Inachtneming van deze communautaire specificaties dient een vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen te scheppen.

(11) Voor sommige systemen die van belang zijn om aan de essentiële eisen van deze verordening te voldoen, moeten uitvoeringsregels worden vastgesteld. Voorts dienen uitvoeringssregels te worden vastgesteld om de coördinatie en invoering van nieuwe concepten in het luchtverkeersbeheer te bevorderen. De naleving van de uitvoeringsregels moet permanent gewaarborgd zijn. Deze uitvoeringsregels dienen te zijn gebaseerd op door internationale organisaties als Eurocontrol of de ICAO ontwikkelde regels en normen.

(12) Volgens de conclusies van de Groep op hoog niveau is Eurocontrol de organisatie die beschikt over de nodige deskundigheid om de Gemeenschap bij te staan in haar rol als regelgever. Derhalve moet Eurocontrol de mogelijkheid krijgen uitvoeringsregels te ontwikkelen in het kader van geschikte regelingen, op voorwaarde dat Eurocontrol de nog in het kader van samenwerking tussen de Commissie en Eurocontrol vast te leggen voorwaarden naleeft.

(13) Teneinde te zorgen voor een scheiding van regelgevende en normaliserende taken, dienen de communautaire specificaties voornamelijk te worden ontwikkeld door de Europese normalisatie-instellingen, in samenwerking met de Europese organisatie voor burgerluchtvaartapparatuur (Eurocae), in de vorm van Europese normen.

(14) Eurocae is een organisatie zonder winstoogmerk die is belast met het opstellen van ontwerpen voor technische specificaties voor burgerluchtvaartapparatuur; het lidmaatschap ervan staat open voor alle betrokkenen bij de luchtvaartindustrie in Europa, met name verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, luchtruimgebruikers en de producerende industrie; Eurocae moet formele betrekkingen aangaan met Europese normalisatie-instellingen zodat haar specificaties als Europese normen kunnen worden erkend volgens de procedures die zijn vastgesteld door de Europese normalisatie-instellingen.

(15) Eurocontrol dient waar nodig ook de mogelijkheid te krijgen communautaire specificaties te ontwikkelen, zulks met inachtneming van de beginselen van de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 en volgens de algemene communautaire normalisatieprocedures. Deze procedures dienen ten minste in te houden dat moet worden voldaan aan de beginselen van openheid, transparantie, onpartijdigheid, consensus, onderhoud, openbare toegang tot specificaties, efficiency, toerekenbaarheid en samenhang. Gedetailleerde bepalingen dienaangaande moeten worden opgenomen in een document dat het kader voor de samenwerking met Eurocontrol zal vormen.

(16) De procedures ter beoordeling van de conformiteit of de geschiktheid voor gebruik van de onderdelen moeten gebaseerd zijn op de modules die zijn opgenomen in Besluit 93/465/EEG van de Raad van 22 juli 1993 betreffende de modules voor de verschillende fasen van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures en de voorschriften inzake het aanbrengen en het gebruik van de CE-markering van overeenstemming [1]; indien nodig kunnen deze modules zo worden uitgebreid dat zij specifieke eisen van de betrokken industrie omvatten.

(17) De desbetreffende markt heeft een kleine omvang en bestaat uit systemen en onderdelen die vrijwel uitsluitend worden gebruikt ten behoeve van luchtverkeersbeheer en die niet zijn bestemd voor het brede publiek. Het zou derhalve te ver gaan de CE-markering aan te brengen op onderdelen, aangezien de verklaring van overeenstemming van de fabrikant op basis van de beoordeling van de overeenstemming en/of geschiktheid voor gebruik voldoende is. Dit dient geen afbreuk te doen aan de verplichting van de fabrikanten om op bepaalde onderdelen wel de CE-markering aan te brengen om te bevestigen dat zij aan andere toepasselijke communautaire bepalingen voldoen.

(18) Een voorwaarde voor het in gebruik nemen, vernieuwen of upgraden van luchtverkeersbeheersystemen dient te zijn dat moet worden geverifieerd dat aan de essentiële eisen wordt voldaan; hiertoe wordt uitgegaan van uitvoeringsregels. Het gebruik van communautaire specificaties dient een vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen te scheppen. Afhankelijk van het systeem dient de tussenkomst van een aangemelde instantie noodzakelijk te worden geacht, met name om veiligheidsredenen.

(19) Volgens de conclusies in het verslag van de Groep op hoog niveau dient de Commissie de industrie te raadplegen teneinde de totstandbrenging te bevorderen van een samenhangend strategisch beheerprogramma voor de invoering van nieuwe concepten in het luchtverkeersbeheer.

(20) De volledige toepassing van de bepalingen van deze verordening moet plaatsvinden in overeenstemming met een overgangsstrategie die ernaar moet streven de doelstelling van de naadloze werking van het luchtverkeersbeheernetwerk te behouden, zonder daarbij ongerechtvaardigde kostenbelemmeringen op te werpen voor het behoud van de bestaande infrastructuur.

(21) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, te weten het bereiken van interoperabiliteit binnen het communautaire luchtverkeersbeheernetwerk, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve, wegens de grote omvang ervan, beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

---

[1] PB L 220 van 30.8.1993, blz. 23.

(22) In het kader van de toepasselijke communautaire wetgeving dient rekening te worden gehouden met de noodzaak te zorgen voor geharmoniseerde voorwaarden met betrekking tot de beschikbaarheid en het efficiënte gebruik van het radiospectrum dat nodig is voor de verwezenlijking van het gemeenschappelijk Europees luchtruim, met inbegrip van aspecten van elektromagnetische compatibiliteit; er moet worden gezorgd voor een efficiënt en passend gebruik van de frequenties die uitsluitend worden toegewezen aan en beheerd door de luchtvaartsector.

(23) Richtlijn 93/65/EEG van de Raad van 19 juli 1993 betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling ([1]) beperkt zich tot de verplichtingen van de aanbestedende diensten. Deze verordening is ruimer in die zin dat zij de verplichtingen van alle betrokkenen betreft, met inbegrip van de verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, luchtruimgebruikers, de producerende industrie en de luchthavens, en het zo mogelijk maakt regels op te stellen die op iedereen van toepassing zijn, alsook communautaire specificaties vast te stellen die, hoewel zij op vrijwillige basis worden toegepast, een vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen scheppen. Derhalve dient Richtlijn 93/65/EEG te worden ingetrokken.

(24) Nu Richtlijn 97/15/EG van de Commissie van 25 maart 1997 tot bekrachtiging van Eurocontrol-normen en tot wijziging van Richtlijn 93/65/EEG van de Raad betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling ([2]) is achterhaald, dient zij te worden ingetrokken.

(25) De uitvoeringsmaatregelen voor Richtlijn 93/65/EEG, genoemd in de bijlagen I, II en III bij Verordening (EG) nr. 2082/2000 van de Commissie van 6 september 2000 tot bekrachtiging van Eurocontrol-normen en tot wijziging van Richtlijn 97/15/EG tot bekrachtiging van Eurocontrol-normen en tot wijziging van Richtlijn 93/65/EEG van de Raad ([3]) zijn verenigbaar met de bepalingen van deze Verordening.

(26) Daar de meeste maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van deze Verordening maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([4]), dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden vastgesteld. Overeenkomstig artikel 2, onder c), van genoemd besluit dient een aantal maatregelen evenwel volgens de raadplegingsprocedure van artikel 3 van dat besluit te worden vastgesteld,

([1]) PB L 187 van 29.7.1993, blz. 52.

([2]) PB L 95 van 10.4.1997, blz. 16.

([3]) PB L 254 van 9.10.2000, blz. 1.

([4]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Werkingssfeer

1. Deze verordening is van toepassing op apparatuur, systemen en bijbehorende procedures voor de totstandbrenging van het luchtverkeersbeheernetwerk en het operationele concept daarvan, in overeenstemming met en binnen de werkingssfeer van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

2. Algemene voorwaarden die verband houden met de rechten en verplichtingen van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten in de zin van Verordening (EG) nr. . . . (betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim) vallen niet binnen de werkingssfeer van deze verordening.

Artikel 2

Doel

Het hoofddoel van deze verordening is het definiëren van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om op het grondgebied van de Gemeenschap interoperabiliteit te bereiken tussen de verschillende systemen en onderdelen van het luchtverkeersbeheernetwerk, met inbegrip van hun naadloze werking en het ontwikkelen van en upgraden naar nieuwe technologie.

Bij het nastreven van het in de eerste alinea genoemde doel dient deze verordening tevens bij te dragen tot de geleidelijke totstandkoming van een gemeenschappelijke markt voor apparatuur, systemen en bijbehorende diensten.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 2 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

Voorts wordt verstaan onder:

a) „luchtverkeersbeheernetwerk": een systeem dat elementen op de grond en in de lucht omvat, en dat de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten mogelijk maakt met als doelstelling luchtruimgebruikers in staat te stellen hun geplande vertrek- en aankomsttijden te realiseren en met zo min mogelijk beperkingen hun gewenste vluchtprofielen te volgen, zonder de overeengekomen mate van veiligheid in gevaar te brengen;

b) „systemen": de in bijlage I beschreven systemen waaruit het luchtverkeersbeheernetwerk bestaat, waarvoor essentiële eisen moeten worden vastgesteld; elk systeem bestaat uit een aantal onderdelen en heeft interfaces met andere systemen; het begrip „onderdeel" bestrijkt zowel stoffelijke zaken als onstoffelijke zaken zoals software of procedures;

c) „operationeel concept": de specificatie van de criteria voor het operationele gebruik van luchtvaartnavigatieapparatuur en -systemen; hiermee wordt informatie verstrekt over de betrokken operationele elementen, de eisen met betrekking tot allen die bij het operationele gebruik daarvan zijn betrokken, de functies van apparatuur op de grond en in de lucht en de benodigde maatregelen om te zorgen voor een veilig en efficiënt luchtverkeersbeheer;

d) „naadloze werking": de werking van het hele systeem op zodanige wijze dat het vanuit het standpunt van de gebruiker functioneert alsof het één enkel systeem zou zijn;

e) „essentiële eisen": alle in bijlage II genoemde voorwaarden waaraan het luchtverkeersbeheernetwerk, de systemen en de onderdelen daarvan moeten voldoen;

f) „communautaire specificatie": een Europese norm in de zin van artikel 1 van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad [1] of een door Eurocontrol opgestelde technische specificatie waarnaar verwijzingen zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*;

g) „uitvoeringsregels": de voor een systeem of deel van een systeem geldende regels om aan de essentiële eisen te kunnen voldoen en te zorgen voor de naadloze werking van het luchtverkeersbeheernetwerk, met inbegrip van de interoperabiliteit daarvan;

h) „nationale toezichthoudende instantie": de instantie of instanties die door een lidstaat is of zijn aangewezen voor het toezicht op verrichters van luchtvaartnavigatiediensten;

i) „upgrading": alle belangrijke wijzigingswerkzaamheden aan een systeem of deel van een systeem waarvoor de opstelling van een verificatieverklaring vereist is;

j) „vernieuwing": alle grotere vervangingswerkzaamheden aan een systeem of deel van een systeem waarvoor de opstelling van een verificatieverklaring vereist is.

HOOFDSTUK II

ESSENTIËLE EISEN, COMMUNAUTAIRE SPECIFICATIES EN UITVOERINGSREGELS

Artikel 4

Essentiële eisen

Het Europese luchtverkeersbeheernetwerk en de systemen en onderdelen ervan moeten voldoen aan de essentiële eisen van bijlage II.

Artikel 5

Communautaire specificaties

1. Systemen of onderdelen die voldoen aan de relevante communautaire specificaties of delen daarvan waarvan de referentienummers zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, worden geacht in overeenstemming te zijn met de essentiële eisen van bijlage II.

2. Wanneer een lidstaat of de Commissie van mening is dat de overeenstemming met een communautaire specificatie geen overeenstemming garandeert met de essentiële eisen van bijlage II die de desbetreffende communautaire specificatie geacht wordt te bestrijken, is de in artikel 16, lid 3, bedoelde procedure van toepassing.

3. Wanneer sprake is van tekortkomingen van Europese normen ten opzichte van de essentiële eisen, kan worden besloten tot gedeeltelijke of volledige verwijdering van de desbetreffende normen uit de publicaties die deze bevatten of tot wijziging ervan, volgens de procedure van artikel 5 van Richtlijn 98/34/EG.

4. Wanneer sprake is van tekortkomingen van door Eurocontrol opgestelde technische specificaties ten opzichte van de essentiële eisen, kan worden besloten tot gedeeltelijke of volledige verwijdering van de desbetreffende specificaties uit de publicaties die deze bevatten of tot wijziging ervan, volgens de in artikel 16, lid 3, bedoelde procedure.

Artikel 6

Uitvoeringsregels

1. Er worden uitvoeringsregels opgesteld:

a) voor systemen die van essentieel belang zijn om de doelstellingen van deze verordening te verwezenlijken;

b) ter ondersteuning van de gecoördineerde en snelle invoering van nieuwe operationele concepten of technologie in luchtverkeersbeheer.

2. Waar nodig, in het bijzonder ter behandeling van categorieën van systemen of om bepaalde problemen met prioriteit op te lossen of om de evolutionaire invoering van nieuwe technologie te weerspiegelen, kan een systeem, of een deel daarvan, onder meer dan één uitvoeringsregel vallen. Omgekeerd kan het bereiken van bepaalde operationele prestaties in delen van het netwerk de opstelling vergen van regels die eisen stellen aan meer dan één systeem.

3. De systemen, of delen daarvan, moeten aan de desbetreffende uitvoeringsregels voldoen; deze conformiteit moet tijdens het gebruik van elk systeem voortdurend worden gehandhaafd.

4. Voorzover nodig om te voldoen aan de in artikel 2 genoemde doelstellingen, moet elke uitvoeringsregel:

a) alle specifieke eisen voor naadloze werking, met inbegrip van interoperabiliteit, veiligheid of prestaties vaststellen die van wezenlijk belang zijn om de doelstellingen van deze verordening te verwezenlijken;

b) per geval de in Besluit 93/465/EEG opgenomen modules of, in voorkomend geval, de specifieke procedures aangeven die moeten worden gehanteerd voor de beoordeling van hetzij de overeenstemming, hetzij de geschiktheid voor het gebruik van de onderdelen die van wezenlijk belang zijn voor naadloze werking, veiligheid of prestaties, alsmede voor de verificatie van de systemen.

[1] PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

5. Wanneer een lidstaat of de Commissie van mening is dat de overeenstemming met een uitvoeringsregel geen overeenstemming garandeert met de essentiële eisen van bijlage II waarvoor de desbetreffende uitvoeringsregel bedoeld is, is de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure van toepassing.

6. Wanneer sprake is van tekortkomingen van uitvoeringsregels ten opzichte van de essentiële eisen, kan worden besloten tot gedeeltelijke of volledige verwijdering van de betreffende regels uit de publicaties die deze bevatten, of tot wijziging ervan, volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure.

HOOFDSTUK III

PROCEDURES

Artikel 7

Procedures voor communautaire specificaties

1. Communautaire specificaties bestaan uit Europese normen die in opdracht van de Commissie opgesteld door de normalisatie-instellingen in samenwerking met Eurocae en in overeenstemming met de bepalingen van artikel 6, lid 4, van Richtlijn 98/34/EG.

Op bepaalde gespecialiseerde gebieden, met name in verband met zaken die betrekking hebben op de interne coördinatie tussen verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, zoals procedures, kan de Commissie Eurocontrol verzoeken technische specificaties op te stellen volgens een lijst die wordt opgesteld volgens de in artikel 16, lid 3, bedoelde procedure.

2. De Commissie maakt de verwijzingen naar de in lid 1 bedoelde Europese normen bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

3. De verwijzingen naar de in lid 1 bedoelde technische specificaties van Eurocontrol worden volgens de in artikel 16, lid 3, bedoelde procedure bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 8

Uitvoeringsregels

1. Bij de voorbereiding van de in artikel 6 bedoelde uitvoeringsregels kan de Commissie in voorkomend geval Eurocontrol verzoeken ontwerp-maatregelen op te stellen op basis van een door de Commissie vastgesteld werkprogramma. De uitvoeringsregels worden vastgesteld en herzien volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure. Zij worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. Bij de voorbereiding, vaststelling en herziening van uitvoeringsregels wordt rekening gehouden met de geraamde kosten van de technische oplossingen waarmee eraan kan worden voldaan, teneinde de best haalbare oplossing te kunnen vaststellen. Daartoe wordt bij alle ontwerp-uitvoeringsregels een raming van de kosten en baten van deze oplossingen voor alle betrokkenen alsmede voor het Europese luchtverkeersbeheernetwerk gevoegd.

3. Voor elke uitvoeringsregel die wordt vastgesteld, wordt de datum van inwerkingtreding vastgesteld volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure. Wanneer het nodig is dat verschillende betrokkenen tegelijkertijd optreden om aan de doelstellingen van deze verordening te voldoen, kan de datum van inwerkingtreding ook een streefdatum zijn waarop alle betrokkenen moeten zijn voorzien van systemen die aan de desbetreffende uitvoeringsregel voldoen.

HOOFDSTUK IV

CONTROLE VAN DE OVEREENSTEMMING

Artikel 9

EG-verklaring van overeenstemming of geschiktheid voor gebruik van onderdelen

1. De in bijlage III beschreven onderdelen waarvoor een EG-verklaring van overeenstemming of van geschiktheid voor gebruik is afgegeven, worden geacht in overeenstemming te zijn met de essentiële eisen van deze verordening.

2. Teneinde de EG-verklaring van overeenstemming of geschiktheid voor gebruik op te stellen, moet de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger, de bepalingen van de relevante uitvoeringsregels toepassen. Wanneer dit wordt vereist door de uitvoeringsregel, wordt de beoordeling van het onderdeel gecontroleerd door de in artikel 12 bedoelde aangemelde instantie waarbij de fabrikant of zijn gemachtigde vertegenwoordiger de aanvraag heeft ingediend.

3. Wanneer op onderdelen ook andere communautaire voorschriften betreffende andere aspecten van toepassing zijn, moet de EG-verklaring van overeenstemming of geschiktheid voor gebruik vermelden dat de betrokken onderdelen eveneens aan de eisen van die andere voorschriften voldoen.

Artikel 10

EG-verklaring van verificatie van systemen

1. Het in gebruik nemen, vernieuwen of upgraden van de systemen die het communautaire luchtverkeersbeheernetwerk uitmaken, is onderworpen aan een controle om na te gaan dat deze systemen zodanig worden ontworpen, ontwikkeld, geïnstalleerd en gebruikt dat aan de erop betrekking hebbende essentiële eisen wordt voldaan wanneer zij in het Europese luchverkeersbeheernetwerk worden geïntegreerd.

2. Voorafgaand aan het in gebruik nemen dient de verrichter van luchtvaartnavigatiediensten bij de desbetreffende nationale toezichthoudende instantie een EG-verklaring van verificatie in, waarin de overeenstemming met de essentiële eisen wordt bevestigd en die vergezeld gaat van een technisch dossier, waarvan de in bijlage IV genoemde componenten worden vermeld. Dit technisch dossier omvat de resultaten van de verificatie door een in artikel 12 bedoelde aangemelde instantie wanneer dit wordt vereist door de van toepassing zijnde uitvoeringsregels.

3. In het geval van upgrading waarbij boordcomponenten zijn betrokken, dienen de luchtruimgebruikers een verklaring betreffende de overeenstemming met de voorschriften van deze verordening in op het ogenblik waarop zij een veiligheidsgoedkeuring door de nationale toezichthoudende instantie aanvragen.

Artikel 11

Vrijwaringsclausule

1. Wanneer de nationale toezichthoudende instantie van mening is dat een onderdeel dat is voorzien van de EG-verklaring van overeenstemming of van geschiktheid voor gebruik, of een systeem dat vergezeld gaat van de EG-verklaring van verificatie, wanneer het voor het beoogde doel wordt gebruikt waarschijnlijk niet aan de essentiële eisen voldoet, treft zij alle nodige maatregelen om het toepassingsgebied ervan te beperken, het gebruik ervan te verbieden of het uit de markt te nemen.

De nationale toezichthoudende instantie stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van dergelijke maatregelen, en geeft daarbij haar redenen aan, met name of de niet-overeenstemming te wijten is aan:

a) het niet voldoen aan de in bijlage II genoemde essentiële eisen;

b) onjuiste toepassing van de uitvoeringsregels of communautaire specificaties;

c) tekortkomingen in de uitvoeringsregels of communautaire specificaties.

2. De Commissie treedt zo spoedig mogelijk in overleg met de betrokken partijen. Wanneer de Commissie na dit overleg vaststelt dat de maatregel gerechtvaardigd is, stelt zij de lidstaat die daartoe het initiatief heeft genomen en de overige lidstaten daarvan onmiddellijk in kennis. Wanneer een in lid 1 bedoelde maatregel is gegrond op tekortkomingen in de uitvoeringsregels of communautaire specificaties, wordt de procedure van de artikelen 5 en 6 toegepast. Wanneer de Commissie na dit overleg vaststelt dat de maatregel niet gerechtvaardigd is, stelt zij de lidstaat die daartoe het initiatief heeft genomen, alsmede de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger, daarvan onmiddellijk in kennis.

3. Wanneer een onderdeel dat is voorzien van de EG-verklaring van overeenstemming of van geschiktheid voor gebruik, of een systeem dat vergezeld gaat van de verklaring van verificatie niet aan de voorschriften voldoet, neemt de lidstaat passende maatregelen tegen degene die de EG-verklaring van overeenstemming of van geschiktheid voor gebruik, of de EG-verklaring van verificatie heeft opgesteld.

Artikel 12

Aangemelde instanties

1. De lidstaten stellen de Commissie en de andere lidstaten in kennis van de instanties die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de in artikel 9 bedoelde procedures voor de beoordeling van de overeenstemming of geschiktheid voor gebruik en de in artikel 10 bedoelde verificatieprocedures, waarbij zij voor elke instantie het gebied aangeven waarvoor deze verantwoordelijk is, onder vermelding van de van tevoren bij de Commissie aangevraagde identificatienummers.

De Commissie maakt de lijst van deze instanties met hun respectieve identificatienummer en de onder hun verantwoordelijkheid vallende gebieden bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en draagt zorg voor de bijwerking van deze lijst.

2. De lidstaten passen voor de beoordeling van de aan te melden instanties de criteria van bijlage V toe. De instanties die voldoen aan de beoordelingscriteria welke in de relevante Europese normen zijn opgenomen, worden geacht aan de genoemde criteria te voldoen.

3. Indien een instantie niet meer aan de criteria van bijlage V voldoet, trekt de betrokken lidstaat de erkenning van die instantie in.

Hij stelt de Commissie en de overige lidstaten daarvan onverwijld in kennis.

4. Onverminderd het bepaalde in de leden 1, 2 en 3, kunnen de lidstaten besluiten de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . . (betreffende de verrichting van luchtvaartnavigatiediensten in het gemeenschappelijk Europees luchtruim) erkende organisatie of organisaties als aangemelde instantie aan te melden.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Herziening van de bijlagen

Om de maatregelen in overeenstemming te brengen met technische ontwikkelingen, in het bijzonder met vooruitgang die wordt geboekt bij de omschrijving van het operationeel concept als bedoeld in artikel 14, kunnen de bijlagen I en II worden aangepast volgens de in artikel 16, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 14

Invoering van nieuwe technologie en overleg met de industrie

1. De Commissie werkt aan een operationeel concept dat in het kader van deze verordening dient te worden uitgevoerd, teneinde te komen tot een veilig en efficiënt luchtruimgebruik gedurende alle vluchtfasen.

2. Ter ondersteuning van de spoedige invoering van het in lid 1 bedoelde operationeel concept raadpleegt de Commissie betrokkenen, met inbegrip van verrichters van luchtvaartnavigatiediensten, luchtruimgebruikers en de producerende industrie, teneinde een strategisch beheerprogramma voor de invoering van nieuwe concepten en technologieën in het communautaire luchtverkeersbeheernetwerk tot stand te brengen dat ruime steun geniet.

3. Bij de uitvoering van haar taken kan de Commissie advies inwinnen bij de industrie door middel van het in lid 2 bedoelde proces, teneinde zich te vergewissen van de haalbaarheid, evenredigheid en kosteneffectiviteit van uitvoeringsregels en communautaire specificaties die krachtens deze verordening ter vaststelling worden ingediend.

Artikel 15

Overgangsbepalingen

1. Met ingang van 1 januari 2003 zijn de essentiële eisen van bijlage II van toepassing op het in gebruik nemen, vernieuwen en upgraden van systemen en onderdelen van het luchtverkeersbeheernetwerk.

2. Overeenstemming met de essentiële eisen van bijlage II is verplicht voor alle systemen en onderdelen die op 1 januari 2009 in gebruik zijn.

Artikel 16

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het „Comité voor het gemeenschappelijk luchtruim", ingesteld bij artikel 7 van Verordening (EG) nr. . . . (tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk Europees luchtruim).

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op één maand vastgesteld.

3. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de raadplegingsprocedure van artikel 3 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.

Artikel 17

Intrekking

De Richtlijnen 93/65/EEG en 97/15/EG worden ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

LUCHTVAARTNAVIGATIESYSTEMEN

Voor de toepassing van deze verordening wordt het luchtverkeersbeheernetwerk onderverdeeld in zeven systemen.

Wanneer dit nodig is wordt onder het systeem niet alleen het deel op de grond verstaan, maar ook de apparatuur die in de lucht wordt meegevoerd en de procedures die betrekking hebben op luchtverkeersbeheeroperaties, en de apparatuur en procedures van luchthavens die betrekking hebben op luchtverkeersbeheeroperaties.

1. Apparatuur en procedures die worden gebruikt voor het verkeersstromenbeheer.
2. Apparatuur en procedures die worden gebruikt voor het luchtruimbeheer.
3. Apparatuur en procedures voor de luchtverkeersleiding, in het bijzonder voor vluchtgegevensverwerkingssystemen, bewakingsgegevensverwerkingssystemen en de mens/machine-interface.
4. Communicatieapparatuur en -procedures voor communicatie van grond-tot-grond, lucht-tot-grond en lucht-tot-lucht.
5. Navigatieapparatuur en -procedures.
6. Bewakingsapparatuur en -procedures.
7. Apparatuur en procedures voor luchtvaart- en meteorologische informatie.

BIJLAGE II

ESSENTIËLE EISEN

DEEL A: ALGEMENE EISEN

1. **Naadloze werking**

Luchtverkeersbeheersystemen en onderdelen daarvan moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en geëxploiteerd dat te allen tijde en voor alle vluchtfasen kan worden gezorgd voor de naadloze werking van het luchtverkeersbeheernetwerk in de gehele Gemeenschap. Naadloze werking kan met name worden uitgedrukt in termen van informatie-uitwisseling, een gemeenschappelijk begrip van informatie, vergelijkbare verwerkingsprestaties en de bijbehorende procedures, die gemeenschappelijke operationele prestaties mogelijk maken die zijn overeengekomen voor het geheel of voor delen van het luchtverkeersbeheernetwerk.

2. **Ondersteuning van nieuwe operationele concepten**

Het luchtverkeersbeheernetwerk en de systemen en onderdelen daarvan moeten op gecoördineerde wijze ondersteuning bieden voor nieuwe overeengekomen operationele concepten die de kwaliteit van luchtvaartnavigatiediensten verbeteren, met name wat betreft veiligheid en capaciteit, terdege rekening houdend met de technologische ontwikkeling en de veilige invoering van die nieuwe concepten.

3. **Veiligheid**

Met de ontwikkeling van systemen en operaties van het luchtverkeersbeheernetwerk moeten overeengekomen, hoge veiligheidsniveaus worden bereikt. Daartoe moeten overeengekomen veiligheidsbeheermethoden tot stand worden gebracht. Er moet een geharmoniseerde verzameling van veiligheidseisen voor de systemen en hun onderdelen worden gedefinieerd, teneinde de overeengekomen veiligheidsniveaus te kunnen bereiken.

4. **Geïntegreerde civiel/militaire operaties**

Wanneer dat nodig is voor een efficiënt gebruik van het luchtruim, moeten het luchtverkeersbeheernetwerk en de systemen en onderdelen daarvan ondersteuning bieden voor geïntegreerde civiel/militaire operaties.

5. **Milieueisen**

Bij de ontwikkeling van systemen en operaties in het luchtverkeersbeheernetwerk moeten in overeenstemming met het van toepassing zijnde communautaire recht de milieueffecten ervan zoveel mogelijk worden beperkt.

6. **Systeemconstructiebeginselen**

Systemen moeten worden ontworpen, gebouwd en onderhouden op basis van gezonde engineering-beginselen, met name die welke betrekking hebben op een hoge mate van beschikbaarheid, redundantie en foutentolerantie van kritieke onderdelen.

DEEL B: SPECIFIEKE EISEN

1. **Apparatuur en procedures die worden gebruikt voor het luchtruimbeheer**

1.2. *Naadloze werking*

Informatie met betrekking tot pre-tactische en tactische aspecten van de beschikbaarheid van luchtruim moet op een correcte en snelle wijze aan alle betrokkenen worden verstrekt, teneinde te zorgen voor een efficiënte toewijzing en gebruik van luchtruim door alle luchtruimgebruikers. Hierbij moet rekening worden gehouden met nationale veiligheidseisen.

1.3. *Veiligheid*

Het ontwerp, de invoering, het onderhoud en het gebruik van apparatuur en procedures voor luchtruimbeheer moeten voldoen aan de van kracht zijnde veiligheidseisen voor de betrokken onderdelen van het netwerk (of de betrokken volumes van het luchtruim).

1.4. *Geïntegreerde civiel/militaire operaties*

Apparatuur en procedures die worden gebruikt voor luchtruimbeheer dienen de geleidelijke invoering van geïntegreerde civiel/militaire operaties, met name het flexibel gebruik van luchtruim, te ondersteunen en te bevorderen.

2. **Apparatuur en procedures die worden gebruikt voor het verkeersstromenbeheer**

2.1. *Naadloze werking*

Apparatuur en procedures moeten de bidirectionele uitwisseling van correcte, samenhangende en relevante strategische en pre-tactische vluchtinformatie ondersteunen en dialoogcapaciteiten bieden met het oog op een geoptimaliseerd gebruik van het luchtruim.

Er moet worden gezorgd voor de verstrekking van accurate en relevante tactische vluchtinformatie met betrekking tot alle vluchtfasen, teneinde het gebruik van het luchtruim verder te optimaliseren.

2.2. *Veiligheid*

Om ervoor te zorgen dat de belasting van het netwerk binnen de grenzen blijft die worden voorgeschreven door de normen inzake vliegafstand en veiligheid, moeten de apparatuur en procedures de vraag naar luchtruimgebruik in overeenstemming brengen met de beschikbare luchtruimcapaciteit en daarbij een optimaal gebruik van het luchtruim mogelijk maken.

2.3. *Geïntegreerde civiel/militaire operaties*

Apparatuur en procedures dienen de geleidelijke invoering van geïntegreerde civiel/militaire operaties, met name het flexibel gebruik van luchtruim, te ondersteunen en te bevorderen.

3. **Apparatuur en procedures voor de luchtverkeersleiding**

3.1. *Algemene eisen*

3.1.1. Systeemconstructiebeginselen

De systemen moeten worden ontworpen, gebouwd en onderhouden op basis van gezonde engineering-beginselen, met name die welke betrekking hebben op modulariteit ter ondersteuning van de onderlinge uitwisselbaarheid van onderdelen.

3.1.2. Veiligheid

De systemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat een hoog niveau van veiligheid kan worden behouden, zowel onder nominale als onder minder goede operationele omstandigheden, in het bijzonder bij de invoering van een steeds hogere mate van automatisering.

De systemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat zij bij falen voorzien in een geleidelijke en goedverlopende overgang tussen de nominale niveaus van automatisering en een gereduceerd niveau van automatisering.

3.2. *Vluchtgegevensverwerkingssystemen*

3.2.1. Naadloze werking

Vluchtgegevensverwerkingssystemen moeten interoperabel zijn ten aanzien van de snelle uitwisseling van juiste en samenhangende informatie, en beschikken over gemeenschappelijke operationele interpretaties van die informatie, teneinde te zorgen voor een samenhangend en consistent planningsproces en voor een efficiënt gebruik van hulpbronnen bij de tactische coördinatie in heel de Gemeenschap gedurende alle vluchtfasen.

Teneinde te zorgen voor een veilige, vloeiend verlopende en snelle verwerking in de gehele Gemeenschap, moeten de prestaties van de verwerking van de vluchtgegevens equivalent zijn en geschikt voor een bepaalde omgeving (oppervlakte, terminal-manoeuvreergebied en -route), met bekende verkeerskenmerken en gebruikt onder een bepaald operationeel concept, met name wat betreft de nauwkeurigheid en foutentolerantie van de verwerkingsresultaten.

3.2.2. Ondersteuning van nieuwe operationele concepten

Vluchtgegevensverwerkingssystemen dienen geschikt te zijn voor de geleidelijke invoering van geavanceerde operationele concepten voor alle vluchtfasen, met name die welke betrekking hebben op besluitvorming in samenwerkingsverband, verhoogde mate van automatisering en het delegeren van de verantwoordelijkheid inzake vluchtafstand naar de partijen in de lucht.

De kenmerken van de intensief van automatisering gebruik makende gereedschappen moeten zodanig zijn dat zij een samenhangende en efficiënte pre-tactische en tactische verwerking van de vluchtinformatie in delen van het netwerk mogelijk maken.

Systemen op de grond en in de lucht en hun onderdelen ter ondersteuning van besluitvorming in samenwerkingsverband en van het delegeren van de verantwoordelijkheid inzake vluchtafstand naar de partijen in de lucht moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat zij interoperabel zijn ten aanzien van de snelle uitwisseling van juiste en samenhangende informatie en beschikken over gemeenschappelijke interpretaties van de actuele en de toekomstige operationele situatie.

3.2.3. Veiligheid

Bij het ontwerpen, bouwen, onderhouden en gebruiken van vluchtgegevensverwerkingssystemen moet een hoge mate van veiligheid worden bereikt, zowel onder nominale als onder minder goede operationele omstandigheden, teneinde het aantal ongevallen of met risico verbonden zijnde incidenten dat aan het luchtverkeersbeheer te wijten is, voor alle vluchtfasen en voor het hele Europese luchtverkeersbeheernetwerk te verminderen.

Voor vangnetten moeten overeengekomen gemeenschappelijke prestatiekenmerken gelden die zijn gebaseerd op de overeengekomen veiligheidsniveaus voor het gehele netwerk of onderdelen daarvan.

3.2.4. Geïntegreerde civiel/militaire operaties

Het ontwerpen, bouwen, onderhouden en gebruiken van vluchtgegevensverwerkingssystemen moet de snelle uitwisseling van juiste en samenhangende informatie tussen civiele en militaire partners ondersteunen voor alle vluchtfasen en voor het gehele Europese luchtverkeersbeheernetwerk, en moet hen zoveel mogelijk een vergelijkbare werkomgeving bieden.

3.3. *Systemen voor de verwerking van bewakingsgegevens*

3.3.1. Naadloze werking

Systemen voor de verwerking van bewakinggegevens moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat wordt voorzien in de vereiste kwaliteit van de dienstverrichting binnen een bepaalde omgeving (oppervlakte, terminalmanoeuvreergebied en -route) met bekende verkeerskenmerken, met name wat betreft de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van de berekende resultaten, en de juistheid, integriteit, beschikbaarheid, continuïteit en actualiteit van de informatie op de werkplaats van de verkeersleider.

Systemen voor de verwerking van bewakingsgegevens moeten voorzien in de snelle onderlinge uitwisseling van relevante, nauwkeurige, consistente en samenhangende informatie teneinde te zorgen voor een optimaal verloop van de operaties in verschillende delen van het netwerk.

3.3.2. Ondersteuning van nieuwe operationele concepten

Het moet mogelijk zijn om in systemen voor de verwerking van bewakingsgegevens nieuwe bronnen van bewakingsinformatie op te nemen naarmate deze beschikbaar komen, op zodanige wijze dat de algemene kwaliteit van de dienstverrichting kan worden gegarandeerd.

3.4. *Mens/machine-interface*

3.4.1. Naadloze werking

Mens/machine-interfaces van op de grond gebaseerde luchtverkeersbeheersystemen moeten op zodanig wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat zij alle verkeersleiders een vergelijkbare werkomgeving bieden.

3.4.2. Veiligheid

Mens/machine-interfaces moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat de aan de verkeersleider gegeven taken consistent zijn met de menselijke capaciteiten, zowel onder normale als onder minder goede operationele omstandigheden, op een wijze die verenigbaar is met de vereiste veiligheidsniveaus.

4. **Communicatieapparatuur en -procedures voor communicatie van grond-tot-grond, van lucht-tot-grond en van lucht-tot-lucht**

4.1. *Naadloze werking*

Communicatiesystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat de vereiste prestaties worden bereikt binnen een bepaald volume luchtruim of voor een specifieke toepassing, met name wat betreft de verwerkingstijd van de communicatie, de integriteit, de beschikbaarheid en de continuïteit van de functionaliteit.

Het communicatienetwerk in de gehele Gemeenschap moet zodanig zijn dat wordt voldaan aan de eisen ten aanzien van de kwaliteit van de dienstverrichting, bedekkingsgebied en redundantie.

4.2. *Ondersteuning van nieuwe operationele concepten*

Communicatiesystemen moeten de overeengekomen invoering van geavanceerde operationele concepten ondersteunen voor alle vluchtfasen, met name die welke betrekking hebben op besluitvorming in samenwerkingsverband en het delegeren van de verantwoordelijkheid inzake vluchtafstand naar partijen in de lucht.

4.3. *Milieueisen*

Bij het bepalen van de locatie en bij de exploitatie van op de grond gebaseerde communicatiesystemen moet rekening worden gehouden met milieueisen.

Op de grond gebaseerde communicatiesystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt dat zij elektromagnetisch immuun zijn en geen interferenties veroorzaken met de installaties, apparatuur en openbare of particuliere netwerken in hun normale omgeving.

5. **Navigatieapparatuur en -procedures**

5.1. *Naadloze werking*

Navigatiesystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat de vereiste horizontale en verticale nauwkeurigheid van de navigatie wordt bereikt voor een bepaalde omgeving (oppervlakte, terminalmanoeuvreergebied en -route), met bekende verkeerskenmerken en geëxploiteerd in het kader van een bepaald operationeel concept.

5.2. *Veiligheid*

Navigatiesystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat de veiligheid is gegarandeerd op het niveau dat is vastgesteld voor het netwerk of voor delen daarvan, met inbegrip van het niveau dat geldt voor specifieke minder goede operationele omstandigheden.

5.3. *Milieueisen*

Bij het bepalen van de locatie en bij de exploitatie van op de grond gebaseerde navigatiesystemen moet rekening worden gehouden met milieueisen en moet worden voldaan aan de voorschriften inzake elektromagnetische compatibiliteit.

Op de grond gebaseerde navigatiesystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt dat zij elektromagnetisch immuun zijn en geen interferenties veroorzaken met de installaties, apparatuur en openbare of particuliere netwerken in hun normale omgeving.

6. **Bewakingsapparatuur en -procedures**

6.1. *Naadloze werking*

Bewakingssystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en gebruikt dat daarmee de vereiste minimale scheiding wordt bereikt die van toepassing is voor een gegeven omgeving (oppervlakte, terminalmanoeuvreergebied en -route) met bekende verkeerskenmerken en gebruikt in het kader van een bepaald operationeel concept, met name wat betreft de nauwkeurigheid op de werkplaats van de verkeersleider, bedekkingsgebied, reikwijdte en kwaliteit van dienstverrichting.

Het bewakingsnetwerk in de gehele Gemeenschap moet voldoen aan de eisen met betrekking tot nauwkeurigheid, bedekkingsgebied en redundantie, met inbegrip van de beschikbaarheid van informatie, om te zorgen voor geoptimaliseerde operaties in de verschillende delen van het netwerk.

6.2. *Milieueisen*

Bij het bepalen van de locatie en bij de exploitatie van op de grond gebaseerde bewakingssystemen moet rekening worden gehouden met milieueisen.

Op de grond gebaseerde bewakingssystemen moeten op zodanige wijze worden ontworpen, gebouwd, geïnstalleerd, onderhouden en gebruikt dat zij elektromagnetisch immuun zijn en geen interferenties veroorzaken met de installaties, apparatuur en openbare of particuliere netwerken in hun normale omgeving.

7. **Apparatuur en procedures voor luchtvaart- en meteorologische informatie**

7.1. *Naadloze werking*

Er moet worden gezorgd voor de geleidelijke beschikbaarheid van nauwkeurige en consistente luchtvaartinformatie in elektronische vorm op basis van een gemeenschappelijk overeengekomen en genormaliseerd datamodel.

Er moet tijdig worden gezorgd voor de beschikbaarheid van nauwkeurige, volledige en actuele meteorologische informatie op basis van een gemeenschappelijk overeengekomen dataset.

7.2. *Ondersteuning van nieuwe operationele concepten*

Er moet voor worden gezorgd dat tijdig nauwkeurige, volledige en actuele luchtvaartinformatie beschikbaar komt en wordt gebruikt ter ondersteuning van de voortdurende verbetering van de efficiency van het luchtruimgebruik.

Er moet voor worden gezorgd dat tijdig nauwkeurige, volledige en actuele meteorologische informatie beschikbaar komt en wordt gebruikt ter ondersteuning van de voortdurende verbetering van de efficiency van het luchtruimgebruik.

7.3. *Veiligheid*

Er moet tijdig worden gezorgd voor de uitwisseling van nauwkeurige en consistente luchtvaartinformatie, met name tussen onderdelen of systemen in de lucht en op de grond.

BIJLAGE III

ONDERDELEN

EG-verklaring

— **van overeenstemming**

— **van geschiktheid voor gebruik**

1. *Onderdelen*

De EG-verklaring is van toepassing op de onderdelen die van essentieel belang zijn om de doelstellingen van deze verordening te bereiken. Deze onderdelen worden omschreven in de uitvoeringsregels in overeenstemming met de bepalingen van artikel 6 van deze verordening.

2. *Werkingssfeer*

De EG-verklaring beslaat:

— hetzij de beoordeling door een aangemelde instantie (of instanties) van de intrinsieke overeenstemming met de communautaire specificaties van een onderdeel, geïsoleerd beschouwd,

— hetzij de beoordeling door een aangemelde instantie (of instanties) van de geschiktheid voor gebruik van een onderdeel, beschouwd binnen de luchtverkeersbeheeromgeving.

De beoordelingsprocedures die worden toegepast door de aangemelde instanties bij de ontwerp- en productiefasen, worden gebaseerd op de modules die zijn gedefinieerd in Besluit 93/465/EEG, in overeenstemming met de voorwaarden waarnaar in de uitvoeringsregels wordt verwezen.

3. *Inhoud van de EG-verklaring*

De EG-verklaring van overeenstemming of geschiktheid voor gebruik en de begeleidende documenten moeten worden gedateerd en ondertekend.

De verklaring moet worden geschreven in dezelfde taal als de instructies en dient het volgende te bevatten:

— verwijzing naar de verordening en in voorkomend geval naar andere toegepaste communautaire voorschriften;

— naam en adres van de fabrikant of van zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger (geef de handelsnaam en het volledige adres en, in het geval van een gemachtigde vertegenwoordiger, tevens de handelsnaam van de fabrikant);

— beschrijving van het onderdeel;

— beschrijving van de procedure die is gevolgd om de overeenstemming of de geschiktheid voor gebruik vast te stellen (artikel 9 van deze verordening);

— alle relevante beschrijvingen waaraan het onderdeel voldoet, met name de gebruiksvoorwaarden;

— indien van toepassing, naam en adres van de aangemelde instantie of instanties die betrokken zijn bij de procedure voor het vaststellen van de overeenstemming of geschiktheid voor gebruik, alsmede de datum van het beproevingscertificaat, voorzover van toepassing samen met de geldigheidsduur en -voorwaarden van het certificaat;

— indien van toepassing, verwijzing naar de gevolgde communautaire specificaties;

— aanwijzing van een tot ondertekening gemachtigd persoon die namens de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger van de fabrikant verplichtingen mag aangaan.

BIJLAGE IV

SYSTEMEN

EG-verklaring van verificatie van systemen

Verificatieprocedure voor systemen

1. *Inhoud van de verklaring van verificatie van systemen*

De EG-verklaring van verificatie en de begeleidende documenten moeten worden gedateerd en ondertekend.

De verklaring moet worden geschreven in dezelfde taal als het technisch dossier en dient het volgende te bevatten:

— verwijzing naar de verordening en in voorkomend geval naar andere toegepaste communautaire voorschriften;

— naam en adres van de fabrikant of van zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger (geef de handelsnaam en het volledige adres en in het geval van een gemachtigde vertegenwoordiger, tevens de handelsnaam van de fabrikant);

— een korte beschrijving van het systeem;

— beschrijving van de procedure die is gevolgd om de overeenstemming vast te stellen (artikel 10 van deze verordening);

— indien van toepassing, naam en adres van de aangemelde instantie die de verificatieprocedure heeft uitgevoerd;

— de referenties van de documenten die in het technisch dossier zijn opgenomen;

— indien van toepassing, verwijzing naar communautaire specificaties;

— alle van toepassing zijnde tijdelijke of definitieve bepalingen waaraan de systemen moeten voldoen en met name, voorzover van toepassing, alle eventuele operationele beperkingen of voorwaarden;

— indien tijdelijk: geldigheidsduur van de EG-verklaring;

— naam van de ondertekenaar.

2. *Verificatieprocedure voor systemen*

De verificatie van systemen is de procedure waarmee een verrichter van luchtvaartnavigatiediensten, dan wel een aangemelde instantie wanneer dit wordt voorgeschreven door de van toepassing zijnde uitvoeringsregel, controleert en verklaart dat een systeem:

— voldoet aan deze verordening,

— voldoet aan andere communautaire voorschriften,

en in gebruik mag worden genomen.

Het systeem wordt gecontroleerd in elk van de volgende fasen:

— algemeen ontwerp;

— ontwikkeling en integratie van het systeem, met name de assemblage van onderdelen en algemene aanpassingen;

— operationele systeemintegratie.

Wanneer hierbij een aangemelde instantie is betrokken, stelt deze een certificaat van overeenstemming op voor de contractsluitende partij of voor de in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde vertegenwoordiger daarvan. De contractsluitende partij stelt dan de verklaring van verificatie op ten behoeve van de nationale toezichthoudende instantie.

3. *Technisch dossier*

Het technisch dossier dat de verklaring van verificatie vergezelt, moet alle noodzakelijke documenten bevatten met betrekking tot de kenmerken van het systeem, met inbegrip van de voorwaarden en beperkingen betreffende het gebruik, alsmede, voorzover van toepassing, de documenten ter certificatie van de overeenstemming van de onderdelen.

De volgende documenten dienen er ten minste in te worden opgenomen:

— Verwijzing naar de relevante onderdelen van de technische specificaties die bij de aankoop werden gebruikt en die zorgen voor overeenstemming met de van toepassing zijnde uitvoeringsregels, en, voorzover van toepassing, de communautaire specificaties.

— Lijst van onderdelen die essentieel zijn voor naadloze werking, veiligheid of prestaties, zoals bedoeld in artikel 6 van deze verordening.

— Afschriften van de EG-verklaringen van overeenstemming of geschiktheid voor gebruik die in overeenstemming met artikel 9 van de verordening bij de hierboven genoemde onderdelen moeten worden geleverd en, indien van toepassing, een afschrift van de verslagen van de tests en proeven die door de aangemelde instanties zijn uitgevoerd.

— Wanneer een aangemelde instantie betrokken was bij de verificatie van het systeem (of systemen), een door die instantie ondertekend certificaat dat verklaart dat het systeem voldoet aan deze verordening en waarin alle punten van voorbehoud worden vermeld die tijdens de uitvoering van de activiteiten zijn opgetekend en later niet zijn ingetrokken.

— Wanneer er geen aangemelde instantie bij was betrokken, een verslag over de tests en de installatieconfiguraties waarvan gebruik werd gemaakt om na te gaan of er sprake was van overeenstemming met de essentiële eisen en alle eventuele bijzondere eisen uit de relevante uitvoeringsregels.

4. *Indiening*

Het technisch dossier moet bij de verklaring van verificatie worden gevoegd die de contractsluitende partij naar de nationale toezichthoudende instanties stuurt.

Een afschrift van het technisch dossier moet worden bewaard door de contractsluitende partij gedurende de gehele periode waarin het systeem in gebruik is. Dit moet naar elke andere lidstaat worden gezonden die daarom vraagt.

BIJLAGE V

AANGEMELDE INSTANTIES

1. De instantie, de directeur daarvan en het met de controles belaste personeel mogen noch rechtstreeks, noch als gemachtigden betrokken zijn bij het ontwerp, de fabricage, de marketing of het onderhoud van de onderdelen of systemen of bij het gebruik ervan. Uitwisseling van technische informatie tussen de fabrikant of constructeur en de instantie wordt door deze bepaling niet uitgesloten.

2. De instantie en het personeel dat met de controles is belast, dienen de controles met de grootst mogelijke beroepsintegriteit en technische bekwaamheid uit te voeren; zij dienen vrij te zijn van elke pressie en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun beoordeling of de uitkomst van hun keuring kan beïnvloeden, inzonderheid door personen of groepen die belang hebben bij de resultaten van de controles.

3. De instantie dient te beschikken over het nodige personeel en de nodige middelen om de met de uitvoering van de controles verbonden technische en administratieve taken op passende wijze te vervullen; tevens dient de instantie toegang te hebben tot het nodige materiaal voor bijzondere controles.

4. Het personeel dat met de keuring is belast, moet beschikken over:

   — solide technische en beroepsopleiding;

   — voldoende kennis van de vereisten met betrekking tot de keuringen die zij uitvoeren en voldoende ervaring met dergelijke opdrachten;

   — de vereiste vaardigheid en kennis om de verklaringen, testrapporten en verslagen waarmee wordt aangetoond dat de keuringen werden uitgevoerd op te stellen.

5. De onpartijdigheid van het personeel dat met de controle is belast moet gewaarborgd zijn. Hun bezoldiging mag niet afhangen van het aantal uitgevoerde keuringen, noch van de resultaten van die keuringen.

6. De instantie dient te beschikken over een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering, tenzij de aansprakelijkheid ervan in overeenstemming met nationaal recht door de staat wordt overgenomen, of wanneer de lidstaat zelf rechtstreeks verantwoordelijk is voor de keuringen.

7. Het personeel van de instantie is gebonden aan het beroepsgeheim met betrekking tot alle informatie die het verkrijgt bij de uitvoering van zijn taken in het kader van deze verordening.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 92/118/EEG van de Raad met betrekking tot de gezondheidsvoorschriften voor dierlijke bijproducten [1]

(2002/C 103 E/09)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 747 def. — 2000/0230(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 12 december 2001)

[1] PB C 62 E van 27.2.2001.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) De veterinairrechtelijke en gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvallen, en voor de productie, het in de handel brengen, het handelsverkeer en de invoer van niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, zijn in diverse communautaire instrumenten vervat.	
(2) De in deze instrumenten vervatte regels zijn vervangen door Verordening (EG) . . ./. . . van het Europees Parlement en van de Raad van [. . .] tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.	
(3) Teneinde met deze nieuwe bepalingen rekening te houden moeten Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt [1] en Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG [2], derhalve worden gewijzigd,	

[1] PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

[2] PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/724/EG (PB L 290 van 12.11.1994, blz. 32).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In Richtlijn 90/425/EEG, bijlage A, hoofdstuk I, deel 1, wordt het zevende streepje vervangen door:

„Verordening .../... van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (PB L ...)."

Artikel 2

Richtlijn 92/118/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 worden de punten e) en g) geschrapt.

2. In artikel 3, eerste streepje, wordt de volgende tekst geschrapt:
„alsmede van niet voor menselijke consumptie bestemde gelatines".

3. In artikel 10 komt lid 2, onder b), als volgt te luiden:

„b) zij moeten, tenzij in bijlage II anders is vermeld, afkomstig zijn van inrichtingen die voorkomen op een door de Gemeenschap overeenkomstig de procedure van artikel 18 vast te stellen lijst;"

4. In bijlage I:

a) worden de hoofdstukken 1, 3, en 4, geschrapt;

b) wordt hoofdstuk 5 als volgt gewijzigd:

i) aan de titel wordt het volgende toegevoegd;

„bestemd voor menselijke consumptie";

ii) in deel A wordt het volgende geschrapt;

„A. Indien bestemd voor menselijke of dierlijke voeding:";

iii) deel B wordt geschrapt;

c) wordt hoofdstuk 6 als volgt gewijzigd:

i) aan de titel wordt het volgende toegevoegd;

„bestemd voor menselijke consumptie";

ii) deel I wordt als volgt gewijzigd:

— punt A komt te luiden:

„A. Voor het handelsverkeer is een in Richtlijn 77/99/EEG bedoeld document of certificaat vereist waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van die richtlijn is voldaan;"

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— punt B, 1, onder a), wordt vervangen door de volgende tekst:	
„a) de producten voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 80/215/EEG".	
d) wordt hoofdstuk 7, deel II, geschrapt;	
e) worden de hoofdstukken 8, 10 en 12 tot en met 15 geschrapt.	
Artikel 3	
De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 februari 2003 ([1]) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.	De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op . . . . . ([1]) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Ongewijzigd
Artikel 4	
Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	
Artikel 5	
Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	

([1]) Deze datum moet dezelfde zijn als de datum van toepassing van de verordening tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

([1]) Deze datum moet dezelfde zijn als de datum van toepassing van de verordening tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten [1]

(2002/C 103 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 748 def. — 2000/0259(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 12 december 2001)

[1] PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 40.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 aangenomen tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvallen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvallen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG [1] legt als beginsel vast dat alle dierlijke afvallen, ongeacht de oorsprong ervan, na een passende behandeling voor de productie van voedermiddelen mogen worden gebruikt.	
(2) De Wetenschappelijke Stuurgroep heeft een aantal adviezen aangenomen. De belangrijkste conclusie van deze wetenschappelijke adviezen is dat dierlijke bijproducten afkomstig van dieren die na een gezondheidsinspectie voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard, niet in de voederketen mogen komen.	

[1] PB L 363 van 27.12.1990, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(3) In het licht van bovengenoemde adviezen dient in de te nemen maatregelen een onderscheid te worden gemaakt volgens de aard van de gebruikte dierlijke bijproducten. De mogelijkheden om bepaalde dierlijke materialen te gebruiken, moeten worden beperkt. Er moeten andere mogelijkheden voor het gebruik of de verwijdering van dierlijke bijproducten worden vastgesteld dan het gebruik daarvan voor de productie van voeder.	(3) In het licht van bovengenoemde adviezen dient in de te nemen maatregelen een onderscheid te worden gemaakt volgens de aard van de gebruikte dierlijke bijproducten. De mogelijkheid om bepaalde dierlijke materialen te gebruiken, dient uitsluitend te worden beperkt tot producten die geschikt worden bevonden voor gebruik als levensmiddel. Verder dient er een eind te worden gemaakt aan de thans bestaande mogelijkheid tot hergebruik binnen de diersoort als diervoeder. Er moeten andere mogelijkheden voor het gebruik of de verwijdering van dierlijke bijproducten worden vastgesteld dan het gebruik daarvan voor de productie van voeder.
(4) In het licht van de ervaring van de laatste jaren is het dienstig het verband te verduidelijken tussen Richtlijn 90/667/EEG enerzijds en Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen [1] anderzijds om zo verwarring bij en belangenconflicten tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te voorkomen. Met name moet, wanneer een dierlijk bijproduct wordt verzonden met het oog op verwijdering of nuttige toepassing ervan, dat product als afval worden behandeld om te waarborgen dat het op zodanige wijze wordt verwijderd of nuttig wordt toegepast dat de doelstellingen van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG worden verwezenlijkt en het milieu en de gezondheid van de mens worden beschermd.	(4) In het licht van de ervaring van de laatste jaren is het dienstig het verband te verduidelijken tussen Richtlijn 90/667/EEG enerzijds en Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen [1] anderzijds om zo verwarring bij en belangenconflicten tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te voorkomen. Met name moet, wanneer een dierlijk bijproduct wordt verzonden met het oog op verwijdering of nuttige toepassing ervan, dat product als afval worden behandeld om te waarborgen dat het op zodanige wijze wordt verwijderd of nuttig wordt toegepast dat de doelstellingen van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG worden verwezenlijkt en het milieu en de gezondheid van de mens worden beschermd. Voorts mag deze verordening geen afbreuk doen aan de toepassing van de bestaande milieuwetgeving en de totstandkoming van nieuwe voorschriften voor milieubescherming, met name inzake biologisch afbreekbaar afval, niet belemmeren.
(5) De Internationale Wetenschappelijke Conferentie over Vleesbeendermeel, georganiseerd door de Commissie en het Europees Parlement en gehouden in Brussel op 1-2 juli 1997, heeft een debat op gang gebracht over de productie en het vervoederen van vleesbeendermeel. De conferentie riep de deelnemers op verder na te denken over het toekomstige beleid op dit gebied. Met het oog op een zo breed mogelijk publiek debat over de toekomst van de communautaire voederwetgeving, heeft de Commissie in november 1997 een discussienota over vleesbeendermeel uitgebracht. Na dit debat bleek alom te worden erkend, dat Richtlijn 90/667/EEG moet worden gewijzigd om de richtlijn met de nieuwe wetenschappelijke kennis in overeenstemming te brengen.	Ongewijzigd
	(5 *bis*) Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie van november 2000 [2] gepleit voor een verbod op voederproductie en voederpraktijken waarbij gerecycleerde dierlijke resten worden gebruikt als voer voor rundvee, schapen, geiten en andere diersoorten, met inbegrip van pluimvee en vis, zolang de lidstaten de naleving van de bestaande EU-wetgeving inzake BSE-preventie niet kunnen garanderen (behandeling bij 133 °C en 3 bar gedurende 20 minuten, gegarandeerde verwijdering van gespecificeerd risicomateriaal) en zolang het weren van gestorven dieren uit de voederketen, zoals voorgesteld in deze verordening, nog niet van kracht is.

[1] PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/350/EG van de Commissie (PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32).

[2] PB C 223 van 8.8.2001, blz. 281.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	(5 *ter*) In die resolutie heeft het Europees Parlement beklemtoond dat de diervoederindustrie alle ingrediënten van in de EU geproduceerd en op de markt gebracht diervoeder bekend moet maken.
	(5 *quater*) Het ontstaan en de uitbreiding van de BSE-epidemie zijn te wijten aan de verontreiniging van diermeel; deze verontreiniging had men tot staan kunnen brengen indien de lidstaten de op communautair niveau genomen besluiten hadden toegepast.
(6) Sinds 1996 heeft het Voedsel- en Veterinair Bureau van de Commissie een aantal inspecties in de lidstaten verricht om het vóórkomen en het management van belangrijke risicofactoren en bewakingsprocedures inzake BSE te evalueren. De evaluatie had onder meer betrekking op de commerciële destructie en andere methoden voor de verwijdering van dierlijke afvallen. Naar aanleiding van deze inspecties zijn algemene conclusies getrokken en enkele aanbevelingen opgesteld, met name op het gebied van de traceerbaarheid van dierlijke bijproducten.	Ongewijzigd
(7) Om het risico van verspreiding van ziekteverwekkers en/of residuen te voorkomen, moeten dierlijke bijproducten in een door de betrokken lidstaat aangewezen erkende en onder toezicht staande inrichting worden verwerkt en opgeslagen of op een andere passende wijze worden verwijderd. In bepaalde omstandigheden zou het aangewezen verwerkingsbedrijf of de aangewezen verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in een andere lidstaat gelegen mogen zijn, met name om redenen in verband met afstand, vervoertijd of capaciteit.	(7) Om het risico van verspreiding van ziekteverwekkers en/of residuen te voorkomen, moeten dierlijke bijproducten in een door de betrokken lidstaat aangewezen erkende en onder toezicht staande inrichting worden gescheiden, verwerkt en opgeslagen of op een andere passende wijze worden verwijderd. In bepaalde omstandigheden zou het aangewezen verwerkingsbedrijf of de aangewezen verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in een andere lidstaat gelegen mogen zijn, met name om redenen in verband met afstand, vervoertijd of capaciteit.
	(7 *bis*) Dierlijke bijproducten waarvan het gebruik in diervoeders is toegestaan, moeten in alle fasen van de verwerking, de opslag en het vervoer per diersoort van elkaar gescheiden worden.
(8) Er moeten specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende de controle op verwerkingsbedrijven, die met name betrekking hebben op procedures voor de validering van verwerkingsmethoden en een interne controle op de productie door de bedrijven zelf.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(9) Teneinde met bepaalde gewoonten rekening te kunnen houden, moet het mogelijk zijn voor gecontroleerde vormen van gebruik van de vastgestelde verwerkingsregels af te wijken.	
(10) Om eenvormige toepassing van de gezondheidsvoorschriften te waarborgen, moeten in de lidstaten communautaire inspecties worden uitgevoerd. Dergelijke inspecties moeten ook een auditprocedure omvatten.	
(11) De communautaire wetgeving inzake gezondheidsvraagstukken is op gedegen wetenschappelijke kennis gebaseerd. Daarom moeten telkens wanneer nodig de bij Besluit 97/404/EG van de Commissie [1] en Besluit 97/579/EG van de Commissie [2] ingestelde relevante wetenschappelijke comités worden geraadpleegd.	
(12) In de lidstaten bestaan zeer uiteenlopende regelingen ten aanzien van financiële steun voor de verwerking en verwijdering van dierlijke bijproducten. Om te voorkomen dat dit de mededingingsvoorwaarden tussen landbouwproducten verstoort, moet een analyse worden uitgevoerd en moeten zo nodig op Gemeenschapsniveau passende maatregelen worden genomen.	
(13) Gezien het voorgaande lijkt een fundamentele herziening van de communautaire voorschriften inzake dierlijke bijproducten noodzakelijk.	
(14) Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (met name verwerkte dierlijke eiwitten, gesmolten vet, voeder voor gezelschapsdieren, huiden en wol) staan in de productenlijst in bijlage I van het Verdrag. Het in de handel brengen van dergelijke producten vormt voor een deel van de boerenbevolking een belangrijke bron van inkomsten. Met het oog op een rationele ontwikkeling in deze sector en om de productiviteit te verhogen, moeten de veterinairrechtelijke voorschriften en gezondheidsvoorschriften voor de betrokken producten door de Gemeenschap worden vastgesteld. Wegens het aanzienlijke risico voor verspreiding van dierziekten moeten ten aanzien van bepaalde dierlijke bijproducten bijzondere eisen worden vastgesteld voor het in de handel brengen daarvan, met name in gebieden met een hoge gezondheidsstatus.	(14) Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (met name verwerkte dierlijke eiwitten, gesmolten vet, voeder voor gezelschapsdieren, huiden en wol) staan in de productenlijst in bijlage I van het Verdrag. Het in de handel brengen van dergelijke producten vormt voor een deel van de boerenbevolking een belangrijke bron van inkomsten. Met het oog op een rationele ontwikkeling in deze sector moeten de veterinairrechtelijke voorschriften en gezondheidsvoorschriften voor de betrokken producten door de Gemeenschap worden vastgesteld. Wegens het aanzienlijke risico voor verspreiding van dierziekten moeten ten aanzien van bepaalde dierlijke bijproducten bijzondere eisen worden vastgesteld voor het in de handel brengen daarvan, met name in gebieden met een hoge gezondheidsstatus.

[1] PB L 169 van 27.6.1997, blz. 85. Besluit gewijzigd bij Besluit 2000/443/EG (PB L 179 van 18.7.2000, blz. 13).

[2] PB L 237 van 28.8.1997, blz. 18. Besluit gewijzigd bij Besluit 2000/443/EG.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(15) Om te garanderen dat uit derde landen ingevoerde producten aan hygiënenormen voldoen die ten minste gelijk of gelijkwaardig zijn aan de door de Gemeenschap gehanteerde hygiënenormen, moet voor derde landen en inrichtingen in die landen een erkenningenstelsel, in combinatie met een communautaire inspectieprocedure worden ingevoerd, om te waarborgen dat de erkenningseisen worden nageleefd. Ten aanzien van uit derde landen ingevoerd voeder voor gezelschapsdieren en grondstoffen daarvoor mogen andere voorwaarden gelden dan die voor dergelijke producten uit de Gemeenschap, met name met betrekking tot de vereiste waarborgen ten aanzien van residuen van stoffen die verboden zijn op grond van Richtlijn 96/22/EEG van de Raad ([1]). Om te garanderen dat het betrokken voeder voor gezelschapsdieren en de betrokken grondstoffen uitsluitend voor de aangegeven bestemming worden gebruikt, moeten passende maatregelen voor de controle op de invoer van de uitzonderingsproducten worden vastgesteld.	Ongewijzigd
(16) Het meezenden van het geleidedocument voor producten van dierlijke oorsprong is de beste manier om de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming ervan te overtuigen dat een zending aan de bepalingen van deze verordening voldoet. Het gezondheidscertificaat moet worden gehandhaafd om de bestemming van bepaalde ingevoerde producten te kunnen verifiëren.	
(17) Bovengenoemde doelstellingen worden nagestreefd door Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ([2]).	
(18) De Raad en de Commissie hebben een aantal beschikkingen ter uitvoering van de Richtlijnen 90/667/EEG en 92/118/EEG vastgesteld. Voorts is Richtlijn 92/118/EEG substantieel gewijzigd en dienen er nog meer wijzigingen te worden aangebracht. Als gevolg daarvan is de sector niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong nu via een groot aantal verschillende wetgevende handelingen van de Gemeenschap gereguleerd. Daarom moet de communautaire wetgeving met betrekking tot deze producten worden vereenvoudigd.	
(19) Een dergelijke vereenvoudiging zal ook leiden tot een grotere doorzichtigheid wat de specifieke gezondheidsvoorschriften voor niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong betreft. Vereenvoudiging van de specifieke gezondheidswetgeving mag niet tot deregulering leiden. Daarom moeten de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong gehandhaafd blijven en, voorzover dat nodig is om de volksgezondheid en de gezondheid van dieren te beschermen, eventueel worden aangescherpt.	(19) Een dergelijke vereenvoudiging zal ook leiden tot een grotere doorzichtigheid wat de specifieke gezondheidsvoorschriften voor niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong betreft. Vereenvoudiging van de specifieke gezondheidswetgeving mag niet tot deregulering leiden. Daarom moet de bescherming van de volksgezondheid en de gezondheid van dieren worden gehandhaafd en gewaarborgd, en moeten de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong worden aangescherpt.

([1]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3 [wijziging voorgesteld bij COM(2000) 320].

([2]) PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 1999/724/EG van de Commissie (PB L 290 van 12.11.1999, blz. 32).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(20) Ten aanzien van de betrokken producten moeten de bij Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt [1] vastgestelde voorschriften voor veterinaire controles en beschermende maatregelen worden toegepast.	(20) Ten aanzien van de betrokken producten, die onderwerp van een nauwkeurige controle moeten vormen, ook door inspecties van de Gemeenschap, moeten de bij Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt [1] vastgestelde voorschriften voor veterinaire controles en beschermende maatregelen worden toegepast.
(21) In de Gemeenschap ingevoerde producten moeten doeltreffend worden gecontroleerd. Dit kan worden bereikt door de controles van Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht [2].	Ongewijzigd
(22) Richtlijn 90/667/EEG, Beschikking 95/348/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van veterinaire en veterinairrechtelijke voorschriften in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland voor de behandeling van bepaalde soorten afval, bestemd om plaatselijk in de handel te worden gebracht als voeder voor bepaalde categorieën dieren [3], en Beschikking 1999/534/EG van de Raad van 19 juli 1999 betreffende op de verwerking van bepaalde dierlijke afvallen toepasselijke maatregelen ter bescherming tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën en tot wijziging van Beschikking 77/735/EG van de Commissie [4] moeten derhalve worden ingetrokken.	(22) Richtlijn 90/667/EEG, Beschikking 95/348/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van veterinaire en veterinairrechtelijke voorschriften in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland voor de behandeling van bepaalde soorten afval, bestemd om plaatselijk in de handel te worden gebracht als voeder voor bepaalde categorieën dieren [2], en Beschikking 1999/534/EG van de Raad van 19 juli 1999 betreffende op de verwerking van bepaalde dierlijke afvallen toepasselijke maatregelen ter bescherming tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën en tot wijziging van Beschikking 97/735/EG van de Commissie [3] moeten derhalve worden ingetrokken.
	(23) De tenuitvoerlegging van de bij deze verordening vastgestelde nieuwe gezondheidsvoorschriften zal aanpassingen van de zijde van de bedrijfstak vergen. Daarom moet de nodige tijd voor de tenuitvoerlegging van deze eisen worden gelaten. Verder moeten de lidstaten de Commissie in kennis stellen van de maatregelen die zij na de inwerkingtreding van deze verordening hebben genomen om de naleving ervan te waarborgen, zodat de Commissie op grond van de ontvangen informatie een verslag kan opstellen en aan het Europees Parlement en de Raad kan voorleggen, zo nodig vergezeld van voorstellen voor wetgeving.
(24) Teneinde rekening te houden met de vooruitgang op technisch en wetenschappelijk gebied, dient nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten te worden gewaarborgd in het kader van het bij Besluit 68/361/EEG ingestelde Permanent Veterinair Comité [5].	Ongewijzigd
(25) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van deze verordening maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [6], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld,	

[1] PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

[2] PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

[3] PB L 202 van 26.8.1995, blz. 8.

[4] PB L 204 van 4.8.1999, blz. 37.

[5] PB L 255 van 18.10.1968, blz. 23.

[6] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

[1] PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

[2] PB L 202 van 26.8.1995, blz. 8.

[3] PB L 204 van 4.8.1999, blz. 37.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:	
HOOFDSTUK I	
ALGEMENE BEPALINGEN	
Artikel 1	
Werkingssfeer	
1. In deze verordening worden vastgesteld:	
a) de veterinairrechtelijke en gezondheidsvoorschriften voor het verzamelen, vervoeren, opslaan, laden en lossen, verwerken en gebruiken of verwijderen van dierlijke bijproducten, teneinde te voorkomen dat deze producten een risico voor de gezondheid van mens of dier vormen;	
b) de veterinairrechtelijke en gezondheidsvoorschriften voor het in de handel brengen, het handelsverkeer en het invoeren van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten, bestemd voor andere doeleinden dan menselijke consumptie.	
2. Onverminderd de relevante veterinairrechtelijke en gezondheidsvoorschriften is deze verordening niet van toepassing op:	
a) rauw voeder voor gezelschapsdieren dat afkomstig is uit winkels of lokalen die grenzen aan verkooppunten, waar het voer uitsluitend wordt gesneden en opgeslagen om het ter plaatse rechtstreeks aan de consument te kunnen leveren;	
b) vloeibare melk en biest die op de boerderij van oorsprong worden verwijderd of gebruikt;	
c) karkassen of delen van wilde dieren waarvan niet wordt vermoed dat zij met op mens of dier overdraagbare ziekten zijn besmet;	
d) rauw voer voor de gezelschapsdieren ter plaatse dat afkomstig is van dieren die, in overeenstemming met de nationale wetgeving, op de boerderij van oorsprong zijn geslacht voor consumptie door de landbouwer en zijn gezin.	d) rauw voer voor de gezelschapsdieren ter plaatse dat afkomstig is van dieren die, in overeenstemming met de nationale wetgeving, op de boerderij van oorsprong zijn geslacht voor consumptie door de landbouwer en zijn gezin;
	e) keukenafval en etensresten, tenzij het gaat om materiaal dat:
	i) afkomstig is van internationaal opererende vervoermiddelen,
	ii) bestemd is voor dierlijke consumptie,
	iii) bestemd is voor gebruik in een biogasinstallatie of voor compostering; en
	f) eicellen, embryo's en sperma, bestemd voor fokdoeleinden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Deze verordening laat de nationale veterinaire wetgeving inzake de uitroeiing en bestrijding van bepaalde ziekten, en inzake het gebruik van keukenafval en etensresten onverlet.	3. Deze verordening laat de nationale veterinaire wetgeving inzake de uitroeiing en bestrijding van bepaalde ziekten onverlet.
Artikel 2	Ongewijzigd
Definities	
Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities en de definities in bijlage I bij deze verordening:	
1. *Dierlijke bijproducten:* karkassen of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong als bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met uitzondering van eicellen, embryo's, sperma en keukenafval en etensresten;	1. *Dierlijke bijproducten:* hele kadavers of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong als bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met inbegrip van eicellen, embryo's, sperma en keukenafval en etensresten;
2. *Categorie 1-materiaal:* dierlijke bijproducten als bedoeld in artikel 4;	Ongewijzigd
3. *Categorie 2-materiaal:* dierlijke bijproducten als bedoeld in artikel 5;	
4. *Categorie 3-materiaal:* dierlijke bijproducten als bedoeld in artikel 6;	
5. *Dieren:* alle gewervelde of ongewervelde dieren (met inbegrip van vissen, reptielen of amfibieën);	
6. *Vee:* alle dieren die worden gehouden, vetgemest of gefokt voor de productie van voedsel (vlees, melk, eieren), wol, bont, veren, huiden of enig ander product van dierlijke oorsprong;	
7. *Wilde dieren:* dieren die niet door de mens worden gehouden, met uitzondering van vissen;	
8. *Gezelschapsdieren:* dieren van soorten die gewoonlijk door de mens worden gevoed en gehouden, doch niet gegeten, en die niet voor veeteelt worden gehouden;	
9. *Bevoegde autoriteit:* de centrale instantie van een lidstaat die bevoegd is om toe te zien op de naleving van de voorschriften van deze verordening of een instantie waaraan de centrale instantie die bevoegdheid heeft gedelegeerd;	
10. *In de handel brengen:* iedere handeling die tot doel heeft dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten die onder deze verordening vallen, met het oog op de verkoop aan een derde te leveren, of iedere andere vorm van overdracht, tegen betaling of kosteloos, aan een derde, alsmede opslag ten behoeve van levering aan een derde, ongeacht of de handeling plaatsvindt binnen een lidstaat, tussen lidstaten of tussen een lidstaat en een derde land of omgekeerd;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
11. *Handelsverkeer:* de handel tussen lidstaten in goederen als bedoeld in artikel 23, lid 2, van het Verdrag;	
12. *Producent:* eenieder die dierlijke bijproducten vervaardigt;	
13. *Verwerkingsbedrijf:* een bedrijf waar dierlijke bijproducten worden verwerkt;	
14. *Categorie 1-verwerkingsbedrijf:* een bedrijf waar categorie 1-materiaal wordt verwerkt voordat het definitief wordt verwijderd of verder wordt verwerkt;	
15. *Categorie 2-verwerkingsbedrijf:* een bedrijf waar categorie 2-materiaal wordt verwerkt voordat het definitief wordt verwijderd of verder wordt verwerkt;	
16. *Categorie 3-verwerkingsbedrijf:* een bedrijf waar categorie 3-materiaal tot voedermiddel wordt verwerkt;	
17. *Verwerkingsmethoden:* de in bijlage III, hoofdstuk III, vermelde methoden;	
18. *Oleochemisch bedrijf:* een bedrijf voor de verwerking van gesmolten vet dat overeenkomstig de eisen van bijlage IV, hoofdstuk III, is geproduceerd uit categorie 2- of categorie 3-materiaal;	18. *Oleochemisch bedrijf voor categorie 2-materiaal:* een bedrijf voor de verwerking van gesmolten vet dat overeenkomstig de eisen van bijlage IV, hoofdstuk III, is geproduceerd uit categorie 2-materiaal;
	18 *bis*. *Oleochemisch bedrijf voor categorie 3-materiaal:* een bedrijf voor de verwerking van gesmolten vet, afkomstig van categorie 3-materiaal;
19. *Verbranding:* de verwijdering van dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten in een verbrandingsinstallatie;	Ongewijzigd
20. *Meeverbranding:* de verwijdering van dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten in een meeverbrandingsinstallatie;	
21. *Verbrandingsinstallatie:* inrichting voor afvalverwijdering als gedefinieerd in artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/EG van het Europees Parlement en van de Raad [betreffende de verbranding van afval] [1];	21. *Verbrandingsinstallatie:* inrichting voor afvalverwijdering als gedefinieerd in artikel 3, punt 4, van Richtlijn 2000/76/EG [1];
	21 *bis*. *Verbrandingsinstallatie met hoge capaciteit:* een verbrandingsinstallatie die 50 kilo dierlijke bijproducten per uur of meer kan verwerken;
	21 *ter*. *Verbrandingsinstallatie met lage capaciteit:* een verbrandingsinstallatie die minder dan 50 kilo dierlijke bijproducten per uur kan verwerken;

[1] PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91. [COM(1998) 558 definitief].

[1] PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
22. *Meeverbrandingsinstallatie:* inrichting voor afvalverwijdering als gedefinieerd in artikel 3, lid 5, van Richtlijn 2000/EG;	22. *Meeverbrandingsinstallatie:* inrichting voor afvalverwijdering als gedefinieerd in artikel 3, punt 5, van Richtlijn 2000/76/EG;
23. *Stortplaats:* afvalverwijderingsterrein als gedefinieerd in Richtlijn 1999/31/EG van de Raad [1];	Ongewijzigd
24. *Biogasinstallatie:* een installatie waarin onder anaërobe omstandigheden biologische afbraak van organisch materiaal plaatsvindt voor de productie en winning van biogas;	
25. *Composteerinstallatie:* een installatie waarin onder anaërobe omstandigheden biologische afbraak van organisch materiaal plaatsvindt;	
26. *Technische producten:* uit bepaalde dierlijke bijproducten vervaardigde producten die niet voor menselijke consumptie of diervoeding zijn bestemd, zoals gelooide en behandelde huiden, jachttrofeeën, bewerkte wol, haar, varkenshaar, veren en delen van veren, producten van de bijenteelt, serum van paardachtigen, bloedproducten, farmaceutische producten, beenderproducten voor porselein, gelatine en lijm, verwerkte mest;	
27. *Technisch bedrijf:* een bedrijf waar technische producten worden vervaardigd;	
28. *Intermediair categorie 1- of categorie 2-bedrijf:* een bedrijf waar niet-verwerkt categorie 1- of categorie 2-materiaal wordt geladen en gelost en/of tijdelijk opgeslagen met het oog op verder vervoer naar de eindbestemming; in het bedrijf kunnen bepaalde voorbereidende verwerkingsactiviteiten worden uitgevoerd, zoals het verwijderen van de huid van herkauwers en het verrichten van keuringen na de slacht;	
29. *Intermediair categorie 3-bedrijf:* een bedrijf waar niet-verwerkt categorie 3-materiaal wordt gesorteerd en/of versneden en/of gekoeld of diepgevroren in blokken en/of tijdelijk opgeslagen met het oog op verder vervoer naar de eindbestemming.	
30. *Verzamelcentra:* lokalen waar bepaalde dierlijke bijproducten die bestemd zijn om te worden gebruikt als voeder voor de in artikel 21, lid 1, onder c), genoemde categorieën dieren worden verzameld en behandeld;	
31. *Opslagbedrijf:* een bedrijf, met uitzondering van de onder Richtlijn 95/69/EG van de Raad [2] vallende bedrijven en tussenpersonen, waar verwerkte dierlijke bijproducten tijdelijk worden opgeslagen voordat zij voor hun einddoel worden gebruikt of definitief worden verwijderd;	
32. *Niet-verwerkte dierlijke bijproducten:* dierlijke bijproducten die alleen gekoeld zijn of een andere behandeling hebben ondergaan waardoor ziekteverwekkers niet afdoende zijn vernietigd;	

[1] PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

[2] PB L 332 van 30.12.1995, blz. 15.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
33. *Verwerkte dierlijke eiwitten:* dierlijke eiwitten die volledig zijn verkregen uit categorie 3-materiaal en die zijn behandeld om ze geschikt te maken voor rechtstreeks gebruik als voedermiddel, als biologische meststof, als bodemverbeteraar of als een ingrediënt van diervoeder of voeder voor gezelschapsdieren. Hieronder vallen vismeel, vleesmeel, beendermeel, vleesbeendermeel, bloedmeel, gedroogde kanen, verenmeel, meel van hoeven, hoornmeel en andere soortgelijke producten, met inbegrip van mengsels of producten die deze producten bevatten;	
34. *Voedermiddel:* voeder van dierlijke oorsprong voor vee. Hieronder vallen verwerkte dierlijke eiwitten, gesmolten vet, visolie, gelatine en gehydrolyseerde eiwitten, dicalciumfosfaat, melk en melkproducten;	
35. *Biologische meststoffen en bodemverbeteraars:* materiaal van dierlijke oorsprong dat afzonderlijk of in combinatie wordt gebruikt om de voeding van planten, de fysische en chemische eigenschappen en de biologische activiteit van de bodem op peil te houden of te verbeteren; hiertoe kunnen ook compost of gistingsresiduen van de productie van biogas behoren;	
36. *Partij:* een hoeveelheid product die onder vrijwel dezelfde omstandigheden is geproduceerd, vervaardigd of verpakt;	
37. *Gesmolten vet:* vet ontstaan bij de verwerking van categorie 2- of categorie 3-materiaal;	
38. *Kanen:* het eiwit bevattende residu dat ontstaat bij het smelten van vet, na gedeeltelijke afscheiding van vet en water;	
39. *Voeder voor gezelschapsdieren:* voeder voor gezelschapsdieren dat categorie 3-materiaal bevat;	39. *Voeder voor gezelschapsdieren:* voeder voor gezelschapsdieren dat categorie 3-materiaal kan bevatten;
40. *Hondenkluiven:* ongelooide eetbare producten voor gezelschapsdieren vervaardigd van huiden van hoefdieren of ander dierlijk materiaal;	Ongewijzigd
41. *Bedrijf voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren:* een bedrijf waar voeder voor gezelschapsdieren, ingrediënten daarvoor of hondenkluiven worden geproduceerd en waar bepaalde dierlijke bijproducten worden gebruikt bij de productie van dergelijk voer, dergelijke ingrediënten of kluiven;	
42. *Mest:* uitwerpselen en/of urine van tweehoevige dieren, paardachtigen en/of pluimvee, met of zonder strooisel, en guano;	
43. *TSE's:* alle overdraagbare spongiforme encefalopathieën, met uitzondering van de vormen die bij mensen voorkomen;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
44. *Gespecificeerd risicomateriaal:* materiaal als bedoeld in bijlage II, hoofdstuk B, bij Verordening . . ./. . ./EG (EG) van het Europees Parlement en van de Raad [tot vaststelling van de voorschriften ter voorkoming en beheersing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën] (1);	44. *Gespecificeerd risicomateriaal:* materiaal als bedoeld in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (1);
	45. *Keukenafval en etensresten:* levensmiddelenresten van restaurants, inrichtingen voor collectieve maaltijdverstrekking en keukens, waaronder grootkeukens en keukens van individuele huishoudens;
	46. *Afgelegen gebieden:* gebieden waar de dichtheid van de veestapel zo gering is en de bedrijven zich zo veraf bevinden dat de bezwaren van inzameling en transport onaanvaardbaar groot zijn in vergelijking met verwijdering ter plaatse;
	47. *Weiden:* met gras of andere kruidachtige planten begroeid land dat door vee kan worden begraasd.
Artikel 3	Ongewijzigd
Algemene verplichtingen	
Op het verzamelen, het vervoer, de opslag, het laden en lossen, de verwerking, de verwijdering, het in de handel brengen, de invoer uit derde landen en het gebruik van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten zijn de bepalingen van deze verordening van toepassing.	
HOOFDSTUK II	
INDELING IN CATEGORIEËN, VERZAMELEN, VERVOER EN TIJDELIJKE OPSLAG VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN	
Artikel 4	
Categorie 1-materiaal	
1. Onder categorie 1-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden, of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:	
a) alle delen, met inbegrip van de huid, van de volgende dieren:	
i) dieren die vermoedelijk met een TSE zijn besmet of waarbij de aanwezigheid van een TSE officieel is bevestigd, met inbegrip van dieren die in het kader van TSE-uitroeiingsmaatregelen zijn gedood;	i) dieren die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001 vermoedelijk met een TSE zijn besmet of waarbij de aanwezigheid van een TSE officieel is bevestigd, met inbegrip van dieren die in het kader van TSE-uitroeiingsmaatregelen zijn gedood;
ii) andere dieren dan vee en wilde dieren, met name gezelschapsdieren, dieren in dierentuinen en circusdieren;	Ongewijzigd

(1) PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1.

(1) PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
iii) proefdieren als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 86/609/EEG van de Raad ([1]);	
iv) wilde dieren die niet door de mens worden gehouden en waarvan wordt vermoed dat zij met op mens of dier overdraagbare ziekten zijn besmet;	
b) gespecificeerd risicomateriaal, met inbegrip van dode herkauwers waarin dergelijk materiaal voorkomt;	b) i) gespecificeerd risicomateriaal;
	ii) hele kadavers waarin gespecificeerd risicomateriaal voorkomt, indien dat materiaal niet op de plaats van verwijdering is verwijderd;
c) producten afkomstig van dieren die stoffen toegediend hebben gekregen die op grond van Richtlijn 96/22/EG verboden zijn, en producten van dierlijke oorsprong die residuen bevatten van de contaminanten en andere in het milieu aanwezige stoffen als bedoeld in groep B, punt 3, van bijlage I bij Richtlijn 96/23/EG van de Raad ([2]), indien dergelijke residuen het in de communautaire wetgeving, of bij gebreke daarvan, in de nationale wetgeving toegestane niveau overschrijden;	Ongewijzigd
d) alle dierlijk materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van categorie 1-verwerkingsbedrijven en slachthuizen waar gespecificeerd risicomateriaal wordt verwijderd, met inbegrip van zeefresten, materialen afkomstig van ontzanding, mengsels van olie en vet, slib en materialen verwijderd uit de afvoerleidingen van deze bedrijven;	d) alle dierlijk materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van categorie 1-verwerkingsbedrijven en andere bedrijfsruimten waar gespecificeerd risicomateriaal wordt verwijderd, met inbegrip van zeefresten, materialen afkomstig van ontzanding, mengsels van olie en vet, slib en materialen verwijderd uit de afvoerleidingen van deze bedrijven;
	e) keukenafval en etensresten, afkomstig van internationaal opererende vervoermiddelen;
e) mengsels van categorie-1-materiaal met categorie 2-materiaal of met categorie 3-materiaal dan wel met materiaal van beide categorieën.	f) mengsels van categorie-1-materiaal met categorie 2-materiaal of met categorie 3-materiaal dan wel met materiaal van beide categorieën.
2. Categorie 1-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, en	2. Categorie 1-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, en wordt, tenzij anders bepaald in de artikelen 21 en 21 bis, na permanent gemerkt te zijn als het gaat om specifiek risicomateriaal overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001,
a) wordt rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding in een verbrandingsinstallatie die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG betreffende de verbranding van afval] is erkend;	a) rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding in een verbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend;

([1]) PB L 358 van 18.12.1986, blz. 1.

([2]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) wordt verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend, en het daaruit resulterende materiaal definitief als afval wordt verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig is erkend;	b) verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend, onder toepassing van een van de in bijlage III, hoofdstuk III, onder 1 tot en met 5 genoemde methoden, of indien de bevoegde autoriteit dit voorschrijft, van verwerkingsmethode 1, in welk geval het daaruit resulterende materiaal permanent wordt gemerkt overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk I, indien het technisch mogelijk is met een geur, en wordt definitief als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend;
c) wordt, met uitzondering van materiaal dat is vermeld in lid 1, onder a), punt i), volgens methode 1 verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend en het daaruit resulterende materiaal wordt definitief verwijderd op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG is erkend;	c) met uitzondering van materiaal als bedoeld in lid 1, onder a), punt i), volgens methode 1 verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend en het daaruit resulterende materiaal wordt permanent gemerkt overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk I, indien het technisch mogelijk is met een geur, en vervolgens definitief verwijderd door begraving op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG is erkend;
d) wordt verwijderd volgens een andere methode die, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure is goedgekeurd.	d) verwijderd volgens een andere methode die, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure is goedgekeurd.
3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 1-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.	3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 1-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire categorie 1-bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.
4. In afwijking van het bepaalde in lid 2 mogen, met inachtneming van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG, dode gezelschapsdieren rechtstreeks als afval worden verwijderd door begraving.	4. De onder lid 2, a) tot en met d), bedoelde methoden worden in het licht van de ontwikkelingen in de wetenschappelijke kennis, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure herzien.
	5. Categorie 1-materiaal, met uitzondering van daarvan afgeleide producten als bedoeld in bijlage VI, mag niet naar derde landen worden uitgevoerd.
Artikel 5	Ongewijzigd
Categorie 2-materiaal	
1. Onder categorie 2-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden, of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:	
a) mest van alle diersoorten en de inhoud van het maagdarmkanaal van zoogdieren;	
b) alle dierlijk materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van andere slachthuizen dan bedoeld in artikel 4, lid 1, onder d), of van categorie 2-verwerkingsbedrijven, met inbegrip van zeefresten, materialen afkomstig van ontzanding, mengsels van olie en vet, slib en materialen verwijderd uit de afvoerleidingen van deze bedrijven;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
c) producten van dierlijke oorsprong die residuen bevatten van diergeneesmiddelen en contaminanten als bedoeld in groep B, punten 1 en 2, van bijlage I bij Richtlijn 96/23/EG, indien dergelijke residuen het in de communautaire wetgeving toegestane niveau overschrijden;	
	d) uit derde landen ingevoerde producten van dierlijke oorsprong, andere dan categorie 1-materiaal, die tijdens de in de communautaire wetgeving voorgeschreven controle niet blijken te voldoen aan de veterinaire voorschriften voor invoer in de Gemeenschap, tenzij zij verder worden verzonden of tenzij invoer ervan is toegestaan op beperkende voorwaarden die in communautaire bepalingen zijn vastgesteld;
d) mengsels van categorie 2-materiaal met categorie 3-materiaal;	e) mengsels van categorie 2-materiaal met categorie 3-materiaal;
e) andere dierlijke bijproducten dan categorie 1-materiaal of categorie 3-materiaal.	f) andere dierlijke bijproducten dan categorie 1-materiaal of categorie 3-materiaal.
2. Categorie 2-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, en	2. Categorie 2-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, en wordt, tenzij anders bepaald in de artikelen 21 en 21 bis,
a) wordt als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG [betreffende de verbranding van afval] is erkend;	a) rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend;
b) wordt verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend, en:	b) verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend, onder toepassing van een van de in bijlage III, hoofdstuk III, onder 1 tot en met 5 genoemde methoden, of indien de bevoegde autoriteit dit voorschrijft, van verwerkingsmethode 1, in welk geval het daaruit resulterende materiaal permanent wordt gemerkt overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk I, indien het technisch mogelijk is met een geur, en:
i) het daaruit resulterende materiaal wordt als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG [betreffende de verbranding van afval] is erkend of wordt gestort op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG is erkend, of	i) als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend, of
ii) het gesmolten vet wordt verder verwerkt tot vetderivaten voor gebruik in biologische meststoffen of bodemverbeteraars of voor ander technisch gebruik in een oleochemisch bedrijf dat overeenkomstig artikel 11 is erkend;	ii) als het gaat om gesmolten vet, verder verwerkt tot vetderivaten voor gebruik in biologische meststoffen of bodemverbeteraars of voor ander technisch gebruik, met uitzondering van cosmetica, geneesmiddelen of medische hulpmiddelen, in een oleochemisch bedrijf voor categorie 2-materiaal dat overeenkomstig artikel 11 is erkend;
c) wordt volgens methode 1 verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend en:	c) volgens methode 1 verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend, in welk geval het daaruit resulterende materiaal permanent wordt gemerkt overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk I, indien het technisch mogelijk is met een geur, en:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
i) het daaruit resulterende eiwitmateriaal, wordt gebruikt als biologische meststof of bodemverbeteraar, of	i) als het gaat om daaruit resulterend eiwitmateriaal, gebruikt als biologische meststof of bodemverbeteraar, in voorkomend geval overeenkomstig de voorschriften die, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, zijn vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure, of
ii) het daaruit resulterende materiaal wordt behandeld in een biogas- of composteerinstallatie die door de lidstaat overeenkomstig artikel 12 is erkend;	ii) verwerkt in een biogas- of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend, of
	iii) als afval verwijderd door begraving op een stortplaats overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG;
d) wordt, als het materiaal afkomstig van vis betreft, ingekuild overeenkomstig de voorschriften die worden vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure;	d) als het materiaal afkomstig van vis betreft, ingekuild of gecomposteerd overeenkomstig de voorschriften die worden vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure;
e) wordt, als het gaat om mest, de inhoud van het maagdarmkanaal of materiaal dat wordt verzameld bij slachthuizen als bedoeld in lid 1, onder b),	Ongewijzigd
i) onverwerkt gebruikt als grondstof in een biogasinstallatie of composteerinstallatie dan wel behandeld in een technisch bedrijf dat met het oog hierop is erkend;	
ii) voorzover niet wordt vermoed dat via dit materiaal ernstige besmettelijke ziekten kunnen worden verspreid, op het land uitgereden met inachtneming van deze verordening;	
f) wordt verwijderd volgens een andere methode die, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure is goedgekeurd.	f) verwijderd volgens een andere methode die, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure is goedgekeurd.
3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 2-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.	3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 2-materiaal, met uitzondering van mest, mag uitsluitend geschieden in intermediaire categorie 2-bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.
4. In afwijking van lid 2 mag de bevoegde autoriteit waar nodig besluiten dat categorie 2-materiaal door begraving ter plaatse als afval mag worden verwijderd, wanneer:	4. De onder lid 2, a) tot en met f), bedoelde methoden worden in het licht van de ontwikkelingen in de wetenschappelijke kennis, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure herzien.
i) een wijdverspreide besmettelijke dierziekte tot gevolg heeft dat de capaciteit van het verwerkingsbedrijf of de verbrandingsinstallatie ontoereikend is,	
ii) de betrokken dierlijke bijproducten zich op een moeilijk bereikbare plaats bevinden en het daarom gezien de hoeveelheid en afstand niet verantwoord is de dierlijke bijproducten op te halen.	
Begraving moet geschieden met inachtneming van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	5. Categorie 2-materiaal, met uitzondering van daarvan afgeleide producten als bedoeld in bijlage VI, mag niet naar derde landen worden uitgevoerd.
Artikel 6	Ongewijzigd
Categorie 3-materiaal	
1. Onder categorie 3-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden, of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:	
a) alle delen van geslachte dieren die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;	
b) alle delen van geslachte dieren, die voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard, maar die geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten vertonen en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard;	
c) huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;	c) huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;
d) bloed verkregen van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;	d) bloed verkregen van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;
e) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;	Ongewijzigd
f) voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding, mits zij bestemd zijn voor vee en niet zijn verwerkt overeenkomstig de diergezondheidswetgeving voor de productie van spoeling;	f) voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong, met uitzondering van keukenafval en etensresten, bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding;
g) rauwe melk afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;	Ongewijzigd
h) in volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
i) vers visafval afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;	
j) schelpen en eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;	
k) bloed, huiden, hoeven, veren, wol, hoorn, haar en bont afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte.	k) bloed, huiden, hoeven, veren, wol, hoorn, haar en bont afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;
	l) keukenafval en etensresten, anders dan bedoeld in artikel 4, lid 1, onder e).
2. Dierlijke bijproducten worden zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, en	2. Categorie 3-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld en vervoerd, waarbij het overeenkomstig bijlage II wordt gekoeld, en wordt, tenzij anders bepaald in de artikelen 21 en 21 bis,
a) worden als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG [betreffende de verbranding van afval] is erkend;	a) rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend;
b) worden verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 15 is erkend;	b) verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 15 is erkend;
c) worden verwerkt in een technisch bedrijf dat overeenkomstig artikel 16 is erkend;	c) verwerkt in een technisch bedrijf dat overeenkomstig artikel 16 is erkend;
d) worden als grondstof gebruikt in een bedrijf voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren dat overeenkomstig artikel 16 is erkend;	d) als grondstof gebruikt in een bedrijf voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren dat overeenkomstig artikel 16 is erkend;
e) worden verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend of in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 15 is erkend, en het daaruit resulterende materiaal wordt definitief als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG [betreffende de verbranding van afval] is erkend, gestort op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG is erkend; of	e) verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 10 is erkend of in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 15 is erkend, en het daaruit resulterende materiaal wordt definitief als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 9 bis is erkend, gestort op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG is erkend;
f) worden verwerkt in een biogasinstallatie of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend.	f) verwerkt in een biogasinstallatie of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend, of
	g) als het gaat om keukenafval en etensresten, als bedoeld in lid 1, onder l), verwerkt in een biogasinstallatie of gecomposteerd overeenkomstig de voorschriften die worden vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure, of, in afwachting van die voorschriften, overeenkomstig de nationale wetgeving.
3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 3-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.	3. Tussentijds laden en lossen of tijdelijke opslag van categorie 3-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire categorie 3-bedrijven die overeenkomstig artikel 9 zijn erkend.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 7 **Verzamelen en vervoer**	Ongewijzigd
Niet-verwerkte en verwerkte dierlijke bijproducten worden verzameld, vervoerd en geïdentificeerd overeenkomstig bijlage II.	1. Dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide verwerkte producten worden verzameld, vervoerd en geïdentificeerd overeenkomstig bijlage II.
De drie categorieën bijproducten worden gedurende het laden en lossen, de verzameling en het vervoer strikt gescheiden gehouden en worden	Ongewijzigd
	a) als het gaat om categorie 1- en categorie 2-materiaal en daarvan afgeleide producten, als bedoeld in de artikelen 4 en 5, permanent gemerkt overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk I, indien technisch mogelijk met een geur,
	b) als het gaat om categorie 3-materiaal, altijd gekoeld of ingevroren opgeslagen en vervoerd overeenkomstig de bijlagen II en VIII, en per diersoort gescheiden gehouden.
	2. Gedurende het vervoer gaan de dierlijke bijproducten en bewerkte producten vergezeld van een handelsdocument, of, als dit op grond van deze verordening vereist is, een gezondheidsverklaring. Het handelsdocument en de gezondheidsverklaring moeten voldoen aan de eisen van en moeten bewaard worden gedurende de tijd zoals bepaald in bijlage II.
	3. De lidstaten treffen de nodige regelingen om ervoor te zorgen dat het verzamelen en het vervoer van categorie 1- en categorie 2-materiaal overeenkomstig bijlage II geschiedt.
Artikel 8 **Administratie**	Ongewijzigd
1. Producenten die dierlijke bijproducten verzenden, ongeacht uit welk bedrijf, registreren voor iedere zending de volgende gegevens:	
a) de datum waarop het materiaal op het bedrijf is verzameld;	
b) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal;	b) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal, alsmede de merkstof, indien van toepassing;
c) de bestemming waarnaar het materiaal is verzonden, en	Ongewijzigd
d) de naam van de vervoerder.	
2. Eenieder die dierlijke bijproducten vervoert, registreert bij het verzamelen de volgende gegevens:	
a) het adres van het bedrijf waar het materiaal is verzameld;	
b) de datum waarop het materiaal is verzameld;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
c) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal;	c) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal, alsmede de merkstof, indien van toepassing;
d) de bestemming waarnaar het materiaal moet worden vervoerd.	Ongewijzigd
3. Eenieder die dierlijke bijproducten ontvangt, registreert voor inkomende zendingen de volgende gegevens:	
a) de datum waarop het materiaal is aangekomen;	
b) het adres van het bedrijf vanwaar het materiaal is verzonden;	
c) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal;	c) de hoeveelheid en de omschrijving van het materiaal, alsmede de merkstof, indien van toepassing;
d) de naam en het adres van de vervoerder.	Ongewijzigd
4. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde administratie worden ten minste twee jaar bewaard, zodat zij aan de bevoegde autoriteiten kan worden overgelegd.	
Artikel 9	
Intermediaire bedrijven en opslagbedrijven	
1. Intermediaire bedrijven en opslagbedrijven voor dierlijke bijproducten dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.	1. Intermediaire categorie 1-, 2- en 3-bedrijven en opslagbedrijven voor dierlijke bijproducten dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.
2. Om te worden erkend, moeten intermediaire categorie 1- of categorie 2-bedrijven:	Ongewijzigd
a) voldoen aan de eisen in bijlage VIII, hoofdstuk I;	
b) categorie 1- of categorie 2-materiaal laden en lossen en opslaan overeenkomstig bijlage VIII, hoofdstuk II, deel B;	
c) zijn gecontroleerd volgens de interne controles als bedoeld in artikel 22;	
d) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 23.	
3. Om te worden erkend, moeten intermediaire categorie 3-bedrijven:	
a) voldoen aan de eisen van bijlage VIII, hoofdstuk I;	a) fysiek gescheiden liggen van bedrijven voor materiaal van de categorieën 1 en 2 en voldoen aan de eisen van bijlage VIII, hoofdstuk I;
b) categorie 3-materiaal laden en lossen en opslaan overeenkomstig bijlage VIII, hoofdstuk II, deel A;	Ongewijzigd
c) zijn gecontroleerd volgens de interne controles als bedoeld in artikel 22;	
d) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 23.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Om te worden erkend, moeten opslagbedrijven:

a) voldoen aan de eisen van bijlage VIII, hoofdstuk III;

b) verwerkte dierlijke bijproducten opslaan overeenkomstig bijlage VIII, hoofdstuk III, punt 3;

c) onder toezicht staan van de bevoegde autoriteit.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 9 bis

Erkenning van verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties

1. De verbranding en meeverbranding van verwerkte producten vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 2000/76/EG. De verbranding en meeverbranding van dierlijke bijproducten vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 2000/76/EG of, wanneer die richtlijn niet van toepassing is, overeenkomstig het bepaalde in deze verordening. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties worden erkend overeenkomstig genoemde richtlijn of overeenkomstig de leden 2 en 3.

2. Om door de bevoegde autoriteit te worden erkend voor de verwijdering van dierlijke bijproducten moet een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie met hoge capaciteit waarop Richtlijn 2000/76/EG niet van toepassing is, voldoen aan de volgende voorwaarden:

a) de algemene voorwaarden van bijlage XII, hoofdstuk I;

b) de exploitatievoorwaarden van bijlage XII, hoofdstuk II;

c) de eisen van bijlage XII, hoofdstuk III, inzake lozingen van afvalwater;

d) de eisen van bijlage XII, hoofdstuk IV, inzake residuen;

e) de eisen van bijlage XII, hoofdstuk V, inzake temperatuurmetingen; en

f) de voorwaarden inzake uitzonderlijke bedrijfsomstandigheden van bijlage XII, hoofdstuk VI .

3. Om door de bevoegde autoriteit te worden erkend voor de verwijdering van dierlijke bijproducten moet een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie met lage capaciteit waarop Richtlijn 2000/76/EG niet van toepassing is, voldoen aan de volgende voorwaarden:

a) zij mag uitsluitend worden gebruikt voor de verwijdering van gezelschapsdieren en/of categorie 2- en categorie 3-materiaal;

b) als de installatie zich op een landbouwbedrijf bevindt, mag zij uitsluitend worden gebruikt voor de verwijdering van materiaal van het betrokken bedrijf;

c) de algemene voorwaarden van bijlage XII, hoofdstuk I;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	d) de exploitatievoorwaarden van bijlage XII, hoofdstuk II, voorzover van toepassing;
	e) de eisen van bijlage XII, hoofdstuk IV, inzake residuen;
	f) de eisen van bijlage XII, hoofdstuk V, inzake temperatuurmetingen; en
	g) de voorwaarden inzake uitzonderlijke bedrijfsomstandigheden van bijlage XII, hoofdstuk VI.
	4. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.
	5. De in de leden 2 en 3 vastgestelde eisen worden in het licht van de ontwikkelingen in de wetenschappelijke kennis, na advies van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure herzien.
HOOFDSTUK III	Ongewijzigd
ERKENNING VAN CATEGORIE 1- EN CATEGORIE 2-VERWERKINGSBEDRIJVEN, BIOGASINSTALLATIES, COMPOSTEERINSTALLATIES EN OLEOCHEMISCHE BEDRIJVEN	
Artikel 10	
Erkenning van categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven	
1. De lidstaten erkennen voor hun hele grondgebied of een gedeelte daarvan een of meer categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven voor het verzamelen en verwerken van categorie 1- of categorie 2- materiaal. Een lidstaat kan besluiten een categorie 1- of categorie 2-verwerkingsbedrijf in een andere lidstaat aan te wijzen na daarover met die staat overeenstemming te hebben bereikt.	
2. Om door de bevoegde autoriteit te worden erkend, moeten categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven:	
a) voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstuk I;	
b) het categorie 1- of categorie 2-materiaal laden en lossen, verwerken en opslaan overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk II en bijlage IV, hoofdstuk I;	
c) door de bevoegde autoriteit zijn gevalideerd overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk V;	
d) zijn gecontroleerd volgens de interne controles als bedoeld in artikel 22;	
e) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 23;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
f) methoden voor monitoring en controle op de kritische beheerspunten invoeren en toepassen op basis van de gebruikte verwerkingsprocédés;	
g) ervoor zorgen dat de door verwerking verkregen producten voldoen aan de eisen in bijlage IV, hoofdstuk I.	
3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.	
Artikel 11	
Erkenning van oleochemische bedrijven	
1. Oleochemische bedrijven waar gesmolten vet verder wordt verwerkt, dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.	
2. Om te worden erkend, moeten oleochemisch bedrijven:	2. Om te worden erkend, moeten oleochemische bedrijven voor categorie 2-materiaal:
a) het gesmolten vet verwerken overeenkomstig de normen die zijn vastgesteld in bijlage IV, hoofdstuk III;	a) het gesmolten vet dat afkomstig is van categorie 2-materiaal verwerken overeenkomstig de normen die zijn vastgesteld in bijlage IV, hoofdstuk III;
b) methoden voor monitoring en controle op de kritische beheerspunten invoeren en toepassen op basis van de gebruikte verwerkingsprocédés;	Ongewijzigd
c) de gegevens die zijn verkregen op grond van het bepaalde onder b) registreren, zodat deze aan de bevoegde autoriteit kunnen worden overgelegd;	
d) onder toezicht staan van de bevoegde autoriteit om ervoor te zorgen dat de exploitant of de beheerder van het bedrijf de eisen van deze verordening in acht neemt.	
	3. Om te worden erkend, mogen oleochemische bedrijven voor categorie 3-materiaal uitsluitend gesmolten vet verwerken dat afkomstig is van categorie 3-materiaal en moeten deze bedrijven voldoen aan de eisen voor oleochemische bedrijven voor categorie 2-materiaal overeenkomstig lid 2.
3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.	4. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.
Artikel 12	Ongewijzigd
Erkenning van biogas- en composteerinstallaties	
1. Biogasinstallaties en composteerinstallatie waar dierlijke bijproducten worden verwerkt, dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Om te worden erkend, moeten biogasinstallaties en composteerinstallaties	
a) voldoen aan de eisen in bijlage IV, hoofdstuk II, afdeling A;	
b) de dierlijke bijproducten laden en lossen en opslaan overeenkomstig bijlage IV, hoofdstuk II, afdelingen B en C;	
c) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd;	
d) methoden voor monitoring en controle op de kritische beheerspunten invoeren en toepassen op basis van de gebruikte verwerkingsprocédés;	
e) ervoor zorgen dat gistingsresiduen voldoen aan de microbiologische normen die zijn vastgesteld in bijlage IV, hoofdstuk II, afdeling D.	
3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.	
Artikel 13	
Verzending van verwerkte dierlijke bijproducten naar verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties of een stortplaats	
1. Verwerkte dierlijke bijproducten mogen slechts voor verwijdering door verbranding, meeverbranding of storting worden verzonden indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:	
a) verwerkte dierlijke bijproducten	
i) worden vervoerd in verzegelde, afgedekte recipiënten of voertuigen waarop, naar gelang van het geval, duidelijk is vermeld „Niet voor diervoeding — uitsluitend bestemd voor verbranding/meeverbranding/storting”;	
ii) uitsluitend worden verzonden naar verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties die overeenkomstig Richtlijn . . ./. . ./EG [betreffende de verbranding van afval] of stortplaatsen die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG zijn erkend;	
b) de bevoegde autoriteit van de plaats van oorsprong meldt de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming de verzending van iedere zending;	
c) de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming meldt de bevoegde autoriteit van de plaats van oorsprong de aankomst van iedere zending;	
d) de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming zorgt ervoor dat de aangewezen bedrijven of stortplaatsen de zending uitsluitend voor de toegestane doeleinden gebruiken en een volledige administratie bijhouden waaruit blijkt dat deze verordening wordt nageleefd.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Verwerkte dierlijke bijproducten mogen slechts voor verwijdering door verbranding of meeverbranding naar andere lidstaten worden verzonden indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) de lidstaat van bestemming moet de ontvangst van het betrokken materiaal hebben toegestaan;

b) de verwerkte dierlijke bijproducten moeten

i) vergezeld gaan van een officieel certificaat van het model in bijlage VII,

ii) worden vervoerd in verzegelde, afgedekte recipiënten of voertuigen waarop, waar nodig in de taal van de lidstaat van oorsprong, bestemming en doorvoer, duidelijk is vermeld „Niet voor diervoeding — uitsluitend bestemd voor verbranding/meeverbranding",

iii) rechtstreeks naar de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie worden vervoerd;

c) lidstaten die verwerkte dierlijke bijproducten naar andere lidstaten verzenden, melden via het Animo-systeem iedere zending aan de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming. In het Animo-bericht moeten de woorden „Niet voor diervoeding — uitsluitend bestemd voor verbranding of meeverbranding" worden opgenomen;

d) lidstaten van bestemming melden via het Animo-systeem de aankomst van iedere zending aan de bevoegde autoriteit van de plaats van oorsprong;

e) lidstaten van bestemming zorgen ervoor dat het aangewezen bedrijf op hun grondgebied de zending uitsluitend voor de toegestane doeleinden gebruikt en houden een volledige administratie bij waaruit blijkt dat deze verordening wordt nageleefd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK IV

IN DE HANDEL BRENGEN VAN VERWERKTE DIERLIJKE EIWITTEN EN ANDERE VOEDERMIDDELEN, VOEDER VOOR GEZELSCHAPSDIEREN, HONDENKLUIVEN EN TECHNISCHE PRODUCTEN

Artikel 14

Algemene veterinairrechtelijke bepalingen

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de in de bijlagen V en VI bedoelde dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten niet worden verzonden vanuit een bedrijf dat is gelegen in een zone waarvoor beperkingen gelden omdat aldaar een ziekte voorkomt waarvoor de soort waarvan het product is afgeleid, vatbaar is, en ook niet vanuit een inrichting of zone die bij verplaatsingen of handelsverkeer vanuit die inrichting of zone gevaar zouden opleveren voor de gezondheidsstatus van lidstaten of gebieden van lidstaten, verzonden worden, tenzij de producten overeenkomstig deze verordening worden behandeld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. De in lid 1 bedoelde maatregelen waarborgen dat de producten afkomstig zijn van dieren:	
a) die komen uit een bedrijf, gebied of een deel van een gebied of, in geval van aquacultuurproducten, uit een bedrijf, zone of deel van een zone, waarvoor ten aanzien van de betrokken dieren en producten geen beperkende veterinairrechtelijke maatregelen gelden, met name beperkingen in verband met verplichte ziektebestrijdingsmaatregelen op grond van de communautaire wetgeving of in verband met ernstige besmettelijke ziekten als vermeld in Richtlijn 92/119/EG van de Raad ([1]),	
b) die niet zijn geslacht in een inrichting waar zich op het moment van het slachten dieren bevonden die besmet waren of vermoedelijk besmet waren met een van de ziekten waarvoor de onder a) bedoelde bepalingen gelden.	
3. Op voorwaarde dat de in lid 2, onder a), bedoelde ziektebestrijdingsmaatregelen in acht worden genomen, kan worden toegestaan dat niet-verwerkte bijproducten uit een gebied of een deel van een gebied waarvoor veterinairrechtelijke bepalingen gelden, maar die niet of vermoedelijk niet besmet zijn, in de handel worden gebracht, mits naargelang het geval:	3. Op voorwaarde dat de in lid 2, onder a), bedoelde ziektebestrijdingsmaatregelen in acht worden genomen, kan worden toegestaan dat dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten als bedoeld in de bijlagen V en VI uit een gebied of een deel van een gebied waarvoor veterinairrechtelijke bepalingen gelden, maar die niet of vermoedelijk niet besmet zijn, in de handel worden gebracht, mits naargelang het geval:
a) de productie, het laden en lossen, het vervoer en de opslag van deze producten gescheiden van dan wel op andere tijdstippen geschieden dan die van producten die aan alle veterinairrechtelijke voorschriften voldoen,	Ongewijzigd
b) de producten in een inrichting die daartoe is erkend door de lidstaat waar het gezondheidsprobleem zich voordoet, een behandeling hebben ondergaan die toereikend is om het betrokken diergezondheidsprobleem op te lossen overeenkomstig deze verordening,	
c) de producten naar behoren worden geïdentificeerd,	
d) de producten aan de specifieke eisen van de bijlagen V en VI, dan wel aan de volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde uitvoeringsbepalingen voldoen.	
In specifieke omstandigheden kunnen bij volgens de procedure van artikel 33, lid 2, te nemen besluiten andere voorwaarden dan de in de eerste alinea genoemde voorwaarden worden vastgesteld. In deze besluiten dient rekening te worden gehouden met maatregelen of tests die op de dieren moeten worden uitgevoerd en met de specifieke kenmerken van de ziekte van de betrokken soort; voorts moeten in die besluiten de maatregelen worden genoemd die nodig zijn ter bescherming van de gezondheid van dieren in de Gemeenschap.	
Artikel 15	
Erkenning van categorie 3-verwerkingsbedrijven	
1. Categorie 3-verwerkingsbedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.	

([1]) PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Om door de bevoegde autoriteit te worden erkend, moeten categorie 3-verwerkingsbedrijven:	
a) voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstukken I en II, en bijlage V;	a) fysiek gescheiden liggen van bedrijven voor categorie 1 en 2-materiaal en voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstukken I en II, en bijlage V;
b) categorie 3-materiaal laden en lossen, verwerken en opslaan overeenkomstig bijlage V;	b) uitsluitend categorie 3-materiaal laden en lossen, verwerken en opslaan overeenkomstig bijlage V;
c) door de bevoegde autoriteit zijn gevalideerd overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk V;	Ongewijzigd
d) zijn gecontroleerd volgens de interne controles als bedoeld in artikel 22 en onder toezicht staan van de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 23;	
e) ervoor zorgen dat de door verwerking verkregen producten voldoen aan de eisen in bijlage V, hoofdstuk I.	
3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.	
Artikel 16	
Erkenning van bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en van technische bedrijven	
1. Bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en technische bedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.	
2. Om door de bevoegde autoriteit te worden erkend, moet het bedrijf voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of het technische bedrijf:	
a) zich ertoe verbinden om, rekening houdend met de specifieke voorschriften in bijlage VI betreffende de producten die in het bedrijf worden vervaardigd,	
i) zich te houden aan de specifieke productievoorschriften van deze verordening;	
ii) methoden voor monitoring en controle op de kritische beheerspunten invoeren en toepassen op basis van de gebruikte verwerkingsprocédés;	
iii) naar gelang van de producten, monsters te nemen voor analyse in een door de bevoegde autoriteit erkend laboratorium om te controleren of de bij deze verordening vastgestelde normen worden nageleefd;	
iv) de gegevens die op grond van de punten ii) en iii) zijn verkregen te registreren, zodat deze aan de bevoegde autoriteit kunnen worden overgelegd. De uitslagen van de verschillende controles en tests moeten minstens twee jaar worden bewaard;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
v) de bevoegde autoriteit in te lichten indien uit het in punt iii) bedoelde laboratoriumonderzoek of uit enige andere informatie waarover het bedrijf beschikt, blijkt dat er een ernstig risico voor de gezondheid van mens of dier bestaat;	
vi) alleen producten te verzenden die vergezeld gaan van een handelsdocument waarin de aard van het product en de naam en het veterinairrechtelijke erkenningsnummer van de productie-inrichting zijn vermeld;	
b) onder toezicht staan van de bevoegde autoriteit om ervoor te zorgen dat de exploitant of de beheerder van het bedrijf de eisen van deze verordening in acht neemt.	
3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.	
Artikel 17	
In de handel brengen van verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen	**In de handel brengen en uitvoeren van verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen**
De lidstaten zien erop toe dat verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen slechts in de handel worden gebracht, indien:	De lidstaten zien erop toe dat verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd, indien:
a) zij zijn geproduceerd in een categorie 3-verwerkingsbedrijf dat is erkend en onder toezicht staat overeenkomstig artikel 15;	a) zij zijn geproduceerd in een categorie 3-verwerkingsbedrijf dat is erkend en onder toezicht staat overeenkomstig artikel 15 en zodanig dat hergebruik binnen de diersoort kan worden vermeden;
b) zij uitsluitend zijn geproduceerd met in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met j), genoemd categorie 3-materiaal;	Ongewijzigd
c) het laden en lossen, de verwerking, de opslag en het vervoer zijn geschied overeenkomstig bijlage V;	
d) zij aan de in bijlage V vastgestelde eisen voldoen.	
Artikel 18	
In de handel brengen van voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten	**In de handel brengen en uitvoeren van voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten**
De lidstaten zien erop toe dat voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten, slechts in de handel worden gebracht, indien:	1. De lidstaten zien erop toe dat voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten, behalve die welke in de leden 2 en 3 worden bedoeld, slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd, indien:
a) zij aan de in bijlage VI vastgestelde specifieke eisen voldoen;	Ongewijzigd
b) zij afkomstig zijn van bedrijven die zijn erkend en onder toezicht staan overeenkomstig artikel 16.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	2. De lidstaten zien erop toe dat biologische meststoffen of bodemverbeteraars die zijn vervaardigd van verwerkte producten, met uitzondering van producten die van mest en de inhoud van het maagdarmkanaal zijn vervaardigd, slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd indien zij voldoen aan de eventuele voorschriften die, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure zijn vastgesteld.
	3. De lidstaten zien erop toe dat vetderivaten die zijn vervaardigd van categorie 2-materiaal uitsluitend op de markt worden gebracht of worden uitgevoerd als zij:
	a) zijn vervaardigd in een oleochemisch bedrijf voor categorie 2-materiaal dat is erkend overeenkomstig artikel 11, van gesmolten vet dat afkomstig is van de verwerking van categorie 2-materiaal in een categorie 2-verwerkingsinstallatie die is erkend overeenkomstig artikel 10, volgens een van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5;
	b) zijn geladen, gelost, verwerkt, opgeslagen en vervoerd overeenkomstig het bepaalde in bijlage IV;
	c) voldoen aan de bijzondere eisen van bijlage IV.
Artikel 19	Ongewijzigd
Vrijwaringsmaatregelen	
Op de onder de bijlagen V en VI bij deze verordening vallende producten is artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG van toepassing.	
Artikel 20	
Biologische meststoffen en bodemverbeteraars	**Beperkingen van de toepassingen**
	1. De volgende toepassingen van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten zijn verboden:
	a) het voederen van een diersoort met eiwitten die afkomstig zijn van kadavers of delen van kadavers van dieren van dezelfde soort;
	b) het voederen van vee, met uitzondering van pelsdieren, met keukenafval en etensresten of daarvan afgeleide voedermiddelen;
het is verboden op weiden andere biologische meststoffen en bodemverbeteraars te gebruiken dan mest en gier.	c) het gebruiken op weiden van andere biologische meststoffen en bodemverbeteraars dan mest en gier.
	2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met inbegrip van voorschriften inzake controlemaatregelen, worden vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure. Volgens dezelfde procedure kunnen, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, uitzonderingen van het bepaalde in lid 1, onder a), worden toegestaan voor vis en pelsdieren.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HOOFDSTUK V **AFWIJKINGEN**	Ongewijzigd
Artikel 21 **Afwijkingen**	
1. De lidstaten kunnen, op voorwaarde dat toezicht wordt gehouden door de bevoegde autoriteiten, toestemming verlenen om:	
a) dierlijke bijproducten te gebruiken voor diagnose, onderwijs en onderzoek;	
b) dierlijke bijproducten te gebruiken voor taxidermie in technische bedrijven die hiertoe overeenkomstig artikel 16 zijn erkend;	
c) overeenkomstig de voorschriften in bijlage IX, categorie 2-materiaal dat afkomstig is van dieren die niet zijn gedood of gestorven in verband met de aanwezigheid of vermoede aanwezigheid van een op mens of dier overdraagbare ziekte, alsmede in artikel 6, lid 1, onder a), tot en met j), genoemd categorie 3-materiaal te gebruiken als voeder voor	
i) dieren in dierentuinen,	
ii) circusdieren,	
iii) andere reptielen dan dieren in dierentuinen of circussen,	
iv) pelsdieren,	
v) wilde dieren of bedreigde soorten,	
vi) wilde dieren van alle soorten, wanneer het voederen daarvan nodig is wegens een slechte voedselsituatie of voor documentaire doeleinden,	
vii) honden in erkende kennels of honden voor de drijfjacht die deel uitmaken van een erkende jachthondenmeute,	
viii) maden voor gebruik als visaas.	
2. Wanneer de lidstaten gebruikmaken van de in lid 1 genoemde afwijkingen, stellen zij de Commissie daarvan in kennis en delen zij haar de controleregelingen mee die worden ingevoerd om ongeoorloofd gebruik van deze dierlijke bijproducten te voorkomen.	
3. Iedere lidstaat stelt een lijst samen van krachtens lid 1, onder c), gemachtigde en geregistreerde gebruikers en verzamelcentra op zijn grondgebied. Iedere gebruiker en ieder verzamelcentrum krijgt een officieel nummer met het oog op inspectie en om de oorsprong van de betrokken producten te kunnen traceren.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Het toezicht op de bedrijfsruimten van gebruikers en verzamelcentra wordt verricht door de bevoegde autoriteit, die te allen tijde vrije toegang heeft tot alle delen van de ruimten, teneinde de naleving van de bepalingen in lid 1, onder c), te waarborgen.

Indien uit de inspectie blijkt dat niet aan die bepalingen wordt voldaan, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

4. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen inzake controlemaatregelen worden vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 21 bis

Uitzonderingen met betrekking tot de verwijdering van dierlijke bijproducten

1. De bevoegde autoriteit kan zo nodig besluiten dat:

a) dode gezelschapsdieren, met uitzondering van de in artikel 4, lid 1, onder a), punt i), bedoelde dieren, rechtstreeks als afval mogen worden verwijderd door begraving;

b) de volgende dierlijke bijproducten, indien zij zijn ontstaan in afgelegen gebieden, als afval mogen worden verwijderd door verbranding of begraving ter plaatse:

   i) categorie 1-materiaal als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder b), punt ii),

   ii) categorie 2-materiaal,

   iii) categorie 3-materiaal;

c) in geval van een uitbraak van een ziekte zoals vermeld in lijst A van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten dierlijke bijproducten als afval mogen worden verwijderd door verbranding of begraving ter plaatse, als de bevoegde autoriteit besluit dat vervoer naar de dichtstbijzijnde verbrandings- of verwerkingsinstallatie niet in aanmerking komt vanwege het gevaar van uitbreiding van gezondheidsrisico's of omdat een wijdverspreide dierziekte tot gevolg heeft dat de capaciteit van dergelijke installaties ontoereikend is.

2. Voor het in artikel 4, lid 1, onder a), punt i), bedoelde categorie 1-materiaal mag geen uitzondering worden toegestaan.

3. In geval van categorie 1-materiaal als bedoeld in artikel 4, lid 1, onder b), punt ii), mag verbranding en begraving overeenkomstig lid 1, onder b) of c), uitsluitend plaatsvinden als de bevoegde autoriteit de gebruikte methode goedkeurt en hierop toezicht uitoefent en er bovendien van overtuigd is dat bij deze methode alle gevaar voor de overdracht van TSE's is uitgesloten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	4. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van:
	a) het gebruik dat zij maken van de mogelijkheden zoals beschreven in lid 1, onder b), ten aanzien van categorie 1- en categorie 2-materiaal; en
	b) de gebieden die zij als afgelegen gebieden aanwijzen in verband met de toepassing van lid 1, onder b), en de redenen daarvoor.
	5. De bevoegde autoriteit neemt de passende maatregelen:
	a) om ervoor te zorgen dat het verbranden of begraven van dierlijke bijproducten geen gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier; en
	b) om het onbeheerd achterlaten of het ongecontroleerd lozen of verwijderen van dierlijke bijproducten te voorkomen.
6. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld.	Ongewijzigd
HOOFDSTUK VI	
CONTROLES EN INSPECTIES OP INTERMEDIAIRE BEDRIJVEN EN VERWERKINGSBEDRIJVEN	
Artikel 22	
Interne controles	
1. Exploitanten en eigenaars van intermediaire bedrijven en verwerkingsbedrijven, dan wel hun vertegenwoordigers nemen alle nodige maatregelen om aan de bepalingen van deze verordening te voldoen; zij moeten met name:	1. Exploitanten en eigenaars van intermediaire bedrijven en verwerkingsbedrijven, dan wel hun vertegenwoordigers nemen alle nodige maatregelen om aan de bepalingen van deze verordening te voldoen. Zij moeten een permanente procedure invoeren, toepassen en onderhouden, die op grond van de beginselen van het HACCP-systeem (Hazard Analysis and Critical Control Points) is ontwikkeld. Met name moeten zij:
a) de kritische punten in de bedrijven bepalen en beheren;	Ongewijzigd
b) methoden voor monitoring en controle van dergelijke kritische punten invoeren en toepassen;	
c) in het geval van een verwerkingsbedrijf representatieve monsters nemen van iedere verwerkte partij, om te controleren of aan de in deze verordening vastgestelde productnormen is voldaan en of de volgens de communautaire wetgeving maximale toegestane niveaus voor fysisch-chemische residuen niet zijn overschreden,	
d) de resultaten van de onder b) en c) bedoelde controles en tests registreren en gedurende ten minste twee jaar bewaren, zodat zij aan de bevoegde autoriteiten kunnen worden overgelegd,	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

e) een systeem invoeren dat het mogelijk maakt het verband te leggen tussen iedere verzonden partij en het tijdstip waarop die partij is geproduceerd.

2. Wanneer de resultaten van een test op monsters die zijn genomen op grond van lid 1, onder c), niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze verordening, dient de exploitant van het verwerkingsbedrijf:

a) de bevoegde autoriteit daarvan onmiddellijk in kennis te stellen;

b) te bepalen als gevolg van welke oorzaak/oorzaken niet aan de voorschriften is voldaan;

c) ervoor te zorgen dat besmet of vermoedelijk besmet materiaal het bedrijf niet verlaat voordat het onder rechtstreeks toezicht van de bevoegde autoriteit opnieuw is verwerkt en opnieuw officieel monsters zijn genomen teneinde te voldoen aan de normen die in deze verordening zijn vastgesteld.

3. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld.

Artikel 23

Officiële controles

1. De bevoegde autoriteiten moeten in intermediaire bedrijven en verwerkingsbedrijven op gezette tijden inspecties uitvoeren en toezicht houden overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk IV.

2. De frequentie van de inspecties en het toezicht is afhankelijk van de grootte van het bedrijf, het type van de vervaardigde producten, de risicobeoordeling en de garanties die worden geboden op grond van de toepassing van de Hazard Analysis Critical Control Points (risicoanalyse kritische controlepunten).

3. Indien uit de inspecties door de bevoegde autoriteit blijkt dat niet aan alle bepalingen van deze verordening is voldaan, dient de bevoegde autoriteit passende maatregelen te treffen. Wanneer de bepalingen van dit artikel met betrekking tot de microbiologische normen en de soorten microbiologische controles niet zijn nageleefd, moet de fabrikant:

a) de bevoegde autoriteit onverwijld alle gegevens meedelen over de aard van het monster en de partij waaruit het afkomstig is,

b) de besmette partij onder toezicht van de bevoegde autoriteit verwerken en opnieuw verwerken,

c) de frequentie van de bemonstering en de controles op de productie opvoeren,

d) de voor het monster van het eindproduct relevante administratie over de niet-verwerkte dierlijke bijproducten onderzoeken,

e) het bedrijf op de juiste wijze ontsmetten en reinigen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
4. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld.	
Artikel 24 **Frequentie van controles en microbiologische analyses**	
1. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, worden uitvoeringsbepalingen voor de in de artikelen 22 en 23 bedoelde controles en de frequentie daarvan vastgesteld.	
2. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, worden de referentiemethoden voor de microbiologisch analyses vastgesteld.	
Artikel 25 **Lijst van erkende bedrijven**	
Iedere lidstaat stelt een lijst op van de bedrijven op zijn grondgebied die zijn erkend op grond van de artikelen 9 tot en met 12, en 15 en 16 van deze verordening. Aan elk bedrijf wordt een officieel nummer toegekend dat de aard van de activiteiten van het bedrijf aangeeft.	
De lidstaten zenden deze lijst en de bijwerkingen ervan aan de andere lidstaten en aan de Commissie.	
HOOFDSTUK VII	
COMMUNAUTAIRE CONTROLES	**COMMUNAUTAIRE CONTROLES IN DE LIDSTATEN**
Artikel 26 **Communautaire controles**	Ongewijzigd
1. Teneinde te waarborgen dat de bepalingen van deze verordening, de voorschriften die op grond daarvan worden vastgesteld, en eventuele vrijwaringsmaatregelen eenvormig worden toegepast, voert de Commissie in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in alle stadia van de productie, het in de handel brengen en de verwijdering van de in deze verordening genoemde dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten inspecties ter plaatse en audits uit, die mede betrekking hebben op de de organisatie en het functioneren van de bevoegde autoriteiten in de lidstaten.	1. Deskundigen van de Commissie en de lidstaten kunnen in samenwerking met nationale bevoegde autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voorzover de uniforme toepassing van deze verordening dit vereist. De lidstaat op welks grondgebied een controle wordt uitgevoerd verleent de deskundigen alle nodige hulp voor de uitvoering van hun taken. De Commissie stelt de bevoegde autoriteiten in kennis van de uitkomst van de verrichte controles.
2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met name betreffende de procedure voor de samenwerking met de nationale autoriteiten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HOOFDSTUK VIII	Ongewijzigd
BEPALINGEN BETREFFENDE DE INVOER IN DE GEMEENSCHAP VAN BEPAALDE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN	
Artikel 27	
Algemene bepalingen	
De bepalingen die van toepassing zijn op de invoer uit derde landen van voedermiddelen als bedoeld in bijlage V en van voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten als bedoeld in bijlage VI, mogen niet gunstiger of minder gunstig zijn dan de bepalingen die van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van de betrokken producten in de Gemeenschap.	De bepalingen die van toepassing zijn op de invoer uit derde landen van producten als bedoeld in bijlage V en van voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten als bedoeld in bijlage VI, mogen niet gunstiger of minder gunstig zijn dan de bepalingen die van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van de betrokken producten in de Gemeenschap.
De invoer uit derde landen van voeder voor gezelschapsdieren en grondstoffen voor voeder van gezelschapsdieren, afkomstig van dieren die zijn behandeld met bepaalde krachtens Richtlijn 96/22/EG verboden stoffen, kan evenwel worden toegestaan met inachtneming van bijzondere eisen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	De invoer uit derde landen van voeder voor gezelschapsdieren en grondstoffen voor voeder van gezelschapsdieren, afkomstig van dieren die zijn behandeld met bepaalde krachtens Richtlijn 96/22/EG verboden stoffen, kan evenwel worden toegestaan, mits die grondstoffen gemerkt zijn en met inachtneming van bijzondere eisen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.
Artikel 28	Ongewijzigd
Verbod	
De invoer in de Gemeenschap van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten anders dan overeenkomstig deze verordening is verboden.	
Artikel 29	
Naleving van communautaire bepalingen	
1. De in de bijlagen V en VI bedoelde producten mogen alleen in de Gemeenschap worden ingevoerd wanneer zij voldoen aan de bepalingen die zijn vastgesteld in lid 2 tot en met lid 5.	
2. De in de bijlagen V en VI bedoelde producten moeten, tenzij in deze bijlagen anders is bepaald, afkomstig zijn uit een derde land of een deel van een derde land dat voorkomt op een lijst die volgens de procedure van artikel 33, lid 2, wordt opgesteld en bijgewerkt.	
De opgestelde lijst mag worden gecombineerd met andere lijsten die met het oog op de volksgezondheid en de gezondheid van dieren zijn opgesteld.	
Bij het opstellen van deze lijst moet in het bijzonder rekening worden gehouden met:	
a) de wetgeving van het derde land;	
b) de organisatie van de bevoegde autoriteit en haar inspectiediensten in het derde land, de bevoegdheden van deze diensten, het toezicht op deze diensten, hun mogelijkheden om de toepassing van hun wetgeving doeltreffend te controleren;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

c) de gezondheidsvoorschriften voor de productie, vervaardiging, handling, opslag en verzending van producten van dierlijke oorsprong die voor de Gemeenschap bestemd zijn;

d) de waarborgen die het derde land kan geven met betrekking tot de naleving van de relevante gezondheidsvoorschriften;

e) de ervaring met het in de handel brengen van het product uit het derde land en de resultaten van invoercontroles;

f) de uitkomst van eventuele communautaire inspecties in het derde land;

g) de gezondheidsstatus van het vee, andere gedomesticeerde dieren en wilde dieren in het derde land, met name op het punt van exotische dierziekten en aspecten van de algemene gezondheidssituatie in het land die een gevaar kunnen vormen voor de volksgezondheid en de gezondheid van dieren in de Gemeenschap;

h) de regelmaat en snelheid waarmee het derde land informatie verschaft over besmettelijke dierziekten op zijn grondgebied, met name de ziekten die worden vermeld in lijst A en lijst B van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE/IEO) of, in het geval van ziekten van aquacultuurdieren, de meldingsplichtige ziekten die worden genoemd in de Aquatic Animal Health Code van het OIE;

i) de wetgeving in het derde land inzake de voorkoming en de beheersing van infectieziekten of besmettelijke ziekten bij dieren, alsmede de uitvoering ervan, met inbegrip van de bepalingen inzake de invoer uit andere landen.

3. De in bijlage V bedoelde producten moeten afkomstig zijn uit inrichtingen die voorkomen op een lijst van de Gemeenschap die volgens de procedure van artikel 33, lid 2, wordt opgesteld aan de hand van een mededeling van de bevoegde autoriteiten van het derde land aan de Commissie waarin wordt verklaard dat het bedrijf aan de bepalingen van de Gemeenschap voldoet en dat een officiële inspectiedienst in het derde land toezicht houdt op het bedrijf.

Goedgekeurde lijsten worden als volgt gewijzigd:

a) de Commissie stelt de lidstaten binnen vijf werkdagen na ontvangst van het voorstel in kennis van de door het betrokken derde land in de lijsten van inrichtingen voorgestelde wijzigingen;

b) de lidstaten delen de Commissie binnen zeven werkdagen na ontvangst van de in punt a) bedoelde voorgestelde wijzigingen in de lijsten van inrichtingen schriftelijk hun opmerkingen mee;

c) wanneer ten minste één lidstaat schriftelijke opmerkingen heeft meegedeeld, stelt de Commissie de lidstaten binnen vijf werkdagen daarvan in kennis en zet zij het punt op de agenda van de volgende vergadering van het Permanent Veterinair Comité met het oog op een besluit volgens de procedure van artikel 33, lid 2;

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

d) wanneer de lidstaten binnen de in punt b) bedoelde termijn geen opmerkingen hebben ingediend, worden de voorgestelde wijzigingen van de lijst geacht door de lidstaten te zijn aanvaard. De Commissie stelt de lidstaten binnen vijf werkdagen daarvan in kennis en na verloop van vijf werkdagen na de dag waarop de lidstaten deze kennisgeving hebben ontvangen, wordt de invoer van producten uit de betrokken inrichtingen toegestaan.

4. De in bijlage VI bedoelde producten moeten afkomstig zijn uit inrichtingen die door de bevoegde autoriteit van de derde landen zijn erkend en geregistreerd.

5. Zendingen van in de bijlagen V en VI bedoelde producten moeten, tenzij in deze bijlagen anders is bepaald, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat van het model in bijlage X, waarin wordt verklaard dat de producten aan de in die bijlagen genoemde bepalingen voldoen en afkomstig zijn uit inrichtingen waar volgens die bepalingen wordt gewerkt.

Artikel 30

Gelijkwaardigheid

1. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kan een besluit worden genomen waarin wordt erkend dat de gezondheidsmaatregelen die door een derde land, een groep derde landen of een deel van een derde land worden toegepast op de productie, de vervaardiging, het laden en lossen, de opslag en het vervoer van een of meer categorieën producten als bedoeld in de bijlagen V en VI, garanties bieden die gelijkwaardig zijn met de in de Gemeenschap geldende waarborgen, voorzover het derde land dit objectief kan aantonen.

In het besluit worden de eisen voor de invoer van dierlijke bijproducten uit dat land, dat deel van een land of die groep landen genoemd.

2. De in lid 1 bedoelde eisen betreffen:

a) de aard en inhoud van het gezondheidscertificaat waarvan het product vergezeld moet gaan;

b) specifieke gezondheidseisen voor de invoer in de Gemeenschap;

c) waar nodig procedures voor het opstellen en wijzigen van lijsten van gebieden of inrichtingen vanwaaruit invoer is toegestaan.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

Artikel 31

Communautaire inspecties en audits

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, waar nodig vergezeld van deskundigen uit de lidstaten, controles ter plaatse uitvoeren teneinde

a) de lijst van derde landen of delen daarvan op te stellen en de eisen voor invoer vast te stellen;

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) na te gaan of wordt gehandeld in overeenstemming met:	
i) de eisen voor opneming in een communautaire lijst van derde landen,	
ii) de eisen voor de invoer,	
iii) de voorwaarden voor de erkenning van de gelijkwaardigheid van maatregelen,	
iv) noodmaatregelen die in het kader van communautaire wetgeving worden toegepast.	
De Commissie wijst de deskundigen uit de lidstaten aan die met deze controles worden belast.	
2. De in lid 1 bedoelde controles worden uitgevoerd namens de Gemeenschap, die de kosten voor haar rekening neemt.	
3. De frequentie van deze controles en de procedure daarvoor kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	
4. Indien uit een in lid 1 bedoelde controle blijkt dat de gezondheidsvoorschriften in ernstige mate worden overtreden, eist de Commissie onmiddellijk dat het derde land passende maatregelen neemt, of schorst zij de invoer van zendingen producten en brengt zij de lidstaten onverwijld op de hoogte.	
HOOFDSTUK IX	
SLOTBEPALINGEN	
Artikel 32	
Wijzigingen van bijlagen en overgangsmaatregelen	
De bijlagen kunnen worden aangevuld of gewijzigd en passende overgangsmaatregelen kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	Na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité over aangelegenheden die van belang kunnen zijn voor de gezondheid van dieren of de volksgezondheid kunnen de bijlagen worden aangevuld of gewijzigd en kunnen passende overgangsmaatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.
Artikel 33	Ongewijzigd
Regelgevingsprocedure	
1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 68/361/EEG ingestelde Permanent Veterinair Comité.	
2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 en artikel 8 van genoemd besluit van toepassing.	
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op 15 dagen vastgesteld.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 34 **Raadpleging van wetenschappelijke comités**	
De betrokken wetenschappelijke comités kunnen worden geraadpleegd over alle aangelegenheden die onder de werkingssfeer van deze verordening vallen en die voor de gezondheid van dieren of de volksgezondheid gevolgen kunnen hebben.	De betrokken wetenschappelijke comités worden geraadpleegd over alle aangelegenheden die onder de werkingssfeer van deze verordening vallen en die voor de gezondheid van dieren of de volksgezondheid gevolgen kunnen hebben.
Artikel 35 **Bekendmaking van nationale bepalingen**	Ongewijzigd
De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van nationaal recht die zij vaststellen binnen de werkingssfeer van deze verordening.	1. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van nationaal recht die zij vaststellen binnen de werkingssfeer van deze verordening. 2. Met name stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de maatregelen die zij hebben genomen om de naleving van deze verordening binnen een jaar na de inwerkingtreding ervan te waarborgen. Op grond van de ontvangen inlichtingen legt de Commissie een verslag aan het Europees Parlement en de Raad voor, dat zo nodig vergezeld gaat van voorstellen voor wetgeving.
Artikel 36 **Financieringsregelingen**	Ongewijzigd
De Commissie stelt een rapport op over de in de lidstaten verleende financiële steun voor het verwerken en verwijderen van dierlijke bijproducten, en met name van categorie 1- en categorie 2-materiaal; dit rapport gaat vergezeld van passende voorstellen.	
Artikel 37 **Intrekking**	
Richtlijn 90/667/EEG en de Beschikkingen 95/348/EG en 1999/534/EG worden ingetrokken. Verwijzingen naar Richtlijn 90/667/EEG gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening.	
Artikel 38 **Inwerkingtreding**	
Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	
Zij is van toepassing met ingang van 1 februari 2003 [1].	Zij is vanaf zes maanden na haar inwerkingtreding van toepassing.
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.	Ongewijzigd

[1] Deze datum is gekozen om over een termijn van 18 maanden te beschikken voor de invoering van de nieuwe bepalingen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE I

DEFINITIES

Gelatine: al dan niet gelerend natuurlijk, oplosbaar eiwit, verkregen door de gedeeltelijke hydrolyse van collageen vervaardigd uit beenderen, huiden en pezen van dieren (met inbegrip van vis en pluimvee);

Ongewijzigd

Gehydrolyseerde eiwitten: mengsels van polypeptiden, peptiden en aminozuren verkregen door de hydrolyse van collageen;

Huiden: alle huidweefsels en onderhuidse weefsels;

Looiing: het verharden van huiden door middel van plantaardige looimiddelen, chroomzouten of andere stoffen als aluminiumzouten, ijzerzouten, silicaten, aldehyden en chinonen of andere synthetische verhardingsmiddelen;

Verwerkt voeder voor gezelschapsdieren: voeder voor gezelschapsdieren, niet zijnde rauw voeder voor gezelschapsdieren, waarvan de stabiliteit door middel van een behandeling is verzekerd;

Blikvoeder voor gezelschapsdieren: warmtebehandeld voeder voor gezelschapsdieren in een hermetisch gesloten recipiënt;

Hermetisch gesloten recipiën: recipiënt die ontoegankelijk is voor microorganismen;

Rauw voeder voor gezelschapsdieren: voeder voor gezelschapsdieren dat geen ander conserveringsproces heeft ondergaan dan koelen, vriezen, snelvriezen of een daarmee gelijkwaardig proces;

Vismeel: verwerkt dierlijk eiwit afkomstig van zeedieren, uitgezonderd zeezoogdieren;

Bloed: vers volledig bloed;

Bloedproducten: producten afkomstig van bloed of bloedfracties, uitgezonderd bloedmeel. Tot deze producten behoren: gedroogd/ingevroren/vloeibaar plasma, gedroogd volledig bloed, gedroogde/ingevroren/vloeibare rode bloedcellen of een fractie daarvan en mengsels;

Bloedmeel: bloedproducten verkregen uit de warmtebehandeling van bloed overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk II, en bestemd voor diervoeding of meststoffen;

Bloedproducten voor technisch en farmaceutisch gebruik: bloedproducten bestemd voor technische en farmaceutische doeleinden;

In-vitrodiagnostica: een verpakt product, klaar om door de eindgebruiker te worden gebruikt, dat een bloedproduct bevat en dat afzonderlijk of in combinatie wordt gebruikt als reagens, reagensproduct, kaliber, kit of anderszins, en bestemd is om in vitro te worden gebruikt bij onderzoek van monsters van menselijke of dierlijke oorsprong, behalve bij het afstaan van organen en bloed, met als enige of belangrijkste doel de diagnose van een fysiologische toestand, een gezondheidstoestand, een ziekte of een genetische anomalie of om de veiligheid te bepalen en de compatibiliteit met eventuele reagentia;

Laboratoriumreagens: een verpakt product, klaar om door de eindgebruiker te worden gebruikt, dat een bloedproduct bevat en dat bestemd is om afzonderlijk of in combinatie als reagens of reagensproduct in een laboratorium te worden gebruikt;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Onbewerkte wol, onbewerkt haar en varkenshaar: schapenwol die en haar van herkauwers en varkens dat, die niet machinaal is gewassen of via looiing werd verkregen;	
Onbewerkte veren en delen van veren: veren en delen van veren die niet zijn behandeld met stomende waterdamp of op een andere wijze die de overdracht van ziekteverwekkers uitsluit;	
Producten van de bijenteelt: honing, was, koninginnegelei, propolis of pollen die noch voor menselijke consumptie, noch voor industrieel gebruik bestemd zijn.	

BIJLAGE II

HYGIËNE-EISEN VOOR HET VERZAMELEN EN VERVOEREN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN

1. Alle nodige maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat categorie 1-, categorie 2- en categorie 3-materiaal tijdens het verzamelen en vervoeren ervan identificeerbaar zijn en blijven.	1. Alle nodige maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat categorie 1-, categorie 2- en categorie 3-materiaal en daarvan afgeleide producten tijdens het verzamelen en vervoeren ervan strikt gescheiden en identificeerbaar kunnen worden gehouden en gescheiden en identificeerbaar blijven.
2. Dierlijke bijproducten moeten worden verzameld en vervoerd in geschikte recipiënten of voertuigen waaruit geen vloeistof kan lekken. De recipiënten of voertuigen moeten adequaat afgedekt zijn. Voertuigen voor gekoeld transport moeten zo zijn ontworpen dat tijdens het vervoer de vereiste temperatuur constant kan worden gehandhaafd.	Ongewijzigd
3. De voertuigen, dekzeilen en recipiënten die opnieuw kunnen worden gebruikt, moeten na elk gebruik gereinigd en ontsmet worden en schoon worden gehouden.	
4. Wanner dierlijke bijproducten niet rechtstreeks als bulkgoederen worden vervoerd, moeten de informatie betreffende de herkomst, de naam en de aard van de dierlijke bijproducten en de woorden „Dierlijke bijproducten — niet voor menselijke consumptie" ook in letters van ten minste 2 cm hoog worden vermeld op een etiket dat wordt bevestigd op de recipiënten, dozen of andere verpakkingen.	
5. Tijdens het vervoer	
a) moeten niet-verwerkte en verwerkte bijproducten en daarvan afgeleide producten vergezeld gaan, hetzij	
i) van een handelsdocument dat de volgende gegevens bevat:	
— de datum waarop het materiaal is opgehaald;	
— de omschrijving van het materiaal inclusief de indeling ervan volgens deze verordening;	— de omschrijving van het materiaal inclusief de categorie ervan volgens deze verordening, het soort dier in geval van categorie 3-materiaal en verwerkte producten die afkomstig zijn van dergelijk materiaal en die bedoeld zijn als voedermiddel, en, indien van toepassing, het oormerknummer;
	— behalve voor mest, het soort materiaal, dat wordt aangegeven met de tekst „Dierlijke bijproducten — niet geschikt voor menselijke consumptie";

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— de hoeveelheid materiaal;	Ongewijzigd
— de plaats van herkomst van het materiaal;	
— de naam en het adres van de vervoerder;	
— de naam en het adres van de ontvanger en het registratienummer;	
— zo nodig,	
I. het erkennings- of registratienummer van het bedrijf van herkomst,	
II. de aard en de methoden van de behandeling.	
Dit handelsdocument moet in drievoud worden opgemaakt (1 origineel en twee afschriften). Het origineel gaat samen met de zending naar de eindbestemming en is bestemd voor de ontvanger, een van de afschriften is voor de producent, het andere voor de vervoerder.	
of	
ii) wanneer dit op grond van deze verordening uitdrukkelijk vereist is, van een gezondheidscertificaat dat door de bevoegde autoriteit is afgegeven en ondertekend.	
Het in punt i) en ii) bedoelde handelsdocument en gezondheidscertificaat worden ten minste twee jaar bewaard, zodat zij aan de bevoegde autoriteiten kunnen worden voorgelegd.	
Voor het onder i) bedoelde handelsdocument of het onder ii) bedoelde gezondheidscertificaat kan een model worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	
6. De bevoegde autoriteit treft de nodige maatregelen om de verplaatsingen van verwerkte en niet-verwerkte dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten te controleren door te controleren of de vereiste administratie wordt bijgehouden en of de documenten die deze producten tijdens het vervoer naar de plaats van bestemming moeten vergezellen worden opgemaakt, en, indien nodig, door zegels aan te brengen.	7. Dierlijke bijproducten moeten bij een geschikte temperatuur worden vervoerd om alle risico's voor de gezondheid van dier of mens te voorkomen.
	8. Onverwerkt categorie 3-materiaal dat bestemd is voor de productie van voedermiddelen of voeder voor gezelschapsdieren, moet gekoeld of ingevroren worden vervoerd, tenzij het binnen 24 uur na vertrek wordt verwerkt.
	9. Voertuigen voor gekoeld transport moeten zo zijn ontworpen dat tijdens het vervoer de vereiste temperatuur constant kan worden gehandhaafd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE III

ALGEMENE HYGIËNE-EISEN VOOR BEDRIJVEN WAAR DIERLIJKE BIJPRODUCTEN WORDEN VERWERKT

HOOFDSTUK I

Ongewijzigd

Erkenningseisen voor bedrijven waar dierlijke bijproducten worden verwerkt

1. Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:

a) De ruimten van het verwerkingsbedrijf moeten adequaat gescheiden zijn van de openbare weg en van andere bedrijfsruimten zoals slachthuizen. Bedrijfsruimten voor de verwerking van dierlijke bijproducten mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als een slachthuis, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gedeelte van het gebouw bevinden. Onbevoegden en dieren mogen geen toegang hebben tot het bedrijf.

a) De ruimten van het verwerkingsbedrijf moeten adequaat gescheiden zijn van de openbare weg en van andere bedrijfsruimten zoals slachthuizen. Bedrijfsruimten voor de verwerking van dierlijke bijproducten van categorie 1 en categorie 2 mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als een slachthuis, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gedeelte van het gebouw bevinden. Onbevoegden en dieren mogen geen toegang hebben tot het bedrijf.

b) Het verwerkingsbedrijf moet bestaan uit een rein en een onrein gedeelte, die adequaat gescheiden moeten zijn. Het onreine gedeelte moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten en moet zo gebouwd zijn dat het gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten is. De vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeien. Het bedrijf moet voorzien zijn van geschikte toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel.

Ongewijzigd

c) Het bedrijf moet installaties voor de productie van warm water en voor het opwekken van stoom hebben die van voldoende capaciteit zijn voor het verwerken van dierlijke bijproducten.

d) Zo nodig moet het onreine gedeelte installaties hebben om de dierlijke bijproducten te verkleinen en een installatie om de fijngemaakte dierlijke bijproducten in de verwerkingsinstallatie te laden.

e) Alle installaties waarin dierlijke bijproducten worden verwerkt, moeten functioneren overeenkomstig de eisen van hoofdstuk II. Wanneer een stoombehandeling vereist is, moeten alle installaties voorzien zijn van:

— meetapparatuur om de temperatuur en de tijdsduur te volgen en zo nodig op kritische punten de druk te controleren;

— registreertoestellen die continu de meetresultaten registreren;

— een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit.

f) Om herbesmetting van het eindproduct door binnenkomende niet-verwerkte dierlijke bijproducten te voorkomen, moet het gedeelte van het bedrijf waar het te verwerken binnenkomende materiaal wordt gelost, duidelijk gescheiden zijn van het gedeelte voor de verwerking van dat product en de opslag van het verwerkte product.

2. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reiniging en ontsmetten van de voertuigen of open en afsluitbare recipiënten — met uitzondering van schepen — waarin dierlijke afvallen of dierlijke bijproducten worden geleverd of waarin ze worden vervoerd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen om de wielen van de voertuigen te ontsmetten bij het verlaten van het onreine gedeelte van het bedrijf.	
4. Alle verwerkingsbedrijven moeten uitgerust zijn met een afvalwaterlozingsinstallatie die voldoet aan de eisen van de bevoegde autoriteit.	
5. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over een eigen laboratorium of gebruikmaken van de diensten van een extern laboratorium. Het laboratorium moet zo uitgerust zijn dat het de essentiële analyses kan uitvoeren en moet door de bevoegde autoriteit erkend zijn.	
HOOFDSTUK II	
Algemene hygiëne-eisen	
1. Dierlijke bijproducten moeten zo spoedig mogelijk na aankomst in het bedrijf worden verwerkt. Tot de verwerking moeten ze adequaat worden opgeslagen.	
2. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van dierlijke bijproducten worden gebruikt, moeten na elk gebruik worden gereinigd, gewassen en ontsmet. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van niet-verwerkt materiaal worden gebruikt, worden in een aangewezen gedeelte gereinigd. Dit gedeelte bevindt zich op een zodanige plaats of is zo ontworpen dat er geen gevaar bestaat voor verontreiniging van verwerkte producten.	
3. Personen die in het onreine gedeelte werkzaam zijn, mogen het reine gedeelte niet binnengaan zonder van werkkleding en schoeisel te veranderen of zonder hun schoeisel te hebben ontsmet. Toestellen en gereedschappen mogen niet van het onreine gedeelte naar het reine gedeelte worden meegenomen. Er wordt een procedure vastgesteld om de verplaatsing van personeel tussen de gedeelten te regelen en het gebruik van voetbaden en wielbaden voor te schrijven.	
4. Afvalwater dat afkomstig is uit het onreine gedeelte, moet zo worden behandeld dat er geen ziektekiemen meer aanwezig zijn. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 33, lid 2, eisen vast voor de behandeling van afvalwater van verwerkingsbedrijven.	
5. Er moeten systematisch preventieve maatregelen tegen vogels, knaagdieren, insecten en ander ongedierte worden getroffen. Hiertoe dient een gedocumenteerd plagenbestrijdingsprogramma te worden gebruikt.	
6. Voor alle delen van de ruimten worden reinigingsprocedures gedocumenteerd en vastgelegd. Met het oog op de reiniging moeten adequate hulpmiddelen en schoonmaakmiddelen worden verstrekt.	
7. Controle op de hygiëne omvat regelmatige inspectie van de omgeving en de toestellen. De inspectieschema's en resultaten moeten worden gedocumenteerd.	7. Controle op de hygiëne omvat regelmatige inspectie van de omgeving en de toestellen. De inspectieschema's en resultaten moeten worden gedocumenteerd en moeten ten minste twee jaar worden bewaard.
8. De installaties en toestellen moeten goed worden onderhouden en de meetapparatuur moet regelmatig worden geijkt.	Ongewijzigd
9. Handling en opslag van verwerkte dierlijke bijproducten in het verwerkingsbedrijf moeten zo gebeuren dat herbesmetting uitgesloten is.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK III

Verwerkingsmethoden

Methode 1

Continu- of batchprocédé (onder druk)

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 50 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 50 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat deeltjes voorkomen die groter zijn dan 50 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten met verzadigde stoom [1] ononderbroken gedurende ten minste 20 minuten bij een (absolute) druk van ten minste 3 bar verhit tot een kerntemperatuur van 133 °C; de warmtebehandeling kan als enig procédé worden toegepast of vóór of na de sterilisatie plaatsvinden.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

Methode 2

Natuurlijk vet — batchprocédé

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 150 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 150 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat deeltjes voorkomen die groter zijn dan 150 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit tot zij gedurende ten minste 125 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 120 minuten een kerntemperatuur boven 110 °C en gedurende ten minste 50 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C hebben.

3. De verwerking wordt uitgevoerd in een batchprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

[1] „Verzadigde stoom" betekent dat alle lucht uit de sterilisatiekamer is geëvacueerd en vervangen door stoom.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Methode 3

Natuurlijk vet — Continu- of batchprocédé

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 30 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 30 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat deeltjes voorkomen die groter zijn dan 30 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit tot zij gedurende ten minste 95 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 55 minuten een kerntemperatuur boven 110 °C en gedurende ten minste 13 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C hebben.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

Methode 4

Toegevoegd vet — Continu- of batchprocédé

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 30 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 30 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat deeltjes voorkomen die groter zijn dan 30 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten in een ketel met toegevoegd vet gebracht en verhit tot zij gedurende ten minste 16 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 13 minuten een kerntemperatuur boven 110 °C, gedurende ten minste 8 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C en gedurende 3 minuten een kerntemperatuur boven 130 °C hebben.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Methode 5

Ontvet — Continu- of batchprocédé

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 20 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 20 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat deeltjes voorkomen die groter zijn dan 20 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit totdat ze coaguleren en vervolgens geperst zodat vet en water uit het eiwitmateriaal worden verwijderd. Daarna wordt het eiwitmateriaal verhit tot het gedurende ten minste 120 minuten een kerntemperatuur boven 80 °C en gedurende ten minste 60 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C heeft.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

Methode 6

(Uitsluitend voor dierlijke bijproducten van vis) Combinatie van aanzuring en warmtebehandeling

1. De dierlijke bijproducten worden verkleind tot . . . millimeter. Vervolgens worden ze met mierenzuur gemengd om de pH te verlagen tot . . . Het mengsel wordt in afwachting van een nieuwe behandeling gedurende . . . uur opgeslagen.

2. Vervolgens wordt het mengsel in een verhittingsinstallatie geplaatst en gedurende ten minste . . . minuten verhit tot een kerntemperatuur van . . . °C. Het doorvoeren van het product door de verhittingsinstallatie gebeurt mechanisch en de snelheid van het doorvoeren wordt zo geregeld dat de cyclus van de warmtebehandeling zowel qua tijd als temperatuur toereikend is.

3. Na de warmtebehandeling wordt het product mechanisch gescheiden in vloeistof, vet en kanen. Om verwerkt dierlijk-eiwitconcentraat te krijgen, wordt de vloeistof in twee met stoom verhitte warmtewisselaars gepompt die zijn uitgerust met vacuümkamers zodat het aanwezige vocht in de vorm van waterdamp wordt afgevoerd. De kanen worden vóór de opslag weer in het eiwitconcentraat verwerkt.

Methode 7

Elke door de bevoegde autoriteit goedgekeurde methode waarvoor aan de bevoegde autoriteit is aangetoond dat het eindproduct gedurende één maand dagelijks is bemonsterd en is voldaan aan de volgende microbiologische normen:

1. Materiaalmonsters die onmiddellijk na de warmtebehandeling worden genomen:

   — Clostridium perfringens: geen in 1 g

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. Materiaalmonsters die tijdens de opslag bij het verwerkingsbedrijf of bij de uitslag uit het verwerkingsbedrijf worden genomen:

   — Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

   — Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 in 1 g

   waarbij

   n = aantal deelmonsters waaruit het monster bestaat;

   m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel deelmonster groter is dan m;

   M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;

   c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd indien het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.

De gegevens inzake de kritische controlepunten waaruit moet blijken dat een verwerkingsbedrijf aan de microbiologische normen voldoet, worden geregistreerd en bewaard, zodat de eigenaar, de exploitant of diens vertegenwoordiger en de bevoegde autoriteit de werking van het bedrijf kunnen controleren. Geregistreerd en gecontroleerd worden de gegevens betreffende de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en eventueel de absolute tijd, het drukprofiel, het verwerkingsdebiet en de vetrecyclage.

Desgevraagd worden de gegevens aan de Commissie ter beschikking gesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK IV

Toezicht op de productie

1. Verwerkingsbedrijven staan onder toezicht van de bevoegde autoriteit, die erop moet toezien dat aan de bepalingen van deze verordening wordt voldaan en die daartoe met name zorgt voor:

   a) controle op:

      i) de algemene hygiëne van bedrijfsruimten, apparatuur en personeel;

      ii) de doelmatigheid van de door het bedrijf overeenkomstig artikel 22 uitgevoerde interne controles, voornamelijk door de uitkomsten te bekijken en monsters te nemen;

      iii) de normwaarden van de door verwerking verkregen producten. De analyses en de tests moeten worden uitgevoerd volgens wetenschappelijk erkende methoden, met name volgens de methoden die in de communautaire regelgeving of, als die niet bestaat, in erkende internationale normen zijn vastgesteld.

      iv) de omstandigheden bij opslag en vervoer;

   b) het nemen van monsters voor laboratoriumtests;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

c) andere controles die zij nodig acht om naleving van deze verordening te waarborgen.

2. De bevoegde autoriteit moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van het verwerkingsbedrijf en tot de administratie en handelsdocumenten of het gezondheidscertificaat om te waarborgen dat deze verordening strikt wordt nageleefd.

HOOFDSTUK V

Valideringsprocedures

Het verwerkingsbedrijf moet door de bevoegde autoriteit worden gevalideerd overeenkomstig de volgende procedures waarbij ten minste de volgende indicatoren in aanmerking dienen te worden genomen:

a) Beschrijving van het verwerkingsproces (aan de hand van een stroomdiagram);

b) Identificatie van de kritische controlepunten (CCP's), met inbegrip van het verwerkingsdebiet voor continuprocédés;

c) Inachtneming van de in deze verordening genoemde bijzondere verwerkingseisen;

d) Inachtneming van de volgende eisen:

— Deeltjesgrootte voor batchprocédés (onder druk) en continuprocédés. De deeltjesgrootte is afhankelijk van de grootte van de gaatjes of van de openingen van de verkleiningsapparatuur;

— Temperatuur, druk, verwerkingsduur en verwerkingsdebiet (uitsluitend voor continuprocédés):

I. batchprocédé (onder druk):

— de temperatuur moet worden bewaakt met behulp van een permanent thermokoppel en moet worden afgeplot tegen de reële tijd;

— de drukfase moet worden bewaakt met een permanente drukklep. De druk moet worden afgeplot tegen de reële tijd;

— de verwerkingsduur moet worden gevisualiseerd aan de hand van de diagrammen tijd/temperatuur en tijd/druk.

Ten minste eens per jaar moeten het thermokoppel en de drukklep worden geijkt.

II. continuprocédé (onder druk):

— De temperatuur en de druk moeten worden bewaakt met thermokoppels, of met een infrarood temperatuurpistool, en met drukkleppen die worden aangebracht op welbepaalde plaatsen in het verwerkingssysteem op zodanige wijze dat de temperatuur en de druk in het gehele continusysteem of in een deel daarvan aan de vastgestelde eisen voldoen. De temperatuur en de druk moeten worden afgeplot tegen de reële tijd;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— De minimale doorgangstijd binnen het relevante deel van het continusysteem waar de temperatuur en de druk aan de vastgestelde eisen voldoen, moet door de bevoegde autoriteiten worden gemeten met gebruikmaking van onoplosbare merkers (bijv. mangaandioxide) of met een methode die gelijkwaardige garanties biedt. Accurate meting en beheersing van het verwerkingsdebiet zijn essentieel; de meting moet plaatsvinden tijdens de valideringstest in relatie tot een CCP dat continu kan worden bewaakt, bijvoorbeeld: — het aantal omwentelingen per minuut van de aanvoerschroef, of — elektrisch vermogen (ampère bij een bepaald voltage), of — verdamping/condensatie, of — aantal pompbewegingen per tijdseenheid. Alle meet- en bewakingsapparatuur moet ten minste eens per jaar worden geijkt.	
De valideringsprocedures worden regelmatig of wanneer dat door de bevoegde autoriteit nodig wordt geacht, herhaald en in elk geval telkens wanneer het procédé ingrijpend wordt gewijzigd (bijv. wijziging van machines, verandering van grondstof, enz.).	
De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 33, lid 2, op testmethoden gebaseerde valideringsprocedures vast.	

BIJLAGE IV

HYGIËNE-EISEN VOOR DE VERWERKING EN VERWIJDERING VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN BESTEMD VOOR EEN BIOGAS- OF COMPOSTEERINSTALLATIE OF EEN OLEOCHEMISCH BEDRIJF

HOOFDSTUK I	Ongewijzigd
Bijzondere eisen voor de verwerking van categorie 1- of categorie 2-materiaal	
Erkenningseisen voor categorie 1- of categorie 2-verwerkingsbedrijven	
Naast de in bijlage III vermelde algemene eisen gelden de volgende bepalingen:	
1. Bedrijfsruimten voor de verwerking van categorie 1-materiaal mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als ruimten waar categorie 2-materiaal wordt verwerkt, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gedeelte van het gebouw bevinden.	
2. In afwijking van lid 1 mogen de lidstaten toestaan dat de ruimten van een categorie 2-verwerkingsbedrijf i) tijdelijk voor de verwerking van categorie 1-materiaal worden gebruikt wanneer een besmettelijke dierziekte op zo grote schaal verspreid is dat de capaciteit van het categorie 1-verwerkingsbedrijf ontoereikend is, of ii) permanent voor de verwerking van categorie 1-materiaal worden gebruikt wanneer de extra capaciteit ontbreekt die nodig is om een ander gespecialiseerd bedrijf daarvoor toestemming te verlenen.	2. De bevoegde autoriteit kan evenwel toestaan dat een categorie 2-verwerkingsinstallatie tijdelijk wordt gebruikt voor de verwerking van categorie 1-materiaal wanneer een besmettelijke dierziekte op grote schaal verspreid is of zich andere buitengewone, niet te voorziene omstandigheden voordoen, waardoor de capaciteit van het categorie 1-verwerkingsbedrijf ontoereikend is. De bevoegde autoriteit moet het categorie 2-verwerkingsbedrijf opnieuw erkennen, voordat dit bedrijf opnieuw categorie 2-materiaal gaat verwerken.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Dit mag uitsluitend onder de volgende voorwaarden gebeuren:	
— het bedrijf moet permanent onder officieel toezicht staan;	
— het lossen, verwerken, opslaan of andere handling van categorie 1-materiaal dient te allen tijde te gebeuren onder officieel toezicht;	
— het categorie 1-materiaal moet in een volledig gescheiden ruimte of aparte ontvangstruimte worden opgeslagen;	
— het categorie 1-materiaal moet met gebruik van aparte installaties en apparatuur in aparte ruimten worden verwerkt, behalve wanneer	
i) de verwerking plaatsvindt in volledig gesloten installaties of apparatuur die uitsluitend voor dit doel wordt gebruikt, of	
ii) de partij categorie 2-materiaal die onmiddellijk na het categorie 1-materiaal wordt verwerkt, als categorie 1-materiaal beschouwd;	
— het verwerkte categorie 1-materiaal moeten worden opgeslagen in andere ruimten of aparte tanks die adequaat zijn geëtiketteerd. De ruimte of de aparte tanks moeten door de bevoegde autoriteit worden verzegeld en op deze wijze afgesloten blijven wanneer de bevoegde autoriteit niet aanwezig is;	
— categorie 2-verwerkingsbedrijven die tijdelijk of permanent categorie 1-materiaal hebben verwerkt, moeten via een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde methode grondig worden gereinigd en ontsmet voordat kan worden overgegaan tot verwerking van materiaal van een hogere categorie.	
Verwerkingsnormen	Ongewijzigd
3. Andere dierlijke bijproducten dan gesmolten vet afkomstig van categorie 2-materiaal dat bestemd is voor een oleochemisch bedrijf, moeten worden verwerkt overeenkomstig	
— verwerkingsmethode 1, in geval van categorie 2-materiaal, ander dan mest en de inhoud van het maagdarmkanaal van zoogdieren bestemd voor biogas- of composteerinstallaties of voor gebruik als biologische meststof, en in geval van categorie 1- en categorie 2-materiaal dat bestemd is om te worden gestort;	
— een van de verwerkingsmethoden genoemd in bijlage III, hoofdstuk III, in geval van categorie 1- of categorie 2-materiaal bestemd voor verbranding of meeverbranding.	
Eisen waaraan de producten na verwerking moeten voldoen	
4. Na de verwerking moeten de producten via een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd systeem permanent gekleurd of gemerkt worden. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 33, lid 2, uitvoeringsbepalingen vast voor dit systeem.	4. Na de verwerking moeten de producten via een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd systeem permanent gekleurd of gemerkt worden, indien het technisch mogelijk is met een geur. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 33, lid 2, uitvoeringsbepalingen vast voor dit systeem.
5. Onmiddellijk na een warmtebehandeling genomen monsters van verwerkte dierlijke bijproducten bestemd voor biogas- of composteerinstallaties of om te worden gestort, moeten vrij zijn van hitteresistente sporen van ziekteverwekkende bacteriën (Clostridium perfringens: geen in 1 g).	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK II

Bijzondere eisen voor de biogas- en composteerinstallaties

A. *Erkenningseisen voor de biogas- en composteerinstallatie waarin dierlijke bijproducten worden behandeld*

1. De biogasinstallatie moet uitgerust zijn met:

a) een pasteurisatie/ontsmettingstoestel dat niet overgeslagen kan worden, waarin het verwerkte categorie 2-materiaal of het niet-verwerkte categorie 3-materiaal een warmtebehandeling ondergaat voordat het de biogasreactor binnengaat. Dit toestel moet uitgerust zijn met:

— apparatuur om de temperatuur in verhouding tot de tijd te bewaken,

— registreertoestellen die permanent de meetresultaten registreren,

— een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit,

b) adequate voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van voertuigen en recipiënten bij het verlaten van de biogasinstallatie.

2. De composteerinstallatie moet uitgerust zijn met:

a) een gesloten composteerreactor met:

— apparatuur om de temperatuur in verhouding tot de tijd te bewaken,

— registreertoestellen die permanent de meetresultaten registreren,

— een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit,

b) adequate voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van voertuigen en recipiënten waarin onbehandelde dierlijke bijproducten worden vervoerd.

3. Biogas- en compostproductiebedrijven moeten beschikken over een eigen laboratorium of gebruikmaken van de diensten van een extern laboratorium dat de essentiële analyses kan uitvoeren.

B. *Bijzondere hygiëne-eisen*

1. Alleen categorie 2-materiaal dat via verwerkingsmethode 1 in een categorie 2-verwerkingsbedrijf is behandeld en categorie 3-materiaal, mogen in een biogas- of composteerinstallatie worden verwerkt.

2. De in punt 1 bedoelde dierlijke bijproducten moeten zo spoedig mogelijk na aankomst in de installatie worden verwerkt. Tot de behandeling moeten ze adequaat worden opgeslagen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van dierlijke bijproducten worden gebruikt, moeten na elk gebruik worden gereinigd, gewassen en ontsmet. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van onbehandeld materiaal worden gebruikt, worden in een aangewezen gedeelte gereinigd. De plaats van dit gedeelte wordt zo gekozen of dit gedeelte wordt zo ontworpen dat er geen gevaar bestaat voor verontreiniging van behandelde producten.

4. Er moeten systematisch preventieve maatregelen tegen vogels, knaagdieren, insecten en ander ongedierte worden getroffen. Hiertoe dient een gedocumenteerd plagenbestrijdingsprogramma te worden gebruikt.

5. Voor alle delen van de ruimten worden reinigingsprocedures gedocumenteerd en vastgelegd. Met het oog op de reiniging moeten adequate hulpmiddelen en schoonmaakmiddelen worden verstrekt.

6. Controle op de hygiëne omvat regelmatige inspectie van de omgeving en de toestellen. De inspectieschema's en resultaten moeten worden gedocumenteerd.

7. De installaties en toestellen moeten goed worden onderhouden en de meetapparatuur moet regelmatig worden geijkt.

8. Handling en opslag van gistingsresiduen in het bedrijf moeten zo gebeuren dat herbesmetting uitgesloten is.

C. *Eisen voor de warmtebehandeling*

1. Dierlijke bijproducten die als grondstof in een biogasinstallatie worden gebruikt, moeten aan de volgende minimumeisen voldoen:

   a) maximale deeltjesgrootte vóór het invoeren in de pasteurisatie-installatie: 12 mm

   b) minimumtemperatuur van al het materiaal in de pasteurisatie-installatie: 70 °C

   c) minimumtijd dat het materiaal zonder onderbreking in de pasteurisatie-installatie is: 60 minuten

2. dierlijke bijproducten die als grondstof in een composteerinstallatie worden gebruikt, moeten aan de volgende minimumeisen voldoen:

   a) maximale deeltjesgrootte vóór het invoeren in de composteerreactor: 12 mm

   b) minimumtemperatuur van al het materiaal in de reactor: 70 °C

   c) minimumtijd in de reactor bij 70 °C (al het materiaal): 60 minuten

D. *Eisen voor de gistingsresiduen en de compost*

Monsters van de gistingsresiduen of de compost, die tijdens de opslag bij het biogas- of compostproductiebedrijf of bij de uitslag van die producten uit de betrokken bedrijven worden genomen, moeten aan de volgende normen voldoen:

Salmonella: geen in 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

Enterobacteriaceae: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ in 1 g

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
waarbij	
n = aantal deelmonsters waaruit het monster bestaat;	
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel deelmonster groter is dan m;	
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;	
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd indien het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.	
HOOFDSTUK III	
Normen voor de verdere verwerking van gesmolten vet van herkauwers	
1. Verestering of hydrolyse bij ten minste 200 °C en onder de corresponderende adequate druk gedurende ten minste 20 minuten (glycerol, vetzuren en esters);	
2. Verzeping met NaOH 12M (glycerol en zeep):	
— in een batch- of discontinuprocédé: bij 95 °C gedurende drie uur,	
of	
— in een continuprocédé: bij 140 °C en 2 bar (2 000 hPa) gedurende acht minuten, of onder gelijkwaardige omstandigheden.	

BIJLAGE V

BIJZONDERE EISEN VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN EN INVOEREN VAN VERWERKTE DIERLIJKE EIWITTEN EN ANDERE VOEDERMIDDELEN

HOOFDSTUK 1	Ongewijzigd
Algemene eisen	
Erkenningseisen voor verwerkingsbedrijven	
Naast de in bijlage III vermelde algemene eisen gelden de volgende bepalingen:	
1. Bedrijfsruimten voor de verwerking van categorie 3-materiaal mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als ruimten waar categorie 1- of categorie 2-materiaal wordt verwerkt, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gedeelte van het gebouw bevinden.	1. Bedrijfsruimten voor de verwerking van categorie 3-materiaal mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als ruimten waar categorie 1- of categorie 2-materiaal wordt verwerkt.
2. In afwijking van lid 1 mogen de lidstaten toestaan dat de ruimten van een categorie 3-verwerkingsbedrijf	2. De bevoegde autoriteit kan evenwel toestaan dat een categorie 3-verwerkingsinstallatie tijdelijk wordt gebruikt voor de verwerking van categorie 1- of categorie 2-materiaal wanneer een besmettelijke dierziekte op grote schaal verspreid is of zich andere buitengewone, niet te voorziene omstandigheden voordoen, waardoor de capaciteit van het categorie 1- of categorie 2-verwerkingsbedrijf ontoereikend is. De bevoegde autoriteit moet het categorie 3-verwerkingsbedrijf opnieuw erkennen, voordat dit bedrijf opnieuw categorie 3-materiaal gaat verwerken.
i) tijdelijk voor de verwerking van categorie 1- of categorie 2-materiaal worden gebruikt wanneer een besmettelijke dierziekte op zo grote schaal verspreid is dat de capaciteit van het categorie 1- of categorie 2-verwerkingsbedrijf ontoereikend is, of	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
ii) permanent voor de verwerking van categorie 1- of categorie 2-materiaal worden gebruikt wanneer de extra capaciteit ontbreekt die nodig is om een ander gespecialiseerd bedrijf daarvoor toestemming te verlenen.	
Dit mag uitsluitend onder de volgende voorwaarden gebeuren:	
— het bedrijf moet permanent onder officieel toezicht staan;	
— het lossen, verwerken, opslaan of andere handling van categorie 1- of categorie 2-materiaal dient te allen tijde te gebeuren onder officieel;	
— het categorie 1- of categorie 2-materiaal moet in een volledig gescheiden ruimte of aparte ontvangstruimte worden opgeslagen;	
— het categorie 1- of categorie 2-materiaal moet met gebruik van aparte installaties en apparatuur in aparte ruimten worden verwerkt, behalve wanneer de verwerking plaatsvindt in volledig gesloten installaties of apparatuur die uitsluitend voor dit doel worden gebruikt;	
— het verwerkte categorie 1- of categorie 2-materiaal moet worden opgeslagen in andere ruimten of aparte tanks die adequaat zijn geëtiketteerd, en mag niet voor diervoeding worden aangewend. De ruimte of de aparte tanks moeten door de bevoegde autoriteit worden verzegeld en op deze wijze afgesloten blijven wanneer de bevoegde autoriteit niet aanwezig is;	
— categorie 3-verwerkingsbedrijven die tijdelijk of permanent categorie 1- of categorie 2-materiaal hebben verwerkt, moeten via een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde methode grondig worden gereinigd en ontsmet voordat kan worden overgegaan tot de verwerking van materiaal van een hogere categorie.	
	2 bis. De categorie 3-verwerkingsbedrijven zorgen ervoor dat het materiaal dat afkomstig is van respectievelijk runderen, varkens en pluimvee vóór, tijdens en na de verwerking strikt van elkaar wordt gescheiden.
3. Categorie 3-verwerkingsbedrijven moeten:	Ongewijzigd
a) uitgerust zijn met een installatie die de niet-verwerkte dierlijke bijproducten controleert op vreemde bestanddelen, zoals verpakkingsmateriaal, stukken metaal, enz;	
b) als het, gezien de hoeveelheid producten die wordt behandeld, nodig is dat de bevoegde autoriteit regelmatig of permanent aanwezig is, beschikken over een adequaat uitgeruste afsluitbare ruimte die uitsluitend door de inspectiedienst mag worden gebruikt.	
Bijzondere hygiëne-eisen voor verwerkingsbedrijven	
Ontvangst van grondstoffen	
4. Alleen categorie 3-materiaal als vermeld in punt a) tot en met l) van artikel 6 mag worden gebruikt voor de vervaardiging van verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen;	4. Alleen categorie 3-materiaal als vermeld in punt a) tot en met l) van artikel 6, dat per diersoort gescheiden wordt gehouden, mag worden gebruikt voor de vervaardiging van verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen;
5. Vóór de verwerking worden de dierlijke bijproducten gecontroleerd op vreemde bestanddelen. Eventuele vreemde bestanddelen worden verwijderd.	5. Vóór de verwerking worden de dierlijke bijproducten gecontroleerd op vreemde bestanddelen. Eventuele vreemde bestanddelen worden onmiddellijk verwijderd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Eisen voor de warmtebehandeling	Ongewijzigd
6. Voor iedere in bijlage III, hoofdstuk III, beschreven verwerkingsmethode moeten de kritische controlepunten worden vastgesteld die bepalend zijn voor de bij de verwerking toegepaste warmtebehandeling. De kritische controlepunten kunnen het volgende omvatten:	6. Voor iedere in bijlage III, hoofdstuk III, beschreven verwerkingsmethode moeten de kritische controlepunten worden vastgesteld die bepalend zijn voor de bij de verwerking toegepaste warmtebehandeling. De kritische controlepunten moeten ten minste het volgende omvatten:
— de deeltjesgrootte van de grondstof	Ongewijzigd
— de bij de warmtebehandeling bereikte temperatuur	
— de druk waarbij de grondstof wordt verwerkt	
— de duur van de warmtebehandeling of het verwerkingsdebiet van een continuprocédé	
— voor ieder kritisch controlepunt worden minimumwaarden voor het verwerkingsproces gespecificeerd	
7. De verzamelde gegevens worden bewaard om aan te tonen dat voor ieder kritisch controlepunt de minimumwaarden voor verwerking worden toegepast.	7. De verzamelde gegevens worden ten minste twee jaar bewaard om aan te tonen dat voor ieder kritisch controlepunt de minimumwaarden voor verwerking worden toegepast.
8. Er worden nauwkeurig geijkte temperatuurmeters/registreertoestellen gebruikt om de verwerking continu te controleren. Er worden bewijzen bewaard van de data waarop de temperatuurmeters/registreertoestellen geijkt zijn.	8. Er worden nauwkeurig geijkte temperatuurmeters/registreertoestellen gebruikt om de verwerking continu te controleren. Er worden ten minste twee jaar bewijzen bewaard van de data waarop de temperatuurmeters/registreertoestellen geijkt zijn.
9. Materiaal dat mogelijk niet de gespecificeerde warmtebehandeling heeft ondergaan (dat wil zeggen materiaal dat bij het opstarten van het verwerkingsproces wordt afgevoerd of uit kooktoestellen is gelekt), moet opnieuw door het warmtebehandelingsproces worden geleid of worden verzameld en opnieuw worden verwerkt.	Ongewijzigd
Eisen waaraan de producten na verwerking moeten voldoen	
10. Monsters die worden genomen tijdens de opslag van de eindproducten bij het verwerkingsbedrijf of bij uitslag van die producten uit dat bedrijf, moeten aan de volgende normen voldoen:	
Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0	
Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 in 1 g	
waarbij	
n = aantal deelmonsters waaruit het monster bestaat;	
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel deelmonster groter is dan m;	
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;	
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd indien het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK II

Bijzondere eisen voor verwerkte dierlijke eiwitten

Naast de in hoofdstuk I vermelde eisen gelden de volgende bepalingen:

Verwerkingsnormen

1. Verwerkte dierlijke eiwitten van zoogdieren, uitgezonderd bloedmeel, moeten via verwerkingsmethode 1 zijn behandeld.

2. Bloedmeel en verwerkte dierlijke eiwitten van andere dieren dan zoogdieren, uitgezonderd vismeel, moeten via een van de in bijlage III, hoofdstuk III genoemde verwerkingsmethoden zijn behandeld.

3. Vismeel moet

   i) via een van de in bijlage III, hoofdstuk III genoemde verwerkingsmethoden zijn behandeld, of

   ii) behandeld zijn via een methode die zodanige normen omvat dat ze voldoen aan de microbiologische normen die zijn vermeld in hoofdstuk I, punt 10, van deze bijlage.

Opslag en verzending van verwerkte dierlijke eiwitten

4. Verwerkte dierlijke eiwitten worden verpakt en opgeslagen in nieuwe of gesteriliseerde zakken of opgeslagen in adequate bakken voor bulkgoederen.

5. Er worden adequate maatregelen getroffen om de condensvorming in bakken of op transportbanden zo veel mogelijk te beperken.

6. Producten op transportbanden en recipiënten worden beschermd tegen toevallige verontreiniging.

7. Apparatuur voor de handling van verwerkte dierlijke eiwitten wordt schoon en droog gehouden en moet geschikte inspectiepunten hebben zodat de apparatuur op reinheid kan worden gecontroleerd. Alle opslagfaciliteiten moeten overeenkomstig de productievoorschriften regelmatig worden geleegd en gereinigd.

8. Verwerkte dierlijke eiwitten moeten droog worden gehouden. Lekken en condensvorming in de opslagruimte moeten worden voorkomen.

9. Verwerkte dierlijke eiwitten worden verzonden in verzegelde nieuwe zakken of afgedekte bulkcontainers of voertuigen.

10. Elk voertuig moet worden gecontroleerd en schoon en droog zijn voordat het wordt geladen.

Invoer van verwerkte dierlijke eiwitten

11. De lidstaten staan invoer van verwerkte dierlijke eiwitten alleen toe, als deze producten:

   — afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel II van bijlage XI of, in geval van vismeel, op de lijst in deel III van bijlage XI;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— afkomstig zijn uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;	
— overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd;	
— vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 1 van bijlage X.	
12. Zendingen verwerkte dierlijke eiwitten mogen alleen op het grondgebied van de Gemeenschap in het vrije verkeer worden gebracht indien er bij de invoer door de bevoegde autoriteit aan de grens	
i) monsters worden genomen van elke zending producten in bulkvervoer;	
ii) via een aselecte steekproef monsters worden genomen van zendingen producten die in de productie-inrichting van herkomst van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien.	
13. De lidstaten mogen zendingen bulkproducten via steekproefsgewijs controleren als de producten afkomstig uit een derde land waarvoor de laatste zes opeenvolgende onderzoeken negatief zijn gebleken. Als de uitslag van een dergelijke controle positief is, moet de bevoegde autoriteit van het land van herkomst hiervan in kennis worden gesteld zodat passende corrigerende maatregelen genomen kunnen worden. De voor de controles op de invoer verantwoordelijke bevoegde autoriteit moet van deze maatregelen in kennis worden gesteld. Als zendingen van dezelfde herkomst opnieuw positief worden bevonden, worden vervolgens alle zendingen van deze herkomst gecontroleerd totdat opnieuw aan de in de eerste zin bedoelde voorwaarde is voldaan.	
14. De lidstaten moeten een register bijhouden van de uitslagen van de bemonsteringen die op de zendingen zijn uitgevoerd.	14. De bevoegde autoriteiten moeten een register bijhouden van de uitslagen van de bemonsteringen die op de zendingen zijn uitgevoerd. De resultaten in dit register moeten ten minste twee jaar lang worden bewaard.
15. Indien de tests aantonen dat een zending salmonella bevat, wordt deze zending:	Ongewijzigd
a) weer uit de Gemeenschap uitgevoerd, of	a) behandeld overeenkomstig de procedure die is voorgeschreven in artikel 17, lid 2, onder a) van Richtlijn 97/78/EG, of
b) in een overeenkomstig deze verordening erkend verwerkingsbedrijf opnieuw behandeld of ontsmet door een behandeling die krachtens de communautaire wetgeving is toegestaan. De zending wordt pas vrijgegeven na behandeling en onderzoek op salmonella door de bevoegde autoriteit overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk I, en als de uitslag van dit onderzoek negatief is.	b) in een overeenkomstig deze verordening erkend verwerkingsbedrijf opnieuw behandeld of ontsmet door een behandeling die door de bevoegde autoriteit is erkend. Een lijst van toegestane behandelingen kan worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2. De zending wordt pas vrijgegeven na behandeling en onderzoek op salmonella door de bevoegde autoriteit overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk I, en als de uitslag van dit onderzoek negatief is.
HOOFDSTUK III	Ongewijzigd
Bijzondere eisen voor bloedproducten	
Naast de in hoofdstuk I vermelde eisen gelden de volgende bepalingen:	
1. Alleen bloed als bedoeld in punt a) en b) van artikel 6 kan voor de vervaardiging van bloedproducten worden gebruikt;	
2. Bloedproducten moeten	
i) via een van de in bijlage III, hoofdstuk III genoemde verwerkingsmethoden zijn behandeld, of	
ii) behandeld zijn via een methode die zodanige normen omvat dat ze voldoen aan de microbiologische normen die zijn vermeld in hoofdstuk I, punt 10, van deze bijlage.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Invoer van verwerkte bloedproducten

3. De lidstaten staan invoer van bloedproducten alleen toe, als:

— ze afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel V van bijlage X;

— afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;

— overeenkomstig deze verordening is vervaardigd;

— vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere eisen voor gesmolten vet en visolie

Naast de in hoofdstuk I vermelde eisen gelden de volgende bepalingen:

1. Gesmolten vet van herkauwers moet zo worden gezuiverd dat het maximumgehalte aan nog resterende onoplosbare onzuiverheden niet meer dan 0,15 gewichtsprocent bedraagt.

Invoer van gesmolten vet

2. De lidstaten staan invoer van gesmolten vet in de Gemeenschap alleen toe, als:

— het afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel IV van bijlage XI;

— afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;

— het overeenkomstig deze verordening is vervaardigd, en:

a) wanneer het geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van varkens, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen vierentwintig maanden vrij was van mond- en klauwzeer en de afgelopen twaalf maanden van klassieke varkenspest en Afrikaanse varkenspest,

b) wanneer het geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van pluimvee, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen zes maanden vrij was van de ziekte van Newcastle en aviaire influenza,

c) wanneer het geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van herkauwers, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen vierentwintig maanden vrij was van mond- en klauwzeer en de afgelopen twaalf maanden van runderpest,

of

d) indien een van de bovengenoemde ziekten tijdens bovenvermelde relevante perioden is uitgebroken, het gesmolten vet een van de volgende warmtebehandelingen heeft ondergaan:

i) verhit tot ten minste 70 °C gedurende ten minste 30 minuten, of

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
ii) verhit tot ten minste 90 °C gedurende ten minste 15 minuten, en de gegevens inzake de kritische controlepunten worden geregistreerd en bewaard, zodat de eigenaar, de exploitant of diens vertegenwoordiger en zo nodig de bevoegde autoriteit de doeltreffendheid van het bedrijf kunnen controleren. De betrokken gegevens omvatten de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en eventueel de absolute tijd, het drukprofiel, het verwerkingsdebiet en de vetrecyclage,	
— het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	
Invoer van visolie	
3. De lidstaten staan invoer van visolie in de Gemeenschap alleen toe, als dit product:	
— afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel III van bijlage XI;	
— afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;	
— overeenkomstig deze verordening is vervaardigd;	
— vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	
4. Als het gesmolten vet of de visolie in eindverpakking wordt geleverd, moeten nieuwe of gereinigde recipiënten worden gebruikt en alle voorzorgen worden genomen om verontreiniging van de producten te voorkomen. Als de producten bestemd zijn voor levering via bulkvervoer, moeten de leidingen, pompen, bulktanks, alsmede alle bulkcontainers of tankwagens die worden gebruikt voor het vervoer van de producten vanuit de productie-inrichting hetzij rechtstreeks naar het schip of naar opslagtanks op het land, hetzij rechtstreeks naar inrichtingen, vóór gebruik geïnspecteerd en schoon bevonden zijn.	4. Als het gesmolten vet of de visolie in eindverpakking wordt geleverd, moeten nieuwe of gereinigde recipiënten worden gebruikt en alle voorzorgen worden genomen om verontreiniging van de producten te voorkomen. Als de producten bestemd zijn voor levering via bulkvervoer, moeten de leidingen, pompen, bulktanks, alsmede alle bulkcontainers of tankwagens die worden gebruikt voor het vervoer van de producten vanuit de productie-inrichting hetzij rechtstreeks naar het schip of naar opslagtanks op het land, hetzij rechtstreeks naar inrichtingen, vóór gebruik geïnspecteerd en schoon bevonden worden.
HOOFDSTUK V	Ongewijzigd
Bijzondere eisen voor melk, producten op basis van melk en biest	
Naast de in hoofdstuk I vermelde eisen gelden de volgende bepalingen:	
1. De productie van rauwe melk en biest dient te gebeuren onder voorwaarden die adequate garanties bieden ten aanzien van de diergezondheid. Deze voorwaarden worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	
2. Op melk of behandelde of verwerkte melkproducten moet een warmtebehandeling worden toegepast waarbij gedurende ten minste 15 seconden een temperatuur van ten minste 72 °C wordt aangehouden, of een warmtebehandeling waarbij een andere tijd-temperatuurcombinatie wordt toegepast die ten minste hetzelfde effect heeft en die resulteert in een negatieve reactie op de fosfatasetest, welke behandeling wordt gevolgd door:	
i) voor melkpoeder of een melkpoederproduct, een droogprocédé;	
ii) voor een aangezuurd melkproduct, een procédé waarbij de pH gedurende ten minste één uur tot minder dan 6 wordt verlaagd.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Behalve aan de onder 2 vermelde eisen moeten melkpoeder of melkpoederproducten aan de volgende eisen voldoen:

   i) na het drogen moeten de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen om te voorkomen dat het product wordt verontreinigd;

   ii) het eindproduct moet in nieuwe eindverpakking worden verpakt.

4. In geval van bulkvervoer moet, voordat de melk, de melkproducten of de biest in een voertuig of tank worden geladen voor vervoer naar de plaats van bestemming, dit voertuig of deze tank worden ontsmet met een door de bevoegde autoriteit erkend product.

Invoer van melk en producten op basis van melk

5. De lidstaten staan invoer van melk en producten op basis van melk alleen toe, als

   — deze producten afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel I van bijlage XI staan vermeld, en

      a) melk en producten op basis van melk uit in kolom B in de bijlage bij Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan, een pasteurisatie hebben ondergaan die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken en deze producten vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (A) van bijlage X;

      b) producten op basis van melk met een pH van minder dan 6 uit in kolom C in de bijlage bij Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan, een pasteurisatie hebben ondergaan die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken en deze producten vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (B) van bijlage X;

      c) melk en producten op basis van melk uit in kolom C in de bijlage bij Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan, zijn gesteriliseerd of een dubbele warmtebehandeling hebben ondergaan waarvan elk op zich volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, en deze producten vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (C) van bijlage X;

   — afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;

6. Melk en producten op basis van melk die worden ingevoerd uit derde landen of delen daarvan waar zich in de loop van de twaalf voorafgaande maanden een uitbraak van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan of waar in de twaalf voorafgaande maanden tegen mond- en klauwzeer is ingeënt, moeten, vóór zij op het grondgebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, een van de volgende behandelingen hebben ondergaan:

   of

      i) een zodanige sterilisatie dat de F °-waarde ten minste 3 bedraagt, of

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

ii) een eerste warmtebehandeling waarvan het verhittingseffect ten minste gelijk is aan dat van een behandeling van het type pasteurisatie bij een temperatuur van ten minste 72 °C gedurende ten minste 15 seconden, en die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, gevolgd door:

— een tweede warmtebehandeling die ten minste hetzelfde effect heeft als de eerste warmtebehandeling en die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, gevolgd, in het geval van melkpoeder of melkpoederproducten, door een droogprocédé, of

— een zuurbehandeling waarbij de pH gedurende ten minste één uur tot minder dan 6 is verlaagd.

7. Wanneer wordt geconstateerd dat er gevaar dreigt voor het binnenbrengen van een exotische ziekte of dat de diergezondheid op een andere wijze wordt bedreigd, kunnen volgens de procedure van artikel 33, lid 2, aanvullende eisen worden vastgesteld ter bescherming van de diergezondheid.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK VI

Bijzondere eisen voor gelatine en gehydrolyseerd eiwit

Naast de in hoofdstuk I vermelde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Gelatine*

1. Gelatine moet worden vervaardigd via een proces waarbij:

— Niet-verwerkt categorie 3-materiaal met een zuur of een base wordt behandeld en vervolgens één of meer keren wordt gespoeld. Daarna wordt de pH aangepast. De gelatine wordt geëxtraheerd door de grondstoffen één keer of verschillende keren na elkaar te verhitten; het extract wordt dan gezuiverd door middel van filtrering en sterilisatie.

— Na de bij het eerste streepje bedoelde bewerkingen, kan de gelatine worden gedroogd en vervolgens eventueel worden verwerkt tot poeder of tot blaadjes.

— Het is verboden andere conserveringsmiddelen te gebruiken dan zwaveldioxide en waterstofperoxide.

2. Gelatine moet onder bevredigende hygiënische omstandigheden worden voorzien van een onmiddellijke verpakking, worden verpakt, opgeslagen en vervoerd. De volgende zaken zijn met name van belang:

— Er moet een ruimte zijn voor de opslag van materiaal voor onmiddellijke verpakking en ander verpakkingsmateriaal.

— Het aanbrengen van de onmiddellijke verpakking en de verpakking moet plaatsvinden in een ruimte of op een plaats die voor dat doel bestemd is.

— Op de onmiddellijke verpakkingen en de verpakkingen van gelatine, moet vermeld staan „Gelatine voor diervoeding”.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
B. *Gehydrolyseerd eiwit*	
3. Gehydrolyseerd eiwit moet worden vervaardigd via een productieproces dat adequate maatregelen omvat om de verontreiniging van categorie 3-materiaal zoveel mogelijk te beperken, verdere voorbewerking van deze grondstoffen door pekelen, kalken en intensief wassen, gevolgd door	
— blootstelling van het materiaal aan een pH van > 11 gedurende > 3 uur bij een temperatuur van > 80 °C, gevolgd door een warmtebehandeling bij >140 °C gedurende 30 minuten bij > 3,6 bar, of	
— blootstelling van het materiaal aan een pH van 1 tot 2, gevolgd door een pH > 11, gevolgd door een warmtebehandeling bij 140 °C gedurende 30 minuten bij 3 bar, of	
— een gelijkwaardig proces dat volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is goedgekeurd.	
Invoer van gelatine en gehydrolyseerd eiwit	
4. De lidstaten staan invoer van gelatine alleen toe, als het product:	
— afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage X;	
— afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;	
— overeenkomstig deze verordening is vervaardigd;	
— vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	
5. De lidstaten staan invoer van gehydrolyseerd eiwit alleen toe, als het product:	
— afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage X;	
— afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3;	
— overeenkomstig deze verordening is vervaardigd;	
— vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HOOFDSTUK VII	
Bijzondere eisen voor dicalciumfosfaat	
1. Dicalciumfosfaat moet worden vervaardigd door middel van een proces waarbij alle categorie 3-beendermateriaal fijn wordt gemalen, met heet water wordt ontvet en wordt behandeld met verdund zoutzuur (bij een minimumconcentratie van 4 % en een pH < 1,5) gedurende ten minste twee dagen, gevolgd door een behandeling van de verkregen fosforvloeistof met kalk, die resulteert in een neerslag van dicalciumfosfaat met een pH van 4 tot 7, die ten slotte gedurende 15 minuten met lucht wordt gedroogd bij een inlaattemperatuur van 270-325 °C en een eindtemperatuur tussen de 60-65 °C, of door middel van een gelijkwaardig proces dat volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is goedgekeurd.	1. Dicalciumfosfaat moet worden vervaardigd door middel van een proces waarbij alle categorie 3-beendermateriaal fijn wordt gemalen, met heet water wordt ontvet en wordt behandeld met verdund zoutzuur (bij een minimumconcentratie van 4 % en een pH < 1,5) gedurende ten minste twee dagen, gevolgd door een behandeling van de verkregen fosfaatoplossing met kalk, die resulteert in een neerslag van dicalciumfosfaat met een pH van 4 tot 7, die ten slotte gedurende 15 minuten met lucht wordt gedroogd bij een inlaattemperatuur van 270-325 °C en een eindtemperatuur tussen de 60-65 °C, of door middel van een gelijkwaardig proces dat volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is goedgekeurd.
Invoer van dicalciumfosfaat	Ongewijzigd
2. De lidstaten staan invoer van dicalciumfosfaat alleen toe, als het product: — afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage X; — afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig deze verordening is erkend in artikel 29, lid 3; — overeenkomstig deze verordening is vervaardigd; — vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	

BIJLAGE VI

BIJZONDERE EISEN VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN, HET HANDELSVERKEER EN DE INVOER VAN VOEDER VOOR GEZELSCHAPSDIEREN, HONDENKLUIVEN EN TECHNISCHE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN

HOOFDSTUK I	Ongewijzigd
Erkenningseisen voor bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en voor technische bedrijven	
Inrichtingen waar voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten worden vervaardigd, moeten aan de volgende eisen voldoen:	
a) ze moeten over adequate voorzieningen beschikken om het binnenkomende materiaal volkomen veilig te kunnen opslaan en te behandelen;	
b) ze moeten over adequate voorzieningen beschikken om ongebruikte niet-verwerkte dierlijke bijproducten die na de vervaardiging van dierlijke bijproducten overblijven, te verwijderen of ze moeten deze ongebruikte producten overeenkomstig deze verordening naar een verwerkingsbedrijf of verbrandingsoven of meeverbrandingsinstallatie zenden.	
HOOFDSTUK II	
Voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven	
Voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven moeten aan de volgende eisen voldoen:	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

a) de ingrediënten van dierlijke oorsprong waaruit het voeder voor gezelschapsdieren wordt vervaardigd, zijn uitsluitend dierlijke bijproducten als bedoeld in punt a) tot en met l) van artikel 6;

b) blikvoeder voor gezelschapsdieren ondergaat een warmtebehandeling met een Fc-waarde van ten minste 3;

c) verwerkt voeder voor gezelschapsdieren

— moet een warmtebehandeling ondergaan waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C wordt bereikt;

— moeten, na de behandeling, met de nodige voorzorgen worden gehanteerd om ervoor te zorgen dat het product niet aan verontreiniging wordt blootgesteld;

— moeten in nieuwe verpakkingen worden verpakt;

d) hondenkluiven

— moeten een zodanige warmtebehandeling ondergaan dat pathogene organismen (met inbegrip van salmonella) worden gedood;

— moeten, na de behandeling, met de nodige voorzorgen worden gehanteerd om ervoor te zorgen dat het product niet aan verontreiniging wordt blootgesteld;

— moeten in nieuwe verpakkingen worden verpakt;

e) rauw voeder voor gezelschapsdieren

— mag uitsluitend worden vervaardigd van de in punt a) van artikel 6 vermelde dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van dieren die in een door de EG erkend slachthuis zijn geslacht;

— moet in nieuwe lekvrije verpakking worden verpakt;

— moet met naleving van doeltreffende maatregelen worden gehanteerd om ervoor te zorgen dat het product in de hele productieketen tot aan het verkooppunt niet aan verontreiniging wordt blootgesteld;

— moet worden voorzien van een verpakking waarop zichtbaar en leesbaar de woorden „voeder voor gezelschapsdieren" zijn aangebracht;

f) deze producten moeten tijdens de productie en/of de opslag (vóór verzending) via aselecte steekproeven worden gecontroleerd om na te gaan of ze aan de volgende normen voldoen:

Salmonella: geen in 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Invoer van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven

De lidstaten staan invoer van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven alleen toe, als de producten:

— derde landen die voorkomen op de lijst in deel X van bijlage XI;

— afkomstig zijn uit bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren, die door de bevoegde autoriteit van het derde land zijn erkend en voldoen aan de bijzondere eisen van deze verordening;

— overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd;

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

— vergezeld gaan van

a) in geval van blikvoeder voor gezelschapsdieren, van het certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (A) van bijlage X;

b) in geval van verwerkt voeder voor gezelschapsdieren, van het certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (B) van bijlage X;

c) in geval van hondenkluiven, van het certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (C) van bijlage X;

d) in geval van rauw voeder voor gezelschapsdieren, van het certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (D) van bijlage X.

HOOFDSTUK III

Mest, verwerkte mest en verwerkte producten uit mest

I. *Niet-verwerkte mest*

Handelsverkeer in niet-verwerkte mest

1. a) Handelsverkeer in niet-verwerkte mest van andere soorten dan pluimvee en paardachtigen is verboden, tenzij deze mest:

— afkomstig is uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden in verband met een ernstige besmettelijke ziekte, en

— bestemd is om, onder controle van de bevoegde autoriteit, te worden uitgereden op de gronden van eenzelfde bedrijf, gelegen aan weerszijden van de grens tussen twee lidstaten.

b) In afwijking van het bepaalde onder a) mag een lidstaat via een specifieke goedkeuring toestaan dat op zijn grondgebied:

— mest wordt binnengebracht die bestemd is om overeenkomstig deze verordening in een door de bevoegde autoriteit erkend technisch bedrijf of erkende biogas- of composteerinstallatie te worden behandeld met het oog op de vervaardiging van de onder II bedoelde producten; voor deze goedkeuring wordt rekening gehouden met de oorsprong van de mest, of

— mest wordt binnengebracht die bestemd is om op een bedrijf te worden uitgereden. Dit type van handelsverkeer is slechts toegestaan na instemming van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van bestemming; voor deze goedkeuring wordt met name rekening gehouden met de oorsprong van de mest, de bestemming van de mest en overwegingen in verband met de bescherming van de diergezondheid.

In deze gevallen moet de mest vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat waarvan het model is vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

2. Voor het handelsverkeer in niet-verwerkte mest van pluimvee gelden de volgende eisen:

a) de mest moet afkomstig zijn uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden in verband met de ziekte van Newcastle of aviaire influenza;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) bovendien mag niet-verwerkte mest die afkomstig is van tegen de ziekte van Newcastle ingeënte koppels, niet worden verzonden naar een gebied dat overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Richtlijn 90/539/EEG is erkend als „gebied waar niet tegen de ziekte van Newcastle wordt ingeënt".	
c) de mest moet vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat waarvan het model is vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.	
3. Er gelden geen veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer in niet-verwerkte mest van paardachtigen.	
Invoer van niet-verwerkte mest	
4. De lidstaten staan invoer van niet-verwerkte mest alleen toe, als deze mest:	
— afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage XI;	
— naar gelang van de betrokken diersoort, voldoet aan de in punt 1, onder a) vastgestelde eisen;	
— vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.	
II. *Verwerkte mest en verwerkte producten uit mest*	
5. Voor het in de handel brengen van verwerkte mest en verwerkte producten uit mest gelden de volgende eisen. Deze producten:	
a) moeten afkomstig zijn uit een overeenkomstig deze verordening door de bevoegde autoriteiten erkend technisch bedrijf of erkende biogas- of composteerinstallatie;	
b) moeten een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij gedurende ten minste 60 minuten een temperatuur van 70 °C is aangehouden,	b) moeten een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij gedurende ten minste 60 minuten een temperatuur van 70 °C is aangehouden, of een gelijkwaardige behandeling overeenkomstig voorschriften die volgens de procedure van artikel 33, lid 2, zijn vastgesteld;
c) moeten	Ongewijzigd
— vrij zijn van salmonella (geen salmonella in 25 g behandeld product);	
— vrij zijn van Enterobacteriaceae (volgens meting van het aërobe kiemgetal: < 1 000 kve per gram behandeld product);	
— een behandeling hebben ondergaan waarbij sporenvormers en toxinevorming worden onderdrukt;	
d) moeten zo opgeslagen worden dat verontreiniging c.q. secundaire besmetting en vochtigheid na behandeling onmogelijk is.	
Daarom moeten verwerkte mest en verwerkte producten uit mest:	
— opgeslagen worden in goed afgesloten en geïsoleerde silo's, of	
— opgeslagen worden in deugdelijk afgesloten verpakkingen (plastic zakken of „big bags").	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Invoer van verwerkte mest en verwerkte producten uit mest

6. De lidstaten staan invoer van verwerkte mest en verwerkte producten uit mest alleen toe, als deze producten:

— afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel IX van bijlage XI;

— afkomstig zijn uit een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening;

— voldoen aan de in punt 5 vastgestelde eisen;

— ze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.

III. *Guano*

7. Er gelden geen veterinairrechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van „guano".

HOOFDSTUK IV

Bloed en bloedproducten voor technisch of farmaceutisch gebruik, in-vitrodiagnostica of laboratoriumreagentia, met uitzondering van serum van paardachtigen A

A. *In de handel brengen*

1. Voor het in de handel brengen van de in dit hoofdstuk bedoelde bloedproducten gelden de eisen van artikel 18 van deze verordening.

B. *Invoer van bloed en bloedproducten voor technisch of farmaceutisch gebruik, in-vitrodiagnostica of laboratoriumreagentia, met uitzondering van serum van paardachtigen*

2. Voor de invoer van bloed gelden de eisen van hoofdstuk X van deze bijlage.

3. De lidstaten staan invoer van bloedproducten alleen toe, als deze producten

— afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel VI van bijlage XI;

— afkomstig zijn uit een derde land waar, bij de voor de ziekte vatbare soorten, ten minste in de laatste 24 maanden geen enkel geval van mond- en klauwzeer en ten minste in de laatste twaalf maanden geen enkel geval van vesiculaire stomatitis, vesiculaire varkensziekte, runderpest, „peste des petits ruminants", Rift Valley Fever, blue tongue, paardenpest, klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest, de ziekte van Newcastle en aviaire influenza is geconstateerd en waar in de laatste twaalf maanden tegen geen van deze ziekten is ingeënt. Het gezondheidscertificaat kan worden opgesteld naar gelang van de diersoort waarvan de bloedproducten afkomstig zijn,

of, indien het gaat om bloedproducten van runderen,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

— ze komen uit een deel van een derde land dat voldoet aan het bepaalde in het eerste streepje, en waaruit overeenkomstig de communautaire wetgeving de invoer van runderen, alsmede van vers vlees en van sperma daarvan is toegestaan. In dat geval moet het bloed waarmee de producten zijn vervaardigd, komen van runderen uit dat deel van het derde land en moet het zijn verzameld:

i) hetzij in overeenkomstig de communautaire wetgeving erkende slachthuizen,

ii) hetzij in slachthuizen die door de bevoegde autoriteiten van het derde land zijn erkend en onder toezicht staan van die autoriteiten. Het adres en het erkenningsnummer van de slachthuizen moeten aan de Commissie en aan de lidstaten worden meegedeeld of op het certificaat worden vermeld,

of, indien het gaat om bloedproducten van runderen,

— ze een van de volgende behandelingen hebben ondergaan om de afwezigheid te garanderen van ziekteverwekkers van de in het tweede streepje genoemde runderziekten:

i) warmtebehandeling bij een temperatuur van 65 °C gedurende ten minste drie uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

ii) bestraling met een straling van 2,5 megarad of met gammastralen, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

iii) wijziging van de pH-waarde in pH 5 gedurende twee uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

iv) warmtebehandeling waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C wordt bereikt, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

v) elke andere behandeling vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2,

of, indien het gaat om bloedproducten van runderen,

— ze voldoen aan het bepaalde in hoofdstuk X van deze bijlage. In dat geval mogen de verpakkingen tijdens de opslag niet worden geopend en moeten de producten in het verwerkingsbedrijf een van de in het vorige streepje genoemde behandelingen ondergaan;

en

— ze afkomstig zijn uit een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening;

— ze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat als bedoeld in artikel 29, lid 5.

4. De bijzondere eisen voor de invoer van in-vitrodiagnostica en laboratoriumreagentia worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK V

Serum van paardachtigen

1. Het serum moet afkomstig zijn van paardachtigen die geen enkele van de in Richtlijn 90/426/EEG bedoelde ernstige besmettelijke ziekten en geen van de ernstige besmettelijke ziekten waarvoor paardachtigen vatbaar zijn, hebben en verkregen zijn in instellingen of centra geen beperkingen gelden die in verband met gezondheidsoverwegingen zijn vastgesteld op grond van de genoemde richtlijn.

Invoer van serum van paardachtigen

2. De lidstaten staan invoer van serum van paardachtigen alleen toe, als:

— het afkomstig is van paardachtigen die geboren en opgegroeid zijn in een derde land waaruit voor de slacht bestemde paardachtigen mogen worden ingevoerd;

— het verkregen, behandeld en verzonden is onder de volgende voorwaarden:

a) het afkomstig is uit een land waar voor de volgende ziekten een aangifteplicht bestaat: paardenpest, dourine, kwade droes, paardenencefalomyelitis (alle vormen, met inbegrip van VEE), infectieuze anemie bij paarden, vesiculaire stomatitis, rabiës, miltvuur;

b) het onder toezicht van een dierenarts is verkregen van paardachtigen die op het moment waarop het serum werd verzameld, vrij waren van klinische symptomen van een besmettelijke ziekte;

c) het afkomstig is van paardachtigen die sedert hun geboorte hebben verbleven op het grondgebied van een derde land of, in geval van officiële regionalisatie volgens de communautaire wetgeving, in delen van het grondgebied van een derde land:

i) waar in de laatste twee jaar geen Venezolaanse paardenencefalomyelitis is voorgekomen;

ii) waar in de laatste zes maanden geen dourine is voorgekomen;

iii) waar in de laatste zes maanden geen kwade droes is voorgekomen;

d) het afkomstig is van paardachtigen die, op het moment waarop het serum werd verzameld, niet kwamen van een bedrijf en ook niet hebben verbleven op een bedrijf ten aanzien waarvan om veterinairrechtelijke redenen verbodsmaatregelen hebben gegolden:

i) in geval van paardenencefalomyelitis, gedurende zes maanden vanaf de datum waarop de met deze ziekte besmette paardachtigen zijn geslacht;

ii) in geval van infectieuze anemie, tot de datum waarop, nadat alle besmette dieren waren geslacht, de resterende dieren negatief hebben gereageerd op twee Coggins-tests die met een tussenpoos van drie maanden zijn verricht;

iii) in het geval van vesiculaire stomatitis, gedurende zes maanden;

iv) in geval van miltvuur, gedurende 15 dagen na constatering van het laatste geval.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Indien evenwel alle op het bedrijf aanwezige dieren van voor de ziekte vatbare soorten zijn geslacht en de bedrijfsruimte volledig is ontsmet, moeten de verbodsmaatregelen hebben gegolden gedurende 30 dagen te rekenen vanaf de datum waarop de dieren zijn vernietigd en de bedrijfsruimten zijn ontsmet, behalve in geval van miltvuur, waarvoor de maatregelen gedurende 15 dagen moeten hebben gegolden;

e) het met de nodige voorzorgen is behandeld om verontreiniging met ziekteverwekkers tijdens de productie, de handling en de verpakking te voorkomen;

f) het is verpakt in verzegelde, lekvrije recipiënten, waarop duidelijk de vermelding „serum van paardachtigen" is aangebracht en waarop het registratienummer is vermeld van de inrichting waar het serum is verzameld.

— het afkomstig is uit een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening;

— het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 4 van bijlage X.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK VI

Huiden van hoefdieren

1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

— huiden van hoefdieren, die voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 64/433/EEG,

— huiden van hoefdieren waarop een volledig looiprocédé is toegepast,

— „wet blue"-huiden,

— „pickled pelt"-huiden,

— gekalkte huiden (behandeling met kalk en in pekel met een pH van 12 tot 13 gedurende ten minste acht uur).

2. Binnen het in punt 1 gedefinieerde toepassingsgebied gelden de bepalingen van dit hoofdstuk voor verse, gekoelde en behandelde huiden.

In dit hoofdstuk wordt onder behandelde huiden verstaan, huiden die:

— zijn gedroogd, of

— vóór de verzending ten minste 14 dagen droog of nat zijn gezouten, of

— gedurende zeven dagen zijn gezouten met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat is toegevoegd, of

— zijn gedroogd gedurende 42 dagen bij een temperatuur van ten minste 20 °C, of

— zijn geconserveerd door toepassing van een ander procédé dan looiing, vast te stellen volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Handelsverkeer

3. Voor het handelsverkeer in verse of gekoelde huiden gelden dezelfde gezondheidsvoorschriften als die welke op grond van Richtlijn 72/461/EEG voor vers vlees gelden.

4. Het handelsverkeer in behandelde huiden is toegestaan op voorwaarde dat iedere zending vergezeld gaat van een handelsdocument als bedoeld in bijlage II, waarin wordt verklaard dat:

   i) de huiden zijn behandeld overeenkomstig punt 2, en

   ii) de zending niet in aanraking is geweest met een ander product van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige besmettelijke ziekte zouden kunnen veroorzaken.

Invoer van huiden

5. De lidstaten staan invoer van verse of gekoelde huiden toe als:

   a) ze afkomstig zijn van dieren die zijn geslacht in een slachthuis, en

   b) ze afkomstig zijn uit derde landen of, in geval van regionalisatie overeenkomstig de communautaire wetgeving, uit een deel van een derde land waaruit de invoer van alle soorten vers vlees van de betrokken diersoorten is toegestaan en dat ten minste de laatste twaalf maanden vóór verzending vrij was van de onderstaande ziekten:

      — klassieke varkenspest,

      — Afrikaanse varkenspest,

      — runderpest,

      en dat bovendien gedurende de laatste 24 maanden vóór verzending vrij was van mond- en klauwzeer en waarin gedurende de laatste 12 maanden vóór verzending niet tegen mond- en klauwzeer is ingeënt;

   c) ze afkomstig zijn van:

      — dieren die ten minste de laatste drie maanden vóór het slachten of sedert hun geboorte indien ze jonger waren dan drie maanden, hebben verbleven op het grondgebied van het land van herkomst,

      — wanneer het om huiden van tweehoevigen gaat, dieren van bedrijven waar in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van mond- en klauwzeer is geconstateerd en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km in de laatste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan,

      — wanneer het om huiden van varkens gaat, dieren van bedrijven waar in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van vesiculaire varkensziekte en in de laatste 40 dagen geen enkele uitbraak van klassieke varkenspest of van Afrikaanse varkenspest is geconstateerd, en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km in de laatste 30 dagen geen enkel geval van voornoemde ziekten heeft voorgedaan,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

— dieren die in de laatste 24 uur vóór het slachten in het slachthuis zijn gekeurd, zonder dat daarbij symptomen van mond- en klauwzeer, runderpest, klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest of vesiculaire varkensziekte zijn geconstateerd;

d) ze zijn gehanteerd met de nodige voorzorgen om te voorkomen dat de huiden na behandeling weer met ziekteverwekkers worden besmet;

e) ze vergezeld gaan van een diergezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 5 (A) van bijlage X.

6. De lidstaten staan invoer van behandelde huiden toe als:

a) ze vergezeld gaan van een diergezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 5 (B) van bijlage X;

b) de huiden afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een derde land of een deel van een derde land waarvoor, volgens de communautaire voorschriften, beperkingen gelden in verband met het uitbreken van een ernstige besmettelijke ziekte waarvoor de dieren van de betrokken soort vatbaar zijn, en deze huiden zijn behandeld overeenkomstig punt 2

of

de huiden afkomstig zijn van dieren uit andere derde landen of delen van derde landen en de in punt 2, derde en vierde streepje, bedoelde behandeling is toegepast

of

de huiden afkomstig zijn van herkauwers en overeenkomstig punt 2 zijn behandeld en gedurende 21 dagen zijn geïsoleerd of het vervoer daarvan 21 dagen zonder onderbreking heeft geduurd. In dit geval wordt het onder a) bedoelde certificaat vervangen door een attest volgens het model in hoofdstuk 5 (C) van bijlage X, waarin wordt verklaard of bewezen dat aan deze eisen is voldaan;

c) wanneer het gaat om gezouten huiden die vervoerd worden per schip, de huiden vóór invoer gedurende de in het certificaat dat de zending vergezelt, aangegeven periode in zout zijn bewaard;

d) de zending niet in aanraking is geweest met een ander product van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige besmettelijke ziekte zouden kunnen veroorzaken.

7. Verse, gekoelde of behandelde huiden van hoefdieren worden ingevoerd in containers, vrachtwagens, spoorwegwagons of balen, die zijn verzegeld door de bevoegde autoriteit van het derde land van verzending.

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK VII

Jachttrofeeën

1. Onverminderd de bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van Verordening (EEG) nr. 3626/82, geldt voor jachttrofeeën

i) van hoefdieren en vogels die een volledige taxidermische behandeling hebben ondergaan waardoor zij bij omgevingstemperatuur kunnen worden bewaard;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

ii) van andere soorten dan hoefdieren en vogels;

geen enkel verbod en geen enkele beperking om veterinairrechtelijke redenen.

2. Onverminderd de bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van Verordening (EEG) nr. 3626/82, gelden voor jachttrofeeën van hoefdieren en vogels die geen behandeling als bedoeld onder 1, i), hebben ondergaan, de volgende eisen:

— ze moeten afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden omdat er een ernstige besmettelijke ziekte voorkomt waarvoor dieren van de betrokken soorten vatbaar zijn, of

— indien ze afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor beperkingen gelden omdat er een ernstige besmettelijke ziekte voorkomt waarvoor dieren van de betrokken soort vatbaar zijn, moeten zij voldoen aan de onder 3 en 4 vermelde eisen.

3. Jachttrofeeën die uitsluitend bestaan uit beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien en tanden moeten:

— zo lang in kokend water zijn gedompeld dat alle andere stoffen dan beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien en tanden verwijderd zijn;

— wat de delen betreft die uit been bestaan, zijn ontsmet met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd product, met name waterstofperoxide;

— onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden besmet, worden verpakt in individuele, doorzichtige, gesloten verpakkingen om elke besmetting achteraf te voorkomen;

— vergezeld gaan van een document of een certificaat waarin wordt bevestigd dat aan bovengenoemde eisen is voldaan.

4. Jachttrofeeën die uitsluitend bestaan uit huiden:

— moeten

i) gedroogd zijn; of

ii) vóór de verzending gedurende ten minste 14 dagen in zout of pekel bewaard zijn;

iii) verduurzaamd zijn volgens een ander procédé dan looiing, vast te stellen volgens de procedure van artikel 33, lid 2;

— moeten, onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden besmet, worden verpakt in individuele, doorzichtige, gesloten verpakkingen om elke besmetting achteraf te voorkomen;

— moeten vergezeld gaan van een document of een certificaat waarin wordt bevestigd dat aan bovengenoemde eisen is voldaan.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Invoer van jachttrofeeën

5. De lidstaten staan invoer uit derde landen van behandelde jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, die enkel en alleen bestaan uit beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien, tanden of huiden, uitsluitend toe als:

   — ze vergezeld gaan van een certificaat/document volgens het model in hoofdstuk 6 (A) van bijlage X, en

   — wanneer het gaat om per schip vervoerde huiden die in zout of pekel zijn bewaard, de huiden vóór de invoer gedurende ten minste 14 dagen op deze wijze zijn bewaard.

6. De lidstaten staan toe dat jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, die bestaan uit volledige anatomische delen die geen enkele behandeling hebben ondergaan, worden ingevoerd uit de in de lijst bij Beschikking 94/86/EG van de Commissie opgenomen derde landen waaruit alle categorieën vers vlees van de betrokken diersoorten in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd, op voorwaarde dat de trofeeën vergezeld gaan van een veterinair certificaat volgens het model in hoofdstuk 6 (B) van bijlage X.

HOOFDSTUK VIII

Onbewerkte wol, onbewerkt haar en varkenshaar, en onbewerkte veren en delen van veren

1. Onbewerkte wol, onbewerkt haar en varkenshaar, en onbewerkte veren en delen van veren, moeten droog zijn en van een stevige verpakking zijn voorzien. Goederenverkeer van varkenshaar vanuit gebieden waar Afrikaanse varkenspest een endemische ziekte is, is echter verboden tenzij het varkenshaar:

   a) gekookt, geverfd of gebleekt is, of

   b) een andere behandeling heeft ondergaan waarmee ziekteverwekkers absoluut worden vernietigd, op voorwaarde dat dit bevestigd wordt in een certificaat dat is afgegeven door de voor de plaats van herkomst bevoegde dierenarts. Machinaal wassen geldt niet als behandeling in de zin van deze eis.

2. De bepalingen in punt 1 zijn niet van toepassing op sierveren of veren die

   a) door reizigers voor eigen gebruik worden vervoerd, of

   b) niet voor industriële doeleinden als zending aan privé-personen worden gestuurd.

Invoer van varkenshaar

3. De lidstaten staan toe dat varkenshaar wordt ingevoerd uit derde landen of, in geval van regionalisatie overeenkomstig de communautaire wetgeving, uit delen van derde landen waar in de laatste twaalf maanden geen enkel geval van Afrikaanse varkenspest is geconstateerd, op voorwaarde dat de zending vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 7 (A) van bijlage X.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. De lidstaten staan toe dat varkenshaar wordt ingevoerd uit derde landen of, in geval van regionalisatie overeenkomstig de communautaire wetgeving, delen van derde landen waar in de laatste twaalf maanden een of meer gevallen van Afrikaanse varkenspest zijn geconstateerd, op voorwaarde dat de zending vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 7 (B) van bijlage X.

5. De lidstaten staan de invoer van onbewerkte wol, onbewerkt haar en onbewerkte veren en delen van veren alleen toe als deze producten droog en goed verpakt zijn.

6. Onbewerkte wol, onbewerkt haar en varkenshaar, en onbewerkte veren en delen van veren moeten rechtstreeks en zo naar het bedrijf van bestemming of het bedrijf voor tijdelijke opslag worden vervoerd dat verspreiding van ziekteverwekkers voorkomen wordt.

HOOFDSTUK IX

Producten van de bijenteelt

1. Producten van de bijenteelt die uitsluitend voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn:

   a) mogen niet komen uit een gebied waarvoor een verbod geldt in verband met een uitbraak van Amerikaans vuilbroed of van acariose, indien het gebied van bestemming voor laatstgenoemde ziekte aanvullende garanties mag eisen op grond van artikel 14, lid 2, van Richtlijn 92/68/EEG;

   b) moeten voldoen aan de eisen van artikel 8, onder a), van Richtlijn 92/65/EEG.

   Eventuele afwijkingsbepalingen worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

Invoer van producten van de bijenteelt

2. De lidstaten staan de invoer van producten van de bijenteelt die voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn, alleen toe als het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat, is afgestempeld door de bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de geregistreerde productie-inrichting en op het document de volgende gegevens zijn vermeld:

   — land van herkomst

   — naam van de productie-inrichting

   — registratienummer van de productie-inrichting

   — aard van de producten:

   „Producten van de bijenteelt die uitsluitend voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn en afkomstig zijn van een bedrijf waarvoor geen beperkingen gelden in verband met het voorkomen van bijenziekten en die zijn verzameld in het centrum van een gebied met een straal van 3 km waarvoor sedert ten minste 30 dagen geen beperkingen gelden in verband met de meldingsplichtige ziekte Amerikaans vuilbroed."

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK X

Beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven), niet bestemd voor gebruik als dierlijke voeding of als meststof

1. De lidstaten staan toe dat beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven), bestemd voor verdere verwerking, maar niet om op enigerlei wijze als dierlijke voeding of als meststof te worden gebruikt, worden ingevoerd op voorwaarde dat:

   i) de producten vóór de uitvoer worden gedroogd en niet worden gekoeld of ingevroren;

   ii) de producten alleen over land of zee vanuit het land van herkomst rechtstreeks worden vervoerd naar een inspectiepost aan de grens in de Gemeenschap en niet worden overgeladen in een haven of plaats buiten de Gemeenschap;

   iii) de producten, na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde controle van de documenten, rechtstreeks naar de productie-inrichting worden vervoerd.

2. Elke zending moet vergezeld gaan van

   i) een handelsdocument dat is afgestempeld door de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op de inrichting van herkomst, en waarop de volgende gegevens zijn vermeld:

   Land van herkomst,

   Naam van de productie-inrichting,

   Aard van de producten (gedroogde beenderen/gedroogde producten uit beenderen/gedroogde hoorn/gedroogde producten uit hoorn/gedroogde hoeven/gedroogde producten uit hoeven) die

   — afkomstig zijn van gezonde, in een slachthuis geslachte dieren, of

   — gedurende 42 dagen zijn gedroogd bij een gemiddelde temperatuur van ten minste 20 °C, of

   — vóór het drogen zijn verhit tot een kerntemperatuur van ten minste 80 °C gedurende één uur, of

   — vóór het drogen zijn verast bij een kerntemperatuur van ten minste 80 °C gedurende één uur, of

   — vóór het drogen een zodanige zuurbehandeling hebben ondergaan dat gedurende ten minste één uur de pH in de kern lager dan 6 is geweest;

   en die niet bestemd zijn om op enigerlei wijze in menselijke of dierlijke voeding of meststoffen te worden gebruikt

   en

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

ii) de volgende verklaring van de importeur, die in ten minste één van de officiële talen van de lidstaat waar de zending de Gemeenschap binnenkomt en ten minste één van de officiële talen van de lidstaat van bestemming moet zijn opgesteld:

MODEL VERKLARING

Ondergetekende verklaart dat hij voornemens is de volgende goederen: beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven) in de Gemeenschap in te voeren, dat deze goederen op geen enkel moment en op geen enkele wijze voor menselijke of dierlijke voeding of als meststof zullen worden gebruikt en dat ze rechtstreeks naar de volgende productie-inrichting zullen worden vervoerd:

Naam .....

Adres .....

De importeur

Naam .....

Adres .....

Gedaan te .....
(plaats)

.....
(datum)

Handtekening .....

Referentienummer dat is vermeld in het certificaat volgens het model in bijlage B bij Beschikking 93/13/EEG van de Commissie:

.....

Officieel stempel van de inspectiepost aan de grens op de plaats van binnenkomst in de Europese Gemeenschap

Handtekening .....
(handtekening van de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens)

.....
(naam in hoofdletters)

3. De goederen moeten in verzegelde containers of per verzegelde vrachtwagen, dan wel als bulkgoederen per schip naar het grondgebied van de Gemeenschap worden vervoerd. Op de begeleidende documenten en op de containers, ingeval de goederen daarin worden verzonden, worden naam en adres van de productie-inrichtingen vermeld.

4. De goederen moeten vanaf de plaats waar zij op het grondgebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht, rechtstreeks in verzegelde containers of per verzegeld vervoermiddel naar de productie-inrichting worden vervoerd.

5. Na aankomst op het grondgebied van de Gemeenschap en voordat de goederen naar de productie-inrichting worden verzonden, wordt de voorgenomen verzending zo snel mogelijk per Animo-boodschap of, wanneer dit onmogelijk is, per telex- of per telefaxbericht bij de lokale officiële dierenarts of bij de bevoegde autoriteit gemeld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
6. Bij de verwerking moet zowel de hoeveelheid als de aard van de goederen worden geregistreerd, teneinde te kunnen aantonen dat de goederen werkelijk voor de voorgenomen bestemming zijn gebruikt.	
HOOFDSTUK XI	
Niet-verwerkte dierlijke bijproducten voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en farmaceutische of technische producten	
De lidstaten staan invoer van niet-verwerkte dierlijke bijproducten bestemd voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en farmaceutische of technische producten alleen toe als ze:	
— afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel VII van bijlage XI;	
— vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 8 van bijlage X;	
— na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde grenscontrole, in overeenstemming met artikel 8, lid 4, van die richtlijn	
i) rechtstreeks worden vervoerd naar een bedrijf voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of een technisch bedrijf dat gegarandeerd heeft dat de niet-verwerkte dierlijke bijproducten uitsluitend voor het toegestane doel worden gebruikt en het bedrijf niet onbehandeld zullen verlaten, of	
ii) rechtstreeks worden vervoerd naar een intermediair bedrijf voor dierlijke bijproducten.	
HOOFDSTUK XII	
Gesmolten vet voor oleochemische doeleinden	
De lidstaten staan de invoer van gesmolten vet bestemd om te worden verwerkt via een methode die ten minste voldoet aan de normen van een van de in bijlage IV, hoofdstuk III beschreven procédés, uitsluitend toe als	
— de producten alleen rechtstreeks vanuit het land van herkomst over land of over zee worden vervoerd naar een inspectiepost aan de grens in de Gemeenschap;	
— de producten, na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde controle van de documenten, en in overeenstemming met artikel 8, lid 4, van die richtlijn, naar de oleochemische bedrijven worden vervoerd waar ze worden verwerkt;	
— elke zending producten vergezeld gaat van een verklaring van de importeur dat de uit hoofde van dit hoofdstuk ingevoerde producten alleen zullen worden gebruikt voor verdere verwerking via een methode die ten minste aan de normen van een van de in bijlage IV, hoofdstuk III beschreven procédés voldoet.	
Deze verklaring moet voor visering worden voorgelegd aan de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens waar de goederen het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomen en moet de zending tot op de plaats van bestemming vergezellen.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

BIJLAGE VII

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verwerkte dierlijke bijproducten bestemd voor verbranding of meeverbranding in een andere lidstaat

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Lidstaat van bestemming: .....

Lidstaat van oorsprong: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de zending*

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

II. *Herkomst van de zending*

Adres en erkenningsnummer van het verwerkingsbedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van de zending*

Het verwerkte dierlijke bijproduct wordt verzonden

van: .....

(plaats van lading)

naar: .....

(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel:

— type .....

— kentekennummer vrachtauto of naam van het schip .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven product niet mag worden gebruikt voor andere doeleinden dan verbranding of meeverbranding en voldoet aan de eisen van artikel 13, B, b), van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en van het Europees Parlement.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
BIJLAGE VIII	
HYGIËNE-EISEN VOOR INTERMEDIAIRE BEDRIJVEN EN OPSLAGBEDRIJVEN	
HOOFDSTUK I	Ongewijzigd
Erkenningseisen voor intermediaire bedrijven	
1. Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:	
a) de bedrijfsruimten moeten adequaat gescheiden zijn van de openbare weg en van andere bedrijfsruimten zoals slachthuizen;	
b) het bedrijf moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten;	
c) het bedrijf moet zo gebouwd zijn dat het eenvoudig kan worden gereinigd en ontsmet. Vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk wegvloeien;	
d) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel;	
e) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten, knaagdieren, vogels enz.	
f) het bedrijf moet voorzien zijn van een afvalwaterlozingssysteem dat voldoet aan de hygiëne-eisen.	f) het bedrijf moet voorzien zijn van een afvalwaterlozingssysteem dat voldoet aan de hygiëne-eisen;
	g) voorzover dit nodig is voor het bereiken van de doelstellingen van deze verordening, moet in de bedrijven voldoende opslagruimte aanwezig zijn met een zodanige temperatuurregeling dat de dierlijke bijproducten bij de vereiste temperatuur kunnen worden opgeslagen, en met de nodige voorzieningen om de temperatuur te bewaken en te registreren.
2. Het bedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de recipiënten (open of afsluitbare) waarin de dierlijke bijproducten worden geleverd, en van de voertuigen, met uitzondering van schepen, waarin ze worden vervoerd. Er moet worden gezorgd voor adequate voorzieningen voor het ontsmetten van voertuigwielen.	Ongewijzigd
HOOFDSTUK II	
Algemene hygiëne-eisen	
A. *Intermediaire bedrijven voor categorie 3-materiaal*	A. *Intermediaire categorie 3-bedrijven*
1. Het bedrijf mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het importeren, verzamelen, sorteren, uitsnijden, koelen, in blokken invriezen, tijdelijk opslaan en verzenden van categorie 3-materiaal.	1. Het bedrijf mag niet op hetzelfde terrein liggen als een categorie 1- of categorie 2-bedrijf en mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het importeren, verzamelen, sorteren, uitsnijden, koelen, in blokken invriezen, tijdelijk opslaan en verzenden van categorie 3-materiaal.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Het sorteren van categorie 3-materiaal moet zo gebeuren dat elk gevaar voor het binnenbrengen van dierziekten wordt voorkomen.	2. Het sorteren van categorie 3-materiaal moet zo gebeuren dat elk gevaar voor het binnenbrengen van dierziekten wordt voorkomen. De grondstoffen voor de productie van dierlijke eiwitten bestemd voor veevoeder moet per diersoort gescheiden worden gehouden.
3. Tijdens het sorteren en gedurende de opslag moet het categorie 3-materiaal gescheiden van andere goederen worden behandeld en opgeslagen, en wel zo dat elke verspreiding van epidemische dierziekten wordt voorkomen.	3. Tijdens het sorteren en gedurende de opslag moet het categorie 3-materiaal gescheiden van andere goederen worden behandeld en opgeslagen, en wel zo dat elke verspreiding van dierziekten wordt voorkomen.
4. Categorie 3-materiaal moet adequaat worden opgeslagen totdat het verder wordt verzonden.	4. Categorie 3-materiaal moet adequaat worden opgeslagen en, indien van toepassing, worden gekoeld of ingevroren totdat het verder wordt verzonden.
5. Voertuigen en afsluitbare recipiënten die zijn gebruikt voor het vervoer van onverwerkt categorie 3-materiaal en alle apparaten of toestellen die in contact zijn geweest met het onverwerkte categorie 3-materiaal, moeten na elk gebruik worden gereinigd, gewassen en ontsmet. Verpakkingsmateriaal moet worden verbrand of op andere wijze worden verwijderd volgens de instructies van de officiële dierenarts.	Ongewijzigd
B. *Intermediaire bedrijven voor categorie 1- of 2-materiaal*	B. *Intermediaire categorie 1- of categorie 2-bedrijven*
1. Het bedrijf mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het verzamelen, de handling, de tijdelijke opslag en het verzenden categorie 1- of categorie 2-materiaal.	1. Het bedrijf mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het verzamelen, de handling, de tijdelijke opslag en het verzenden van categorie 1- of categorie 2-materiaal.
2. Het sorteren van categorie 1- of categorie 2-materiaal moet zo gebeuren dat elk gevaar voor het binnenbrengen van dierziekten wordt voorkomen.	Ongewijzigd
3. Gedurende de opslag moet het categorie 1- of categorie 2-materiaal gescheiden van andere goederen worden behandeld en opgeslagen, en wel zo dat elke verspreiding van epidemische dierziekten wordt voorkomen.	
4. Categorie 1- of categorie 2-materiaal moet adequaat worden opgeslagen totdat het verder wordt verzonden.	4. Categorie 1- of categorie 2-materiaal moet adequaat en op een geschikte temperatuur worden opgeslagen totdat het verder wordt verzonden.
5. Voertuigen en afsluitbare recipiënten die zijn gebruikt voor het vervoer van categorie 1- of categorie 2-materiaal en alle apparaten of toestellen die in contact zijn geweest met categorie 1- of categorie 2-materiaal, moeten na elk gebruik worden gereinigd, gewassen en ontsmet. Verpakkingsmateriaal moet worden verbrand of op andere wijze worden verwijderd volgens de instructies van de officiële dierenarts.	Ongewijzigd
HOOFDSTUK III **Erkenningseisen voor opslagbedrijven**	
1. Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:	
	a) ruimten voor de opslag van categorie 3-materiaal mogen zich niet op dezelfde plaats bevinden als ruimten voor de opslag van categorie 1- of categorie 2-materiaal;
a) het bedrijf moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten;	b) het bedrijf moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) het bedrijf moet zo gebouwd zijn dat het eenvoudig kan worden gereinigd en ontsmet. Vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk wegvloeien;	c) het bedrijf moet zo gebouwd zijn dat het eenvoudig kan worden gereinigd en ontsmet. Vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk wegvloeien;
c) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel;	d) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel;
d) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten, knaagdieren, vogels enz.	e) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten, knaagdieren, vogels enz.
2. Het bedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de open of afsluitbare recipiënten waarin de producten worden geleverd, en van de voertuigen, met uitzondering van schepen, waarin ze worden vervoerd. Er moet worden gezorgd voor adequate voorzieningen voor het ontsmetten van voertuigwielen.	Ongewijzigd
3. De producten moeten adequaat worden opgeslagen totdat ze verder worden verzonden.	

BIJLAGE IX

VOORSCHRIFTEN VOOR DE BEHANDELING VAN BEPAALD MATERIAAL VAN CATEGORIE 2 OF CATEGORIE 3 BESTEMD VOOR GEBRUIK ALS VOEDER VOOR DE IN ARTIKEL 21 GENOEMDE CATEGORIEËN DIEREN

1. Categorie 2- of categorie 3-materiaal moet naar de gebruikers of de verzamelcentra worden vervoerd overeenkomstig bijlage II.	Ongewijzigd
2. Bedrijfsruimten moeten minstens voldoen aan de eisen van bijlage III, hoofdstuk I, punt 1, onder a), b), c), d) en f), 2, 3, 4 en hoofdstuk II, punt 1, 2, 4, 5, 9 en moeten uigerust zijn met adequate faciliteiten voor de destructie van ongebruikt, onverwerkt categorie 2- of categorie 3-materiaal, of moeten dit materiaal overeenkomstig deze verordening naar een verwerkingsbedrijf of naar een verbrandingsinstallatie sturen.	
3. Naast de overeenkomstig artikel 8 te registreren gegevens, moeten ook de volgende gegevens worden bijgehouden:	
i) voor eindgebruikers, de hoeveelheid categorie 2- of categorie 3-materiaal die is gebruikt en de datum van gebruik;	
ii) voor verzamelcentra die categorie 2- of categorie 3-materiaal leveren aan eindgebruikers:	
a) de hoeveelheid overeenkomstig punt 4 behandeld categorie 2- of categorie 3-materiaal;	
b) de naam en het adres van elke eindgebruiker die het verwerkte categorie 2- of categorie 3-materiaal koopt;	
c) de bedrijfsruimte waarnaar het categorie 2- of categorie 3-materiaal voor gebruik moet worden getransporteerd;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
d) de verzonden hoeveelheid, en	
e) de datum van verzending van het materiaal.	
4. Ander categorie 2- of categorie 3-materiaal dan visafval dat door de verzamelcentra van dat materiaal aan eindgebruikers wordt geleverd, moet:	
i) één van de volgende behandelingen ondergaan:	
a) denaturering met een oplossing van een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurde kleurstof. De oplossing dient een zodanige concentratie te hebben dat de verkleuring van het behandelde vlees duidelijk zichtbaar is; de volledige oppervlakte van alle stukken vlees moet met voornoemde oplossing behandeld worden door onderdompeling van het vlees in de oplossing of door de oplossing daarop te spuiten of op een andere manier daarop te brengen;	
b) sterilisatie, dat wil zeggen koken of stomen onder druk totdat elk stuk vlees volledig doorgekookt is;	
c) iedere andere door de bevoegde autoriteiten goedgekeurde behandeling;	
ii) na behandeling moet het categorie 2- of categorie 3-materiaal worden verpakt, voordat het wordt verzonden. Op de verpakking moet behalve de naam en het adres van het verzamelcentrum ook duidelijk leesbaar de vermelding: „Niet voor menselijke consumptie” worden aangebracht.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

BIJLAGE X

MODELLEN VAN GEZONDHEIDSCERTIFICATEN VOOR HET INVOEREN UIT DERDE LANDEN VAN BEPAALDE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN

HOOFDSTUK 1

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verwerkt dierlijk eiwit niet bestemd voor menselijke consumptie, waaronder mengsels en producten andere dan voeder voor gezelschapsdieren die dergelijk eiwit bevatten, en bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Aard van het verwerkte dierlijke eiwit of product: .....

Verwerkt dierlijk eiwit van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Het verwerkte dierlijke eiwit of product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat:

a) het hierboven omschreven verwerkte dierlijke eiwit of product geheel of gedeeltelijk bestaat uit verwerkt dierlijk eiwit dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en:

i) is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 15 van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend, gevalideerd en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

ii) uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

— huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren afkomstig van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— bloed dat verkregen is van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van de productie van producten die bestemd zijn voor menselijke consumptie, zoals ontvette beenderen, kanen enz.;

— voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding;

— vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren, die in volle zee gevangen zijn voor de productie van vismeel;

— vers visafval afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

— schelpen en eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

iii) verhit is:

— tot een kerntemperatuur van meer dan 133 °C gedurende ten minste 20 minuten zonder onderbreking bij een (absolute) druk van ten minste 3 bar, geproduceerd door verzadigde stoom, en dat de grootte van de deeltjes vóór de verwerking niet meer bedroeg dan 50 millimeter [1], of

— in het geval van bloedmeel of niet van zoogdieren afkomstig eiwit, met uitzondering van vismeel, overeenkomstig verwerkingsmethode . . . vermeld in bijlage III, hoofdstuk III van Verordening . . ./EG [1] van de Raad en het Europees Parlement

en

een aselecte steekproef voldoet aan de volgende normen [2]:

— Clostridium perfringens: geen in 1 g

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, $M = 3 \times 10^2$ in 1 gram

— in het geval van vismeel, overeenkomstig verwerkingsmethode . . . vermeld in bijlage III, hoofdstuk III van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement, dan wel het product door-en-door is verhit tot ten minste 80 °C (1), en een aselecte steekproef voldoet aan de volgende normen:

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, M = 3×10^2 in 1 gram

b) een aselecte steekproef van het eindproduct direct vóór de verzending door de bevoegde autoriteiten is onderzocht en voldeed aan de volgende normen:

Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

c) het eindproduct:

— is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal (1),

of

— in het geval van verzending als bulkgoed, de containers of andere vervoermiddelen vooraf grondig zijn gereinigd en ontsmet met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd ontsmettingsmiddel (1);

d) het eindproduct opgeslagen is in een gesloten opslagruimte;

e) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (3)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (3)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Waarbij
n = aantal eenheden van de steekproef;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat is bevredigend als het aantal bacteriën in alle steekproefeenheden m niet overschrijdt;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.

(3) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE X

MODELLEN VAN GEZONDHEIDSCERTIFICATEN VOOR HET INVOEREN UIT DERDE LANDEN VAN BEPAALDE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN

HOOFDSTUK 1

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verwerkt dierlijk eiwit niet bestemd voor menselijke consumptie, waaronder mengsels en producten andere dan voeder voor gezelschapsdieren die dergelijk eiwit bevatten, en bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Aard van het verwerkte dierlijke eiwit of product: .....

Verwerkt dierlijk eiwit van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van het verwerkte dierlijke eiwit of product*

Het verwerkte dierlijke eiwit of product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat:

a) het hierboven omschreven verwerkte dierlijke eiwit of product geheel of gedeeltelijk bestaat uit verwerkt dierlijk eiwit dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en:

i) is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 15 van Verordening . . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend, gevalideerd en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

ii) uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

— huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren afkomstig van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— bloed dat verkregen is van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van de productie van producten die bestemd zijn voor menselijke consumptie, zoals ontvette beenderen, kanen enz.;

— voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding;

— vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren, die in volle zee gevangen zijn voor de productie van vismeel;

— vers visafval afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

— schelpen en eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

iii) verhit is:

— tot een kerntemperatuur van meer dan 133 °C gedurende ten minste 20 minuten zonder onderbreking bij een (absolute) druk van ten minste 3 bar, geproduceerd door verzadigde stoom, en dat de grootte van de deeltjes vóór de verwerking niet meer bedroeg dan 50 millimeter [1], of

— in het geval van bloedmeel of niet van zoogdieren afkomstig eiwit, met uitzondering van vismeel, overeenkomstig verwerkingsmethode . . . vermeld in bijlage III, hoofdstuk III van Verordening . . ./EG [1] van de Raad en het Europees Parlement

en

een aselecte steekproef voldoet aan de volgende normen [2]:

— Clostridium perfringens: geen in 1 g

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, M = 3×10^2 in 1 gram

— in het geval van vismeel, overeenkomstig verwerkingsmethode . . . vermeld in bijlage III, hoofdstuk III van Verordening . . ./EG van de Raad en het Europees Parlement, dan wel het product door-en-door is verhit tot ten minste 80 °C [1], en een aselecte steekproef voldoet aan de volgende normen:

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, M = 3×10^2 in 1 gram

b) een aselecte steekproef van het eindproduct direct vóór de verzending door de bevoegde autoriteiten is onderzocht en voldeed aan de volgende normen:

Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

c) het eindproduct:

— is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal [1],

of

— in het geval van verzending als bulkgoed, de containers of andere vervoermiddelen vooraf grondig zijn gereinigd en ontsmet met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd ontsmettingsmiddel [1];

d) het eindproduct opgeslagen is in een gesloten opslagruimte;

e) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [3]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [3]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Waarbij
n = aantal eenheden van de steekproef;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat is bevredigend als het aantal bacteriën in alle steekproefeenheden m niet overschrijdt;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.

[3] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

HOOFDSTUK 2

(A)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor niet voor menselijke consumptie bestemde melk en producten op basis van melk, die één enkele warmtebehandeling hebben ondergaan en bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de melk/producten op basis van melk*

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de melk/producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst*

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting ([1]): .....

.....

III. *Bestemming van de melk/producten op basis van melk*

De melk/producten op basis van melk wordt/worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel ([2]): .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. De laatste 12 maanden vóór de uitvoer is . . . (land van uitvoer), . . . (gebied) [3], vrij van mond- en klauwzeer en runderpest geweest en in de laatste 12 maanden vóór de uitvoer is hier niet tegen mond- en klauwzeer of runderpest ingeënt.

2. De melk/het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat:

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      — die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via de melk op mensen of dieren kan worden overgedragen;

      — van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een warmtebehandeling ondergaan, met verhitting tot . . . (temperatuur) gedurende . . . (duur), die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd, in het geval van melkpoeder of een melkpoederproduct, door een droogprocédé.

3. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de melk/het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

4. De melk/het product op basis van melk is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal [1] of

   — bij gebruik van bulkcontainers, zijn deze containers vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd product ontsmet [1], en

   — is op de bulkcontainers een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk of welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [4]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [4]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en het zegelnummer.

[3] Alleen in te vullen als de toestemming voor invoer in de Gemeenschap slechts geldt voor bepaalde gebieden van het betrokken derde land.

[4] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(B)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor niet voor menselijke consumptie bestemde warmtebehandelde producten op basis van melk met een pH van minder dan 6, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de producten op basis van melk*

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst*

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting ([1]): .....

.....

III. *Bestemming van de producten op basis van melk*

De producten op basis van melk worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel ([2]): .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat (1):

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      — die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via de melk op mens of dier kan worden overgedragen;

      — van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een warmtebehandeling, met verhitting tot ... (temperatuur) gedurende ... (duur), ondergaan die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt;

   c) heeft een zuurbehandeling ondergaan waarbij de pH van het product gedurende ten minste één uur lager dan 6 is geweest.

2. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

3. Het product op basis van melk is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal (1) of

   — bij gebruik van bulkcontainers, zijn deze vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd product ontsmet (1), en

   — is op de bulkcontainers een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk of welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (3)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (3)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.
(2) Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en het zegelnummer.
(3) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(C)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor niet voor menselijke consumptie bestemde melk en producten op basis van melk, die gesteriliseerd zijn of een dubbele warmtebehandeling hebben ondergaan en bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de melk/producten op basis van melk*

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de melk/producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst*

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting ([1]): .....

.....

III. *Bestemming van de melk/producten op basis van melk*

De melk/producten op basis van melk wordt/worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel ([2]): .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. De melk/het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat:

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      — die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via de melk op mens of dier kan worden overgedragen;

      — van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een van de volgende behandelingen ondergaan:

      ofwel

      i) een sterilisatie waarbij een F^{o}-waarde van ten minste 3 is bereikt; of

      ii) een eerste warmtebehandeling, met verhitting tot . . . (temperatuur) gedurende . . . (duur), die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd door een tweede warmtebehandeling met verhitting tot . . . (temperatuur) gedurende . . . (duur), die een negatieve reactie zou hebben op de fosfatasetest, gevolgd, in het geval van melkpoeder of een melkpoederproduct, door een droogprocédé.

2. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de melk/het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

3. De melk/het product op basis van melk is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal [1] of

   — bij gebruik van bulkcontainers, zijn deze vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd product ontsmet [1], en

   — is op de bulkcontainers een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk of welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [3]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [3]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en het zegelnummer.

[3] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 3

(A)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor blikvoeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het voeder*

Het voeder is vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoorten: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van het voeder*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van het voeder*

Het voeder wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./. . . van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven voeder voor gezelschapsdieren:

a) is verwerkt en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 16 van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

b) uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

— huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren afkomstig van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— bloed dat verkregen is van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van de productie van producten die bestemd zijn voor menselijke consumptie, zoals ontvette beenderen, kanen enz.;

— voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding;

— vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren, die in volle zee gevangen zijn voor de productie van vismeel;

— vers visafval afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

— schelpen en eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

c) een warmtebehandeling heeft ondergaan tot een Fc-waarde van ten minste 3,0 in de hermetisch gesloten recipiënten;

d) via een aselecte steekproef van ten minste vijf blikken van elke verwerkte batch is onderzocht met behulp van diagnostische laboratoriummethoden om overeenkomstig a) een adequate warmtebehandeling van de hele zending te waarborgen;

e) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(B)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verwerkt voeder voor gezelschapsdieren, ander dan blikvoeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het voeder*

Het voeder is vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoorten: .....

.....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van het voeder*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van het voeder*

Het voeder wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./. . . van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven voeder:

a) is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 16 van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

b) uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

— huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren afkomstig van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— bloed dat verkregen is van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

— dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van de productie van producten die bestemd zijn voor menselijke consumptie, zoals ontvette beenderen, kanen enz.;

— voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of die producten van dierlijke oorsprong bevatten en die oorspronkelijk bestemd waren voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen of als gevolg van gebreken bij de productie of bij de verpakking of van andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, bestemd zijn voor diervoeding;

— vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren, die in volle zee gevangen zijn voor de productie van vismeel;

— vers visafval afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

— schelpen en eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

c) zo is vervaardigd dat dit voeder of de ingrediënten van dierlijke oorsprong een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C is bereikt;

d) via een aselecte steekproef van ten minste vijf monsters uit elke vervaardigde batch, genomen tijdens of na opslag in het verwerkingsbedrijf, is onderzocht en aan de volgende normen voldeed [1]:

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, $M = 3 \times 10^2$ in 1 gram

e) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

f) is verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Waarbij
n = aantal eenheden van de steekproef;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat is bevredigend als het aantal bacteriën in alle steekproefeenheden m niet overschrijdt;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(C)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor hondenkluiven bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de hondenkluiven*

De hondenkluiven zijn vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoort(en): .....

.....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

II. *Herkomst van de hondenkluiven*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van de hondenkluiven*

De hondenkluiven worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat de hierboven omschreven hondenkluiven:

a) is verwerkt en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 16 van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

b) uitsluitend bereid zijn uit de volgende dierlijke bijproducten:

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

— delen van in een slachthuis geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

— huiden van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die voor en na het slachten zijn gekeurd en die geen klinische symptomen van een infectieziekte vertoonden;

c) in het geval van:

i) hondenkluiven vervaardigd van huiden van hoefdieren, een warmtebehandeling hebben ondergaan die voldoende is om salmonella [1] te doden;

ii) hondenkluiven vervaardigd van andere dierlijke bijproducten dan huiden van hoefdieren, een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C is bereikt [1];

d) via een aselecte steekproef van ten minste vijf monsters uit elke vervaardigde batch, genomen tijdens of na opslag in het verwerkingsbedrijf, zijn onderzocht en aan de volgende normen voldeden [2]:

— Salmonella: geen in 25 gram, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

— Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, n = 10, $M = 3 \times 10^2$ in 1 gram;

e) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

f) zijn verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [3]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [3]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Waarbij
n = aantal eenheden van de steekproef;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat is bevredigend als het aantal bacteriën in alle steekproefeenheden m niet overschrijdt;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer steekproefeenheden M of meer bedraagt;
c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m.

[3] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(D)

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor rauw voeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het rauwe voeder*

Het rauwe voeder is vervaardigd uit dierlijke bijproducten van de volgende diersoort(en): .....

.....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van het rauwe voeder*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van het rauwe voeder*

Het rauwe voeder wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven rauwe voeder voor gezelschapsdieren:

a) bestaat uit dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van diersoorten die worden genoemd onder I en voldoet aan de diergezondheidseisen die zijn vastgesteld in Beschikking(en) . . ./. . ./. . . van de Commissie [1];

b) uitsluitend bestaat uit delen van in een door de EG erkend slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

c) is verwerkt en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 16 van Verordening . . ./. . ./EG van de Raad en het Europees Parlement erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

d) is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

e) is verpakt in nieuw lekvrij verpakkingsmateriaal.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Het nummer van de desbetreffende en huidige beschikking(en) voor vers vlees van de corresponderende vatbare diersoorten dient hier te worden opgenomen.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 4

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor de invoer van serum van paardachtigen uit derde landen of delen van derde landen waaruit levende voor de slacht bestemde paardachtigen mogen worden ingevoerd, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het serum*

Serum van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. *Herkomst van het serum*

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting waar het serum verzameld is: .....
.....

III. *Bestemming van het serum*

Het serum wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven serum van paardachtigen:

a) afkomstig is uit een land waar voor de volgende ziekten een meldingsplicht bestaat: Afrikaanse paardenpest, dourine, kwade droes, paarden-encefalomyelitis (alle vormen, met inbegrip van VEE), infectieuze anemie bij paarden, vesiculaire stomatitis, rabiës en miltvuur;

b) onder toezicht van een dierenarts verkregen is van paardachtigen die op het moment waarop het serum verzameld werd, vrij waren van klinische symptomen van een besmettelijke ziekte;

c) afkomstig is van paardachtigen die sedert hun geboorte hebben verbleven op het grondgebied van een derde land of, in het geval van officiële regionalisering volgens de communautaire wetgeving, in delen van het grondgebied van een derde land:

   i) waar in de laatste twee jaar geen Venezolaanse paarden-encefalomyelitis voorgekomen is;

   ii) waar in de laatste zes maanden geen dourine voorgekomen is;

   iii) waar in de laatste zes maanden geen kwade droes voorgekomen is;

d) afkomstig is van paardachtigen die, op het moment waarop het serum verzameld werd, niet afkomstig waren van en ook niet hebben verbleven op een bedrijf waarvoor om veterinairrechtelijke redenen verbodsmaatregelen van kracht waren:

   i) in het geval van paarden-encefalomyelitis, gedurende zes maanden vanaf de datum waarop de met deze ziekte besmette paardachtigen geslacht zijn;

   ii) in het geval van infectieuze anemie, tot de datum waarop, na slachting van alle besmette dieren, de resterende dieren negatief hebben gereageerd op twee Coggins-tests die met een tussenpoos van drie maanden verricht zijn;

   iii) in het geval van vesiculaire stomatitis, gedurende zes maanden;

   iv) in het geval van rabiës, gedurende één maand na constatering van het laatste geval;

   v) in het geval van miltvuur, gedurende 15 dagen na constatering van het laatste geval;

   indien evenwel alle op het bedrijf aanwezige dieren van voor de ziekte vatbare soorten geslacht en de bedrijfsruimten volledig ontsmet zijn, moet het verbod gedurende 30 dagen van kracht zijn geweest, gerekend vanaf de datum waarop de dieren gedestrueerd en de bedrijfsruimten ontsmet zijn, behalve in het geval van miltvuur, waarvoor het verbod gedurende 15 dagen moet hebben gegolden;

e) met de nodige voorzorgen behandeld is om verontreiniging met ziekteverwekkers tijdens de productie, de handling en de verpakking te voorkomen;

f) verpakt is in verzegelde, lekvrije recipiënten, waarop duidelijk de vermelding „serum van paardachtigen" aangebracht is en het registratienummer vermeld is van de inrichting waar het serum is verzameld.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 5

(A)

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor verse of gekoelde huiden van hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de huiden*

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer van het zegel op de container(s), vrachtwagen, goederenwagons of baal/balen: .....
.....

II. *Herkomst van de huiden*

Adres en veterinair registratienummer van de geregistreerde en gecontroleerde inrichting: .....
.....

III. *Bestemming van de huiden*

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden:

a) verkregen zijn van in een slachthuis geslachte dieren die vóór en na het slachten zijn gekeurd, vrij zijn bevonden van ernstige op mens of dier overdraagbare ziekten, en niet zijn gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie;

b) afkomstig zijn uit een land of, in het geval van regionalisering volgens de communautaire wetgeving, uit een deel van een land waaruit de invoer van alle soorten vers vlees van de betrokken diersoorten toegestaan is en dat ten minste de laatste 12 maanden vóór verzending vrij was van de onderstaande ziekten en waarin gedurende die periode niet gevaccineerd is tegen deze ziekten:

— klassieke varkenspest [1]

— Afrikaanse varkenspest [1]

— Teschener-ziekte [1]

— runderpest [1]

en dat bovendien gedurende de laatste 24 maanden vóór verzending vrij was van mond- en klauwzeer en waarin gedurende de laatste 12 maanden vóór verzending niet tegen mond- en klauwzeer is ingeënt [1];

c) verkregen zijn van:

— dieren die ten minste de laatste drie maanden vóór de slacht of sedert hun geboorte indien ze jonger waren dan drie maanden, hebben verbleven op het grondgebied van het land van herkomst;

— in het geval van huiden van tweehoevigen, dieren afkomstig van bedrijven waar de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van mond- en klauwzeer geconstateerd is en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km gedurende de laatste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan;

— in het geval van huiden van varkens, dieren afkomstig van bedrijven waar de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van vesiculaire varkensziekte en de laatste 40 dagen geen enkele uitbraak van klassieke varkenspest of van Afrikaanse varkenspest geconstateerd is, en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km gedurende de laatste 30 dagen geen enkel geval van voornoemde ziekten heeft voorgedaan;

— dieren die de laatste 24 uur vóór de slachten in het slachthuis gekeurd zijn, zonder dat daarbij symptomen van mond- en klauwzeer [1], runderpest [1], klassieke varkenspest [1], Afrikaanse varkenspest [1] of vesiculaire varkensziekte [1] geconstateerd zijn;

d) zijn gehanteerd met alle voorzorgen om nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Ziekten waarvoor de betrokken diersoort niet vatbaar is, doorhalen.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(B)

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor behandelde huiden van hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap, afkomstig uit derde landen of delen van derde landen die vermeld staan in deel 1 van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de huiden*

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer van het zegel op de container(s), vrachtwagen, goederenwagons of baal/balen: .....

.....

II. *Herkomst van de huiden*

Adres en veterinair registratienummer van de geregistreerde en gecontroleerde inrichting: .....

.....

III. *Bestemming van de huiden*

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden verkregen zijn van in een slachthuis geslachte dieren die vóór en na het slachten zijn gekeurd, vrij zijn bevonden van ernstige op mens of dier overdraagbare ziekten, en niet zijn gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie en

1. ofwel [1]

   a) afkomstig zijn uit een land of een deel van een land waar de laatste twaalf maanden geen van de onderstaande ziekten, waarvoor in het land van herkomst een officiële meldingsplicht geldt, geconstateerd is:

      — runderpest [2],

      — mond- en klauwzeer [2],

      — klassieke varkenspest [2],

      — Afrikaanse varkenspest [2],

      en

      — gedroogd zijn [1], of

      — vóór de verzending ten minste 14 dagen droog of nat gezouten zijn [1], of

      — droog of nat gezouten zijn op ... (datum) en volgens de verklaring van de vervoerder per schip vervoerd worden, wat een zodanige tijd vergt dat de huiden bij aankomst bij de inspectiepost aan de grens van de EG ten minste 14 dagen gezouten zijn [1];

   of [1]

   b) zijn

      — gezouten gedurende zeven dagen met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat toegevoegd is [1],

      of

      — op ... (datum) gezouten zijn met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat toegevoegd is, en volgens de verklaring van de vervoerder per schip vervoerd worden, wat een zodanige tijd vergt dat de huiden bij aankomst bij de inspectiepost aan de grens van de EG gedurende ten minste zeven dagen gezouten zijn [1], of

      — 42 dagen gedroogd zijn bij een temperatuur van ten minste 20 °C [1];

2. zijn gehanteerd met alle voorzorgen om nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [3]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [3]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Ziekten waarvoor de betrokken diersoort niet vatbaar is, doorhalen.

[3] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(C)

OFFICIEEL ATTEST

voor huiden van andere hoefdieren dan varkens en paardachtigen, die bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap en die 21 dagen apart gehouden zijn of waarvan het vervoer vóór de invoer ten minste 21 dagen zonder onderbreking heeft geduurd

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het officiële attest: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de huiden*

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer van het zegel op de container(s), vrachtwagen, goederenwagons of baal/balen: .....

.....

II. *Herkomst van de huiden*

Adres en officieel registratienummer van de inrichting: .....

.....

III. *Bestemming van de huiden*

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden:

a) een van de volgende behandelingen hebben ondergaan, d.w.z.:

— gedroogd zijn (1), of

— vóór de verzending ten minste 14 dagen droog of nat zijn gezouten (1), of

— zeven dagen zijn gezouten met (zee)zout waaraan 2 % natriumcarbonaat toegevoegd is (1), of

— 42 dagen zijn gedroogd bij een temperatuur van ten minste 20 °C (1);

b) zijn gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen, en niet in contact zijn geweest met andere dierlijke producten of levende dieren;

en

c) — na de onder punt a) omschreven behandeling, gedurende 21 dagen direct voorafgaande aan de verzending apart gehouden en onder officieel toezicht zijn geweest (1), of

— volgens de verklaring van de vervoerder het vervoer ten minste 21 dagen duurt (1).

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 6

(A)

CERTIFICAAT/DOCUMENT

voor behandelde, uitsluitend uit beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien, tanden of huiden bestaande jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat/document: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de jachttrofeeën*

Jachttrofeeën van: .....
(diersoort)

Aard van de jachttrofeeën:

a) uitsluitend beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien, tanden [1]: .....

b) uitsluitend huiden [1]: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Referentienummer van het Cites-certificaat [1]: .....

II. *Bestemming van de jachttrofeeën:*

De jachttrofeeën worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

III. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven genoemde jachttrofeeën:

a) onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden verontreinigd, verpakt zijn in individuele, doorzichtige en gesloten verpakkingen om elke verontreiniging achteraf te voorkomen;

b) in het geval van jachttrofeeën die uitsluitend uit huiden bestaan [1]

— gedroogd zijn [1];

— vóór de verzending ten minste 14 dagen droog of nat gezouten zijn [1];

— droog of nat gezouten zijn op ... (datum) en volgens de verklaring van de vervoerder per schip vervoerd worden, wat een zodanige tijd vergt dat de huiden bij aankomst bij de inspectiepost aan de grens van de EG ten minste 14 dagen gezouten zijn [1];

c) in het geval van jachttrofeeën die uitsluitend uit beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien of tanden bestaan [1]:

— zo lang in kokend water ondergedompeld zijn dat alle andere stoffen dan beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien of tanden verwijderd zijn;

— ontsmet zijn met een door de bevoegde autoriteit van het land van verzending goedgekeurd product, met name waterstofperoxide voor uit been bestaande delen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(B)

VETERINAIR CERTIFICAAT

voor onbehandelde, uit volledige anatomische delen bestaande jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de jachttrofeeën*

Jachttrofeeën van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Referentienummer van het Cites-certificaat ([1]): .....

II. *Bestemming van de jachttrofeeën:*

De jachttrofeeën worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

III. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. voor jachttrofeeën van evenhoevigen, met uitzondering van varkens ([1])

a) . . ., gebied . . . is sedert twaalf maanden vrij van mond- en klauwzeer en runderpest, en in die periode is tegen geen van deze ziekten ingeënt;

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën:

— zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op het grondgebied van . . ., gebied . . ., waaruit vers vlees van de corresponderende, voor de betrokken ziekten vatbare, gedomesticeerde diersoorten naar de Gemeenschap mag worden uitgevoerd, en waar de laatste 60 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor het wild vatbaar is, hebben gegolden;

— zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op ten minste 20 kilometer afstand van de grens met een ander derde land of deel van een derde land waaruit onbehandelde jachttrofeeën van andere evenhoevigen dan varkens niet naar de Gemeenschap mogen worden uitgevoerd;

2. voor jachttrofeeën van wilde varkens (1):

a) . . . is sedert twaalf maanden vrij van klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest, vesiculaire varkensziekte, mond- en klauwzeer en besmettelijke varkensverlamming (Teschener-ziekte), en in deze periode is tegen geen van deze ziekten ingeënt;

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën:

— zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op het grondgebied van . . ., waaruit vers vlees van de corresponderende, voor de betrokken ziekten vatbare, gedomesticeerde diersoorten naar de Gemeenschap mag worden uitgevoerd, en waar de laatste 60 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor de varkens vatbaar zijn, hebben gegolden;

— zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op ten minste 20 kilometer afstand van de grens met een ander derde land of deel van een derde land waaruit onbehandelde jachttrofeeën van wilde varkens niet naar de Gemeenschap mogen worden uitgevoerd;

3. voor jachttrofeeën van eenhoevigen: de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn afkomstig van eenhoevig wild dat gedood is op het grondgebied van . . . (1) (land van uitvoer);

4. voor jachttrofeeën van vederwild (1):

a) . . ., gebied . . ., is vrij van aviaire influenza en Newcastle disease;

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn afkomstig van vederwild dat gedood is op het grondgebied van . . ., gebied . . .., waar de laatste 30 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor vederwild vatbaar is, hebben gegolden;

5. de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden verontreinigd, verpakt in individuele, doorzichtige en gesloten verpakkingen om elke verontreiniging achteraf te voorkomen.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.
(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 7

(A)

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor varkenshaar uit derde landen of uit delen daarvan die vrij zijn van Afrikaanse varkenspest, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het varkenshaar*

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. *Herkomst van het varkenshaar*

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting: .....

.....

III. *Bestemming van het varkenshaar*

Het varkenshaar wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het hierboven omschreven varkenshaar is verkregen van varkens die afkomstig zijn uit het land van herkomst en daar in een slachthuis zijn geslacht.

2. De varkens waarvan het varkenshaar verkregen is, vertoonden bij de keuring bij het slachten, geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten en zijn niet geslacht in het kader van de uitroeiing van een epizoötie.

3. Het land van herkomst of, in geval van officiële regionalisering volgens de communautaire wetgeving, het gebied van herkomst is al ten minste 12 maanden vrij van Afrikaanse varkenspest.

4. Het varkenshaar is droog en zorgvuldig verpakt.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

(B)

DIERGEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor varkenshaar uit derde landen of uit delen daarvan die niet vrij zijn van Afrikaanse varkenspest, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van het varkenshaar*

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. *Herkomst van het varkenshaar*

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting: .....

.....

III. *Bestemming van het varkenshaar*

Het varkenshaar wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het hierboven omschreven varkenshaar is verkregen van varkens die afkomstig zijn uit het land van herkomst en daar in een slachthuis zijn geslacht.

2. De varkens waarvan het varkenshaar verkregen is, vertoonden bij de keuring bij het slachten, geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten en zijn niet geslacht in het kader van de uitroeiing van een epizoötie.

3. Het hierboven genoemde varkenshaar is:

   — gekookt [1],

   — geverfd [1],

   — gebleekt [1].

4. Het varkenshaar is droog en zorgvuldig verpakt.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.
[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 8

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

voor niet-verwerkte dierlijke bijproducten voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of technische producten, waaronder farmaceutische producten, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. *Identificatie van de niet-verwerkte dierlijke bijproducten*

Aard van de niet-verwerkte dierlijke bijproducten: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de batch: .....

II. *Herkomst van de niet-verwerkte dierlijke bijproducten*

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. *Bestemming van de niet-verwerkte dierlijke bijproducten*

De niet-verwerkte dierlijke bijproducten worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. *Gezondheidsverklaring*

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven niet-verwerkte dierlijke bijproducten:

a) afkomstig zijn van diersoorten die worden genoemd onder I en voldoen aan de diergezondheidseisen die zijn vastgesteld in Beschikking(en) ... van de Commissie [1];

b) uitsluitend bestaan uit delen van in een door de EG erkend slachthuis geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

c) in het bedrijf van herkomst diepgevroren zijn;

d) zijn gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

e) zijn verpakt in nieuw lekvrij verpakkingsmateriaal.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Vermeld het nummer van de betrokken geldende beschikking(en) voor vers vlees van de betrokken gedomesticeerde diersoort(en).

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

BIJLAGE XI

LIJSTEN VAN DERDE LANDEN WAARUIT LIDSTATEN DE INVOER TOESTAAN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN DIE NIET BESTEMD ZIJN VOOR MENSELIJKE CONSUMPTIE

De hiernavolgende lijsten zijn lijsten die gelden in principe, met dien verstande dat bij invoer ook moet worden voldaan aan de voorschriften inzake diergezondheid en volksgezondheid.

DEEL I

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van melk en producten op basis van melk

Derde landen die opgenomen zijn in kolom B of kolom C van de bijlage bij Beschikking 95/340/EG.

DEEL II

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van verwerkte dierlijke eiwitten (met uitzondering van vismeel)

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL III

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van vismeel en visolie

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in de bijlage bij Beschikking 97/296/EG, alsmede de volgende landen:

(EE) Estland

(PR) Puerto Rico

(UA) Oekraïne

DEEL IV

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van gesmolten vet (met uitzondering van visolie)

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL V

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van bloedproducten

A. *Bloedproducten van hoefdieren*

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. *Bloedproducten van andere diersoorten*

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VI

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van bloedproducten (met uitzondering van die paardachtigen) voor technisch en farmaceutisch gebruik

A. *Bloedproducten van hoefdieren*

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. *Bloedproducten van andere diersoorten*

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VII

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van niet-verwerkt materiaal voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en technische producten

A. *Niet-verwerkt materiaal van runderen, schapen, geiten, varkens en paardachtigen*

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. *Niet-verwerkt materiaal van pluimvee*

Derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van vers vlees van pluimvee.

C. *Niet-verwerkt materiaal van andere diersoorten*

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VIII

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van onbehandeld varkenshaar

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL IX

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van mest voor bodemverbetering

A. *Verwerkte producten uit mest*

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

B. *Verwerkte mest van paardachtigen*

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG voor levende paardachtigen.

C. *Niet-verwerkte mest van pluimvee*

Derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van vers vlees van pluimvee.

DEEL X

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer toestaan van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG, alsmede de volgende landen:

(LK) Sri Lanka [1]

(JP) Japan [2]

(TW) Taiwan [2]

DEEL XI

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van gelatine, gehydrolyseerde eiwitten en dicalciumfosfaat, bestemd voor diervoeding

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG, alsmede de volgende landen:

(KR) Republiek Korea [3]

(MY) Maleisië [3]

(PK) Pakistan [3]

(TW) Taiwan [3]

---

[1] Alleen van huiden en vellen van hoefdieren gemaakte hondenkluiven.
[2] Alleen verwerkt voer voor huisdieren en voor siervissen.
[3] Alleen gelatine.

GEWIJZIGD VOORSTEL

BIJLAGE XII

EISEN VOOR VERBRANDINGS- EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES WAAROP RICHTLIJN 2000/76/EG NIET VAN TOEPASSING IS

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden

1. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie moet zodanig ontworpen, uitgerust en geëxploiteerd worden dat aan het bepaalde in deze verordening wordt voldaan.

2. De exploitant van een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie moet de nodige voorzichtigheid in acht nemen ten aanzien van het accepteren van dierlijke bijproducten om rechtstreekse gevaren voor de gezondheid van mens of dier te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken.

HOOFDSTUK II

Exploitatievoorwaarden

3. Verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties moeten zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd worden dat, zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het bij het proces ontstane gas op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 °C, gemeten gedurende twee seconden dichtbij de binnenwand of op een door de bevoegde autoriteit toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer.

4. Elke verbrandingsstraat van verbrandingsinstallaties met hoge capaciteit moet uitgerust zijn met ten minste één hulpbrander. Deze brander moet automatisch worden ingeschakeld wanneer de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht tot onder 850 °C zakt. Hij moet ook tijdens de inwerkingstelling en de stillegging van de installatie worden gebruikt teneinde ervoor te zorgen dat de temperatuur van 850 °C steeds wordt gehandhaafd gedurende bedoelde werkzaamheden en zolang zich onverbrand materiaal in de verbrandingskamer bevindt.

5. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties met hoge capaciteit moeten beschikken over en gebruikmaken van een automatisch systeem om te voorkomen dat dierlijke bijproducten worden toegevoerd:

   a) bij het in werking stellen, totdat de vereiste temperatuur van 850 °C is bereikt, en

   b) wanneer de vereiste temperatuur van 850 °C niet wordt gehandhaafd.

6. Dierlijke bijproducten moeten, voorzover mogelijk, zonder rechtstreeks te worden gehanteerd, onmiddellijk in de oven worden geplaatst.

HOOFDSTUK III

Lozingen van afvalwater

7. De locaties van verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties, met de bijbehorende terreinen voor de opslag van dierlijke bijproducten, moeten zodanig worden ontworpen dat het ongeoorloofd en accidenteel vrijkomen van verontreinigende stoffen in bodem, oppervlaktewater en grondwater overeenkomstig de bepalingen van de toepasselijke communautaire wetgeving wordt voorkomen. Bovendien moet worden voorzien in opvangcapaciteit voor van het terrein van de verbrandingsinstallatie wegvloeiend verontreinigd regenwater en voor verontreinigd water dat afkomstig is van overlopen of brandbestrijding.

8. De opvangcapaciteit dient zodanig te zijn, dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig kan worden onderzocht en gezuiverd.

HOOFDSTUK IV

Residuen

9. In dit hoofdstuk wordt onder „residuen" verstaan: vloeibaar of vast materiaal dat wordt geproduceerd bij het verbrandings- of meeverbrandingsproces of andere processen in de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie. Hieronder vallen ook bodemas, slakken, vliegas en ketelas.

10. Het ontstaan van residuen bij de exploitatie van de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie en de schadelijkheid daarvan moeten tot een minimum worden beperkt. De residuen moeten, in voorkomend geval, overeenkomstig de toepasselijke communautaire wetgeving in de installatie zelf of daarbuiten gerecycleerd worden.

11. Vervoer en tussentijdse opslag van droge residuen in de vorm van stof moeten op zodanige wijze geschieden dat verspreiding in het milieu voorkomen wordt, bijvoorbeeld in gesloten houders.

HOOFDSTUK V

Temperatuurmetingen

12. Er moeten technieken worden gebruikt ter bewaking van de parameters en omstandigheden die relevant zijn voor het verbrandings- of meeverbrandingsproces. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties met hoge capaciteit moeten beschikken over apparatuur voor temperatuurmetingen en die gebruiken.

13. De meetvoorschriften moeten zijn opgenomen in de door de bevoegde autoriteit afgegeven vergunning of in de daaraan gehechte voorwaarden.

14. De juiste installatie en de werking van geautomatiseerde controleapparatuur moeten worden onderworpen aan controle en aan een jaarlijkse test. Om de drie jaar moet er worden gekalibreerd door middel van parallelmetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

15. Alle meetresultaten moeten op passende wijze worden geregistreerd en gepresenteerd, zodat de bevoegde autoriteit volgens door haar vast te stellen procedures kan controleren of de in deze verordening vastgestelde exploitatievoorwaarden worden nageleefd.

HOOFDSTUK VI

Uitzonderlijke bedrijfsomstandigheden

16. In geval van een defect moet de exploitant de activiteit van de installatie zo spoedig mogelijk verminderen of de installatie stilleggen totdat de normale exploitatie kan worden hervat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart en de preventie van verontreiniging door schepen [1]

(2002/C 103 E/11)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 676 def. — 2000/0327(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 13 december 2001)

[1] PB C 120 E van 24.4.2001, blz. 83.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [1],	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) In de Gemeenschap zijn een groot aantal wettelijke maatregelen genomen ter verhoging van de veiligheid op zee en ter voorkoming van verontreiniging door schepen. Deze wetgeving kan alleen effect sorteren, indien ze in de gehele Gemeenschap op een correcte en uniforme wijze wordt toegepast. Zodoende worden voor iedereen gelijke voorwaarden gegarandeerd, waarbij de concurrentievervalsing door de economische voordelen voor schepen die de regels niet naleven, wordt beperkt en de ernstige deelnemers aan het scheepvaartverkeer worden beloond.	
(2) Bepaalde taken die thans op communautair of nationaal niveau worden verricht, kunnen door een gespecialiseerd deskundig orgaan worden overgenomen. Er is namelijk behoefte aan technische en wetenschappelijke ondersteuning en een hoog niveau van stabiele deskundigheid om de communautaire wetgeving inzake de veiligheid op zee en ter voorkoming van verontreiniging door schepen correct toe te passen, om toezicht uit te oefenen op de implementatie en om de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen te beoordelen; er is binnen de bestaande institutionele structuur en binnen het bestaande machtsevenwicht in de Gemeenschap dan ook behoefte aan de oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart.	(2) Bepaalde taken die thans op communautair of nationaal niveau worden verricht, kunnen door een gespecialiseerd deskundig orgaan worden overgenomen. Er is namelijk behoefte aan technische en wetenschappelijke ondersteuning en een hoog niveau van stabiele deskundigheid om de communautaire wetgeving inzake de veiligheid op zee en ter voorkoming van verontreiniging door schepen correct toe te passen, om toezicht uit te oefenen op de implementatie en om de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen te beoordelen; er is binnen de bestaande institutionele structuur en binnen het bestaande machtsevenwicht in de Gemeenschap dan ook behoefte aan de oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart en de preventie van verontreiniging door schepen.

[1] PB C 221 van 7.8.2001, blz. 54.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(3) In algemene termen moet het agentschap de technische instantie vormen die de Gemeenschap de noodzakelijke middelen verschaft voor een doelmatig optreden dat alle voorschriften inzake veiligheid op zee en preventie van verontreiniging kracht bijzet. Het agentschap moet de Commissie bijstaan bij de voortdurende bijwerking van de communautaire wetgeving inzake veiligheid op zee en de noodzakelijke ondersteuning verschaffen voor een convergente en effectieve tenuitvoerlegging van die wetgeving in de gehele Gemeenschap. Het agentschap moet met name het algemene stelsel van havenstaatcontrole in de Gemeenschap helpen versterken en helpen bij het toezien op de op communautair niveau erkende classificatiebureaus.	Ongewijzigd
(4) Teneinde de doelstellingen waarvoor het agentschap is opgericht naar behoren te verwezenlijken, is het wenselijk dat het agentschap een aantal andere belangrijke taken verricht die erop gericht zijn de veiligheid op zee en de preventie van verontreiniging in de wateren van de Gemeenschap te verbeteren. Het agentschap moet geschikte opleidingsactiviteiten op het gebied van havenstaatcontrole en kwesties in verband met de vlaggenstaat organiseren. Het moet de Commissie en de lidstaten voorzien van objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie en gegevens over veiligheid op zee en preventie van verontreiniging, die hen in staat stellen alle noodzakelijke initiatieven te nemen om de getroffen maatregelen kracht bij te zetten en de doeltreffendheid ervan te beoordelen. Het moet samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie vergemakkelijken zoals bedoeld in de communautaire wetgeving inzake het Europese meldingssysteem voor het scheepvaartverkeer. Het moet samenwerken met de Commissie en de lidstaten bij activiteiten in verband met onderzoek naar ernstige scheepsongevallen in EU-wateren. Het moet de knowhow van de Gemeenschap betreffende de veiligheid op zee ter beschikking stellen van de staten die om toetreding verzoeken en het staat open voor deelneming van die landen.	
(5) Het agentschap zal betere samenwerking tussen de lidstaten bevorderen en de beste praktijken in de Gemeenschap ontwikkelen en verspreiden. Dit zal dan weer leiden tot versterking van het algemene systeem voor veiligheid op zee in de Gemeenschap en ook tot vermindering van het gevaar van scheepsongevallen, verontreiniging van de zee en verlies van mensenlevens op zee.	
(6) Voor een correcte uitvoering van de taken waarmee het agentschap is belast, is het wenselijk dat het personeel daarvan in de lidstaten inspectiebezoeken verricht om toezicht uit te oefenen op het functioneren van het communautaire systeem voor veiligheid op zee en preventie van verontreiniging.	
(7) Voor de contractuele aansprakelijkheid van het agentschap, waarvoor het recht geldt dat van toepassing is op de door het agentschap gesloten overeenkomst, is het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bevoegd uitspraak te doen overeenkomstig eventuele arbitrageclausules in de overeenkomst. Het Hof van Justitie is eveneens bevoegd in geschillen met betrekking tot vergoeding voor eventuele schade die uit de niet-contractuele aansprakelijkheid van het agentschap voortvloeit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(8) Teneinde doeltreffend zeggenschap te hebben over de taken van het agentschap, moeten de lidstaten de Commissie en het Europees Parlement vertegenwoordigd zijn in een raad van bestuur die is toegerust met de noodzakelijke bevoegdheden om de begroting vast te stellen, de uitvoering van de begroting te verifiëren, de passende financiële voorschriften vast te stellen, doorzichtige werkmethoden voor de besluitvorming door het agentschap vast te stellen, het werkprogramma goed te keuren en de uitvoerend directeur te benoemen.	(8) Teneinde doeltreffend zeggenschap te hebben over de taken van het agentschap, moeten de lidstaten en de Commissie vertegenwoordigd zijn in een raad van bestuur die is toegerust met de noodzakelijke bevoegdheden om de begroting vast te stellen, de uitvoering van de begroting te verifiëren, de passende financiële voorschriften vast te stellen, doorzichtige werkmethoden voor de besluitvorming door het agentschap vast te stellen, het werkprogramma goed te keuren en de uitvoerend directeur te benoemen.
(9) Voor de goede werking van het agentschap dient de uitvoerend directeur te beschikken over een hoge mate van onafhankelijkheid en flexibiliteit ten aanzien van de wijze waarop het interne functioneren van het agentschap dient te worden georganiseerd; daartoe neemt de uitvoerend directeur alle noodzakelijke maatregelen met het oog op de correcte uitvoering van het werkprogramma van het agentschap, stelt hij elk jaar een ontwerp van algemeen verslag op dat aan de raad van bestuur wordt voorgelegd, maakt hij ramingen van de inkomsten en uitgaven van het agentschap en implementeert hij de begroting.	Ongewijzigd
	(10) De begrotingsautoriteit heeft de afgelopen jaren, naarmate steeds meer gedecentraliseerde agentschappen werden opgericht, gestreefd naar verbetering van de transparantie van en de controle op het beheer van de aan hen toegewezen Gemeenschapsmiddelen.
(10) Om de volledige autonomie en onafhankelijkheid van het agentschap te waarborgen, wordt het noodzakelijk geacht aan het agentschap een eigen begroting toe te kennen die in essentie wordt betaald uit een bijdrage van de Gemeenschap,	(11) Om de volledige autonomie en onafhankelijkheid van het agentschap te waarborgen, wordt het noodzakelijk geacht aan het agentschap een eigen begroting toe te kennen die in essentie wordt betaald uit een bijdrage van de Gemeenschap,
HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:	Ongewijzigd
HOOFDSTUK I	
DOELSTELLINGEN EN TAKEN	
Artikel 1	
Doelstellingen	
1. Bij deze verordening wordt een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart, hierna „het agentschap" genoemd, opgericht, teneinde in de Gemeenschap een hoog, uniform en efficiënt niveau van veiligheid op zee en van preventie van verontreiniging te waarborgen.	1. Bij deze verordening wordt een Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart en de preventie van verontreiniging door schepen, hierna „het agentschap" genoemd, opgericht, teneinde in de Gemeenschap een hoog, uniform en efficiënt niveau van veiligheid op zee en van preventie van verontreiniging door schepen te waarborgen.
2. Het agentschap verstrekt de lidstaten en de Commissie de nodige technische en wetenschappelijke bijstand en een hoog niveau van deskundigheid, teneinde hen te helpen bij de correcte toepassing van de communautaire wetgeving op het gebied van de veiligheid op zee, bij de controle op de tenuitvoerlegging daarvan en bij de beoordeling van de doeltreffendheid van de ingevoerde maatregelen.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 2

Taken

1. Ten behoeve van de correcte verwezenlijking van de in artikel 1 vermelde doelstellingen wordt het agentschap met de volgende taken belast:

a) De Commissie bijstaan in de bijwerking van de communautaire wetgeving inzake de veiligheid op zee, met name in samenhang met de ontwikkeling van de internationale wetgeving ter zake. Deze taak omvat de analyse van onderzoekprojecten die op het gebied van de veiligheid op zee en de bescherming van het mariene milieu worden uitgevoerd.

b) De Commissie bijstaan in de efficiënte tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving inzake de veiligheid op zee in de gehele Gemeenschap. Met name dient het agentschap:

1. het algemene functioneren van het communautaire stelsel van toezicht door de havenstaat te controleren, met inbegrip van bezoeken aan de lidstaten, en de Commissie voorstellen aan de hand te doen voor mogelijke verbeteringen ter zake;

2. de Commissie de noodzakelijke technische bijstand te verstrekken om deel te nemen aan de werkzaamheden van de technische organen van het Memorandum van overeenstemming van Parijs inzake toezicht op schepen door de havenstaat;

3. de Commissie bij te staan op de volgende gebieden:

— de uitvoering van inspecties van op communautair niveau erkende of te erkennen classificatiebureaus, op basis van Richtlijn 94/57/EG van de Raad;

— onverminderd Richtlijn 94/57/EG, continue controle op de kwaliteit van de prestaties, op het stuk van veiligheid en preventie van verontreiniging, van erkende of te erkennen classificatiebureaus, op basis van Richtlijn 94/57/EG van de Raad;

— continue controle op de correcte tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving inzake de veiligheid van passagiersschepen, met name van de Richtlijnen 98/18/EG en 99/35/EG van de Raad;

— continue controle op de correcte tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/98/EG van de Raad inzake uitrusting van zeeschepen;

— uitvoering van alle andere taken waarmee de Commissie is belast krachtens de communautaire wetgeving inzake veiligheid op zee, met inbegrip van de communautaire wetgeving inzake scheepsbemanningen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
c) De Commissie en de lidstaten voorzien van objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie en gegevens over veiligheid op zee, die hen in staat stellen alle noodzakelijke maatregelen te nemen om de veiligheid op zee te verhogen en de doeltreffendheid van de ingevoerde maatregelen te beoordelen. Die taken omvatten het verzamelen, registreren en beoordelen van technische gegevens op het gebied van de veiligheid op zee en het zeeverkeer, alsook in verband met zowel door ongevallen als opzettelijk veroorzaakte verontreiniging van de zee, de systematische exploitatie van bestaande databanken, met inbegrip van kruisbestuiving, en eventueel de ontwikkeling van aanvullende databanken. Op basis van de verzamelde gegevens staat het agentschap de Commissie bij in de halfjaarlijkse publicatie van informatie over schepen die in havens van de Gemeenschap de toegang is ontzegd krachtens de richtlijn inzake het toezicht op schepen door de havenstaat. Op dezelfde basis staat het agentschap de Commissie en de lidstaten bij in hun streven naar verbetering van de identificatie en vervolging van schepen die illegale lozingen hebben verricht.	
d) Taken verrichten in verband met het toezicht op de scheepvaart en het zeeverkeer, zoals bedoeld in Richtlijn 2001/. . ./EG betreffende de opzet van een communautair monitoring-, controle- en informatiesysteem voor het zeeverkeer, teneinde de samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie op dit gebied te vergemakkelijken.	
e) In overleg met de Commissie en de lidstaten een gemeenschappelijke methodologie uitdenken voor onderzoeken naar scheepsongevallen binnen de Gemeenschap, de lidstaten steunen bij activiteiten met betrekking tot onderzoeken betreffende ernstige scheepsongevallen in de wateren die onder de soevereiniteit van de lidstaten vallen, alsmede analyseren van bestaande onderzoeksverslagen over ongevallen.	
f) Geschikte opleidingsactiviteiten organiseren op de gebieden die onder de bevoegdheden van de havenstaat en de vlaggenstaat vallen.	
g) Kandidaat-lidstaten technische steun verstrekken voor de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving op het gebied van de veiligheid op zee. Deze taak omvat de organisatie van geschikte opleidingsactiviteiten.	
2. Voor de uitvoering van de onder a), b) d) en g) bedoelde taken handelt het agentschap uitsluitend op verzoek van de Commissie. Naar gelang van de omstandigheden en uitsluitend op verzoek van de Commissie kan het agentschap alle andere specifieke taken verrichten.	2. Voor de uitvoering van de onder a), b) en d) bedoelde taken handelt het agentschap uitsluitend op verzoek van de Commissie. Naar gelang van de omstandigheden en uitsluitend op verzoek van de Commissie kan het agentschap alle andere specifieke taken verrichten.
Artikel 3	Ongewijzigd
Inspectiebezoeken in de lidstaten	
1. Voor het vervullen van de taken waarmee het is belast brengt het agentschap inspectiebezoeken aan de lidstaten. De nationale autoriteiten van de lidstaten vergemakkelijken het werk van het personeel van het agentschap met het oog op het vlotte verloop van de inspecties. De ambtenaren van het agentschap zijn gemachtigd:	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
a) de dossiers, gegevens, verslagen en alle andere relevante documenten te onderzoeken met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de communautaire regelgeving inzake veiligheid op zee en preventie van verontreiniging van de zee;	
b) kopieën of uittreksels te maken van deze dossiers, gegevens, verslagen en andere documenten;	
c) ter plaatse mondelinge toelichtingen te vragen;	
d) panden, grond of vervoermiddelen te betreden.	
2. Het agentschap stelt de betrokken lidstaat in kennis van het geplande bezoek, de identiteit van de gemachtigde ambtenaren en de aanvangsdatum. De ten behoeve van deze inspecties gemachtigde ambtenaren van het agentschap oefenen hun bevoegdheden uit na overlegging van een besluit van de uitvoerend directeur van het agentschap waarin het voorwerp en het doel van hun opdracht is vermeld.	
3. Na elk bezoek stelt het agentschap een verslag op dat aan de Commissie wordt verstrekt.	3. Na elk bezoek stelt het agentschap een verslag op dat aan de Commissie en de betrokken lidstaat wordt verstrekt.
Artikel 4	Ongewijzigd
Verspreiding en bescherming van informatie	
1. De in het kader van de toepassing van deze verordening door de Commissie en het agentschap verzamelde informatie is onderworpen aan Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ([1]).	
2. Ambtenaren en andere personeelsleden van het agentschap zijn gehouden, ook nadat zij niet langer in dienst zijn, geen informatie bekend te maken die onder het beroepsgeheim valt, met name informatie over ondernemingen, hun zakelijke relaties of hun kostencomponenten.	
HOOFDSTUK II	
INTERNE STRUCTUUR EN WERKING	
Artikel 5	
Rechtspersoonlijkheid, vestigingsplaats, plaatselijke kantoren	
1. Het agentschap is een orgaan van de Gemeenschap. Het agentschap heeft rechtspersoonlijkheid.	
2. De vestigingsplaats van het agentschap wordt uiterlijk zes maanden na de vaststelling van deze verordening door de bevoegde autoriteiten op voorstel van de Commissie gekozen.	

([1]) PB L 281 van 23.11.1995.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. In elke lidstaat geniet het agentschap de meest uitgebreide handelingsbevoegdheid welke aan rechtspersonen krachtens de wetgeving in de betreffende lidstaat wordt verleend. Op verzoek van de Commissie kan het agentschap besluiten in de lidstaten — met dier toestemming — de plaatselijke kantoren te vestigen die noodzakelijk zijn voor het vervullen van taken in verband met het toezicht op de scheepvaart en het zeeverkeer, met name om voor optimale verkeersvoorwaarden in de gevoelige zones te zorgen, zoals bedoeld in Richtlijn 2001/. . ./EG betreffende de opzet van een communautair monitoring-, controle- en informatiesysteem voor het zeeverkeer.

4. Het agentschap wordt vertegenwoordigd door zijn uitvoerend directeur.

Artikel 6

Personeel

1. De regelingen welke van toepassing zijn op de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, zijn van toepassing op het personeel van het agentschap. De raad van bestuur stelt, in overleg met de Commissie, de noodzakelijke uitvoeringsbepalingen vast.

2. Onverminderd artikel 16 worden de door het Statuut en door de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, aan het tot aanstelling bevoegde gezag toegekende bevoegdheden uitgeoefend door het agentschap voor wat betreft het personeel van het agentschap.

3. Het personeel van het agentschap bestaat enerzijds uit ambtenaren van de Gemeenschap die door de instellingen zijn gedetacheerd en aan het agentschap als tijdelijke medewerkers zijn toegewezen en anderzijds uit andere medewerkers die door het agentschap worden aangeworven.

Artikel 7

Voorrechten en immuniteiten

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het agentschap en op het personeel daarvan.

Artikel 8

Aansprakelijkheid

1. De contractuele aansprakelijkheid van het agentschap wordt beheerst door het recht dat van toepassing is op het betreffende contract.

2. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is bevoegd uitspraak te doen krachtens een arbitrageclausule in een door het agentschap gesloten contract.

3. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt het agentschap, in overeenstemming met de algemene beginselen welke de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben, alle door zijn diensten of door zijn personeelsleden bij de uitoefening van hun werkzaamheden veroorzaakte schade.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
4. Het Hof van Justitie heeft rechtsbevoegdheid in geschillen over de vergoeding van de in lid 3 bedoelde schade.	
5. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het agentschap wordt beheerst door de bepalingen van het Statuut of de regeling welke op hen van toepassing zijn.	
Artikel 9	
Talen	
1. Het taalstelsel van het agentschap wordt door de raad van bestuur bepaald.	
2. De voor het functioneren van het agentschap vereiste vertaaldiensten worden geleverd door het vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.	
Artikel 10	
Instelling en bevoegdheden van de raad van bestuur	
1. Het agentschap heeft een raad van bestuur.	
2. De raad van bestuur:	
a) benoemt overeenkomstig artikel 16 de uitvoerend directeur;	
b) keurt vóór 31 maart van elk jaar het algemene verslag van het agentschap over het voorafgaande jaar goed en zendt het toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;	
c) stelt vóór 30 oktober van elk jaar en na goedkeuring van de Commissie het werkprogramma van het agentschap voor het komende jaar vast en zendt het toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;	
d) stelt voor het begin van het begrotingsjaar de definitieve begroting van het agentschap vast, eventueel na aanpassing aan de communautaire bijdrage en andere ontvangsten van het agentschap;	
e) stelt procedures vast voor het nemen van besluiten door de uitvoerend directeur;	
f) verricht zijn taken met betrekking tot de begroting van het agentschap overeenkomstig de artikelen 19, 20 en 22;	f) verricht zijn taken met betrekking tot de begroting van het agentschap overeenkomstig de artikelen 19, 20 en 23;
g) treedt als tuchtraad op ten aanzien van de uitvoerend directeur en de in artikel 15, lid 3, bedoelde afdelingshoofden.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 11 **Samenstelling van de raad van bestuur**	
De raad van bestuur bestaat uit vier vertegenwoordigers van de Commissie en vier door de Commissie benoemde vertegenwoordigers van de nauwst betrokken bedrijfssectoren en hun plaatsvervangers. De duur van de ambtstermijn bedraagt vijf jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd.	De raad van bestuur bestaat uit één vertegenwoordiger van elke lidstaat, vier vertegenwoordigers van de Commissie en vier door de Commissie benoemde vertegenwoordigers van de nauwst betrokken bedrijfssectoren en hun plaatsvervangers. De duur van de ambtstermijn bedraagt vijf jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd. Vertegenwoordigers worden benoemd op basis van hun relevante ervaring en deskundigheid op het gebied van de veiligheid op zee.
Artikel 12 **Voorzitterschap van de raad van bestuur**	Ongewijzigd
1. De raad van bestuur kiest uit zijn leden een voorzitter en een vice-voorzitter. De vice-voorzitter vervangt ambtshalve de voorzitter wanneer deze is verhinderd zijn taken te verrichten.	
2. De ambtstermijn van de voorzitter en de vice-voorzitter bedraagt drie jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd.	2. De ambtstermijn van de voorzitter en de vice-voorzitter bedraagt vijf jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd.
Artikel 13 **Vergaderingen**	Ongewijzigd
1. De voorzitter roept de raad van bestuur in vergadering bijeen.	
2. De uitvoerend directeur van het agentschap neemt deel aan de beraadslagingen. Hij neemt niet aan de stemming deel.	
3. De raad van bestuur houdt eenmaal per jaar een gewone vergadering; daarnaast komt de raad van bestuur op initiatief van de voorzitter of op verzoek van de Commissie of van een derde van de lidstaten bijeen.	3. De raad van bestuur houdt eenmaal per jaar een gewone vergadering; daarnaast komt de raad van bestuur op initiatief van de voorzitter of op verzoek van de Commissie of van een derde van de lidstaten of van het Europees Parlement bijeen.
4. De raad van bestuur kan waarnemers uitnodigen tot het bijwonen van de vergaderingen.	Ongewijzigd
Artikel 14 **Stemming**	
1. De raad van bestuur neemt besluiten met een meerderheid van tweederde van de stemmen.	
2. Elk lid heeft één stem.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 15	
Taken en bevoegdheden van de uitvoerend directeur	
1. Het agentschap wordt geleid door zijn uitvoerend directeur, die van geen enkele regering of van enige andere instantie instructies verlangt of aanvaardt. Hij dient evenwel gevolg te geven aan alle instructies of verzoeken om bijstand die de Commissie formuleert in verband met de in artikel 2 genoemde taken.	
2. De uitvoerend directeur heeft de volgende taken en bevoegdheden:	
a) De uitvoerend directeur stelt het werkprogramma op en legt het na goedkeuring door de Commissie aan de raad van bestuur voor. Hij neemt de nodige maatregelen voor de uitvoering daarvan. Hij geeft gehoor aan alle verzoeken om bijstand van de Commissie.	
b) De uitvoerend directeur besluit tot uitvoering van inspectiebezoeken zoals bedoeld in artikel 3, na voorafgaande goedkeuring door de Commissie.	
c) De uitvoerend directeur neemt alle nodige maatregelen, waaronder de vaststelling van interne administratieve instructies en de bekendmaking van mededelingen, om het functioneren van het agentschap in overeenstemming met het bepaalde in deze verordening te waarborgen.	
d) De uitvoerend directeur organiseert een efficiënt toetsingssysteem teneinde de verwezenlijkingen van het agentschap te kunnen vergelijken met de operationele doelstellingen. Op basis hiervan stelt de uitvoerend directeur elk jaar een ontwerp van algemeen verslag op dat hij aan de raad van bestuur voorlegt. Hij voert een methode van geregelde evaluatie in die aan erkende vaknormen voldoet.	
e) De uitvoerend directeur oefent met betrekking tot het personeel de in artikel 6, lid 2, vermelde bevoegdheden uit.	
f) De uitvoerend directeur stelt overeenkomstig artikel 19 ramingen van de ontvangsten en uitgaven van het agentschap op en voert de begroting overeenkomstig artikel 20 uit.	
3. De uitvoerend directeur kan worden bijgestaan door een of meer afdelingshoofden. Indien de uitvoerend directeur afwezig of verhinderd is, neemt een van de afdelingshoofden zijn plaats in.	
Artikel 16	
Benoemingen bij het agentschap	
1. De uitvoerend directeur van het agentschap wordt op voordracht van de Commissie door de raad van bestuur benoemd. De bevoegdheid om de uitvoerend directeur te ontslaan berust bij de raad van bestuur.	1. De uitvoerend directeur van het agentschap wordt door de raad van bestuur benoemd. De Commissie kan een of meerdere kandidaten voordragen. De bevoegdheid om de uitvoerend directeur te ontslaan berust bij de raad van bestuur en de Commissie kan een voorstel in die zin doen.
2. De ambtstermijn van de uitvoerend directeur duurt vijf jaar. Deze ambtstermijn kan eenmaal worden verlengd.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 17	
Controle van de wettigheid	
1. Elke handeling van het agentschap kan door elke lidstaat, elk lid van de raad van bestuur of elke derde die er rechtstreeks en individueel door wordt geraakt, aan de Commissie worden voorgelegd met het oog op controle van de wettigheid ervan. De zaak moet bij de Commissie aanhangig worden gemaakt binnen een termijn van vijftien dagen, te rekenen vanaf de dag waarop de betwiste handeling de belanghebbende ter kennis is gebracht. De Commissie neemt binnen één maand een besluit. Indien binnen deze termijn geen besluit is genomen, wordt dit als een impliciet afwijzend besluit beschouwd.	
2. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op personeelsaangelegenheden.	
Artikel 18	
Deelneming van derde landen	
1. Het agentschap staat open voor deelneming van Europese landen die overeenkomsten met de Europese Gemeenschap hebben gesloten, waarbij zij op het onder deze verordening vallende gebied het Gemeenschapsrecht hebben aangenomen en toepassen.	
2. Krachtens de desbetreffende bepalingen van deze overeenkomsten zullen regelingen worden uitgewerkt die onder meer de aard en de omvang van en de nadere regels voor de deelneming van deze landen aan de werkzaamheden van het agentschap vastleggen, met inbegrip van bepalingen ten aanzien van financiële bijdragen en personeel.	
HOOFDSTUK III	
FINANCIËLE EISEN	
Artikel 19	
Begroting	
1. De ontvangsten van het agentschap bestaan uit:	
— een bijdrage van de Gemeenschap;	
— voor publicaties, opleiding en andere door het agentschap geleverde diensten in rekening gebrachte kosten.	
	2. De bijdragen van het agentschap aan de pensioenregeling worden rechtstreeks in de staat van ontvangsten van de begroting van de Commissie opgenomen.
2. De uitgaven van het agentschap bestaan uit personele, administratieve, infrastructurele en operationele kosten.	3. De uitgaven van het agentschap bestaan uit personele, administratieve, infrastructurele en operationele kosten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. De uitvoerend directeur stelt een raming op van de ontvangsten en uitgaven van het agentschap voor het volgende begrotingsjaar en zendt deze tezamen met een overzicht van de personeelsformatie naar de raad van bestuur.	4. De uitvoerend directeur stelt een raming op van de ontvangsten en uitgaven van het agentschap voor het volgende begrotingsjaar en zendt deze tezamen met een overzicht van de personeelsformatie naar de raad van bestuur.
4. De ontvangsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.	5. De ontvangsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.
5. De raad van bestuur stelt uiterlijk op 31 maart de ontwerpbegroting vast en zendt deze naar de Commissie. Op basis daarvan stelt de Commissie de relevante ramingen vast in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, dat zij overeenkomstig artikel 272 van het Verdrag zal voorleggen aan de Raad en het Europees Parlement.	6. De raad van bestuur stelt uiterlijk op 31 maart de ontwerpraming, met inbegrip van het voorlopige organigram en werkprogramma, vast en zendt deze naar de Commissie. Op basis daarvan stelt de Commissie de relevante ramingen vast in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, dat zij overeenkomstig artikel 272 van het Verdrag zal voorleggen aan de Raad en het Europees Parlement.
6. stelt de raad van bestuur de begroting van het agentschap vast en past deze waar nodig aan de bijdrage van de Gemeenschap aan.	7. Na vaststelling van de algemene begroting door de begrotingsautoriteit stelt de raad van bestuur de definitieve begroting en het werkprogramma van het agentschap vast en past deze waar nodig aan de bijdrage van de Gemeenschap aan. Hij doet deze onverwijld aan de Commissie en de begrotingsautoriteit toekomen.
	8. De goedkeuring van het organigram van het agentschap wordt bekrachtigd in de begroting van de Unie.
Artikel 20	Ongewijzigd
Uitvoering en controle van de begroting	
1. De uitvoerend directeur voert de begroting van het agentschap uit.	
2. De controle op het aangaan van betalingsverplichtingen en de betaling van alle uitgaven, alsmede de controle op de vaststelling en de inning van alle ontvangsten van het agentschap worden uitgevoerd door de Financieel Controleur van de Commissie.	
3. Uiterlijk op 31 maart van elk jaar legt de uitvoerend directeur aan de Commissie, de raad van bestuur en de Rekenkamer de gedetailleerde rekeningen van alle ontvangsten en uitgaven over het voorgaande begrotingsjaar voor. De Rekenkamer onderzoekt deze rekeningen overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag. De Rekenkamer publiceert elk jaar een verslag van de activiteiten van het agentschap.	
4. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de raad van bestuur de uitvoerend directeur van het agentschap decharge met betrekking tot de uitvoering van de begroting.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	Artikel 21 **Fraudebestrijding**
	1. Ter bestrijding van fraude, corruptie en andere illegale handelingen zijn de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) [1] onverminderd van toepassing.
	2. Het agentschap treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) [2] en stelt onverwijld de desbetreffende voorschriften vast die op alle medewerkers van het agentschap van toepassing zijn.
	3. De financieringsbesluiten alsmede alle contracten en uitvoeringsinstrumenten die uit die besluiten voortvloeien, stipuleren uitdrukkelijk dat de Rekenkamer en het OLAF, indien nodig, bij de begunstigden van middelen van het agentschap en bij de tussenpersonen die deze middelen verdelen, tot controle ter plaatse kunnen overgaan.
Artikel 21	*Artikel 22*
Evaluatie	Ongewijzigd
1. Binnen vijf jaar nadat het agentschap een begin heeft gemaakt met de uitvoering van zijn taken, het agentschap tot een onafhankelijke evaluatie van de tenuitvoerlegging van deze verordening.	1. Binnen vijf jaar nadat het agentschap een begin heeft gemaakt met de uitvoering van zijn taken, geeft het agentschap opdracht tot een onafhankelijke externe evaluatie van de tenuitvoerlegging van deze verordening. De Commissie verstrekt het agentschap alle gegevens welke het voor deze evaluatie relevant acht.
2. Bij de evaluatie wordt nagegaan welk effect deze verordening, het agentschap en zijn werkmethoden hebben gehad op de totstandkoming van een hoog niveau van veiligheid op zee. De raad van bestuur stelt in overleg met de Commissie een specifieke opdracht vast.	2. Bij de evaluatie wordt nagegaan welk effect deze verordening, het agentschap en zijn werkmethoden hebben gehad op de totstandkoming van een hoog niveau van veiligheid op zee. De raad van bestuur stelt in overleg met de Commissie een specifieke opdracht vast. In de evaluatie wordt rekening gehouden met de standpunten van de betrokkenen, zowel op communautair als op nationaal niveau. Deze evaluatie wordt verricht na raadpleging van de betrokken partijen.
3. De raad van bestuur ontvangt de resultaten van de evaluatie en doet aanbevelingen met het oog op wijzigingen in deze verordening, het agentschap en de werkmethoden aan de Commissie. De resultaten van de evaluatie en de aanbevelingen worden bekendgemaakt.	3. De raad van bestuur ontvangt de resultaten van de evaluatie en doet aanbevelingen met het oog op wijzigingen in deze verordening, het agentschap en de werkmethoden aan de Commissie, die deze aan de Raad en het Europees Parlement doorgeeft. Indien nodig, wordt een werkprogramma met tijdschema opgenomen. De resultaten van de evaluatie en de aanbevelingen worden bekendgemaakt.

[1] PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

[2] PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 22	*Artikel 23*
Financiële bepalingen	Ongewijzigd
De raad van bestuur stelt na verkrijging van de goedkeuring van de Commissie en het advies van de Rekenkamer het Financieel Reglement van het agentschap vast, waarin met name de wijze van opstelling en uitvoering van de begroting van het agentschap wordt geregeld, in overeenstemming met artikel 142 van het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Europese Unie.	
HOOFDSTUK IV	
SLOTBEPALINGEN	
Artikel 23	*Artikel 24*
Aanvang van de werking van het agentschap	Ongewijzigd
Het agentschap vangt binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze verordening zijn werkzaamheden aan.	
Artikel 24	*Artikel 25*
Inwerkingtreding	Ongewijzigd
Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.	

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC)

(2002/C 103 E/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 754 def. — 2001/0293(COD)

(Door de Commissie ingediend op 13 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om de haar toevertrouwde taken te kunnen uitvoeren, met name na de Europese Raden van Lissabon en Nice die respectievelijk in maart en december 2000 zijn gehouden, moet de Commissie van de inkomensverdeling en van het niveau en de structuur van armoede en sociale uitsluiting in de lidstaten op de hoogte worden gehouden.

(2) Door de ontwikkeling van de Gemeenschap en de werking van de interne markt is er, voor betrouwbare en zinvolle vergelijkingen tussen de lidstaten, meer behoefte aan vergelijkbare en actuele transversale en longitudinale gegevens over de inkomensverdeling en over het niveau en de structuur van armoede en sociale uitsluiting, die voornamelijk in de context van het „Communautair actieprogramma ter aanmoediging van samenwerking tussen lidstaten ter bestrijding van sociale uitsluiting" en als input voor de structurele indicatoren van de Commissie moeten worden gebruikt.

(3) Het Europees Parlement en de Raad hebben in hun besluit tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter aanmoediging van samenwerking tussen lidstaten ter bestrijding van sociale uitsluiting onder actie 1.2 van onderdeel 1, „Analyse van de sociale uitsluiting", de voorwaarden vastgelegd die nodig zijn voor de financiering van maatregelen inzake de verzameling en verspreiding van vergelijkbare statistieken en met name voor de verbetering van enquêtes en analyses inzake armoede en sociale uitsluiting.

(4) De beste manier om de situatie op het gebied van inkomen, armoede en sociale uitsluiting te beoordelen is de opstelling van communautaire statistieken met geharmoniseerde methoden en definities.

(5) Om wijzigingen in de inkomensverdeling en in het niveau en de structuur van de sociale uitsluiting weer te geven moeten de statistieken elk jaar worden bijgewerkt.

(6) Voor het onderzoek naar belangrijke sociale vraagstukken, en met name naar nieuwe vraagstukken die specifiek onderzoek vereisen, heeft de Commissie transversale en longitudinale microgegevens op het niveau van huishoudens en personen nodig.

(7) De productie van actuele en vergelijkbare jaarlijkse transversale gegevens over inkomens en sociale uitsluiting is prioritair.

(8) Flexibiliteit bij het gebruik van databronnen, en met name bij het gebruik van bestaande nationale bronnen, ongeacht of het hierbij om enquêtes of registers gaat, en van nationale steekproefopzetten, moet worden aangemoedigd en de integratie van nieuwe bronnen in bestaande nationale statistische stelsels moet worden bevorderd.

(9) Verordening (EG) nr. . . ./. . . van de Commissie van . . . tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek, wat de toegang tot vertrouwelijke gegevens voor wetenschappelijke doelen betreft noemt de voorwaarden waaronder toegang kan worden verleend tot vertrouwelijke gegevens die naar de communautaire instantie zijn verzonden, zodat voor wetenschappelijke doelen statistische conclusies kunnen worden getrokken.

(10) De productie van specifieke communautaire statistieken valt onder de in Verordening (EG) nr. 322/97 van 17 februari 1997 van de Raad betreffende de communautaire statistiek [1] uiteengezette regels.

(11) Aangezien de ter uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen beheersmaatregelen in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [2] zijn, moeten zij worden goedgekeurd volgens de beheersprocedure in artikel 4 van dat besluit.

(12) In overeenstemming met artikel 3 van Besluit 89/382/EEG, Euratom [3] is het Comité statistisch programma (CSP) geraadpleegd,

---

[1] PB L 52 van 22.2.1997, blz. 61.

[2] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

[3] PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van deze verordening is de vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor de systematische productie van een communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (hierna EU-SILC genoemd), die vergelijkbare en actuele transversale en longitudinale gegevens over de inkomens en het niveau en de structuur van armoede en sociale uitsluiting op nationaal en Europees niveau omvat.

Artikel 2

Definities

In deze verordening gelden de volgende definities:

a) „communautaire statistieken": heeft de betekenis die er in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 322/97 aan is gegeven;

b) „productie van statistieken": heeft de betekenis die er in Verordening (EG) nr. 322/97 aan is gegeven;

c) „enquêtejaar": het jaar waarin de enquête, of het grootste deel ervan, wordt gehouden;

d) „veldwerkperiode": de periode waarin de enquêtegegevens worden verzameld;

e) „referentieperiode": de periode waarop een bepaald gegeven betrekking heeft;

f) „particulier huishouden": een alleenstaande of een groep personen die samen in dezelfde particuliere woning wonen en hun uitgaven, waaronder die voor de noodzakelijke levensbehoeften, delen.

Voor lidstaten die een huishouden in hun nationaal statistisch stelsel anders definiëren, zijn kleine afwijkingen van deze gemeenschappelijke definitie toegestaan, voorzover die de vergelijkbaarheid slechts marginaal beïnvloeden.

De invloed op de vergelijkbaarheid van afwijkingen van de gemeenschappelijke definitie wordt toegelicht in een verslag over de kwaliteit;

g) „transversale gegevens": gegevens die betrekking hebben op een bepaald tijdstip of een bepaalde periode. Zij kunnen door transversale steekproefenquêtes met of zonder roterende steekproef of door zuiver panelonderzoek (mits de transversale representativiteit gewaarborgd is) worden verkregen en met registergegevens (gegevens over personen, huishoudens of woningen in een administratief of statistisch register op eenheidsniveau) worden gecombineerd;

h) „longitudinale gegevens": gegevens betreffende veranderingen in de tijd van een individueel kenmerk dat gedurende een bepaalde tijd periodiek is geobserveerd. Zij kunnen worden verkregen door transversale enquêtes met een roterende steekproef waarbij de geselecteerde personen worden gevolgd of door zuiver panelonderzoek, en met registergegevens worden gecombineerd;

i) „personen in de steekproef": personen die voor de eerste ronde van een longitudinaal panel voor de steekproef zijn geselecteerd. Het kan gaan om alle leden van een eerste steekproef van huishoudens of om een representatieve steekproef van individuen in een enquête bij personen;

j) „primaire doelgebieden": gebieden waarvoor elk jaar gegevens worden verzameld;

k) „secundaire doelgebieden": gebieden waarvoor minstens om de vier jaar gegevens worden verzameld;

l) „bruto-inkomen": totaal inkomen van het huishouden in een bepaalde inkomstenreferentieperiode, voor aftrek van inkomstenbelasting, normale vermogensbelasting, verplichte sociale premies ten laste van de werknemers en sociale premies ten laste van de werkgevers, maar na overdrachten binnen het huishouden;

m) „beschikbaar inkomen": bruto-inkomen minus inkomstenbelasting, normale vermogensbelasting en verplichte sociale premies ten laste van de werknemers en sociale premies ten laste van de werkgevers.

Artikel 3

Toepassingsgebied

De EU-SILC heeft betrekking op vergelijkbare en actuele transversale gegevens over inkomen, armoede, sociale uitsluiting en andere levensomstandigheden, alsmede op longitudinale gegevens, die zijn beperkt tot inkomen, arbeid en een klein aantal niet-monetaire indicatoren van de sociale uitsluiting.

Artikel 4

Referentieperiode

1. De transversale en longitudinale gegevens worden jaarlijks vanaf 2003 verzameld of, in het geval van registers, samengesteld. Binnen elke lidstaat worden zij in de mate van het mogelijke elk jaar op hetzelfde moment verzameld.

2. Bij wijze van uitzondering is het Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk toegestaan om de jaarlijkse transversale en longitudinale dataverzameling pas te starten in 2004 op voorwaarde dat zij voor deze overgangsperiode vergelijkbare gegevens indienen die vereist zijn door de Commissie voor de indicatoren in de domeinen waar de open coördinatiemethode bij de raad overeengekomen is.

3. De inkomstenreferentieperiode bedraagt twaalf maanden. Dit kan een vaste periode van twaalf maanden (bijvoorbeeld het vorige fiscale of kalenderjaar) of een mobiele periode van twaalf maanden (bijvoorbeeld de twaalf maanden voorafgaand aan het interview) zijn.

Voor lidstaten met andere gewoonten in hun nationaal statistisch stelsel zijn kleine afwijkingen van deze definitie toegestaan, voorzover die de vergelijkbaarheid slechts marginaal beïnvloeden.

De invloed op de vergelijkbaarheid van afwijkingen van de gemeenschappelijke definitie wordt toegelicht in het in artikel 16 genoemde verslag over de kwaliteit.

4. Om ervoor te zorgen dat het tijdsverschil tussen de inkomens- en de actuele variabelen zo klein mogelijk is, wordt bij gebruik van een vaste inkomstenreferentieperiode het veldwerk voor de enquête uitgevoerd in een korte periode die zo dicht mogelijk bij de inkomstenreferentieperiode of bij de belastingaangifteperiode ligt.

Artikel 5

Kenmerken van de gegevens

1. Om multidimensionale analyses op het niveau van huishoudens en personen, en met name analyses van nieuwe, specifiek onderzoek vereisende belangrijke sociale vraagstukken mogelijk te maken, moeten alle transversale gegevens over huishoudens en personen aan elkaar kunnen worden gerelateerd.

Evenzo moeten alle longitudinale gegevens over huishoudens en personen aan elkaar kunnen worden gerelateerd.

De longitudinale microgegevens hoeven niet aan de transversale microgegevens te kunnen worden gerelateerd.

Het longitudinale onderzoek moet ten minste vier jaar omvatten.

2. Om de enquêtedruk te verlichten, de toerekening van de inkomsten mogelijk te maken en de kwaliteit van de gegevens te testen krijgen de nationale instanties overeenkomstig Verordening (EG) nr. 322/97 toegang tot de administratieve databronnen terzake.

Artikel 6

Vereiste gegevens

1. De primaire doelgebieden en de desbetreffende referentieperioden waarvoor transversale en longitudinale gegevens vereist zijn, zijn in bijlage I vermeld.

2. De secundaire doelgebieden worden vanaf 2004 jaarlijks uitsluitend in het transversale gedeelte opgenomen. Zij worden volgens de procedure in artikel 14 vastgesteld. Elk jaar wordt één secundair doelgebied bestreken.

Artikel 7

Verzameleenheid

1. De referentiepopulatie voor de EU-SILC omvat alle particuliere huishoudens en hun leden die op het moment van de gegevensverzameling op het grondgebied van de lidstaat wonen.

2. De voornaamste verzamelde informatie betreft:

a) particuliere huishoudens, waaronder gegevens over grootte en samenstelling van het huishouden en basiskenmerken van de huidige leden;

b) personen van zestien jaar of ouder.

3. De verzameleenheid en de verzamelmethode voor de gegevens over de huishoudens en de personen zijn in bijlage I vermeld.

Artikel 8

Regels voor steekproeftrekking en opsporing

1. De transversale en longitudinale gegevens worden aan de hand van nationaal representatieve kanssteekproeven verkregen.

2. Voor het longitudinale onderzoek worden de personen die in de eerste steekproef zijn opgenomen voor de duur van het panelonderzoek gevolgd. Elke persoon in de steekproef die binnen de landsgrenzen naar een particulier huishouden verhuist, wordt in de nieuwe woonplaats opgezocht volgens de opsporingsregels en -procedures die overeenkomstig artikel 14 worden vastgesteld.

Artikel 9

Steekproefomvang

1. De minimale effectieve steekproefomvang, die gebaseerd is op diverse statistische en praktische overwegingen en de nauwkeurigheidseisen voor de belangrijkste variabelen, wordt in de tabel in bijlage II vermeld.

2. De steekproefomvang voor het longitudinale onderzoek komt voor elk paar opeenvolgende jaren overeen met het aantal huishoudens waarvan alle of ten minste de meeste leden van zestien jaar of ouder in beide jaren met succes zijn ondervraagd.

3. Sommige lidstaten die voor inkomens- en andere gegevens registers gebruiken, kunnen voor de interviews in plaats van een steekproef van volledige huishoudens een steekproef van personen gebruiken. De minimale effectieve steekproefomvang, uitgedrukt in het aantal uitvoerige persoonlijke enquêtes, bedraagt 75 % van de in kolommen 3 en 4 van de tabel in bijlage II genoemde cijfers voor respectievelijk de transversale en de longitudinale gegevens.

Het huishouden van elke persoon in de steekproef wordt eveneens ondervraagd, waarbij het inkomen en alle andere niet in het interview opgenomen gegevens voor het huishouden en voor al zijn leden uit registers worden afgeleid.

Artikel 10

Indiening van de gegevens

1. De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) in de vorm van bestanden met microgegevens gewogen transversale en longitudinale gegevens die volledig gecontroleerd, opgeschoond en bijgevuld zijn (d.m.v. imputatie) met betrekking tot het inkomen.

De lidstaten dienen de gegevens in elektronische vorm en in een passend, door de Commissie voor te stellen technisch formaat in.

2. Voor het transversale gedeelte dienen de lidstaten de bestanden met microgegevens voor het enquêtejaar n bij voorkeur binnen tien maanden na de gegevensverzameling bij de Commissie (Eurostat) in. De uiterste termijn voor de indiening van de microgegevens bij Eurostat is 31 oktober van jaar n + 1 voor lidstaten waar de gegevens op het eind van jaar n, via doorlopende enquêtes of aan de hand van registers worden verzameld en 1 september van jaar n + 1 voor de andere lidstaten.

Bij wijze van uitzondering kunnen de bestanden met transversale microgegevens voor 2003 tot 31 december 2004 bij de Commissie (Eurostat) worden ingediend.

Samen met de bestanden met microgegevens verstrekken de lidstaten indicatoren van de sociale cohesie, die zijn gebaseerd op de transversale gegevens van jaar n. Deze indicatoren worden opgenomen in het jaarlijkse voorjaarsverslag van jaar n + 2 aan de Europese Raad.

3. Voor het longitudinale onderzoek dienen de lidstaten de bestanden met microgegevens tot en met jaar n bij voorkeur binnen vijftien maanden na afronding van het veldwerk bij de Commissie (Eurostat) in. De uiterste termijn voor indiening van de microgegevens bij Eurostat is eind maart van jaar n + 2 voor elk jaar vanaf het tweede EU-SILC-jaar. De eerste gegevens (longitudinale gegevens voor de onderzoeksjaren 2003 en 2004) worden vóór eind maart 2006 ingediend. De volgende gegevens betreffen de eerste drie onderzoeksjaren, 2003-2005. Daarna worden elk jaar longitudinale gegevens (indien nodig met revisies ten opzichte van vorige versies) voor de voorgaande vier onderzoeksjaren ingediend.

Artikel 11

Publicatie

Voor het transversale onderzoek publiceert de Commissie (Eurostat) op basis van de in jaar n verzamelde gegevens vóór eind juni van jaar n + 2 een transversaal jaarverslag op communautair niveau.

Bij wijze van uitzondering publiceert Eurostat het transversale verslag op communautair niveau voor het eerste EU-SILC-jaar (verzameling in 2003) vóór september 2005.

Artikel 12

Toegang voor wetenschappelijke doelen tot vertrouwelijke EU-SILC-gegevens

1. Voor wetenschappelijke doelen kan de communautaire instantie (Eurostat) overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [van ... tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek, wat de toegang tot vertrouwelijke gegevens voor wetenschappelijke doelen betreft,] toegang tot de EU-SILC-microgegevens verlenen.

2. Voor het transversale onderzoek worden de bestanden met in jaar n verzamelde microgegevens op communautair niveau vóór eind februari van jaar n + 2 voor wetenschappelijke doelen ter beschikking gesteld.

Bij wijze van uitzondering worden de bestanden met transversale microgegevens op communautair niveau voor 2003 vóór eind april 2005 voor wetenschappelijke doelen ter beschikking gesteld.

3. Voor het longitudinale onderzoek worden de bestanden met tot en met jaar n verzamelde microgegevens op communautair niveau vóór eind juli van jaar n + 2 voor wetenschappelijke doelen ter beschikking gesteld.

De eerste publicatie van longitudinale microgegevens op communautair niveau betreft 2003 en 2004 en vindt eind juli 2006 plaats. De tweede publicatie, in juli 2007, betreft de jaren 2003-2005. Daarna worden elk jaar in juli longitudinale gegevens voor de recentste vier beschikbare jaren gepubliceerd.

Artikel 13

Financiering

1. Voor de eerste vier jaar waarvoor de in deze verordening bedoelde gegevens worden verzameld, draagt de Gemeenschap financieel in de uitvoeringskosten van de lidstaten bij.

2. De jaarlijks voor de in lid 1 bedoelde financiële bijdrage toegewezen kredieten worden tijdens de jaarlijkse begrotingsprocedures vastgelegd.

3. De begrotingsautoriteit legt de voor elk jaar beschikbare kredieten vast.

Artikel 14

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom opgerichte Comité statistisch programma, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de beheersprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG, met inachtneming van artikel 7 en artikel 8, van toepassing.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is 3 maanden.

Artikel 15

Uitvoeringsmaatregelen

1. De ter uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen, waaronder maatregelen in verband met economische en technische veranderingen, worden ten minste negen maanden voor het begin van het enquêtejaar volgens de procedure van artikel 14 vastgesteld. Dergelijke maatregelen betreffen:

a) de opstelling van de lijst van primaire doelvariabelen in elk gebied voor het transversale onderzoek en de lijst van doelvariabelen voor het longitudinale onderzoek, waaronder de specificatie van de codes van de variabelen en het technische formaat van de bij Eurostat in te dienen bestanden;

b) de gedetailleerde inhoud van het verslag over de kwaliteit;

c) de bijwerking van de definities, met name de uitwerking van de definities van inkomen in artikel 2, onder l) en m) (inclusief het tijdsschema voor de opneming van de diverse componenten);

d) de steekproeftrekking, inclusief de opsporingsregels;

e) het veldwerk;

f) de lijst van secundaire doelgebieden en -variabelen.

2. Bij wijze van uitzondering op de bepalingen in lid 1 worden de ter uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen, waaronder die in verband met economische en technische veranderingen voor de gegevensverzameling in 2003, ten minste zes maanden voor het begin van het enquêtejaar vastgesteld en betreffen deze alleen de punten a) tot en met e) van lid 1.

3. Het interview over de primaire en secundaire doelvariabelen van het transversale onderzoek, inclusief het interview van het huishouden en de individuele personen, mag in elk land gemiddeld ten hoogste een uur duren.

Artikel 16

Verslagen

Vóór het einde van jaar n + 2, zoals gedefinieerd in artikel 10, lid 2, dienen de lidstaten voor enquêtejaar n een verslag in over de kwaliteit van het transversale en het longitudinale onderzoek, waarin in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de interne nauwkeurigheid. Bij wijze van uitzondering betreft het verslag voor 2003 alleen het transversale onderzoek.

De Commissie (Eurostat) publiceert vóór 30 juni van jaar n + 3 een vergelijkend verslag over de kwaliteit van het transversale en het longitudinale onderzoek in enquêtejaar n. Bij wijze van uitzondering betreft het verslag voor 2003 alleen het transversale onderzoek.

Uiterlijk op 31 december 2007 legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag over de werkzaamheden ingevolge deze verordening voor.

Artikel 17

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

PRIMAIRE GEBIEDEN VOOR HET TRANSVERSALE ONDERZOEK EN GEBIEDEN VOOR HET LONGITUDINALE ONDERZOEK

1. **Gegevens over de huishoudens**

Eenheid (personen of huishoudens)	Verzamelmethode	Onderwerp	Gebied	Referentieperiode	Transversaal (X) of longitudinaal (L) gebied
Huishouden	Persoonlijk interview met een lid van het huishouden van 16 jaar of ouder of uittreksel uit registers	Basisgegevens	Basisgegevens over het huishouden	Actueel	X, L
		Inkomen	Totaal inkomen van het huishouden (bruto en beschikbaar)	Inkomstenreferentieperiode	X, L
			Componenten van het bruto-inkomen van het huishouden	Inkomstenreferentieperiode	X, L
		Sociale uitsluiting	Betalingsachterstanden	Afgelopen twaalf maanden	X, L
			Niet-monetaire indicatoren van armoede bij huishoudens	Actueel	X, L
			Fysieke en sociale omgeving	Actueel	X
		Huisvesting	Basisgegevens over de woonomstandigheden	Actueel	X, L
			Voorzieningen in de woning	Actueel	X
			Huisvestingskosten	Actueel	X

2. **Persoonsgegevens**

Eenheid (personen of huishoudens)	Verzamelmethode	Onderwerp	Gebied	Referentieperiode	Transversaal (X) of longitudinaal (L) gebied
Alle personen jonger dan 16 jaar	Persoonlijk interview met een lid van het huishouden van 16 jaar of ouder of uittreksel uit registers	Basisgegevens	Demografische gegevens	Actueel	X, L
Voormalige leden van het huishouden			Demografische gegevens	Inkomstenreferentieperiode	L
Alle personen in het huishouden van 16 jaar of ouder	Persoonlijk interview met een lid van het huishouden van 16 jaar of ouder (bij wijze van uitzondering een vervanger bij tijdelijke afwezigheid of onbekwaamheid) of uittreksel uit registers	Inkomen	Persoonlijk bruto-inkomen, totaal en componenten op individueel niveau	Inkomstenreferentieperiode	X, L
	Bij voorkeur persoonlijk interview, maar vervanger via normale procedure mogelijk, of uittreksel uit registers	Basisgegevens	Basisgegevens over de persoon	Actueel	X, L
			Demografische gegevens	Actueel	X, L
		Onderwijs	Onderwijs	Actueel	X, L
		Arbeidssituatie	Basisgegevens over de arbeidssituatie	Actueel/inkomstenreferentieperiode	X, L
			Tweede baan	Actueel	X

Eenheid (personen of huishoudens)	Verzamelmethode	Onderwerp	Gebied	Referentieperiode	Transversaal (X) of longitudinaal (L) gebied
Ten minste een lid van het huishouden van 16 jaar of ouder (de persoon in de steekproef)	Persoonlijk interview met de betrokkenen (bij wijze van uitzondering een vervanger) of uittreksel uit registers	Gezondheid	Gezondheid	Actueel	X, L
			Toegang tot gezondheidszorg	Voorbije 12 maanden	X
		Arbeidssituatie	Gedetailleerde arbeidsinformatie	Actueel	X, L
			Arbeidsgeschiedenis	Loopbaan	L
			Kalender van bezigheden	Inkomstenreferentieperiode	L

BIJLAGE II

MINIMALE EFFECTIEVE STEEKPROEFOMVANG

	Huishoudens		Persoonlijke interviews	
	transversaal	longitudinaal	transversaal	longitudinaal
	1	2	3	4
België	4 750	3 500	8 750	6 500
Denemarken	4 250	3 250	7 250	5 500
Duitsland	8 250	6 000	14 500	10 500
Griekenland	4 750	3 500	10 000	7 250
Spanje	6 500	5 000	16 000	12 250
Frankrijk	7 250	5 500	13 500	10 250
Ierland	3 750	2 750	8 000	6 000
Italië	7 250	5 500	15 500	11 750
Luxemburg	3 250	2 500	6 500	5 000
Nederland	5 000	3 750	8 750	6 500
Oostenrijk	4 500	3 250	8 750	6 250
Portugal	4 500	3 250	10 500	7 500
Finland	4 000	3 000	6 750	5 000
Zweden	4 500	3 500	7 500	5 750
Verenigd Koninkrijk	7 500	5 750	13 750	10 500
	80 000	60 000	156 000	116 500

NB:

De tabel geeft de effectieve steekproefomvang aan. Dit is de vereiste omvang voor enquêtes met enkelvoudige aselecte steekproeftrekking (effect steekproefplan = 1,0). Ter compensatie van alle soorten non-respons moet de werkelijke steekproef groter zijn naarmate het effect van het steekproefplan groter is dan 1,0. Bovendien heeft de steekproefomvang betrekking op het aantal geldige huishoudens, d.w.z. huishoudens waarvoor, en waarvoor voor alle leden, alle of bijna alle vereiste informatie is verkregen.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot bevordering van het gebruik van biotransportbrandstoffen

(2002/C 103 E/13)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 547 def. — 2001/0265(COD)

(Door de Commissie ingediend op 17 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Europese Raad van Göteburg van 15 en 16 juni 2001 heeft een communautaire strategie voor duurzame ontwikkeling vastgesteld die een aantal maatregelen omvat, waaronder de ontwikkeling van biobrandstoffen.

(2) Natuurlijke hulpbronnen, waarvan volgens artikel 174, lid 1, van het Verdrag behoedzaam en rationeel gebruik moet worden gemaakt, omvatten olie, aardgas en vaste brandstoffen, die als energiebron van essentieel belang zijn, maar ook de belangrijkste bronnen van koolstofdioxide-emissies vormen.

(3) De vervoerssector neemt meer dan 30 % van het eindverbruik van energie in de Gemeenschap voor zijn rekening en groeit, een tendens die zich waarschijnlijk nog zal versterken, en de uitstoot van koolstofdioxide houdt hiermee gelijke tred.

(4) Een intensiever gebruik van biotransportbrandstoffen is een onderdeel van het pakket maatregelen dat vereist is ter naleving van het Protocol van Kyoto, alsook van enig ander beleidspakket ter nakoming van verdere verplichtingen.

(5) Een intensiever gebruik van biotransportbrandstoffen is een van de instrumenten waarmee de Gemeenschap invloed kan uitoefenen op de mondiale transportbrandstofmarkt en daarmee op de zekerheid van de energievoorziening op middellange en lange termijn.

(6) Bevordering van het gebruik van biobrandstoffen met inachtneming van een goede landbouwpraktijk zal nieuwe kansen voor duurzame plattelandsontwikkeling scheppen in het kader van een meer marktgericht gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(7) In zijn resoluties van 8 juni 1998 [1] en 5 december 2000 heeft de Raad zijn steun gegeven aan de strategie en het actieplan voor duurzame energiebronnen van de Commissie en heeft hij aangedrongen op specifieke maatregelen in de sector biobrandstoffen.

(8) In zijn resolutie van 18 juni 1998 [2] heeft het Europees Parlement erop aangedrongen het marktaandeel van biobrandstoffen binnen vijf jaar tot 2 % te verhogen door middel van een pakket maatregelen dat onder andere voorziet in belastingvrijstelling en in de vaststelling van een verplicht percentage biobrandstoffen voor de oliemaatschappijen.

(9) Welke methode het meest geschikt is om op nationaal niveau het marktaandeel van biobrandstoffen op te voeren is afhankelijk van de beschikbaarheid van hulpbronnen en grondstoffen, het nationale beleid ter bevordering van biobrandstoffen en eventuele fiscale regelingen, en de keuze daarvan dient bijgevolg zoveel mogelijk te worden overgelaten aan de oliemaatschappijen en andere betrokken partijen.

(10) Nationale beleidsinitiatieven ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen mogen er niet toe leiden dat het vrije verkeer van brandstoffen die aan de in de communautaire wetgeving vastgestelde geharmoniseerde milieuspecificaties voldoen, wordt belemmerd.

(11) Het zal echter moeilijk zijn het aandeel verkochte biobrandstoffen boven een bepaald niveau te brengen zonder maatregelen om deze in fossiele brandstoffen bij te mengen. Bijgevolg moeten de lidstaten streven naar een minimum bijmengingspercentage van 1 % biobrandstoffen in de in de Gemeenschap op de markt gebrachte minerale oliën. Dit percentage zal worden aangepast op basis van het aandeel van biobrandstoffen in verhouding tot de verschillende in de lidstaten op de markt gebrachte brandstoffen, alsook op basis van nader onderzoek.

(12) Daar de doelstelling van het overwogen optreden, te weten de invoering van algemene beginselen inzake een minimumpercentage aan biobrandstoffen dat op de markt moet worden gebracht en gedistribueerd, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang van het optreden beter op communautair niveau kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

---

[1] PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

[2] PB C 210 van 6.7.1998, blz. 215.

(13) Er dient te worden voorzien in de mogelijkheid om de lijst van biobrandstoffen en het percentage van de duurzame component alsmede het schema voor de introductie van biobrandstoffen op de markt voor transportbrandstoffen snel te kunnen aanpassen aan de technische vooruitgang en aan de resultaten van een milieueffectbeoordeling over de eerste fase van die introductie.

(14) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt een minimumpercentage aan biobrandstoffen vastgesteld waarmee in elke lidstaat dieselolie of benzine voor vervoersdoeleinden moet worden vervangen.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

   a) „biobrandstoffen": vloeibare of gasvormige transportbrandstof die is gewonnen uit biomassa;

   b) „biomassa": de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval;

   c) „energie-inhoud": de calorische benedenwaarde van een brandstof.

2. De in deel A van de bijlage vermelde producten worden als biobrandstoffen beschouwd.

Artikel 3

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat uiterlijk op 31 december 2005 het aandeel van de op hun markten verkochte biobrandstoffen minimaal 2 %, berekend op basis van de energie-inhoud, van de totale voor vervoersdoeleinden op hun markten verkochte hoeveelheid benzine en dieselolie bedraagt en dat dit aandeel vervolgens wordt verhoogd, daarbij strevend naar een minimumbijmengingsniveau, volgens het in deel B van de bijlage opgenomen schema.

2. Biobrandstoffen kunnen beschikbaar worden gesteld in de vorm van:

   a) zuivere biobrandstoffen;

   b) biobrandstoffen die in derivaten van minerale oliën zijn bijgemengd met inachtneming van de toepasselijke Europese normen inzake de technische specificaties van transportbrandstoffen (EN 228 en EN 590);

   c) van biobrandstoffen afgeleide vloeistoffen, zoals ETBE (ethyl-tertiair-butylether), waarbij het in deel A van de bijlage aangegeven percentage dat als biobrandstof wordt aangemerkt van toepassing is.

3. De lidstaten zien toe op het effect van het gebruik van dieselbrandstof waarin meer dan 5 % biobrandstoffen is bijgemengd door niet-aangepaste voertuigen en treffen indien nodig maatregelen om ervoor te zorgen dat de desbetreffende communautaire wetgeving inzake emissienormen wordt nageleefd.

Artikel 4

1. De lidstaten brengen jaarlijks vóór 1 juli bij de Commissie verslag uit over de totale afzet van transportbrandstof en het aandeel van biobrandstoffen in die afzet in het voorgaande jaar.

2. De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 2006 bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de in de lidstaten met het gebruik van biobrandstoffen geboekte vooruitgang, de economische aspecten alsook over het milieueffect van een verdere verhoging van het aandeel van biobrandstoffen. Op basis van dit verslag stelt de Commissie indien nodig aan aanpassing van de in artikel 3 genoemde doelstellingen voor.

Artikel 5

1. De bijlage kan aan de technische vooruitgang worden aangepast volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure.

2. Het schema in deel B van de bijlage kan volgens de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure worden aangepast op basis van de ontwikkelingen in de biobrandstoftechnologie, de marktpenetratie en de transporttoepassingen.

Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 4, lid 2, van Beschikking 1999/21/EG, Euratom van de Raad [2] ingestelde comité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 en artikel 8 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

[2] PB L 7 van 13.1.1999, blz. 16.

Artikel 7

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

A. **LIJST VAN BIOBRANDSTOFFEN EN PERCENTAGE VAN DE DUURZAME COMPONENT**

„bioethanol": voor gebruik als biobrandstof bestemd ethanol dat is gewonnen uit biomassa en/of de biologisch afbreekbare afvalfractie;

„biodiesel": een voor gebruik als biobrandstof bestemde vloeibare brandstof van dieselkwaliteit die is gewonnen uit biomassa of afgewerkte frituurolie;

„biogas": een voor gebruik als biobrandstof bestemd, door anaërobe fermentatie van biomassa en/of de biologisch afbreekbare afvalfractie geproduceerd brandstofgas dat kan worden gezuiverd tot aardgaskwaliteit;

„biomethanol": voor gebruik als biobrandstof bestemd methanol dat is gewonnen uit biomassa en/of de biologisch afbreekbare afvalfractie;

„biodimethylether": een voor gebruik als biobrandstof bestemde brandstof van dieselkwaliteit die is geproduceerd uit biomassa en/of de biologisch afbreekbare afvalfractie;

„bio-olie": een voor gebruik als biobrandstof bestemde brandstof in de vorm van pyrolyse-olie die is geproduceerd uit biomassa;

„bioETBE (ethyl-tertiair-butylether)": uit bio-ethanol vervaardigde ETBE

Het volumepercentage bioETBE dat als biobrandstof wordt gerekend bedraagt 45 %.

B. **MINIMUMHOEVEELHEID VERKOCHTE BIOBRANDSTOF ALS PERCENTAGE VAN DE TOTALE HOEVEELHEID BENZINE EN DIESELOLIE:**

Jaar	%	Waarvan minimaal bijgemengd in andere brandstoffen (%)
2005	2	—
2006	2,75	—
2007	3,5	—
2008	4,25	—
2009	5	1
2010	5,75	1,75

Voorstel voor een beschikking van de Raad houdende sluiting van het aanvullende protocol bij de overeenkomst inzake een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta, om de Republiek Malta te associëren met het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002)

(2002/C 103 E/14)

COM(2001) 777 def. — 2001/0303(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 18 december 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 170, lid 2, juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea, eerste zin, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De overeenkomst voor de totstandbrenging van een associatie (hierna „de associatieovereenkomst" te noemen) tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta (hierna „Malta" te noemen) is op 1 april 1971 in werking getreden.

(2) In de conclusies van de Europese Raad in Luxemburg van 12 en 13 december 1997 is de mogelijkheid opgenomen om kandidaat-lidstaten te associëren met het kaderprogramma van de Gemeenschap op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling, als een van de instrumenten van de met betrekking tot deze landen te voeren strategie ter voorbereiding van de toetreding.

(3) Bij Besluit nr. 182/99/EG [1] hebben het Europees Parlement en de Raad het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) (hierna het „vijfde kaderprogramma" te noemen) vastgesteld.

(4) De Europese Raad van Helsinki op 10 en 11 december 1999 heeft besloten een bilaterale intergouvernementele conferentie inzake de toetreding van Malta tot de Europese Unie te organiseren.

(5) Malta heeft de Commissie officieel laten weten dat het een associatie met het vijfde kaderprogramma wenst, en wel met ingang van 1 januari 2001.

(6) Bij zijn besluit van 17 oktober 2000 heeft de Raad de Commissie gemachtigd namens de Europese Gemeenschap te onderhandelen over een aanvullend protocol bij de associatieovereenkomst teneinde Malta met het vijfde kaderprogramma te kunnen associëren (hierna het „aanvullend protocol" te noemen).

(7) Bij zijn besluit van 22 mei 2001 heeft de Raad toestemming gegeven voor de ondertekening van het aanvullende protocol waartoe de onderhandelingen hebben geleid, onder voorbehoud van sluiting op een latere datum, en voor de voorlopige inwerkingtreding met ingang van 1 maart 2001.

(8) Het aanvullende protocol is op 20 juni 2001 in Brussel getekend.

(9) Dit aanvullende protocol dient te worden gesloten en de Maltese instanties dienen in kennis te worden gesteld van de definitieve inwerkingtreding ervan,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het aanvullende protocol bij de overeenkomst inzake een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta, om de Republiek Malta te associëren met het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002), wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van dit aanvullende protocol en de twee bijlagen daarvan wordt aan deze beschikking gehecht.

Artikel 2

Overeenkomstig artikel 10 van het aanvullende protocol stelt de voorzitter van de Raad de Republiek Malta ervan in kennis dat de voor de inwerkingtreding van het aanvullende protocol benodigde procedures namens de Europese Gemeenschap zijn voltooid.

---

[1] PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1.

AANVULLEND PROTOCOL

bij de overeenkomst inzake een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap enerzijds, en de Republiek Malta anderzijds

DE EUROPESE GEMEENSCHAP (hierna „de Gemeenschap" te noemen),

enerzijds, en

DE REPUBLIEK MALTA, hierna „Malta" te noemen,

anderzijds,

OVERWEGENDE DAT de overeenkomst voor de totstandbrenging van een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta (hierna „de Associatie overeenkomst" te noemen) in werking is getreden op 1 april 1971;

OVERWEGENDE DAT de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst op 10 en 11 december 1999 te Helsinki besloten heeft een bilaterale intergouvernementele conferentie over de toetreding van Malta tot de Europese Unie bijeen te roepen;

OVERWEGENDE DAT de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst op 12 en 13 december 1997 in Luxemburg erop heeft aangedrongen dat bepaalde communautaire programma's (onder andere op het gebied van onderzoek) worden opengesteld voor de kandidaatlanden, zodat deze zich vertrouwd kunnen maken met het beleid en de werkmethodes van de Unie, waarbij van elk kandidaatland wordt verwacht dat het zelf een geleidelijk toenemende financiële bijdrage levert;

OVERWEGENDE DAT in bovenvermelde conclusies ook wordt gevraagd dat de kandidaatlanden voor de op hen betrekking hebbende punten als waarnemers zitting krijgen in de comités die de Commissie assisteren bij de tenuitvoerlegging van de programma's waaraan zij financieel bijdragen;

OVERWEGENDE DAT het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie bij Besluit 182/99/EG een kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002), hierna het „vijfde kaderprogramma" te noemen, hebben aangenomen;

OVERWEGENDE DAT de regering van Malta bij schrijven van 3 april 2000 heeft verzocht met ingang van 1 januari 2001 met het vijfde kaderprogramma te worden geassocieerd;

ZIJN OVEREENGEKOMEN HETGEEN VOLGT:

Artikel 1

1. In Malta gevestigde onderzoekinstituten kunnen aan alle specifieke programma's van het vijfde kaderprogramma deelnemen. Maltese wetenschappers of onderzoekinstituten kunnen aan de activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek deelnemen.

2. In de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten kunnen aan onderzoekprogramma's en -projecten in Malta deelnemen wat betreft onderwerpen die overeenstemmen met die van de programma's van het vijfde kaderprogramma.

3. Onder „onderzoekinstituten" als bedoeld in dit protocol zijn onder andere begrepen: universiteiten, op onderzoekgebied actieve organisaties, industriële ondernemingen, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, en natuurlijke personen.

Artikel 2

De samenwerking kan de volgende vormen aannemen:

1. deelname van in Malta gevestigde onderzoekinstituten aan de tenuitvoerlegging van alle onder het vijfde kaderprogramma aangenomen specifieke programma's overeenkomstig de voorwaarden die zijn neergelegd in de „regels voor de deelneming van ondernemingen, onderzoekcentra en universiteiten aan de activiteiten van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie". Financiële bijdrage van Malta aan de begrotingen van de met het oog op de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma aangenomen programma's op basis van de verhouding tussen het BBP van Malta en dat van de lidstaten van de Europese Unie;

2. financiële bijdrage door Malta aan de begrotingen van de voor de uitvoering van het vijfde kaderprogramma goedgekeurde programma's, op basis van de verhouding van het Maltese BBP en dat van de lidstaten van de Europese Unie;

3. deelname van in de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten aan Maltese onderzoekprojecten en recht op de resultaten daarvan overeenkomstig de in Malta in elk geval toepasselijke voorwaarden. In de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten die in het kader van onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's aan Maltese onderzoekprojecten deelnemen, dragen hun eigen kosten met inbegrip van hun relatieve aandeel in de kosten van algemeen beheer en administratie van het project;

4. tijdige verschaffing van informatie over de tenuitvoerlegging van OTO-programma's in Malta en in de Gemeenschap en over de resultaten van de in het kader van de samenwerking verrichte werkzaamheden;

5. de samenwerking kan te allen tijde in gezamenlijk overleg door de Partijen worden aangepast en ontwikkeld.

Artikel 3

1. Onverminderd bijlage A hebben in Malta gevestigde onderzoekinstituten die aan communautaire onderzoekprogramma's deelnemen, met betrekking tot de eigendom, het gebruik en de verspreiding van informatie en intellectuele eigendom die uit deze deelname voortvloeien, dezelfde rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten.

2. In de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten die aan Maltese onderzoekprojecten in het kader van programma's voor onderzoek en ontwikkeling deelnemen hebben, met betrekking tot de eigendom, het gebruik en de verspreiding van informatie en intellectuele eigendom die uit deze deelname voortvloeien, dezelfde rechten en plichten als Maltese onderzoekinstituten die aan het betrokken project deelnemen.

Artikel 4

Uit hoofde van dit protocol wordt een gezamenlijk comité opgericht, het zogenoemde „onderzoekcomité EG/Malta", dat onder meer de volgende taken heeft:

— herziening, evaluatie en bespreking van maatregelen ter uitvoering van dit protocol;

— bestudering van enigerlei maatregelen die de samenwerking kunnen verbeteren en uitbreiden.

Het comité, dat uit vertegenwoordigers van de Commissie en Malta is samengesteld, stelt zijn reglement van orde vast.

Het komt, ten minste eenmaal per jaar, op verzoek van één of beide partijen bijeen.

Artikel 5

1. De financiële bijdrage van Malta in verband met de deelname aan de tenuitvoerlegging van de specifieke programma's wordt vastgesteld in evenredigheid met en als aanvulling op het bedrag dat jaarlijks op de algemene begroting van de Gemeenschappen beschikbaar is voor vastleggingskredieten om te voldoen aan de financiële verplichtingen van de Commissie in verband met werkzaamheden die worden uitgevoerd in de vormen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging, het beheer en het functioneren van deze programma's.

2. De evenredigheidsfactor voor het bepalen van de bijdrage van Malta wordt bepaald door de verhouding tussen het bruto binnenlands product van Malta tegen marktprijzen en de som van de bruto binnenlandse producten van de lidstaten van de Europese Unie en Malta tegen marktprijzen. Deze verhouding wordt berekend op basis van de meest recente gegevens voor hetzelfde jaar van het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen (Eurostat) die op het tijdstip waarop het voorontwerp van de begroting van de Europese Unie wordt bekendgemaakt, beschikbaar zijn.

3. Om zijn deelname aan de specifieke programma's te vergemakkelijken wordt de bijdrage van Malta als volgt in rekening gebracht:

Jaar 2001: bijdrage bepaald aan de hand van de overeenkomstig lid 2 vastgestelde evenredigheidsfactor, vermenigvuldigd met 0,5.

Jaar 2002: bijdrage bepaald aan de hand van de overeenkomstig lid 2 vastgestelde evenredigheidsfactor, vermenigvuldigd met 0,9.

4. De regels voor de financiële bijdrage van Malta zijn uiteengezet in bijlage B.

5. De regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap zijn uiteengezet in bijlage IV van Besluit 182/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 december 1998.

Artikel 6

1. Onverminderd artikel 3 en rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Malta, hebben in Malta gevestigde onderzoekinstituten die aan het vijfde kaderprogramma deelnemen, dezelfde contractuele rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde instituten.

2. Voor Maltese onderzoekinstituten gelden, rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Malta, dezelfde voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten onder communautaire programma's als voor contracten die onder dezelfde programma's met onderzoekinstituten in de Gemeenschap worden gesloten.

3. Behalve deskundigen uit de Gemeenschap worden ook Maltese deskundigen in aanmerking genomen bij de keuze van beoordelaars of deskundigen in het kader van de communautaire OTO-programma's of van leden van de adviesgroepen en andere raadgevende organen die de Commissie bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma terzijde staan.

4. Onverminderd artikel 3 en rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Malta, hebben in de Gemeenschap gevestigde onderzoekinstituten die aan onderzoekprojecten in het kader van programma's voor onderzoek en ontwikkeling deelnemen, dezelfde contractuele rechten en plichten als in Malta gevestigde instituten.

5. Maltese onderzoekinstituten kunnen als projectcoördinator optreden onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor in de Gemeenschap gevestigde instituten. Conform de financiële reglementen van de Gemeenschap dienen de contractuele regelingen die met of door Maltese onderzoekinstituten worden getroffen, te voorzien in controles en audits welke door of op gezag van de Commissie en de Rekenkamer worden uitgevoerd. Financiële audits kunnen worden uitgevoerd teneinde de inkomsten en uitgaven van de betrokken instituten te controleren in het licht van hun contractuele verplichtingen ten aanzien van de Gemeenschap. Met het oog op de samenwerking en de wederzijdse belangen verlenen de bevoegde Maltese autoriteiten alle redelijkerwijs mogelijke assistentie die in de gegeven omstandigheden voor het uitvoeren van bedoelde controles en audits nodig of nuttig is.

6. Voor onderzoekinstituten in de Gemeenschap gelden, rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Malta, voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten voor projecten in Maltese programma's voor onderzoek en ontwikkeling die gelijkwaardig zijn aan die voor contracten die onder dezelfde programma's voor onderzoek en ontwikkeling met onderzoekinstituten in Malta worden gesloten.

Artikel 7

1. Elke partij vergemakkelijkt in overeenstemming met haar eigen wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen de verplaatsingen en het verblijf van onderzoekers die in Malta en in de Gemeenschap aan de onder dit protocol vallende activiteiten deelnemen, alsook het grensoverschrijdende vervoer van goederen die bestemd zijn om in het kader van die activiteiten te worden gebruikt.

2. De samenwerking in het kader van dit protocol is, wat betreft de goederen die bestemd zijn om in dat verband te worden gebruikt, vrijgesteld van Maltese directe en indirecte belastingen, douanerechten, alsook in- en uitvoerverboden en -beperkingen.

Artikel 8

1. Maltese vertegenwoordigers nemen bij de bespreking van op hun land betrekking hebbende punten als waarnemers deel aan de vergaderingen van de programmacomités van het vijfde kaderprogramma. Zij mogen echter niet aanwezig zijn bij de stemmingen. Malta wordt van het resultaat op de hoogte gesteld.

2. De in lid 1 bedoelde deelneming aan de vergaderingen vindt plaats onder dezelfde voorwaarden, met inbegrip van de procedures voor de ontvangst van informatie en documentatie, als die welke gelden voor deelnemers uit de lidstaten.

Artikel 9

1. Deze overeenkomst wordt hierbij gesloten voor de jaren 2001 en 2002.

2. Onverminderd lid 1 kan elk van beide partijen dit protocol te allen tijde schriftelijk beëindigen met een opzegtermijn van twaalf maanden. Projecten en activiteiten die op het ogenblik waarop dit protocol afloopt of wordt beëindigd, gaande zijn, worden onder de in dit protocol neergelegde voorwaarden voortgezet totdat zij zijn voltooid.

3. Indien de Gemeenschap besluit een of meer communautaire programma's te herzien, dan kan dit protocol onder onderling overeen te komen voorwaarden worden beëindigd. Malta wordt van de exacte inhoud van de herziene programma's in kennis gesteld binnen een week nadat deze door de Gemeenschap zijn aangenomen. De partijen stellen elkaar binnen een maand nadat het besluit van de Gemeenschap is aangenomen in kennis van een eventueel voornemen om dit protocol te beëindigen.

4. Indien de Gemeenschap een nieuw meerjarig kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling aanneemt, dan kan dit protocol onder onderling overeen te komen voorwaarden worden herzien of hernieuwd.

Artikel 10

Dit protocol treedt in werking op de datum waarop de partijen elkaar in kennis stellen van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures.

In de tussentijd zal het protocol, met ingang van 1 maart 2001, behoudens wederkerigheid, voorlopig in al zijn geledingen worden toegepast.

Artikel 11

Dit protocol, inclusief de bijlagen A en B, is een integrerend onderdeel van de Overeenkomst inzake een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Malta.

Artikel 12

Dit protocol wordt in twee exemplaren opgesteld in de Spaanse, de Deense, de Duitse, de Griekse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Zweedse en de Maltese taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE A

BEGINSELEN INZAKE DE TOEKENNING VAN INTELLECTUELE-EIGENDOMSRECHTEN

Uit hoofde van dit protocol gecreëerde of verschafte rechten op intellectuele eigendom worden toegekend in overeenstemming met deze bijlage.

I. **Toepassing**

Deze bijlage is van toepassing op het gezamenlijk onderzoek dat de Partijen in het kader van dit protocol verrichten, tenzij door de Partijen uitdrukkelijk anderszins overeengekomen.

II. **Eigendom, toekenning en uitoefening van rechten**

1. In de zin van dit protocol heeft „intellectuele eigendom" de betekenis als gedefinieerd in artikel 2 van het Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor intellectuele eigendom, gedaan te Stockholm op 14 juli 1967.

2. Deze bijlage heeft betrekking op de toekenning van rechten en belangen tussen de Partijen en hun deelnemers. Elke Partij en haar deelnemers zorgt ervoor dat de andere partij en haar deelnemers de rechten op intellectuele eigendom kunnen ontvangen die haar in overeenstemming met deze bijlage zijn toegekend. Deze bijlage houdt geen wijziging in van of doet geen afbreuk aan de toekenning van rechten, belangen en royalties tussen een Partij en haar onderdanen of deelnemers, welke wordt geregeld overeenkomstig de wetten en gebruiken van de Partij in kwestie.

3. De Partijen laten zich tevens leiden door de volgende, contractueel te regelen beginselen:

   a) daadwerkelijke bescherming van intellectuele eigendom. De Partijen en/of hun deelnemers, naar gelang van het geval, zorgen ervoor dat zij elkaar binnen een redelijke termijn in kennis stellen van enigerlei uit de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst voortvloeiende intellectuele eigendom en tijdig de nodige voorzieningen treffen om deze intellectuele eigendom te beschermen;

   b) bij de vaststelling van de rechten en belangen van de Partijen en hun deelnemers wordt rekening gehouden met de bijdragen van de Partijen of hun deelnemers;

   c) doeltreffende exploitatie van resultaten;

   d) non-discriminatoire behandeling van deelnemers van de andere Partij in vergelijking met de behandeling die de eigen deelnemers genieten;

   e) bescherming van vertrouwelijke informatie.

4. De deelnemers ontwikkelen gezamenlijk een gemeenschappelijk plan inzake technologiebeheer (PTB) met betrekking tot de eigendom en het gebruik, inclusief publicatie, van informatie en intellectuele eigendom welke voortvloeien uit het gemeenschappelijk onderzoek. Welke globale kenmerken een PTB heeft wordt aangegeven in het aanhangsel bij deze overeenkomst. Het PTB moet door het verantwoordelijke financieringsorgaan of departement van de bij de financiering van het onderzoek betrokken Partij worden goedgekeurd, voordat de specifieke O&0-samenwerkingscontracten waaraan de PTB's gehecht zijn, worden gesloten.

   Het PTB wordt ontwikkeld met inachtneming van de bij iedere Partij geldende regels en voorschriften, van de respectieve financiële of andere bijdragen van de Partijen en hun deelnemers, de voor- en nadelen van het verlenen van vergunningen per grondgebied of per toepassingsgebied, de gecontroleerde uitvoer van gegevens, goederen en diensten, de door de geldende wetgeving opgelegde voorwaarden en andere factoren die door de deelnemers relevant worden geacht.

   De rechten en verplichtingen inzake intellectuele eigendom met betrekking tot het door gastonderzoekers verrichte onderzoek worden eveneens in de gemeenschappelijke PTB's geregeld.

5. Behoudens de door de Partijen vastgestelde specifieke bepalingen inzake intellectuele-eigendomsrechten wordt informatie of intellectuele eigendom welke voortvloeit uit gemeenschappelijk onderzoek en niet in het PTB is geregeld, met instemming van de Partijen, overeenkomstig de beginselen van het PTB, toegewezen. In geval van betwisting komt de informatie of intellectuele eigendom toe aan alle deelnemers van het gemeenschappelijk onderzoek dat de informatie of de intellectuele eigendom heeft voortgebracht. Elke deelnemer op wie deze bepaling van toepassing is heeft dan het recht die informatie of intellectuele eigendom zonder geografische beperking voor eigen commerciële doeleinden te gebruiken.

6. Elke Partij zorgt ervoor dat de andere Partij en haar deelnemers over de intellectuele-eigendomsrechten kunnen beschikken die hun overeenkomstig deze beginselen zijn toegekend.

7. Met inachtneming van de mededingingsvoorwaarden op de onder de overeenkomst vallende gebieden streeft elke Partij ernaar dat de krachtens deze overeenkomst en de daaruit voortvloeiende regelingen verkregen rechten zodanig worden uitgeoefend, dat met name

   i) de verspreiding en het gebruik van gegevens die in het kader van de overeenkomst zijn ontstaan, bekendgemaakt of anderszins beschikbaar gesteld worden aangemoedigd, en

   ii) de vaststelling en de uitvoering van internationale normen worden bevorderd.

8. De beëindiging of het aflopen van deze overeenkomst zullen van generlei invloed zijn op de uit deze bijlage voortvloeiende rechten of verplichtingen.

III. **Werken die onder het auteursrecht vallen**

Auteursrechten die aan de Partijen of hun deelnemers toebehoren, worden behandeld in overeenstemming met de TRIPS-overeenkomst (Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die door de Wereldhandelsorganisatie wordt beheerd) en de Berner Conventie (Akte van Parijs 1971).

IV. **Wetenschappelijke publicaties**

Behoudens het bepaalde in deel V en tenzij in het PTB anders is overeengekomen, geschiedt de publicatie van de onderzoeksresultaten gezamenlijk door de Partijen of de deelnemers aan dat onderzoek. Naast deze algemene regel is nog het volgende van toepassing:

1. Indien door een Partij of door de overheidsorganen van die Partij wetenschappelijke en technische tijdschriften, artikelen, rapporten, boeken, video-opnamen of computerprogramma's worden gepubliceerd die het resultaat zijn van gemeenschappelijk onderzoek in het kader van deze overeenkomst, ontstaat voor de andere partij, het wereldwijd geldende alomvattende, onherroepelijke recht met vrijstelling van royalty's, om die werken te vertalen, te reproduceren, te bewerken, te verspreiden en openbaar te maken.

2. De Partijen streven naar verspreiding op een zo groot mogelijke schaal van wetenschappelijke geschriften die het resultaat zijn van gemeenschappelijk onderzoek uit hoofde van deze overeenkomst en die door onafhankelijke uitgevers zijn gepubliceerd.

3. Op alle voor publicatie bestemde exemplaren van een werk waarop auteursrechten rusten en dat volgens deze bepaling tot stand is gekomen, dient de naam van de auteur(s) van het werk te worden vermeld tenzij de auteur uitdrukkelijk wenst daar vanaf te zien. Ook moet op een duidelijk zichtbare plaats worden verwezen naar de medewerking en de steun van de Partijen.

V. **Niet openbaar te maken informatie**

A. *Schriftelijke niet openbaar te maken informatie*

1. Elke Partij, haar instanties of haar deelnemers, naar gelang van het geval, stelt in een zo vroeg mogelijk stadium en bij voorkeur in het PTB, vast welke informatie zij niet openbaar wenst te maken met betrekking tot deze overeenkomst. Daarbij moet onder meer rekening worden gehouden met:

   a) het geheime karakter van de informatie, in die zin dat de gegevens — als geheel of in de gegeven samenstelling van de onderdelen — niet algemeen bekend zijn bij deskundigen en voor hen ook niet gemakkelijk toegankelijk zijn met wettige middelen;

   b) de feitelijke of de potentiële handelswaarde van de informatie ingevolge het geheime karakter ervan;

   c) de voorafgaande bescherming van de informatie, in die zin dat door de wettelijk bevoegde persoon onder de gegeven omstandigheden redelijke maatregelen zijn genomen om de geheimhouding van de gegevens te verzekeren.

   De Partijen, hun instanties en hun deelnemers, naar gelang van het geval, mogen in bepaalde gevallen overeenkomen dat, tenzij anders aangegeven, de bij het gemeenschappelijk onderzoek in het kader van deze overeenkomst verschafte, uitgewisselde of gecreëerde informatie geheel of gedeeltelijk geheim moet blijven.

2. Elke Partij zorgt ervoor dat niet openbaar te maken informatie door de andere Partij gemakkelijk als zodanig kan worden herkend, bijvoorbeeld door een passend kenteken of een beperkend opschrift. Dit geldt ook voor de gehele of gedeeltelijke reproductie van de gegevens in kwestie.

   Een Partij die uit hoofde van deze overeenkomst niet openbaar te maken informatie ontvangt, respecteert het vertrouwelijke karakter van deze gegevens. Deze beperkingen worden automatisch opgeheven wanneer de gegevens in kwestie door de eigenaar worden vrijgegeven.

3. Uit hoofde van dit protocol verstrekte niet openbaar te maken informatie mag door de ontvangende Partij worden verspreid onder personen die behoren tot of in dienst zijn van de ontvangende Partij en andere betrokken departementen of instellingen van de ontvangende Partij welke voor de specifieke doeleinden van het lopend gemeenschappelijk onderzoek gemachtigd zijn, mits deze geheime gegevens krachtens een schriftelijk akkoord inzake de vertrouwelijkheid worden verspreid en gemakkelijk — zoals boven vermeld — als zodanig kunnen worden herkend.

4. Indien de Partij die niet openbaar te maken gegevens verstrekt, hiermee schriftelijk instemt, mag de ontvangende Partij deze gegevens op een ruimere schaal verspreiden dan volgens punt 3 is toegestaan. De Partijen werken samen procedures uit voor het aanvragen en verkrijgen van voorafgaande schriftelijke toestemming voor de verspreiding op ruimere schaal; elke Partij verleent deze goedkeuring voor zover dit in het kader van haar binnenlands beleid en haar nationale voorschriften en wetten mogelijk is.

B. *Niet-schriftelijke niet openbaar te maken informatie*

Niet op schrift gestelde niet openbaar te maken gegevens of andere vertrouwelijke informatie die worden verstrekt tijdens studiedagen en andere bijeenkomsten welke in het kader van dit protocol plaatsvinden, of gegevens verkregen door de indienstneming van personeel, het gebruik van voorzieningen of gemeenschappelijke projecten, worden door de Partijen of hun deelnemers behandeld overeenkomstig de in het protocol voor schriftelijke informatie vastgestelde beginselen, mits de ontvanger van dergelijke niet openbaar te maken of anderszins vertrouwelijke gegevens is gewezen op het vertrouwelijke karakter van de medegedeelde informatie, op het tijdstip waarop deze mededeling plaatsvindt.

C. *Beheer*

Elke Partij probeert ervoor te zorgen dat niet openbaar te maken informatie die zij uit hoofde van dit protocol ontvangt, wordt beheerd zoals in de overeenkomst is bepaald. Indien één van de Partijen zich realiseert dat zij niet in staat is, of redelijkerwijs verwacht niet in staat te zullen zijn, om de in de punten A en B vervatte bepalingen inzake niet-verspreiding na te leven, stelt zij de andere Partij daarvan onmiddellijk in kennis. De betrokken Partijen plegen vervolgens overleg om een passende gedragslijn vast te stellen.

Aanhangsel

Globale kenmerken van een plan voor technologiebeheer (PTB)

Het PTB is een specifieke overeenkomst die de deelnemers sluiten over het verrichten van gezamenlijk onderzoek en de respectieve rechten en verplichtingen van de deelnemers.

Wat de intellectuele eigendom betreft, omvat het PTB doorgaans onder meer een regeling betreffende eigendom, bescherming, gebruikersrechten voor onderzoek en ontwikkelings-doeleinden, exploitatie en verspreiding, met inbegrip van regelingen voor gezamenlijke publicatie, de rechten en verplichtingen van gastonderzoekers en procedures voor de beslechting van geschillen. Het PTB kan ook een regeling bevatten omtrent prioritaire en achtergrondinformatie, het verlenen van vergunningen en de te leveren prestaties.

BIJLAGE B

FINANCIËLE REGELS VOOR DE IN ARTIKEL 5 VAN DEZE OVEREENKOMST BEDOELDE FINANCIËLE BIJDRAGE VAN MALTA

1. **Vaststelling van de financiële bijdrage**

1.1. Zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 1 september van elk begrotingsjaar deelt de Commissie van de Europese Gemeenschappen Malta, samen met de nodige achtergrondinformatie, het volgende mede:

a) de bedragen van de vastleggingskredieten op de staat van uitgaven van het voorontwerp van de begroting van de Europese Unie die betrekking hebben op het vijfde kaderprogramma;

b) het op basis van het voorontwerp van de begroting geraamde bedrag van de bijdrage van Malta in verband met zijn deelname aan het vijfde kaderprogramma,

en stelt zij tevens het in artikel 4 van dit protocol bedoelde subcomité hiervan in kennis.

Om de interne begrotingsprocedures te vergemakkelijken, verschaffen de diensten van de Commissie echter uiterlijk op 30 mei van elk jaar reeds de corresponderende indicatieve bedragen.

1.2. Zodra de algemene begroting definitief is vastgesteld, deelt de Commissie Malta de bovenstaande met de deelname van Malta corresponderende bedragen op de staat van uitgaven mede.

2. **Betalingsprocedures**

2.1. Uiterlijk op 1 januari en 15 juni van elk begrotingsjaar doet de Commissie aan Malta een verzoek tot storting in verband met de bijdrage van Malta in het kader van dit protocol. Dit verzoek tot storting betreft de betaling van respectievelijk:

— zes twaalfden van de bijdrage van Malta uiterlijk op 20 februari,

— zes twaalfden van de bijdrage van Malta uiterlijk op 15 juli.

De uiterlijk op 20 februari te betalen zes twaalfden worden evenwel berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van het voorontwerp van begroting is opgenomen. Het aldus betaalde bedrag wordt geregulariseerd bij de betaling van de uiterlijk op 15 juli te betalen zes twaalfden.

2.2. Voor het eerste jaar van de uitvoering van dit protocol doet de Commissie binnen dertig dagen na de inwerkingtreding ervan een eerste verzoek tot storting. Indien dit verzoek na 15 juni wordt gedaan, dan betreft het de betaling, binnen 30 dagen, van twaalf twaalfden van de bijdrage van Malta, berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van de begroting is opgenomen.

2.3. De bijdragen van Malta worden uitgedrukt en betaald in euro.

2.4. Malta betaalt zijn bijdrage in het kader van dit protocol volgens het in de punten 2.1 en 2.2 vermelde tijdschema. Voor elke te late betaling wordt interest betaald ten belope van de Interbank Offered Rate (EURIBOR) voor één maand in euro als gegeven door Telerate. Dit percentage wordt met 1,5 % verhoogd voor elke maand uitstel. De verhoogde interest geldt voor de gehele periode van de betalingsachterstand. De interest is evenwel pas verschuldigd als de betaling meer dan dertig dagen na de in de punten 2.1 en 2.2 vermelde termijnen plaatsvindt.

2.5. Reiskosten van Maltese vertegenwoordigers en deskundigen in verband met hun deelname aan de werkzaamheden van het in artikel 4, 6.3 en 8.1, van dit protocol genoemde comité en de bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma betrokken comités worden door de Commissie vergoed op dezelfde grondslag als de vertegenwoordigers en deskundigen van de lidstaten van de Europese Unie, en zulks volgens de momenteel geldende procedures.

3. **Voorwaarden voor de tenuitvoerlegging**

3.1. De financiële bijdrage van Malta aan het vijfde kaderprogramma overeenkomstig artikel 5 van het protocol blijft normaliter gedurende het betrokken begrotingsjaar ongewijzigd.

3.2. Bij de afsluiting van de rekeningen over elk begrotingsjaar (n) gaat de Commissie in het kader van de opstelling van de jaarrekening over tot een regularisering van de rekeningen in verband met de bijdrage van Malta, rekening houdend met wijzigingen die zich in de loop van het begrotingsjaar hebben voorgedaan door overschrijvingen, annuleringen, overboekingen, vrijgekomen kredieten of aanvullende en gewijzigde begrotingen. Deze regularisering vindt plaats ten tijde van de tweede betaling voor het jaar n+1. Verdere regulariseringen vinden ieder jaar plaats tot en met juli 2006.

Betalingen van Malta worden als in de begroting opgenomen ontvangsten geboekt onder de passende begrotingslijn van de staat van ontvangsten van de algemene begroting van de Europese Unie.

Het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten.

4. **Informatie**

Uiterlijk op 31 maart van elk begrotingsjaar (n+1) wordt de staat van de kredieten voor het vijfde kaderprogramma in verband met het voorgaande begrotingsjaar (n) opgesteld en ter informatie aan Malta toegezonden in de voor de jaarrekening van de Commissie gebruikelijke opmaak.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/81/EEG wat betreft de mogelijkheid een verlaagd accijnstarief toe te passen op bepaalde minerale oliën die biobrandstoffen bevatten en op biobrandstoffen

(2002/C 103 E/15)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 547 def. — 2001/0266(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 17 december 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 6 van het Verdrag bepaalt dat milieubescherming in het beleid van de Gemeenschap moet worden geïntegreerd met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling.

(2) Als partij bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, goedgekeurd bij Besluit 94/69/EG van de Raad [1], heeft de Gemeenschap zich ertoe verbonden de maatregelen ten uitvoer te leggen die noodzakelijk zijn om de concentraties van broeikasgassen in de atmosfeer te stabiliseren op een niveau waarop iedere gevaarlijke verstoring van het klimaatsysteem wordt voorkomen.

(3) De Raad heeft in zijn resolutie van 8 juni 1998 [2] zijn steun uitgesproken voor een door de Commissie voorgestelde communautaire strategie en een actieplan betreffende duurzame energiebronnen, met het verzoek om specifieke maatregelen ten gunste van biobrandstoffen, dit wil zeggen motor- of verwarmingsbrandstoffen die afkomstig zijn van hernieuwbare energiebronnen.

(4) De mededeling van de Commissie „Duurzame ontwikkeling in Europa voor een betere wereld: Een strategie van de Europese Unie voor duurzame ontwikkeling" [3] benadrukt de belangrijke rol van alternatieve brandstoffen, waaronder biobrandstoffen, in de strijd tegen de klimaatverandering en bij de ontwikkeling van schone energiebronnen.

(5) De ontwikkeling van biobrandstoffen is bevorderlijk voor de diversiteit van de energiebronnen waarover de Gemeenschap kan beschikken, en draagt aldus bij tot de veiligstelling van haar energievoorziening op de middellange en lange termijn.

(6) De relatieve prijzen van de energieproducten zijn kernparameters in het milieu-, energie- en vervoerbeleid van de Gemeenschap. Aangezien de biobrandstoffen aan accijnzen zijn onderworpen uit hoofde van Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën [4], zouden de hogere productiekosten voor biobrandstoffen ten opzichte van die voor fossiele motor- en verwarmingsbrandstoffen met een aangepaste differentiëring van de accijns kunnen worden opgevangen en zou de sector zich aldus kunnen ontwikkelen.

(7) Het is derhalve dienstig een communautair kader voor accijnsverlagingen ten gunste van biobrandstoffen vast te stellen dat bevorderlijk is voor een beter functioneren van de interne markt en de lidstaten en de marktdeelnemers de passende rechtszekerheid biedt.

(8) Deze fiscale differentiëringsmaatregelen moeten worden geïntegreerd in een samenhangend geheel van technische, regelgevende en economische maatregelen. Richtlijn [. . .] van het Europees Parlement en de Raad van [. . .] [tot bevordering van het gebruik van biotransportbrandstoffen] stelt met name een verplicht minimumpercentage vast voor de hoeveelheid biobrandstoffen in alle verkochte brandstoffen.

(9) Het is dienstig de lidstaten de nodige vrijheid te geven bij de vaststelling en uitvoering van beleidsmaatregelen die zijn aangepast aan de nationale omstandigheden.

(10) Het is dienstig concurrentievervalsing tegen te gaan en een kostprijsverlagende prikkel voor producenten en distributeurs van biobrandstoffen te handhaven, met name door de instelling in de lidstaten van mechanismen voor accijnsverlaging die worden aangepast naargelang de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt.

(11) In bepaalde gevallen dienen verlaagde accijnstarieven die onder de bij Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën [5] vastgestelde minima liggen, te kunnen worden aanvaard.

(12) Voor het lokale openbare passagiersvervoer, inclusief taxi's, en voertuigen die onder de verantwoordelijkheid van een overheidsorgaan vallen, moeten specifieke maatregelen worden genomen. Voorts moet in een overgangsperiode worden voorzien voor de biobrandstoffen die in onvermengde vorm worden gebruikt en waarvoor op 1 januari 2001 een volledige vrijstelling van accijns gold.

---

[1] PB L 33 van 7.2.1994, blz. 11.

[2] PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

[3] COM(2001) 264 def./2 van 19.6.2001.

[4] PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 46).

[5] PB L 316 van 31.10.1992, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG.

(13) De onder belastingcontrole ten uitvoer gelegde differentiëringsmaatregelen kunnen worden aangevuld met verdere vrijstellingen en verlagingen van de accijns overeenkomstig de in artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG bedoelde procedure. Uiterlijk op 31 december 2007 dient de Commissie bij de Raad verslag uit te brengen over deze aanvullende maatregelen.

(14) Het is dienstig de duur van de verlaging van de accijnstarieven te beperken, teneinde een follow-up van hun toepassing mogelijk te maken.

(15) Een meerjarenprogramma van maximaal zes jaar komt tegemoet aan de planningsbehoeften voor investeringsprojecten in de betrokken sectoren.

(16) Om binnen de werkingssfeer van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop [1] te vallen, moeten bepaalde biobrandstoffen, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof, met minerale oliën worden gelijkgesteld. Aan de hand van uitvoeringsbepalingen moet op communautair niveau kunnen worden gedefinieerd wat dient te worden verstaan onder een product dat bestemd is voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof.

(17) De bepalingen van de onderhavige richtlijn doen geen afbreuk aan de toepassing van artikel 27, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken [2], wat betreft de verplichte vrijstelling voor gedenatureerde alcohol en de regels voor het verkeer daarvan, aangezien de onderhavige fiscale regeling uitsluitend mag worden toegepast op de specifieke gevallen waarin gedenatureerde alcohol als motorbrandstof dan wel als additief voor een motorbrandstof in de zin van artikel 2, lid 3, van Richtlijn 92/81/EEG wordt gebruikt.

(18) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van de onderhavige richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [3], dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld.

(19) Er dient te worden bepaald dat de lidstaten de door hen vastgestelde nationale fiscale maatregelen voor biobrandstoffen ter informatie mededelen aan de Commissie. Deze mededelingsplicht ontheft de lidstaten niet van de in artikel 88, lid 3, van het Verdrag bedoelde kennisgevingsplicht. Deze richtlijn loopt niet vooruit op de uitkomst van eventuele procedures inzake staatssteun die overeenkomstig de artikelen 87 en 88 van het Verdrag kunnen worden ingesteld.

(20) Richtlijn 92/81/EEG dient derhalve te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/81/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 2, lid 1, worden de volgende punten m) en n) toegevoegd:

„m) de producten van de GN-codes 1507 tot 1518, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof;

n) de producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof."

2. Aan artikel 2 bis, lid 1, worden de volgende punten f) en g) toegevoegd:

„f) de producten van de GN-codes 1507 tot 1518, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof;

g) de producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, wanneer zij bestemd zijn voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof."

3. Het volgende artikel 2 ter wordt ingevoegd:

„*Artikel 2 ter*

Voor de toepassing van artikel 2, lid 1, onder m) en n), en artikel 2 bis, lid 1, onder f) en g), wordt wat onder „product dat bestemd is voor gebruik als motor- dan wel als verwarmingsbrandstof" dient te worden verstaan, volgens de in artikel 9 bis, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld."

4. Het volgende onderdeel II bis wordt ingevoegd:

„II bis. Verlagingen voor biobrandstoffen

Artikel 8 ter

Onverminderd artikel 8 septies mogen de lidstaten van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2010, onder belastingcontrole, een verlaagd accijnstarief toepassen op de in artikel 2 bedoelde accijnsproducten, wanneer zij zijn samengesteld uit een of meer van onderstaande biobrandstoffen of deze bevatten:

a) producten van de GN-codes 1507 tot 1518, 4401 en 4402;

b) producten van de GN-codes 2207 20 00 en 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn;

[1] PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/47/EG (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 73).

[2] PB L 316 van 31.10.1992, blz. 21.

[3] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

c) producten afkomstig van biomassa;

d) water (GN-codes 2201 en 2851 00 10).

Onder „biomassa" wordt verstaan: de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen uit de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval.

Artikel 8 quater

1. De verlaging van het accijnsrecht ingevolge de toepassing van het in artikel 8 ter bedoelde verlaagde tarief mag niet hoger zijn dan het bedrag dat aan accijns verschuldigd zou zijn op het volume biobrandstoffen in de voor de genoemde verlaging in aanmerking komende producten.

2. Het niveau van de belastingen die de lidstaten heffen op de producten die uit in artikel 8 ter bedoelde biobrandstoffen zijn samengesteld of deze bevatten, mag niet lager zijn dan de bij Richtlijn 92/82/EEG vastgestelde minima.

Wanneer deze producten zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als motorbrandstof, mag het niveau van de belastingen evenwel niet lager liggen dan 50 % van het bedrag van de normale accijns die de lidstaat op de overeenkomstige brandstoffen toepast.

Onder „niveau van de belastingen" wordt verstaan: het totale aan indirecte belastingen geheven bedrag, met uitzondering van de belasting over de toegevoegde waarde, rechtstreeks of onrechtstreeks berekend op basis van de hoeveelheid verbruikt product.

3. De lidstaten die op 1 januari 2001 volledige vrijstelling verleenden voor uitsluitend uit biobrandstoffen samengestelde producten, kunnen deze volledige vrijstelling blijven verlenen tot 31 december 2003.

Artikel 8 quinquies

1. De producten die uit de in artikel 8 ter bedoelde biobrandstoffen zijn samengesteld of deze bevatten, en die worden verbruikt door het lokale openbare passagiersvervoer, inclusief taxi's, en door voertuigen die onder de verantwoordelijkheid van een overheidsorgaan vallen, kunnen in aanmerking komen voor een aanvullende verlaging, onder belastingcontrole, die overeenstemt met de in artikel 8 ter bedoelde verlaging.

2. De in artikel 8 quater, lid 2, tweede alinea, bedoelde beperking geldt niet voor het in lid 1 bedoelde geval.

Artikel 8 sexies

De door de lidstaten toegepaste accijnsverlagingen worden aangepast naargelang de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt, teneinde te vermijden dat zij bij een blijvende verhoging van de prijs van ruwe olie tot een overcompensatie van de extra kosten van de productie van biobrandstoffen zouden leiden.

De aanpassing van de accijns is afhankelijk van de schommelingen in de prijs van de ruwe olie in de loop van de twaalf voorafgaande maanden. Deze prijsschommelingen worden geëvalueerd aan de hand van de gemiddelde maandprijs van de zogenoemde „Brent dated".

Artikel 8 septies

1. De in artikel 8 ter bedoelde accijnsverlaging kan door een overheid aan een marktdeelnemer worden toegekend in het kader van een meerjarenprogramma door middel van een machtiging die langer dan één kalenderjaar geldig is. De geldigheidsduur van deze machtiging mag een periode van zes opeenvolgende jaren niet overschrijden en kan eventueel worden verlengd.

2. In het kader van een meerjarenprogramma waarvoor vóór 31 december 2010 door een overheid machtiging is verleend, mogen de lidstaten de in artikel 8 ter bedoelde accijnsverlaging na 31 december 2010 blijven toepassen tot de datum waarop dit meerjarenprogramma afloopt, zonder dat dit nadien nog kan worden verlengd.

Artikel 8 octies

De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk 31 december 2002 en vervolgens om de twaalf maanden de lijst van overeenkomstig dit onderdeel II bis toegepaste accijnsverlagingen.

Artikel 8 nonies

Uiterlijk op 31 december 2007 brengt de Commissie bij de Raad verslag uit over de fiscale, economische, landbouwkundige, energie-, industriële en milieuaspecten van de overeenkomstig dit onderdeel II bis toegekende verlagingen. Zij brengt eveneens verslag uit over de verdere vrijstellingen en verlagingen die voor biobrandstoffen zijn toegekend overeenkomstig de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EG. In voorkomend geval dient zij voorstellen tot opheffing, wijziging of verlenging in."

5. Onderdeel IV wordt als volgt gewijzigd:

a) Het opschrift wordt vervangen door:

„Algemene en slotbepalingen";

b) Het volgende artikel 9 bis wordt ingevoegd:

„*Artikel 9 bis*

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 24, lid 1, van Richtlijn 92/12/EEG ingestelde Accijnscomité.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld."

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de totstandbrenging van een communautair kader voor geluidsclassificering van civiele subsonische vliegtuigen met het oog op de berekening van geluidsheffingen

(2002/C 103 E/16)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 74 def. — 2001/0308(COD)

(Door de Commissie ingediend op 20 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Régio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig de artikelen 2 en 6 van het Verdrag behoort het tot het beleid van de Gemeenschap om de integratie van de eisen inzake milieubescherming in andere sectorale beleidstakken, waaronder het vervoerbeleid, te verbeteren.

(2) Een van de hoofddoelstellingen van het gemeenschappelijk vervoersbeleid is de duurzame ontwikkeling van vervoersactiviteiten te bevorderen.

(3) In de mededeling van de Commissie inzake luchtvervoer en het milieu [1] wordt voorgesteld gebruik te maken van economische instrumenten om het luchtvervoer milieuvriendelijker te maken.

(4) De richtlijn van de Raad inzake luchthavengelden [2] voorziet in de mogelijkheid de luchthavengelden te differentiëren naar gelang van het milieueffect, maar bevat geen criteria voor een dergelijke differentiëring.

(5) Differentiëring van de geluidsheffingen voor milieudoeleinden, op basis van een gemeenschappelijke classificering van vliegtuigen naar geluidsemissie, zal de milieueffectiviteit, de transparantie van de heffingssystemen en de voorspelbaarheid voor de luchtvervoersexploitanten verhogen.

(6) Een dergelijke differentiëring is niet bedoeld om extra inkomsten op te leveren. Zij mag geen effect hebben op de omvang van de inkomsten en moet worden toegepast op een transparante en niet-discriminerende wijze.

(7) De gecertificeerde geluidsniveaus zoals omschreven in boekdeel I van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde editie, juli 1993, worden geacht de geluidshinder voor de omwonenden van luchthavens adequaat weer te geven. Het geluidsniveau bij aankomst kan adequaat worden weergegeven door het gecertificeerde geluidsniveau op het naderingsmeetpunt zoals omschreven in genoemde bijlage 16, terwijl er voor het geluidsniveau bij vertrek een goede correlatie bestaat met het gemiddelde gecertificeerde geluidsniveau op het laterale en het flyover-meetpunt, zoals omschreven in genoemde bijlage 16.

(8) Geluidsheffingen dienen in verhouding te staan tot de door individuele vliegtuigen bij aankomst respectievelijk vertrek veroorzaakte mate van hinder voor mensen. De relatie tussen deze mate van hinder en het door het vliegtuig geproduceerde geluidsniveau kan het beste worden weergegeven door het geluidsenergieniveau.

(9) Om te zorgen voor een maximale transparantie van de verschillende op luchthavens in de Gemeenschap toegepaste geluidsheffingssystemen, dient het gemeenschappelijk kader voor geluidsclassificering van vliegtuigen na een passende overgangsperiode te worden toegepast door luchthavens die commerciële vluchten tussen lidstaten verzorgen en die geluidsheffingen opleggen.

(10) Het is nuttig een beter inzicht in het begrip geluidsproductiviteit te verschaffen, met name voor grotere vliegtuigen, door bijkomende informatie over de geluidsemissie per vervoerde eenheid te verstrekken.

(11) De richtlijn is in overeenstemming met het in artikel 5 van het Verdrag opgenomen subsidiariteits- en proportionaliteitsbeginsel, aangezien enerzijds de doelstelling de milieueffectiviteit van geluidsheffingen te verhogen niet in voldoende mate door de lidstaten kan worden gerealiseerd omdat voor het bepalen van de heffingen verschillende geluidsclassificeringssystemen worden gebruikt, en dit beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt via een geharmoniseerd kader voor de berekening van geluidsheffingen, en anderzijds de richtlijn zich beperkt tot het voor het bereiken van dit doel noodzakelijke minimum en niet verder gaat dan wat daarvoor vereist is.

---

[1] COM(1999) 640 def. van 1.12.1999.

[2] Voorstel van de Commissie: PB C 257 van 22.8.1997, blz. 2, zoals gewijzigd bij COM(1998) 509 def. (PB C 319 van 16.10.1998, blz. 4).

(12) Aangezien voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking nodig zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], dienen deze te worden vastgesteld volgens de in artikel 5 van dat besluit opgenomen regelgevingsprocedure.

(13) De Commissie moet vóór 1 april 2008 de tenuitvoerlegging van deze richtlijn evalueren.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen en reikwijdte

Het doel van deze richtlijn is de milieueffectiviteit van door luchthavens toegepaste geluidsheffingen te verbeteren door ervoor te zorgen dat op de geluidsemissie van vliegtuigen gebaseerde gemeenschappelijke criteria worden gehanteerd bij de berekening van het niveau van deze heffingen voor milieudoeleinden.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 geldt deze richtlijn voor luchthavens of luchthavensystemen die commerciële vluchten tussen lidstaten verzorgen en die gevestigd zijn op het grondgebied van een lidstaat, gesteld dat door deze luchthavens of luchthavensystemen geluidsheffingen worden toegepast.

Artikel 2

Definities

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „geluidsheffing": een door de luchthaven toegepaste specifieke heffing die gerelateerd is aan de gecertificeerde geluidskenmerken van het vliegtuig en bedoeld is om de aan de verlichting of voorkoming van geluidsproblemen verbonden kosten te dekken en het gebruik van stillere vliegtuigen te bevorderen.

b) „differentiëring": het aanbrengen van variaties in het niveau van de toegepaste geluidsheffingen binnen een kader dat als geheel niet van invloed is op de omvang van de inkomsten.

c) „La": het door een vliegtuig bij aankomst geproduceerde geluidsniveau. Dit is gelijk aan de waarde van het gecertificeerde geluidsniveau, uitgedrukt in decibel daadwerkelijk waargenomen geluid (Effective Perceived Noise — EPN), op het naderingsmeetpunt en berekend zoals aangegeven in boekdeel I van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde editie, juli 1993. De daarmee overeenkomende geluidsenergie is gelijk aan de antilogaritme La/10.

d) „Ld": het door een vliegtuig bij vertrek geproduceerde geluidsniveau. Dit is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de gecertificeerde geluidsniveaus, uitgedrukt in decibel EPN, op het laterale en het flyover-meetpunt, zoals omschreven in genoemde bijlage 16. De daarmee overeenkomende geluidsenergie is gelijk aan de antilogaritme Ld/10.

e) „geluidsproductiviteit van een vliegtuig": de geluidsemissie per eenheid nuttige lading (passagier of ton vracht).

2. Artikel 2, onder c) en d), van deze richtlijn kan volgens de procedure van artikel 6, lid 2, worden gewijzigd om eventuele latere wijzigingen in boekdeel I van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart die na de vaststelling van deze richtlijn van kracht worden, voor de doeleinden van deze richtlijn toe te passen.

Artikel 3

Gemeenschappelijk kader voor de berekening van geluidsheffingen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de door luchthavens op hun grondgebied toegepaste geluidsheffingen worden berekend aan de hand van de volgende criteria:

1) De geluidsheffing bij aankomst en vertrek dient in verhouding te staan tot de relatieve geluidshinder bij aankomst en vertrek voor de omwonenden. De geluidsheffing bij aankomst en vertrek op een bepaalde luchthaven moet worden berekend zoals aangegeven in de bijlage bij deze richtlijn.

2) De berekening van de geluidsenergie bij aankomst en vertrek dient gebaseerd te zijn op de geluidsniveaus La en Ld.

3) De differentiëring van geluidsheffingen binnen een bepaalde periode dient zodanig te worden beperkt dat het maximale verschil tussen de hoogste en de laagste geluidsheffing een factor 20 bedraagt. Een lagere maximale variatie is mogelijk.

Artikel 4

Toepassing van het gemeenschappelijk kader

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het gemeenschappelijk kader voor de berekening van geluidsheffingen wordt toegepast:

1) vanaf 1 april 2003

   a) bij elke ingrijpende herziening van bestaande geluidsheffingssystemen

   b) voor nieuw geïntroduceerde geluidsheffingssystemen.

2) vanaf 1 april 2006 voor alle geluidsheffingssystemen.

Artikel 5

Publieksvoorlichting

Om voor een goed inzicht in het begrip geluidsproductiviteit te zorgen kunnen de lidstaten of luchthavenautoriteiten ter aanvulling van de bij de berekening van geluidsheffingen gebruikte geluidskenmerken van vliegtuigen La en Ld bijkomende informatie verstrekken die een beeld geeft van de geluidsproductiviteit van een vliegtuig, met name voor vliegtuigen met een maximum startgewicht van meer dan 34 ton.

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 6

Regelgevend comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 [1], ingestelde Comité Luchtvaartveiligheidsvoorschriften, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie (hierna „het comité" genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is drie maanden;

Artikel 7

Evaluatie en rapportage

De Commissie dient uiterlijk op 1 april 2008 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de met de toepassing van de richtlijn opgedane ervaring.

Dit verslag gaat indien nodig vergezeld van voorstellen tot wijziging van deze richtlijn.

Artikel 8

Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn daaraan te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Geadresseerden

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

[1] PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2176/96 (PB L 291 van 14.11.1996, blz. 15).

BIJLAGE

Berekening van de geluidsheffing

De totale geluidsheffing voor een aankomst en een vertrek op een bepaalde luchthaven bedraagt:

$$C = Ca.10^{[(La - Ta)/10]} + Cd.10^{[(Ld - Td)/10]}$$

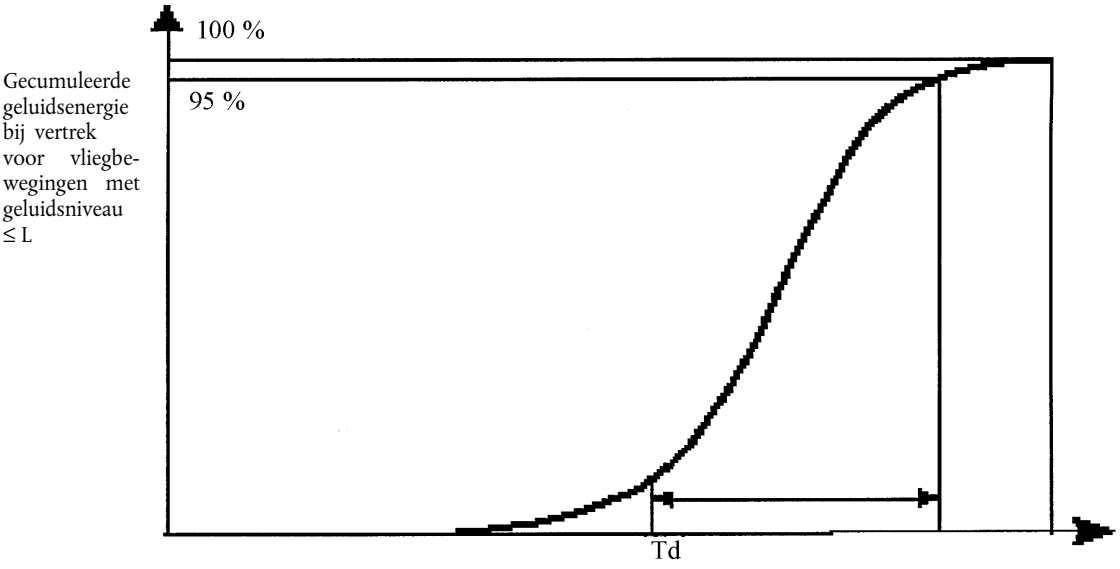
waarbij:

Ca en Cd de geluidsheffingen per eenheid bij vertrek en aankomst voor de betrokken luchthaven zijn. Ca en Cd kunnen gelijk zijn aan nul. Zij geven het relatieve belang van de geluidsemissie bij aankomst en vertrek weer voor de bevolkingsgroep die hinder ondervindt;

La het gecertificeerde geluidsniveau bij nadering is;

Ld = (Lf + Ll)/2, Lf en Ll zijnde de gecertificeerde geluidsniveaus op het flyover- en het laterale meetpunt; en

Ta en Td de geluidsdrempels bij vertrek en aankomst, overeenkomend met categorieën relatief stille vliegtuigen, voor de betrokken luchthaven zijn. Deze drempels worden vastgesteld op circa 13 decibel onder bovendrempels overeenkomend met 95 % van de op de luchthaven afgegeven geluidsenergie, zoals weergegeven in de grafiek.

Differentiëring van geluidsheffingen

Overeenkomstig het principe dat de heffingen zoveel mogelijk kostengerelateerd moeten zijn, dient te worden voorzien in specifieke geluidsheffingen voor de financiering van programma's ter bestrijding van geluidshinder en moeten andere geluidsheffingen worden gecompenseerd door negatieve geluidsheffingen (kortingen) om ervoor te zorgen dat het effect op de omvang van de inkomsten nihil is.

Dit nuleffect op de inkomsten moet bij vertrek en bij aankomst afzonderlijk worden gerealiseerd. Zo moet bij vertrek de geluidsheffing (positief of negatief) voor vliegtuig i als volgt zijn:

$$C\,i = Cd\,.\,[\,E\,d\,i - 1/N\,.\,\Sigma\,E\,d\,j\,]$$

waarbij

Cd de eenheidsheffing bij vertrek op de betrokken luchthaven is,

E d i de relatieve geluidsenergie bij vertrek voor het betrokken vliegtuig is; en

N en Σ E d j staan voor het voorspelde aantal starts en de voorspelde gecumuleerde geluidsenergie bij vertrek tijdens het betrokken jaar.

C i kan positief of negatief zijn.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten

(2002/C 103 E/17)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 784 def. — 2001/0305(COD)

(Door de Commissie ingediend op 21 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het optreden van de Gemeenschap moet met name gericht zijn op waarborging van een hoog niveau van bescherming van de passagiers, met volledige inachtneming van de eisen op het gebied van consumentenbescherming.

(2) De Gemeenschap dient gemeenschappelijke minimumnormen voor bescherming vast te stellen, teneinde de rechten van de passagier uit te breiden en om ervoor te zorgen dat de luchtvaartmaatschappijen onder geharmoniseerde voorwaarden hun bedrijf uitoefenen op een geliberaliseerde markt.

(3) Instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten berokkenen passagiers ernstige moeilijkheden en ongemak.

(4) Hoewel Verordening (EEG) nr. 295/91 van de Raad van 4 februari 1991 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor compensatie bij instapweigering in het geregeld luchtvervoer [1] een minimum aan bescherming voor de passagiers heeft gecreëerd, blijft het aantal passagiers dat tegen hun wil de toegang tot een vlucht wordt geweigerd onaanvaardbaar hoog. De beste manier om dit aantal omlaag te krijgen is de luchtvaartmaatschappijen te verplichten de mensen te vragen vrijwillig hun boekingen op te geven in ruil voor voordelen, en de luchtvaartmaatschappijen ervan te weerhouden passagiers tegen hun wil de toegang tot een vlucht te weigeren door middel van de eis dat er een ontmoedigend hoge compensatie moet worden betaald.

(5) Passagiers aan wie tegen hun wil de toegang tot een vlucht is geweigerd moeten hun reis kunnen annuleren ofwel onder bevredigende omstandigheden voortzetten en moeten tijdens het wachten op een latere vlucht voldoende worden verzorgd.

(6) Ook vrijwilligers moeten ook hun reis kunnen annuleren dan wel onder bevredigende voorwaarden voortzetten, wanneer ze met soortgelijke reisproblemen worden geconfronteerd.

(7) De overlast en het ongemak dat voor de passagiers wordt veroorzaakt als gevolg van het annuleren van vluchten zou, met uitzondering van annuleringen die het gevolg zijn van uitzonderlijke omstandigheden waarvoor de luchtvaartmaatschappij of zijn vertegenwoordiger niet verantwoordelijk zijn, ook moeten worden verminderd. De beste manier om dit te verwezenlijken is door de luchtvaartmaatschappijen te verplichten om voor de voorziene vertrektijd de getroffen passagiers hiervan in kennis te stellen en met hen tot een overeenkomst te komen over de voorwaarden waaronder ze kunnen instemmen met het opgeven van hun bevestigde boekingen.

(8) Passagiers van wie de vlucht geannuleerd wordt om andere dan veiligheidsredenen moeten hun reis kunnen annuleren dan wel onder bevredigende voorwaarden voortzetten, en moeten tijdens het wachten op een latere vlucht voldoende worden verzorgd.

(9) Ook passagiers van wie de vlucht voor een bepaalde tijd is uitgesteld moeten hun reis kunnen annuleren dan wel onder bevredigende voorwaarden voortzetten.

(10) Aangezien het onderscheid tussen geregeld en ongeregeld luchtvervoer vervaagt, dient de bescherming van de passagiers niet alleen te gelden voor geregelde vluchten maar ook voor ongeregelde vluchten, inclusief vluchten in het kader van pakketreizen.

(11) Aangezien de touroperators over het algemeen verantwoordelijk zijn voor commerciële beslissingen betreffende pakketreizen en vluchten, dienen zij in geval van instapweigering, annulering of langdurige vertraging de verantwoordelijkheid te dragen voor compensatie van en bijstand aan passagiers die vluchten in het kader van pakketreizen nemen.

(12) Aangezien tickets in andere dan papiervorm gebruikelijk worden, dient deze verordening te gelden voor tickets in alle vormen, teneinde de passagiers van een uitgebreide bescherming te verzekeren.

[1] PB L 36 van 8.2.1991, blz. 5.

(13) Passagiers moeten in geval van instapweigering of annulering dan wel langdurige vertraging van hun vlucht volledig over hun rechten worden geïnformeerd, zodat zij op een doeltreffende wijze hun rechten kunnen uitoefenen.

(14) De lidstaten dienen regels in te voeren inzake de op overtreding van de bepalingen van deze verordening staande sancties, en ervoor zorgen dat deze regels worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend zijn, in verhouding staan tot de overtreding en een ontmoedigende werking hebben.

(15) Verordening (EEG) nr. 295/91 dient derhalve te worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening stelt de minimumrechten vast die luchtreizigers hebben bij:

a) instapweigering;

b) annulering van hun vlucht om andere dan veiligheidsredenen;

c) uitstel van hun vlucht voor een bepaalde tijd.

Artikel 2

Definities

In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

a) „luchtvaartmaatschappij", een luchtvervoersonderneming met een geldige exploitatievergunning;

b) „communautaire luchtvaartmaatschappij", een luchtvaartmaatschappij met een geldige exploitatievergunning die is verleend door een lidstaat overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad ([1]);

c) „touroperator", met uitzondering van een luchtvaartmaatschappij, een organisator of doorverkoper als bedoeld in artikel 2, punten 2 en 3 van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad ([2]);

d) „pakket", de diensten als gedefinieerd in artikel 2, punt 1 van Richtlijn 90/314/EEG;

e) „ticket", een geldig document dat recht geeft op vervoer of een gelijkwaardig document in immateriële, inclusief elektronische, vorm dat door de luchtvaartmaatschappij of door een door haar erkende agent is uitgegeven of toegestaan;

f) „bevestigde boeking", het feit dat de passagier een ticket heeft of een ander bewijs dat de boeking is geregistreerd en bevestigd door de luchtvaartmaatschappij of de touroperator;

g) „code-sharing", een situatie waarin de passagier een overeenkomst en een bevestigde boeking heeft bij een luchtvaartmaatschappij, de verkopende luchtvaartmaatschappij, maar wordt vervoerd door een andere maatschappij, de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert;

h) „eindbestemming", de bestemming die vermeld staat op het bij de incheckbalie aangeboden ticket of, in geval van rechtstreeks aansluitende vluchten, de bestemming van de laatste vlucht.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op passagiers die vertrekken vanuit een luchthaven die gelegen is op het grondgebied van een lidstaat waarop het Verdrag van toepassing is en op passagiers die een overeenkomst hebben met een communautaire luchtvaartmaatschappij of een touroperator met betrekking tot een op het grondgebied van de Gemeenschap te koop aangeboden pakket en die vertrekken vanuit een in een derde land gelegen luchthaven naar een luchthaven op het grondgebied van de lidstaat waarop het Verdrag van toepassing is, tenzij zij gelijkwaardige compensatie en bijstand ontvangen in dat derde land wanneer zij:

a) een bevestigde boeking voor een vlucht hebben en zich bij de incheckbalie melden, zoals bepaald en op de tijd die van tevoren door de luchtvaartmaatschappij, de touroperator of een erkend reisbureau schriftelijk is aangegeven, of, indien er geen tijd wordt aangegeven, uiterlijk 30 minuten voor de gepubliceerde vertrektijd; of

b) door een luchtvaartmaatschappij of touroperator van de vlucht waarvoor zij een bevestigde boeking hadden zijn overgeplaatst naar een andere vlucht, ongeacht de reden.

2. Deze verordening geldt niet voor passagiers die gratis of tegen een gereduceerd tarief reizen dat niet rechtstreeks of indirect voor het publiek toegankelijk is. Passagiers die in het bezit zijn van tickets die door een luchtvaartmaatschappij of touroperator zijn verstrekt in het kader van een Frequent Flyer-programma of een ander commercieel programma vallen echter wel onder deze verordening.

([1]) PB L 240 van 24.8.1992, blz. 8.

([2]) PB L 158 van 23.6.1990, blz. 59.

3. Deze verordening is van toepassing op iedere luchtvaartmaatschappij of touroperator waarmee een passagier als bedoeld in lid 1 en in de tweede alinea van lid 2, een overeenkomst heeft. De touroperator, of in geval van code sharing de verkopende luchtvaartmaatschappij, treft samen met de maatschappij die de vlucht uitvoert de regelingen die nodig zijn voor uitvoering van de bepalingen van deze verordening.

4. De bepalingen van deze verordening zijn niet van invloed op de rechten van de passagiers volgens Richtlijn 90/314/EEG.

Artikel 4

Door de luchtvaartmaatschappij of touroperator vastgestelde regels

Iedere luchtvaartmaatschappij of touroperator stelt de regels vast die zij bij instapweigering zal toepassen, waaronder de regels betreffende de voorrang bij het instappen van passagiers, en stelt die ter beschikking van het publiek. Zij maken deel uit van de vervoersovereenkomst of -voorwaarden van de luchtvaartmaatschappij of touroperator (voormalig artikel 4, lid 3).

Artikel 5

Verplichtingen tegenover de passagiers in geval van instapweigering

1. Wanneer een luchtvaartmaatschappij of touroperator reden heeft om voor een vlucht instapweigering te verwachten, stelt zij eerst vast welke passagiers op het tijdstip dat het inchecken wordt beëindigd nog op inchecking voor de betreffende vlucht wachten, en vraagt vervolgens of er vrijwilligers zijn die hun bevestigde boekingen willen opgeven in ruil voor bepaalde voordelen, onder voorwaarden die moeten worden overeengekomen tussen de betrokken passagier en de luchtvaartmaatschappij of touroperator.

2. Vrijwilligers krijgen bijstand overeenkomstig artikel 8, en deze bijstand komt overeen met de in de eerste alinea bedoelde voordelen. Indien het aantal vrijwilligers dat zich aanbiedt niet voldoende is om de resterende passagiers met bevestigde boeking voor de vlucht te laten instappen, kan de luchtvaartmaatschappij of touroperator passagiers tegen hun wil de toegang tot de vlucht weigeren overeenkomstig de door de luchtvaartmaatschappij of touroperator vastgestelde regels als bedoeld in artikel 4.

3. Indien passagiers de toegang tot een vlucht geweigerd wordt, compenseert de luchtvaartmaatschappij of touroperator hen onmiddellijk overeenkomstig artikel 7, en biedt hen bijstand overeenkomstig de artikelen 8 en 9.

4. Indien een passagier door de luchtvaartmaatschappij of touroperator in een hogere klasse wordt geplaatst dan die waarvoor een ticket is gekocht, mag geen bijbetaling worden gevraagd. Indien een luchtvaartmaatschappij of touroperator een passagier plaatst in een klasse die lager is dan die waarvoor een ticket is gekocht, vindt er terugbetaling plaats van het prijsverschil tussen de ticket van de reiziger en het goedkoopste gepubliceerde beschikbare tarief voor de klasse waarin hij of zij voor dat deel van de reis wordt geplaatst.

Artikel 6

Instappen van gehandicapte passagiers

Een luchtvaartmaatschappij of touroperator weigert niet de toegang tot een vlucht aan een gehandicapte passagier en een begeleider, aan een anderszins mindervalide passagier of aan een kind zonder begeleider (ex 4, lid 2).

Artikel 7

Recht op compensatie

1. Wanneer passagiers de toegang tot een vlucht wordt geweigerd, ontvangen zij compensatie ten bedrage van:

a) 750 euro voor vluchten van minder dan 3 500 km;

b) 1 500 euro voor vluchten van 3 500 km en meer.

Bij de bepaling van het bedrag aan compensatie wordt gekeken naar de laatste bestemming waar de passagier als gevolg van de instapweigering na de geplande tijd zal aankomen.

2. Wanneer passagiers akkoord gaan met een andere vlucht naar hun eindbestemming overeenkomstig artikel 8 waarvan de aankomsttijd volgens dienstregeling bij vluchten van minder dan 3 500 km niet meer dan twee uur en bij vluchten van 3 500 km en meer niet meer dan vier uur later valt dan die van de oorspronkelijk geboekte vlucht, mag de in lid 1 voorziene compensatie met 50 % worden verminderd.

3. De in lid 1 bedoelde compensatie wordt in contant geld uitbetaald of, met de schriftelijke toestemming van de passagier, per bankoverschrijving, bankcheque, of in de vorm van reisbonnen en/of andere diensten.

4. De in de leden 1 en 2 vermelde afstanden worden gemeten volgens de grote cirkelmethode (ortodromische lijn).

Artikel 8

Recht op bijstand

1. In geval van instapweigering krijgen passagiers de keus tussen:

a) volledige terugbetaling van het ticket, onder de voorwaarden waaronder ervoor betaald was, voor het gedeelte of de gedeelten van de reis die niet zijn gemaakt, en voor het gedeelte en de gedeelten die reeds zijn gemaakt, indien deze met betrekking tot het oorspronkelijke reisplan van de passagier geen zin meer hebben, met een retourvlucht naar het eerste vertrekpunt bij de eerste gelegenheid;

b) een andere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar hun eindbestemming bij de eerste gelegenheid; of

c) een latere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar een eindbestemming, naar keuze van de passagier.

De passagiers krijgen ook een gratis telefoongesprek en/of telex of fax- en/of e-mail-bericht aangeboden naar de plaats van de eindbestemming.

2. Wanneer in het geval waarin een stad of regio wordt bediend door meerdere luchthavens, een luchtvaartmaatschappij of touroperator een passagier een vlucht aanbiedt naar een andere luchthaven dan die waarvoor was geboekt, draagt de luchtvaartmaatschappij of touroperator de kosten van de reis van die andere luchthaven naar de luchthaven waarvoor was geboekt of naar een andere met de passagier overeengekomen bestemming in de buurt.

Artikel 9

Recht op maaltijden en verfrissingen en op hotelaccommodatie

In geval van instapweigering krijgen de passagiers het volgende gratis aangeboden:

a) maaltijden en verfrissingen in redelijke verhouding tot de wachttijd;

b) hotelaccommodatie in gevallen waarin bijkomend verblijf van één of meer nachten noodzakelijk is.

Artikel 10

Annulering

1. In geval van annulering van een vlucht gelden de volgende regelingen behalve wanneer de luchtvaartmaatschappij aantoont dat het enkel en alleen uitzonderlijke omstandigheden betreft die niet onder zijn verantwoordelijkheid vallen of onder die van zijn vertegenwoordiger.

2. Wanneer een luchtvaartmaatschappij of een touroperator, voor de voorziene vertrektijd, een vlucht annuleert of dat redelijkerwijze verwacht, zal al het mogelijke worden ondernomen om de getroffen passagiers hiervan in kennis te stellen en met hen een overeenkomst te bereiken over de voorwaarden waaronder ze kunnen instemmen met het opgeven van hun boekingen. De passagiers zal minstens de keuze worden aangeboden tussen:

a) volledige terugbetaling van het ticket, volgens de voorwaarden waaronder ervoor betaald was, voor het gedeelte of de gedeelten van de reis die niet zijn gemaakt en voor het gedeelte en de gedeelten die reeds zijn gemaakt, indien deze met betrekking tot het oorspronkelijke reisplan van de passagier geen zin meer hebben, met een retourvlucht naar het eerste vertrekpunt bij de eerste gelegenheid; of

b) een andere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar hun eindbestemming bij de eerste gelegenheid; of

c) een latere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar hun eindbestemming, naar keuze van de passagier.

3. De passagiers met wie een luchtvaartmaatschappij of een touroperator geen overeenkomst bereikt overeenkomstig paragraaf 2 en die zich bij de incheckbalie melden zoals bepaald in Artikel 3, paragraaf 1, wordt dezelfde compensatie en bijstand aangeboden als in het geval van instapweigering, zoals omschreven in Artikelen 7, 8 en 9.

Artikel 11

Vertraging

1. Wanneer een luchtvaartmaatschappij of touroperator redelijkerwijs kan verwachten dat een vlucht een vertraging tot na de vertrektijd volgens dienstregeling oploopt van twee uur of langer bij vluchten van minder dan 3 500 km en van vier uur of langer bij vluchten van 3 500 km en meer, krijgen de passagiers dezelfde bijstand aangeboden als in het geval van instapweigering, als omschreven in artikel 8.

In ieder geval volgt de aanbieding van die steun uiterlijk twee uur na de vertrektijd volgens dienstregeling van de vlucht bij vluchten van minder dan 3 500 km en uiterlijk vier uur na de vertrektijd volgens dienstregeling van de vlucht bij vluchten van 3 500 km en meer.

2. Wanneer een luchtvaartmaatschappij of touroperator redelijkerwijs mag verwachten dat de vertraging van een vlucht tot meer dan twee uur na de vertrektijd volgens dienstregeling zal oplopen, biedt zij onmiddellijk de bijstand aan die in het geval van instapweigering als omschreven in artikel 9 wordt aangeboden aan een gehandicapte passagier en een begeleider, aan een anderszins mindervalide passagier of aan een kind zonder begeleider, alsook iedere andere bijstand die redelijkerwijs moet worden geboden om aan de bijzondere behoeften van die passagiers te voldoen.

Artikel 12

Verdere compensatie

Deze verordening is van toepassing onverminderd later door de passagier bij de bevoegde rechtbanken ingediende verzoekschriften voor verdere compensatie.

Artikel 13

Compensatie door een derde

In gevallen waarin een luchtvaartmaatschappij of touroperator compensatie betaalt of aan de overige verplichtingen voldoet die krachtens deze verordening op haar rusten mag geen enkele bepaling van deze verordening zo worden uitgelegd als het recht beperkend om compensatie te verlangen van een derde volgens het geldend recht.

Artikel 14

Verplichting om de passagiers over hun rechten te informeren

1. De rechtspersoon die verantwoordelijk is voor het inchecken van passagiers zorgt ervoor dat er een goed leesbaar bericht duidelijk zichtbaar voor de passagier in de incheckzone is uitgehangen met de volgende tekst: „indien u niet tot uw vlucht wordt toegelaten, of indien deze is geannuleerd of voor minstens twee uur is uitgesteld, vraag dan bij de incheckbalie of de boarding gate om de tekst waarin onder meer uw rechten op compensatie en bijstand vermeld staan".

2. Een luchtvaartmaatschappij of touroperator die overgaat tot instapweigering of annulering van een vlucht bezorgt iedere daardoor getroffen passagier een schriftelijke mededeling waarin de regels voor compensatie en bijstand overeenkomstig de bepalingen van deze verordening zijn uiteengezet. Ook passagiers wier vlucht minstens twee uur vertraging heeft krijgen een soortgelijke mededeling.

Artikel 15

Uitsluiting van ontheffing

De uit deze verordening voortvloeiende verplichtingen ten aanzien van de passagier kunnen niet worden beperkt of opgeheven door middel van bijvoorbeeld een beperkende of ontheffingsclausule in de vervoerovereenkomst (ex artikel 10, lid 2).

Artikel 16

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties op overtredingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend zijn, in verhouding staan tot de overtreding en een ontmoedigend effect hebben. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk (datum) in kennis van die bepalingen en delen eventuele latere wijzigingen onverwijld mede.

Artikel 17

Handhaving

Iedere lidstaat wijst een instantie aan die belast wordt met de handhaving van deze verordening en maakt dit bekent. De instantie is verantwoordelijk voor de handhaving van de verordening met betrekking tot de zich op het grondgebied van de lidstaat bevindende luchthavens (waarop het Verdrag van toepassing is?) en de vluchten vanuit een derde land naar een zich op dat grondgebied bevindende luchthaven. Zij heeft onder meer de taak de klachten met betrekking tot naleving van deze verordening te onderzoeken en de maatregelen te nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de rechten van de passagiers worden gerespecteerd.

Artikel 18

Klachten

Een passagier kan een klacht indienen bij een door en lidstaat aangewezen instantie over een eventuele overtreding van deze verordening op een op het grondgebied van een lidstaat gelegen luchthaven (waarop het Verdrag van toepassing is?) of betreffende een vlucht vanuit een derde land naar een op dat grondgebied gelegen luchthaven. Indien de instantie niet verantwoordelijk is, geeft zij de klacht door aan de in het betreffende geval voor handhaving verantwoordelijke instantie. De instantie onderzoekt de klacht en neemt de maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat de rechten van de passagier worden gerespecteerd.

Artikel 19

Verslag

De Commissie brengt uiterlijk (datum) verslag uit over de werking en de resultaten van deze verordening, met name wat betreft de frequentie van instapweigering en annulering van vluchten.

Dit verslag gaat indien nodig vergezeld van wetsvoorstellen.

Artikel 20

Intrekking

Verordening (EEG) nr. 295/91 wordt ingetrokken.

Artikel 21

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is bindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een ecopuntensysteem voor vrachtwagens in transito door Oostenrijk voor het jaar 2004

(2002/C 103 E/18)

COM(2001) 807 def. — 2001/0310(COD)

(Door de Commissie ingediend op 21 december 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 71, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 11, lid 2, onder a) van Protocol nr. 9 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk tot de Europese Unie [1] wordt bepaald dat het ecopuntensysteem op 31 december 2003 afloopt.

(2) De Europese Raad heeft op de bijeenkomst van 14 en 15 december 2001 te Laken in punt 58 van de conclusies gevraagd om verlenging van het ecopuntensysteem bij wijze van tussentijdse oplossing. Deze verlenging past in het kader van de bescherming van het milieu in kwetsbare gebieden zoals het Alpengebied.

(3) Deze maatregel is nodig in afwachting van de aanname van het kadervoorstel inzake de tarifering van het gebruik van infrastructuren, als voorzien in het Witboek inzake het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010 [2].

(4) Overwegende dat overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [3], de voor de uitvoering van onderhavige verordening noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld volgens de in artikel 3 van genoemd besluit voorziene raadplegingsprocedure.

(5) Er dient dus een ecopuntensysteem voor het jaar 2004 te worden ingevoerd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze verordening zijn de volgende definities van toepassing:

a) „voertuig", een voertuig als gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 881/92 [4],

b) „internationaal vervoer", internationaal vervoer als gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 881/92,

c) „transitovervoer door Oostenrijk", vervoer over Oostenrijks grondgebied van en naar een plaats buiten Oostenrijk;

d) „vrachtwagen", een in een lidstaat geregistreerd motorvoertuig met een maximaal toegestaan gewicht van meer dan 7,5 ton, bestemd voor het vervoer van goederen of het trekken van aanhangwagens, met inbegrip van trekkers van opleggers, en trekkers met een maximaal toegestaan gewicht van meer dan 7,5 ton, getrokken door een in een lidstaat geregistreerd motorvoertuig met een maximaal toegelaten gewicht van ten hoogste 7,5 ton;

e) „transitogoederenvervoer over de weg door Oostenrijk", transitovervoer door Oostenrijk met vrachtwagens, ongeacht of zij met of zonder lading rijden;

f) „bilaterale rit", een internationale vervoersrit met een voertuig waarbij het begin- of eindpunt in Oostenrijk en het eind- of beginpunt respectievelijk in een andere lidstaat is gelegen, alsmede vervoersritten zonder lading in verband met voornoemde ritten.

Artikel 2

Deze verordening is van toepassing op goederenvervoer over de weg door middel van ritten op het grondgebied van de Gemeenschap.

---

[1] PB C 241 van 29.8.1994.

[2] COM(2001) 370 van 12.9.2001.

[3] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

[4] PB L 95 van 9.4.1992, blz. 1.

Artikel 3

1. Op ritten waarbij transitogoederenvervoer over de weg door Oostenrijk is betrokken, is de regeling van toepassing die is vastgesteld bij de eerste richtlijn van de Raad van 23 juli 1962 [1] en Verordening (EEG) nr. 881/92 van de Raad voor ritten voor eigen rekening en voor ritten met gehuurde voertuigen of tegen betaling, behoudens het bepaalde in dit artikel.

2. Van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2004 zijn de volgende bepalingen van toepassing:

a) De totale NOx-uitstoot van vrachtwagens in transito op Oostenrijks grondgebied wordt vastgesteld overeenkomstig de tabel in bijlage 1.

b) De vaststelling van de totale NOx-uitstoot van vrachtwagens wordt geadministreerd via een ecopuntensysteem. Volgens dit systeem moet elke vrachtwagen in transito op Oostenrijks grondgebied een aantal ecopunten hebben dat overeenstemt met het niveau van de NOx-uitstoot van dat type vrachtwagen (ingeschreven op grond van zijn conformity of production (COP)-niveau, of afgeleid van de typegoedkeuring). De toewijzing van de punten en de werking van het stelsel worden in bijlage 2 beschreven.

c) Oostenrijk stelt een ecopuntenkaart op en stelt deze tijdig ter beschikking voor vrachtwagens in transito door Oostenrijk met het oog op het administreren van het ecopuntensysteem overeenkomstig bijlage 2.

d) De ecopunten worden door de Commissie verdeeld over de lidstaten overeenkomstig de volgens lid 4 vast te stellen bepalingen.

3. In het geval dat het kadervoorstel voor de tarifering van het infrastructuurgebruik niet wordt aangenomen, blijven de bepalingen van lid 2 een jaar lang gehandhaafd, en eventueel ten hoogste nog een tweede jaar.

4. De Commissie neemt overeenkomstig de procedure van artikel 5 gedetailleerde maatregelen betreffende de procedures inzake het ecopuntensysteem, de verdeling van de ecopunten en de technische vraagstukken in verband met de toepassing van dit artikel.

Artikel 4

1. Zolang het bepaalde in artikel 3, lid 2 van toepassing is, treffen de lidstaten in het kader van hun onderlinge samenwerking, indien nodig, met het EG-Verdrag verenigbare maatregelen tegen misbruik van het ecopuntensysteem.

2. Vervoerders met een gemeenschapsvergunning, afgegeven door de bevoegde instanties in Oostenrijk, mogen geen internationaal goederenvervoer verrichten op ritten waarbij in Oostenrijk noch geladen noch gelost wordt. Al deze ritten waarbij transitovervoer door Oostenrijk is betrokken zijn evenwel onderworpen aan het bepaalde in artikel 3.

3. Voorzover nodig worden alle controlemethoden, met inbegrip van elektronische systemen, met het oog op de toepassing van artikel 3 vastgesteld volgens de procedure van artikel 5.

Artikel 5

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Indien wordt verwezen naar de procedure van dit artikel, is de in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG voorziene raadplegingsprocedure van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 7, lid 3 en 8 daarvan.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De verordening is bindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten.

---

[1] PB 70 van 6.8.1962, blz. 2005/62.

BIJLAGE 1

als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a), van deze verordening

Jaar	Percentage ecopunten	Ecopunten voor EU-15
1991	100 %	23 306 580
2004	40 %	9 422 488

BIJLAGE 2

BEREKENING EN BEHEER VAN DE ECOPUNTEN

als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder b), van deze verordening

1. Voor elke vrachtwagen die in transito door Oostenrijk rijdt (in beide richtingen), moeten bij het passeren van de grens telkens de volgende documenten worden overgelegd:

a) een document waaruit het COP-niveau voor de NO_x-emissie van de vrachtwagen blijkt;

b) een door de bevoegde autoriteiten afgegeven geldige ecopuntenkaart.

Ad a)

Voor na 1 oktober 1990 voor het eerst ingeschreven vrachtwagens moet het document waaruit het COP-niveau blijkt een door de bevoegde autoriteiten afgegeven certificaat zijn, waarin het officieel bevestigde COP-niveau voor de NO_x-emissie is vermeld, of het type goedkeuringscertificaat waarin de goedkeuringsdatum en het bij de goedkeuring gemeten niveau zijn vermeld. Voor laatstgenoemd document kan het COP-niveau worden berekend door verhoging van het voor de typegoedkeuring vastgestelde niveau met 10 %. Het eenmaal voor een voertuig vastgestelde niveau kan gedurende de gehele levensduur van het voertuig niet meer worden gewijzigd.

Het COP-niveau voor vóór 1 oktober 1990 voor het eerst ingeschreven vrachtwagens en voor vrachtwagens waarvoor geen certificaat wordt overgelegd, wordt op 15,8 g/kWh vastgesteld.

Ad b)

De ecopuntenkaart telt een aantal punten, en wordt op basis van het COP-niveau van het gebruikte voertuig als volgt ontwaard:

1. Per g/kWh NO_x-emissie overeenkomstig punt 1 onder a) wordt één punt afgeboekt;

2. Decimalen worden naar boven afgerond, wanneer zij 0,5 of meer bedragen, en voor de rest naar beneden;

2. De Commissie berekent overeenkomstig de procedures van artikel 5 om de drie maanden het aantal ritten en het gemiddelde NO_x-niveau van de vrachtwagens, gespecificeerd naar elke nationaliteit.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen en houdende wijziging van de verordeningen inzake maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen [1]

(2002/C 103 E/19)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 788 def. — 2000/0236(COD)

(Door de Commissie ingediend op 27 december 2001)

[1] PB C 384 E van 19.12.2000, blz. 276.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid artikel 80, lid 2,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) De maatregelen ter uitvoering van de verordeningen en richtlijnen die gelden op het gebied van maritieme veiligheid worden vastgesteld volgens een regelgevingsprocedure waarbij het bij Richtlijn 93/75/EEG van de Raad [1] opgerichte comité, en in bepaalde gevallen een comité ad hoc, wordt ingeschakeld. De comités vallen onder de regels van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [2].	
(2) De Raad heeft in zijn resolutie van 8 juni 1993 inzake een gemeenschappelijk veiligheidsbeleid in principe de oprichting goedgekeurd van een comité maritieme veiligheid, en heeft de Commissie verzocht een voorstel voor de oprichting van zo'n comité in te dienen.	(2) De Raad heeft in zijn resolutie van 8 juni 1993 inzake een gemeenschappelijk veiligheidsbeleid in principe de oprichting goedgekeurd van een comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (comité COSS), en heeft de Commissie verzocht een voorstel voor de oprichting van zo'n comité in te dienen.

[1] PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

[2] PB L 197 van 18.7.1987, blz. 3.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(3) De rol van het comité is de taken van de comités die in het kader van de communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, zijn opgericht te centraliseren, alsmede de Commissie bij te staan en te adviseren in alle vraagstukken op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming of beperking van milieuverontreiniging door activiteiten op zee.	(3) De rol van het comité COSS is de taken van de comités die in het kader van de communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en de bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord zijn opgericht te centraliseren, alsmede de Commissie bij te staan en te adviseren in alle vraagstukken op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming of beperking van milieuverontreiniging door activiteiten op zee.
(4) Volgens de resolutie van de Raad van 8 juni 1993 dient er een comité maritieme veiligheid te worden opgericht, dat de taken krijgt die voordien werden vervuld door de comités die waren opgericht uit hoofde van de bestaande communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid. Ook moet bij de vaststelling van alle nieuwe communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid het comité worden ingeschakeld.	(4) Volgens de resolutie van de Raad van 8 juni 1993 dient er een comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen te worden opgericht, dat de taken krijgt die voordien werden vervuld door de comités die waren opgericht uit hoofde van de bestaande communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord. Ook moet bij de vaststelling van alle nieuwe communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid het aldus opgerichte comité worden ingeschakeld.
(5) Besluit 87/373/EEG is vervangen door Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1]. Besluit 1999/468/EG omschrijft de toepasselijke comitéprocedures en zorgt voor een betere voorlichting van het Europees Parlement en het publiek over de werkzaamheden van de comités.	Ongewijzigd
(6) Derhalve dienen op het comité de desbetreffende bepalingen van Besluit 1999/468/EG te worden toegepast. Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de geldende wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG, moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit.	(6) Derhalve dienen op het comité COSS de desbetreffende bepalingen van Besluit 1999/468/EG te worden toegepast. Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de geldende wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG, moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, lid 3, en artikel 8 daarvan, waarin de rol van het Europees Parlement nader wordt omschreven. Om het het comité COSS mogelijk te maken in spoedeisende omstandigheden te werken dient de in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG voorziene periode op één maand gesteld te worden.

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(7) Verder dient de bestaande wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, in die zin te worden gewijzigd dat het comité van Richtlijn 93/75/EEG of, naar gelang van het geval, het in het kader van de desbetreffende wetgeving opgerichte comité ad hoc, wordt vervangen door het comité. Met name dient de onderhavige verordening de desbetreffende bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 613/91 [1], (EG) nr. 2978/94 [2] en (EG) nr. 3051/95 van de Raad [3] te wijzigen, om te voorzien in de introductie van het comité en de invoering van de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG.	(7) Verder dient de bestaande wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord in die zin te worden gewijzigd dat het comité van Richtlijn 93/75/EEG of, naar gelang van het geval, het in het kader van de desbetreffende wetgeving opgerichte comité ad hoc, wordt vervangen door het comité COSS. Met name dient de onderhavige verordening de desbetreffende bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 613/91 [1], (EG) nr. 2978/94 [2] en (EG) nr. 3051/95 van de Raad [3] te wijzigen, om te voorzien in de introductie van het comité COSS en de invoering van de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG.
(8) De bestaande communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, is gebaseerd op de toepassing van regels afkomstig uit internationale verdragen, codes en resoluties die van kracht waren op de datum van vaststelling van het desbetreffende communautair besluit of op de in dit besluit vermelde datum. Het gevolg van deze situatie is dat de lidstaten de latere wijzigingen van deze internationale instrumenten niet kunnen toepassen zolang de communautaire richtlijnen of verordeningen niet gewijzigd zijn. De moeilijkheid om de data van inwerkingtreding van wijzigingen van internationale instrumenten enerzijds en de verordeningen waarin deze wijzigingen in Gemeenschapsrecht worden omgezet anderzijds te laten samenvallen geeft grote problemen, met name vertraging bij de toepassing in de Gemeenschap van de meest recente en strengste internationale veiligheidsnormen.	(8) De bestaande communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord is gebaseerd op de toepassing van regels afkomstig uit internationale verdragen, codes en resoluties die van kracht waren op de datum van vaststelling van het desbetreffende communautair besluit of op de in dit besluit vermelde datum. Het gevolg van deze situatie is dat de lidstaten de latere wijzigingen van deze internationale instrumenten niet kunnen toepassen zolang de communautaire richtlijnen of verordeningen niet gewijzigd zijn. De moeilijkheid om de data van inwerkingtreding van wijzigingen van internationale instrumenten enerzijds en de verordeningen waarin deze wijzigingen in Gemeenschapsrecht worden omgezet anderzijds te laten samenvallen geeft grote problemen, met name vertraging bij de toepassing in de Gemeenschap van de meest recente en strengste internationale veiligheidsnormen.
(9) Er moet echter onderscheid worden gemaakt tussen de bepalingen van een Gemeenschapsbesluit dat ten behoeve van de toepassing daarvan verwijst naar een internationaal instrument en de communautaire bepalingen waarin het internationaal instrument geheel of gedeeltelijk wordt gereproduceerd. Zeker in het laatste geval mogen de meest recente wijzigingen van internationale instrumenten pas op communautair vlak van toepassing worden na wijziging van de desbetreffende communautaire bepalingen.	Ongewijzigd
(10) Derhalve moet het de lidstaten worden toegestaan de meest recente bepalingen van de internationale verdragen toe te passen, met uitzondering van expliciet in een communautair besluit opgenomen bepalingen. Om dit te bereiken volstaat het te vermelden dat het de in het kader van de desbetreffende richtlijn of verordening toepasselijke versie van het internationaal verdrag is die „van kracht is", zonder een datum te noemen.	

[1] PB L 68 van 15.3.1991, blz. 1.

[2] PB L 319 van 12.12.1994, blz. 1.

[3] PB L 320 van 30.12.1995, blz. 14. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 179/98 van 23.1.1998, blz. 35.

[1] PB L 68 van 15.3.1991, blz. 1.

[2] PB L 319 van 12.12.1994, blz. 1.

[3] PB L 320 van 30.12.1995, blz. 14. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 179/98 van 23.1.1998, blz. 35.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(11) Er moet echter wel een speciale conformiteitscontroleprocedure komen, die de Commissie de mogelijkheid geeft om na raadpleging van het comité de nodige maatregelen te nemen om onverenigbaarheid van de gewijzigde internationale instrumenten met de communautaire wetgeving of het communautair beleid op het gebied van maritieme veiligheid aan boord te voorkomen. De procedure moet ook voorkomen dat het in de Gemeenschap bereikte niveau van maritieme veiligheid door de internationale wijzigingen wordt aangetast.	(11) Er moet echter wel een speciale conformiteitscontroleprocedure komen, die de Commissie de mogelijkheid geeft om na raadpleging van het comité COSS de nodige maatregelen te nemen om onverenigbaarheid van de gewijzigde internationale instrumenten met de communautaire wetgeving of het communautair beleid op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord te voorkomen. De procedure moet ook voorkomen dat het in de Gemeenschap bereikte niveau van maritieme veiligheid door de internationale wijzigingen wordt aangetast.
(12) De conformiteitscontroleprocedure kan alleen effect hebben, als de geplande maatregelen zo snel mogelijk worden vastgesteld, in ieder geval vóórdat de voor de effectieve inwerkingtreding van de internationale wijziging gestelde termijn verstreken is. Derhalve moet de tijd die de Raad heeft om overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG over het voorstel betreffende de te nemen maatregelen te beslissen tot één maand worden teruggebracht,	Ongewijzigd
HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:	
Artikel 1 **Doel**	
Het doel van deze verordening is de toepassing te verbeteren van de in communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord:	Het doel van deze verordening is de toepassing te verbeteren van de in artikel 2, onder 2) bedoelde communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord:
a) door de taken van de comités die krachtens de communautaire wetgeving opgericht en te centraliseren middels oprichting van één enkel comité, hierna genaamd;	a) door de taken van de comités die krachtens de communautaire maritieme wetgeving opgericht en bij onderhavige verordening afgeschaft zijn te centraliseren middels oprichting van één enkel comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen, hierna genaamd het comité COSS;
b) door wijziging van de communautaire wetgeving in het licht van de ontwikkelingen met betrekking tot de geldende internationale instrumenten te vergemakkelijken.	b) door latere wijzigingen van de communautaire maritieme wetgeving in het licht van de ontwikkelingen met betrekking tot de geldende internationale instrumenten te vergemakkelijken door de vermelding van de datum van inwerkingtreding van genoemde internationale instrumenten te schrappen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 2 **Definities**	Ongewijzigd
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:	
1. „internationale instrumenten": de door een internationale conferentie, de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), de Nationale Arbeidsorganisatie (IAO), de partijen bij een Memorandum van overeenstemming of een internationale normalisatieorganisatie vastgestelde verdragen, protocollen, resoluties, codes, circulaires, normen en bepalingen,	1. „internationale instrumenten": de door een internationale conferentie, de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), de Nationale Arbeidsorganisatie (IAO), de partijen bij een Memorandum van overeenstemming of een internationale normalisatieorganisatie vastgestelde verdragen, protocollen, resoluties, codes, circulaires, normen en bepalingen, als bedoeld door de bepalingen van de geldende communautaire maritieme wetgeving.
2. „communautaire maritieme wetgeving": onderstaande van kracht zijnde communautaire besluiten:	Ongewijzigd
a) Verordening (EEG) nr. 613/91 van de Raad van 4 maart 1991, betreffende overdracht van schepen tussen nationale registers binnen de Gemeenschap,	
b) Richtlijn 93/75/EEG van de Raad van 13 september 1993, betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen,	
c) Verordening (EG) nr. 2978/94 van de Raad van 21 november 1994, betreffende de tenuitvoerlegging van IMO-resolutie A.747(18) inzake de toepassing van tonnagemeting op de ballastruimten in tankers met gescheiden ballasttanks,	
d) Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994, inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties ([1]),	
e) Richtlijn 94/58/EG van de Raad van 22 november 1994, inzake het minimum-opleidingsniveau van zeevarenden ([2]),	Schrappen
f) Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995, betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) ([3]),	e) Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995, betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) ([2]),

([1]) PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/58/EG (PB L 274 van 7.10.1997, blz. 8).

([2]) PB L 319 van 12.12.1994, blz. 28. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/35/EG (PB L 172 van 17.6.1998, blz. 1).

([3]) PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

([2]) PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
g) Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad van 8 december 1995 betreffende een veiligheidsbeleid voor ro-ro-passagiersschepen,	f) Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad van 8 december 1995 betreffende een veiligheidsbeleid voor ro-ro-passagiersschepen,
h) Richtlijn 96/98/EG van de Raad van 20 december 1996, betreffende uitrusting van zeeschepen ([1]),	g) Richtlijn 96/98/EG van de Raad van 20 december 1996, betreffende uitrusting van zeeschepen ([1]),
i) Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997, betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt ([2]),	h) Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997, betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt ([2]),
j) Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998, inzake veiligheidsvoorschriften en normen voor passagiersschepen ([3]),	i) Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998, inzake veiligheidsvoorschriften en normen voor passagiersschepen ([3]),
k) Richtlijn 98/41/EG van de Raad van 18 juni 1998, inzake de registratie van de opvarenden van passagiersschepen die vanuit of naar havens in de lidstaten van de Gemeenschap varen ([4]),	j) Richtlijn 98/41/EG van de Raad van 18 juni 1998, inzake de registratie van de opvarenden van passagiersschepen die vanuit of naar havens in de lidstaten van de Gemeenschap varen ([4]),
l) Richtlijn 1999/35/EG van de Raad van 29 april 1999, betreffende een stelsel van verplichte onderzoeken voor de veilige exploitatie van geregelde diensten met ro-ro-veerboten en hogesnelheidspassagiersvaartuigen ([5]).	k) Richtlijn 1999/35/EG van de Raad van 29 april 1999, betreffende een stelsel van verplichte onderzoeken voor de veilige exploitatie van geregelde diensten met ro-ro-veerboten en hogesnelheidspassagiersvaartuigen ([5]),
	l) Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen ([6]),
	m) Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 inzake het minimum-opleidingsniveau van zeevarenden ([7]).
Artikel 3	Ongewijzigd
Oprichting van het comité maritieme veiligheid	**Oprichting van het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (comité COSS)**
1. De Commissie wordt bijgestaan door een regelgevend comité, hierna het comité genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.	1. De Commissie wordt bijgestaan door een regelgevend comité, hierna het comité COSS genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

([1]) PB L 46 van 17.2.1997, blz. 25. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/85/EG (PB L 315 van 11.11.1998, blz. 14).

([2]) PB L 34 van 9.2.1998, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 1999/19/EG (PB L 83 van 27.3.1999, blz. 48).

([3]) PB L 144 van 15.5.1998, blz. 1.

([4]) PB L 188 van 2.7.1998, blz. 35.

([5]) PB L 138 van 1.6.1999, blz. 1.

([6]) PB L 332 van 28.12.2000, blz. 81.

([7]) PB L 136 van 18.5.2001, blz. 17.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Wanneer wordt verwezen naar dit artikel, is de regelgevingsprocedure van artikel 5, van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 7, lid 3 en 8 daarvan.	2. Wanneer wordt verwezen naar dit lid, is de regelgevingsprocedure van artikel 5, van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 7 en 8 daarvan.
3. Voor de toepassing van deze verordening wordt de in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG voorziene periode vastgesteld op één maand.	Ongewijzigd
Artikel 4 **Conformiteitscontroleprocedure**	
1. Kunnen de communautaire verordeningen en richtlijnen als bedoeld in artikel 2, onder 2. worden gewijzigd volgens de van artikel 3, lid 2, procedure, teneinde een wijziging van de in artikel 2, onder 1. gedefinieerde en door deze verordening of richtlijn bedoelde internationale instrumenten uit te sluiten van het toepassingsgebied van de desbetreffende verordening of richtlijn.	1. Teneinde het gevaar van strijdigheid van de communautaire maritieme wetgeving met de internationale instrumenten als bedoeld in artikel 2, onder 1. te beperken, kunnen de communautaire verordeningen en richtlijnen als bedoeld in artikel 2, onder 2. worden gewijzigd volgens de in artikel 3, lid 2, bedoelde procedure, teneinde een wijziging van de in artikel 2, onder 1. gedefinieerde en door deze verordening of richtlijn bedoelde internationale instrumenten uit te sluiten van het toepassingsgebied van de desbetreffende verordening of richtlijn. De conformiteitscontroleprocedure mag alleen worden gebruikt voor de invoering van wijzigingen in de communautaire maritieme wetgeving op de uitdrukkelijk door de regelgevingsprocedure bestreken gebieden en binnen het strikte kader van de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden.
Een dergelijke verandering is alleen mogelijk, wanneer er een duidelijk risico bestaat dat de wijziging het in de communautaire wetgeving vastgelegde niveau van maritieme veiligheid, verlaagt, daarmee onverenigbaar is, of de verwezenlijking van de door de Gemeenschap op het gebied van maritieme veiligheid, nagestreefde doelstellingen in gevaar zou kunnen brengen.	Een dergelijke verandering is alleen mogelijk, wanneer er een duidelijk risico bestaat dat de wijziging het in de communautaire wetgeving vastgelegde niveau van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord verlaagt, daarmee onverenigbaar is, of de verwezenlijking van de door de Gemeenschap op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord nagestreefde doelstellingen in gevaar zou kunnen brengen.
	De conformiteitscontroleprocedure wordt, eventueel op verzoek van een lidstaat, ingeleid door de Commissie.
2. Gedurende een periode van zes maanden, gerekend vanaf de goedkeuring op internationaal vlak van een wijziging van een internationaal instrument, onthouden de lidstaten die bij dit instrument partij zijn zich van ieder op aanvaarding of toepassing van de wijziging gericht initiatief, teneinde de Commissie de gelegenheid te geven aan het in artikel 3, lid 1, bedoelde comité een ontwerp-verordening of -richtlijn van de Commissie voor te leggen die tot doel heeft krachtens lid 1 de betreffende wijziging van een communautaire tekst uit te sluiten. In geval van voorlegging binnen de zes maanden duurt bovengenoemde onthouding voort totdat er passende maatregelen zijn genomen.	2. Gedurende een periode van zes maanden, gerekend vanaf de goedkeuring op internationaal vlak van een wijziging van een internationaal instrument, onthouden de lidstaten die bij dit instrument partij zijn zich van ieder op aanvaarding of toepassing van de wijziging gericht initiatief, teneinde de Commissie de gelegenheid te geven aan het in artikel 3, lid 1, bedoelde comité een ontwerp-verordening of -richtlijn van de Commissie voor te leggen die tot doel heeft krachtens lid 1 van het onderhavige artikel de betreffende wijziging van een communautaire tekst uit te sluiten. In geval van voorlegging binnen de zes maanden duurt bovengenoemde onthouding voort totdat er passende maatregelen zijn genomen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Wanneer de desbetreffende wijziging van het internationaal instrument onderworpen wordt aan een stilzwijgende goedkeuringsprocedure, wordt de verordening of richtlijn van de Commissie die de opname van deze nieuwe wijziging in het Gemeenschapsrecht uitsluit om de in lid 1 bedoelde redenen tijdig vastgesteld om de betreffende lidstaten de gelegenheid te geven tijdig op internationaal niveau tegen de desbetreffende wijziging bezwaar te maken.	Ongewijzigd
Artikel 5	
Bevoegdheden van het comité	**Bevoegdheden van het comité COSS**
Het comité oefent de bevoegdheden uit die hem krachtens de geldende communautaire wetgeving worden verleend.	Het comité COSS oefent de bevoegdheden uit die hem krachtens de geldende communautaire wetgeving worden verleend.
Artikel 2, onder 2. kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 3, teneinde er de vermeldingen van de communautaire besluiten die na de aanneming van de onderhavige verordening van kracht zijn geworden in op te nemen.	Artikel 2, onder 2. van deze verordening kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 3, lid 2, teneinde er de vermeldingen van de communautaire besluiten die na de aanneming van de onderhavige verordening van kracht zijn geworden in op te nemen.
Artikel 6	
Wijziging van Verordening (EEG) nr. 613/91	Ongewijzigd
Verordening (EEG) nr. 613/91 wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 1, onder a), wordt als volgt gewijzigd:	
„a) In de eerste alinea worden de woorden „op de datum van aanneming van deze verordening" geschrapt."	
b) De laatste alinea wordt.	b) De laatste alinea wordt vervangen door de volgende alinea:
	„De wijzigingen van de in bovenstaande alinea bedoelde internationale instrumenten kunnen van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad."
2. De artikelen 6 en 7 worden vervangen door de volgende tekst:	Ongewijzigd
„Artikel 6	*„Artikel 6*
De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. . . ./2000 opgerichte comité maritieme veiligheid.	De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 opgerichte comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 7	Ongewijzigd
"Wanneer wordt verwezen naar dit artikel, is de regelgevingsprocedure van artikel 3 van Verordening (EG) nr. . . ./2000 van toepassing."	Wanneer wordt verwezen naar dit artikel, is de regelgevingsprocedure van artikel 3 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van toepassing. De wijzigingen van de in artikel 3 bedoelde internationale instrumenten kunnen van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001.".
Artikel 7	Ongewijzigd
Wijziging van Verordening (EG) nr. 2978/94	
Verordening (EG) nr. 2978/94 wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 3, onder g), wordt vervangen door de volgende tekst:	
„g) „Marpol 73/78": internationaal verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, van 1973, als gewijzigd door het desbetreffende protocol van 1978, alsmede de van kracht zijnde wijzigingen daarvan.".	
	2. Aan artikel 6 wordt de volgende alinea toegevoegd:
	„De wijzigingen van de in artikel 3 bedoelde internationale instrumenten kunnen van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad."
2. Artikel 7 wordt vervangen door de volgende tekst:	3. Artikel 7 wordt vervangen door de volgende tekst:
„*Artikel 7*	„*Artikel 7*
De Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid, overeenkomstig de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 procedure."	De Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS), overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure."

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 8	Ongewijzigd
Wijziging van Verordening (EG) nr. 3051/95	
Verordening (EG) nr. 3051/95 wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 9 worden de woorden „artikel 10, lid 2" worden vervangen door de woorden „artikel 10".	1. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd: a) De woorden „artikel 10, lid 2" worden vervangen door de woorden „artikel 10". b) De volgende alinea wordt toegevoegd: „De wijzigingen van de in artikel 3 bedoelde internationale instrumenten kunnen van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad."
2. Artikel 10 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 10* De Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid, volgens de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 bedoelde procedure."	2. Artikel 10 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 10* De Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS), volgens de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure."
Artikel 9	Ongewijzigd
Inwerkingtreding	
Deze verordening treedt in werking op de 20e dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.	

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van de richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen [1]

(2002/C 103 E/20)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 788 def. — 2000/0237(COD)

(Door de Commissie ingediend op 27 december 2001)

[1] PB C 384 E van 19.12.2000, blz. 280.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Gezien het advies van het Comité van de Regio's,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) De van kracht zijnde richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid verwijzen naar het bij Richtlijn 93/75/EEG van de Raad [1] opgerichte comité en in bepaalde gevallen naar een bij de desbetreffende richtlijn opgericht ad hoc comité. De bestaande richtlijnen bepalen dat de aldus opgerichte comités vallen onder de regels van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [2].	
(2) Besluit 87/373/EEG is vervangen door Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999, tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [3]. Aangezien de voor uitvoering van de van kracht zijnde richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid noodzakelijke maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG, dienen deze maatregelen te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit.	

[1] PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

[2] PB L 197 van 18.7.1987, blz. 3.

[3] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(3) Bij Verordening (EG) nr. . . ./2000 van het Europees Parlement en van de Raad wordt een comité opgericht, genaamd het comité maritieme veiligheid, dat de taken van de krachtens de desbetreffende communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, opgerichte comités moet centraliseren, bepaalt dat bij de tenuitvoerlegging van genoemde wetgeving de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG moet worden gevolgd.	(3) Bij Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en van de Raad wordt een comité opgericht, genaamd het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS), dat de taken van de krachtens de desbetreffende communautaire wetgeving op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en bescherming van de leef- en werkomstandigheden aan boord opgerichte comités moet centraliseren. Verordening (EG) nr. . . ./2001 bepaalt dat bij de tenuitvoerlegging van genoemde wetgeving de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG moet worden gevolgd.
(4) Derhalve dienen de geldende richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid te worden gewijzigd, om de bestaande comités te vervangen door het comité.	(4) Derhalve dienen de geldende richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid te worden gewijzigd, om de bestaande comités te vervangen door het comité COSS.
(5) Voorts dienen de van kracht zijnde richtlijnen te worden gewijzigd met het oog op de toepassing daarop van de bij Verordening (EG) nr. . . ./2000 vastgestelde wijzigingsprocedures alsmede van de desbetreffende bepalingen van genoemde verordening die tot doel heeft de aanpassing van de richtlijnen aan de wijzigingen van internationale instrumenten op het gebied van maritieme veiligheid te vergemakkelijken,	(5) Voorts dienen de van kracht zijnde richtlijnen te worden gewijzigd met het oog op de toepassing daarop van de bij Verordening (EG) nr. . . ./2001 vastgestelde wijzigingsprocedures alsmede van de desbetreffende bepalingen van genoemde verordening die tot doel heeft de aanpassing van de richtlijnen aan de wijzigingen van de door de communautaire wetgeving bedoelde internationale instrumenten op het gebied van maritieme veiligheid te vergemakkelijken,
HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:	Ongewijzigd
Artikel 1	
Doel	
Het doel van deze richtlijn is wijziging van de van kracht zijnde richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid, bescherming van het mariene milieu en de leef- en werkomstandigheden aan boord van schepen:	Het doel van deze richtlijn is wijziging van de van kracht zijnde richtlijnen op het gebied van maritieme veiligheid, bescherming van het mariene milieu en de leef- en werkomstandigheden aan boord van schepen:
a) door verwijzing naar het bij Verordening (EG) nr. . . ./2000 opgerichte comité maritieme veiligheid;	a) door verwijzing naar het bij Verordening (EG) nr. . . ./2001 opgerichte comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen, hierna het comité COSS genoemd;
b) door vergemakkelijking van de aanpassing van de richtlijnen aan de wijzigingen van de internationale instrumenten die van toepassing zijn op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en leef- en werkomstandigheden aan boord van schepen onder de bij Verordening (EG) nr. . . ./2000 vastgestelde voorwaarden.	b) door vergemakkelijking van de aanpassing van de richtlijnen aan de wijzigingen van de internationale instrumenten die van toepassing zijn op het gebied van maritieme veiligheid, voorkoming van verontreiniging door schepen en leef- en werkomstandigheden aan boord van schepen onder de bij Verordening (EG) nr. . . ./2001 vastgestelde voorwaarden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 2	Ongewijzigd
Wijziging van Richtlijn 93/75/EEG	
Richtlijn 93/75/EEG wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:	
a) Onder e) en i) worden de woorden „op 1 januari 1998" geschrapt,	
b) Onder f) worden de woorden „op 1 januari 1997" geschrapt,	
c) Onder g) worden de woorden „op 10 juli 1998" geschrapt,	
d) Onder h) worden de woorden „op 1 juli 1998" geschrapt,	
	2. Aan artikel 11 wordt de volgende alinea toegevoegd:
	„De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad van het toepassingsgebied van deze richtlijn worden uitgesloten."
2. Artikel 12 wordt vervangen door de volgende tekst:	3. Artikel 12 wordt vervangen door de volgende tekst:
„*Artikel 12*	„*Artikel 12*
De Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid volgens de in artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 bedoelde procedure.".	De Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) volgens de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure.".
Artikel 3	Ongewijzigd
Wijziging van Richtlijn 94/57/EG	
Richtlijn 94/57/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:	
1. In artikel 2, onder d), worden de woorden „op het tijdstip van aanneming van deze richtlijn"	1. In artikel 2, onder d), worden de woorden „op het tijdstip van aanneming van deze richtlijn" geschrapt.
2. In artikel 7 wordt de eerste zin vervangen door de zin „de Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid overeenkomstig de procedure van artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000"	2. In artikel 7 wordt de eerste zin vervangen door de zin „de Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) overeenkomstig de procedure van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad."

[1] PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/58/EG (PB L 274 van 7.10.1997, blz. 8).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. eerste lid, eerste streepje, worden de woorden „van de internationale codes" vervangen door de woorden „van de internationale verdragen, protocollen en codes".	3. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd: a) In het eerste lid, eerste streepje, worden de woorden „van de internationale codes" vervangen door de woorden „van de internationale verdragen, protocollen en codes". b) Aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd: „De wijzigingen van de in de artikelen 2, onder d), en 6 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.".
4. Artikel 13 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 13* De in artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 procedure is van toepassing op de kwesties die vallen onder artikel 4, leden 3 en 4, artikel 5, lid 1, de artikelen 8, 9 en 10, en artikel 14, lid 2.".	4. Artikel 13 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 13* De in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure is van toepassing op de kwesties die vallen onder artikel 4, leden 3 en 4, artikel 5, lid 1, de artikelen 8, 9 en 10, en artikel 14, lid 2.".
Artikel 5 **Wijziging van Richtlijn 95/21/EG** Richtlijn 95/21/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:	*Artikel 4* Ongewijzigd
1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd: a) Onder 1. worden de woorden „op 1 juli 1999"	a) Onder 1. worden de woorden „op 1 juli 1999" geschrapt.
b) Onder 2. worden de woorden „in de versie die geldt op 1 juli 1999" vervangen door de woorden „zoals het van kracht is".	Ongewijzigd
2. Artikel 18 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 18* **Comité maritieme veiligheid** De Commissie wordt bijgestaan door het comité overeenkomstig de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 procedure."	2. Artikel 18 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 18* **Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS)** De Commissie wordt bijgestaan door het comité COSS overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde procedure.".

[1] PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Artikel 19 punt c) wordt geschrapt,	3. Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd: a) punt c) wordt geschrapt, b) de volgende alinea wordt toegevoegd: „De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.”.
Artikel 6	*Artikel 5*
Wijziging van Richtlijn 96/98/EG	Ongewijzigd
Richtlijn 96/98/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 2 worden onder c), d) en n) de woorden „op 1 januari 1999” geschrapt.	1. In artikel 2 worden onder c), d) en n) de woorden „op 1 januari 1999” geschrapt.
	2. Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd: a) Bij het derde streepje worden de woorden „alsmede door wijziging van de kolommen betreffende de conformiteitsbeoordelingsmodules,” toegevoegd.
b) de volgende alinea wordt toegevoegd: „De onder c), d) en n) genoemde verdragen en beproevingsnormen worden verstaan onverminderd de eventueel krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2000 van het Europees Parlement en de Raad genomen maatregelen”.	b) de volgende alinea wordt toegevoegd: „De onder c), d) en n) van artikel 2 genoemde verdragen en beproevingsnormen worden verstaan onverminderd de eventueel krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad genomen maatregelen”.
2. Artikel 18 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 18* De Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid overeenkomstig de artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 procedure”.	3. Artikel 18 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 18* De Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure”.
Artikel 7	*Artikel 6*
Wijziging van Richtlijn 97/70/EG	Ongewijzigd
Artikel 9 van Richtlijn 97/70/EG van de Raad [2] wordt vervangen door de volgende tekst:	

[1] PB L 46 van 17.2.1997, blz. 25. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/85/EG (PB L 315 van 11.11.1998, blz. 14).

[2] PB L 34 van 9.2.1998, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 1999/19/EG (PB L 83 van 27.3.1999, blz. 48).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
„Artikel 9	*„Artikel 9*
Comité maritieme veiligheid en	**Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS)**
De Commissie wordt bijgestaan door het comité (COSS) overeenkomstig de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 van het Europees Parlement en de Raad procedure".	De Commissie wordt bijgestaan door het comité (COSS) overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde procedure. De wijzigingen van het van het in artikel 2, lid 4 bedoelde internationaal instrument kunnen worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001".
Artikel 8	*Artikel 7*
Wijziging van Richtlijn 98/18/EG	Ongewijzigd
Richtlijn 98/18/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:	
a) Onder a) worden de woorden „op de datum van aanneming van deze richtlijn" geschrapt.	
b) Onder b) en c) worden de woorden „als gewijzigd op de datum van aanneming van deze richtlijn" vervangen door de woorden „als van kracht".	
c) Onder d) en f) worden de woorden „als gewijzigd op de datum van aanneming van deze richtlijn" vervangen door de woorden „als van kracht".	
2. In artikel 6, lid 1, onder b) en c), lid 2, onder a) i) en lid 3, onder a), worden de woorden „als gewijzigd op de dag van aanneming van deze richtlijn" geschrapt.	

[1] PB L 144 van 15.5.1998, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. artikel 8 onder b) wordt vervangen door de volgende tekst „b) bijlage I kan worden gewijzigd om: i) voor de toepassing van deze richtlijn uitvoering te geven aan de wijzigingen van de internationale verdragen, ii) de technische voorschriften daarvan te verbeteren in het licht van de opgedane ervaring."	3. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd: a) onder b) wordt vervangen door de volgende tekst „b) bijlage I kan worden gewijzigd om: i) voor de toepassing van deze richtlijn uitvoering te geven aan de wijzigingen van de internationale verdragen, ii) de technische voorschriften daarvan te verbeteren in het licht van de opgedane ervaring." b) de volgende alinea wordt toegevoegd: „De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.".
4. Artikel 9 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 9* **Comité maritieme veiligheid** De Commissie wordt bijgestaan door het comité overeenkomstig de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 bedoelde procedure."	4. Artikel 9 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 9* **Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen** De Commissie wordt bijgestaan door het comité COSS overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure."
Artikel 9 **Wijziging van Richtlijn 98/41/EG** Richtlijn 98/41/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd: 1. In artikel 2, derde streepje, worden de woorden „als van kracht op de datum van aanneming van deze richtlijn" vervangen door de woorden „als van kracht".	*Artikel 8* Ongewijzigd 2. Aan artikel 12 wordt de volgende alinea toegevoegd: „De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.".

[1] PB L 188 van 2.7.1998, blz. 35.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Artikel 13 wordt vervangen door de volgende tekst:	3. Artikel 13 wordt vervangen door de volgende tekst:
„*Artikel 13*	„*Artikel 13*
De Commissie wordt bijgestaan door het comité maritieme veiligheid overeenkomstig de artikel 3, van Verordening (EG) nr. . . ./2000 bedoelde procedure."	De Commissie wordt bijgestaan door het comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 bedoelde procedure."
Artikel 10	*Artikel 9*
Wijziging van Richtlijn 1999/35/EG	Ongewijzigd
Richtlijn 1999/35/EG van de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:	
1. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:	
a) Onder b) en o) worden de woorden „als gewijzigd op de datum van aanneming van deze richtlijn" vervangen door de woorden „als van kracht".	
b) Onder d) worden de woorden „op de datum van aanneming van deze richtlijn" geschrapt.	
c) Onder e) worden de woorden „als gewijzigd op de datum van aanneming van deze richtlijn" vervangen door de woorden „als van kracht".	
2. Artikel 16 wordt vervangen door de volgende tekst:	2. Artikel 16 wordt vervangen door de volgende tekst:
„*Artikel 16*	„*Artikel 16*
Comité maritieme veiligheid	**Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS)**
De Commissie wordt bijgestaan door het comité overeenkomstig de procedure van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2000."	De Commissie wordt bijgestaan door het comité COSS overeenkomstig de procedure van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad."

[1] PB L 138 van 1.6.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Aan artikel 17 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.".

Artikel 10

Wijziging van Richtlijn 2000/59

1. In artikel 2, onder b) worden de woorden „op de datum van aanneming van deze richtlijn" geschrapt.

2. Artikel 14 wordt vervangen door de volgende tekst:

„*Artikel 14*

Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS)

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité (COSS) overeenkomstig de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad bedoelde procedure."

3. Aan artikel 15 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De wijzigingen van de in artikel 2 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.".

Artikel 11

Wijziging van Richtlijn 2001/25/EG

Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad [1] wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) Onder 16, 17 en 24 worden de woorden „zoals van kracht op 25 mei 1998" vervangen door de woorden „zoals van kracht".

b) Onder 18, 22 en 23 worden de woorden „zoals van kracht op 25 mei 1998" vervangen door de woorden „zoals van kracht".

c) Onder 21 worden de woorden „zoals zij van kracht waren op 25 mei 1998;" vervangen door de woorden „zoals van kracht;"

[1] PB L 136 van 18.5.2001, blz. 17.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	d) Aan artikel 22 wordt het volgende lid toegevoegd: „4. De wijzigingen van de in artikel 1 bedoelde internationale instrumenten kunnen krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. . . ./2001 van het Europees Parlement en de Raad worden uitgesloten van het toepassingsgebied van deze richtlijn.". 2. Artikel 23 wordt vervangen door de volgende tekst: „*Artikel 23* **Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS)** De Commissie wordt bijgestaan door het comité COSS overeenkomstig de procedure van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . ./2001."
Artikel 11 **Tenuitvoerlegging** 1. De lidstaten doen uiterlijk op . . . de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor die verwijzing worden door de lidstaten vastgesteld. 2. De lidstaten delen de Commissie die de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.	*Artikel 12* Ongewijzigd
Artikel 12 **Inwerkingtreding** Deze richtlijn treedt in werking op de 20e dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	*Artikel 13* Ongewijzigd
Artikel 13 **Geadresseerden** Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.	*Artikel 14* Ongewijzigd

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van de communautaire programma's worden gedelegeerd [1]

(2002/C 103 E/21)

COM(2001) 808 def. — 2000/0337(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 28 december 2001)

[1] PB C 120 E van 24.4.2001, blz. 140.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Europees Parlement,	
	Gezien het advies van de Rekenkamer,
Overwegende hetgeen volgt:	Ongewijzigd
(1) Op de meest uiteenlopende gebieden wordt ten behoeve van diverse doelgroepen een groeiend aantal programma's vastgesteld in het kader van het optreden bedoeld in artikel 3 van het Verdrag. De Commissie wordt er gewoonlijk mee belast de uitvoeringsmaatregelen voor deze programma's, hierna „communautaire programma's" genoemd, vast te stellen.	
(2) De uitvoering van de betrokken communautaire programma's wordt, althans gedeeltelijk, gefinancierd met kredieten uit de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.	
(3) Overeenkomstig artikel 274 van het Verdrag is de Commissie verantwoordelijk voor de uitvoering van deze begroting.	
(4) De Commissie kan zich alleen ten volle van haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de overige Instellingen en de burgers kwijten, als zij bij voorrang haar institutionele taken vervult. Daarom moet zij de uitvoering van sommige beheerstaken in het kader van communautaire programma's aan derde lichamen kunnen delegeren. Het externaliseren van sommige beheerstaken kan daarnaast ook een middel zijn om de doelstellingen van de betrokken programma's op een doeltreffender en doelmatiger wijze te bereiken.	
(5) Het externaliseren van beheerstaken moet geschieden met inachtneming van de beperkingen die het institutioneel kader van het Verdrag stelt. Dit brengt mee dat taken die bij het Verdrag aan de Instellingen zijn opgedragen en waarbij een beoordelingsmarge inzake het maken van politieke keuzes wordt gelaten, niet voor externalisering in aanmerking komen.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(6) Een besluit tot externalisering moet worden gebaseerd op een analyse waarbij rekening wordt gehouden met verschillende factoren, zoals bepaling van de taken die externalisering wettigen, evaluatie van baten en kosten, met inbegrip van die van controle en coördinatie en de impact op de menselijke middelen, doeltreffendheid en flexibiliteit van de uitvoering van de geëxternaliseerde opdrachten, vereenvoudiging van de gebruikte procedures, afstand van de geëxternaliseerde actie ten opzichte van de eindbegunstigden, zichtbaarheid van de Gemeenschap als initiatiefnemer van het betrokken programma en behoud van een gepast kennis- en ervaringsniveau binnen de diensten van de Commissie.	
(7) Een mogelijke vorm van externalisering is het inschakelen van naar het recht van de Gemeenschap opgerichte lichamen met rechtspersoonlijkheid, hierna „uitvoerende agentschappen" genoemd.	
(8) Om de institutionele homogeniteit van de uitvoerende agentschappen te garanderen, is het noodzakelijk hun statuut, in het bijzonder sommige cruciale aspecten met betrekking tot organisatie, taken, werkwijze, begroting, controlestelsel en aansprakelijkheid, vast te stellen.	
(9) Als instelling met bevoegdheid voor de budgettaire tenuitvoerlegging van de verschillende communautaire programma's is de Commissie in staat om te beoordelen of en in hoeverre beheerstaken in het kader van een of meer communautaire programma's aan een uitvoerend agentschap moeten worden toevertrouwd. De inschakeling van een uitvoerend agentschap ontslaat de Commissie niet van haar verantwoordelijkheden krachtens het Verdrag, en met name artikel 274. Bijgevolg moet zij het actieterrein van het uitvoerend agentschap nauwkeurig kunnen afbakenen en een effectieve controle over het functioneren ervan, in het bijzonder over de bestuursorganen, behouden.	
(10) Dit houdt in dat de Commissie de bevoegdheid moet hebben om overeenkomstig deze verordening een uitvoerend agentschap op te richten en eventueel op te heffen. Aangezien een besluit tot oprichting van een uitvoerend agentschap een maatregel van algemene strekking is in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden [1], moet een dergelijk besluit worden genomen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG.	
(11) De Commissie moet eveneens over de bevoegdheid beschikken om zowel de leden van het directiecomité als de directeur van het uitvoerend agentschap te benoemen, zodat zij onder haar verantwoordelijkheid vallende taken aan het uitvoerend agentschap kan delegeren zonder de controle erover prijs te geven.	

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
(12) Tenslotte moet de activiteit van het uitvoerend agentschap sporen met de programmering die de Commissie vaststelt voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het agentschap deelneemt. Het jaarlijkse werkprogramma van het uitvoerend agentschap moet dus voor goedkeuring aan de Commissie worden voorgelegd en moet in overeenstemming zijn met de begrotingsbesluiten.	
(13) Om de externalisering doeltreffend te maken en het deskundig potentieel van het uitvoerend agentschap ten volle te benutten, moet de Commissie in staat worden gesteld om de uitvoerende taken in het kader van een of meer communautaire programma's, met uitzondering van taken die een beoordelingsmarge voor het maken van politieke keuzes omvatten, geheel of gedeeltelijk aan het agentschap te delegeren. Tot de taken die voor delegatie in aanmerking komen, behoren het beheer van alle of een aantal fasen van een projectcyclus, het verrichten van de nodige handelingen ter uitvoering van de begroting, het verzamelen en verwerken van aan de Commissie te verstrekken gegevens en het formuleren van aanbevelingen aan de Commissie.	
(14) Daar de begroting van het uitvoerend agentschap uitsluitend dient om de huishoudelijke uitgaven te financieren, is het passend dat de belangrijkste inkomstenbron bestaat uit een door de begrotingsautoriteit bepaald percentage van de financiële toewijzing voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt.	
(15) Om toepassing van artikel 274 van het Verdrag te verzekeren, moeten de beleidskredieten voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen geboekt blijven en moet de besteding ervan direct ten laste van de algemene begroting worden gebracht. Dit houdt in dat de financiële verrichtingen met betrekking tot deze kredieten moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met de bepalingen van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.	
(16) Het uitvoerend agentschap kan worden belast met uitvoeringstaken in verband met het beheer van programma's die uit andere bronnen dan de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen worden gefinancierd. Dit mag echter niet, zelfs onrechtstreeks, leiden tot bijkomende administratieve lasten die met aanvullende kredieten ten laste van de algemene begroting zouden moeten worden gefinancierd. In dergelijke gevallen zijn de bepalingen van deze verordening van toepassing, daarbij echter rekening houdende met de bijzonderheden die voortvloeien uit de basisbesluiten betreffende de betrokken programma's.	
(17) Om de doorzichtigheid en de deugdelijkheid van het door het uitvoerend agentschap gevoerde beheer te waarborgen, moet in interne en externe controle van zijn werking worden voorzien, moet het agentschap aansprakelijk zijn voor zijn daden en moet het publiek, onder voorwaarden en met inachtneming van beperkingen als bedoeld in artikel 255 van het Verdrag, toegang kunnen hebben tot zijn documenten.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

(18) Het uitvoerend agentschap moet permanent nauw samenwerken met de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt. Om deze samenwerking zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, is het dienstig te bepalen dat het uitvoerend agentschap zijn zetel heeft waar de diensten van de Commissie gevestigd zijn.

(19) Het Verdrag voorziet voor de goedkeuring van deze verordening niet in andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening heeft tot doel het statuut vast te stellen van de uitvoerende agentschappen waaraan de Commissie, onder haar verantwoordelijkheid en controle, bepaalde taken voor het beheer van de communautaire programma's kan delegeren.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

a) „uitvoerend agentschap": een juridisch lichaam dat overeenkomstig het bepaalde in deze verordening is opgericht;

b) „communautair programma": actie, geheel van acties of initiatief die/dat op grond van het betrokken basisbesluit of de betrokken begrotingstoewijzing door de Commissie ten gunste van een of meer doelgroepen wordt uitgevoerd door uitgaven vast te leggen.

Artikel 3

Oprichting en opheffing

1. De Commissie kan besluiten een uitvoerend agentschap op te richten teneinde daaraan bepaalde taken voor het beheer van een of meer communautaire programma's te delegeren. In het besluit kan worden bepaald voor welke duur het agentschap wordt opgericht.

2. Indien de Commissie oordeelt dat een uitvoerend agentschap dat zij heeft opgericht, niet langer nodig is, kan zij tot opheffing ervan besluiten. Zij stelt in dat geval twee liquidateurs aan. De Commissie stelt de voorwaarden vast waaronder de liquidatie van het uitvoerend agentschap moet worden afgewikkeld. Het nettoresultaat van deze liquidatie wordt naar de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen overgemaakt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. De Commissie stelt de in lid 1 en lid 2 bedoelde besluiten vast volgens de procedure van artikel 23, lid 2.

4. Elk overeenkomstig lid 1 opgericht uitvoerend agentschap moet aan het bepaalde in deze verordening voldoen.

Artikel 4

Rechtspositie

1. Het uitvoerend agentschap is een communautair lichaam met een openbare dienstverleningsopdracht.

2. Het uitvoerend agentschap heeft rechtspersoonlijkheid. Het geniet in alle lidstaten de ruimste handelingsbevoegdheid die de wetgeving van die staten aan rechtspersonen toekent. Het kan met name roerende en onroerende goederen verwerven en verkopen en in rechte optreden.

Artikel 5

Zetel

Het uitvoerend agentschap heeft zijn zetel in een van de plaatsen waar de diensten van de Commissie gevestigd zijn.

Het organiseert zijn diensten volgen de eisen van beheer van de programma's waarmee het belast is.

Artikel 6

Taken

Ter verwezenlijking van het in artikel 3, lid 1, gestelde doel kan de Commissie aan het agentschap eender welke taak in het kader van de uitvoering van een communautair programma delegeren, met uitzondering van taken die een beoordelingsmarge inzake het maken van politieke keuzes behelzen.

Taken die aan een uitvoerend agentschap kunnen worden opgedragen, zijn onder meer:

a) het ten behoeve van de Commissie formuleren van aanbevelingen met betrekking tot de uitvoering van een communautair programma;

b) het beheren van de verschillende projectcyclusfasen, of delen daarvan, van afzonderlijke projecten in het kader van de uitvoering van een communautair programma en het verrichten van de nodige controles, evenals het nemen van de daarvoor vereiste beslissingen in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie;

c) het vaststellen van besluiten tot uitvoering van de bepaling en het verrichten van de budgettaire handelingen, zowel aan de ontvangsten- als aan de uitgavenzijde, die voor de uitvoering van het communautaire programma vereist zijn, met name in verband met overheidsopdrachten en subsidies, in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie;

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
d) het verzamelen, analyseren en aan de Commissie verstrekken van alle gegevens die nodig zijn om de uitvoering van het communautair programma te sturen.	
De voorwaarden, criteria, parameters en regels die het uitvoerend agentschap bij de vervulling van de bovenbedoelde taken in acht moet nemen, evenals de bepalingen inzake controle door de diensten van de Commissie die bevoegd zijn voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt, worden door de Commissie in het delegatiebesluit vastgesteld.	
Artikel 7	
Structuur	
1. Het uitvoerend agentschap wordt bestuurd door een directiecomité en een directeur.	
2. Het personeel van het uitvoerend agentschap staat onder gezag van de directeur.	
Artikel 8	
Directiecomité	
1. Het directiecomité bestaat uit vijf leden, die door de Commissie worden aangewezen.	
2. De leden van het directiecomité worden benoemd voor een termijn van ten minste twee jaar. Deze ambtstermijn kan worden verlengd. Wanneer hun mandaat afloopt of zij ontslag nemen, blijven de leden in functie totdat in de verlenging van hun mandaat of in hun vervanging is voorzien.	
3. Het directiecomité kiest uit zijn leden een voorzitter en een vice-voorzitter.	
4. Het directiecomité komt op uitnodiging van de voorzitter ten minste twee keer per jaar bijeen. Het kan eveneens worden bijeengeroepen op verzoek van minstens een gewone meerderheid van de leden of op verzoek van de directeur.	
5. In geval van verhindering kan elk lid van het directiecomité aan een ander lid een bijzondere machtiging verlenen om hem/haar op een vergadering te vertegenwoordigen. Elk lid kan slechts één ander lid vertegenwoordigen. Indien de voorzitter verhinderd is, leidt de vice-voorzitter de vergadering van het directiecomité.	
6. De besluiten van het directiecomité worden genomen met een gewone meerderheid van de leden die hun stem uitbrengen. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 9

Taken van het directiecomité

1. Het directiecomité stelt zijn reglement van orde vast.

2. Op basis van een ontwerp dat de directeur voorlegt en na de instemming van de Commissie te hebben gekregen, stelt het directiecomité ten laatste aan het begin van elk jaar het werkprogramma van het uitvoerend agentschap, met gedetailleerde doelstellingen en resultatenindicatoren, vast. Dit programma moet overeenstemmen met de programmering die door de Commissie is vastgelegd overeenkomstig de besluiten tot vaststelling van de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt. Het jaarlijks werkprogramma kan in de loop van het jaar volgens dezelfde procedure worden aangepast om rekening te houden, onder meer, met de besluiten die de Commissie voor de betrokken communautaire programma's neemt. De in het jaarlijks werkprogramma opgenomen maatregelen gaan vergezeld van een schatting van de vereiste uitgaven.

3. Het directiecomité stelt de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap vast volgens de procedure van artikel 13.

4. Het directiecomité beslist, nadat de Commissie hiermee heeft ingestemd, over de aanvaarding van subsidies, giften en legaten uit andere bronnen van de Gemeenschap.

5. Het directiecomité beslist over de organisatie van de diensten van het uitvoerend agentschap.

6. Het directiecomité stelt de bijzondere bepalingen vast voor de uitoefening van het recht van toegang tot de documenten van het uitvoerend agentschap overeenkomstig het bepaalde in artikel 22, lid 1.

7. Het directiecomité stelt uiterlijk op 31 maart van elk jaar een jaarverslag vast over de werkzaamheden van het uitvoerend agentschap in het voorbije jaar en de financiering ervan; dit verslag wordt ingediend bij het Europees Parlement en de Commissie. In het verslag worden onder meer de afwijkingen tussen de in het werkprogramma voor het betrokken jaar vastgestelde oogmerken en de tijdens dezelfde periode geregistreerde resultaten vermeld.

8. Het directiecomité stelt maatregelen ter bestrijding van fraude en onregelmatigheden vast en past deze toe.

9. Het directiecomité voert alle andere bij deze verordening opgedragen taken uit.

Artikel 10

Directeur

1. De directeur van het uitvoerend agentschap wordt benoemd door de Commissie, die daartoe een ambtenaar in de zin van de verordeningen en regelingen die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen aanwijst.

2. De directeur wordt aangesteld voor een termijn van vier jaar. Deze ambtstermijn kan worden verlengd. Op advies van het directiecomité kan de Commissie het mandaat van de directeur voortijdig beëindigen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 11

Taken van de directeur

1. De directeur vertegenwoordigt het uitvoerend agentschap. Hij is belast met het beheer ervan.

2. De directeur bereidt de werkzaamheden van het directiecomité voor en stelt met name het ontwerp van het jaarlijks werkprogramma op. Hij neemt deel aan de beraadslagingen van het directiecomité, maar is niet stemgerechtigd.

3. De directeur zorgt ervoor dat het jaarlijks werkprogramma van het uitvoerend agentschap ten uitvoer wordt gelegd. Hij is met name verantwoordelijk voor de uitvoering van de in artikel 6 bedoelde taken en neemt in die hoedanigheid de nodige besluiten. Hij treedt op als gedelegeerd ordonnateur van het uitvoerend agentschap voor de besteding van de beleidskredieten van de programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt en waarvan de begrotingsuitvoering door de Commissie aan het agentschap is gedelegeerd.

4. De directeur stelt de ontvangsten- en uitgavenraming op en zorgt als ordonnateur voor de uitvoering van de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap in overeenstemming met het in artikel 15 bedoelde financieel reglement.

5. De directeur is verantwoordelijk voor het opstellen en publiceren van de verslagen die het uitvoerend agentschap aan de Commissie moet verstrekken. Het betreft met name het bij artikel 9, lid 7, voorgeschreven jaarverslag over de werkzaamheden van het uitvoerend agentschap, alsmede alle andere algemene of specifieke verslagen waarom de Commissie het uitvoerend agentschap verzoekt.

6. De directeur oefent ten aanzien van het personeel van het uitvoerend agentschap de bevoegdheden uit die volgens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen toekomen aan het tot aanstelling van personeel bevoegde gezagsorgaan. Hij is tevens bevoegd voor alle andere aangelegenheden betreffende het personeel van het uitvoerend agentschap.

7. De directeur stelt systemen voor beheer en interne controle in die afgestemd zijn op de aan het uitvoerend agentschap opgedragen taken, teneinde de wettigheid, de regelmatigheid en de doeltreffendheid van de door het agentschap verrichte handelingen te verzekeren.

Artikel 12

Huishoudelijke begroting

1. Voor alle uitgaven en ontvangsten van het uitvoerend agentschap worden ramingen opgesteld per begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, welke worden opgenomen in zijn huishoudelijke begroting. Deze ramingen, die de personeelsformatie van het uitvoerend agentschap omvatten, worden ter informatie toegezonden aan de begrotingautoriteit, met de documenten van het voorontwerp van algemene begroting. De personeelsformatie, die uitsluitend uit tijdelijke betrekkingen bestaat en het aantal, de rang en de categorie van de medewerkers van het uitvoerend agentschap tijdens het betrokken begrotingsjaar aangeeft, wordt door de begrotingsautoriteit goedgekeurd en in een bijlage van de begroting van de Commissie gepubliceerd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. De huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap dient sluitend te zijn.	
3. De ontvangsten van het uitvoerend agentschap omvatten, onder andere, een toelage uit de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, die gelijk is aan een door de begrotingsautoriteit vastgesteld percentage van de financiële toewijzing van de communautaire programma's aan het beheer waarvan het agentschap deelneemt.	
Artikel 13	
Opstelling van de huishoudelijke begroting	
1. De directeur stelt elk jaar een ontwerp van huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap op met de huishoudelijke uitgaven voor het volgende begrotingsjaar. Hij legt dit ontwerp voor aan het directiecomité.	
2. Het directiecomité stelt het ontwerp van huishoudelijke begroting, met inbegrip van de personeelsformatie, voor het volgende begrotingsjaar uiterlijk op 1 maart van elk jaar vast en legt het voor aan de Commissie.	
3. Op basis van dit ontwerp en van de programmering die zij heeft vastgesteld voor de communautaire programma's aan het beheer waarvan het uitvoerend agentschap deelneemt, stelt de Commissie in het kader van de begrotingsprocedure voor om de jaarlijkse toelage voor de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap vast te stellen op een bepaald percentage van de kredieten die voor het betrokken jaar aan de programma's zijn toegewezen.	
4. Op basis van de aldus door de bevoegde begrotingsautoriteit bepaalde jaarlijkse toelage stelt het directiecomité aan het begin van elk begrotingsjaar de huishoudelijke begroting en het werkprogramma van het uitvoerend agentschap vast, rekening houdende met de diverse bijdragen die het uitvoerend agentschap ontvangt en met de middelen afkomstig uit andere bronnen.	
5. De huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap kan eerst definitief worden vastgesteld nadat de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen definitief is goedgekeurd.	
6. Binnen de perken van de bepalingen van het in artikel 15 bedoelde financieel reglement wordt voor iedere wijziging van de begroting, met inbegrip van de personeelsformatie, een gewijzigde en aanvullende begroting vastgesteld overeenkomstig de in dit artikel voorgeschreven procedure.	
Artikel 14	
Uitvoering van de huishoudelijke begroting en kwijting	
1. De directeur voert de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap uit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Uiterlijk op 31 maart van elk jaar legt de directeur de gedetailleerde rekeningen van de ontvangsten en uitgaven van het voorbije begrotingsjaar ter goedkeuring voor aan het directiecomité, dat ze toezendt aan het Europees Parlement, de Rekenkamer en de Commissie.

3. Het Europees Parlement verleent vóór 30 april van het jaar n+2 aan het uitvoerend agentschap kwijting voor de uitvoering van de huishoudelijke begroting.

Deze kwijting wordt samen met die voor de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen verleend.

Artikel 15

Financieel reglement van toepassing op de huishoudelijke begroting

Het financieel reglement dat van toepassing is op de huishoudelijke begroting van het uitvoerend agentschap wordt door de Commissie na advies van de Rekenkamer vastgesteld met inachtneming van artikel 142 van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 16

Financieel reglement van toepassing op de beleidskredieten

1. Wanneer de Commissie op grond van artikel 6, onder c), sommige taken in het kader van de besteding van beleidskredieten voor communautaire programma's aan het uitvoerend agentschap delegeert, blijven de betrokken kredieten geboekt op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en wordt de besteding direct ten laste van deze algemene begroting gebracht.

2. De directeur is gedelegeerd ordonnateur van het uitvoerend agentschap voor de besteding van deze beleidskredieten en derhalve gelden voor hem de verplichtingen die voortvloeien uit het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 17

Uit andere bronnen dan de algemene begroting gefinancierde programma's

Het bepaalde in de artikelen 13 en 16 geldt onverminderd de bijzondere bepalingen van de basisbesluiten betreffende de uit andere bronnen dan de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen gefinancierde programma's.

Artikel 18

Personeel

1. Het personeel van het uitvoerend agentschap valt onder de verordeningen en regelingen van toepassing op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen. Het directiecomité stelt in overleg met de Commissie de nodige uitvoeringsbepalingen vast.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Het personeel van het uitvoerend agentschap bestaat uit ambtenaren van de Gemeenschappen die door de Instellingen worden gedetacheerd om als tijdelijke functionarissen bij het uitvoerend agentschap verantwoordelijke posities te bekleden, enerzijds, en uit personeelsleden die door het uitvoerend agentschap op verlengbaar contract worden aangeworven, anderzijds. De aard van het contract, onderhands of openbaar, en de duur van de verplichtingen waardoor deze personeelsleden aan het uitvoerend agentschap verbonden zijn, alsook de kwalificatiecriteria zijn afhankelijk van de specifieke inhoud en duur van de te verrichten taken, waarbij de geldende nationale wetgeving in acht wordt genomen.

3. Het protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het agentschap zowel als op het personeel.

Artikel 19

Controles

1. De uitvoering van de aan de uitvoerende agentschappen opgedragen communautaire programma's is onderworpen aan de controle van de Commissie. Deze controle wordt uitgeoefend op de wijze die zij overeenkomstig artikel 6, derde alinea, vaststelt.

2. De functies van interne controleur en financieel controleur wordt bij de uitvoerende agentschappen uitgeoefend door de bevoegde diensten van de Commissie.

3. De Commissie en het uitvoerend agentschap zorgen, elk overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, ervoor dat de aanbevelingen van de interne controleur worden opgevolgd.

4. Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) beschikt jegens het uitvoerend agentschap en al zijn personeelsleden over dezelfde bevoegdheden als jegens de diensten van de Commissie. Het uitvoerend agentschap treedt vanaf zijn oprichting toe tot het interinstitutioneel akkoord betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF). Het directiecomité vervult de formaliteiten voor toetreding en neemt de nodige maatregelen om het verrichten van interne onderzoeken door het OLAF te vergemakkelijken.

5. De Rekenkamer onderzoekt de rekeningen van het uitvoerend agentschap overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag.

6. Alle akten, en met name alle besluiten en contracten, van het uitvoerend agentschap bepalen uitdrukkelijk dat de interne controleur van de Commissie, het OLAF en de Rekenkamer administratieve controles en zo nodig controles ter plaatse kunnen verrichten, ook bij de eindbegunstigden van de financiële middelen en, in voorkomend geval, bij de tussenpersonen die voor de uitbetaling ervan zorgen.

Artikel 20

Aansprakelijkheid

1. De contractuele aansprakelijkheid van het uitvoerend agentschap wordt beheerst door het recht dat op het betrokken contract van toepassing is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Inzake extra-contractuele aansprakelijkheid geldt dat het uitvoerend agentschap, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels van de lidstaten gemeen hebben, gehouden is tot vergoeding van alle door het agentschap of zijn personeelsleden bij de uitoefening van hun taken veroorzaakte schade. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is bevoegd kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.

3. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden jegens het agentschap wordt beheerst door de bepalingen van de regeling welke op hen van toepassing is.

Artikel 21

Regelmatigheidstoetsing

1. Tegen iedere handeling van het uitvoerend agentschap dat verplichte juridische gevolgen heeft waardoor de belangen van een derde kunnen worden aangetast, kan bij de Commissie bezwaar worden aangetekend door deze derde, iedere andere rechtstreeks en individueel betrokken persoon of een lidstaat, teneinde de regelmatigheid ervan na te gaan.

2. Het bezwaar wordt bij de Commissie ingediend binnen een termijn van een maand te rekenen vanaf de dag waarop de verzoekende partij kennis heeft gekregen van de betwiste handeling.

3. Na de argumenten van de verzoekende partij en die van het uitvoerend agentschap te hebben gehoord, neemt de Commissie binnen een maand een besluit over de klacht. Het uitblijven van een besluit binnen deze termijn geldt als impliciete verwerping.

4. De Commissie kan zich iedere akte van het uitvoerend agentschap laten voorleggen binnen een termijn van een maand te rekenen vanaf de dag waarop de akte werd vastgesteld en kan, na de argumenten van het uitvoerend agentschap te hebben gehoord, besluiten tot annulering.

5. Het uitvoerend agentschap is gehouden zo spoedig mogelijk de nodige maatregelen te nemen om gevolg te geven aan de door de Commissie op grond van dit artikel genomen besluiten.

Artikel 22

Toegang tot de documenten en geheimhoudingsplicht

1. Het uitvoerend agentschap is onderworpen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad [1] inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie wanneer het een verzoek om toegang tot een document dat het bezit ontvangt.

De bijzondere regelingen die voor de uitvoering van deze bepalingen nodig zijn, worden uiterlijk zes maanden na de oprichting van het uitvoerend agentschap vastgesteld door het directiecomité.

[1] PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. De leden van het directiecomité, de directeur en de leden van het personeel, ook nadat hun respectieve taken zijn beëindigd, alsmede alle andere personen die bij de werkzaamheden van het uitvoerend agentschap betrokken zijn, hebben de plicht om gegevens die vanwege hun aard onder het beroepsgeheim vallen, geheim te houden.	
Artikel 23 **Comité**	
1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, „comité voor de uitvoerende agentschappen" genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.	
2. In de gevallen waarin naar deze bepaling wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 van dat besluit.	
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.	
Artikel 24 **Evaluatie**	
Een extern evaluatieverslag over de eerste drie werkingsjaren van elk uitvoerend agentschap wordt in opdracht van de Commissie opgesteld en voorgelegd aan het directiecomité van het uitvoerend agentschap, het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer.	
Artikel 25 **Inwerkingtreding**	
Deze verordening treedt in werking op de [. . .] dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.	
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.	

Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap 2000-2006 [1]

(2002/C 103 E/22)

COM(2001) 822 def. — 2001/0202(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 10 januari 2002)

[1] PB C 332 E van 27.11.2001, blz. 275.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 167 en op artikel 172, tweede alinea,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) Het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte, hierna „kaderprogramma 2002-2006" genoemd, is vastgesteld bij [Besluit nr. . . . van het Europees Parlement en de Raad]. De regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap in bijlage III bij het genoemde besluit dienen met andere bepalingen te worden aangevuld.	
(2) Deze bepalingen moeten passen in een coherent en doorzichtig kader, waarbij ten volle rekening wordt gehouden met de doelstellingen en de specificiteit van de instrumenten die zijn bepaald in bijlage III bij het kaderprogramma 2002-2006 teneinde er de optimale tenuitvoerlegging van te waarborgen.	
(3) De regels inzake deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten moeten rekening houden met de aard van de activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, waaronder begrepen demonstratieactiviteiten. Zij kunnen bovendien variëren naargelang de deelnemer behoort tot een lidstaat, een geassocieerde staat al dan niet een kandidaat-lidstaat, of een derde land, of naar gelang van de juridische structuur ervan, dat wil zeggen	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

een nationale organisatie, een internationale organisatie al dan niet van Europees belang, een kleine of middelgrote onderneming, een Europees economisch samenwerkingsverband of een vereniging van deelnemers.

(4) Overeenkomstig het kaderprogramma 2002-2006 moet de deelneming van juridische entiteiten uit derde landen worden overwogen, gelet op de doelstellingen inzake internationale samenwerking in met name de artikelen 164 en 170 van het Verdrag.

(5) Internationale organisaties die als opdracht hebben de samenwerking op het gebied van onderzoek in Europa te ontwikkelen en in meerderheid uit lidstaten of geassocieerde staten bestaan, dragen tot de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte bij. Hun deelname aan het kaderprogramma 2002-2006 moet dus worden aangemoedigd.

(6) Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, hierna „GCO" genoemd, neemt op dezelfde grondslag als in een lidstaat gevestigde juridische entiteiten deel aan indirecte werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling.

(7) De tenuitvoerlegging van de activiteiten van het kaderprogramma moet in overeenstemming zijn met de financiële belangen van de Gemeenschap en de bescherming ervan waarborgen.

(8) De regels die van toepassing zijn op de verspreiding van onderzoeksresultaten moeten de bescherming van de intellectuele eigendom en het gebruik en de verspreiding van deze resultaten bevorderen. Zij moeten verzekeren dat de deelnemers wederzijdse toegang hebben tot bestaande knowhow en tot kennis die voortvloeit uit de onderzoekswerkzaamheden, voorzover dit nodig is om de onderzoekswerkzaamheden uit te voeren of de daaruit voortvloeiende kennis te gebruiken. Tegelijk moeten zij de bescherming van de intellectuele bezittingen van de deelnemers waarborgen. Zij moeten ook rekening houden met de kenmerken van geïntegreerde projecten en topnetwerken, met name door aan de deelnemers een hoge mate van soepelheid te bieden en hen in staat te stellen onder elkaar overeenstemming te bereiken over de meest geschikte regelingen voor hun samenwerking en voor de exploitatie van de daaruit voortvloeiende kennis.

(9) De activiteiten van het kaderprogramma moeten worden uitgevoerd met inachtneming van de ethische grondbeginselen waaronder begrepen die welke zijn opgenomen in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en er moet naar worden gestreefd de rol van de vrouwen in het onderzoek te vergroten en de informatieverstrekking aan en de dialoog met het publiek te verbeteren,

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

BESLUITEN:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Voorwerp

Dit besluit stelt de regels vast inzake deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het [meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte], hierna „kaderprogramma 2002-2006" genoemd, met uitzondering van OTO-activiteiten die door een gemeenschappelijke onderneming of een andere ingevolge artikel 171 van het Verdrag in het leven geroepen structuur ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

a) OTO-activiteit: de activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, waaronder begrepen demonstratieactiviteiten, beschreven in de bijlagen I en III bij het kaderprogramma 2002-2006;

b) Directe werkzaamheid: een OTO-activiteit die wordt ondernomen door het GCO ter uitvoering van de taken die het door het kaderprogramma 2002-2006 zijn toebedeeld;

c) Indirecte werkzaamheid: een OTO-activiteit die door één of meer deelnemers wordt ondernomen door middel van een instrument van het kaderprogramma 2002-2006;

d) Instrumenten: de indirecte modaliteiten voor steunverlening van de Gemeenschap bepaald bij bijlage III bij het kaderprogramma 2002-2006, met uitzondering van de financiële deelneming van de Gemeenschap uit hoofde van artikel 169 van het Verdrag;

e) Contract: een subsidieovereenkomst waarvan het voorwerp de uitvoering van een indirecte werkzaamheid is en die rechten en verplichtingen doet ontstaan tussen de Gemeenschap en de deelnemers aan de indirecte werkzaamheid;

f) Deelnemer: een juridische entiteit die bijdraagt aan een indirecte werkzaamheid en volgens het onderhavige besluit of het contract rechten en verplichtingen jegens de Gemeenschap heeft;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
g) Juridische entiteit: elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon opgericht overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is in zijn vestigingsplaats, het communautaire recht of het internationale recht, die rechtspersoonlijkheid bezit en bevoegd is in eigen naam allerlei soorten rechten en verplichtingen te hebben;	
h) Consortium: alle deelnemers aan eenzelfde indirecte werkzaamheid;	
i) Internationale organisatie: elke juridische entiteit voortvloeiend uit een vereniging van staten, met uitzondering van de Gemeenschap, opgericht op basis van een verdrag of een soortgelijke handeling, met gemeenschappelijke organen, en met een internationale rechtspersoonlijkheid die verschillend is van die van haar partijen;	
j) Internationale organisatie van Europees belang: een internationale organisatie waarvan de meerderheid van de leden lidstaten van de Gemeenschap of geassocieerde staten zijn, en waarvan het hoofddoel is bij te dragen tot de versterking van de Europese wetenschappelijke en technologische samenwerking;	
k) Geassocieerde kandidaat-lidstaat: elke geassocieerde staat die door de Gemeenschap wordt erkend als een staat die kandidaat is voor toetreding tot de Europese Unie;	
l) Geassocieerde staat: een staat die partij is bij een internationale overeenkomst die met de Gemeenschap is gesloten, naar luid waarvan of op basis waarvan hij financieel bijdraagt aan het geheel of een deel van het kaderprogramma 2002-2006;	
m) Derde land: een staat die noch een lidstaat noch een geassocieerde staat is;	
n) Europees economisch samenwerkingsverband (EESV) elke juridische entiteit opgericht overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad [1];	
o) Kleine en middelgrote ondernemingen, hierna „KMO's" genoemd: ondernemingen die beantwoorden aan de criteria vermeld in Aanbeveling 96/280/EG van de Commissie [2];	
p) Samenwerkingsverband van ondernemingen: elke juridische entiteit die in meerderheid uit KMO's is samengesteld en de belangen ervan vertegenwoordigt;	
q) Budget: een voorlopig plan van alle middelen en lasten die nodig zijn om de indirecte werkzaamheid uit te voeren;	

[1] PB L 199 van 31.7.1985, blz. 1.

[2] PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
r) Onregelmatigheid: elke schending van een bepaling van het Gemeenschapsrecht of elke niet-nakoming van een contractuele verplichting wegens een handelen of nalaten van een juridische entiteit waarvan het gevolg is of zou zijn dat inbreuk wordt gemaakt op de algemene begroting van de Gemeenschappen of door de Gemeenschappen beheerde budgetten door een niet-verschuldigde uitgave;	
s) Bestaande knowhow: de informatie waarover de deelnemers vóór het sluiten van een contract beschikken of die zij parallel aan het contract hebben verkregen, alsmede de auteursrechten of de aan de genoemde informatie verbonden rechten ten gevolge van de aanvraag voor of de toekenning van octrooien, tekeningen en modellen, kwekersrechten, aanvullende certificaten of andere soortgelijke beschermingsvormen;	
t) Kennis: de resultaten, waaronder begrepen de informatie, al dan niet beschermbaar, die voortvloeien uit directe werkzaamheden en indirecte werkzaamheden, alsmede de auteursrechten of aan de genoemde resultaten verbonden rechten ten gevolge van de aanvraag voor of eventuele toekenning van octrooien, tekeningen en modellen, kwekersrechten, aanvullende certificaten of andere soortgelijke beschermingsvormen;	
u) Verspreiding: de openbaarmaking van kennis langs elke nodige weg, met uitzondering van publicatie voortvloeiend uit formaliteiten ter bescherming van kennis;	
v) Gebruik: direct of indirect gebruik van kennis bij onderzoeksactiviteiten of voor het scheppen en op de markt brengen van een product of procédé of voor het scheppen en aanbieden van een dienst.	
Artikel 3 **Onafhankelijkheid**	
1. Twee juridische entiteiten zijn onafhankelijk van elkaar in de zin van dit besluit voorzover er geen zeggenschapsverhouding tussen beide bestaat. Een zeggenschapsrelatie bestaat voorzover de ene juridische entiteit direct of indirect zeggenschap heeft over de andere of de ene juridische entiteit onder dezelfde directe of indirecte zeggenschap staat als de andere. Deze zeggenschap kan met name voorvloeien uit:	
a) het direct of indirect bezitten van meer dan 50 % van de nominale waarde van het uitgegeven aandelenkapitaal in een juridische entiteit of een meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van die entiteit;	
b) het direct of indirect rechtens of feitelijk bezitten van beslissingsbevoegdheden in een juridische entiteit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Het direct of indirect bezitten van meer dan 50 % van de nominale waarde van het uitgegeven aandelenkapitaal in een juridische entiteit of een meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van een dergelijke entiteit door openbare participatiemaatschappijen, institutionele beleggers of risicobeleggingsmaatschappijen en -fondsen schept als zodanig geen zeggenschapsverhouding.	
3. De eigendom van of het toezicht op juridische entiteiten door dezelfde overheidsinstantie doet op zichzelf geen zeggenschapsverhouding tussen deze entiteiten ontstaan.	
HOOFDSTUK II	
INSTRUMENTEN	Schrappen
Artikel 4	
Topnetwerken	
1. Topnetwerken beogen de versterking van de wetenschappelijke en technologische topkwaliteit van de Gemeenschap door een geleidelijke en duurzame integratie van bestaande of opkomende onderzoekscapaciteiten, zowel op nationaal als op regionaal vlak. Elk netwerk heeft tot doel de kennis op een bepaald gebied te bevorderen door op dat gebied een kritische massa aan competenties te verzamelen. De betrokken activiteiten zijn over het algemeen gericht op langetermijn- en multidisciplinaire doelstellingen en beogen geen in termen van producten, procédés of diensten vooraf bepaalde, precieze resultaten.	
2. Met het doel een virtueel topcentrum te scheppen, leggen de deelnemers een gemeenschappelijk activiteitenprogramma ten uitvoer waarin een belangrijk deel, of zelfs het geheel, van hun capaciteiten en activiteiten voor onderzoek op het betrokken gebied wordt geïntegreerd. In voorkomend geval kent de juridische entiteit waaronder een bij het netwerk aangesloten instituut, afdeling, laboratorium of team ressorteert, deze daartoe voldoende zelfstandigheid toe.	
Het gemeenschappelijke activiteitenprogramma is gericht op onderzoeksactiviteiten en omvat noodzakelijkerwijs integratieactiviteiten alsook activiteiten voor de verspreiding van topkwaliteit buiten het netwerk, zoals beschreven in bijlage III bij Besluit ... van de Raad [betreffende het specifieke programma Integreren en versterken van de Europese Onderzoeksruimte]. De jaarlijkse bijwerking, in overeenstemming met de Commissie, van het gemeenschappelijke activiteitenprogramma kan de heroriëntatie van sommige activiteiten of het begin van nieuwe activiteiten omvatten.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 5

Geïntegreerde projecten

1. Het doel van geïntegreerde projecten is de concurrentiepositie van de Gemeenschap te versterken of te helpen bij de oplossing van belangrijke maatschappelijke problemen door het mobiliseren van een kritische massa aan middelen en competenties op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling. Vanuit dit perspectief worden voor elk geïntegreerd project in termen van wetenschappelijke en technologische kennis welomschreven doelstellingen vastgesteld en wordt elk project uitgevoerd met het doel precieze resultaten te verkrijgen die toepasselijk zijn in termen van producten, procédés of diensten.

2. De geïntegreerde projecten nemen in beginsel de vorm aan van een geheel van specifieke componenten, met een omvang en structuur die kunnen variëren volgens de uit te voeren taak, die betrekking hebben op de verschillende delen van het onderzoek dat nodig is voor het bereiken van de gemeenschappelijke algemene doelstellingen, die tot een coherent geheel worden geïntegreerd en die nauw gecoördineerd ten uitvoer worden gelegd.

De activiteiten in het kader van een geïntegreerd project omvatten activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling en zelfs demonstratieactiviteiten, activiteiten voor het beheer en het gebruik van kennis ter bevordering van innovatie, en elk ander type activiteiten die rechtstreeks verband houden met de doelstellingen ervan, zoals beschreven in bijlage III bij Besluit ... van de Raad [betreffende het specifieke programma Integreren en versterken van de Europese Onderzoeksruimte]. Al deze activiteiten passen in een, jaarlijks in overeenstemming met de Commissie bijgewerkt uitvoeringsplan. De bijwerking kan de heroriëntatie van bepaalde activiteiten en het beginnen van nieuwe activiteiten omvatten.

Artikel 6

Gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek of innovatie

1. De gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek kunnen één van beide volgende vormen of de twee vormen gecombineerd aannemen:

a) projecten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, gericht op de verwerving van nieuwe kennis, ofwel om nieuwe producten, procédés of diensten sterk te verbeteren of te ontwikkelen, ofwel om in andere behoeften van de maatschappij en het communautaire beleid te voorzien;

b) demonstratieprojecten, gericht op het aantonen van de uitvoerbaarheid van nieuwe technologieën die een potentieel economisch voordeel bieden, maar niet onmiddellijk commercialiseerbaar zijn.

2. De gerichte specifieke projecten op het gebied van innovatie beogen op Europese schaal nieuwe concepten en methoden op het gebied van innovatie te beproeven, te valideren en te verspreiden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 7

Projecten voor specifiek onderzoek ten behoeve van KMO's

De projecten voor specifiek onderzoek ten behoeve van KMO's kunnen één van de volgende vormen aannemen:

a) projecten voor coöperatief onderzoek, die KMO's in staat stellen zich te wenden tot juridische entiteiten die over de nodige onderzoekscapaciteiten beschikken om specifieke onderzoeksactiviteiten uit te voeren;

b) projecten voor collectief onderzoek, die worden uitgevoerd door juridische entiteiten die over de nodige onderzoekscapaciteiten beschikken om onderzoeksactiviteiten uit te voeren, ten bate van samenwerkingsverbanden van ondernemingen, op gebieden en over onderwerpen die van belang zijn voor een groot aantal KMO's die met gemeenschappelijke problemen worden geconfronteerd.

Artikel 8

Geïntegreerde infrastructuurinitiatieven

De geïntegreerde infrastructuurinitiatieven integreren een combinatie van activiteiten die essentieel zijn voor de versterking en de ontwikkeling van onderzoeksinfrastructuren voor het aanbieden van diensten op Europese schaal. Hiertoe combineren zij netwerkactiviteiten met een ondersteuningsactiviteit of onderzoeksactiviteiten die nodig zijn ter verbetering van de prestaties van infrastructuren. Zij omvatten ook een onderdeel verspreiding van kennis bij potentiële gebruikers, waaronder bij de industrie, en met name KMO's.

Artikel 9

Activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit

Activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit worden uitgevoerd met het oog op opleiding, competentieontwikkeling of kennisoverdracht. Zij bestaan uit ondersteuning van activiteiten die door natuurlijke personen, gaststructuren, waaronder begrepen opleidingsnetwerken, alsook door topteams worden uitgevoerd.

Artikel 10

Coördinatieactiviteiten

De coördinatieactiviteiten beogen gecoördineerde initiatieven van verschillende onderzoeks- en innovatieactoren te stimuleren en te ondersteunen. Zij omvatten een geheel van activiteiten zoals de organisatie van lezingen en van vergaderingen, de uitvoering van studies, personeelsuitwisselingen, de uitwisselingen en verspreiding van goede praktijken, het opzetten van informatiesystemen en deskundigengroepen, en kunnen, voorzover nodig, ondersteuning bij de vaststelling, organisatie en het beheer van gezamenlijke of gemeenschappelijke initiatieven omvatten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 11 **Specifieke-ondersteuningsactiviteiten**	
De specifieke-ondersteuningsactiviteiten leggen vastgestelde doelstellingen van het kaderprogramma 2002-2006 ten uitvoer of kunnen bijdragen tot het voorbereiden van toekomstige activiteiten van het communautaire beleid inzake onderzoek en technologische ontwikkeling, of toezicht — en beoordelingsactiviteiten omvatten. Zij bestaan met name uit en combineren afhankelijk van het geval lezingen, studiebijeenkomsten, studies en analyses, prijzen en wetenschappelijke wedstrijden op hoog niveau, werkgroepen en deskundigengroepen, operationele ondersteuning en verspreidings-, informatie- en communicatieactiviteiten.	
HOOFDSTUK III	HOOFDSTUK II
DEELNEMING AAN DE INDIRECTE WERKZAAMHEDEN EN FINANCIERING	Ongewijzigd
Artikel 12	*Artikel 4*
Algemene beginselen	Ongewijzigd
1. Elke juridische entiteit die deelneemt aan een indirecte werkzaamheid komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking, onder voorbehoud van de artikelen 14 en 15.	1. Elke juridische entiteit die deelneemt aan een indirecte werkzaamheid komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking, onder voorbehoud van de artikelen 6 en 7.
2. Elke in een geassocieerde staat gevestigde juridische entiteit kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit, zulks onder voorbehoud van artikel 13.	2. Elke in een geassocieerde staat gevestigde juridische entiteit kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit, zulks onder voorbehoud van artikel 5.
3. Het GCO kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit.	Ongewijzigd
4. Elke internationale organisatie van Europees belang kan aan indirecte werkzaamheden deelnemen op dezelfde wijze als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit en oefent overeenkomstig haar oprichtingsakte dezelfde rechten uit en komt dezelfde verplichtingen na als een dergelijke entiteit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
5. Naar gelang van de aard van de ten uitvoer gelegde instrumenten of de doelstellingen van de OTO-activiteit kunnen de werkprogramma's van de specifieke programma's in voorkomend geval de deelneming aan een indirecte werkzaamheid beperken tot juridische entiteiten overeenkomstig de activiteiten of het type ervan.	
Artikel 13	*Artikel 5*
Minimale aantal deelnemers en vestigingsplaats van de deelnemers	Ongewijzigd
1. De werkprogramma's bepalen het minimale aantal deelnemers aan een indirecte werkzaamheid alsook hun vestigingsplaats, overeenkomstig de aard van het instrument en de doelstellingen van de OTO-activiteit.	
2. Wat topnetwerken en geïntegreerde projecten betreft, mag het minimale aantal deelnemers niet kleiner zijn dan drie onafhankelijke juridische entiteiten gevestigd in drie verschillende lidstaten of geassocieerde staten, waarvan ten minste twee lidstaten of geassocieerde kandidaat-lidstaten.	
3. De specifieke ondersteuningsactiviteiten en activiteiten op het gebied van menselijk potentieel en mobiliteit, met uitzondering van netwerken voor opleiding door onderzoek, kunnen door één juridische entiteit ten uitvoer worden gelegd.	
Wanneer het werkprogramma een minimaal aantal vaststelt groter dan of gelijk aan twee juridische entiteiten gevestigd in evenveel lidstaten of geassocieerde staten, wordt dit aantal vastgesteld op de in lid 4 bepaalde voorwaarden.	
4. Ten aanzien van andere instrumenten dan die bedoeld in de leden 2 en 3, mag het minimale aantal deelnemers niet kleiner zijn dan twee onafhankelijke juridische entiteiten gevestigd in twee verschillende lidstaten of geassocieerde staten, waarvan ten minste één lidstaat of één geassocieerde kandidaat-lidstaat.	
5. Een EESV, of elke juridische entiteit die gevestigd is in een lidstaat of een geassocieerde staat en uit onafhankelijke juridische entiteiten bestaat welke beantwoorden aan de voorwaarden van het onderhavige besluit, kan afzonderlijk aan een indirecte werkzaamheid deelnemen, zodra de samenstelling ervan aan de overeenkomstig de leden 1 tot 4 vastgestelde voorwaarden voldoet.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 14	*Artikel 6*
Deelneming van juridische entiteiten uit derde landen	Ongewijzigd
1. Elke in een derde land gevestigde juridische entiteit kan boven het overeenkomstig artikel 13 vastgestelde minimale aantal deelnemers deelnemen aan de OTO-activiteiten van de doelstelling „Integratie van het onderzoek" van Besluit [. . . betreffende het specifieke programma „Integreren en versterken van de Europese Onderzoeksruimte"].	1. Elke in een derde land gevestigde juridische entiteit kan boven het overeenkomstig artikel 5 vastgestelde minimale aantal deelnemers deelnemen aan de OTO-activiteiten van de doelstelling „Integratie van het onderzoek" van Besluit [. . . betreffende het specifieke programma „Integreren en versterken van de Europese Onderzoeksruimte"].
Elke juridische entiteit gevestigd in een derde land op hetwelk de specifieke activiteiten voor internationale samenwerking van het specifieke programma „Integreren en versterken van de Europese Onderzoeksruimte" betrekking hebben, en die deelneemt aan de in de eerste alinea bedoelde OTO-activiteiten, komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking binnen de grenzen van het budget dat in bijlage II bij het kaderprogramma 2002-2006 aan de in artikel 164, onder b), van het Verdrag bedoelde activiteit wordt toegewezen.	Ongewijzigd
Elke juridische entiteit gevestigd in een ander derde land dan dat bedoeld in de tweede alinea, die deelneemt aan de in de eerste alinea bedoelde OTO-activiteiten, komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking indien in die mogelijkheid is voorzien uit hoofde van een OTO-activiteit of indien deze essentieel is voor het uitvoeren van de indirecte werkzaamheid.	
2. Elke juridische entiteit gevestigd in een derde land dat een akkoord inzake wetenschappelijke en technische samenwerking met de Gemeenschap heeft gesloten kan deelnemen aan andere dan de in lid 1 bedoelde OTO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 13 vastgestelde minimale aantal deelnemers en op de in het genoemde akkoord bepaalde voorwaarden.	2. Elke juridische entiteit gevestigd in een derde land dat een akkoord inzake wetenschappelijke en technische samenwerking met de Gemeenschap heeft gesloten kan deelnemen aan andere dan de in lid 1 bedoelde OTO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 5 vastgestelde minimale aantal deelnemers en op de in het genoemde akkoord bepaalde voorwaarden.
Zij komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking indien in die mogelijkheid uit hoofde van een OTO-activiteit is voorzien of indien de bijdrage essentieel is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	Ongewijzigd
3. Elke juridische entiteit gevestigd in een ander derde land dan die bedoeld in lid 2, kan deelnemen aan andere dan de in lid 1 bedoelde OTO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 13, vastgestelde minimale aantal deelnemers indien in deze deelneming uit hoofde van een OTO-activiteit is voorzien of indien deze deelneming essentieel is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	3. Elke juridische entiteit gevestigd in een ander derde land dan die bedoeld in lid 2, kan deelnemen aan andere dan de in lid 1 bedoelde OTO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 5 vastgestelde minimale aantal deelnemers indien in deze deelneming uit hoofde van een OTO-activiteit is voorzien of indien deze deelneming essentieel is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Zij komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking indien in die mogelijkheid uit hoofde van een OTO-activiteit is voorzien of indien de bijdrage essentieel is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	Ongewijzigd
Artikel 15	*Artikel 7*
Deelneming van internationale organisaties	Ongewijzigd
Elke andere internationale organisatie dan een internationale organisatie van Europees belang kan deelnemen aan de OTO-activiteiten van de doelstelling „Integratie van het Europees onderzoek" van [Besluit ... betreffende het specifieke programma „Integreren en versterken van de Onderzoeksruimte"] op de in artikel 14, lid 1, eerste en derde alinea, bedoelde voorwaarden en aan de andere OTO-activiteiten op de in artikel 14, lid 3, bedoelde voorwaarden.	Elke andere internationale organisatie dan een internationale organisatie van Europees belang kan deelnemen aan de OTO-activiteiten van de doelstelling „Integratie van het Europees onderzoek" van [Besluit ... betreffende het specifieke programma „Integreren en versterken van de Onderzoeksruimte"] op de in artikel 6, lid 1, eerste en derde alinea, bedoelde voorwaarden en aan de andere OTO-activiteiten op de in artikel 6, lid 3, bedoelde voorwaarden.
Artikel 16	*Artikel 8*
Voorwaarden inzake technische competenties en middelen	Ongewijzigd
1. De deelnemers beschikken over de kennis en de technische competenties die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	
2. Bij de indiening van het voorstel moeten de deelnemers ten minste potentieel over de middelen beschikken die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid en er de oorsprong van verduidelijken.	
Gaandeweg de werkzaamheden moeten de deelnemers, in de gewenste vorm en te gelegener tijd, over de middelen beschikken die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	
Onder middelen die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid dient te worden verstaan personele middelen, infrastructuur, financiële middelen en in voorkomend geval onlichamelijke goederen alsook andere middelen die door een derde op grond van een voorafgaande verbintenis te hunner beschikking zijn gesteld.	
Artikel 17	*Artikel 9*
Indiening van voorstellen voor indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. Voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden ingediend in het kader van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen die in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt en voorzover mogelijk op andere manieren ruim worden verspreid.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Lid 1 is niet van toepassing op:	
a) bepaalde specifieke-ondersteuningsactiviteiten voor activiteiten van juridische entiteiten die in de werkprogramma's zijn aangewezen;	
b) bepaalde specifieke-ondersteuningsactiviteiten die bestaan uit een aankoop of een dienst overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het gebied van overheidsopdrachten;	
c) specifieke-ondersteuningsactiviteiten die, gezien de geschiktheid en het nut ervan in verhouding tot de doelstellingen en de wetenschappelijke en technologische inhoud van de specifieke programma's, het voorwerp kunnen zijn van tot de Commissie gerichte aanvragen voor subsidie, voorzover het werkprogramma van het betrokken specifieke programma daarin voorziet en een dergelijke aanvraag niet binnen de werkingssfeer van een open uitnodiging tot het indienen van voorstellen valt;	
d) de in artikel 19 bedoelde specifieke-ondersteuningsactiviteiten.	d) de in artikel 11 bedoelde specifieke-ondersteuningsactiviteiten.
3. De uitnodigingen tot het indienen van voorstellen kunnen worden voorafgegaan door uitnodigingen tot het indienen van blijken van belangstelling, ten einde de Commissie in staat te stellen de doelstellingen en behoeften nauwkeurig vast te stellen en te beoordelen, onverminderd de beslissingen die zij later neemt.	Ongewijzigd
Artikel 18	*Artikel 10*
Beoordeling en selectie van voorstellen voor indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. De in artikel 17, lid 1, en artikel 17, lid 2, onder c), bedoelde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden beoordeeld op de grondslag van de volgende criteria:	1. De in artikel 9, lid 1, en artikel 9, lid 2, onder c), bedoelde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden beoordeeld op de grondslag van de volgende criteria:
a) de relevantie ervan in verband met de doelstellingen van het specifieke programma;	Ongewijzigd
b) de wetenschappelijke en technologische topkwaliteit ervan;	
c) de communautaire toegevoegde waarde ervan, waaronder de kritische massa aan gemobiliseerde middelen, het verwachte effect op of de bijdrage ervan tot het communautaire beleid;	
d) de kwaliteit van het plan voor gebruik of verspreiding van kennis, de potentiële effecten op het gebied van innovatie en de competenties op het gebied van het beheer van de intellectuele eigendom;	
e) de capaciteit de indirecte werkzaamheid tot een goed einde te brengen, beoordeeld in termen van middelen, competenties en organisatie.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Bij de uitvoering van lid 1, onder c), worden de volgende criteria eveneens in aanmerking genomen:	
a) ten aanzien van topnetwerken, de omvang en intensiteit van de integratie-inspanningen die zullen worden ondernomen en de capaciteit van het netwerk om topkwaliteit te bevorderen buiten de kring van netwerkleden, alsook de vooruitzichten op blijvende integratie van de onderzoekscapaciteiten en middelen ervan na het aflopen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap;	
b) ten aanzien van geïntegreerde projecten, het streven waarop de doelstellingen gericht zijn en de omvang van de ingezette middelen die het mogelijk maken aanmerkelijk bij te dragen tot de versterking van de concurrentiepositie of de oplossing van maatschappelijke problemen;	
c) ten aanzien van geïntegreerde initiatieven, de vooruitzichten op het voortbestaan van het initiatief na het aflopen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap.	
3. De werkprogramma's van de specifieke programma's bepalen, overeenkomstig de aard van de ten uitvoer gelegde instrumenten of de doelstellingen van de OTO-activiteit, welke in lid 1 bedoelde criteria de Commissie toepast. Zij verduidelijken of vullen deze criteria aan alsook de in lid 2 bedoelde criteria, teneinde met name rekening te houden met de bijdrage van de voorstellen voor indirecte werkzaamheden tot de verbetering van de informatieverstrekking aan en de dialoog met het publiek en de vergroting van de rol van vrouwen in het onderzoek.	
4. Elk voorstel voor een indirecte werkzaamheid dat indruist tegen de ethische grondbeginselen, en met name de beginselen in het Handvest van grondrechten van de Europese Unie, of niet voldoet aan de in het werkprogramma of de uitnodiging tot het indienen van voorstellen vastgestelde voorwaarden kan op elk moment van de beoordelings- en selectieprocedure worden uitgesloten. Elke deelnemer die een onregelmatigheid heeft begaan naar aanleiding van de tenuitvoerlegging van een indirecte werkzaamheid kan op elk moment van de beoordelings- en selectieprocedure worden uitgesloten.	
5. De Commissie beoordeelt en selecteert de voorstellen voor indirecte werkzaamheden overeenkomstig doorzichtige, billijke en onpartijdige procedures die zij vaststelt in een beoordelingshandboek, voor publicatie waarvan zij zorg draagt.	
6. De Commissie beoordeelt de voorstellen met bijstand van onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 19 aanwijst. Bij sommige specifieke-ondersteuningsactiviteiten, met name die bedoeld in artikel 17, lid 2, maakt zij van die mogelijkheid enkel gebruik indien zij dit nodig acht.	6. De Commissie beoordeelt de voorstellen met bijstand van onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 11 aanwijst. Bij sommige specifieke-ondersteuningsactiviteiten, met name die bedoeld in artikel 9, lid 2, maakt zij van die mogelijkheid enkel gebruik indien zij dit nodig acht.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 19	*Artikel 11*
Benoeming van onafhankelijke deskundigen	Ongewijzigd
1. De Commissie benoemt onafhankelijke deskundigen voor de in het kaderprogramma 2002-2006 voorgeschreven beoordelingen en voor de specifieke programma's alsook voor de in artikel 18, lid 6, en in artikel 26, lid 1, tweede alinea, bedoelde bijstandsopdrachten.	1. De Commissie benoemt onafhankelijke deskundigen voor de in het kaderprogramma 2002-2006 voorgeschreven beoordelingen en voor de specifieke programma's alsook voor de in artikel 10, lid 6, en in artikel 18, lid 1, tweede alinea, bedoelde bijstandsopdrachten.
Zij kan bovendien groepen van onafhankelijke deskundigen instellen die haar raad geven bij de tenuitvoerlegging van haar onderzoeksbeleid.	Ongewijzigd
2. De Commissie benoemt de onafhankelijke deskundigen volgens een van de volgende procedures:	
a) Voor de in artikel 5 van het kaderprogramma 2002-2006 en in artikel 7, lid 2, van de specifieke programma's voorgeschreven beoordelingen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke, industriële of politieke persoonlijkheden van zeer hoog niveau, die belangrijke ervaring op het gebied van onderzoek, onderzoeksbeleid of beheer van onderzoeksprogramma's op nationaal of internationaal vlak bezitten;	a) Voor de in artikel 6 van het kaderprogramma 2002-2006, in artikel 9, lid 2, van de beschikking [. . .] en in artikel 8, lid 2, van de beschikking [. . .] van het specifiek programma „Structureren van de Europese Onderzoekruimte" voorgeschreven beoordelingen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke, industriële of politieke persoonlijkheden van zeer hoog niveau, die belangrijke ervaring op het gebied van onderzoek, onderzoeksbeleid of beheer van onderzoeksprogramma's op nationaal of internationaal vlak bezitten;
b) Om haar bij te staan bij de beoordeling van voorstellen inzake topnetwerken en geïntegreerde projecten en het toezicht op voorstellen die worden geselecteerd en ten uitvoer gelegd, benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke of industriële persoonlijkheden die kennis van het hoogste niveau bezitten en een internationale autoriteit zijn op het betrokken vakgebied;	Ongewijzigd
c) Voor de instelling van de in lid 1, tweede alinea, bedoelde groepen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, beroepsmensen die belangrijke en erkende kennis, competentie en ervaring bezitten op het gebied of inzake de aangelegenheden waarop de werkzaamheden betrekking hebben;	
d) In andere dan de onder a), b) en c), bedoelde gevallen en teneinde op evenwichtige wijze rekening te houden met de verschillende onderzoeksactoren benoemt de Commissie onafhankelijke deskundigen die de nodige competentie en kennis bezitten voor de hun toevertrouwde taken. Daartoe maakt zij gebruik van uitnodigingen tot het indienen van individuele kandidaatstellingen of uitnodigingen die onderzoeksinstellingen worden toegezonden met het oog op het samenstellen van lijsten van geschikte kandidaten of kan zij, wanneer zij dit nodig acht, buiten deze lijsten elke persoon kiezen die de vereiste competentie bezit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Bij de benoeming van een onafhankelijke deskundige vergewist de Commissie zich ervan dat deze gelet op het onderwerp waarover hij wordt verzocht zich uit te spreken, niet met een belangenconflict wordt geconfronteerd. Daartoe verzoekt de Commissie de deskundige een verklaring te ondertekenen waarin deze bevestigt dat er bij zijn benoeming geen belangenconflict bestaat en zich ertoe verbindt de Commissie te waarschuwen mocht er tijdens zijn opdracht een ontstaan.	
Artikel 20	*Artikel 12*
Contracten	Ongewijzigd
1. Betreffende geselecteerde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden contracten gesloten die zijn gebaseerd op het passende standaardcontract dat door de Commissie overeenkomstig het kaderprogramma 2002-2006 en het onderhavige besluit is opgesteld en voorzover nodig rekening gehouden met de specificiteit van de verschillende betrokken instrumenten.	
2. Het contract stelt de rechten en verplichtingen van de deelnemers vast overeenkomstig het onderhavige besluit, met name de regels inzake het technische, technologische en financiële toezicht op de indirecte werkzaamheid, de bijwerking van de doelstellingen ervan, de wijziging van het consortium en de betaling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap, in voorkomend geval de voorwaarden waaronder noodzakelijke uitgaven in aanmerking komen, alsook de regels inzake de verspreiding en het gebruik.	
3. Met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap wordt in de contracten in de nodige geldboetes voorzien.	
4. Het sluiten van een contract doet geen afbreuk aan het recht van de Commissie een invorderingsbesluit vast te stellen dat een executoriale titel vormt in de zin van artikel 256 van het Verdrag, teneinde van een deelnemer de terugbetaling van een verschuldigd bedrag te verkrijgen. Alvorens een dergelijk besluit vast te stellen, vraagt de Commissie de deelnemer zijn opmerkingen binnen een bepaalde termijn bij haar in te dienen.	
Artikel 21	*Artikel 13*
Tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid	Ongewijzigd
1. Overeenkomstig de contractsbepalingen en de organisatiewijze die het kiest zorgt het consortium voor de technische uitvoering van de indirecte werkzaamheid, met hoofdelijke aansprakelijkheid van de deelnemers.	
2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap aan een indirecte werkzaamheid wordt, overeenkomstig de in het contract bepaalde regels betaald aan een door het consortium aangewezen en door de Commissie aanvaarde deelnemer.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Deze beheert de financiële bijdrage van de Gemeenschap ter uitvoering van de door het consortium genomen beslissingen ten aanzien van de toewijzing ervan aan de deelnemers en de activiteiten.	
3. Onder voorbehoud van de in het contract bepaalde aanpassingen op grond van de aard van het instrument en de omvang van de bijdrage van de deelnemers:	
a) is elke deelnemer onbeperkt en hoofdelijk aansprakelijk voor het gebruik van de overeenkomstig lid 2, tweede alinea, toegewezen financiële bijdrage van de Gemeenschap, met uitzondering van het deel ervan dat wordt toegewezen aan de onder b) bedoelde deelnemers;	
b) is een deelnemer die om wettelijke of bestuursrechtelijke redenen niet als hoofdelijk aansprakelijk kan worden beschouwd slechts aansprakelijk voor het deel van de financiële bijdrage van de Gemeenschap dat hem overeenkomstig lid 2, tweede alinea, wordt toegewezen.	
4. De Commissie beroept zich slechts op de in lid 3, onder a), bedoelde aansprakelijkheid voorzover noch de in gebreke blijvende deelnemer noch het consortium de aan de Gemeenschap toegebrachte schade uit eigen beweging binnen een redelijke termijn hebben vergoed.	
5. Wanneer meer juridische entiteiten zijn verenigd in een gemeenschappelijke juridische entiteit die overeenkomstig artikel 13, lid 5, als één deelnemer optreedt, neemt deze de in de leden 1 en 2 bedoelde taken op zich en is deze tegenover de Gemeenschap aansprakelijk, niettegenstaande de tussen de samenstellende juridische entiteiten getroffen regelingen.	5. Wanneer meer juridische entiteiten zijn verenigd in een gemeenschappelijke juridische entiteit die overeenkomstig artikel 5, lid 5, als één deelnemer optreedt, neemt deze de in de leden 1 en 2 bedoelde taken op zich en is deze tegenover de Gemeenschap aansprakelijk, niettegenstaande de tussen de samenstellende juridische entiteiten getroffen regelingen.
Artikel 22	*Artikel 14*
Financiële bijdrage van de Gemeenschap	Ongewijzigd
Overeenkomstig bijlage III bij het kaderprogramma 2002-2006 en de bijlage bij dit besluit, en binnen de grenzen van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling [1], kan de financiële bijdrage van de Gemeenschap drie verschillende vormen aannemen:	
a) ten aanzien van topnetwerken neemt zij de vorm aan van een integratiesubsidie, waarvan het bedrag wordt vastgesteld op grond van de waarde van de capaciteiten en middelen die de totaliteit van deelnemers voorstelt te integreren. Zij vult de middelen aan, die door de deelnemers worden ingezet om hun gemeenschappelijke activiteitenprogramma ten uitvoer te leggen.	

[1] PB C 45 van 17.2.1996, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Zij wordt betaald, gelet op de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijke activiteitenprogramma en op basis van die desbetreffende uitgaven welke bovenop de uitgaven komen die door de deelnemers zelf worden gedragen en door een externe accountant of, bij openbare juridische entiteiten, door een bevoegde ambtenaar voor juist worden verklaard;	
b) ten aanzien van bepaalde activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit en specifieke ondersteuningsactiviteiten, met uitzondering van de in artikel 17, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden, kan zij de vorm aannemen van een forfaitair bedrag;	b) ten aanzien van bepaalde activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit en specifieke ondersteuningsactiviteiten, met uitzondering van de in artikel 9, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden, kan zij de vorm aannemen van een forfaitair bedrag;
c) ten aanzien van geïntegreerde projecten en andere instrumenten, met uitzondering van die bedoeld onder a) en b), en met uitzondering van de in artikel 17, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden neemt zij de vorm aan van een budgetsubsidie, berekend als een percentage van het budget dat door de deelnemers aan de uitvoering van de indirecte werkzaamheid wordt toegewezen, aangepast volgens het type activiteit.	c) ten aanzien van geïntegreerde projecten en andere instrumenten, met uitzondering van die bedoeld onder a) en b), en met uitzondering van de in artikel 9, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden neemt zij de vorm aan van een budgetsubsidie, berekend als een percentage van het budget dat door de deelnemers aan de uitvoering van de indirecte werkzaamheid wordt toegewezen, aangepast volgens het type activiteit.
Het contract verduidelijkt welke uitgaven nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid, die door een externe accountant of, bij openbare juridische entiteiten, door een bevoegde ambtenaar voor juist moeten worden verklaard.	Ongewijzigd
Het contract kan gemiddelde percentages per type uitgaven of voorafbepaalde forfaitaire bedragen alsook, in overeenstemming met de deelnemers, een waarde per activiteit vaststellen die niet aanmerkelijk van de gedane uitgaven afwijkt.	
Artikel 23	*Artikel 15*
Wijziging van het consortium	Ongewijzigd
1. Binnen de grenzen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en onafhankelijk van het instrument kan het consortium, uit eigen beweging of ter uitvoering van het contract, in overeenstemming met de Commissie, van samenstelling, veranderen en zich met name tot elke juridische entiteit uitbreiden die tot de tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid bijdraagt.	
Met uitzondering van de in lid 2 bedoelde wijzigingen wijst het consortium nieuwe juridische entiteiten aan volgens de modaliteiten die het nodig acht of overeenkomstig het contract.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Het gemeenschappelijke activiteitenprogramma van een topnetwerk of het uitvoeringsplan van een geïntegreerd project stellen vast bij welke wijzigingen van de samenstelling van het consortium vooraf een aanbestedingsbericht dient te worden gepubliceerd.	
Het consortium publiceert het aanbestedingsbericht en verspreidt dit op ruime schaal via specifieke informatiemedia, met name internetsites betreffende het kaderprogramma 2002-2006, de vakpers of brochures.	
Het toetst de inschrijvingen aan de criteria die van toepassing waren op de beoordeling en de selectie van de indirecte werkzaamheid, vastgesteld overeenkomstig artikel 18, leden 3 en 4, met bijstand van deskundigen die niet onder zijn gezag staan en die het op basis van de in artikel 19, lid 2, onder b), bedoelde criteria aanwijst.	Het toetst de inschrijvingen aan de criteria die van toepassing waren op de beoordeling en de selectie van de indirecte werkzaamheid, vastgesteld overeenkomstig artikel 10, leden 3 en 4, met bijstand van deskundigen die niet onder zijn gezag staan en die het op basis van de in artikel 11, lid 2, onder b), bedoelde criteria aanwijst.
Overeenkomstig lid 1 kan de Commissie, wanneer na deze beoordeling het consortium een uitbreiding tot nieuwe deelnemers voorstelt, zich daartegen verzetten.	Ongewijzigd
Artikel 24	*Artikel 16*
Aanvullende financiële bijdrage	Ongewijzigd
De Commissie kan de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan een lopende indirecte werkzaamheid verhogen om deze uit te breiden tot nieuwe activiteiten waarbij nieuwe deelnemers kunnen worden betrokken.	
De Commissie doet dit door middel van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, die in voorkomend geval tot lopende indirecte werkzaamheden zijn beperkt en na een overeenkomstig artikel 18 uitgevoerde beoordeling.	De Commissie doet dit door middel van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, die in voorkomend geval tot lopende indirecte werkzaamheden zijn beperkt en na een overeenkomstig artikel 10 uitgevoerde beoordeling.
Artikel 25	*Artikel 17*
Activiteiten van het consortium ten gunste van derden	Ongewijzigd
Wanneer het contract bepaalt dat het consortium alle of een gedeelte zijner activiteiten ten gunste van derden uitvoert, geeft dit daaraan passende publiciteit, in voorkomend geval het contract.	
Het consortium beoordeelt en selecteert de hem toegezonden aanvragen overeenkomstig de beginselen van doorzichtigheid, billijkheid en onpartijdigheid en volgens de in het contract vastgelegde regels.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 26	*Artikel 18*
Toezicht en technische, technologische en financiële controles	Ongewijzigd
1. De Commissie beoordeelt periodiek de indirecte werkzaamheden waaraan de Gemeenschap bijdraagt op grond van de haar door de deelnemers overeenkomstig de contractsbepalingen toegezonden activiteitenverslagen die ook op de tenuitvoerlegging van het plan voor het gebruik of de verspreiding van de kennis betrekking hebben.	
Voor het toezicht op de topnetwerken en geïntegreerde projecten en, voorzover nodig, voor andere indirecte werkzaamheden wordt de Commissie bijgestaan door onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 19, lid 2, aanstelt.	Voor het toezicht op de topnetwerken en geïntegreerde projecten en, voorzover nodig, voor andere indirecte werkzaamheden wordt de Commissie bijgestaan door onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 11, lid 2, aanstelt.
2. Overeenkomstig het contract neemt de Commissie alle nuttige maatregelen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de indirecte werkzaamheid met inachtneming van de financiële belangen van de Gemeenschap, op grond waarvan zij indien nodig de financiële bijdrage van de Gemeenschap kan aanpassen of de indirecte werkzaamheid kan onderbreken in geval van schending van de bepalingen van dit besluit of het contract.	Ongewijzigd
3. De Commissie, of elke door haar gemachtigde vertegenwoordiger, heeft het recht technische, technologische en financiële controles uit te voeren bij de deelnemers, om zich ervan te overtuigen dat de indirecte werkzaamheid op de door de deelnemers opgegeven voorwaarden en overeenkomstig de contractsbepalingen wordt of is uitgevoerd.	
4. Overeenkomstig artikel 248, lid 2, van het Verdrag kan de Rekenkamer het gebruik van de financiële bijdrage van de Gemeenschap controleren op grond van de regels die specifiek voor de Rekenkamer gelden.	
Artikel 27	*Artikel 19*
Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap	Ongewijzigd
De Commissie zorgt ervoor dat, wanneer indirecte werkzaamheden ten uitvoer worden gelegd, de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden beschermd door daadwerkelijke controles en door afschrikkende maatregelen en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, door geldboetes die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, zulks in overeenstemming met de Verordeningen van de Raad (EG, Euratom) nrs. 2988/95 ([1]) en 2185/96 ([2]), en Verordening (EG) 1073/99 van het Europees Parlement en de Raad ([3]).	

([1]) PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.

([2]) PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2.

([3]) PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
HOOFDSTUK IV	HOOFDSTUK III
REGELS INZAKE VERSPREIDING EN GEBRUIK	Ongewijzigd
Artikel 28	*Artikel 20*
Eigendom van kennis	Ongewijzigd
1. Kennis die voortvloeit uit werk dat in het kader van directe werkzaamheden is uitgevoerd, is eigendom van de Gemeenschap.	
2. Kennis die voortvloeit uit werk dat is uitgevoerd in het kader van indirecte werkzaamheden, die de Gemeenschap volledig financiert, is in beginsel eigendom van de Gemeenschap. Kennis die voortvloeit uit werk dat is uitgevoerd in het kader van indirecte werkzaamheden die gedeeltelijk door de Gemeenschap zijn gefinancierd, is eigendom van de deelnemers die het werk uitvoeren dat tot deze kennis leidt.	
3. Kennis die voortvloeit uit werk dat door verscheidene deelnemers gezamenlijk is uitgevoerd, is de gezamenlijke eigendom van deze deelnemers, die onderling de verdeling van de kennis en de voorwaarden voor het uitoefenen van de eigendom van de kennis overeenkomen, overeenkomstig de bepalingen van het onderhavige besluit en het contract.	
4. Kennis die voortvloeit uit werk dat in het kader van projecten voor coöperatief of collectief onderzoek is uitgevoerd, is de gezamenlijke eigendom van de KMO's of het samenwerkingsverband van ondernemingen, die onderling de verdeling van de kennis en de voorwaarden voor het uitoefenen van de eigendom van de kennis overeenkomen, overeenkomstig de bepalingen van het onderhavige besluit en het contract.	
5. Indien personeel dat door een deelnemer in dienst is genomen rechten op kennis kan doen gelden, treft de deelnemer maatregelen of sluit hij de nodige overeenkomsten om ervoor te zorgen dat deze rechten kunnen worden uitgeoefend op een wijze die verenigbaar is met de verplichtingen die het onderhavige besluit en het contract hem opleggen.	
6. Wanneer een deelnemer de eigendom van kennis aan derden overdraagt, treft hij maatregelen of sluit hij overeenkomsten om zijn verplichtingen krachtens het onderhavige besluit en het contract op de verkrijger te laten overgaan. Zolang de deelnemer toegangsrechten moet verlenen, stelt hij de Commissie en de andere deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid vooraf van de voorgenomen overdracht en van de identiteit van de verkrijger in kennis.	
De Commissie kan tegen elke overdracht van eigendom aan derden, in het bijzonder aan derden die niet in een lidstaat of een geassocieerde staat zijn gevestigd, bezwaar maken indien een dergelijke overdracht niet in overeenstemming is met het belang om het concurrentievermogen van de Europese industrie te ontwikkelen, of met ethische grondbeginselen, met name die welke worden genoemd het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 29	*Artikel 21*
Bescherming van kennis	Ongewijzigd
1. Waar nodig, zorgt de eigenaar van de kennis voor een voldoende en doeltreffende bescherming van kennis die industrieel of commercieel kan worden toegepast, waarbij hij met name rekening houdt met de gewettigde belangen van de betrokken deelnemers, zulks in overeenstemming het contract en de toepasselijke wetgeving.	
2. Wanneer de Commissie de bescherming van kennis in een bepaald land nodig acht en deze bescherming niet is aangevraagd of daarvan afstand is gedaan, kan de Commissie, met instemming van de betrokken deelnemer, beschermingsmaatregelen nemen. In dit geval en voorzover het dat bepaalde land betreft, neemt de Gemeenschap in plaats van de deelnemer de verplichtingen betreffende het verlenen van toegangsrechten op zich. De deelnemer kan zich hiertegen alleen verzetten, indien hij kan aantonen dat zijn gewettigde belangen aanmerkelijk zouden worden geschaad.	
3. Een deelnemer kan gegevens publiceren of de publicatie mogelijk maken, ongeacht het communicatiemiddel, die betrekking hebben op de kennis die zijn eigendom is, mits dit geen invloed op de bescherming van deze kennis heeft. De Commissie en de andere deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid dienen vooraf van elke voorgenomen publicatie in kennis te worden gesteld, en kunnen daartegen bezwaar maken indien dit een nadelige invloed op de bescherming van de kennis zou hebben.	
Artikel 30	*Artikel 22*
Gebruik en verspreiding van kennis	Ongewijzigd
1. De deelnemers en de Gemeenschap gebruiken de in hun bezit zijnde kennis die voortvloeit uit directe werkzaamheden of indirecte werkzaamheden of laten deze gebruiken, in overeenstemming met de belangen van de betrokken deelnemers. De deelnemers stellen de gebruiksvoorwaarden op een gedetailleerde en controleerbare wijze vast.	
2. Wanneer de kennis geschikt is voor verspreiding of niet in overeenstemming met lid 1 wordt gebruikt, zorgen de deelnemers ervoor dat zij binnen een door de Gemeenschap vastgestelde termijn wordt verspreid. Mochten de deelnemers verzuimen dit te doen, dan kan de Commissie de kennis verspreiden. Er wordt met name rekening gehouden met:	
a) de voordelen van snelle verspreiding, bijvoorbeeld om verdubbeling van onderzoeksinspanningen te voorkomen en synergieën tussen indirecte werkzaamheden te scheppen;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) de noodzaak intellectuele eigendomsrechten te beschermen;	
c) de vertrouwelijkheid;	
d) de gewettigde belangen van de deelnemers.	
Artikel 31	*Artikel 23*
Beschikbaarstelling van de kennis die voortvloeit uit directe werkzaamheden	Ongewijzigd
De kennis die voortvloeit uit werk dat is uitgevoerd in het kader van directe werkzaamheden kan ter beschikking worden gesteld aan een of meer belangstellende juridische entiteiten, in het bijzonder aan die welke in een lidstaat of een geassocieerde staat zijn gevestigd, op voorwaarde dat de betrokken juridische entiteit zich ertoe verbindt de kennis te gebruiken of ervoor te zorgen dat deze wordt gebruikt. Het beschikbaar stellen van kennis dient te worden onderworpen aan de nodige voorwaarden, met name betreffende de betaling van een vergoeding.	
Artikel 32	*Artikel 24*
Beginselen inzake toegangsrechten ten aanzien van indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. Toegangsrechten worden op verzoek verleend. Het verlenen van toegangsrechten kan afhankelijk worden gesteld van het sluiten van specifieke overeenkomsten die erop gericht zijn ervoor te zorgen dat de rechten alleen worden gebruikt met het doel waartoe zij zijn bedoeld, en van de nodige overeenkomsten inzake de vertrouwelijkheid. De deelnemers kunnen ook overeenkomsten sluiten met het doel met name bijkomende of gunstiger toegangsrechten te verlenen, waaronder begrepen toegangsrechten voor derden, of de op toegangsrechten toepasselijke eisen te specificeren, maar niet om deze te beperken. Dergelijke overeenkomsten moeten aan de toepasselijke mededingingsregels voldoen.	
De Commissie kan tegen de verlening van toegangsrechten aan derden, in het bijzonder aan die welke niet in een lidstaat of een geassocieerde staat zijn gevestigd, bezwaar maken indien de verlening van toegangsrechten niet in overeenstemming is met het belang het concurrentievermogen van de Europese industrie te ontwikkelen, of met ethische grondbeginselen, met name die welke worden genoemd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.	
2. Toegangsrechten tot bestaande knowhow worden verleend op voorwaarde dat het de betrokken deelnemer vrij staat deze toegangsrechten te verlenen.	
3. Een deelnemer kan uitdrukkelijk bepaalde bestaande knowhow uitsluiten van de verplichting toegangsrechten te verlenen, door middel van een schriftelijke overeenkomst tussen de deelnemers voordat de betrokken deelnemer het contract ondertekent of voordat een nieuwe deelnemer tot de indirecte werkzaamheid toetreedt. De andere deelnemers kunnen hun instemming alleen weigeren, indien zij aantonen dat hun gewettigde belangen aanmerkelijk zouden worden geschaad.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
4. Behoudens instemming van de deelnemer die de toegangsrechten verleent, geven deze rechten geen recht onderlicenties te verlenen.	
Artikel 33	*Artikel 25*
Toegangsrechten voor de uitvoering van indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. De deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid genieten toegangsrechten tot de kennis die voortvloeit uit werk dat is uitgevoerd in het kader van de indirecte werkzaamheid en tot de bestaande knowhow die nodig is om hun deel van het werk in het kader van die indirecte werkzaamheid uit te voeren. Toegangsrechten tot kennis worden verleend vrij van royalty's. Toegangsrechten tot bestaande knowhow worden verleend vrij van royalty's, tenzij vóór de ondertekening van het contract andere voorwaarden zijn overeengekomen.	
2. Behoudens de gewettigde belangen van de deelnemer wijzigt de beëindiging van de deelneming van een deelnemer niets aan diens verplichting ingevolge lid 1, de andere deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid totdat deze afloopt, toegangsrechten te verlenen.	
Artikel 34	*Artikel 26*
Toegangsrechten voor gebruik	Ongewijzigd
1. De deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid genieten toegangsrechten tot de kennis voortvloeiend uit werk dat is uitgevoerd in het kader van deze indirecte werkzaamheid en tot de bestaande knowhow die nodig is om hun eigen kennis te gebruiken. De toegangsrechten tot kennis worden verleend vrij van royalty's, tenzij vóór de ondertekening van het contract andere voorwaarden zijn overeengekomen. Toegangsrechten tot bestaande knowhow worden verleend op niet-discriminerende voorwaarden die moeten worden overeengekomen.	
2. Behoudens de gewettigde belangen van de deelnemers kunnen onder de in lid 1 vastgestelde voorwaarden tot twee jaren na het einde van de indirecte werkzaamheid of, indien dit vroeger valt, na de beëindiging van de deelneming van een deelnemer toegangsrechten worden gevraagd, tenzij de deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid een langere termijn overeenkomen.	
Artikel 35	*Artikel 27*
Onverenigbare of beperkende verbintenissen	Ongewijzigd
1. De deelnemers nemen alle nodige maatregelen om verplichtingen te voorkomen die met de bij dit besluit vastgestelde verplichtingen onverenigbaar zijn.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De deelnemers aan eenzelfde indirecte werkzaamheid worden door de deelnemer die gehouden is toegangsrechten te verlenen, zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van, naar gelang van het geval, beperkingen op de verlening van toegangsrechten op bestaande knowhow, van verplichtingen rechten op kennis te verlenen of van beperkingen die het verlenen van toegangsrechten wezenlijk kunnen beïnvloeden.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

BIJLAGE

OTO-ACTIVITEITEN EN FINANCIËLE BIJDRAGE VAN DE GEMEENSCHAP PER TYPE INSTRUMENT

Type instrument (1)	OTO-activiteiten	Bijdrage van de Gemeenschap (2)
Topnetwerken	— Prioritaire thematische gebieden — Wetenschappelijke en technologische behoeften van het communautaire beleid en nieuwe of opkomende wetenschappelijke en technische behoeften	Integratiesubsidie: in principe maximaal 25 % van de waarde van de capaciteiten en middelen die de deelnemers voorstellen te integreren (3)
Geïntegreerde projecten	— Prioritaire thematische gebieden — Wetenschappelijke en technologische behoeften van het communautaire beleid en nieuwe of opkomende wetenschappelijke en technische behoeften	Budgetsubsidie: maximaal 50 % van het budget (4) (5)
Gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek of innovatie	— Wetenschappelijke en technologische behoeften van het communautaire beleid en nieuwe of opkomende wetenschappelijke en technische behoeften — Specifieke activiteiten voor internationale samenwerking — Stimulering van de interactie tussen onderzoek en innovatie — Ontwikkeling van harmonieuze relaties tussen wetenschap en maatschappij	Budgetsubsidie: maximaal 50 % van het budget (4) (5)
Activiteiten op het gebied van menselijk potentieel en mobiliteit	— Ontwikkeling van het menselijk potentieel en versterking van de mobiliteit	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4), in voorkomend geval als forfaitair bedrag
Geïntegreerde infrastructuurinitiatieven	— Ondersteuning van onderzoeksinfrastructuren	Budgetsubsidie: overeenkomstig de aard van de activiteiten, van 50 tot 100 % van het budget (4) (5) (6)

Type instrument (1)	OTO-activiteiten	Bijdrage van de Gemeenschap (2)
Specifieke onderzoeksprojecten voor KMO's	— Specifieke onderzoeksactiviteiten voor KMO's	Budgetsubsidie: maximaal 50 % van het budget (4) (5)
Coördinatieactiviteiten	Alle activiteiten van het kaderprogramma, met uitzondering van: — prioritaire thematische gebieden — specifieke onderzoeksactiviteiten voor KMO's	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4) (7)
Specifieke ondersteuningsactiviteiten	Alle activiteiten van het kaderprogramma	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4) (7) (8), in voorkomend geval als forfaitair bedrag

(1) Topnetwerken en geïntegreerde projecten worden enkel ten uitvoer gelegd binnen de wetenschappelijke en technische velden die onder de prioritaire thematische gebieden vallen alsook, in gemotiveerde gevallen, binnen die bedoeld uit hoofde van de wetenschappelijke en technologische behoeften van het communautaire beleid en nieuwe of opkomende wetenschappelijk en technische behoeften.

De andere instrumenten worden ten uitvoer gelegd binnen alle wetenschappelijke en technische velden, inclusief die welke corresponderen met de prioritaire thematische gebieden, conform bijlage I van het kaderprogramma 2002-2006 en de bijlagen I van de specifieke programma's.

(2) De financiële bijdrage van de Gemeenschap heeft betrekking op een budget dat bestaat uit bijkomende uitgaven bovenop die welke voor het overige door de deelnemers worden gedragen, behalve wat de voorstellen bedoeld in artikel 16, lid 2, onder b), betreft, waar zij een aankoopprijs dekt, of wanneer zij de vorm aanneemt van een door de Commissie vooraf bepaald forfaitair bedrag.

Deze uitgaven kunnen voor 100 % door de Gemeenschap worden ondersteund. Zo dekt de financiële bijdrage met name bij coördinatieactiviteiten maximaal 100 % van het budget dat nodig is voor de coördinatie van activiteiten waarvan de financiering door de deelnemers zelf wordt verzorgd.

(3) Dit percentage varieert volgens de gebieden en wordt in het werkprogramma vastgesteld. De bijdrage van de Gemeenschap dekt bijkomend de uitgaven van het gemeenschappelijk activiteitenprogramma.

(4) Het standaardcontract dient de voorwaarden te verduidelijken op grond waarvan van bepaalde juridische entiteiten, met name openbare entiteiten, maximaal 100 % van de marginale kosten gefinancierd wordt.

(5) De steunverleningspercentages kunnen worden aangepast conform de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling al naargelang het om onderzoeks- dan wel demonstratieactiviteiten gaat, of afhankelijk van andere ten uitvoer gelegde activiteiten zoals opleiding van onderzoekers of beheer van het consortium.

(6) Activiteiten van een geïntegreerd infrastructuurinitiatief moeten verplicht een netwerkactiviteit omvatten (coördinatieactiviteit: maximaal 100 % van het budget) en minstens een van deze andere activiteiten: onderzoeksactiviteiten (maximaal 50 % van het budget) of activiteiten voor specifieke diensten (bv. transnationale toegang tot onderzoeksinfrastructuren: maximaal 100 % van het budget).

(7) Voor werkzaamheden onder contract die uitgevoerd worden om te anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie, inclusief specifieke activiteiten voor internationale samenwerking, is de bijdrage van de Gemeenschap beperkt tot 50 % van het budget van de verschillende types activiteiten die in dat verband ten uitvoer worden gelegd.

(8) Voor activiteiten ter ondersteuning van onderzoeksinfrastructuren betreffende voorbereidende technische werkzaamheden (inclusief uitvoerbaarheidsstudies) en de ontwikkeling van nieuwe infrastructuren is de deelneming van het kaderprogramma respectievelijk beperkt tot 50 % en 10 % van het budget.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

Gewijzigd voorstel voor een verordening (EG, EGKS, Euratom) van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen

(2002/C 103 E/23)

COM(2001) 691 def./2 — 2000/0203(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 10 januari 2002)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 279,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 78 novies,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 183,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Rekenkamer [2],

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Aangezien de context waarin het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen [4] is vastgesteld, sterk is geëvolueerd, onder meer als gevolg van de achtereenvolgende uitbreidingen, het door de financiële vooruitzichten aan de begroting opgelegde kader en de institutionele veranderingen, heeft dat reglement verschillende belangrijke wijzigingen ondergaan. Bij de nieuwe wijzigingen die nodig zijn om in het bijzonder de vereisten van vereenvoudiging van de wetgeving en de administratie en van een nog strenger beheer van de communautaire financiën in acht te nemen, dient ter wille van de duidelijkheid tot een herschikking van het Financieel Reglement van 21 december 1977 te worden overgegaan.

(2) Deze verordening moet beperkt worden gehouden tot de grote beginselen en basisregels voor alle door de Verdragen beoogde begrotingsaangelegenheden, en de nadere bepalingen moeten worden opgenomen in een verordening houdende uitvoeringsvoorschriften, hierna „uitvoeringsvoorschriften" genoemd, zodat een betere hiërarchie van de regelgeving wordt gegarandeerd en de leesbaarheid van het Financieel Reglement wordt verbeterd.

(3) Wat de begrotingsbeginselen betreft, moeten bij de opstelling en de uitvoering van de begroting de vier grondbeginselen van het begrotingsrecht (eenheid, universaliteit, specialiteit, jaarperiodiciteit) worden geëerbiedigd, alsook de beginselen evenwicht, rekeneenheid, goed financieel beheer en doorzichtigheid.

(4) Deze verordening moet deze beginselen opnieuw bevestigen en de uitzonderingen beperken tot wat absoluut noodzakelijk is; de uitzonderingen moeten strikt worden geregeld.

(5) Wat het eenheidsbeginsel betreft, moet deze verordening vermelden dat zij ook van toepassing is op de uitgaven voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en voor de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, wanneer deze ten laste van de begroting komen. De lijst van het aantal ambten van de communautaire organen moet in het kader van de begrotingsprocedure door de begrotingsautoriteit worden vastgesteld, rekening houdend met de reële en potentiële gevolgen ervan voor het personeelsbestand van de Europese openbare dienst en voor de algemene begroting via de door deze organen betaalde of voorziene toelagen of de pensioenen die aan hun personeel zullen worden uitbetaald.

(6) Wat het universaliteitsbeginsel betreft, moeten de mogelijkheden tot terugbetaling van vooruitbetalingen en tot hergebruik worden afgeschaft; deze zullen gedeeltelijk worden vervangen door bestemmingsontvangsten. Deze wijzigingen gelden niet voor de bijzondere regeling voor de Structuurfondsen.

(7) Wat het specialiteitsbeginsel betreft, is een zekere beheerflexibiliteit voor de Commissie onontbeerlijk met betrekking tot overschrijvingen van kredieten voor personeelskosten en huishoudelijke uitgaven tussen titels van verschillende beleidsterreinen, alsook tussen hoofdstukken van de beleidsuitgaven. Deze verordening moet immers een geïntegreerde weergave van de toewijzing van de financiële en administratieve middelen naar bestemming mogelijk maken. Bovendien moeten de procedures voor de overschrijving van administratieve kredieten voor alle overige Instellingen worden geharmoniseerd, met dien verstande dat overschrijvingen van de ene titel naar de andere tot de bevoegdheid van de begrotingsautoriteit behoren en overschrijvingen binnen dezelfde titel tot de bevoegdheid van elke Instelling. De vorming van reserves door de begrotingsautoriteit moet overigens worden beperkt tot twee gevallen: wanneer een rechtsgrondslag ontbreekt of wanneer onzekerheid bestaat omtrent de toereikendheid of de mogelijkheid tot besteding van de kredieten overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer.

---

(1) PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 1.

(2) PB C 162 van 5.6.2001, blz. 1.

(3) PB C 260 van 17.9.2001, blz. 42.

(4) PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 762/2001 (PB L 111 van 20.4.2001, blz. 1).

(8) Wat de jaarperiodiciteit betreft, moet voor de gehele begroting gebruik worden gemaakt van gesplitste kredieten, evenwel met behoud van de technische regeling die momenteel van toepassing is op de kredieten van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL). De besluiten tot overdracht van vastleggings- en betalingskredieten moeten door de Instelling worden genomen omdat de zaken worden vereenvoudigd door de afschaffing van de niet-gesplitste kredieten. Aanvullende perioden moeten beperkt blijven tot de absoluut noodzakelijke gevallen, te weten de EOGFL-betalingen.

(9) Wat de doorzichtigheid betreft, moet worden gezorgd voor een betere informatievoorziening met betrekking tot de uitvoering van de begroting en de boekhouding. Ook moet een vaste datum voor de publicatie van de begroting worden vastgesteld, met als principe een voorlopige publicatie door de Commissie tussen het ogenblik van constatering van de vaststelling van de begroting door de voorzitter van het Europees Parlement en de officiële bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Teneinde de negatieve bedragen af te schaffen, dienen voorts de negatieve uitgaven voortaan als bestemmingsontvangsten te worden behandeld. De vorming van een negatieve reserve dient evenwel mogelijk te blijven.

(10) Wat ten slotte het beginsel van goed financieel beheer betreft: dit beginsel moet worden gedefinieerd onder verwijzing naar de beginselen zuinigheid, efficiëntie en doeltreffendheid, en de eerbiediging ervan moet worden gewaarborgd door de bereikte resultaten te beoordelen aan de hand van meetbare indicatoren. Een programma moet gedurende de hele looptijd worden geëvalueerd.

(11) Wat de opstelling en de inrichting van de begroting betreft, moeten de begrotingsprocedures worden geharmoniseerd en vereenvoudigd door het onderscheid tussen aanvullende en gewijzigde begroting, dat geen praktisch nut heeft, op te heffen.

(12) De afdeling van de begroting betreffende de Commissie moet een indeling naar bestemming („activity based budgeting") van de kredieten en middelen mogelijk maken met het oog op een betere doorzichtigheid van het begrotingsbeheer ten aanzien van de doelstellingen goed financieel beheer en met name efficiëntie en doeltreffendheid.

(13) De Commissie moet bij het beheer van het personeelsbestand over een zekere vrijheid beschikken ten aanzien van de begrotingsmachtigingen, vooral in het kader van de nieuwe aanzet tot een op resultaten en niet op middelen gericht beheer. Deze vrijheid zal evenwel begrensd blijven door de dubbele limiet die wordt gevormd door de begrotingskredieten en het aantal toegestane ambten; bovendien worden de rangen A1 en A2 hiervan uitgesloten.

(14) Wat de uitvoering van de begroting betreft, moeten de verschillende mogelijke wijzen van uitvoering worden verduidelijkt: gecentraliseerd door de Commissie, gedeeld met de lidstaten, gedecentraliseerd naar derde landen die externe steun ontvangen of gezamenlijk met internationale publiekrechtelijke organisaties. Het gecentraliseerde beheer moet ofwel rechtstreeks door de diensten van de Commissie kunnen worden uitgevoerd, dan wel kunnen worden gedelegeerd aan nationale of communautaire publiekrechtelijke organen. De verschillende wijzen van uitvoering moeten, ongeacht de entiteit die met de gehele of gedeeltelijke uitvoering belast is, in overeenstemming zijn met de procedures voor de bescherming van de communautaire middelen, waarbij steeds geldt dat de eindverantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting overeenkomstig artikel 274 van het EG-Verdrag bij de Commissie berust.

(15) De verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uitvoering van de begroting brengt mee dat het haar verboden is overheidstaken die een discretionaire beoordelingsbevoegdheid inhouden te delegeren. Deze verordening moet dit beginsel onderstrepen en de delegeerbare taken afbakenen. Bovendien moet duidelijk worden bepaald dat privaatrechtelijke organen, behalve die welke met een openbare dienstverleningstaak onder garantie van de lidstaten zijn belast, geen enkele handeling ter uitvoering van de begroting mogen stellen; zij kunnen slechts diensten van technische of administratieve deskundigheid verstrekken en voorbereidende of bijkomende taken vervullen.

(16) Eerbiediging van het doorzichtigheidsbeginsel en het beginsel van goed financieel beheer impliceert dat publiekrechtelijke organen of organen belast met een openbare dienstverleningstaak onder garantie van de staat waaraan uitvoeringstaken voor rekening van de Commissie worden gedelegeerd, moeten beschikken over doorzichtige procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten, doeltreffende interne controle, een systeem van indiening van de rekeningen dat losstaat van de rest van hun werkzaamheden en een externe controle.

(17) Deze verordening voldoet aan de verplichtingen van artikel 279 van het EG-Verdrag door de bevoegdheden en verantwoordelijkheden te bepalen van de ordonnateurs, de rekenplichtigen en de interne controleur. De ordonnateurs krijgen de volle verantwoordelijkheid voor alle ontvangsten- en uitgavenverrichtingen die onder hun gezag worden uitgevoerd, verrichtingen waarvan zij, eventueel ook in het kader van tuchtrechtelijke procedures, rekenschap moeten afleggen. Aan de ordonnateurs moet dus een grotere verantwoordelijkheid worden gegeven door de gecentraliseerde controles vooraf af te schaffen, in het bijzonder het voorafgaand visum van de financieel controleur op de ontvangsten- en uitgavenverrichtingen en de verificatie van de kwijting door de rekenplichtige. De rekenplichtige blijft belast met de goede uitvoering van de betalingen, de inning van de ontvangsten en de invordering van de schuldvorderingen. Hij zorgt voor het beheer van de kas, het voeren van de boekhouding en is belast met het opstellen van de financiële staten van de Instellingen. De interne controleur oefent zijn taken uit overeenkomstig de internationale audit-normen. Zijn functie is bedoeld om de Instelling redelijke garanties te bieden betreffende de goede werking van de systemen voor beheer en controle die door de ordonnateurs zijn ingesteld. De interne controleur is niet bij de financiële verrichtingen betrokken. Hij oefent er geen controle op uit vóór het besluit van de ordonnateurs; deze functie is voortaan aan de ordonnateurs voorbehouden.

(18) De verantwoordelijkheid van de ordonnateurs, rekenplichtigen en beheerders van gelden ter goede rekening verschilt niet van die van de andere ambtenaren en personeelsleden en moet in het kader van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen worden onderworpen aan de reeds bestaande tuchtrechtelijke en geldelijke sancties. Een aantal specifieke bepalingen inzake bijzondere fouten die rekenplichtigen en beheerders van gelden ter goede rekening wegens de aard van hun opdrachten kunnen begaan, moet daarentegen gehandhaafd blijven; de bijzondere vergoeding en verzekering worden afgeschaft. In gevallen waarbij het niet om fraude gaat dient elke Instelling, om het tot aanstelling bevoegde gezag de nodige deskundigheid te verschaffen, een gespecialiseerde instantie voor financiële onregelmatigheden op te richten, die moet vaststellen of al dan niet sprake is van een onregelmatigheid die tot de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid of geldelijke aansprakelijkheid van een ambtenaar of ander personeelslid leidt en die, wanneer zij systeemgebonden problemen ontdekt, verslag uitbrengt bij de ordonnateur en de interne controleur. Wanneer het echter om fraude gaat moet in deze verordening worden verwezen naar de geldende bepalingen aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen en de bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten betrokken zijn.

(19) De begrippen vastlegging in de begroting en juridische verbintenis en de voorwaarden voor de tenuitvoerlegging ervan moeten worden gedefinieerd. Teneinde het potentiële begrotingseffect van de besluiten van de Commissie in de tijd te beperken en de omvang van de sluimerende verplichtingen minimaal te houden, is het van belang de termijn gedurende welke individuele juridische verbintenissen kunnen worden aangegaan op basis van globale vastleggingen, te beperken.

(20) Deze verordening moet omschrijven welke soorten betalingen de ordonnateurs kunnen verrichten. De betalingen moeten vooral op grond van de doelmatigheid en de resultaten van de acties worden verricht.

(21) Deze verordening moet bepalen dat de verrichtingen betaalbaarstelling, betalingsopdracht en betaling moeten geschieden binnen een termijn die in de uitvoeringsvoorschriften zal worden vastgesteld, en dat schuldeisers bij overschrijding van deze termijn recht hebben op achterstandsrente ten laste van de begroting.

(22) Wat de overheidsopdrachten betreft, dienen de richtlijnen van het Europees Parlement en de Raad tot coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, diensten en de uitvoering van werken van toepassing te zijn op door de Instellingen voor eigen rekening geplaatste overheidsopdrachten; de beginselen ervan moeten ook het uitgangspunt zijn van de regels die gelden voor alle opdrachten voor rekening van derden.

(23) Ter voorkoming van onregelmatigheden, ter bestrijding van fraude en corruptie en ter bevordering van een gezond en doeltreffend beheer, moet worden uitgesloten dat opdrachten worden gegund aan gegadigden of inschrijvers die zich aan dergelijke handelingen schuldig hebben gemaakt of bij wie sprake is van belangenverstrengeling.

(24) Bovendien moeten met het oog op doorzichtigheid de gegadigden en inschrijvers op passende wijze op de hoogte worden gebracht van de gunning van de opdrachten.

(25) Ten slotte moet in verband met de grotere verantwoordelijkheid van de ordonnateurs de huidige Raadgevende Commissie voor aankopen en overeenkomsten worden afgeschaft.

(26) Wat de subsidies betreft, dienen de toekenning en de follow-up van communautaire subsidies te worden geregeld in specifieke bepalingen die uitvoering geven aan de beginselen doorzichtigheid, gelijke behandeling, medefinanciering, verbod van werking met terugwerkende kracht, collectieve beoordeling en controle.

(27) Om cumulatie van subsidies te vermijden, mogen deze niet worden toegekend indien eenzelfde actie of lopende uitgaven van eenzelfde begrotingsjaar tweemaal zouden worden gefinancierd.

(28) Evenals bij de gunning van overheidsopdrachten moeten ter bestrijding van fraude en corruptie de gronden worden vermeld die leiden tot uitsluiting van subsidie.

(29) Teneinde de rechten en plichten van de Instelling en de begunstigde van een subsidie te kunnen bepalen, dient de toekenning bij schriftelijke overeenkomst te geschieden.

(30) Wat de boekhouding en de indiening van de rekeningen betreft, dient duidelijk te worden bepaald dat de boekhouding bestaat uit een algemene boekhouding en een begrotingsboekhouding, en dat de algemene boekhouding een boekhouding op transactiebasis is, terwijl de begrotingsboekhouding bedoeld is om de resultatenrekening van de begrotingsuitvoering en de verslagen over de uitvoering van de begroting op te stellen.

(31) In deze verordening moeten, onder verwijzing naar de internationaal erkende boekhoudbeginselen en de richtlijnen van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, voorzover zij in de context van de openbare dienst relevant zijn, de beginselen worden omschreven waarop de algemene boekhouding gebaseerd is en volgens welke de financiële staten worden ingediend.

(32) De bepalingen inzake verstrekking van informatie over de uitvoering van de begroting moeten zodanig worden aangepast dat ook informatie over het gebruik van de overgedragen, wederopgevoerde en opnieuw gebruikte kredieten en over de diverse organen naar Gemeenschapsrecht wordt verstrekt, en de indiening van de maandelijkse gegevens en het verslag over de uitvoering, dat drie keer per jaar aan de begrotingsautoriteit zal worden gezonden, beter wordt georganiseerd.

(33) De door de Instellingen toegepaste boekhoudmethoden moeten worden geharmoniseerd, en op dit gebied moet de rekenplichtige van de Commissie initiatiefrecht worden toegekend.

(34) Nadrukkelijk moet worden gesteld dat het gebruik van computersystemen voor financieel beheer geen afbreuk mag doen aan het recht van toegang van de Rekenkamer tot de bewijsstukken.

(35) De onduidelijke begrippen voorschot en vooruitbetaling moeten verdwijnen; de betalingen moeten worden verricht in de vorm van voorfinancieringen, tussentijdse betalingen en saldobetalingen, wanneer het totale verschuldigde bedrag niet in één keer wordt uitbetaald.

(36) Wat de externe controle en de kwijting betreft, moet, hoewel de Commissie de volle verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting draagt, wegens het belang van het met de lidstaten gedeelde beheer ervoor worden gezorgd dat zij hun volle medewerking verlenen gedurende de gehele procedure van controle door de Rekenkamer en kwijting door de begrotingsautoriteit.

(37) Om de rekening en verantwoording en de kwijtingsprocedure optimaal te doen verlopen, dient het tijdschema dat tot de kwijting leidt te worden gewijzigd.

(38) Ter verbetering van de interinstitutionele werking dient de Commissie het Europees Parlement desgevraagd alle informatie over het betrokken begrotingsjaar te verstrekken die nodig is voor het goede verloop van de kwijtingsprocedure, zulks met eerbieding van de grondrechten van de persoon, de bescherming van het zakengeheim, de bepalingen inzake gerechtelijke en tuchtrechtelijke procedures en de belangen van de Unie.

(39) Voor bepaalde communautaire beleidsterreinen zijn specifieke bepalingen nodig die gebaseerd moeten zijn op de beginselen van deze verordening.

(40) Wat het EOGFL betreft, blijven de specifieke kenmerken van het beheer, met name de gelijkheid van vastleggings- en betalingskredieten en de regeling voor de overdracht van kredieten, gehandhaafd, met uitzondering van de kredieten voor plattelandsontwikkeling met ingang van 1 januari 2007.

(41) Om te garanderen dat de beschikbare kredieten volledig behouden blijven, moeten de ontvangsten uit de afdeling Garantie van het EOGFL in hun geheel daaraan worden toegewezen.

(42) Voor de kredieten van het EOGFL en de administratieve kredieten moet de mogelijkheid tot vervroegde vastlegging vanaf 15 november voorafgaande aan het betrokken begrotingsjaar worden geschapen.

(43) Wat de Structuurfondsen betreft, moeten de terugbetaling van vooruitbetalingen en de wederopvoering van kredieten onder de voorwaarden genoemd in de verklaring van de Commissie bij Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen behouden blijven.

(44) Wat onderzoek betreft, moet de inrichting van de begroting in overeenstemming worden gebracht met de bepalingen betreffende de opstelling van de begroting naar activiteit, doch met behoud van de thans aan het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek toegestane flexibiliteit van beheer.

(45) Met betrekking tot de externe maatregelen moet decentralisatie van het beheer van de externe steun worden toegestaan, op voorwaarde dat de Commissie garanties krijgt voor een goed financieel beheer en dat de begunstigde staat tegenover de Commissie de verantwoordelijkheid voor de overgemaakte middelen op zich neemt.

(46) In de financieringsovereenkomsten of -contracten die met een begunstigde staat, een nationaal, communautair of internationaal publiekrechtelijk orgaan, dan wel met natuurlijke personen of privaatrechtelijke rechtspersonen worden gesloten, moeten de algemene beginselen voor het plaatsen van overheidsopdrachten worden vermeld die in titel V van deel I en titel IV van deel II van deze verordening met betrekking tot het externe beleid worden opgesomd.

(47) Voor de Europese bureaus moeten in een specifieke titel algemene beheervoorschriften worden gegeven. Gezien het statuut en het uitzonderlijke mandaat van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) dienen de specifieke beheervoorschriften voor dit bureau te worden samengebracht in een afzonderlijk hoofdstuk van deze titel.

(48) De specifieke voorschriften voor de administratieve kredieten dienen eveneens in een afzonderlijke titel te worden samengebracht.

(49) Wat het verloop van de programma's op het gebied van plattelandsontwikkeling en begeleidende maatregelen betreft, moet worden bepaald dat de bijzondere voorschriften voor de kredietregeling van het EOGFL, afdeling Garantie, slechts tot het einde van de lopende programmaperiode van toepassing zijn.

(50) De wijziging van het tijdschema voor de consolidatie van de rekeningen van de Instellingen moet tot het begrotingsjaar 2005 worden uitgesteld, opdat voldoende tijd beschikbaar is om de vereiste interne procedures in te voeren.

(51) De procedure voor de vaststelling van de uitvoeringsvoorschriften van deze verordening moet worden onderworpen aan termijnen om te garanderen dat wijzigingen van het Financieel Reglement binnen een redelijke termijn in werking treden.

(52) Wat betreft de financiële voorschriften voor de door de Gemeenschappen ingestelde organen met eigen rechtspersoonlijkheid die subsidies uit de begroting kunnen ontvangen, dient te worden gezorgd voor een kader dat op hun specifieke beheervereisten is afgestemd. Tegelijkertijd, en met volle inachtneming van de operationele autonomie die deze organen voor de vervulling van hun opdrachten nodig hebben, moeten de voorschriften betreffende met name kwijting en boekhouding worden geharmoniseerd. De interne controleur van de Commissie dient jegens deze organen dezelfde bevoegdheid uit te oefenen als die welke hem jegens de diensten van de Commissie zijn verleend. De specifieke regelgeving voor deze organen zal derhalve moeten worden aangepast om deze in overeenstemming te brengen met deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

DEEL I

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

TITEL I

DOEL

Artikel 1

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 1)

Deze verordening regelt de opstelling en uitvoering van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, hierna „begroting" genoemd.

Voor de toepassing van deze verordening worden het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en de Ombudsman gelijkgesteld met de Instellingen van de Gemeenschappen.

Artikel 2

(Nieuw)

Ieder ander normatief besluit betreffende de uitvoering van de begroting aan de ontvangsten- of uitgavenzijde moet gebaseerd zijn op de in titel II vermelde beginselen.

TITEL II

BEGROTINGSBEGINSELEN

Artikel 3

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 2)

Onder de in deze verordening bepaalde voorwaarden worden bij de opstelling en de uitvoering van de begroting het eenheids-, het jaarperiodiciteits-, het evenwichts-, het rekeneenheids-, het universaliteits- en het specialiteitsbeginsel, het beginsel van goed financieel beheer en het doorzichtigheidsbeginsel in acht genomen.

HOOFDSTUK 1

EENHEIDSBEGINSEL

Artikel 4

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 3)

1. De begroting is het besluit waarbij ieder jaar de noodzakelijk geachte ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschappen worden geraamd en goedgekeurd.

2. De uitgaven en de ontvangsten van de Gemeenschappen omvatten:

a) de ontvangsten en de uitgaven van de Europese Gemeenschap, met inbegrip van de administratieve uitgaven van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en van de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, alsmede de daarop betrekking hebbende beleidsuitgaven wanneer deze ten laste van de begroting komen;

b) de administratieve uitgaven van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de desbetreffende ontvangsten;

c) de uitgaven en de ontvangsten van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

3. In de begroting worden tevens opgenomen de garantie voor de leningsoperaties van de Gemeenschappen en de overmakingen aan het Garantiefonds voor externe maatregelen.

Artikel 5

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 4)

1. Behoudens het bepaalde in artikel 74, kunnen ontvangsten slechts worden geïnd en uitgaven slechts worden verricht door aanwijzing op een begrotingsonderdeel.

2. Voor geen enkele uitgave kan een verplichting worden aangegaan of een betalingsopdracht gegeven boven het bedrag van de goedgekeurde kredieten.

3. In de begroting kan slechts een krediet worden uitgetrokken als er een noodzakelijk geachte uitgave tegenover staat.

4. Rente op middelen die eigendom van de Europese Gemeenschappen blijven worden als algemene ontvangsten in de begroting opgenomen, behoudens het bepaalde in artikel 74.

HOOFDSTUK 2

JAARPERIODICITEITSBEGINSEL

Artikel 6

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 5)

De in de begroting opgenomen kredieten worden toegestaan voor één begrotingsjaar, dat begint op 1 januari en sluit op 31 december.

Artikel 7

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 6)

1. De in begroting opgenomen kredieten zijn gesplitst in vastleggingskredieten en betalingskredieten.

2. Vastleggingskredieten dekken de totale kosten van de juridische verbintenissen die tijdens het begrotingsjaar worden aangegaan, behoudens het bepaalde in artikel 77, lid 2, en artikel 167, lid 2.

3. Betalingskredieten dekken de betalingen die voortvloeien uit de uitvoering van de juridische verbintenissen die in het begrotingsjaar en/of voorafgaande begrotingsjaren zijn aangegaan.

4. De leden 1 en 2 laten de bijzondere bepalingen van de titels I, IV en VI van deel II onverlet. Zij doet niets af aan de mogelijkheid kredieten in hun geheel vast te leggen of vastleggingen in jaartranches te verdelen.

Artikel 8

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 7)

1. De ontvangsten worden in de rekening van het begrotingsjaar verantwoord aan de hand van de in dat jaar geïnde bedragen. De eigen middelen van de maand januari van het volgende begrotingsjaar kunnen evenwel vervroegd worden gestort op grond van de verordening van de Raad houdende toepassing van het besluit betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen.

2. De boekingen van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde, de aanvullende middelen op basis van het bruto nationaal product (BNP) en, in voorkomend geval, de financiële bijdragen kunnen worden aangepast overeenkomstig de in lid 1 genoemde verordening.

3. De voor een begrotingsjaar uitgetrokken kredieten mogen alleen worden gebruikt ter dekking van de tijdens dat begrotingsjaar vastgelegde en betaalde uitgaven, behoudens de in titel I van deel II bedoelde afwijkingen, alsmede ter dekking van bedragen die verschuldigd zijn op grond van vastleggingen van voorafgaande begrotingsjaren.

4. De vastleggingen van kredieten worden geboekt op basis van de juridische verbintenissen die tot 31 december zijn aangegaan, behoudens de in artikel 77, lid 2, bedoelde globale vastleggingen en de in artikel 167, lid 2, bedoelde financieringsovereenkomsten, welke worden geboekt op basis van de tot 31 december verrichte vastleggingen.

5. De betalingen worden voor een begrotingsjaar geboekt op basis van de uiterlijk op 31 december van dat begrotingsjaar door de rekenplichtige verrichte betalingen.

6. In afwijking van de leden 4 en 5 worden de uitgaven van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in de rekening van een begrotingsjaar verantwoord volgens de voorschriften van titel I van deel II.

Artikel 9

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 8)

1. Vastleggingskredieten en betalingskredieten die aan het einde van het begrotingsjaar waarvoor zij waren uitgetrokken niet zijn gebruikt, komen te vervallen.

Zij mogen evenwel worden overgedragen, doch uitsluitend naar het volgende begrotingsjaar, bij een uiterlijk op 15 februari door de betrokken Instelling overeenkomstig de leden 2 en 3 genomen besluit.

2. Bij de vastleggingskredieten kan de overdracht betrekking hebben op:

a) hetzij de bedragen die overeenstemmen met de vastleggingskredieten waarvoor alle in artikel 60 omschreven voorbereidende stadia van het vastleggingsbesluit op 31 december zijn beëindigd. Deze bedragen kunnen tot 31 maart van het volgende jaar worden vastgelegd;

b) hetzij de bedragen die nodig blijken wanneer de wetgevende autoriteit het basisbesluit in het laatste kwartaal van het begrotingsjaar heeft vastgesteld, zonder dat de Commissie tot 31 december de daartoe in de begroting uitgetrokken kredieten heeft kunnen vastleggen.

3. Bij betalingskredieten kan de overdracht betrekking hebben op de bedragen die nodig zijn ter dekking van vastleggingen van voorafgaande begrotingsjaren of die betrekking hebben op overgedragen vastleggingskredieten, wanneer de kredieten van de betrokken begrotingsonderdelen in de begroting van het volgende begrotingsjaar ontoereikend zijn. De betrokken Instelling zal bij voorrang de voor het lopende begrotingsjaar toegestane kredieten gebruiken en pas na de besteding daarvan de overgedragen kredieten.

4. De Instelling stelt het Europees Parlement en de Raad, hierna „de begrotingsautoriteit" genoemd, uiterlijk op 15 maart in kennis van het overdrachtbesluit dat zij heeft genomen en geeft per begrotingspost aan op welke wijze de in de leden 2 en 3 genoemde criteria voor elke overdracht zijn toegepast.

5. In een reserve opgenomen kredieten en de kredieten voor personeelsuitgaven kunnen niet worden overgedragen.

Artikel 10

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 9)

Op 31 december niet-gebruikte ontvangsten en beschikbare kredieten uit hoofde van in artikel 18 bedoelde bestemmingsontvangsten worden van rechtswege overgedragen. De met de overgedragen bestemmingsontvangsten overeenstemmende beschikbare kredieten moeten als eerste worden gebruikt.

Artikel 11

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 10)

Vrijmakingen, wegens gehele of gedeeltelijke niet-uitvoering van de acties waarvoor de kredieten bestemd waren, tijdens latere begrotingsjaren dan het jaar waarin de kredieten in de begroting werden opgenomen, leiden tot annulering van de betrokken kredieten.

Artikel 12

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 11)

De kredieten die in de begroting zijn opgenomen, kunnen met ingang van 1 januari worden vastgelegd zodra de begroting definitief is vastgesteld, behoudens de in titel I en titel VI van deel II genoemde afwijkingen.

Artikel 13

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 12)

1. Indien de begroting aan het begin van het begrotingsjaar niet definitief is vastgesteld, zijn artikel 273 van het EG-Verdrag, artikel 78 ter van het EGKS-Verdrag en artikel 178 van het Euratom-Verdrag van toepassing op de vastleggingen en betalingen terzake van uitgaven die in beginsel in de laatste op regelmatige wijze vastgestelde begroting zijn aanvaard.

2. Indien voor een bepaald hoofdstuk twee of meer overeenkomstig de Verdragen toegestane voorlopige twaalfden niet toereikend zijn om een breuk in de continuïteit van het optreden van de Gemeenschappen op het betrokken gebied te voorkomen, kan bij wijze van uitzondering een overschrijding van het aan kredieten geboekte bedrag in het overeenkomstige hoofdstuk van de begroting van het voorgaande begrotingsjaar worden toegestaan volgens de in de Verdragen bedoelde procedures. In dat geval mag het totale bedrag van de in de begroting van het voorafgaande begrotingsjaar opgenomen kredieten niet worden overschreden.

HOOFDSTUK 3

EVENWICHTSBEGINSEL

Artikel 14

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 13)

1. De begroting moet wat ontvangsten en betalingskredieten betreft in evenwicht zijn.

2. De Gemeenschappen mogen geen leningen aangaan om een begrotingstekort te dekken. Zij zijn evenwel gemachtigd leningen aan te gaan uitsluitend voor het aankopen van terreinen en gebouwen, mits de leningen alle garanties voor een goed financieel beheer bieden.

Artikel 15

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 14)

1. Het saldo van elk begrotingsjaar wordt, naargelang het een overschot of een tekort betreft, in de begroting van het volgende begrotingsjaar als ontvangst of als betalingskrediet opgenomen.

2. De ramingen van deze ontvangsten of betalingskredieten worden tijdens de begrotingsprocedure in de begroting opgenomen en, in voorkomend geval, door middel van de procedure van de nota van wijzigingen die wordt ingediend overeenkomstig artikel 34. Zij worden vastgesteld overeenkomstig de verordening van de Raad houdende toepassing van het besluit betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen.

3. Na de indiening van de rekeningen van het begrotingsjaar wordt het verschil ten opzichte van de ramingen door middel van een gewijzigde begroting overeenkomstig artikel 37 in de begroting van het volgende begrotingsjaar opgenomen.

HOOFDSTUK 4

REKENEENHEIDSBEGINSEL

Artikel 16

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 15)

De begroting wordt in euro opgesteld, uitgevoerd en onderworpen aan rekening en verantwoording.

De rekenplichtige en, in het geval van gelden ter goede rekening, de beheerder van gelden ter goede rekening zijn evenwel gemachtigd voor de in artikel 61 bedoelde kasbehoeften transacties in nationale valuta's te verrichten onder de voorwaarden die nader worden bepaald in een verordening houdende uitvoeringsvoorschriften van deze verordening, hierna „uitvoeringsvoorschriften" genoemd.

HOOFDSTUK 5

UNIVERSALITEITSBEGINSEL

Artikel 17

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 16)

De gezamenlijke ontvangsten dienen ter dekking van de gezamenlijke betalingskredieten, behoudens het bepaalde in artikel 18. De ontvangsten en de uitgaven mogen niet met elkaar worden gecompenseerd, behoudens het bepaalde in artikel 20.

Artikel 18

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 17, lid 1)

1. De volgende ontvangsten zijn bestemd voor de financiering van bepaalde specifieke uitgaven:

a) de financiële bijdragen van de lidstaten voor bepaalde onderzoekprogramma's ingevolge het besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen;

b) de rente op deposito's en de boeten bedoeld in de verordening over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten;

c) de ontvangsten die voor een bepaald doel ter beschikking zijn gesteld, zoals inkomsten van stichtingsvermogens, subsidies, giften en legaten;

d) de deelnemingen van derde landen of diverse instellingen aan activiteiten van de Gemeenschappen;

e) ontvangsten afkomstig van derden wegens op hun verzoek verrichte leveringen, diensten en werken;

f) terugbetalingen van onverschuldigd betaalde bedragen;

g) de opbrengst van leveringen, diensten en werken ten behoeve van andere Instellingen of organen, met inbegrip van vergoedingen voor dienstreizen betaald voor rekening van en terugbetaald door andere Instellingen of organen;

h) ontvangen verzekeringsuitkeringen;

i) ontvangsten uit huurvergoedingen;

j) opbrengsten van de verkoop van publicaties en films, eventueel op elektronische drager.

2. De rechtsgrondslag kan eveneens voorzien in de bestemming van de verwachte ontvangsten voor specifieke uitgaven.

3. De begroting voorziet in een structuur voor de opname van de in de leden 1 en 2 vermelde categorieën bestemmingsontvangsten, alsmede, voorzover mogelijk, in een raming.

Artikel 19

(Oorspronkelijk voorstel: artikel 17, lid 2)

1. De Commissie kan alle schenkingen ten gunste van de Gemeenschappen, zoals stichtingsvermogens, subsidies, giften en legaten, aanvaarden.

2. Voor het aanvaarden van schenkingen die enigerlei lasten kunnen meebrengen, is de goedkeuring vereist van het Europees Parlement en de Raad, die zich binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek van de Commissie uitspreken. Indien binnen deze termijn geen bezwaar kenbaar is gemaakt, neemt de Commissie een definitieve beslissing over de aanvaarding.

Artikel 20

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 18)

1. In de uitvoeringsvoorschriften kunnen de gevallen worden vastgesteld waarin bepaalde ontvangsten in mindering mogen worden gebracht op het bedrag van de rekeningen of betalingsverzoeken, in welk geval de betalingsopdracht voor het nettobedrag wordt gegeven.

2. De prijzen van aan de Gemeenschappen geleverde goederen en diensten waarin belastingen zijn begrepen die op grond van het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen worden terugbetaald door de lidstaten, of op grond van overeenkomsten terzake door derde landen, worden exclusief belastingen in de begroting opgenomen.

3. De tijdens de uitvoering van de begroting geregistreerde koersverschillen mogen met elkaar worden verrekend. Het positieve of negatieve resultaat wordt opgenomen in het saldo van het begrotingsjaar.

HOOFDSTUK 6

SPECIALITEITSBEGINSEL

Artikel 21

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 19)

De kredieten worden gespecificeerd per titel en hoofdstuk; de hoofdstukken worden onderverdeeld in artikelen en posten.

Artikel 22

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 20)

1. Iedere Instelling kan binnen haar afdeling van de begroting de begrotingsautoriteit overschrijvingen van de ene titel naar de andere voorstellen.

Voorstellen van andere Instellingen voor overschrijvingen van de ene titel naar de andere worden door de Commissie ter goedkeuring aan de begrotingsautoriteit voorgelegd. Bij deze voorstellen kan de Commissie haar advies voegen.

2. Iedere Instelling kan binnen haar afdeling van de begroting overschrijvingen verrichten van het ene hoofdstuk naar het andere en van het ene artikel naar het andere. Zij stelt de begrotingsautoriteit en de Commissie in kennis van de overschrijvingen die zij heeft uitgevoerd.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 laat de specifieke voorschriften van artikel 23 voor de Commissie onverlet.

Artikel 23

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 21)

1. De Commissie kan in haar afdeling van de begroting:

a) in ieder hoofdstuk kredieten overschrijven binnen de artikelen en, behalve voor de personeelskosten en de huishoudelijke uitgaven, van het ene artikel naar het andere;

b) wat de personeelskosten en de huishoudelijke uitgaven betreft, kredieten overschrijven van de ene titel naar de andere, voorzover het gaat om kredieten voor hetzelfde doel;

c) wat de beleidsuitgaven betreft, kredieten overschrijven van het ene hoofdstuk naar het andere binnen eenzelfde titel tot maximaal 10 % van de kredieten van het begrotingsjaar van het begrotingsonderdeel waarvan kredieten worden overgeschreven.

Drie weken voordat zij de onder b) en c) vermelde overschrijvingen verricht, stelt de Commissie de begrotingsautoriteit in kennis van haar besluit.

2. De Commissie kan binnen haar afdeling van de begroting nog andere dan de in lid 1 bedoelde kredietoverschrijvingen voorstellen aan de begrotingsautoriteit.

Artikel 24

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 22)

1. De begrotingsautoriteit beslist op de in de leden 2, 3 en 4 beschreven wijze over de kredietoverschrijvingen, behoudens de afwijkingen genoemd in titel I van deel II.

2. Terzake van voorstellen tot kredietoverschrijving met betrekking tot uitgaven die verplicht uit de Verdragen of de ter uitvoering daarvan vastgestelde besluiten voortvloeien, neemt de Raad, behalve in dringende gevallen, binnen een termijn van zes weken een besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, na raadpleging van het Europees Parlement. Het Europees Parlement brengt tijdig advies uit opdat de Raad binnen de genoemde termijn hiervan kennis kan nemen en een besluit kan nemen. Indien de Raad binnen deze termijn geen besluit neemt, worden de voorstellen tot overschrijving geacht te zijn goedgekeurd.

3. Terzake van voorstellen tot overschrijving met betrekking tot andere uitgaven dan die welke verplicht uit de Verdragen of de ter uitvoering daarvan vastgestelde besluiten voortvloeien, neemt het Europees Parlement, behalve in dringende gevallen, binnen een termijn van zes weken een besluit, na raadpleging van de Raad. De Raad brengt tijdig, bij gekwalificeerde meerderheid, advies uit opdat het Europees Parlement binnen de genoemde termijn hiervan kennis kan nemen en een besluit kan nemen. Indien binnen deze termijn geen besluit is genomen, worden de voorstellen tot overschrijving geacht te zijn goedgekeurd.

4. Voorstellen tot overschrijving betreffende zowel uitgaven die verplicht uit de Verdragen of de ter uitvoering daarvan vastgestelde besluiten voortvloeien als andere uitgaven, worden geacht te zijn goedgekeurd als noch het Europees Parlement, noch de Raad binnen zes weken na ontvangst van de voorstellen anders hebben besloten. Als het Europees Parlement en de Raad het bedrag van een dergelijk voorstel tot overschrijving op verschillende wijze verminderen, wordt het laagste bedrag geacht te zijn goedgekeurd. Indien een van de twee Instellingen de overschrijving in beginsel afwijst, kan geen overschrijving plaatsvinden.

Artikel 25

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 23)

1. Slechts begrotingsonderdelen waarvoor in de begroting een krediet is toegestaan of die de vermelding pro memorie (p.m.) dragen, kunnen door middel van overschrijvingen van kredieten worden voorzien.

2. Bestemmingsontvangsten kunnen slechts worden overgeschreven voorzover zij hun bestemming behouden.

Artikel 26

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 24)

1. Op overschrijvingen binnen de titels van de begroting die betrekking hebben op de kredieten van het EOGFL, afdeling Garantie, de Structuurfondsen en onderzoek zijn de bijzondere bepalingen van de titels I, II en III van deel II van toepassing.

2. Overschrijvingen die het gebruik van de reserve voor leningen en garanties op leningen van de Gemeenschappen ten behoeve van derde landen en van de reserve voor spoedhulp mogelijk moeten maken, worden door de begrotingsautoriteit goedgekeurd op voorstel van de Commissie.

De in artikel 24 geregelde procedure is van toepassing. Indien het Europees Parlement en de Raad geen akkoord kunnen bereiken over een ander dan het in het voorstel van de Commissie opgenomen bedrag of indien zij geen besluit nemen, wordt het overschrijvingsvoorstel van de Commissie geacht te zijn goedgekeurd.

HOOFDSTUK 7

BEGINSEL VAN GOED FINANCIEEL BEHEER

Artikel 27

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 25)

1. De begrotingskredieten worden aangewend volgens het beginsel van goed financieel beheer, dat zuinigheid, efficiëntie en doeltreffendheid inhoudt.

2. Zuinigheid betekent dat de door de Instelling voor haar activiteiten ingezette middelen tijdig, in passende hoeveelheid en kwaliteit en tegen de best mogelijke prijs beschikbaar worden gesteld.

Efficiëntie betekent dat de beste verhouding tussen de ingezette middelen en de verkregen resultaten wordt nagestreefd.

Doeltreffendheid betekent dat de gestelde doelen en de beoogde resultaten worden bereikt.

3. Er worden doelstellingen vastgesteld die door middel van meetbare indicatoren te verifiëren zijn, en er wordt toegezien op de verwezenlijking ervan.

4. Om het beginsel van goed financieel beheer toe te passen, evalueren de Instellingen regelmatig hun programma's of acties.

Artikel 28

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 26)

1. Bij ieder voorstel aan de wetgevende autoriteit dat gevolgen kan hebben voor de begroting, met inbegrip van het aantal ambten, wordt een financieel memorandum gevoegd.

2. Tijdens de begrotingsprocedure verstrekt de Commissie de benodigde gegevens voor een vergelijking tussen de ontwikkeling van de kredietbehoeften en de oorspronkelijke ramingen in de financiële memoranda. Deze gegevens omvatten inlichtingen over de gemaakte vorderingen en de stand van de werkzaamheden van de wetgevende autoriteit met betrekking tot de ingediende voorstellen. De kredietbehoeften worden eventueel herzien op basis van de stand van de beraadslagingen over de rechtsgrondslag.

HOOFDSTUK 8

DOORZICHTIGHEIDSBEGINSEL

Artikel 29

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 27)

1. De begroting wordt opgesteld, uitgevoerd en aan rekening en verantwoording onderworpen met inachtneming van het doorzichtigheidsbeginsel.

2. De begroting en de gewijzigde begrotingen worden in hun definitief vastgestelde vorm op initiatief van de voorzitter van het Europees Parlement in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Deze bekendmaking geschiedt binnen twee maanden na de datum van constatering van de definitieve vaststelling van de begroting.

De geconsolideerde financiële staten worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. De verslagen en de analyses van het financieel beheer die iedere Instelling opstelt, worden eveneens in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 30

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 28)

1. De door de Gemeenschappen ten behoeve van derden opgenomen en verstrekte leningen worden ter informatie vermeld in een bijlage van de begroting.

2. De verrichtingen van het Garantiefonds voor externe maatregelen worden ter informatie vermeld in de financiële staten.

TITEL III

OPSTELLING EN STRUCTUUR VAN DE BEGROTING

HOOFDSTUK 1

OPSTELLING VAN DE BEGROTING

Artikel 31

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 29)

Het Europees Parlement, de Raad, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, de Rekenkamer, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en de Ombudsman stellen een raming op van hun ontvangsten en uitgaven, die zij vóór 1 juli van elk jaar aan de Commissie toezenden.

De ramingen worden door deze Instellingen vóór 1 juli van elk jaar tevens ter informatie toegezonden aan de begrotingsautoriteit. De Commissie stelt haar eigen raming op en zendt deze ook voor dezelfde datum aan de begrotingsautoriteit toe.

Bij de opstelling van haar eigen raming maakt de Commissie gebruik van de in artikel 32 genoemde inlichtingen.

Artikel 32

(Nieuw)

Elk in artikel 190 bedoeld orgaan zendt de Commissie overeenkomstig zijn oprichtingsbesluit vóór 1 april van elk jaar een raming van zijn uitgaven en ontvangsten, met inbegrip van de tabel van zijn personeelsbestand, alsmede zijn werkprogramma toe.

De Commissie zendt deze documenten ter informatie toe aan de begrotingsautoriteit, behalve in het in artikel 46, lid 1, punt 3, onder d), bedoelde geval.

Artikel 33

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 30)

1. De Commissie legt de Raad uiterlijk op 1 september van elk jaar een voorontwerp van begroting voor. Het voorontwerp van begroting wordt tezelfdertijd aan het Europees Parlement toegezonden.

Het voorontwerp van begroting bevat een algemene, samenvattende staat van de uitgaven en ontvangsten van de Gemeenschappen en de in artikel 31 bedoelde ramingen.

2. Bij het voorontwerp van begroting voegt de Commissie:

a) een analyse van het financiële beheer van het afgelopen begrotingsjaar;

b) een advies over de ramingen van de overige Instellingen. Dit advies mag met redenen omklede afwijkende ramingen inhouden;

c) ieder nuttig geacht werkdocument over het personeelsbestand van de Instellingen en de subsidies die de Commissie aan de in artikel 190 bedoelde organen en de Europese Scholen toekent;

d) inlichtingen over de doelstellingen per activiteit en de beschikbare evaluaties.

Artikel 34

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 31)

1. De Commissie kan, eigener beweging of op verzoek van de overige Instellingen met betrekking tot hun respectieve afdeling, bij de Raad een nota van wijzigingen indienen waarmee het voorontwerp van begroting wordt gewijzigd op grond van nieuwe gegevens die ten tijde van de opstelling van het voorontwerp niet bekend waren.

2. Tenzij anders tussen de Instellingen wordt overeengekomen of in uitzonderlijke omstandigheden dient de Commissie de nota van wijzigingen ten minste 30 dagen vóór de eerste lezing van het ontwerp van begroting door het Europees Parlement bij de Raad in. De Raad legt de nota van wijzigingen ten minste 15 dagen vóór de genoemde eerste lezing aan het Europees Parlement voor.

Artikel 35

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 32)

1. De Raad stelt de ontwerpbegroting op volgens de procedure van artikel 272 van het EG-Verdrag, artikel 78 van het EGKS-Verdrag en artikel 177 van het Euratom-Verdrag.

2. De Raad dient de ontwerpbegroting uiterlijk op 5 oktober van elk jaar bij het Europees Parlement in. Hij voegt er een memorie van toelichting aan toe, waarin eventueel de redenen worden uiteengezet waarom hij van het voorontwerp van begroting is afgeweken.

Artikel 36

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 33)

1. De voorzitter van het Europees Parlement constateert volgens de procedure van artikel 272 van het EG-Verdrag, artikel 78 van het EGKS-Verdrag en artikel 177 van het Euratom-Verdrag dat de begroting definitief is vastgesteld.

2. De definitieve vaststelling van de begroting brengt, met ingang van 1 januari van het volgende begrotingsjaar of met ingang van de datum van constatering van de vaststelling als deze na 1 januari valt, voor elke lidstaat de verplichting mee de Gemeenschappen de verschuldigde bedragen ter beschikking te stellen op de wijze bepaald in de verordening van de Raad houdende toepassing van het besluit betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen.

Artikel 37

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 34)

1. De Commissie kan indien nodig of in het in artikel 15, lid 3, bedoelde geval voorontwerpen van gewijzigde begroting indienen.

Voorontwerpen van gewijzigde begroting van de andere Instellingen worden aan de Commissie toegezonden.

2. De Commissie dient alle voorontwerpen van gewijzigde begroting uiterlijk op 1 september van elk jaar bij de Raad in, behoudens in uitzonderlijke omstandigheden. Zij kan bij de door andere Instellingen ingediende voorontwerpen van gewijzigde begroting een afwijkend advies voegen.

3. De begrotingsautoriteit beraadslaagt met inachtneming van de vereiste spoed.

Artikel 38

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 35)

1. Wanneer de Raad een voorontwerp van gewijzigde begroting ontvangt, stelt hij een ontwerp van gewijzigde begroting op overeenkomstig artikel 35.

2. De artikelen 35 en 36 zijn, behalve wat het tijdschema betreft, van toepassing op de gewijzigde begrotingen. Deze worden gemotiveerd door verwijzing naar de begroting waarvan zij de ramingen wijzigen.

Artikel 39

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 36)

De Commissie en de begrotingsautoriteit kunnen overeenkomen bepaalde data voor de indiening van de ramingen en voor de aanneming en de indiening van het voorontwerp en het ontwerp van begroting te vervroegen, zonder dat dit tot gevolg mag hebben dat de perioden voor de behandeling van deze teksten, als voorgeschreven in artikel 272 van het EG-Verdrag, artikel 78 van het EGKS-Verdrag en artikel 177 van het Euratom-Verdrag, worden verkort of verlengd.

HOOFDSTUK 2

STRUCTUUR EN INRICHTING VAN DE BEGROTING

Artikel 40

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 37)

De begroting omvat:

a) een samenvattende staat van de ontvangsten en de uitgaven,

b) afdelingen, verdeeld in staten van ontvangsten en uitgaven van elke Instelling.

Artikel 41

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 38)

1. De ontvangsten van de Commissie en de ontvangsten en uitgaven van de overige Instellingen worden door de begrotingsautoriteit ingedeeld in titels, hoofdstukken, artikelen en posten al naar hun aard of bestemming.

2. De staat van uitgaven van de afdeling van de Commissie wordt ingericht volgens de door de begrotingsautoriteit vastgestelde nomenclatuur met een indeling naar bestemming.

Een titel komt overeen met een beleidsterrein en een hoofdstuk als regel met een activiteit.

Elke titel kan beleidskredieten en administratieve kredieten bevatten.

Binnen een zelfde titel worden de administratieve kredieten samengebracht in één hoofdstuk.

Artikel 42

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 39)

De begroting mag geen negatieve ontvangsten of uitgaven bevatten.

De op grond van het besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen geïnde eigen middelen zijn nettobedragen en worden in de samenvattende staat van ontvangsten van de begroting als zodanig vermeld.

Artikel 43

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 40)

1. Iedere afdeling van de begroting kan een titel „voorzieningen" bevatten. De kredieten worden in de volgende twee situaties in deze titel opgenomen:

a) ontbreken van een rechtsgrondslag voor de betrokken actie op het tijdstip van opstelling van de begroting,

b) op ernstige gronden bestaande onzekerheid over de toereikendheid of de mogelijkheid tot besteding, overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer, van de op de begrotingsonderdelen opgevoerde kredieten.

De kredieten van deze titel kunnen alleen door middel van overschrijving volgens de procedure van de artikelen 22, 23 en 24 worden gebruikt.

2. In geval van ernstige uitvoeringsmoeilijkheden kan de Commissie tijdens het begrotingsjaar voorstellen kredieten over te schrijven naar de titel „voorzieningen". De begrotingsautoriteit beslist over deze overschrijvingen op de in artikel 26 beschreven wijze.

Artikel 44

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 41)

De afdeling van de Commissie mag een „negatieve reserve" bevatten van ten hoogste 200 miljoen euro. Deze reserve, die in een aparte titel wordt opgenomen, kan zowel vastleggingskredieten als betalingskredieten bevatten.

Deze reserve wordt vóór het einde van het begrotingsjaar gebruikt door middel van overschrijvingen volgens de procedure van de artikelen 22, 23 en 25.

Artikel 45

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 42)

1. De begroting bevat in de afdeling van de Commissie de volgende twee reserves:

a) een reserve voor spoedhulp aan derde landen,

b) een reserve voor leningen en garanties op leningen van de Gemeenschappen voor operaties ten behoeve van derde landen.

2. De voorwaarden voor opvoering, gebruik en financiering van de in lid 1, onder a) en b), bedoelde reserves zijn vastgesteld bij respectievelijk de verordening van de Raad betreffende de begrotingsdiscipline en de verordening van de Raad houdende toepassing van het besluit betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen.

Artikel 46

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 43)

1. In de begroting worden opgenomen:

1. in de samenvattende staat van ontvangsten en uitgaven:

   a) de ramingen van de ontvangsten van de Gemeenschappen voor het betrokken begrotingsjaar,

   b) de geraamde ontvangsten van het vorige begrotingsjaar en de ontvangsten van het begrotingsjaar n-2,

   c) de vastleggings- en betalingskredieten voor het betrokken begrotingsjaar,

   d) de vastleggings- en betalingskredieten van het vorige begrotingsjaar,

   e) de in het begrotingsjaar n-2 vastgelegde uitgaven en gedane betalingen,

f) een overzicht van de tijdschema's voor de in latere begrotingsjaren te verrichten betalingen uit hoofde van vastleggingen van voorafgaande begrotingsjaren,

g) een passende toelichting bij elk onderdeel;

2. in de afdeling van elke Instelling worden de ontvangsten en de uitgaven volgens dezelfde structuur als onder lid 1 aangegeven, met een passende toelichting bij elk onderdeel, alsook de tijdschema's voor de in latere begrotingsjaren te verrichten betalingen uit hoofde van vastleggingen van voorafgaande begrotingsjaren.

De per jaar geraamde bedragen van de in verband met de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar voor latere begrotingsjaren benodigde betalingskredieten worden vermeld in een indicatief tijdschema in de toelichting bij de begroting;

3. met betrekking tot het personeelsbestand:

a) een personeelsformatie waarin, voor elke afdeling van de begroting, per rang in elke categorie en in elke groep, het aantal binnen de grenzen van de begrotingskredieten toegestane vaste en tijdelijke ambten is vastgesteld;

b) een personeelsformatie van de uit de kredieten voor onderzoek en technologische ontwikkeling bezoldigde personeelsleden voor eigen werkzaamheden, en een personeelsformatie van de uit dezelfde kredieten bezoldigde personeelsleden voor werkzaamheden onder contract, onderverdeeld naar categorie en naar rang en met onderscheid tussen vaste en tijdelijke ambten, waarvoor de uitgaven zijn toegestaan binnen de grenzen van de begrotingskredieten;

c) de onderverdeling van het wetenschappelijk en technisch personeel kan onder de bij elke begroting vastgestelde voorwaarden volgens groepen van rangen worden aangegeven. In de personeelsformatie wordt het aantal wetenschappelijk of technisch hoog gekwalificeerde personeelsleden vermeld aan wie bijzondere voordelen worden toegekend in de specifieke bepalingen van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, hierna „statuut" genoemd;

d) een personeelsformatie waarin voor elk orgaan, als bedoeld in artikel 190, het aantal vaste en tijdelijke ambten per rang en categorie wordt vermeld waarvoor de uitgaven zijn toegestaan binnen de grenzen van de begrotingskredieten.

In de personeelsformaties wordt naast het aantal voor het begrotingsjaar toegestane ambten het aantal ambten vermeld dat voor het vorige begrotingsjaar was toegestaan;

4. met betrekking tot de opgenomen en verstrekte leningen:

a) in de algemene staat van ontvangsten, de met deze verrichtingen overeenkomende begrotingsonderdelen die dienen voor het boeken van de eventuele aflossingen door begunstigden die aanvankelijk in gebreke waren gebleven, zodat de „honoreringsgarantie" moest worden toegepast. Deze begrotingsonderdelen worden van de vermelding „pro memorie" (p.m.) en van de passende toelichtingen voorzien;

b) in de afdeling van de Commissie:

i) de begrotingsonderdelen betreffende de „honoreringsgarantie" van de Gemeenschappen voor deze verrichtingen. Zij worden van de vermelding „pro memorie" (p.m.) voorzien zolang uit dien hoofde geen daadwerkelijke last is gebleken die uit de definitieve middelen moet worden gedekt;

ii) toelichtingen met verwijzing naar de rechtsgrondslag en vermelding van het bedrag van de overwogen verrichtingen, de duur ervan en de financiële waarborg die de Gemeenschappen voor de afwikkeling van deze verrichtingen op zich nemen;

c) in een bijlage bij de afdeling van de Commissie, ter indicatie:

i) de lopende kapitaalverrichtingen en het lopende beheer van de schulden,

ii) de kapitaalverrichtingen en het beheer van de schulden voor het betrokken begrotingsjaar;

5. de begrotingsonderdelen betreffende ontvangsten en uitgaven die nodig zijn voor het gebruik van de reserve voor leningen en garanties op leningen van de Gemeenschappen ten behoeve van derde landen en voor de inschakeling van het Garantiefonds voor externe maatregelen.

2. De begrotingsautoriteit kan naast de in lid 1 genoemde documenten nog andere documenten bij de begroting voegen.

Artikel 47

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 44)

1. De in artikel 46, lid 1, punt 3, beschreven personeelsformatie vormt voor iedere Instelling en elk orgaan een strikt maximum; boven dit maximum mag geen enkele aanstelling worden verricht.

Iedere Instelling en elk orgaan mag evenwel tot maximaal 10 % van de ambten en binnen de grenzen van de begrotingskredieten en het totale aantal toegestane ambten de personeelsformatie wijzigen, behalve voor de rangen A1 en A2.

2. In afwijking van lid 1, eerste alinea, kunnen de gevallen van arbeid in deeltijd waarvoor het tot aanstelling bevoegde gezag overeenkomstig de bepalingen van het statuut toestemming heeft verleend, worden gecompenseerd.

TITEL IV

UITVOERING VAN DE BEGROTING

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 48

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 45)

1. De Commissie voert de begroting aan de ontvangsten- en uitgavenzijde uit overeenkomstig deze verordening, onder haar eigen verantwoordelijkheid en binnen de grens van de toegekende kredieten.

2. De lidstaten werken met de Commissie samen om te verzekeren dat de kredieten worden besteed volgens het beginsel van goed financieel beheer.

Artikel 49

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 46)

1. De in de begroting opgenomen kredieten kunnen eerst voor een actie van de Gemeenschap of de Unie worden besteed nadat een basisbesluit is vastgesteld.

2. De volgende kredieten mogen zonder basisbesluit worden besteed, voor zover de gefinancierde acties onder de verantwoordelijkheid van de Gemeenschappen vallen:

a) kredieten voor proefprojecten van experimentele aard om de haalbaarheid en het nut van een actie te bepalen;

b) kredieten voor voorbereidende acties om voorstellen voor te bereiden met het oog op de vaststelling van toekomstige communautaire acties;

c) kredieten voor acties van incidentele en ook permanente aard die de Commissie uitvoert op grond van de taken die voortvloeien uit haar prerogatieven op institutioneel vlak, anders dan haar initiatiefrecht inzake wetgeving, en op grond van de bijzondere bevoegdheden die haar rechtstreeks door de Verdragen zijn toegekend;

d) kredieten die bestemd zijn voor de werking van elke Instelling uit hoofde van haar administratieve autonomie.

Artikel 50

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 47)

De Commissie kent de overige Instellingen de bevoegdheden toe die nodig zijn voor de uitvoering van hun afdeling van de begroting.

Artikel 51

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 48)

De Commissie en elk van de overige Instellingen kunnen hun bevoegdheden tot uitvoering van de begroting binnen hun diensten delegeren onder de in deze verordening en hun interne voorschriften bepaalde voorwaarden en binnen de grenzen die zij in de akte van delegatie vaststellen. De delegatieverkrijgers kunnen slechts handelen binnen de grenzen van de hen uitdrukkelijk verleende bevoegdheden.

Artikel 52

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 49)

Het is alle financiële actoren verboden enige handeling tot uitvoering van de begroting te verrichten waarbij hun eigen belangen in conflict kunnen komen met die van de Gemeenschappen. Indien een dergelijk geval zich voordoet, dient de betrokken actor zich te onthouden en zich tot het bevoegde gezag te wenden.

HOOFDSTUK 2

WIJZE VAN UITVOERING

Artikel 53

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 50)

1. De Commissie voert de begroting uit:

a) op gecentraliseerde wijze,

b) onder gedeeld of gedecentraliseerd beheer, of

c) in gezamenlijk beheer met internationale organisaties.

2. Wanneer de Commissie de begroting op gecentraliseerde wijze uitvoert, worden de uitvoeringstaken ofwel direct door haar diensten, ofwel indirect overeenkomstig de artikelen 54 tot 57 verricht.

3. Wanneer de Commissie de begroting onder gedeeld beheer uitvoert, worden de taken tot uitvoering van de begroting aan de lidstaten opgedragen overeenkomstig het bepaalde in de titels I en II van deel II.

4. Wanneer de Commissie de begroting onder gedecentraliseerd beheer uitvoert, worden de taken tot uitvoering van de begroting aan derde landen opgedragen overeenkomstig het bepaalde in titel IV van deel II.

5. Bij gedeeld of gedecentraliseerd beheer vergewist de Commissie zich ervan dat de middelen overeenkomstig de toepasselijke voorschriften worden besteed door procedures voor de goedkeuring van de rekeningen of financiële correctiemechanismen toe te passen die haar in staat stellen haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting op zich te nemen overeenkomstig artikel 274 van het EG-Verdrag.

6. Bij de in de leden 3 en 4 bedoelde wijzen van uitvoering van de begroting vergewissen de lidstaten en de derde landen zich er regelmatig van dat de door de communautaire begroting te financieren acties correct zijn uitgevoerd.

Zij nemen de nodige maatregelen om onregelmatigheden en fraude te voorkomen en stellen in voorkomend geval vervolging in om ten onrechte betaalde middelen terug te vorderen.

7. Wanneer de Commissie de begroting in gezamenlijk beheer uitvoert, worden bepaalde uitvoeringstaken aan internationale publiekrechtelijke organisaties opgedragen overeenkomstig het bepaalde in de uitvoeringsvoorschriften.

Deze organisaties passen inzake boekhouding, audit, controle en overheidsopdrachten normen toe die dezelfde garanties bieden als de internationaal erkende normen.

Artikel 54

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 51)

1. De Commissie mag de uitvoeringsbevoegdheden die zij krachtens de Verdragen bezit niet aan derden toevertrouwen wanneer zij een ruime beoordelingsmarge inhouden die door politieke keuzen kan worden bepaald. Uitvoeringstaken die aan derden worden toevertrouwd, worden nauwkeurig omschreven en gecontroleerd.

2. Binnen de beperkingen van lid 1 mag de Commissie bij indirecte gecentraliseerde uitvoering van de begroting volgens artikel 53, lid 2, overheidstaken en met name taken tot uitvoering van de begroting toevertrouwen aan:

a) agentschappen naar Gemeenschapsrecht als bedoeld in artikel 55, hierna „uitvoerende agentschappen" genoemd;

b) door de Gemeenschappen opgerichte organen als bedoeld in artikel 190;

c) nationale publiekrechtelijke organen of organen belast met een openbare dienstverleningstaak onder staatsgarantie.

3. Wanneer de in lid 2 bedoelde organen uitvoeringstaken verrichten, vergewissen zij zich er regelmatig van dat de door de communautaire begroting te financieren acties correct zijn uitgevoerd.

Deze organen nemen de nodige maatregelen om onregelmatigheden en fraude te voorkomen en stellen in voorkomend geval vervolging in om verloren gegane, ten onrechte betaalde of slecht bestede middelen terug te vorderen.

Artikel 55

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 52)

1. Uitvoerende agentschappen worden bij besluit van de Commissie opgericht. Uitvoerende agentschappen zijn rechtspersonen naar Gemeenschapsrecht waaraan, voor rekening en onder verantwoordelijkheid van de Commissie, de uitvoering van een communautair programma of project geheel of gedeeltelijk kan worden gedelegeerd.

2. De voorwaarden en de modaliteiten betreffende de oprichting en de werking van de uitvoerende agentschappen worden zodanig vastgesteld dat de Commissie de controle over de uitvoering en het toezicht op hun werking behoudt.

Artikel 56

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 53)

1. Besluiten waarbij uitvoeringstaken worden toevertrouwd aan de in artikel 54, lid 2, bedoelde organen bevatten alle nodige bepalingen om de doorzichtigheid van de verrichte handelingen te garanderen en voorzien ten minste in:

a) doorzichtige, niet-discriminerende en belangenconflicten uitsluitende procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten en het toekennen van subsidies;

b) een doelmatig systeem voor de interne controle van de beheerverrichtingen;

c) een boekhouding van deze verrichtingen en procedures voor rekening en verantwoording om zich te verzekeren van een correct gebruik van de communautaire middelen en om in de rekeningen van de Gemeenschappen de werkelijke benuttingsgraad weer te geven;

d) een onafhankelijke externe controle.

2. De Commissie kan de gelijkwaardigheid van de controle- en boekhoudsystemen en de aanbestedingsprocedures van de in artikel 54, lid 2, onder c), bedoelde nationale organen met haar eigen regels erkennen, rekening houdend met de internationaal aanvaarde normen.

3. De Commissie zorgt voor periodieke bewaking, evaluatie en controle van de uitvoering van de aan organen toevertrouwde taken.

Artikel 57

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 54)

1. De Commissie mag uitvoeringshandelingen uit begrotingsmiddelen, met name betaling en invordering, niet aan privaatrechtelijke externe entiteiten of organen opdragen, tenzij deze met een openbare dienstverleningstaak onder staatsgarantie zijn belast, overeenkomstig het bepaalde in artikel 54, lid 2, onder c).

2. Taken die contractueel aan andere privaatrechtelijke entiteiten of organen dan die welke met een openbare dienstverleningstaak onder staatsgarantie zijn belast, kunnen worden opgedragen, zijn: technische expertises en administratieve, voorbereidende of bijkomende taken die geen overheidstaak of de uitoefening van een discretionaire beoordelingsbevoegdheid inhouden.

HOOFDSTUK 3

FINANCIËLE ACTOREN

Afdeling 1

Beginsel van scheiding van functies

Artikel 58

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 55)

De functies van ordonnateur en rekenplichtige zijn gescheiden.

Afdeling 2

Ordonnateur

Artikel 59

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 56)

1. De Instelling oefent de functies van ordonnateur uit.

2. Elke Instelling bepaalt in haar interne voorschriften aan welke personeelsleden van het gepaste niveau zij de functies van ordonnateur delegeert, alsook de omvang van de toegekende bevoegdheden en de mogelijkheid voor de delegatieverkrijgers om hun bevoegdheden verder te delegeren.

3. Delegatie en subdelegatie van de functies van ordonnateur worden slechts toegestaan aan personeelsleden die zijn onderworpen aan het statuut.

4. De gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateurs kunnen slechts handelen binnen de in het (sub)delegatiebesluit gestelde grenzen.

Artikel 60

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 57)

1. De ordonnateur is bij elke Instelling belast met het innen van de ontvangsten en het verrichten van de uitgaven overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer en staat in voor de wettigheid en regelmatigheid ervan.

2. Voor het verrichten van de uitgaven gaat de gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateur vastleggingen en juridische verbintenissen aan, stelt hij de uitgaven betaalbaar, geeft hij betalingsopdrachten en verricht hij de voor de besteding van de kredieten vereiste voorafgaande handelingen.

3. De inning van de ontvangsten behelst de opstelling van tegoedenramingen, de vaststelling van de te innen rechten en de verstrekking van invorderingsopdrachten. In voorkomend geval kan van het innen van een vastgestelde schuldvordering worden afgezien.

4. De gedelegeerde ordonnateur voert, overeenkomstig de door elke Instelling vastgestelde minimumnormen en rekening houdend met de aan de beheeromstandigheden en de aard van de gefinancierde transacties verbonden risico's, de organisatorische structuur en de systemen en procedures voor beheer en interne controle in die passen bij de uitvoering van zijn taken. Vooraleer een verrichting wordt toegestaan, worden de operationele en financiële aspecten ervan overeenkomstig de uitvoeringsvoorschriften gecontroleerd door andere personeelsleden dan degene die de verrichting heeft ingeleid. Inleiding en verificatie van een verrichting zijn gescheiden functies.

5. Elk personeelslid dat verantwoordelijk is voor de controle van het beheer van de financiële verrichtingen, bezit de vereiste beroepsbekwaamheden en respecteert een specifieke beroepscode die door elke Instelling wordt vastgesteld.

6. Elk bij het financieel beheer en de controle van de verrichtingen betrokken personeelslid dat van oordeel is dat een besluit dat zijn meerdere hem verplicht toe te passen of te accepteren onregelmatig is of strijdig met het beginsel van goed financieel beheer, deelt dit schriftelijk aan de gedelegeerde ordonnateur mede en, wanneer deze laatste niet optreedt, aan de in artikel 66, lid 3, bedoelde instantie. In geval van illegale activiteiten, fraude of corruptie die de belangen van de Gemeenschappen kunnen schaden, waarschuwt hij de bij de geldende wetgeving aangewezen autoriteiten en instanties.

7. De gedelegeerde ordonnateur legt voor zijn Instelling verantwoording af van de uitoefening van zijn functies in een jaarlijks activiteitenverslag, dat melding maakt van de resultaten van zijn verrichtingen in het licht van de hem gestelde doelstellingen, de met deze verrichtingen verbonden risico's en het gebruik van de hem ter beschikking gestelde middelen. De gedelegeerde ordonnateur dient bij zijn Instelling het jaarlijks activiteitenverslag in samen met informatie over financiën en beheer.

Afdeling 3

Rekenplichtige

Artikel 61

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 58)

1. Elke Instelling stelt een rekenplichtige aan, die binnen de Instelling wordt belast met:

a) de goede uitvoering van de betalingen, de inning van de ontvangsten en de invordering van de vastgestelde schuldvorderingen;

b) het opstellen en inrichten van de rekeningen overeenkomstig titel VII;

c) het voeren van de boekhouding overeenkomstig titel VII;

d) het vaststellen van de boekhoudregels en -methoden en het rekeningstelsel overeenkomstig titel VII;

e) het vaststellen en valideren van de boekhoudsystemen, alsmede, waar van toepassing, het valideren van de door de ordonnateur vastgestelde systemen die tot doel hebben boekhoudkundige gegevens te verstrekken of te motiveren;

f) het beheer van de kasmiddelen.

2. De rekenplichtige ontvangt van de ordonnateurs, die de betrouwbaarheid ervan garanderen, alle gegevens die nodig zijn voor de opstelling van rekeningen die een getrouw beeld geven van het vermogen van de Gemeenschappen en de uitvoering van de begroting.

3. Behoudens de in deze verordening genoemde afwijkingen, is de rekenplichtige als enige bevoegd het beheer te voeren over de kasmiddelen en waardepapieren. Hij is aansprakelijk voor de bewaring ervan.

Artikel 62

(Nieuw)

De rekenplichtige kan voor de uitvoering van zijn taken een aantal van zijn functies delegeren aan onder zijn hiërarchische verantwoordelijkheid geplaatste personeelsleden die zijn onderworpen aan het statuut.

In het delegatiebesluit worden de aan de delegatie verkrijgende personeelsleden toevertrouwde taken omschreven.

Afdeling 4

Beheerder van gelden ter goede rekening

Artikel 63

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 59)

Voor de betaling van uitgaven van een gering bedrag en de inning van andere ontvangsten dan de eigen middelen kan beheer van gelden ter goede rekening worden ingesteld, waarvoor de middelen worden verstrekt door de rekenplichtige van de Instelling en dat onder de verantwoordelijkheid valt van door de rekenplichtige van de Instelling aangewezen beheerders van gelden ter goede rekening.

HOOFDSTUK 4

VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE FINANCIËLE ACTOREN

Afdeling 1

Algemene regels

Artikel 64

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 60)

1. Onverminderd eventuele tuchtrechtelijke maatregelen, kunnen de gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateurs te allen tijde door het gezag dat hen heeft benoemd tijdelijk of definitief van hun delegatie of subdelegatie worden ontheven.

2. Onverminderd eventuele tuchtrechtelijke maatregelen, kan de rekenplichtige te allen tijde door het gezag dat hem heeft benoemd tijdelijk of definitief van zijn functies worden ontheven.

3. Onverminderd eventuele tuchtrechtelijke maatregelen, kunnen de beheerders van gelden ter goede rekening te allen tijde door het gezag dat hen heeft benoemd tijdelijk of definitief van hun functies worden ontheven.

Artikel 65

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 61 en artikel 62, lid 1)

1. De bepalingen van dit hoofdstuk doen niets af aan de eventuele strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de in artikel 64 genoemde personeelsleden krachtens het toepasselijke nationale recht en de geldende bepalingen aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen en de bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten betrokken zijn.

2. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 67 en 68, is elke ordonnateur, rekenplichtige of beheerder van gelden ter goede rekening tuchtrechtelijk verantwoordelijk en geldelijk aansprakelijk onder de voorwaarden vastgesteld in het statuut.

Afdeling 2

Regels betreffende de gedelegeerde en gesubdelegeerde ordonnateurs

Artikel 66

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 62, leden 2 en 3)

1. Wanneer een gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateur oordeelt dat een door hem te nemen besluit onregelmatig is of tegen het beginsel van goed financieel beheer indruist, deelt hij dat schriftelijk mede aan het delegatieverlenend gezag. Indien dit schriftelijk de met redenen omklede opdracht geeft het genoemde besluit te nemen, is de gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateur van zijn verantwoordelijkheid ontslagen.

2. In geval van subdelegatie blijft de gedelegeerde ordonnateur verantwoordelijk voor de doelmatigheid van het ingestelde systeem voor beheer en interne controle en de keuze van de gesubdelegeerde ordonnateur.

3. Om het bestaan van een financiële onregelmatigheid en de eventuele gevolgen ervan vast te stellen, richt elke Instelling een instantie op die gespecialiseerd is op dit gebied.

Op grond van het advies van deze instantie neemt de Instelling een beslissing over het instellen van een procedure wegens tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid of geldelijke aansprakelijkheid. Indien de instantie systeemgebonden problemen ontdekt, zendt zij de gedelegeerde ordonnateur en de interne controleur een verslag met aanbevelingen toe.

Afdeling 3

Regels betreffende de rekenplichtigen en de beheerders van gelden ter goede rekening

Artikel 67

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 63)

Een rekenplichtige kan, onder de in het statuut vastgestelde voorwaarden, met name tuchtrechtelijk verantwoordelijk of geldelijk aansprakelijk worden gesteld voor de volgende fouten:

a) middelen, waarden en documenten die hij onder zijn hoede heeft, verloren laten gaan of aantasten;

b) bankrekeningen of postrekeningen wijzigen;

c) invorderingen of betalingen verrichten die niet in overeenstemming zijn met de invorderings- of betalingsopdrachten;

d) nalaten verschuldigde ontvangsten te innen.

Artikel 68

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 64)

Een beheerder van gelden ter goede rekening kan, onder de in het statuut vastgestelde voorwaarden, met name tuchtrechtelijk verantwoordelijk of geldelijk aansprakelijk worden gesteld voor de volgende fouten:

a) middelen, waarden en documenten die hij onder zijn hoede heeft, verloren laten gaan of aantasten;

b) verrichte betalingen niet met deugdelijke bewijsstukken kunnen verantwoorden;

c) aan een ander dan de rechthebbende betalen;

d) nalaten verschuldigde ontvangsten te innen.

HOOFDSTUK 5

ONTVANGSTEN

Afdeling 1

Terbeschikkingstelling van de eigen middelen

Artikel 69

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 65)

De ontvangsten gevormd door de eigen middelen bedoeld in het besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen worden als raming in euro in de begroting opgenomen. Zij worden ter beschikking gesteld overeenkomstig de verordening van de Raad tot uitvoering van het genoemde besluit.

Afdeling 2

Raming van schuldvorderingen

Artikel 70

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 66)

1. Elke maatregel of situatie waardoor een schuldvordering van de Gemeenschappen ontstaat of wordt gewijzigd, is vooraf het voorwerp van een schuldvorderingsraming van de bevoegde ordonnateur.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 wordt voor de eigen middelen bedoeld in het besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen die door de lidstaten op vaste vervaldagen worden afgedragen, geen schuldvorderingsraming opgesteld vóór de terbeschikkingstelling van de bedragen door de lidstaten aan de Commissie. Voor deze middelen geeft de bevoegde ordonnateur een invorderingsopdracht af.

Afdeling 3

Vaststelling van schuldvorderingen

Artikel 71

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 67)

1. De vaststelling van een schuldvordering is de handeling waarbij de gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateur:

a) het bestaan van de schuld van de debiteur verifieert;

b) het voorwerp en het bedrag van de schuld vaststelt of verifieert;

c) de invorderbaarheid van de schuld verifieert.

2. De ter beschikking van de Commissie te stellen eigen middelen en elke als zeker, vaststaand en invorderbaar aangemerkte schuldvordering worden vastgesteld door middel van een aan de debiteur gerichte debetnota, gevolgd door een invorderingsopdracht aan de rekenplichtige, welke beide worden opgesteld door de bevoegde ordonnateur.

3. Ten onrechte betaalde bedragen worden teruggevorderd.

4. De voorwaarden waaronder achterstandsrente aan de Gemeenschappen verschuldigd is, worden nader aangegeven in de uitvoeringsvoorschriften.

Afdeling 4

Invorderingsopdracht

Artikel 72

(Nieuw)

1. De opdracht tot invordering is de handeling waarbij de bevoegde gedelegeerde of gesubdelegeerde ordonnateur de rekenplichtige opdraagt een schuldvordering die hij heeft vastgesteld in te vorderen.

2. De Instelling kan de vaststelling van een schuldvordering jegens andere personen dan staten formeel neerleggen in een besluit dat een executoriale titel in de zin van artikel 256 van het EG-Verdrag en artikel 92 van het EGKS-Verdrag vormt.

Afdeling 5

Invordering

Artikel 73

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 68)

1. De rekenplichtige neemt de door de bevoegde ordonnateur naar behoren opgestelde invorderingsopdrachten in behandeling. Hij is gehouden zorg te dragen voor het innen van de ontvangsten van de Gemeenschappen en toe te zien op het behoud van de rechten van de Gemeenschappen.

De rekenplichtige gaat over tot invordering door verrekening van de schuldvorderingen van de Gemeenschappen wanneer de debiteur zelf een zekere, vaststaande en invorderbare vordering op de Gemeenschappen heeft.

2. Wanneer de bevoegde gedelegeerde ordonnateur overweegt van het invorderen van een vastgestelde schuldvordering af te zien, verifieert hij of dit regelmatig is en strookt met het beginsel van goed financieel beheer en de in de uitvoeringsvoorschriften vastgestelde criteria. Het besluit wordt gemotiveerd.

De ordonnateur kan dit besluit slechts delegeren onder de in de uitvoeringsvoorschriften genoemde voorwaarden.

Artikel 74

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 69)

De ontvangsten uit boeten, dwangsommen en sancties, alsmede de rente hierover, worden niet definitief als begrotingsontvangsten geboekt zolang de desbetreffende beschikkingen door het Hof van Justitie nietig kunnen worden verklaard.

De eerste alinea is niet van toepassing op de beschikkingen inzake goedkeuring van de rekeningen of financiële correcties.

HOOFDSTUK 6

UITGAVEN

Artikel 75

(Nieuw)

1. Elke uitgave is voorwerp van een vastlegging, een betaalbaarstelling, een betalingsopdracht en een betaling.

2. De vastlegging van een uitgave wordt voorafgegaan door een financieringsbesluit van de Instelling of de door haar gedelegeerde autoriteiten.

Afdeling 1

Vastlegging

Artikel 76

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 70)

1. De vastlegging in de begroting is de handeling waarbij de kredieten worden gereserveerd die nodig zijn voor de latere betalingen ter uitvoering van een juridische verbintenis.

Het aangaan van een juridische verbintenis is de handeling waarbij de bevoegde ordonnateur een verplichting jegens derden doet ontstaan die tot een uitgave ten laste van de begroting kan leiden.

De vastlegging en de juridische verbintenis worden door dezelfde ordonnateur aangegaan, behoudens naar behoren gemotiveerde gevallen die in de uitvoeringsvoorschriften worden vermeld.

2. Bij een individuele vastlegging zijn de begunstigde en het bedrag van de uitgave bepaald.

Van een globale vastlegging is sprake wanneer ten minste een van de elementen die nodig zijn voor de identificatie van de individuele vastlegging, niet bepaald is.

Een voorlopige vastlegging heeft betrekking op in artikel 151 bedoelde uitgaven of lopende uitgaven van administratieve aard waarvan hetzij het bedrag, hetzij de eindbegunstigden niet definitief zijn aangegeven.

3. Vastleggingen voor acties waarvan de tenuitvoerlegging zich over meer dan een begrotingsjaar uitstrekt, mogen slechts in jaartranches worden verdeeld wanneer het basisbesluit daarin voorziet, ook wat betreft administratieve uitgaven. Wanneer een vastlegging aldus in jaartranches wordt verdeeld, wordt dit in de juridische verbintenis vermeld, tenzij het gaat om personeelskosten.

Artikel 77

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 71)

1. Voor elke maatregel waardoor een uitgave ten laste van de begroting ontstaat, verricht de bevoegde ordonnateur een vastlegging vooraleer een individuele juridische verbintenis met derden te sluiten.

2. Behoudens het bepaalde in titel IV van deel II, hebben de globale vastleggingen betrekking op de totale kosten van de betrokken individuele juridische verbintenissen gesloten tot 31 december van het jaar n+1.

Behoudens het bepaalde in artikel 76, lid 3, en artikel 183, lid 2, worden de individuele juridische verbintenissen betreffende individuele of voorlopige vastleggingen uiterlijk tot 31 december van het jaar n gesloten.

Bij het verstrijken van de in de eerste en de tweede alinea bedoelde perioden wordt het niet-gebruikte saldo van deze vastleggingen door de bevoegde ordonnateur vrijgemaakt.

Elke individuele juridische verbintenis die volgt op een globale vastlegging wordt vóór ondertekening door de bevoegde ordonnateur in de begrotingsboekhouding ingeschreven ten laste van de globale vastlegging.

3. Voor juridische verbintenissen die worden aangegaan voor acties waarvan de tenuitvoerlegging zich over meer dan één begrotingsjaar uitstrekt, alsook de desbetreffende vastleggingen, behalve wanneer het personeelskosten betreft, geldt een uiterste uitvoeringsdatum die overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer wordt bepaald.

De delen van deze verbintenissen die zes maanden na deze datum niet zijn uitgevoerd, worden overeenkomstig artikel 11 vrijgemaakt.

Artikel 78

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 72)

Bij elke vastlegging vergewist de bevoegde ordonnateur zich van:

a) de juistheid van de aanwijzing op de begroting;

b) de beschikbaarheid van de kredieten;

c) de overeenstemming van de uitgave met de geldende bepalingen, in het bijzonder de begroting en de verordeningen, alsmede alle besluiten die ter uitvoering van de Verdragen en de verordeningen zijn genomen;

d) de naleving van het beginsel van goed financieel beheer.

Afdeling 2

Betaalbaarstelling

Artikel 79

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 73)

De betaalbaarstelling is de handeling waarbij de bevoegde ordonnateur:

a) het bestaan van de rechten van de schuldeiser verifieert;

b) het voorwerp en het bedrag van de schuldvordering vaststelt of verifieert;

c) de opeisbaarheid van de schuldvordering verifieert.

Afdeling 3

Betalingsopdracht

Artikel 80

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 74)

De betalingsopdracht is de handeling waarbij de bevoegde ordonnateur de rekenplichtige opdraagt een uitgave te betalen die door hem betaalbaar is gesteld.

Afdeling 4

Betaling

Artikel 81

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 75)

1. Een betaling wordt slechts uitgevoerd indien is aangetoond dat de actie overeenkomstig het basisbesluit of het contract is uitgevoerd en betrekking heeft op een van de volgende verrichtingen:

a) betaling van het volledige verschuldigde bedrag;

b) betaling van het verschuldigde bedrag op de volgende wijze:

i) een voorfinanciering, eventueel verdeeld in verschillende stortingen;

ii) een of meer tussentijdse betalingen;

iii) betaling van het saldo van de verschuldigde bedragen.

2. In de boekhouding wordt onderscheid gemaakt tussen de in lid 1 genoemde soorten betalingen op het ogenblik waarop zij worden verricht.

Artikel 82

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 76)

De betalingen worden door de rekenplichtige binnen de grenzen van de beschikbare middelen verricht.

Afdeling 5

Termijnen voor de uitgavenverrichtingen

Artikel 83

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 77)

Tot betaalbaarstelling, afgifte van betalingsopdrachten en betaling van uitgaven wordt overgegaan binnen de in de uitvoeringsvoorschriften vastgestelde termijnen. In de uitvoeringsvoorschriften worden tevens de voorwaarden aangegeven waaronder te laat betaalde crediteuren recht hebben op achterstandsrente ten laste van het begrotingsonderdeel dat de hoofdsom van de betrokken uitgaven draagt.

HOOFDSTUK 7

COMPUTERSYSTEMEN

Artikel 84

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 79)

Wanneer de ontvangsten en uitgaven met behulp van computersystemen worden beheerd, kunnen de handtekeningen door middel van een geautomatiseerde of elektronische procedure worden aangebracht.

HOOFDSTUK 8

INTERNE CONTROLEUR

Artikel 85

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 80)

Elke Instelling stelt een interne controleur aan, die de Instelling volgens de ter zake doende internationale normen de verzekering moet geven van de goede werking van de systemen en de procedures voor de uitvoering van de begroting. De interne controleur kan noch ordonnateur noch rekenplichtige zijn.

Artikel 86

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 81)

1. De interne controleur adviseert zijn Instelling bij het beheersen van de risico's door onafhankelijke adviezen uit te brengen over de kwaliteit van de beheer- en controlesystemen en aanbevelingen te formuleren ter verbetering van de uitvoeringsvoorwaarden van de verrichtingen en ter bevordering van een goed financieel beheer.

Hij is belast met:

a) het beoordelen van de toereikendheid en doeltreffendheid van de interne beheersystemen, alsmede de prestaties van de diensten bij de uitvoering van de beleidsmaatregelen, programma's en acties in relatie met de ermee verbonden risico's;

b) het beoordelen van de toereikendheid en kwaliteit van de interne controlesystemen die worden toegepast op de verrichtingen tot uitvoering van de begroting.

2. De werkzaamheden van de interne controleur strekken zich uit tot alle activiteiten en diensten van de Instelling. Hij heeft volledige en onbeperkte toegang tot alle informatie die hij voor de uitvoering van zijn taken nodig heeft.

3. De interne controleur brengt aan zijn Instelling verslag uit van zijn bevindingen en aanbevelingen. De Instelling zorgt voor de follow-up van de uit de controles voortvloeiende aanbevelingen.

Artikel 87

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 82)

Voor de interne controleur wordt door de Instelling een bijzondere regeling vastgesteld om de onafhankelijkheid van zijn functie te garanderen.

De interne controleur is bij de uitoefening van zijn functies verantwoordelijk onder de in het statuut vastgestelde voorwaarden, welke nader worden aangegeven in de uitvoeringsvoorschriften.

TITEL V

PLAATSING VAN OVERHEIDSOPDRACHTEN

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Afdeling 1

Toepassingsgebied en gunningsbeginselen

Artikel 88

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 83)

1. Overheidsopdrachten zijn overeenkomsten onder bezwarende titel die schriftelijk door een aanbestedende dienst in de zin van de artikelen 103 en 168 worden gesloten om tegen een geheel of gedeeltelijk ten laste van de begroting komende prijs de levering van roerende of onroerende zaken, de uitvoering van werken of de verrichting van diensten te verkrijgen.

Deze opdrachten kunnen betrekking hebben op:

a) vastgoed,

b) leveringen,

c) de uitvoering van werken,

d) dienstverlening.

2. Subsidies vallen niet onder deze titel.

Artikel 89

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 84)

1. Bij alle geheel of gedeeltelijk door de begroting gefinancierde overheidsopdrachten worden het doorzichtigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het beginsel van gelijke behandeling en het discriminatieverbod in acht genomen.

2. Elke procedure voor de plaatsing van een opdracht begint met een zo ruim mogelijke uitnodiging tot inschrijving, behalve bij toepassing van de procedure van gunning via onderhandelingen als bedoeld in artikel 91, lid 1, onder d).

Afdeling 2

Bekendmaking

Artikel 90

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 85)

1. Alle opdrachten waarvan de waarde hoger is dan de in artikel 104 of artikel 168 bedoelde drempelwaarden worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voorafgaande bekendmaking kan slechts in de in artikel 91, lid 2, genoemde gevallen en bij de in de uitvoeringsvoorschriften bedoelde dienstenopdrachten achterwege blijven.

Bekendmaking van bepaalde inlichtingen na gunning van de opdracht kan achterwege blijven wanneer zulks aan de toepassing van de wetten in de weg zou staan, in strijd zou zijn met het openbaar belang, afbreuk zou doen aan gewettigde commerciële belangen van openbare of particuliere ondernemingen of een eerlijke concurrentie tussen hen onmogelijk zou maken.

2. Aan opdrachten waarvan de waarde lager is dan de in artikel 104 of artikel 168 bedoelde drempelwaarden wordt passende publiciteit gegeven.

Afdeling 3

Procedures voor het plaatsen van opdrachten

Artikel 91

(Oorspronkelijk voorstel: Artikelen 86 en 87)

1. Bij het plaatsen van opdrachten kan een van de volgende procedures worden gevolgd:

a) de openbare procedure,

b) de niet-openbare procedure,

c) de prijsvraag,

d) de gunning via onderhandelingen.

2. Bij opdrachten met een waarde die hoger is dan de in artikel 104 of artikel 168 bedoelde drempelwaarden is de procedure van gunning via onderhandelingen slechts toegestaan in de in de uitvoeringsvoorschriften genoemde gevallen.

De eerste alinea is niet van toepassing op de in de uitvoeringsvoorschriften bedoelde dienstenopdrachten.

3. De drempelwaarden waaronder de aanbestedende dienst hetzij gebruik mag maken van de procedure van gunning via onderhandelingen, hetzij in afwijking van het bepaalde in artikel 88, lid 1, eerste alinea, eenvoudig op factuur mag handelen, worden vastgesteld in de uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 92

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 85, lid 4)

Het voorwerp van de opdracht wordt volledig, duidelijk en precies omschreven in de inschrijvingsdocumenten.

Artikel 93

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 88)

1. Van deelname aan een opdracht worden uitgesloten, gegadigden of inschrijvers die:

a) in staat van faillissement, vereffening, akkoord of surséance van betaling verkeren of wier faillissement is aangevraagd of tegen wie een procedure van vereffening, akkoord of surséance van betaling loopt, dan wel die hun werkzaamheden hebben gestaakt of in een overeenkomstige toestand verkeren als gevolg van een soortgelijke procedure krachtens de nationale wet- en regelgeving;

b) bij een rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde zijn veroordeeld voor een delict dat hun beroepsmoraliteit in het gedrang brengt;

c) in de uitoefening van hun beroep een ernstige fout hebben begaan, vastgesteld op elke grond die de aanbestedende diensten aannemelijk kunnen maken;

d) niet hebben voldaan aan hun verplichtingen tot betaling van sociale-zekerheidsbijdragen of belastingen volgens de wetgeving van het land waar zij zijn gevestigd of van het land van de aanbestedende dienst dan wel van het land waar de opdracht moet worden uitgevoerd;

e) bij een rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde zijn veroordeeld voor fraude, corruptie, deelname aan een criminele organisatie of enige andere illegale activiteit die de financiële belangen van de Gemeenschappen schaadt;

f) na de procedure voor de plaatsing van een andere opdracht of de procedure voor de toekenning van een subsidie uit de communautaire begroting ernstig in gebreke zijn gesteld wegens niet-nakoming van hun contractuele verplichtingen.

2. De gegadigden of inschrijvers moeten bewijzen dat zij niet in een van de in lid 1 genoemde situaties verkeren.

Artikel 94

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 89)

Van gunning van een opdracht worden uitgesloten, gegadigden of inschrijvers die naar aanleiding van de aanbestedingsprocedure:

a) in een belangenconflict verkeren;

b) valse verklaringen hebben afgelegd in de door de aanbestedende dienst verlangde inlichtingen voor deelname aan de aanbesteding, of deze inlichtingen niet hebben verstrekt.

Artikel 95

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 90)

Aan gegadigden of inschrijvers die in een van de in de artikelen 93 en 94 bedoelde uitsluitingsgevallen verkeren, kunnen, nadat zij in de gelegenheid zijn gesteld hun opmerkingen te maken, door de aanbestedende dienst administratieve of financiële sancties worden opgelegd.

Deze sancties kunnen zijn:

a) uitsluiting van de gegadigde of inschrijver gedurende een periode van maximaal vijf jaar van de door de begroting gefinancierde opdrachten en subsidies, en

b) financiële sancties ten laste van de contractant, in het in artikel 93, lid 1, onder f), bedoelde geval, en ten laste van de gegadigde of inschrijver, in de in artikel 94 bedoelde gevallen, wanneer de feiten zwaar wegen, zulks tot maximaal de waarde van de betrokken opdracht.

De sancties staan in verhouding tot de ernst van de begane fouten.

Artikel 96

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 91)

1. De selectiecriteria op grond waarvan de geschiktheid van de gegadigden of inschrijvers wordt beoordeeld en de gunningscriteria op grond waarvan de inhoud van de offertes wordt beoordeeld, worden vooraf in de inschrijvingsdocumenten gedefinieerd en gepreciseerd.

2. De opdracht kan worden gegund door automatische aanbesteding of door gunning aan de economisch voordeligste inschrijving.

Artikel 97

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 92)

1. De regels voor de indiening van de offertes garanderen een werkelijke concurrentie en de vertrouwelijkheid van de inhoud totdat zij gelijktijdig worden geopend.

2. Als garantie voor het behoud van de ingediende offertes kan de aanbestedende dienst van de inschrijvers een voorafgaande zekerheidstelling verlangen onder de in de uitvoeringsvoorschriften bepaalde voorwaarden.

3. Behalve voor de in artikel 91, lid 3, bedoelde opdrachten voor een gering bedrag wordt het openen van de inschrijvingen of offertes verricht door een daartoe aangewezen openingscommissie. Elke offerte of inschrijving die door deze commissie ondeugdelijk wordt verklaard, wordt verworpen.

4. Alle door de openingscommissie deugdelijk verklaarde inschrijvingen of offertes worden door een daartoe aangewezen comité beoordeeld op basis van de vooraf in de inschrijvingsdocumenten vastgestelde selectie- en gunningscriteria om de begunstigde van de opdracht te kunnen voorstellen.

Artikel 98

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 93)

Zolang de procedure voor het plaatsen van een opdracht loopt, mogen de contacten tussen de aanbestedende dienst en de gegadigden of inschrijvers slechts plaatshebben onder voorwaarden die doorzichtigheid en een gelijke behandeling garanderen. Zij mogen niet leiden tot wijziging van de voorwaarden van de opdracht of van de offerte.

Artikel 99

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 94)

1. De bevoegde ordonnateur maakt de naam bekend van degene aan wie de opdracht wordt gegund, met inachtneming van de selectie- en gunningscriteria die vooraf in de inschrijvingsdocumenten werden vastgesteld en de regels voor het plaatsen van opdrachten.

2. De aanbestedende dienst deelt aan elke afgewezen gegadigde of inschrijver de redenen mede waarom zijn inschrijving of offerte niet in aanmerking werd genomen, en stelt elke inschrijver die een geldige offerte heeft ingediend op zijn schriftelijk verzoek in kennis van de kenmerken en relatieve voordelen van de gekozen offerte en van de naam van degene aan wie de opdracht werd gegund.

De mededeling van bepaalde gegevens kan echter achterwege worden gelaten wanneer zulks aan de toepassing van de wetten in de weg zou staan, in strijd zou zijn met het openbaar belang, afbreuk zou doen aan gewettigde commerciële belangen van openbare of particuliere ondernemingen of een eerlijke concurrentie tussen hen onmogelijk zou maken.

Artikel 100

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 95)

De aanbestedende dienst kan tot op het ogenblik van de ondertekening van het contract van de opdracht afzien of de procedure voor het plaatsen van de opdracht annuleren, zonder dat de gegadigden of inschrijvers aanspraak kunnen maken op enige schadeloosstelling.

Dit besluit moet worden gemotiveerd en ter kennis van de gegadigden of inschrijvers worden gebracht.

Afdeling 4

Zekerheden en controle

Artikel 101

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 96)

De aanbestedende dienst kan, onder de in de uitvoeringsvoorschriften bepaalde voorwaarden, van de contractanten een voorafgaande zekerheidstelling verlangen om:

a) de goede uitvoering van de opdracht te verzekeren;

b) de aan de voorfinanciering verbonden financiële risico's te beperken.

Artikel 102

(Nieuw, tekst van artikel 84, lid 3, van het oorspronkelijke voorstel)

Indien de plaatsingsprocedure of de uitvoering van een opdracht gepaard is gegaan met fouten of wezenlijke onregelmatigheden of met fraude, schorten de Instellingen de uitvoering van de opdracht op.

Indien de fouten, onregelmatigheden of fraude door de contractant zijn begaan, kunnen zij bovendien weigeren te betalen of kunnen zij reeds betaalde bedragen terugvorderen in verhouding tot de ernst van de fouten, onregelmatigheden of fraude.

HOOFDSTUK 2

BEPALINGEN BETREFFENDE DE DOOR DE COMMUNAUTAIRE INSTELLINGEN VOOR EIGEN REKENING GEPLAATSTE OPDRACHTEN

Artikel 103

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 97)

De communautaire instellingen worden als aanbestedende diensten beschouwd wanneer zij voor eigen rekening opdrachten plaatsen.

Artikel 104

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 98)

Onverminderd het bepaalde in titel IV van deel II van deze verordening, worden in de richtlijnen van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, diensten en werken, de drempelwaarden vastgelegd die bepalend zijn voor:

a) de in artikel 90 bedoelde publicatieregels,

b) de keuze van de in artikel 91 bedoelde procedures, en

c) de betrokken termijnen.

Artikel 105

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 99)

De deelneming aan de inschrijvingen staat onder gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke en rechtspersonen die binnen de werkingssfeer van de Verdragen vallen en voor alle natuurlijke en rechtspersonen van een derde land dat een bijzondere overeenkomst heeft geratificeerd waardoor dit land met de Europese Gemeenschappen is verbonden op het gebied van de overheidsopdrachten, zulks onder de voorwaarden van deze overeenkomst.

Artikel 106

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 100)

Ingeval de in het kader van de Wereldhandelsorganisatie gesloten multilaterale overeenkomst inzake overheidsopdrachten van toepassing is, staan de opdrachten ook open voor onderdanen van de staten die deze overeenkomst hebben geratificeerd, zulks onder de voorwaarden van deze overeenkomst.

TITEL VI

SUBSIDIES

HOOFDSTUK 1

TOEPASSINGSGEBIED

Artikel 107

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 101)

1. Subsidies zijn rechtstreekse financiële bijdragen ten laste van de begroting, bij wijze van schenking verleend voor de financiering van:

a) een actie die moet bijdragen tot de verwezenlijking van een in het kader van het beleid van de Europese Unie passende doelstelling; of

b) de werking van een orgaan dat een doelstelling van algemeen Europees belang of een in het kader van het beleid van de Europese Unie passende doelstelling nastreeft.

Subsidies zijn voorwerp van een schriftelijke overeenkomst.

2. Geen subsidies in de zin van deze titel zijn:

a) uitgaven voor het personeel van de Instellingen, leningen en deelnemingen en overheidsopdrachten;

b) de uitgaven van het EOGFL, afdeling Garantie, en de Structuurfondsen, als bedoeld in artikel 149, lid 1, en artikel 156, lid 1, en de bij wijze van macro-financiële bijstand verleende steun.

HOOFDSTUK 2

BEGINSELEN VOOR DE TOEKENNING VAN SUBSIDIES

Artikel 108

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 102)

1. De toekenning van subsidies geschiedt met inachtneming van het doorzichtigheidsbeginsel, het beginsel van gelijke behandeling, het cumulatieverbod, het verbod van werking met terugwerkende kracht en het medefinancieringsbeginsel.

2. De subsidie mag niet tot doel of tot gevolg hebben dat zij de begunstigde winst oplevert.

Artikel 109

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 103)

1. Jaarlijks wordt een subsidieprogramma vastgesteld dat aan het begin van het begrotingsjaar bekend wordt gemaakt, behoudens voor de hulp in crisissituaties en de humanitaire hulp.

Dit werkprogramma wordt ten uitvoer gelegd door middel van publicatie van oproepen tot het indienen van voorstellen, behalve in spoedeisende gevallen of indien de begunstigde wegens zijn kenmerken als enige voor een bepaalde actie in aanmerking komt.

2. Jaarlijks wordt een overzicht gepubliceerd van alle in de loop van het begrotingsjaar toegekende subsidies, waarbij rekening wordt gehouden met de eisen inzake vertrouwelijkheid en veiligheid.

Artikel 110

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 104)

1. Voor eenzelfde actie kan slechts één subsidie ten laste van de begroting aan eenzelfde begunstigde worden toegekend.

2. Per begrotingsjaar kan aan een begunstigde slechts één subsidie ten laste van de begroting voor exploitatiekosten worden toegekend.

Artikel 111

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 105)

1. Subsidiëring van reeds begonnen acties kan slechts worden aanvaard indien de aanvrager kan aantonen dat het noodzakelijk was met de actie te beginnen vóór de ondertekening van de overeenkomst.

In dit geval mogen de voor financiering in aanmerking komende uitgaven evenwel niet vóór de datum van indiening van de subsidieaanvraag zijn gedaan, behalve in naar behoren gemotiveerde, uitzonderlijke gevallen die in de rechtsgrondslag worden genoemd of indien de uitgaven noodzakelijk zijn voor het goede verloop van de steunverlening in crisissituaties en humanitaire operaties, zulks onder de in de uitvoeringsvoorschriften vastgestelde voorwaarden.

Subsidiëring met terugwerkende kracht van reeds voltooide acties is niet mogelijk.

2. De overeenkomst inzake een exploitatiesubsidie wordt uiterlijk vier maanden na het begin van het boekjaar van de begunstigde ondertekend. De voor financiering in aanmerking komende uitgaven mogen niet vóór de datum van indiening van de subsidieaanvraag of vóór het begin van het boekjaar van de begunstigde zijn gedaan.

Artikel 112

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 106)

1. Subsidiëring van een actie mag niet dienen tot volledige financiering van de kosten van de actie, onder voorbehoud van het bepaalde in titel IV van deel II.

Subsidiëring van exploitatiekosten mag niet dienen tot volledige financiering van de exploitatiekosten van de begunstigde organisatie.

2. Subsidies voor exploitatiekosten hebben in geval van verlenging een degressief karakter.

In de rechtsgrondslag mag evenwel van de eerste alinea worden afgeweken ten gunste van organisaties die een doel van algemeen Europees belang nastreven.

HOOFDSTUK 3

TOEKENNINGSPROCEDURE

Artikel 113

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 108)

1. Voor toekenning komen in aanmerking schriftelijke subsidieaanvragen van rechtspersonen.

Bij wijze van uitzondering kan, op grond van de aard van de actie of het door de aanvrager nagestreefde doel, in de rechtsgrondslag worden bepaald dat subsidies kunnen worden toegekend aan natuurlijke personen.

2. Van aanspraak op subsidies zijn uitgesloten aanvragers die ten tijde van de procedure voor het toekennen van een subsidie in één van de in de artikelen 93 en 94 bedoelde situaties verkeren.

De aanvragers moeten bewijzen dat zij niet in één van de in artikel 93 bedoelde situaties verkeren.

3. Aan de aanvragers die ingevolge lid 2 zijn uitgesloten, kunnen door de ordonnateur administratieve en financiële sancties worden opgelegd onder de in artikel 95 bedoelde voorwaarden.

Artikel 114

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 107)

1. Aan de hand van de selectiecriteria wordt beoordeeld of de aanvrager de voorgestelde actie of het voorgestelde werkprogramma tot een goed einde kan brengen.

2. Aan de hand van de toekenningscriteria wordt de kwaliteit van de ingediende voorstellen beoordeeld in het licht van de doelstellingen en prioriteiten.

Artikel 115

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 109)

1. De voorstellen worden door een daartoe ingesteld evaluatiecomité op basis van de vooraf bekendgemaakte selectie- en toekenningscriteria beoordeeld om te bepalen welke voorstellen voor financiering in aanmerking komen.

2. De bevoegde ordonnateur stelt vervolgens de lijst van de begunstigden en de aangehouden bedragen vast.

3. De bevoegde ordonnateur brengt de aanvrager schriftelijk op de hoogte van het gevolg dat aan zijn aanvraag is gegeven. Indien de gevraagde subsidie niet wordt verleend, deelt de Instelling de redenen voor de verwerping van de aanvraag mede, met name in het licht van de vooraf bekendgemaakte selectie- en toekenningscriteria.

HOOFDSTUK 4

BETALING EN CONTROLE

Artikel 116

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 110)

Het betalingstempo is afhankelijk van de financiële risico's, de duur en het vorderingsstadium van de actie of de door de begunstigde gemaakte kosten.

Artikel 117

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 111)

De bevoegde ordonnateur kan van de begunstigde een voorafgaande zekerheidstelling verlangen om de aan de voorfinanciering verbonden financiële risico's te beperken.

Artikel 118

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 112)

1. Het bedrag van de subsidie wordt eerst definitief vastgesteld nadat de Instelling de eindverslagen en -rekeningen heeft aanvaard, onverminderd latere controles door de Instelling.

2. Indien de begunstigde zijn wettelijke en contractuele verplichtingen niet nakomt, wordt de subsidie opgeschort; zij kan vervolgens worden verlaagd of ingetrokken, nadat de begunstigde in de gelegenheid is gesteld zijn opmerkingen te formuleren.

HOOFDSTUK 5

TENUITVOERLEGGING

Artikel 119

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 113)

1. Wanneer voor de tenuitvoerlegging van de actie door de begunstigde overheidsopdrachten moeten worden geplaatst, is deze onderworpen aan de in titel V van dit deel genoemde principes.

2. Bij gezamenlijk beheer vergewist de Commissie zich ervan dat het doorzichtigheidsbeginsel en het discriminatieverbod zijn nageleefd in de door de internationale organisaties gevolgde procedures voor plaatsing van overheidsopdrachten.

3. In elke subsidieovereenkomst wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Commissie en de Rekenkamer bevoegd zijn bij alle contractanten en subcontractanten die middelen van de Gemeenschappen hebben ontvangen, controles op stukken en controles ter plaatse uit te voeren.

TITEL VII

REKENING EN VERANTWOORDING EN BOEKHOUDING

HOOFDSTUK 1

REKENING EN VERANTWOORDING

Artikel 120

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 115)

De rekeningen van de Gemeenschappen omvatten:

a) de financiële staten van de Instellingen als vastgesteld in artikel 125 en die van de in artikel 190 bedoelde organen;

b) de geconsolideerde financiële staten, die in samengevoegde vorm de financiële gegevens uit de onder a) bedoelde financiële staten weergeven;

c) de verslagen over de uitvoering van de begroting van de Instellingen en van de in artikel 190 bedoelde organen;

d) de geconsolideerde verslagen over de uitvoering van de begroting, die in samengevoegde vorm de gegevens uit de onder c) bedoelde verslagen weergeven.

Artikel 121

(Nieuw)

De rekeningen van de Instellingen en van de in artikel 190 bedoelde organen gaan vergezeld van een verslag over het begrotings- en financieel beheer van het begrotingsjaar.

Artikel 122

(Nieuw, gedeeltelijk overgenomen uit artikel 116/1 van het oorspronkelijke voorstel)

De rekeningen moeten regelmatig, waarheidsgetrouw en volledig zijn en een getrouw beeld geven van:

a) wat de financiële staten betreft: de activa, de passiva, de lasten en baten, de rechten en verplichtingen die niet bij de activa en passiva zijn opgenomen, alsmede de kasstromen;

b) wat de verslagen over de uitvoering van de begroting betreft: de elementen van de uitvoering van de begroting aan de ontvangstenzijde en aan de uitgavenzijde.

Artikel 123

(Nieuw, overgenomen uit artikel 116/2 van het oorspronkelijke voorstel)

De financiële staten worden opgemaakt volgens de hierna opgesomde, algemeen erkende boekhoudbeginselen:

a) continuïteit van de activiteiten,

b) voorzichtigheid,

c) bestendigheid van de boekhoudmethoden,

d) vergelijkbaarheid van de informatie,

e) relatief belang,

f) niet-compensatie,

g) voorrang van inhoud boven vorm,

h) periodetoerekening per begrotingsjaar.

Artikel 124

(Nieuw)

1. Volgens het beginsel van de periodetoerekening worden in de financiële staten de lasten en baten van het begrotingsjaar opgenomen, ongeacht de datum van betaling of inning.

2. De waarde van de actief- en passiefbestanddelen wordt bepaald volgens de waarderingsregels die zijn vastgesteld in de in artikel 132 bedoelde boekhoudmethoden.

3. De bijlage bij de financiële staten bevat de rechten en verplichtingen die niet in de balans zijn opgenomen en die een belangrijke invloed kunnen hebben op het vermogen, de financiële situatie of het resultaat van de betrokken Instelling of van een in artikel 190 bedoeld orgaan.

Artikel 125

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 115)

1. De financiële staten zijn uitgedrukt in miljoen euro en omvatten:

a) de balans en de economische resultatenrekening, die de vermogenssituatie en de financiële situatie, alsook het economisch resultaat op 31 december van het afgelopen begrotingsjaar weergeven.

   Zij worden ingericht volgens de structuur die is vastgesteld in de richtlijn van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, evenwel met inachtneming van de bijzondere aard van de activiteiten van de Gemeenschappen;

b) de tabel van de kasstromen die de inningen en uitbetalingen van het begrotingsjaar, alsook de eindstand weergeeft;

c) de staat van de veranderingen van het eigen vermogen die een gedetailleerd overzicht van de vermeerderingen en verminderingen van elk van de bestanddelen van de vermogensrekeningen in de loop van het begrotingsjaar geeft.

2. De bijlage bij de financiële staten vult de in de in lid 1 bedoelde staten opgenomen informatie aan en licht deze toe.

Artikel 126

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 115, lid 3)

De verslagen over de uitvoering van de begroting worden opgesteld in miljoen euro. Zij omvatten:

a) de resultatenrekening van de begrotingsuitvoering, die een samenvatting is van de begrotingsverrichtingen van het begrotingsjaar aan de ontvangsten- en de uitgavenzijde; zij wordt opgesteld volgens dezelfde structuur als de begroting zelf;

b) de bijlage bij de resultatenrekening van de begrotingsuitvoering, die de daarin gegeven informatie aanvult en toelicht.

Artikel 127

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 117)

1. Uiterlijk op 1 maart van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar zenden de rekenplichtigen van de andere Instellingen en de in artikel 190 bedoelde organen hun voorlopige rekeningen met een verslag over het begrotings- en financieel beheer van het begrotingsjaar toe aan de rekenplichtige van de Commissie.

2. De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen en zendt de Rekenkamer uiterlijk op 31 maart van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar de voorlopige rekeningen van elke Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan alsmede de voorlopige geconsolideerde rekeningen toe.

Hij zendt vóór dezelfde datum het verslag over het begrotings- en financieel beheer van het begrotingsjaar van elke Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer.

Artikel 128

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 118)

1. Uiterlijk op 15 juni maakt de Rekenkamer haar opmerkingen over de voorlopige rekeningen van elke Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan bekend, om hen in de gelegenheid te stellen de correcties aan te brengen die nodig worden geacht om de definitieve rekeningen op te stellen.

2. Elke Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan maakt onder haar/zijn eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen op en zendt deze uiterlijk op 31 juli van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar toe aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer met het oog op de opstelling van de definitieve geconsolideerde rekeningen.

3. De Commissie keurt de definitieve geconsolideerde rekeningen goed en zendt deze uiterlijk op 15 september van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer.

4. De definitieve geconsolideerde rekeningen worden tegen 31 oktober van het begrotingsjaar dat volgt op het afgesloten begrotingsjaar in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt, vergezeld van de betrouwbaarheidsverklaring die door de Rekenkamer wordt verstrekt overeenkomstig artikel 248 van het EG-Verdrag, artikel 45 C van het EGKS-Verdrag en artikel 160 C van het Euratom-Verdrag.

HOOFDSTUK 2

INFORMATIE OVER DE UITVOERING VAN DE BEGROTING

Artikel 129

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 119)

Naast de in de artikelen 125 en 126 bedoelde staten brengt de Commissie tweemaal per jaar aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de situatie in verband met de begrotingsgaranties en de desbetreffende risico's.

Deze gegevens worden tegelijk aan de Rekenkamer toegezonden.

Artikel 130

(Nieuw — ex Artikel 78)

1. Naast de in de artikelen 125 en 126 bedoelde staten zendt de Commissie het Europees Parlement en de Raad eenmaal per maand, zowel voor de ontvangsten als voor de uitgaven betreffende alle kredieten, minstens per hoofdstuk samengevoegde kwantitatieve gegevens over de uitvoering van de begroting toe.

Deze gegevens omvatten ook gegevens over het gebruik van de overgedragen kredieten.

De kwantitatieve gegevens worden binnen tien werkdagen na het einde van elke maand toegezonden.

2. De Commissie zendt driemaal per jaar, binnen dertig werkdagen na 31 mei, 31 augustus en 31 december, het Europees Parlement en de Raad een verslag over de uitvoering van de begroting toe, dat zowel betrekking heeft op de ontvangsten als op de uitgaven, die naar hoofdstuk, artikel en post worden gespecificeerd.

Dit verslag bevat ook gegevens over de besteding van de uit voorafgaande begrotingsjaren overgedragen kredieten.

HOOFDSTUK 3

BOEKHOUDING

Afdeling 1

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 131

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 120)

1. De boekhouding van de Instellingen is een systeem van ordening van budgettaire en financiële informatie om kwantitatieve gegevens te behandelen, in te delen en te registreren.

2. De boekhouding bestaat uit een algemene boekhouding en een begrotingsboekhouding. Deze boekhoudingen worden per kalenderjaar en in euro gevoerd.

3. Aan het einde van het begrotingsjaar worden de gegevens van de algemene boekhouding en van de begrotingsboekhouding afgesloten met het oog op de opstelling van de in hoofdstuk 1 bedoelde rekeningen.

4. De leden 2 en 3 vormen geen beletsel voor de gedelegeerde ordonnateur om een analytische boekhouding te voeren.

5. Voor de behoeften van haar beheer kan de Commissie bestemmingsrekeningen creëren.

Artikel 132

(Nieuw, overgenomen uit artikel 120, lid 2)

1. De rekenplichtige van de Commissie stelt na raadpleging van de rekenplichtigen van de andere Instellingen en de in artikel 190 bedoelde organen de boekhoudmethoden en -regels en het geharmoniseerde rekeningstelsel vast die door alle Instellingen en alle in artikel 190 bedoelde organen moeten worden toegepast.

2. De rekenplichtige van de Commissie stelt de in lid 1 bedoelde regels en methoden vast op basis van de algemeen aanvaarde boekhoudnormen voor de overheidssector, waarvan hij mag afwijken wanneer de bijzondere aard van de activiteiten van de Gemeenschappen dat wettigt.

Afdeling 2

Algemene boekhouding

Artikel 133

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 120/3)

De algemene boekhouding volgt op chronologische wijze, volgens de methode van dubbel boekhouden, alle gebeurtenissen en verrichtingen die van invloed zijn op de economische, financiële en vermogenssituatie van de Instellingen en van de in artikel 190 bedoelde organen.

Artikel 134

(Nieuw, overgenomen uit artikel 120, lid 5)

1. Alle verrichtingen per rekening en de saldi worden in de boekhouding geregistreerd.

2. Iedere boeking, inclusief de boekhoudkundige correcties, wordt gestaafd met bewijsstukken waarnaar zij verwijst.

3. Het boekhoudsysteem maakt het mogelijk alle boekingen terug te vinden.

Artikel 135

(Nieuw, overgenomen uit artikel 121, lid 2)

De rekenplichtige brengt tussen de afsluiting van het begrotingsjaar en de dag van rekening en verantwoording de correcties aan die, zonder tot een betaling of inning voor dit begrotingsjaar te leiden, nodig zijn voor een regelmatige, getrouwe en juiste weergave van de rekeningen.

Afdeling 3

Begrotingsboekhouding

Artikel 136

(Nieuw, overgenomen uit artikel 120/4)

1. De begrotingsboekhouding maakt het mogelijk de uitvoering van de begroting in detail te volgen.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden in de begrotingsboekhouding alle handelingen tot uitvoering van de begroting aan de ontvangsten- en de uitgavenzijde, als bedoeld in titel IV van deel I, geregistreerd.

HOOFDSTUK 4

INVENTARIS VAN DE VASTE ACTIVA

Artikel 137

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 122)

1. Iedere Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan houdt van alle materiële, immateriële en financiële vaste activa die tot het vermogen van de Gemeenschappen behoren, naar aantal en waarde gespecificeerde inventarislijsten bij volgens het door de rekenplichtige van de Commissie vastgestelde model.

Iedere Instelling en elk in artikel 190 bedoeld orgaan controleert of de stand op de inventarislijsten overeenstemt met de werkelijkheid.

2. Verkoop van roerende goederen wordt op een daartoe geëigende wijze bekendgemaakt.

TITEL VIII

EXTERNE CONTROLE EN KWIJTING

HOOFDSTUK 1

EXTERNE CONTROLE

Artikel 138

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 123)

De Rekenkamer verricht de controle van de rekeningen, bedoeld in artikel 248 van het EG-Verdrag, artikel 45 van het EGKS-Verdrag en artikel 180 van het Euratom-Verdrag.

Artikel 139

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 124)

1. Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie stellen de Rekenkamer zo spoedig mogelijk in kennis van alle beslissingen en besluiten die zij ter uitvoering van de artikelen 9, 13, 18, 22, 23, 26 en 36 hebben genomen.

2. De Instellingen zenden de Rekenkamer de interne voorschriften die zij op financieel gebied vaststellen toe.

3. De Rekenkamer wordt in kennis gesteld van de aanwijzing van ordonnateurs, interne controleurs, rekenplichtigen en beheerders van gelden ter goede rekening, alsmede van de delegaties krachtens de artikelen 51, 61, 62, 63 en 85.

Artikel 140

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 125)

1. De controle door de Rekenkamer wordt aan de hand van stukken en zo nodig ter plaatse uitgevoerd. Zij heeft tot doel de wettigheid en de regelmatigheid van de ontvangsten en uitgaven in het licht van de bepalingen van de Verdragen, van de begroting, van deze verordening en van alle ter uitvoering van de Verdragen genomen besluiten vast te stellen. Zij heeft tevens tot doel na te gaan of een goed financieel beheer werd gevoerd. De controle in de lidstaten geschiedt in samenwerking met de nationale controle-instanties of, indien deze niet over de nodige bevoegdheden beschikken, in samenwerking met de bevoegde nationale diensten.

2. Bij de vervulling van haar taak kan de Rekenkamer onder de in artikel 142 vastgestelde voorwaarden kennis nemen van alle documenten en inlichtingen betreffende het financieel beheer van de aan haar controle onderworpen diensten en organen. Zij is bevoegd ieder personeelslid dat verantwoordelijkheid draagt voor uitgaven- of ontvangstenverrichtingen te horen en alle controlemogelijkheden te benutten die de bedoelde diensten en organen zijn toegekend.

Teneinde alle gegevens te verzamelen die nodig zijn voor de vervulling van de taak die haar bij de Verdragen of de ter uitvoering daarvan vastgestelde besluiten is opgedragen, kan de Rekenkamer op haar verzoek aanwezig zijn bij de controleverrichtingen die in het kader van de uitvoering van de begroting door of voor rekening van een communautaire instelling worden uitgevoerd.

Op verzoek van de Rekenkamer geeft elke Instelling de financiële instellingen die houder zijn van communautaire tegoeden toestemming om de Rekenkamer in staat te stellen na te gaan of de externe gegevens overeenstemmen met de boekhoudkundige situatie.

3. Ter vervulling van haar taak deelt de Rekenkamer aan de Instellingen en autoriteiten waarop deze verordening van toepassing is, de namen mede van de personeelsleden die bevoegd zijn bij hen controles te verrichten.

Artikel 141

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 126)

De Rekenkamer ziet erop toe dat alle waardepapieren en middelen welke gedeponeerd zijn of zich in kas bevinden, worden gecontroleerd aan de hand van verklaringen, ondertekend door de depothouders, of van processen-verbaal van de stand van de kas en de portefeuille. Zij kan deze controles zelf verrichten.

Artikel 142

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 127)

1. De Commissie, de andere Instellingen, de organen die ontvangsten of uitgaven namens de Gemeenschappen beheren en de nationale controle-instanties of, indien deze niet over de vereiste bevoegdheden beschikken, de bevoegde nationale diensten, alsook de eindbegunstigden van uit de begroting verrichte betalingen, verlenen de Rekenkamer alle faciliteiten en verstrekken haar alle inlichtingen welke zij bij de vervulling van haar taak nodig meent te hebben. Zij houden ter beschikking van de Rekenkamer alle bescheiden inzake plaatsing en uitvoering van overheidsopdrachten die uit de communautaire begroting worden gefinancierd, en alle geld- en goederenrekeningen, alle boekingsbescheiden en bewijsstukken, alsmede de daarop betrekking hebbende administratieve documenten, alle documentatie betreffende de ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschappen, alle inventarislijsten en alle organigrammen welke de Rekenkamer voor de controle, aan de hand van stukken of ter plaatse, van het verslag over het resultaat van de begrotingsuitvoering nodig meent te hebben en, voor hetzelfde doel, alle op geautomatiseerde gegevensdragers opgestelde of bewaarde documenten en gegevens.

De eerste alinea geldt tevens voor de natuurlijke personen aan wie of de rechtspersonen waaraan de overmakingen uit de communautaire begroting ten goede komen.

2. De aan de controle van de Rekenkamer onderworpen personeelsleden zijn gehouden:

a) hun kas te openen, hun gelden, waardepapieren en andere goederen te tonen, alsmede de bewijsstukken van hun beheer die zij onder zich hebben, alsook elk boek, register of ander document dat daarop betrekking heeft;

b) inzage te geven in de correspondentie en ieder ander document dat noodzakelijk is voor de volledige uitvoering van de in artikel 140, lid 1, bedoelde controle.

Om mededeling van de onder b) bedoelde inlichtingen kan slechts door de Rekenkamer worden verzocht.

3. De Rekenkamer is bevoegd de documenten betreffende de ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschappen te verifiëren die berusten bij de diensten van de Instellingen, met name bij de diensten die verantwoordelijk zijn voor de beslissingen omtrent deze ontvangsten en uitgaven, bij de organen die ontvangsten en uitgaven namens de Gemeenschappen beheren en bij de natuurlijke personen aan wie of de rechtspersonen waaraan de overmakingen uit de begroting ten goede komen.

De nationale controle-instanties of, indien deze niet over de vereiste bevoegdheden beschikken, de bevoegde nationale diensten stellen alle inlichtingen die zij met betrekking tot de door de Gemeenschappen gefinancierde of medegefinancierde verrichtingen alsmede met betrekking tot het beheer en de controle van deze verrichtingen bezitten, op verzoek ter beschikking van de Rekenkamer.

4. De controle van de wettigheid en de regelmatigheid van de ontvangsten en uitgaven en de controle van het goed financieel beheer strekken zich uit tot het gebruik van als subsidies ontvangen communautaire middelen door niet onder de Instellingen ressorterende organen.

5. Communautaire financieringen waarvan de ontvangers niet onder de Instellingen ressorteren, worden slechts toegekend indien de ontvangers of, bij verzuim, de contractanten en subcontractanten schriftelijk instemmen met de controle van de Rekenkamer van het gebruik van de toegekende middelen.

6. De Commissie verstrekt de Rekenkamer op verzoek alle inlichtingen over de opgenomen en verstrekte leningen.

7. Het gebruik van geïntegreerde informatiesystemen mag niet tot gevolg hebben dat de toegang van de Rekenkamer tot de bewijsstukken wordt beperkt.

Artikel 143

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 128)

1. Voor het jaarverslag van de Rekenkamer als bedoeld in artikel 248, lid 4, van het EG-Verdrag, artikel 45 C, lid 4, van het EGKS-Verdrag en artikel 160 C, lid 4, van het Euratom-Verdrag, gelden de leden 2 tot 7 van dit artikel.

2. De Rekenkamer doet uiterlijk op 15 juni aan de Commissie en de betrokken Instellingen de opmerkingen toekomen die naar haar mening in het jaarverslag dienen te worden opgenomen. Deze opmerkingen zijn vertrouwelijk. Alle Instellingen zenden hun antwoorden uiterlijk op 30 september aan de Rekenkamer. Tegelijkertijd zenden de andere Instellingen hun antwoord aan de Commissie.

3. Voor zover zij in de opmerkingen van de Rekenkamer zijn vermeld, stelt de Commissie de betrokken lidstaten onverwijld in kennis van de opmerkingen van de Rekenkamer over het beheer van de communautaire middelen waarvoor zij krachtens de geldende regelgeving bevoegd zijn.

4. De lidstaten zenden hun antwoord uiterlijk op 31 augustus aan de Commissie. Deze brengt dit antwoord, vergezeld van haar opmerkingen, tegen 30 september ter kennis van de Rekenkamer.

5. Het jaarverslag bevat een beoordeling van het financiële beheer.

6. Het jaarverslag omvat evenveel afdelingen als er Instellingen zijn. De Rekenkamer kan elke door haar dienstig geachte samenvatting of opmerking van algemene aard toevoegen.

De Rekenkamer neemt de nodige maatregelen opdat de antwoorden van de Instellingen op haar opmerkingen onmiddellijk na de opmerkingen waarop zij betrekking hebben worden gepubliceerd.

7. De Rekenkamer zendt haar jaarverslag met de antwoorden uiterlijk op 31 oktober toe aan de autoriteiten die kwijting verlenen en aan de andere Instellingen, en draagt zorg voor de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 144

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 129)

Samen met het in artikel 143 bedoelde jaarverslag legt de Rekenkamer aan het Europees Parlement en de Raad een verklaring voor waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de wettigheid en de regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen worden bevestigd.

Artikel 145

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 130)

1. Naast het jaarverslag kan de Rekenkamer te allen tijde in de vorm van speciale verslagen opmerkingen maken met betrekking tot bijzondere vraagstukken. Zij kan tevens op verzoek van een van de Instellingen van de Gemeenschappen adviezen uitbrengen.

2. De Rekenkamer deelt aan de betrokken Instelling alle opmerkingen mede die naar haar mening in een speciaal verslag dienen te worden opgenomen. Deze opmerkingen zijn vertrouwelijk.

De betrokken Instelling beschikt over een termijn van twee en een halve maand om de Rekenkamer haar eventuele commentaar op deze opmerkingen mede te delen.

De Rekenkamer stelt in de daaropvolgende maand de definitieve tekst van het betrokken speciaal verslag vast.

Indien de in de eerste alinea bedoelde opmerkingen betrekking hebben op het beheer van communautaire middelen waarvoor de lidstaten op grond van de geldende voorschriften bevoegd zijn, zendt de Commissie de betrokken opmerkingen toe aan de lidstaten die erin worden genoemd.

De lidstaten zenden hun antwoord aan de Commissie binnen een termijn van anderhalve maand na de indiening van de betrokken opmerkingen. De Commissie deelt dit antwoord met haar opmerkingen onverwijld mede aan de Rekenkamer.

De Rekenkamer stelt in de daaropvolgende maand de definitieve tekst van het betrokken speciaal verslag vast.

De speciale verslagen worden samen met de antwoorden van de betrokken Instellingen of de betrokken lidstaten onverwijld ter kennis gebracht van het Europees Parlement en de Raad, die elk, eventueel samen met de Commissie, bepalen welk gevolg eraan moet worden gegeven.

Indien de Rekenkamer besluit sommige van haar speciale verslagen in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend te maken, laat zij deze vergezeld gaan van de antwoorden van de betrokken Instellingen of lidstaten.

3. De in lid 1 bedoelde adviezen kunnen door de Rekenkamer in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend worden gemaakt, voorzover zij geen betrekking hebben op voorstellen of ontwerpen in het kader van de wetgevingsprocedure. De Rekenkamer besluit tot publicatie na raadpleging van de Instelling die het advies heeft gevraagd of waarop het advies betrekking heeft. De bekendgemaakte adviezen gaan vergezeld van de eventuele opmerkingen van de betrokken Instellingen.

HOOFDSTUK 2

KWIJTING

Artikel 146

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 131)

1. Vóór 30 april van het jaar n+2 verleent het Europees Parlement op aanbeveling van de Raad, die bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, de Commissie kwijting voor de uitvoering van de begroting van het begrotingsjaar n.

2. Indien de in lid 1 bedoelde datum niet in acht kan worden genomen, deelt het Europees Parlement of de Raad de Commissie de redenen mede waarom het besluit moet worden uitgesteld.

3. Ingeval het Europees Parlement het besluit waarbij kwijting wordt verleend uitstelt, tracht de Commissie zo spoedig mogelijk maatregelen te treffen om de factoren die dat besluit in de weg staan, op te heffen.

Artikel 147

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 132)

1. Het kwijtingsbesluit betreft de rekeningen van alle ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschappen, alsmede het saldo dat daaruit resulteert, en de in de financiële balans beschreven activa en passiva van de Gemeenschappen. Dit besluit omvat een beoordeling van de verantwoordelijkheid van de Commissie bij de uitvoering van de begroting van het betrokken begrotingsjaar.

2. Met het oog op het verlenen van kwijting onderzoekt het Europees Parlement na de Raad de rekeningen, de financiële staten en de financiële balans genoemd in artikel 275 van het EG-Verdrag, artikel 78 quinquies van het EGKS-Verdrag en artikel 179 bis van het Euratom-Verdrag. Het Parlement onderzoekt tevens het jaarverslag van de Rekenkamer met de antwoorden van de gecontroleerde Instellingen en haar speciale verslagen met betrekking tot het betrokken begrotingsjaar, alsmede haar verklaring waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de wettigheid en de regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen worden bevestigd.

3. De Commissie verstrekt het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor de controle van de uitvoering van de begroting van het betrokken begrotingsjaar. De toegang tot en de behandeling van vertrouwelijke informatie geschieden met inachtneming van de grondrechten van de persoon, de bescherming van het zakengeheim, de bepalingen inzake gerechtelijke en tuchtrechtelijke procedures en de belangen van de Unie.

Artikel 148

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 133)

1. Overeenkomstig artikel 276 van het EG-Verdrag, artikel 78 octies van het EGKS-Verdrag en artikel 180 ter van het Euratom-Verdrag stellen de Commissie en de andere Instellingen alles in het werk om gevolg te geven aan de opmerkingen waarvan het kwijtingsbesluit van het Europees Parlement vergezeld gaat en de opmerkingen waarvan de door de Raad aangenomen aanbeveling tot kwijting vergezeld gaat.

2. Op verzoek van het Europees Parlement of de Raad brengen de Instellingen verslag uit over de maatregelen die naar aanleiding van deze opmerkingen zijn genomen, met name over de instructies die door de Instellingen zijn gegeven aan hun diensten die met de uitvoering van de begroting zijn belast. De lidstaten werken met de Commissie samen door haar de maatregelen mede te delen die zij hebben genomen om aan deze opmerkingen gevolg te geven, zodat de Commissie hiermee in haar verslag rekening kan houden. De verslagen van de Instellingen worden ook aan de Rekenkamer toegezonden.

DEEL II

BIJZONDERE BEPALINGEN

TITEL I

EUROPEES ORIËNTATIE- EN GARANTIEFONDS VOOR DE LANDBOUW, AFDELING GARANTIE

Artikel 149

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 134)

1. Deel I en deel III zijn van toepassing op de uitgaven die door de in de regelgeving inzake het EOGFL, afdeling Garantie, bedoelde diensten en organen worden verricht, alsook op de ontvangsten, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

2. De rechtstreeks door de Commissie beheerde verrichtingen worden uitgevoerd volgens de regels van deel I en deel III.

Artikel 150

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 135)

1. Voor elk begrotingsjaar omvat de begroting van het EOGFL, afdeling Garantie, een bedrag aan vastleggingskredieten dat gelijk is aan dat van de betalingskredieten.

2. Niet-gebruikte betalingskredieten worden automatisch naar het volgende begrotingsjaar overgedragen om nog uitstaande verplichtingen te dekken.

3. Overgedragen betalingskredieten die aan het einde van het begrotingsjaar niet zijn gebruikt, komen te vervallen.

Artikel 151

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 136)

1. De Commissie vergoedt de uitgaven die door de lidstaten zijn gedaan.

2. De besluiten van de Commissie houdende vaststelling van het bedrag van deze betalingen vormen samenvattende voorlopige vastleggingen, waarbij het totaalbedrag van de kredieten van het EOGFL, afdeling Garantie, na aftrek van de bestemmingsontvangsten, niet mag worden overschreden.

3. Voor de uitgaven van dagelijks beheer van het EOGFL, afdeling Garantie, mogen vanaf 15 november vervroegde vastleggingen worden verricht ten laste van de kredieten van het volgende begrotingsjaar. Deze vastleggingen mogen echter niet meer bedragen dan de helft van het totaal van de overeenkomstige kredieten van het lopende begrotingsjaar. Zij mogen slechts betrekking hebben op uitgaven die in beginsel op een bestaande rechtsgrondslag berusten.

Artikel 152

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 137)

1. De uitgaven die door de in de regelgeving inzake het EOGFL, afdeling Garantie, bedoelde diensten en organen worden verricht, worden binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van de door de lidstaten toegezonden staten per hoofdstuk, artikel en post vastgelegd. Behalve in gevallen waarin de betaling door de lidstaten nog niet heeft plaatsgevonden of de subsidiabiliteit onzeker is, worden de betalingen binnen dezelfde termijn geboekt.

Deze vastlegging in de begroting wordt in mindering gebracht op de in artikel 151 bedoelde samenvattende voorlopige vastlegging.

2. De samenvattende voorlopige vastleggingen uit hoofde van een begrotingsjaar die vóór 1 februari van het volgende begrotingsjaar niet hebben geleid tot nadere vastleggingen volgens de begrotingsnomenclatuur, worden uit hoofde van het oorspronkelijke begrotingsjaar vrijgemaakt.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing onder voorbehoud van de goedkeuring van de rekeningen.

Artikel 153

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 138)

De uitgaven worden in de rekening van een begrotingsjaar verantwoord op basis van de betalingen van de Commissie aan de lidstaten tot 31 december van het betrokken begrotingsjaar, voorzover de rekenplichtige uiterlijk op 31 januari van het volgende begrotingsjaar de betalingsopdracht heeft ontvangen.

Artikel 154

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 139)

1. Wanneer de Commissie overeenkomstig artikel 23 kredieten mag overschrijven, neemt zij daartoe uiterlijk op 31 januari van het volgende begrotingsjaar een besluit, waarvan zij de begrotingsautoriteit in kennis stelt.

2. In andere dan de in lid 1 bedoelde gevallen stelt de Commissie de overschrijvingen uiterlijk op 10 januari van het volgende begrotingsjaar aan de begrotingsautoriteit voor.

De begrotingsautoriteit neemt overeenkomstig de procedure van artikel 24 een besluit over de overschrijvingen, doch binnen een termijn van drie weken.

Artikel 155

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 140)

De onder deze titel vallende bestemmingsontvangsten worden in hun geheel toegewezen, hetzij aan de kredieten van het EOGFL, afdeling Garantie, die bestemd zijn voor de financiering van de uitgaven van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, hetzij aan de kredieten van het EOGFL, afdeling Garantie, die bestemd zijn voor de financiering van de maatregelen inzake plattelandsontwikkeling en de begeleidende maatregelen.

TITEL II

STRUCTUURFONDSEN

Artikel 156

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 141)

1. Deel I en deel III zijn van toepassing op de uitgaven die door de in de regelgeving inzake de Structuurfondsen, het Cohesiefonds en de pretoetredingsmaatregelen voor het structuurbeleid en de landbouw bedoelde diensten en organen worden verricht, alsook op de ontvangsten, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

2. De rechtstreeks door de Commissie beheerde verrichtingen worden eveneens uitgevoerd volgens de regels van deel I en deel III van deze verordening.

3. De pretoetredingsmaatregelen voor het structuurbeleid en de landbouw kunnen gedecentraliseerd worden beheerd onder de voorwaarden van artikel 165.

Artikel 157

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 142)

1. De betaling door de Commissie van de bijdrage uit de Fondsen geschiedt overeenkomstig de in artikel 156 bedoelde regelgeving.

2. De termijn waarbinnen de Commissie de tussentijdse betalingen moet verrichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 156 bedoelde regelgeving.

3. De behandeling van de terugbetaling door de lidstaten van de voorfinancieringsbetalingen en de gevolgen daarvan voor het bedrag van de bijdrage uit de Fondsen worden geregeld in de in artikel 156 bedoelde regelgeving.

Artikel 158

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 143)

De vastgelegde kredieten worden onder de in de in artikel 156 bedoelde regelgeving genoemde voorwaarden ambtshalve door de Commissie vrijgemaakt.

De aldus vrijgemaakte kredieten kunnen worden wederopgevoerd in geval van een slechts aan de Commissie toe te rekenen kennelijke fout of overmacht met ernstige gevolgen voor de tenuitvoerlegging van de door de Structuurfondsen gesteunde interventies.

De Commissie onderzoekt daartoe de vrijmakingen van het voorafgaande begrotingsjaar en neemt, naargelang de behoeften, uiterlijk 15 februari van het lopende begrotingsjaar een besluit over de noodzaak tot wederopvoering van de betrokken kredieten.

Artikel 159

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 144)

De Commissie kan met betrekking tot de in deze titel bedoelde beleidsuitgaven, kredieten overschrijven van de ene titel naar de andere, voorzover het gaat om kredieten die zijn bestemd voor dezelfde doelstelling in de zin van de in artikel 156 bedoelde regelgeving.

Artikel 160

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 145)

De aspecten die betrekking hebben op het beheer en de selectie van de projecten, alsmede de controle worden geregeld in de in artikel 156 bedoelde regelgeving.

TITEL III

ONDERZOEK

Artikel 161

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 146)

1. Deel I en deel III zijn van toepassing op de kredieten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

Deze kredieten worden opgenomen, hetzij in een van de begrotingstitels voor het beleidsterrein onderzoek door eigen werkzaamheden of werkzaamheden onder contract, hetzij in een hoofdstuk voor onderzoeksactiviteiten dat deel uitmaakt van een andere titel.

Zij worden besteed door middel van de in de uitvoeringsvoorschriften opgesomde acties.

2. De Commissie kan met betrekking tot de in deze titel bedoelde beleidsuitgaven kredieten overschrijven van de ene titel naar de andere, voorzover het gaat om kredieten met hetzelfde doel.

3. De uit de kredieten voor onderzoek en technologische ontwikkeling bezoldigde deskundigen worden aangeworven volgens de procedures die bij de goedkeuring van elk kaderprogramma voor onderzoek worden vastgesteld.

Artikel 162

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 147)

1. Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO) kan middelen ontvangen uit andere kredieten dan die van de in artikel 161, lid 1, bedoelde titels en hoofdstukken, zulks in het kader van zijn deelneming op concurrentie- of onderhandelingsbasis aan communautaire acties die geheel of gedeeltelijk door de algemene begroting worden gefinancierd.

2. De kredieten voor de acties waaraan het GCO op concurrentiebasis deelneemt, worden gelijkgesteld met bestemmingsontvangsten in de zin van artikel 18. De uit deze ontvangsten voortkomende vastleggingskredieten worden beschikbaar gesteld zodra de schuldvordering is geraamd.

De besteding van deze kredieten wordt per categorie van de acties in een analytische boekhouding van de resultatenrekening van de begrotingsuitvoering vermeld; zij wordt gescheiden gehouden van de ontvangsten afkomstig van financiering door derden, uit de openbare of de particuliere sector, alsook van de ontvangsten uit andere diensten die de Commissie voor derden verricht.

3. De in titel V van deel I genoemde regels voor het plaatsen van overheidsopdrachten zijn niet van toepassing op de activiteiten van het GCO voor rekening van derden.

4. Binnen de begrotingstitel voor het beleidsterrein onderzoek door eigen werkzaamheden kan de Commissie, in afwijking van artikel 23, kredieten overschrijven van het ene hoofdstuk naar het andere tot maximaal 15 % van de kredieten van het begrotingsonderdeel waarvan een bedrag wordt overgeschreven.

TITEL IV

EXTERNE MAATREGELEN

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 163

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 148)

1. Deel I en deel III zijn van toepassing op de externe maatregelen die uit de begroting worden gefinancierd, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

2. De kredieten die voor de in lid 1 bedoelde maatregelen bestemd zijn, worden door de Commissie besteed:

a) hetzij bij autonoom besluit;

b) hetzij in het kader van overeenkomsten met een of meer begunstigde derde landen;

c) hetzij in het kader van overeenkomsten met de in artikel 53 bedoelde internationale organisaties.

HOOFDSTUK 2

UITVOERING VAN DE MAATREGELEN

Artikel 164

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 149)

De in deze titel bedoelde maatregelen kunnen gecentraliseerd door de Commissie worden uitgevoerd, dan wel gedecentraliseerd door de begunstigde derde landen, dan wel samen met internationale organisaties.

Artikel 165

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 150)

1. Bij gedecentraliseerd beheer kan de Commissie besluiten het beheer van bepaalde maatregelen aan de autoriteiten van de begunstigde derde landen op te dragen, nadat zij zich ervan heeft vergewist dat deze in staat zijn bij het beheer van de communautaire middelen ten minste de volgende, volgens de overeengekomen graad van decentralisatie nader te omschrijven minimumcriteria toe te passen:

a) daadwerkelijke scheiding van de functies van betalingsopdracht en betaling;

b) doeltreffend intern systeem voor de controle van de beheerverrichtingen;

c) procedures voor afzonderlijke rekening en verantwoording om het gebruik van de communautaire middelen te rechtvaardigen;

d) systeem van onafhankelijke externe controle;

e) doorzichtige, niet-discriminerende en belangenconflicten uitsluitende procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten.

2. Het begunstigd land moet zich ertoe verbinden de bepalingen van artikel 53, lid 6, in acht te nemen.

Artikel 166

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 151)

De Commissie oefent controle uit op de uitvoering van maatregelen door begunstigde derde landen of internationale organisaties. Deze controle geschiedt door middel van goedkeuring vooraf of controle achteraf, dan wel volgens een gemengde procedure.

Artikel 167

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 152)

1. De uitgevoerde maatregelen geven aanleiding tot de opstelling van:

a) een financieringsovereenkomst tussen de Commissie, die namens de Gemeenschappen optreedt, en de begunstigde derde landen of de door hen aangewezen organen, hierna „begunstigden" genoemd; of

b) een subsidiecontract of -overeenkomst met de organisaties naar nationaal of internationaal publiekrecht of de natuurlijke of rechtspersonen die met de uitvoering ervan zijn belast.

In de in de eerste alinea bedoelde contracten en overeenkomsten worden de voorwaarden voor het beheer van de externe steun door de contractant aangegeven.

2. Financieringsovereenkomsten met begunstigde derde landen worden uiterlijk op 31 december van het jaar n+1 gesloten, n zijnde het jaar waarin de vastlegging werd goedgekeurd. De individuele contracten en overeenkomsten waarmee deze financieringsovereenkomsten ten uitvoer worden gelegd, worden uiterlijk op 31 december van het jaar n+3 gesloten, n zijnde het jaar waarin de vastlegging werd goedgekeurd. Individuele contracten en overeenkomsten die betrekking hebben op audit en evaluatie kunnen later worden gesloten.

HOOFDSTUK 3

PLAATSING VAN OVERHEIDSOPDRACHTEN

Artikel 168

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 153)

1. De bepalingen van artikel 56 en deel I, titel V, hoofdstuk 1, betreffende de algemene bepalingen voor de plaatsing van overheidsopdrachten zijn van toepassing op de opdrachten die onder deze titel vallen, behoudens de in de uitvoeringsvoorschriften opgenomen specifieke bepalingen betreffende de drempelwaarden en de modaliteiten voor het plaatsen van externe opdrachten. Aanbestedende diensten in de zin van dit hoofdstuk zijn:

a) de Commissie, namens en voor rekening van een of meer begunstigden;

b) de begunstigde(n);

c) organen naar nationaal of internationaal recht of natuurlijke of rechtspersonen die met de Commissie een financierings- of subsidieovereenkomst voor de uitvoering van een externe maatregel hebben gesloten.

2. De procedures voor de plaatsing van opdrachten worden vermeld in de in artikel 167 genoemde financierings- of subsidieovereenkomsten.

Artikel 169

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 154)

1. De deelneming aan de inschrijvingen staat onder gelijke voorwaarden open voor alle personen die vallen onder het toepassingsgebied van de Verdragen en, overeenkomstig de specifieke bepalingen van de basisbesluiten betreffende het betrokken samenwerkingsterrein, voor alle natuurlijke en rechtspersonen die onderdaan zijn van de begunstigde derde landen of alle andere derde landen die uitdrukkelijk in deze besluiten worden genoemd.

2. In naar behoren gemotiveerde uitzonderlijke gevallen kunnen onderdanen van andere dan de in lid 1 bedoelde derde landen aan de aanbestedingen deelnemen overeenkomstig de specifieke bepalingen van de basisbesluiten betreffende het samenwerkingsterrein.

HOOFDSTUK 4

TOEKENNING VAN SUBSIDIES

Artikel 170

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 155)

Een maatregel kan volledig door de begroting worden gefinancierd indien dat nodig is voor de uitvoering ervan.

HOOFDSTUK 5

NAZIEN VAN DE REKENINGEN

Artikel 171

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 156)

In alle financierings- en subsidieovereenkomsten wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Commissie en de Rekenkamer, behoudens het bepaalde in artikel 56, lid 2, bevoegd zijn bij alle contractanten en subcontractanten die middelen van de Gemeenschappen hebben ontvangen, controles op stukken en controles ter plaatse uit te voeren.

TITEL V

EUROPESE BUREAUS

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 172

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 157)

1. Als „Europese bureaus" in de zin van deze titel worden beschouwd de organen die worden opgericht om ten dienste van één of meer Europese Instellingen specifieke horizontale taken uit te voeren.

2. De bepalingen van deze titel zijn ook van toepassing op het Europees Bureau voor fraudebestrijding.

3. Deel I en deel III zijn van toepassing op de werking van de Europese bureaus, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

Artikel 173

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 158)

1. De kredieten van elk Europees bureau, waarvan het totaalbedrag wordt opgevoerd op een speciaal begrotingsonderdeel binnen de begrotingsafdeling van de Commissie, worden in detail vermeld in een bijlage bij die afdeling.

Deze bijlage heeft de vorm van een staat van ontvangsten en uitgaven die op dezelfde wijze is onderverdeeld als de begrotingsafdelingen.

De in deze bijlage opgenomen kredieten dekken de totale financiële behoeften van elk Europees bureau in de uitoefening van zijn taak ten dienste van de Instellingen van de Gemeenschappen.

2. De personeelsformatie van elk Europees bureau wordt toegevoegd aan die van de Commissie.

3. De directeur van elk Europees bureau beslist over de overschrijvingen binnen de in lid 1 bedoelde bijlage. De Commissie stelt de begrotingsautoriteit in kennis van deze overschrijvingen.

4. De rekeningen van elk Europees bureau maken integrerend deel uit van de in artikel 120 bedoelde rekeningen van de Gemeenschappen.

Artikel 174

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 159)

De Commissie delegeert voor de in de bijlage voor elk Europees bureau opgenomen kredieten ordonnateursbevoegdheden aan de directeur van het betrokken bureau en stelt de grenzen en voorwaarden van deze delegatie vast.

Artikel 175

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 160)

1. Elk interinstitutioneel Europees bureau stelt een analytische boekhouding van zijn uitgaven op waaruit het aandeel van de voor elk der Instellingen verrichte diensten kan worden afgeleid. Zijn directiecomité stelt de criteria vast volgens welke deze boekhouding wordt gevoerd.

2. De toelichting bij het speciale begrotingsonderdeel waarop het totaal van de kredieten van elk interinstitutioneel Europees bureau is opgevoerd, bevat een voorlopige raming van de kosten van de door het bureau voor elk van de Instellingen verrichte diensten op basis van de in lid 1 bedoelde analytische boekhouding.

3. Elk interinstitutioneel Europees bureau deelt de resultaten van deze analytische boekhouding aan de betrokken Instellingen mede.

Artikel 176

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 161)

1. Het directiecomité van elk Europees bureau stelt de wijze van toepassing van de bepalingen van deze titel vast.

2. Als de opdracht van een Europees bureau diensten onder bezwarende titel aan derden inhoudt, stelt het directiecomité de specifieke bepalingen vast betreffende de voorwaarden voor het leveren van deze diensten, alsook het voeren van de desbetreffende boekhouding.

HOOFDSTUK 2

EUROPEES BUREAU VOOR FRAUDEBESTRIJDING

Artikel 177

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 162)

De bepalingen van hoofdstuk 1 zijn van toepassing op de werking van het Europees Bureau voor fraudebestrijding, hierna „OLAF" genoemd, behoudens de in dit hoofdstuk genoemde afwijkingen.

Artikel 178

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 163)

De Commissie verricht op verzoek van de directeur van het OLAF overschrijvingen binnen de in artikel 173, lid 1, bedoelde bijlage. De Commissie stelt de begrotingsautoriteit in kennis van deze overschrijvingen.

Artikel 179

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 164)

1. De Commissie delegeert voor de in de bijlage van het OLAF bij de afdeling van de Commissie opgenomen kredieten ordonnateursbevoegdheden aan de directeur van het OLAF en stelt de grenzen en voorwaarden van deze delegatie vast.

2. De directeur van het OLAF mag zijn bevoegdheden subdelegeren aan personeelsleden die aan het statuut zijn onderworpen.

Artikel 180

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 165)

De bepalingen van artikel 175, leden 1, 2 en 3, en van artikel 176, lid 2, zijn niet van toepassing op het OLAF.

TITEL VI

ADMINISTRATIEVE KREDIETEN

Artikel 181

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 166)

Deel I en deel III zijn van toepassing op de administratieve kredieten, behoudens de in deze titel genoemde afwijkingen.

Artikel 182

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 167)

1. Voor de uitgaven van dagelijks beheer mogen vanaf 15 november van elk jaar vervroegde vastleggingen worden verricht ten laste van de kredieten van het volgende begrotingsjaar. Deze vastleggingen mogen echter niet meer bedragen dan een vierde van de kredieten van het betrokken begrotingsonderdeel voor het lopende begrotingsjaar. Zij mogen geen betrekking hebben op nieuwe uitgaven die nog niet in beginsel zijn aanvaard in de laatste op regelmatige wijze vastgestelde begroting.

2. De uitgaven die vervroegd worden verricht, zoals huur, mogen vanaf 1 december worden betaald ten laste van de kredieten van het volgende begrotingsjaar.

Artikel 183

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 168)

1. Voor elk begrotingsjaar bevat de begroting een gelijk bedrag aan vastleggingskredieten en betalingskredieten.

2. De huishoudelijke uitgaven die voortvloeien uit contracten voor perioden welke de duur van het begrotingsjaar overschrijden, hetzij overeenkomstig de plaatselijke gebruiken, hetzij met betrekking tot de levering van materieel, worden geboekt ten laste van de begroting van het begrotingsjaar waarin zij worden gedaan.

DEEL III

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

TITEL I

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 184

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 169)

De begrotingsafdeling van de Commissie omvat bij wijze van overgangsregeling bij de kredieten van het EOGFL, afdeling Garantie, een monetaire reserve, waarvan de voorwaarden voor opneming, gebruik en financiering zijn bepaald bij respectievelijk de verordening van de Raad over de begrotingsdiscipline en het besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, alsmede de toepassingsbepalingen daarvan.

Artikel 185

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 170)

Op de kredieten van het EOGFL-Garantie voor plattelandsontwikkeling en begeleidende maatregelen blijft artikel 150 van toepassing tot het einde van de door de financiële vooruitzichten bestreken periode, d.w.z. tot 31 december 2006.

Tot deze datum kunnen niet-vastgelegde kredieten en de desbetreffende niet-gebruikte betalingskredieten worden overgedragen, doch uitsluitend naar het volgende begrotingsjaar en tot maximaal 3 % van de kredieten van de betrokken titel. Overdracht is slechts mogelijk als de vastleggingskredieten van de betrokken begrotingsplaatsen van het volgende jaar niet volstaan om de programma's voor plattelandsontwikkeling af te ronden op het voor het vorige begrotingsjaar vastgestelde peil. Het overdrachtbesluit wordt uiterlijk op 15 februari van het jaar waarnaar kredieten worden overgedragen, genomen door de Commissie, die er de begrotingsautoriteit van in kennis stelt.

Artikel 186

(Nieuw)

1. De in artikel 41, lid 2, bedoelde indeling naar bestemming van de uitgaven van de Commissie wordt voor het eerst toegepast voor het begrotingsjaar 2004.

Voor het begrotingsjaar 2003 omvat de afdeling van de Commissie:

a) een deel A, personeelskosten en huishoudelijke uitgaven van de Instelling;

b) een deel B, beleidsuitgaven, al naar behoefte ingedeeld in onderafdelingen.

2. De in artikel 127, lid 2, artikel 128, lid 4, en artikel 143, leden 2, 4 en 7, bedoelde termijnen worden voor het eerst toegepast voor het begrotingsjaar 2005.

Voor eerdere begrotingsjaren zijn deze termijnen:

a) 1 mei voor artikel 127, lid 2,

b) 15 juli voor artikel 128, lid 1,

c) 15 september voor artikel 128, lid 2,

d) 15 oktober voor artikel 128, lid 3,

e) 30 november voor artikel 128, lid 4,

f) 15 juli en 31 oktober voor artikel 143, lid 2,

g) 30 september en 31 oktober voor artikel 143, lid 4,

h) 30 november voor artikel 143, lid 7.

Titel VII van deel I wordt geleidelijk, naargelang de technische mogelijkheden, toegepast om ten volle effect te sorteren voor het begrotingsjaar 2005.

TITEL II

SLOTBEPALINGEN

Artikel 187

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 171)

Het Europees Parlement en de Raad kunnen alle terzake doende inlichtingen en verantwoordingen verlangen die betrekking hebben op tot hun bevoegdheid behorende begrotingsvraagstukken.

Artikel 188

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 172)

De Commissie stelt in overleg met het Europees Parlement en de Raad, na advies van de andere Instellingen, de uitvoeringsvoorschriften van deze verordening vast.

Alle instellingen brengen binnen drie maanden na de toezending van het ontwerp van de Commissie voor een verordening houdende uitvoeringsvoorschriften van het Financieel Reglement hun advies uit. Indien zij binnen deze termijn niet hebben gereageerd, worden zij geacht gunstig advies te hebben uitgebracht.

De Commissie stelt de verordening houdende uitvoeringsvoorschriften van het Financieel Reglement definitief vast binnen drie maanden na ontvangst van het laatste advies, of bij uitblijven van adviezen binnen drie maanden na het verstrijken van de in de tweede alinea bedoelde termijn.

Artikel 189

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 173)

Elke drie jaar en telkens wanneer zulks nodig is, onderzoeken het Europees Parlement en de Raad deze verordening in het licht van een voorstel van de Commissie.

Een verordening houdende wijziging van deze verordening wordt door de Raad vastgesteld na toepassing van de overlegprocedure, indien het Europees Parlement of de Raad hierom verzoekt. De procedure wordt geopend indien de Raad voornemens is af te wijken van het advies van het Europees Parlement.

Het overleg vindt plaats in een overlegcommissie waarin de Raad en het Europees Parlement zijn vertegenwoordigd. De Commissie neemt aan de werkzaamheden van de overlegcommissie deel.

De overlegprocedure heeft als doel overeenstemming te bereiken tussen het Europees Parlement en de Raad. De procedure wordt in de regel binnen drie maanden afgerond, behalve indien het betrokken besluit vóór een bepaalde datum moet worden vastgesteld of als spoed geboden is; in deze gevallen kan de Raad een passende termijn vaststellen.

Wanneer de standpunten van de twee Instellingen dicht genoeg bij elkaar liggen, kan het Europees Parlement een nieuw advies uitbrengen, waarna de Raad een definitief besluit neemt.

Artikel 190

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 174)

1. De Commissie stelt op grond van deze verordening een financiële kaderregeling vast voor de door de Gemeenschappen opgerichte organen met rechtspersoonlijkheid die uit de begroting subsidies kunnen ontvangen.

De financiële regelingen voor deze organen mogen slechts van de kaderregeling afwijken indien de specifieke vereisten van hun taakverrichting dit noodzakelijk maakt, en met voorafgaande instemming van de Commissie.

De kaderregeling wordt vastgesteld na raadpleging van het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer. Deze Instellingen brengen hun advies over de ontwerpverordening uit binnen een termijn van drie maanden na de toezending van de ontwerpverordening van de Commissie. Indien zij binnen deze termijn niet hebben gereageerd, worden zij geacht gunstig advies te hebben uitgebracht.

2. De kwijting voor de uitvoering van de begroting van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde organen wordt verleend door het Europees Parlement.

3. Ten aanzien van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde organen oefent de interne controleur van de Commissie dezelfde bevoegdheden uit als die welke hem zijn toegekend met betrekking tot de diensten van de Commissie.

4. De in lid 1, eerste alinea, bedoelde organen passen de in artikel 132 vermelde boekhoudregels toe om de consolidatie van hun rekeningen met die van de Commissie mogelijk te maken.

Artikel 191

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 175)

Het Financieel Reglement van 21 december 1977 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar het ingetrokken Financieel Reglement gelden als verwijzingen naar deze verordening, volgens de concordantietabel in de bijlage.

Artikel 192

(Oorspronkelijk voorstel: Artikel 176)

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten aan de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) ([1])

(2002/C 103 E/24)

COM(2001) 823 def./2 — 2001/0327(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 10 januari 2002)

([1]) PB C 332 E van 27.11.2001, blz. 275.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 7,	
Gezien het voorstel van de Commissie,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	
Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,	
Overwegende hetgeen volgt:	
(1) Het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) voor activiteiten op het gebied van onderzoek en onderwijs ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte (2002-2006), hierna „kaderprogramma 2002-2006" genoemd, is aangenomen bij Besluit nr. . . ./200./Euratom van de Raad. De modaliteiten voor financiële deelneming van de Gemeenschap moeten worden aangevuld met andere conform artikel 7 van het verdrag vast te stellen bepalingen.	
(2) Deze bepalingen moeten passen in een coherent en doorzichtig kader, waarbij ten volle rekening wordt gehouden met de doelstellingen en de specificiteit van de instrumenten die zijn bepaald in bijlage III bij het specifiek programma „Kernenergie", aangenomen bij Besluit nr. . . ./200./Euratom van de Raad, teneinde er de optimale tenuitvoerlegging van te waarborgen.	
(3) De regels inzake deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten moeten rekening houden met de aard van de activiteiten voor onderzoek (waaronder begrepen demonstratieactiviteiten) en onderwijs op het gebied van kernenergie. Zij kunnen bovendien variëren al naargelang de deelnemer behoort tot een lidstaat, een geassocieerde staat — al dan niet een kandidaat-lidstaat — of een derde land, of naar gelang de juridische structuur ervan, namelijk het feit of het gaat om een nationale organisatie, een internationale organisatie — al dan niet van Europees belang — of een vereniging van deelnemers.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(4) De activiteiten van het kaderprogramma moeten worden uitgevoerd met inachtneming van de ethische grondbeginselen waaronder begrepen die welke zijn opgenomen in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en er moet naar worden gestreefd de informatieverstrekking aan en dialoog met het publiek te verbeteren en de rol van de vrouwen in het onderzoek te vergroten.

(5) Overeenkomstig het kaderprogramma 2002-2006 moet de deelneming van juridische entiteiten uit derde landen worden overwogen gelet op de doelstellingen inzake internationale samenwerking in met name artikel 101 van het verdrag.

(6) Internationale organisaties die als opdracht hebben de samenwerking op het gebied van onderzoek in Europa te ontwikkelen en die, omdat de meerderheid van de leden ervan lidstaten of geassocieerde staten zijn, bijdragen aan de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte, moeten tot deelname aan het kaderprogramma 2002-2006 worden aangemoedigd.

(7) Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek, hierna „het GCO" genoemd, neemt op dezelfde grondslag als in een lidstaat gevestigde juridische entiteiten deel aan indirecte werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling.

(8) De tenuitvoerlegging van de activiteiten van het kaderprogramma moet in overeenstemming zijn met de financiële belangen van de Gemeenschap en de bescherming ervan waarborgen,

BESLUIT:

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Voorwerp

Dit besluit stelt de regels vast inzake deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten aan onderzoek dat wordt uitgevoerd op grond van het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie voor activiteiten op het gebied van onderzoek en onderwijs die gericht zijn op de totstandbrenging van de Europese Onderzoeksruimte (2002-2006) (hierna het „kaderprogramma 2002-2006" genoemd).

Artikel 2

Definities

In dit besluit wordt verstaan onder:

a) „Indirecte werkzaamheid": een OTOO-activiteit die door één of meer deelnemers wordt ondernomen door middel van een instrument van het kaderprogramma 2002-2006;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) „OTOO-activiteit": een van de activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, waaronder begrepen demonstratieactiviteiten, en onderwijsactiviteiten, beschreven in de bijlage bij het kaderprogramma 2002-2006;	
c) „Budget": een financieel plan waarin alle middelen en uitgaven worden geraamd die nodig zijn om een indirecte werkzaamheid uit te voeren;	
d) „Consortium": alle deelnemers aan dezelfde indirecte werkzaamheid;	
e) „Contract": een subsidieovereenkomst betreffende de uitvoering van een indirecte werkzaamheid die rechten en verplichtingen doet ontstaan tussen de Gemeenschap en de deelnemers aan deze indirecte werkzaamheid;	
f) „Juridische entiteit": elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon opgericht overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is in zijn vestigingsplaats, het communautaire recht of het internationale recht, die rechtspersoonlijkheid bezit en gerechtigd is in eigen naam enigerlei soort rechten en verplichtingen te hebben;	
g) „Geassocieerde staat": een staat die partij is bij een internationale overeenkomst die met de Gemeenschap is gesloten, naar luid waarvan of op basis waarvan hij financieel bijdraagt in geheel of een deel van de begroting van het kaderprogramma 2002-2006;	
h) „Geassocieerde kandidaat-lidstaat": elke geassocieerde staat die door de Gemeenschap wordt erkend als een staat die kandidaat is voor toetreding tot de Europese Unie;	
i) „Europees economisch samenwerkingsverband" (EESV): elke juridische entiteit opgericht overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad [1];	
j) „Instrumenten": de mechanismen voor indirecte steunverlening van de Gemeenschap zoals bepaald in bijlage III bij het specifiek programma „Kernenergie";	
k) „Onregelmatigheid": elke schending van een bepaling van het Gemeenschapsrecht of elke niet-nakoming van een contractuele verplichting wegens een handelen of nalaten van een juridische entiteit waarvan het gevolg is of zou zijn dat inbreuk wordt gemaakt op de algemene begroting van de Gemeenschappen of door de Gemeenschappen beheerde budgetten door een niet-verschuldigde uitgave;	
l) „Internationale organisatie": elke juridische entiteit voortvloeiend uit een vereniging van staten, met uitzondering van de Gemeenschap, opgericht op basis van een verdrag of een soortgelijke handeling, met gemeenschappelijke organen, en met een internationale rechtspersoonlijkheid die verschillend is van die van haar lidstaten;	

[1] PB L 199 van 31.7.1985, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
m) „Internationale organisatie van Europees belang": een internationale organisatie waarvan de meerderheid van de leden lidstaten van de Europese Gemeenschap of geassocieerde staten zijn, en waarvan het hoofddoel is de wetenschappelijke en technologische samenwerking te bevorderen in Europa;	
n) „Deelnemer": een juridische entiteit die bijdraagt aan een indirecte werkzaamheid en volgens het onderhavige besluit of het contract rechten en verplichtingen jegens de Gemeenschap heeft;	
o) „Derde land": een staat die noch een lidstaat noch een geassocieerde staat is.	
Artikel 3	
Onafhankelijkheid	
1. Twee juridische entiteiten zijn onafhankelijk van elkaar in de zin van dit besluit voorzover er geen zeggenschapsverhouding tussen beide bestaat. Een zeggenschapsverhouding bestaat voorzover de ene juridische entiteit direct of indirect zeggenschap heeft over de andere of de ene juridische entiteit onder dezelfde directe of indirecte zeggenschap staat als de andere. Deze zeggenschap kan met name voorvloeien uit:	
a) het direct of indirect bezitten van meer dan 50 % van de nominale waarde van het uitgegeven aandelenkapitaal in een juridische entiteit, of een meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van die entiteit;	
b) het direct of indirect rechtens of feitelijk bezitten van beslissingsbevoegdheden in een juridische entiteit.	
2. Het direct of indirect bezitten van meer dan 50 % van de nominale waarde van het uitgegeven aandelenkapitaal in een juridische entiteit of een meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van een dergelijke entiteit door openbare participatiemaatschappijen, institutionele beleggers of risicobeleggingsmaatschappijen en -fondsen schept als zodanig geen zeggenschapsverhouding.	
3. De eigendom van of het toezicht op juridische entiteiten door dezelfde overheidsinstantie doet op zichzelf geen zeggenschapsverhouding tussen deze entiteiten ontstaan.	
HOOFDSTUK II	
INSTRUMENTEN	Schrappen
Artikel 4	
Topnetwerken	
1. Topnetwerken beogen de versterking van de wetenschappelijke en technologische topkwaliteit van de Gemeenschap door een geleidelijke en permanente integratie van bestaande of opkomende onderzoeks- en onderwijscapaciteiten, zowel op	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

nationaal als op regionaal vlak. Elk netwerk heeft tot doel de kennis op een bepaald gebied te bevorderen door op dat gebied een kritische massa aan competenties te verzamelen. De betrokken activiteiten zijn over het algemeen gericht op langetermijn- en multidisciplinaire doelstellingen en beogen geen in termen van producten, procédés of diensten vooraf bepaalde, precieze resultaten.

2. Met het doel een virtueel topcentrum te scheppen, leggen de deelnemers een gemeenschappelijk activiteitenprogramma ten uitvoer waarin een belangrijk deel, of zelfs het geheel, van hun capaciteiten en activiteiten voor onderzoek of onderwijs op het betrokken gebied wordt geïntegreerd. In voorkomend geval kent de juridische entiteit waaronder een bij het netwerk aangesloten instituut, afdeling, laboratorium of team ressorteert, deze daartoe voldoende zelfstandigheid toe.

Het gemeenschappelijke activiteitenprogramma is gericht op onderzoeks- of onderwijsactiviteiten en omvat noodzakelijkerwijs integratieactiviteiten alsook activiteiten voor de verspreiding van topkwaliteit buiten het netwerk, zoals beschreven in bijlage III bij Beschikking 200./. . ./EURATOM van de Raad [tot vaststelling van het specifiek programma „Kernenergie"]. De jaarlijkse bijwerking, in overeenstemming met de Commissie, van het gemeenschappelijke activiteitenprogramma kan de heroriëntatie van sommige activiteiten of het begin van nieuwe activiteiten omvatten.

Artikel 5

Geïntegreerde projecten

1. Het doel van geïntegreerde projecten is de concurrentiepositie van de Gemeenschap te versterken of te helpen bij de oplossing van belangrijke maatschappelijke problemen door het mobiliseren van een kritische massa aan middelen en competenties op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en onderwijs. Vanuit dit perspectief worden voor elk geïntegreerd project in termen van wetenschappelijke en technologische kennis welomschreven doelstellingen vastgesteld en wordt elk project uitgevoerd met het doel specifieke resultaten te verkrijgen die toepasselijk zijn op producten, procédés of diensten.

2. De geïntegreerde projecten nemen in beginsel de vorm aan van een geheel van specifieke componenten, met een omvang en structuur die kunnen variëren volgens de uit te voeren taak, die betrekking hebben op de verschillende delen van het onderzoek of het onderwijs die nodig zijn voor het bereiken van de gemeenschappelijke algemene doelstellingen, die tot een coherent geheel worden geïntegreerd en die nauw gecoördineerd ten uitvoer worden gelegd.

De activiteiten in het kader van een geïntegreerd project omvatten activiteiten voor onderzoek of onderwijs, waaronder begrepen demonstratieactiviteiten, activiteiten voor het beheer en het gebruik van kennis ter bevordering van innovatie, en elk ander type activiteiten die rechtstreeks verband houden met de doelstellingen van Beschikking 200./. . ./EURATOM van de Raad [tot vaststelling van het specifiek programma „Kernenergie"], zoals beschreven in bijlage III bij die beschikking. Al deze activiteiten passen in een, jaarlijks in overeenstemming met de Commissie bijgewerkt uitvoeringsplan. De bijwerking kan de heroriëntatie van bepaalde activiteiten en het beginnen van nieuwe activiteiten omvatten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

Gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek of onderwijs

1. De gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek kunnen één van beide volgende vormen of de twee vormen gecombineerd aannemen:

a) projecten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, gericht op de verwerving van nieuwe kennis, ofwel om nieuwe producten, procédés of diensten sterk te verbeteren of te ontwikkelen, ofwel om in andere behoeften van de maatschappij en het communautaire beleid te voorzien.

b) demonstratieprojecten, gericht op het aantonen van de uitvoerbaarheid van nieuwe technologieën die een potentieel economisch voordeel bieden, maar niet onmiddellijk commercialiseerbaar zijn.

2. De specifieke gerichte projecten op het gebied van onderwijs zijn bedoeld om de verspreiding op het juiste moment van nieuwe kennis op Europese schaal te vergemakkelijken en de nationale activiteiten beter te integreren.

Artikel 7

Geïntegreerde initiatieven in verband met infrastructuur

De geïntegreerde initiatieven in verband met infrastructuur integreren een combinatie van activiteiten die essentieel zijn voor de versterking en de ontwikkeling van onderzoeksinfrastructuren voor het aanbieden van diensten op Europese schaal. Hiertoe combineren zij netwerkactiviteiten met een ondersteuningsactiviteit of onderzoeksactiviteiten die nodig zijn ter verbetering van de prestaties van infrastructuren. Zij omvatten een onderdeel verspreiding van kennis bij potentiële gebruikers, waaronder bij de industrie, en met name KMO's.

Artikel 8

Activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit

Activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit worden uitgevoerd met het oog op opleiding, ontwikkeling van vaardigheden of overdracht van kennis. Zij bestaan uit ondersteuning van activiteiten die door natuurlijke personen, gaststructuren, waaronder begrepen opleidingsnetwerken, alsook door topteams worden uitgevoerd.

Artikel 9

Coördinatieactiviteiten

De coördinatieactiviteiten beogen gecoördineerde initiatieven van verschillende onderzoeks-, opleidings- en innovatieactoren te stimuleren en te ondersteunen. Zij omvatten een geheel van activiteiten zoals de organisatie van conferenties, vergaderingen,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
opleidingscursussen, de uitvoering van studies, personeelsuitwisselingen, de uitwisseling en verbreiding van goede praktijken, het opzetten van informatiesystemen en deskundigengroepen, en kunnen, voorzover nodig, ondersteuning bij de vaststelling, organisatie en het beheer van gezamenlijke of gemeenschappelijke initiatieven omvatten.	
Artikel 10 **Specifieke-ondersteuningsactiviteiten**	
De specifieke-ondersteuningsactiviteiten leggen vastgestelde doelstellingen van het kaderprogramma 2002-2006 ten uitvoer of kunnen bijdragen tot het voorbereiden van toekomstige activiteiten van het communautaire beleid inzake onderzoek en onderwijs, of toezicht- en beoordelingsactiviteiten omvatten. Zij bestaan met name uit en combineren afhankelijk van het geval lezingen, studiebijeenkomsten, studies en analyses, prijzen en wetenschappelijke wedstrijden op hoog niveau, werkgroepen en deskundigengroepen, operationele ondersteuning en verspreidings-, informatie- en communicatieactiviteiten.	
HOOFDSTUK III **REGELS INZAKE DEELNEMING EN FINANCIERING**	HOOFDSTUK II Ongewijzigd
Artikel 11 **Werkingssfeer**	*Artikel 4* Ongewijzigd
De in dit hoofdstuk opgenomen regels zijn van toepassing op de deelneming van juridische entiteiten aan indirecte werkzaamheden. Zij zijn van toepassing onverminderd de in hoofdstuk IV opgenomen specifieke regels betreffende OTOO-activiteiten op grond van het prioritaire thematische gebied „Onderzoek naar fusie-energie" van het specifiek programma „Kernenergie".	
Artikel 12 **Algemene beginselen**	*Artikel 5* Ongewijzigd
1. Elke juridische entiteit die deelneemt aan een indirecte werkzaamheid komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking, onder voorbehoud van de artikelen 14 en 15.	1. Elke juridische entiteit die deelneemt aan een indirecte werkzaamheid komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking, onder voorbehoud van de artikelen 7 en 8.
2. Elke in een geassocieerde staat gevestigde juridische entiteit kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit, zulks onder voorbehoud van artikel 13.	2. Elke in een geassocieerde staat gevestigde juridische entiteit kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit, zulks onder voorbehoud van artikel 6.
3. Het GCO kan op dezelfde wijze aan indirecte werkzaamheden deelnemen en heeft dezelfde rechten en verplichtingen als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
4. Elke Internationale organisatie van Europees belang kan aan indirecte werkzaamheden deelnemen op dezelfde wijze als een in een lidstaat gevestigde juridische entiteit en oefent overeenkomstig haar oprichtingsakte dezelfde rechten uit en komt dezelfde verplichtingen na als een dergelijke entiteit.	
5. Naar gelang van de aard van de ten uitvoer gelegde instrumenten of de doelstellingen van de OTOO-activiteit kan het werkprogramma van het specifieke programma in voorkomend geval de deelneming aan een indirecte werkzaamheid beperken tot juridische entiteiten overeenkomstig de activiteiten of het type ervan.	
Artikel 13	*Artikel 6*
Minimale aantal deelnemers en vestigingsplaats van de deelnemers	Ongewijzigd
1. Het werkprogramma bepaalt het minimale aantal deelnemers aan een indirecte werkzaamheid alsook hun vestigingsplaats, overeenkomstig de aard van het instrument en de doelstellingen van de OTOO-activiteit.	
2. Wat topnetwerken en geïntegreerde projecten betreft, mag het minimale aantal deelnemers niet kleiner zijn dan drie onafhankelijke juridische entiteiten gevestigd in drie verschillende lidstaten of geassocieerde staten, waarvan ten minste twee lidstaten of geassocieerde kandidaat-lidstaten.	
3. De specifieke ondersteuningsactiviteiten en activiteiten op het gebied van menselijk potentieel en mobiliteit, met uitzondering van netwerken voor opleiding door onderzoek, kunnen door één juridische entiteit ten uitvoer worden gelegd. Wanneer het werkprogramma een minimaal aantal vaststelt groter dan of gelijk aan twee juridische entiteiten gevestigd in evenveel lidstaten of geassocieerde staten, wordt dit aantal vastgesteld op de in lid 4 bepaalde voorwaarden.	
4. Ten aanzien van andere instrumenten dan die bedoeld in de leden 2 en 3, mag het minimale aantal deelnemers niet kleiner zijn dan twee onafhankelijke juridische entiteiten gevestigd in twee verschillende lidstaten of geassocieerde staten, waarvan ten minste één lidstaat of één geassocieerde kandidaat-lidstaat.	
5. Een EESV, of elke juridische entiteit die gevestigd is in een lidstaat of een geassocieerde staat en uit onafhankelijke juridische entiteiten bestaat welke beantwoorden aan de voorwaarden van het onderhavige besluit, kan afzonderlijk aan een indirecte werkzaamheid deelnemen, zodra de samenstelling ervan aan de overeenkomstig de bepalingen van lid 1 tot 4 vastgestelde voorwaarden voldoet.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 14	*Artikel 7*
Deelneming van juridische entiteiten uit derde landen	Ongewijzigd
1. Onder voorbehoud van andere beperkingen die in het werkprogramma van het specifiek programma kunnen worden gespecificeerd, kan elke juridische entiteit gevestigd in een derde land deelnemen aan OTOO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 13 vastgestelde minimale aantal deelnemers indien in deze deelneming uit hoofde van een OTOO-activiteit is voorzien of indien deze deelneming noodzakelijk is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	1. Onder voorbehoud van andere beperkingen die in het werkprogramma van het specifiek programma kunnen worden gespecificeerd, kan elke juridische entiteit gevestigd in een derde land deelnemen aan OTOO-activiteiten boven het overeenkomstig artikel 6 vastgestelde minimale aantal deelnemers indien in deze deelneming uit hoofde van een OTOO-activiteit is voorzien of indien deze deelneming noodzakelijk is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.
2. Elke juridische entiteit gevestigd in een derde land komt voor een financiële bijdrage van de Gemeenschap in aanmerking indien in die mogelijkheid uit hoofde van een OTOO-activiteit is voorzien of indien de bijdrage essentieel is voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	Ongewijzigd
Artikel 15	*Artikel 8*
Deelneming van internationale organisaties	Ongewijzigd
Elke andere internationale organisatie dan de internationale organisaties van Europees belang bedoeld in artikel 12, lid 4, kan deelnemen aan OTOO-activiteiten onder voorbehoud van de voorwaarden opgenomen in artikel 14.	Elke andere internationale organisatie dan de internationale organisaties van Europees belang bedoeld in artikel 5, lid 4, kan deelnemen aan OTOO-activiteiten onder voorbehoud van de voorwaarden opgenomen in artikel 7.
Artikel 16	*Artikel 9*
Voorwaarden inzake technische competenties en middelen	Ongewijzigd
1. De deelnemers beschikken over de kennis en de technische competenties die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	
2. Bij de indiening van het voorstel moeten de deelnemers ten minste potentieel over de middelen beschikken die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid en er de oorsprong van verduidelijken.	
Gaandeweg de werkzaamheden moeten de deelnemers, in de gewenste vorm en te gelegener tijd, over de middelen beschikken die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid.	
Onder middelen die nodig zijn voor de uitvoering van de indirecte werkzaamheid dient te worden verstaan personele middelen, infrastructuur, financiële middelen en in voorkomend geval onlichamelijke goederen alsook andere middelen die door een derde op grond van een voorafgaande verbintenis te hunner beschikking zijn gesteld.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Artikel 17	*Artikel 10*
Indiening van voorstellen voor indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. Voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden ingediend in het kader van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen die in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt en voorzover mogelijk op andere manieren ruim worden verspreid.	
2. Lid 1 is niet van toepassing op:	
a) Bepaalde specifieke-ondersteuningsactiviteiten voor activiteiten van juridische entiteiten die in het werkprogramma zijn aangewezen;	
b) Bepaalde specifieke-ondersteuningsactiviteiten die bestaan uit een aankoop of een dienst overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het gebied van overheidsopdrachten;	
c) Specifieke-ondersteuningsactiviteiten die, gezien de geschiktheid en het nut ervan in verhouding tot de doelstellingen en de wetenschappelijke en technologische inhoud van het specifieke programma, het voorwerp kunnen zijn van tot de Commissie gerichte aanvragen voor subsidie, voorzover het werkprogramma van het specifieke programma daarin voorziet en een dergelijke aanvraag niet binnen de werkingssfeer van een open uitnodiging tot het indienen van voorstellen valt;	
d) De in artikel 19 bedoelde specifieke-ondersteuningsactiviteiten.	d) De in artikel 12 bedoelde specifieke-ondersteuningsactiviteiten.
3. De uitnodigingen tot het indienen van voorstellen kunnen worden voorafgegaan door uitnodigingen tot het indienen van blijken van belangstelling, ten einde de Commissie in staat te stellen de doelstellingen en behoeften nauwkeurig vast te stellen en te beoordelen, onverminderd de beslissingen die zij later neemt.	Ongewijzigd
Artikel 18	*Artikel 11*
Beoordeling en selectie van voorstellen voor indirecte werkzaamheden	Ongewijzigd
1. De in artikel 17, lid 1, en artikel 17, lid 2, onder c), bedoelde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden beoordeeld op de grondslag van de volgende criteria:	1. De in artikel 10, lid 1, en artikel 10, lid 2, onder c), bedoelde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden beoordeeld op de grondslag van de volgende criteria:
a) De relevantie ervan in verband met de doelstellingen van het specifieke programma;	Ongewijzigd
b) De wetenschappelijke en technologische topkwaliteit ervan;	
c) De communautaire toegevoegde waarde ervan, waaronder de kritische massa aan gemobiliseerde middelen, het verwachte effect op of de bijdrage ervan tot het communautaire beleid;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

d) De kwaliteit van het plan voor gebruik of verspreiding van kennis, de potentiële effecten op het gebied van innovatie en de competenties op het gebied van het beheer van de intellectuele eigendom;

e) De capaciteit de indirecte werkzaamheid tot een goed einde te brengen, beoordeeld in termen van middelen, competenties en organisatie.

2. Bij de uitvoering van lid 1, onder c), worden de volgende criteria eveneens in aanmerking genomen:

a) Ten aanzien van topnetwerken, de omvang en intensiteit van de integratie-inspanningen die zullen worden ondernomen en de capaciteit van het netwerk om topkwaliteit te bevorderen buiten de kring van netwerkleden, alsook de vooruitzichten op blijvende integratie van de onderzoekscapaciteiten en middelen ervan na het aflopen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap;

b) Ten aanzien van geïntegreerde projecten, het streven waarop de doelstellingen gericht zijn en de omvang van de ingezette middelen die het mogelijk maken aanmerkelijk bij te dragen tot de versterking van de concurrentiepositie of de oplossing van maatschappelijke problemen;

c) Ten aanzien van geïntegreerde initiatieven, de vooruitzichten op het voortbestaan van het initiatief na het aflopen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap.

3. Het werkprogramma van het specifieke programma bepaalt, overeenkomstig de aard van de ten uitvoer gelegde instrumenten of de doelstellingen van de OTOO-activiteit, welke in lid 1 bedoelde criteria de Commissie toepast. Zij verduidelijken of vullen deze criteria aan alsook de in lid 2 bedoelde criteria, teneinde met name rekening te houden met de bijdrage van de voorstellen voor indirecte werkzaamheden tot de verbetering van de informatieverstrekking aan en de dialoog met het publiek en de vergroting van de rol van vrouwen in het onderzoek.

4. Elk voorstel voor een indirecte werkzaamheid dat indruist tegen de ethische grondbeginselen, en met name de beginselen in het Handvest van grondrechten van de Europese Unie, of niet voldoet aan de in het werkprogramma of de uitnodiging tot het indienen van voorstellen vastgestelde voorwaarden kan op elk moment van de beoordelings- en selectieprocedure worden uitgesloten.

Elke deelnemer die een onregelmatigheid heeft begaan naar aanleiding van de tenuitvoerlegging van een indirecte werkzaamheid kan op elk moment van de beoordelings- en selectieprocedure worden uitgesloten.

5. De Commissie beoordeelt en selecteert de voorstellen voor indirecte werkzaamheden overeenkomstig doorzichtige, billijke en onpartijdige procedures die zij vaststelt in een beoordelingshandboek, voor publicatie waarvan zij zorg draagt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
6. De Commissie beoordeelt de voorstellen met bijstand van onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 19 aanwijst. Bij sommige specifieke-ondersteuningsactiviteiten, met name die bedoeld in artikel 17, lid 2, maakt zij van die mogelijkheid enkel gebruik indien zij dit nodig acht.	6. De Commissie beoordeelt de voorstellen met bijstand van onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 12 aanwijst. Bij sommige specifieke-ondersteuningsactiviteiten, met name die bedoeld in artikel 10, lid 2, maakt zij van die mogelijkheid enkel gebruik indien zij dit nodig acht.
Artikel 19	*Artikel 12*
Benoeming van onafhankelijke deskundigen	Ongewijzigd
1. De Commissie benoemt onafhankelijke deskundigen voor de in het kaderprogramma 2002-2006 voorgeschreven beoordelingen en voor het specifieke programma alsook voor de in artikel 18, lid 6, en in artikel 26, lid 1, tweede alinea, bedoelde bijstandsopdrachten.	
Zij kan bovendien groepen van onafhankelijke deskundigen instellen die haar raad geven bij de tenuitvoerlegging van haar onderzoeksbeleid.	
2. De Commissie benoemt de onafhankelijke deskundigen volgens een van de volgende procedures:	
a) Voor de in artikel 5 van het kaderprogramma 2002-2006 en artikel 6, lid 2, van het specifieke programma voorgeschreven beoordelingen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke, industriële of politieke persoonlijkheden van zeer hoog niveau, die belangrijke ervaring op het gebied van onderzoek, onderzoeksbeleid of beheer van onderzoeksprogramma's op nationaal of internationaal vlak bezitten;	a) Voor de in de artikelen 5 en 6 van het kaderprogramma 2002-2006 en artikel 7, lid 2, van het specifieke programma voorgeschreven beoordelingen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke, industriële of politieke persoonlijkheden van zeer hoog niveau, die belangrijke ervaring op het gebied van onderzoek, onderzoeksbeleid of beheer van onderzoeksprogramma's op nationaal of internationaal vlak bezitten;
b) Om haar bij te staan bij de beoordeling van voorstellen inzake topnetwerken en geïntegreerde projecten en het toezicht op voorstellen die worden geselecteerd en ten uitvoer gelegd, benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, wetenschappelijke of industriële persoonlijkheden die kennis van het hoogste niveau bezitten en een internationale autoriteit zijn op het betrokken vakgebied;	Ongewijzigd
c) Voor de instelling van de in lid 1, tweede alinea, bedoelde groepen benoemt de Commissie als onafhankelijke deskundigen, beroepsmensen die belangrijke en erkende kennis, competentie en ervaring bezitten op het gebied of inzake de aangelegenheden waarop de werkzaamheden betrekking hebben;	
d) In andere dan de onder a), b) en c), bedoelde gevallen en teneinde op evenwichtige wijze rekening te houden met de verschillende onderzoeksactoren benoemt de Commissie onafhankelijke deskundigen die de nodige competentie en kennis bezitten voor de hun toevertrouwde taken. Daartoe maakt zij gebruik van uitnodigingen tot het indienen van individuele kandidaatstellingen of uitnodigingen die onderzoeksinstellingen worden toegezonden met het oog op het samenstellen van lijsten van geschikte kandidaten of kan zij, wanneer zij dit nodig acht, buiten deze lijsten elke persoon kiezen die de vereiste competentie bezit.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. Bij de benoeming van een onafhankelijke deskundige vergewist de Commissie zich ervan dat deze gelet op het onderwerp waarover hij wordt verzocht zich uit te spreken, niet met een belangenconflict wordt geconfronteerd. Daartoe verzoekt de Commissie de deskundige een verklaring te ondertekenen waarin deze bevestigt dat er bij zijn benoeming geen belangenconflict bestaat en zich ertoe verbindt de Commissie te waarschuwen mocht er tijdens zijn opdracht een ontstaan.	
Artikel 20	*Artikel 13*
Contracten	Ongewijzigd
1. Betreffende geselecteerde voorstellen voor indirecte werkzaamheden worden contracten gesloten die zijn gebaseerd op het passende standaardcontract dat door de Commissie overeenkomstig het kaderprogramma 2002-2006 en het onderhavige besluit is opgesteld, voorzover nodig rekening gehouden met de specificiteit van de verschillende betrokken instrumenten.	
2. Het contract stelt de rechten en verplichtingen van de deelnemers vast overeenkomstig het onderhavige besluit, met name de regels inzake het technische, technologische en financiële toezicht op de indirecte werkzaamheid, de bijwerking van de doelstellingen ervan, de wijziging van het consortium, de betaling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en, in voorkomend geval, de voorwaarden waaronder noodzakelijke uitgaven in aanmerking komen.	
Het contract stelt de regels vast inzake de verspreiding en het gebruik van de kennis en resultaten in overeenstemming met titel II, hoofdstuk 2 van het verdrag.	
3. Met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap wordt in de contracten in de nodige geldboetes voorzien.	
Artikel 21	*Artikel 14*
Tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid	Ongewijzigd
1. Overeenkomstig de contractsbepalingen en de organisatiewijze die het kiest zorgt het consortium voor de technische uitvoering van de indirecte werkzaamheid, met hoofdelijke aansprakelijkheid van de deelnemers.	
2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap in een indirecte werkzaamheid wordt, overeenkomstig de in het contract bepaalde regels betaald aan een door het consortium aangewezen en door de Commissie aanvaarde deelnemer.	
Deze deelnemer beheert de financiële bijdrage van de Gemeenschap ter uitvoering van de door het consortium genomen beslissingen ten aanzien van de toewijzing ervan aan de deelnemers en de activiteiten.	
3. Onder voorbehoud van de in het contract bepaalde aanpassingen op grond van de aard van het instrument en de omvang van de bijdrage van de deelnemers:	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
a) is elke deelnemer onbeperkt en hoofdelijk aansprakelijk voor het gebruik van de overeenkomstig lid 2, tweede alinea, toegewezen financiële bijdrage van de Gemeenschap, met uitzondering van het deel ervan dat wordt toegewezen aan de onder b) bedoelde deelnemers;	
b) is een deelnemer die om wettelijke of bestuursrechtelijke redenen niet als hoofdelijk aansprakelijk kan worden beschouwd slechts aansprakelijk voor dat deel van de financiële bijdrage van de Gemeenschap dat hem overeenkomstig lid 2, tweede alinea, wordt toegewezen.	
4. De Commissie beroept zich slechts op de in lid 3, onder a), bedoelde aansprakelijkheid voorzover noch de in gebreke blijvende deelnemer noch het consortium de aan de Gemeenschap toegebrachte schade uit eigen beweging binnen een redelijke termijn hebben vergoed.	
5. Wanneer meer juridische entiteiten zijn verenigd in een gemeenschappelijke juridische entiteit die overeenkomstig artikel 13, lid 5, als één deelnemer optreedt, neemt deze de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde taken op zich en is deze tegenover de Gemeenschap aansprakelijk, niettegenstaande de tussen de samenstellende juridische entiteiten getroffen regelingen.	5. Wanneer meer juridische entiteiten zijn verenigd in een gemeenschappelijke juridische entiteit die overeenkomstig artikel 6, lid 5, als één deelnemer optreedt, neemt deze de in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde taken op zich en is deze tegenover de Gemeenschap aansprakelijk, niettegenstaande de tussen de samenstellende juridische entiteiten getroffen regelingen.
Artikel 22	*Artikel 15*
Financiële bijdrage van de Gemeenschap	Ongewijzigd
Overeenkomstig de bijlage bij dit besluit, en binnen de grenzen van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling ([1]), kan de financiële bijdrage van de Gemeenschap drie verschillende vormen aannemen:	Overeenkomstig bijlage III van het kaderprogramma kan de financiële bijdrage van de Gemeenschap drie verschillende vormen aannemen:
a) ten aanzien van topnetwerken neemt zij de vorm aan van een integratiesubsidie, waarvan het bedrag wordt vastgesteld op grond van de waarde van de capaciteiten en middelen die de totaliteit van deelnemers voorstelt te integreren. Zij vult de middelen aan, die door de deelnemers worden ingezet om hun gemeenschappelijke activiteitenprogramma ten uitvoer te leggen. Zij wordt betaald, gelet op de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijke activiteitenprogramma en op basis van die desbetreffende uitgaven welke bovenop de uitgaven komen die door de deelnemers zelf worden gedragen en door een externe accountant of, bij openbare juridische entiteiten, door een bevoegde ambtenaar voor juist worden verklaard;	Ongewijzigd
b) ten aanzien van bepaalde activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit en specifieke ondersteuningsactiviteiten, met uitzondering van de in artikel 17, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden, kan zij de vorm aannemen van een forfaitair bedrag;	b) ten aanzien van bepaalde activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit en specifieke ondersteuningsactiviteiten, met uitzondering van de in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden, kan zij de vorm aannemen van een forfaitair bedrag;

([1]) PB C 45 van 17.2.1996, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
c) ten aanzien van geïntegreerde projecten en andere instrumenten, met uitzondering van die bedoeld onder a) en b), en met uitzondering van de in artikel 17, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden neemt zij de vorm aan van een budgetsubsidie, berekend als een percentage van het budget dat door de deelnemers aan de uitvoering van de indirecte werkzaamheid wordt toegewezen, aangepast volgens het type activiteit.	c) ten aanzien van geïntegreerde projecten en andere instrumenten, met uitzondering van die bedoeld onder a) en b), en met uitzondering van de in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde indirecte werkzaamheden neemt zij de vorm aan van een budgetsubsidie, berekend als een percentage van het budget dat door de deelnemers aan de uitvoering van de indirecte werkzaamheid wordt toegewezen, aangepast volgens het type activiteit.
Het contract verduidelijkt welke uitgaven nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid, die door een externe accountant of, bij openbare juridische entiteiten, door een bevoegde ambtenaar voor juist moeten worden verklaard.	Ongewijzigd
Het contract kan gemiddelde percentages per type uitgaven of voorafbepaalde forfaitaire bedragen alsook, in overeenstemming met de deelnemers, een waarde per activiteit vaststellen die niet aanmerkelijk van de gedane uitgaven afwijkt.	
Artikel 23	*Artikel 16*
Wijziging van het consortium	Ongewijzigd
1. Binnen de grenzen van de financiële bijdrage van de Gemeenschap en onafhankelijk van het instrument kan het consortium, uit eigen beweging of ter uitvoering van het contract, in overeenstemming met de Commissie, van samenstelling veranderen en zich met name tot elke juridische entiteit uitbreiden die tot de tenuitvoerlegging van de indirecte werkzaamheid bijdraagt.	
Met uitzondering van de in lid 2 bedoelde wijzigingen wijst het consortium nieuwe juridische entiteiten aan volgens de modaliteiten die het nodig acht of overeenkomstig het contract.	
2. Het gemeenschappelijke activiteitenprogramma van een topnetwerk of het uitvoeringsplan van een geïntegreerd project stellen vast bij welke wijzigingen van de samenstelling van het consortium vooraf een aanbestedingsbericht dient te worden gepubliceerd.	
Het consortium publiceert het aanbestedingsbericht en verspreidt dit op ruime schaal via specifieke informatiemedia, met name internetsites betreffende het kaderprogramma 2002-2006, de vakpers of brochures.	
Het consortium beoordeelt de offertes:	
a) in het licht van de criteria voor de beoordeling en selectie van de indirecte werkzaamheid, vastgesteld overeenkomstig de voorwaarden van artikel 18, leden 3 en 4;	a) in het licht van de criteria voor de beoordeling en selectie van de indirecte werkzaamheid, vastgesteld overeenkomstig de voorwaarden van artikel 11, leden 3 en 4;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) met hulp van onafhankelijke deskundigen die door het consortium zijn aangesteld op basis van de criteria beschreven in artikel 19, lid 2, onder b).	b) met hulp van onafhankelijke deskundigen die door het consortium zijn aangesteld op basis van de criteria beschreven in artikel 12, lid 2, onder b).
Overeenkomstig lid 1 kan de Commissie, indien en wanneer na deze beoordeling het consortium een uitbreiding tot nieuwe deelnemers voorstelt, zich daartegen verzetten.	Ongewijzigd
Artikel 24	*Artikel 17*
Aanvullende financiële bijdrage	Ongewijzigd
De Commissie kan de financiële bijdrage van de Gemeenschap in een lopende indirecte werkzaamheid verhogen om deze uit te breiden tot nieuwe activiteiten waarbij nieuwe deelnemers kunnen worden betrokken.	
Zij doet dit, na de voltooiing van een beoordeling overeenkomstig artikel 18, door middel van een uitnodiging tot het indienen van voorstellen, die in voorkomend geval tot lopende indirecte werkzaamheden is beperkt.	Zij doet dit, na de voltooiing van een beoordeling overeenkomstig artikel 11, door middel van een uitnodiging tot het indienen van voorstellen, die in voorkomend geval tot lopende indirecte werkzaamheden is beperkt.
Artikel 25	*Artikel 18*
Activiteiten van het consortium ten gunste van derden	Ongewijzigd
Wanneer het contract bepaalt dat het consortium alle of een gedeelte zijner activiteiten ten gunste van derden uitvoert, geeft dit daaraan passende publiciteit, in voorkomend geval het contract.	
Het consortium beoordeelt en selecteert de hem toegezonden aanvragen overeenkomstig de beginselen van doorzichtigheid, billijkheid en onpartijdigheid en volgens de in het contract vastgelegde regels.	
Artikel 26	*Artikel 19*
Toezicht en technische, technologische en financiële controles	Ongewijzigd
1. De Commissie beoordeelt periodiek de indirecte werkzaamheden waaraan de Gemeenschap bijdraagt op grond van de haar door de deelnemers overeenkomstig de contractsbepalingen toegezonden activiteitenverslagen die ook op de tenuitvoerlegging van het plan voor het gebruik of de verspreiding van de kennis betrekking hebben.	
Voor het toezicht op de topnetwerken en geïntegreerde projecten en, voorzover nodig, voor andere indirecte werkzaamheden wordt de Commissie bijgestaan door onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 19, lid 2, aanstelt.	Voor het toezicht op de topnetwerken en geïntegreerde projecten en, voorzover nodig, voor andere indirecte werkzaamheden wordt de Commissie bijgestaan door onafhankelijke deskundigen die zij overeenkomstig artikel 12, lid 2, aanstelt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
2. Overeenkomstig het contract neemt de Commissie alle nuttige maatregelen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de indirecte werkzaamheid met inachtneming van de financiële belangen van de Gemeenschap, op grond waarvan zij indien nodig de financiële bijdrage van de Gemeenschap kan aanpassen of de indirecte werkzaamheid kan onderbreken in geval van schending van de bepalingen van dit besluit of het contract.	Ongewijzigd
3. De Commissie, of elke door haar gemachtigde vertegenwoordiger, heeft het recht technische, technologische en financiële controles uit te voeren bij de deelnemers, om zich ervan te overtuigen dat de indirecte werkzaamheid op de door de deelnemers opgegeven voorwaarden en overeenkomstig de contractsbepalingen wordt of is uitgevoerd.	
4. Overeenkomstig artikel 160 C van het Verdrag kan de Rekenkamer het gebruik van de financiële bijdrage van de Gemeenschap controleren op grond van de regels die specifiek voor de Rekenkamer gelden.	
Artikel 27	*Artikel 20*
Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap	Ongewijzigd
De Commissie zorgt ervoor dat, wanneer indirecte werkzaamheden ten uitvoer worden gelegd, de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden beschermd door daadwerkelijke controles en door afschrikkende maatregelen en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, door geldboetes die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, zulks in overeenstemming met de Verordeningen van de Raad (EG, Euratom) nrs. 2988/95 ([1]), 2185/96 ([2]) en 1074/99 ([3]).	De Commissie zorgt ervoor dat, wanneer indirecte werkzaamheden ten uitvoer worden gelegd, de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden beschermd door daadwerkelijke controles en door afschrikkende maatregelen en, indien onregelmatigheden worden vastgesteld, door geldboetes die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, zulks in overeenstemming met de Verordeningen van de Raad (EG, Euratom) nr. 2988/95 ([1]) en nr. 2185/96 ([2]) en met de Verordening van de Raad (Euratom) nr. 1074/99 ([3]).
HOOFDSTUK IV	HOOFDSTUK III
SPECIFIEKE REGELS VOOR DEELNEMING AAN OTOO-ACTIVITEITEN UIT HOOFDE VAN HET PRIORITAIRE THEMATISCHE GEBIED „ONDERZOEK NAAR FUSIE-ENERGIE"	Ongewijzigd
Artikel 28	*Artikel 21*
Werkingssfeer	Ongewijzigd
De regels in dit hoofdstuk zijn van toepassing op OTOO-activiteiten uit hoofde van het prioritaire thematische gebied „Onderzoek naar fusie-energie". Bij strijdigheid tussen de regels in dit hoofdstuk en de regels in de hoofdstukken II en III, zijn de regels in dit hoofdstuk van toepassing.	
Artikel 29	*Artikel 22*
Procedures	Ongewijzigd
OTOO-activiteiten uit hoofde van het prioritaire thematische gebied „Onderzoek naar fusie-energie" kunnen worden uitgevoerd op basis van de procedures waarin binnen de volgende kaders is voorzien:	

([1]) PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.
([2]) PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1.
([3]) PB L 210 van 10.8.1999, blz. 24.

([1]) PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.
([2]) PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1.
([3]) PB L 210 van 10.8.1999, blz. 24.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
a) de associatiecontracten met de lidstaten, geassocieerde staten, of in deze staten gevestigde juridische entiteiten;	
b) de „European Fusion Development Agreement";	
c) elke andere multilaterale overeenkomst die door de Gemeenschap met geassocieerde juridische entiteiten is gesloten;	
d) juridische entiteiten die kunnen worden opgericht nadat het raadgevend comité voor het fusieprogramma bedoeld in artikel 5, lid 2, van het specifiek programma „Kernenergie" zijn advies heeft gegeven;	
e) andere contracten van bepaalde duur met niet-geassocieerde juridische entiteiten gevestigd in lidstaten of geassocieerde staten;	
f) internationale overeenkomsten in verband met de samenwerking met derde landen, of elke juridische entiteit die bij een dergelijke overeenkomst kan worden opgericht.	
Artikel 30	*Artikel 23*
Financiële bijdrage van de Gemeenschap	Ongewijzigd
1. De associatiecontracten bedoeld in artikel 29, onder a), en de contracten van bepaalde duur bedoeld in artikel 29, onder e), stellen de regels vast betreffende de communautaire financiële bijdrage in de activiteiten waarin zij voorzien.	1. De associatiecontracten bedoeld in artikel 22, onder a), en de contracten van bepaalde duur bedoeld in artikel 22, onder e), stellen de regels vast betreffende de communautaire financiële bijdrage in de activiteiten waarin zij voorzien.
De jaarlijkse basisvoet voor de communautaire financiële bijdrage bedraagt niet meer dan 20 % van de lopende uitgaven in 2003, en neemt jaarlijks af zodat de gemiddelde waarde ervan tijdens de duur van het kaderprogramma 2002-2006 niet meer bedraagt dan 15 %.	De basisvoet voor de communautaire financiële bijdrage bedraagt voor de gehele duur van het kaderprogramma 2002-2006 niet meer dan 17,5 %.
2. Na raadpleging van het raadgevend comité voor het fusieprogramma bedoeld in artikel 5, lid 2, van het specifiek programma „Kernenergie" kan de Commissie financieren:	Ongewijzigd
a) de kapitaalgerelateerde uitgaven van welomschreven projecten waaraan door dat comité prioritaire status is verleend, tegen een uniforme voet van 35 %;	a) de kapitaalgerelateerde uitgaven van welomschreven projecten waaraan door dat comité prioritaire status is verleend, tegen een uniforme voet van 37,5 %;
b) de welomschreven multilaterale activiteiten die worden uitgevoerd uit hoofde van de „European Fusion Development Agreement" of door elke met dit doel opgerichte juridische entiteit, daaronder begrepen aankopen;	Ongewijzigd
3. Wanneer voor projecten en activiteiten een financiële bijdrage wordt ontvangen boven de jaarlijkse basisvoet bedoeld in de tweede alinea van lid 1 hebben alle juridische entiteiten bedoeld in artikel 29, onder a) tot e), het recht deel te nemen aan de experimenten die met de betrokken uitrusting worden uitgevoerd.	3. Wanneer voor projecten en activiteiten een financiële bijdrage wordt ontvangen boven de basisvoet bedoeld in de tweede alinea van lid 1, hebben alle juridische entiteiten bedoeld in artikel 22, onder a) tot e), het recht deel te nemen aan de experimenten die met de betrokken uitrusting worden uitgevoerd.
4. De communautaire financiële bijdrage in activiteiten die worden uitgevoerd binnen het kader van een internationale samenwerkingsovereenkomst bedoeld in artikel 29, onder f), wordt daarin vastgesteld of door elke daarbij opgerichte juridische entiteit.	4. De communautaire financiële bijdrage in activiteiten die worden uitgevoerd binnen het kader van een internationale samenwerkingsovereenkomst bedoeld in artikel 22, onder f), wordt daarin vastgesteld of door elke daarbij opgerichte juridische entiteit.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
De Gemeenschap kan, samen met de juridische entiteiten die met het programma zijn geassocieerd, elke nodige juridische entiteit in het leven roepen om haar deelneming en financiële bijdrage in verband met een dergelijke overeenkomst te beheren.	Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

BIJLAGE

OTO-ACTIVITEITEN EN FINANCIËLE BIJDRAGE VAN DE GEMEENSCHAP PER TYPE INSTRUMENT

Type instrument	OTO-activiteiten	Bijdrage van de Gemeenschap (1)
Topnetwerken	— Prioritaire thematische gebieden — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid (2)	Integratiesubsidie: in principe maximaal 25 % van de waarde van de capaciteiten en middelen die de deelnemers voorstellen te integreren (3)
Geïntegreerde projecten	— Prioritaire thematische gebieden — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid (2)	Budgetsubsidie: maximaal 50 % van het budget (4) (5)
Gerichte specifieke projecten op het gebied van onderzoek of onderwijs	— Prioritaire thematische gebieden (2) — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid	Budgetsubsidie: maximaal 50 % van het budget (4) (5)
Activiteiten inzake menselijk potentieel en mobiliteit	— Prioritaire thematische gebieden (2) — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4), in voorkomend geval als forfaitair bedrag
Geïntegreerde infrastructuurinitiatieven	— Prioritaire thematische gebieden (2) — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid	Budgetsubsidie: overeenkomstig de aard van de activiteiten, van 50 tot 100 % van het budget (4) (5) (6)
Coördinatieactiviteiten	— Prioritaire thematische gebieden (2) — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4)
Specifieke-ondersteuningsactiviteiten	— Prioritaire thematische gebieden (2) — Andere activiteiten op het gebied van nucleaire veiligheid	Budgetsubsidie: maximaal 100 % van het budget (4), in voorkomend geval als forfaitair bedrag

(1) De financiële bijdrage van de Gemeenschap heeft betrekking op een budget dat bestaat uit bijkomende uitgaven bovenop die welke voor het overige door de deelnemers worden gedragen, behalve wat de voorstellen bedoeld in artikel 16, lid 2, onder b), betreft, waar zij een aankoopprijs dekt, of wanneer zij de vorm aanneemt van een door de Commissie vooraf bepaald forfaitair bedrag.

Deze uitgaven kunnen voor 100 % door de Gemeenschap worden ondersteund. Zo dekt de financiële bijdrage met name bij coördinatieactiviteiten maximaal 100 % van het budget dat nodig is voor de coördinatie van activiteiten waarvan de financiering door de deelnemers zelf wordt verzorgd.

(2) In naar behoren gemotiveerde gevallen.

(3) Dit percentage varieert volgens de gebieden en wordt in het werkprogramma vastgesteld. De bijdrage van de Gemeenschap dekt bijkomend de uitgaven van het gemeenschappelijk activiteitenprogramma.

(4) Het standaardcontract dient de voorwaarden te verduidelijken op grond waarvan van bepaalde juridische entiteiten, met name openbare instanties, maximaal 100 % van de marginale kosten gefinancierd wordt.

(5) De steunverleningspercentages kunnen worden aangepast overeenkomstig de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling al naar gelang het om onderzoeks- dan wel demonstratieactiviteiten gaat, of afhankelijk van andere ten uitvoer gelegde activiteiten zoals opleiding van onderzoekers of beheer van het consortium.

(6) Activiteiten van een geïntegreerd infrastructuurinitiatief moeten verplicht een netwerkactiviteit omvatten (coördinatieactiviteit: maximaal 100 % van het budget) en minstens een van deze andere activiteiten: onderzoeksactiviteiten (maximaal 50 % van het budget) of activiteiten voor specifieke diensten (bv. transnationale toegang tot onderzoeksinfrastructuren: maximaal 100 % van het budget).

GEWIJZIGD VOORSTEL

Schrappen

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 95/93 van de Raad van 18 januari 1993 betreffende gemeenschappelijke regels voor de toewijzing van „slots" op communautaire luchthavens

(2002/C 103 E/25)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2002) 7 def. — 2002/0013(COD)

(Door de Commissie ingediend op 11 januari 2002)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De terroristische aanslagen van 11 september 2001 in de Verenigde Staten en de politieke ontwikkelingen die daaruit zijn voortgevloeid hebben een ernstige weerslag gehad op de vervoersactiviteiten van de luchtvaartmaatschappijen en hadden een aanzienlijke daling van de vraag tot gevolg gedurende de laatste weken van de zomerdienstregeling 2001 en de winterdienstregeling 2001/2002.

(2) Teneinde ervoor te zorgen dat het niet-benutten van slots die voor deze dienstregelingen zijn toegewezen, er niet toe leidt dat luchtvaartmaatschappijen hun recht op die slots verliezen, blijkt het noodzakelijk om duidelijk en ondubbelzinnig vast te stellen dat die dienstregelingen ongunstig werden beïnvloed door de terroristische aanslagen van 11 september 2001.

(3) Verordening (EEG) nr. 95/93 van de Raad van 18 januari 1993 betreffende gemeenschappelijke regels voor de toewijzing van „slots" op communautaire luchthavens [1] dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het volgende artikel 10 bis wordt in Verordening (EEG) nr. 95/93 van de Raad ingevoegd:

„*Artikel 10 bis*

De gebeurtenissen van 11 september 2001

De terroristische aanslagen van 11 september 2001 hebben de activiteiten van de luchtvaartmaatschappijen gedurende de zomerdienstregeling van 2001 en de winterdienstregeling 2001-2002 ernstig verstoord. Voor de doeleinden van artikel 10, lid 3, moeten de coördinatoren aanvaarden dat luchtvaartmaatschappijen gedurende de zomerdienstregeling van 2002 en de winterdienstregeling 2002-2003 recht hebben op dezelfde reeks slots als die waarop zij recht hadden gedurende respectievelijk de zomerdienstregeling van 2001 en de winterdienstregeling 2001-2002."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is van toepassing vanaf [. . .]

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

[1] PB L 14 van 22.1.1993, blz. 1.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap

(2002/C 103 E/26)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2002) 8 def. — 2002/0014(COD)

(Door de Commissie ingediend op 14 januari 2002)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,

Gelet op het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de resolutie van het Europees Parlement van 15 februari 1996 [1] wordt erop gewezen dat de Gemeenschap een actievere houding dient aan te nemen en een strategie dient te ontwikkelen om de veiligheid van vliegtuigpassagiers en de omwonenden van luchthavens te verhogen.

(2) De Commissie heeft een mededeling aan de Raad en het Europees Parlement gepubliceerd, getiteld „Vaststelling van een communautair beleid tot verbetering van de veiligheid in de luchtvaart" [2].

(3) In deze mededeling is duidelijk aangegeven dat de veiligheid daadwerkelijk kan worden verbeterd door ervoor te zorgen dat luchtvaartuigen volledig beantwoorden aan de internationale veiligheidsnormen in de bijlagen bij het op 7 december 1944 te Chicago getekende Verdrag inzake de Internationale Burgerluchtvaart.

(4) De ervaring heeft uitgewezen dat derde landen de internationale veiligheidsnormen niet altijd doorvoeren en handhaven; derhalve moeten de lidstaten van de Gemeenschap ter verhoging van de veiligheid van het vervoer in de Gemeenschap zelf op hun luchthavens toezien op de naleving van de internationale normen.

(5) De voorschriften en procedures voor platforminspecties, met inbegrip van de oplegging van een vliegverbod, dienen geharmoniseerd te worden, teneinde te zorgen voor een gelijke doelmatigheid op alle luchthavens, waardoor tevens het selectief gebruik van bepaalde luchthavens van bestemming door vliegtuigen van derde landen om een passende controle te ontwijken wordt verminderd.

(6) Een geharmoniseerde aanpak, die tot een doeltreffende handhaving van de internationale normen door de lidstaten zal leiden, voorkomt concurrentievervalsing en zal kunnen steunen op een krachtige gemeenschappelijke houding tegenover derde landen.

(7) De in elke lidstaat verzamelde informatie moet ter beschikking van de overige lidstaten en de Commissie worden gesteld, teneinde het toezicht op de naleving van de internationale veiligheidsnormen door vliegtuigen van derde landen zo doeltreffend mogelijk te maken.

(8) Om bovengenoemde redenen is het noodzakelijk dat er op communautair niveau een procedure voor beoordeling van buitenlandse luchtvaartuigen komt, met bijbehorende mechanismen van samenwerking tussen de lidstaten, zodat informatie kan worden uitgewisseld en geanalyseerd, en conclusies kunnen worden getrokken.

(9) Op de luchthavens van de Gemeenschap landende luchtvaartuigen dienen te allen tijde aan een inspectie te worden onderworpen, wanneer de verdenking bestaat dat zij niet aan de internationale veiligheidsnormen voldoen.

(10) Informatie met betrekking tot veiligheid is gevoelig, zodat verzameling ervan alleen mogelijk is, als ervoor wordt gezorgd dat zij op passende wijze wordt gebruikt en als vertrouwelijk wordt behandeld, zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan het recht van de burgers van de Unie geïnformeerd te worden over wat er voor hun veiligheid wordt gedaan, alsmede over de ernstigste gevallen waarbij de veiligheid in de lucht in gevaar kwam.

(11) Aan vliegtuigen die corrigerende maatregelen behoeven moet, indien de geconstateerde gebreken een duidelijk gevaar voor de veiligheid opleveren, net zolang een vliegverbod worden opgelegd, totdat zij weer aan de internationale veiligheidsnormen voldoen.

---

[1] Resolutie B4-0150/96 (PB C 65 van 4.3.1996, blz. 172).

[2] Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement, Rapport aan het Europees Parlement en de Raad van de bij besluit van de Raad op 11 maart 1996 opgerichte werkgroep op hoog niveau, getiteld „Vaststelling van een communautair beleid tot verbetering van de veiligheid in de luchtvaart", SEC(96) 1083 def., 12.6.1996.

(12) Het is mogelijk dat de luchthaven van inspectie niet over voldoende faciliteiten beschikt, zodat de bevoegde autoriteit genoodzaakt is het luchtvaartuig door te laten vliegen naar een geschikte luchthaven, mits aan de voorwaarden voor een veilige vlucht wordt voldaan.

(13) De Commissie moet maatregelen ter verhoging van de veiligheid in bepaalde gevaarlijke situaties, alsook maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van de artikelen 4, 5 en 6 ontwerpen; te dien einde moet een Comité worden opgericht en moet een procedure voor nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie in dat Comité worden ingevoerd.

(14) Aangezien voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende bevoegdheden [1] noodzakelijk zijn, dienen deze te worden aangenomen via de in artikel 5 van dat besluit bedoelde regelgevingsprocedure,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstelling

Het doel van deze richtlijn is de veiligheid in de luchtvaart te helpen verhogen door ervoor te zorgen dat:

— informatie wordt verzameld en verspreid, om over voldoende bewijsmateriaal te kunnen beschikken bij besluiten tot maatregelen die nodig zijn om de veiligheid van de passagiers en de bevolking op de grond te garanderen;

— luchtvaartuigen uit derde landen, de exploitatie daarvan en de bemanningen geïnspecteerd worden, wanneer de gegronde verdenking bestaat dat de internationale veiligheidsnormen niet worden nageleefd, en dat deze luchtvaartuigen een vliegverbod opgelegd krijgen, indien zulks noodzakelijk is om onmiddellijke veiligheid te verzekeren;

— passende maatregelen worden getroffen en uitgevoerd om de geconstateerde tekortkomingen te verhelpen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Onverminderd artikel 12 is deze richtlijn van toepassing op luchtvaartuigen uit derde landen die op luchthavens in de lidstaten landen.

Staatsluchtvaartuigen als gedefinieerd in het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, ondertekend te Chicago op 7 december 1944, hierna „Verdrag van Chicago" te noemen, en luchtvaartuigen met een maximum startgewicht van minder dan 5 700 kg die niet gebruikt worden voor commercieel luchtverkeer, zijn uitgezonderd van het toepassingsgebied van deze richtlijn.

Deze richtlijn beperkt echter niet het recht van de lidstaten om, met inachtneming van het Gemeenschapsrecht, inspecties uit te voeren op een vliegverbod, een exploitatieverbod, of voorwaarden op te leggen aan luchtvaartuigen die op hun luchthavens landen.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn, wordt verstaan onder:

„Vliegverbod", een formeel verbod voor een luchtvaartuig om de luchthaven te verlaten, en de nodige maatregelen om het aan de grond te houden.

„Internationale veiligheidsnormen", de op het ogenblik van de inspectie geldende veiligheidsnormen van het Verdrag van Chicago en de bijlagen daarvan.

„Platforminspectie", het onderzoek van luchtvaartuigen uit derde landen overeenkomstig de bepalingen van bijlage II.

„Luchtvaartuigen uit derde landen", luchtvaartuigen die niet onder toezicht van een bevoegde autoriteit van een lidstaat worden gebruikt of geëxploiteerd.

Artikel 4

Inwinning van informatie

De lidstaten stellen een mechanisme in voor inwinning van de informatie die zij van nut achten voor realisering van de in artikel 1 vermelde doelstelling. Deze informatie omvat onder meer:

a) belangrijke informatie met betrekking tot de veiligheid, die met name verkregen kan worden uit:

   — rapporten van piloten,

   — rapporten van onderhoudsorganisaties,

   — rapporten over incidenten,

   — andere organisaties die niet afhankelijk zijn van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten,

   — klachten;

b) informatie over de na een platforminspectie genomen maatregelen, zoals:

   — oplegging van een vliegverbod,

   — ontzegging van de toegang tot het land aan een luchtvaartuig of exploitant,

   — het eisen van corrigerende maatregelen,

   — contact opnemen met de bevoegde autoriteit van het land waar de exploitant gevestigd is;

[1] PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

c) nadere informatie met betrekking tot de exploitant, zoals:

— uitvoering van corrigerende maatregelen,

— het herhaald voorkomen van onregelmatigheden.

Deze informatie komt te staan in een standaardrapport dat de in het modelformulier van bijlage I vermelde punten bevat.

Artikel 5

Platforminspectie

1. Iedere lidstaat treft de nodige voorzieningen om luchtvaartuigen uit derde landen, die ervan verdacht worden niet aan de internationale veiligheidsnormen te voldoen, aan platforminspecties te kunnen onderwerpen, wanneer zij op één van hun voor internationaal luchtverkeer openstaande luchthavens landen. Bij de toepassing van dergelijke procedures, dient de bevoegde autoriteit speciale aandacht te besteden aan een luchtvaartuig,

— wanneer dat tekenen van slecht onderhoud of zichtbare schade of gebreken vertoont;

— wanneer gemeld is dat dit sinds het binnenvliegen in het luchtruim van een lidstaat, abnormaal vlieggedrag vertoont, waardoor ernstige bezorgdheid voor de veiligheid werd gewekt;

— wanneer de bij een vorige platforminspectie aan het licht getreden gebreken bij de lidstaat de stellige indruk hebben gewekt dat het luchtvaartuig niet voldoet aan de internationale normen, en dat de defecten niet zijn hersteld;

— wanneer er bewijzen zijn dat de bevoegde autoriteiten van het land van registratie geen behoorlijk toezicht op de veiligheid uitoefenen, of

— wanneer de krachtens artikel 4 ingewonnen informatie reden geeft tot ongerustheid ten aanzien van de exploitant, of wanneer bij een vorige platforminspectie van een door dezelfde exploitant gebruikt luchtvaartuig gebreken aan het licht zijn getreden.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat passende platforminspecties en andere controlemaatregelen waartoe in het kader van artikel 9, lid 3, wordt besloten, worden uitgevoerd.

3. De platforminspectie wordt uitgevoerd volgens de in bijlage II beschreven procedure, met behulp van een inspectierapportformulier, dat ten minste de punten bevat van het aan bijlage II gehechte formulier. Na voltooiing van de platforminspectie dient de inhoud van het platforminspectierapport aan de gezagvoerder te worden medegedeeld, en indien er gebreken aan het licht zijn getreden, dient het rapport aan de exploitant van het luchtvaartuig en aan de betrokken bevoegde autoriteit te worden toegezonden.

4. Bij de uitvoering van een platforminspectie uit hoofde van deze richtlijn dient de bevoegde autoriteit al het mogelijke te doen om te voorkomen dat het geïnspecteerde luchtvaartuig onredelijke vertraging oploopt.

Artikel 6

Uitwisseling van informatie

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen onderling informatie uit.

2. Alle standaardrapporten als bedoeld in artikel 4 en de platforminspectierapporten als bedoeld in artikel 5, lid 3, worden desgevraagd onverwijld ter beschikking van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie gesteld.

3. Wanneer uit een standaardrapport blijkt dat er potentieel gevaar voor de veiligheid bestaat, of indien uit een platforminspectierapport blijkt dat een luchtvaartuig niet aan de internationale veiligheidsnormen beantwoordt en een potentieel gevaar voor de veiligheid vormt, wordt het desbetreffende rapport onverwijld aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie toegezonden.

Artikel 7

Bescherming en verspreiding van informatie

1. De overeenkomstig artikel 6 uitgewisselde informatie wordt uitsluitend gebruikt voor de doeleinden van deze richtlijn, en is uitsluitend toegankelijk voor de deelnemende bevoegde autoriteiten en de Commissie.

2. Iedere lidstaat publiceert ieder half jaar voor het publiek toegankelijke informatie betreffende:

— het aantal luchtvaartuigen dat de afgelopen zes maanden een vliegverbod heeft gekregen, waarbij met name vermeld worden het type luchtvaartuig, de naam en het land van vestiging van de exploitant, het land van registratie, de reden van het vliegverbod, de datum waarop en de luchthaven waar het vliegverbod werd opgelegd, alsmede alle ingevolge het vliegverbod genomen corrigerende maatregelen die zijn gemeld,

— het type luchtvaartuig, het land van registratie, en de naam en het land van vestiging van exploitanten waarvan luchtvaartuigen de afgelopen 24 maanden meer dan eens zijn vastgehouden, de reden van het vliegverbod, en de luchthaven waar en de datum waarop het vliegverbod werd opgelegd, alsmede alle ingevolge het vliegverbod genomen corrigerende maatregelen die zijn gemeld,

— de lijst van voor internationaal vliegverkeer openstaande luchthavens, het aantal platforminspecties dat is verricht, en het aantal vliegbewegingen van luchtvaartuigen uit derde landen op elke op de lijst voorkomende luchthaven,

— het aantal platforminspecties dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, lid 3 is medegedeeld.

3. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 11, lid 2, besluiten bijkomende informatie te verstrekken aan partijen die deze informatie goed zouden kunnen gebruiken om de veiligheid in de lucht te verhogen.

4. De vertrouwelijkheid van de informatie die met name door de bemanningen van aan platforminspecties onderworpen luchtvaartuigen vrijwillig is verstrekt, wordt verzekerd door middel van grondige anonimisering van de bronnen van deze informatie.

Artikel 8

Vliegverbod voor luchtvaartuigen

1. Wanneer niet-naleving van internationale veiligheidsnormen duidelijk de veiligheid in gevaar brengt, houdt de bevoegde autoriteit die de platforminspectie uitvoert het luchtvaartuig aan de grond, totdat het gevaar is weggenomen.

2. Wanneer een luchtvaartuig een vliegverbod wordt opgelegd, stelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de inspectie is uitgevoerd de bevoegde autoriteiten van de betrokken exploitant en van de staat waar het luchtvaartuig is ingeschreven daarvan onmiddellijk in kennis.

3. Indien het gevaar zodanig is dat het luchtvaartuig wel veilig kan vliegen zonder betalende passagiers of vracht, bepaalt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de inspectie is uitgevoerd, in overleg met de staat die verantwoordelijk is voor de exploitatie van het betrokken luchtvaartuig, onder welke voorwaarden het luchtvaartuig zonder betalende passagiers of vracht veilig mag doorvliegen naar een luchthaven waar de gebreken kunnen worden hersteld, en informeert zij de staten waar dit luchtvaartuig overheen zal vliegen.

Artikel 9

Maatregelen ter verhoging van de veiligheid en uitvoeringsmaatregelen

1. De lidstaten delen de overige lidstaten en de Commissie mede welke operationele maatregelen zij hebben getroffen en welke middelen zij hebben uitgetrokken voor de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 4, 5 en 6.

2. Op grond van de krachtens lid 1 ingewonnen informatie mag de Commissie, volgens de procedure van artikel 11, lid 2, alle nodige maatregelen treffen om de uitvoering van de bepalingen van de artikelen 4, 5 en 6 te bevorderen, zoals:

— de lijst van in te winnen inlichtingen vaststellen;

— de inhoud van en procedures voor platforminspecties specificeren;

— het formaat voor de opslag en verspreiding van informatie vastleggen;

— de instanties oprichten of ondersteunen die de hulpmiddelen voor de inzameling en uitwisseling van informatie moeten beheren of gebruiken.

3. Op grond van de krachtens de artikelen 4, 5 en 6 ingewonnen informatie, en overeenkomstig de procedure van artikel 11, lid 2, kan een besluit worden genomen met betrekking tot passende platforminspecties en andere controlemaatregelen, met name ten aanzien van een bepaalde exploitant of exploitanten uit een bepaald derde land, totdat de bevoegde autoriteit van dat derde land de nodige corrigerende maatregelen heeft genomen.

4. De Commissie kan alle passende maatregelen nemen voor samenwerking met en het verlenen van assistentie aan derde landen om hun capaciteit voor toezicht op de veiligheid van de luchtvaart te verbeteren.

Artikel 10

Oplegging van een verbod of voorwaarden

Indien een lidstaat een bepaalde exploitant of exploitanten uit een bepaald derde land verbiedt om vanuit zijn luchthavens te vliegen of dit slechts onder bepaalde voorwaarden toestaat, totdat de bevoegde autoriteit van dat derde land de nodige corrigerende maatregelen heeft genomen:

a) stelt die lidstaat de Commissie in kennis van de genomen maatregelen;

b) kan de Commissie, in overleg met het Comité van artikel 11, lid 1, bepalen welke implicaties het geconstateerde gevaar voor de veiligheid heeft voor de gehele Gemeenschap;

c) kan de Commissie volgens de procedure van artikel 11, lid 2, de maatregelen nemen die zij nodig acht; zij kan onder meer de onder a) bedoelde maatregelen uitbreiden tot de gehele Gemeenschap.

Artikel 11

Besluitvormingsprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité dat is ingesteld bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart [1].

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van toepassing met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

[1] PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is drie maanden.

4. Voorts kan het Comité door de Commissie worden geraadpleegd over elke andere met de toepassing van deze richtlijn verband houdende aangelegenheid, onder andere het bepalen van de implicaties die het geconstateerde gevaar voor de veiligheid heeft voor de gehele Gemeenschap zoals bedoeld in artikel 10.

Artikel 12

Uitvoering

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn daaraan te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 13

Verslag

Uiterlijk op . . . (*) stelt de Commissie een verslag op over de toepassing van de richtlijn, en meer bepaald van artikel 10, waarin onder meer rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen in de Europese Gemeenschap en in internationale fora. Dit verslag kan vergezeld gaan van voorstellen voor herziening van deze richtlijn.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

(*) Twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE I

Nationale luchtvaartautoriteit *(Naam)*

(Staat)

SAFA

Standaardrapport

[1] Nr. _._._._._._._._._-._._-._._._._

[2] Bron: ..... SR

[3] Datum: ..... _._._._._._._._

[4] Plaats: ..... _._._._

[5] (niet gebruikt)

[6] Exploitant: ..... _._._

[7] AOC nummer: ..... _._._._._._._._._._._._._._._._

[8] Staat: ..... _._

[9] Route: van ..... _._._._

[10] Vluchtnummer: .... _._._._._._._._._

[11] Route: naar ..... _._._._

[12] Vluchtnummer: .... _._._._._._._._._

[13] Gecharterd door exploitant (*): ..... _._._

[14] Staat van de chartermaatschappij: ..... _._

(*) (indien van toepassing)

[15] Type luchtvaartuig: ..... _._._._.

[16] Kenteken: ..... _._._._._._._._._._._._

[17] Fabricagenummer: ..... _._._._._._._._._._._._

[18] Stuurhutpersoneel: Staat van registratie: ..... _._

[19] Opmerkingen:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

[20] Genomen maatregelen:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

.....:

[21] (niet gebruikt)

[22] Naam nationale coördinator: .....:

[23] Handtekening: .....

BIJLAGE II

I. De platforminspectie moet, afhankelijk van de beschikbare tijd, alle of een aantal van onderstaande punten omvatten:

1. Controle van de aanwezigheid en geldigheid van de voor internationale vluchten vereiste bescheiden zoals: bewijs van inschrijving, journaal, bewijs van luchtwaardigheid, bewijs van bevoegdheid van elk bemanningslid, vergunning voor de radio-installatie, lijst van passagiers en lading, enz.

2. Controleren of de samenstelling en de kwalificaties van het stuurhutpersoneel voldoen aan de voorschriften van bijlage 1 en bijlage 6 bij het Verdrag van Chicago (ICAO-bijlagen).

3. Controle van de operationele bescheiden (vluchtinformatie, navigatieplan, technisch journaal) en van de voorbereiding van de vlucht, die moet uitwijzen dat de vlucht overeenkomstig de voorschriften van ICAO-bijlage 6 is voorbereid.

4. Controle van de aanwezigheid en toestand van de volgens ICAO-bijlage 6 voor internationale navigatie vereiste zaken:

— bewijs luchtvaartexploitant (AOC)

— geluidshinder- en emissiecertificaat

— procedurehandboek (inclusief MEL [1]) en vluchthandboek

— veiligheidsapparatuur

— cabineveiligheidsapparatuur

— voor de betreffende vlucht benodigde apparatuur, met inbegrip van radiocommunicatie- en radionavigatieapparatuur

— vluchtrecorders.

5. Controleren of met de staat waarin luchtvaartuig en uitrusting verkeren (met inbegrip van beschadigingen en reparaties) nog steeds aan de normen van ICAO-bijlage 8 wordt voldaan.

II. Na de platforminspectie moet een platforminspectierapport worden opgesteld, dat onderstaande algemene gegevens moet bevatten, alsmede een lijst van gecontroleerde punten, met voor elk punt vermelding van de eventueel geconstateerde gebreken, en eventuele verdere opmerkingen.

[1] Minimumuitrustingslijst.

Nationale luchtvaartautoriteit *(Naam)*

(Staat)

SAFA

Platforminspectierapport

[1] Nr. ._._._._._._._._-._._-._._._._

[2] Bron: ..... RI

[3] Datum: ..... _._._._._._._._

[4] Plaats: ..... _._._._

[5] Plaatselijke tijd: ..... _._._._

[6] Exploitant: ..... _._._

[7] AOC nummer: ..... _._._._._._._._._._._._._._._._

[8] Staat: ..... _._

[9] Route: van ..... _._._._

[10] Vluchtnummer: .... _._._._._._._._._

[11] Route: naar ..... _._._._

[12] Vluchtnummer: .... _._._._._._._._._

[13] Gecharterd door exploitant (*): ..... _._._

(*) (indien van toepassing)

[14] Staat van de chartermaatschappij: ..... _._

[15] Type luchtvaartuig: ..... _._._._

[16] Kenteken: ..... _._._._._._._._._._

[17] Fabricagenummer: ..... _._._._._._._._._._

[18] Stuurhutpersoneel: Staat van registratie: ..... _._

[19] Opmerkingen:

Code/Standaard/Opmerking

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

_._._ _ .....:

[20] Genomen maatregelen:

.....:

.....:

.....:

[21] Namen inspecteurs: .....:

Dit rapport geeft een indruk van de toestand zoals die bij deze gelegenheid werd aangetroffen. Hieruit mag niet worden geconcludeerd dat het luchtvaartuig geschikt is voor de voorgenomen vlucht.

[22] Naam nationale coördinator: .....:

[23] Handtekening: .....

Nationale luchtvaartautoriteit *(Naam)*

(Staat)

Punt	Checgecontroleerd	Opmerkingen
A. **Stuurhut**		
Algemeen		
1. Algemene toestand	1 ☐	1 ☐
2. Nooduitgang	2 ☐	2 ☐
3. Uitrusting	3 ☐	3 ☐
Documenten		
4. Handboeken	4 ☐	4 ☐
5. Checklists	5 ☐	5 ☐
6. Radionavigatiekaarten	6 ☐	6 ☐
7. Minimumuitrustingslijst	7 ☐	7 ☐
8. Registratiebewijs	8 ☐	8 ☐
9. Geluidshindercertificaat (indien van toepassing)	9 ☐	9 ☐
10. AOC of daarmee gelijkgesteld bewijs	10 ☐	10 ☐
11. Vergunning radioapparatuur	11 ☐	11 ☐
12. Bewijs van luchtwaardigheid	12 ☐	12 ☐
Vluchtgegevens		
13. Navigatieplan	13 ☐	13 ☐
14. Ladingverdeling	14 ☐	14 ☐
Veiligheidsuitrusting		
15. Brandblussers	15 ☐	15 ☐
16. Reddings-/zwemvesten	16 ☐	16 ☐
17. Veiligheidstuig	17 ☐	17 ☐
18. Zuurstofapparatuur	18 ☐	18 ☐
19. Zaklantaarn	19 ☐	19 ☐
Stuurhutpersoneel		
20. Stuurhutpersoneel	20 ☐	20 ☐
Reisjournaal/Technisch journaal of daarmee gelijkgesteld journaal		
21. Reisjournal	21 ☐	21 ☐
22. Onderhoudsverklaring	22 ☐	22 ☐
23. Uitgesteld onderhoud	23 ☐	23 ☐
24. Inspectie van het vliegtuig voor de vlucht	24 ☐	24 ☐

Punt		Chec gecontroleerd		Opmerkingen	
B. **Veiligheid/Cabine**					
1. Algemene toestand in de cabine	1			1	
2. Zitplaatsen cabinepersoneel	2			2	
3. EHBO-kit	3			3	
4. Brandblussers	4			4	
5. Zwem-/reddingsvesten	5			5	
6. Veiligheidsgordels	6			6	
7. Nooduitgang, noodverlichting en markering, fakkels	7			7	
8. Glijbanen/reddingvlotten (naargelang vereist)	8			8	
9. Zuurstoftoevoer(bemanning en passagiers)	9			9	
10. Veiligheidsinstructies	10			10	
11. Voldoende cabinepersoneel	11			11	
12. Toegang tot nooduitgangen	12			12	
13. Veiligheid van de bagage van de passagiers	13			13	
14. Voldoende zitplaatsen	14			14	
C. **Toestand van het vliegtuig**					
1. Algemene uitwendige toestand	1			1	
2. Deuren en luiken	2			2	
3. Besturingsorganen	3			3	
4. Wielen en banden	4			4	
5. Onderstel	5			5	
6. Wielruimte	6			6	
7. Inlaat en uitlaat	7			7	
8. Rotorschoepen	8			8	
9. Propellers	9			9	
10. Zichtbare reparaties	10			10	
11. Zichtbare (niet herstelde) schade	11			11	
12. Lekkage	12			12	
D. **Lading**					
1. Algemene toestand van het laadruim	1			1	
2. Gevaarlijke goederen	2			2	
3. Veiligheid van de lading aan boord	3			3	

Voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair programma ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels in de interne markt (Fiscalis 2007 programma)

(2002/C 103 E/27)

COM(2002) 10 def. — 2002/0015(COD)

(Door de Commissie ingediend op 17 januari 2002)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De doelmatige, eenvormige en doeltreffende toepassing van het Gemeenschapsrecht in de interne markt is van wezenlijk belang voor het functioneren van de belastingstelsels, in het bijzonder ter bescherming van de financiële belangen van de lidstaten en de Gemeenschap door het bestrijden van belastingontwijking en -ontduiking, het vermijden van concurrentieverstorende situaties en het verminderen van administratieve problemen voor de overheidsdiensten en de belastingplichtingen.

(2) Beschikking nr. 888/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 maart 1998 houdende vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt (Fiscalis programma) ([1]) heeft in aanzienlijke mate bijgedragen tot het verwezenlijken van deze algemene doelstellingen in de periode van 1998 tot 2002. Het wordt derhalve dienstig geacht het Fiscalis programma met vijf jaar te verlengen. Beschikking nr. 888/98/EG dient derhalve te worden ingetrokken.

(3) Een doeltreffende, doelmatige en intensieve samenwerking tussen de huidige en de toekomstige lidstaten en tussen de laatstgenoemde en de Commissie is belangrijk voor de goede werking van de belastingstelsels in de interne markt.

(4) De ervaring die de Gemeenschap heeft opgedaan met het Fiscalis programma heeft geleerd dat uitwisselingen, seminars en multilaterale controleoefeningen een bijdrage kunnen leveren tot het bereiken van de doelstellingen van het programma doordat zij functionarissen van de verschillende nationale administraties bijeenbrengen in beroepsmatige activiteiten. Deze activiteiten dienen derhalve te worden voortgezet, met dien verstande dat zij worden uitgebreid tot de inkomstenbelasting, de vermogensbelasting en de verzekeringen.

(5) De oprichting en het functioneren van een infrastructuur voor communicatie en gegevensuitwisseling zal een cruciale rol spelen bij het versterken van de belastingstelsels in de Gemeenschap. Vooral het systeem voor de uitwisseling van gegevens betreffende de BTW (VIES) als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 218/92 van de Raad van 27 januari 1992 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) ([2]), heeft aangetoond dat informatietechnologie een belangrijke rol speelt bij het veilig stellen van de inkomsten, terwijl zij de administratieve werkbelasting tot een minimum terugbrengt.

(6) Voor een uniforme toepassing van het Gemeenschapsrecht is het van wezenlijk belang dat de voor de belastingen verantwoordelijke functionarissen een goed gemeenschappelijk begrip hebben van het Gemeenschapsrecht en van de tenuitvoerlegging daarvan in de huidige en de toekomstige lidstaten. Een dergelijk niveau kan enkel worden bereikt door een doeltreffende basis- en vervolgopleiding in de huidige en de toekomstige lidstaten. Aanvullende maatregelen van de Gemeenschap zijn nuttig voor de coördinatie en de begeleiding van dergelijke opleidingsprogramma's.

(7) De met het Fiscalis programma opgedane ervaring heeft geleerd dat door de gecoördineerde ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk opleidingsprogramma de doelstellingen van dit programma bereikt kunnen worden, in het bijzonder wat het verbeteren van de kennis van het Gemeenschapsrecht betreft.

(8) Gebleken is dat een goede talenkennis van de belastingambtenaren de samenwerking vereenvoudigt. De deelnemende landen dienen er derhalve voor te zorgen dat hun ambtenaren de nodige taalopleiding ontvangen.

(9) Hoewel de grootste verantwoordelijkheid hiervoor bij de deelnemende landen ligt, zijn aanvullende maatregelen van de Gemeenschap noodzakelijk voor de coördinatie van deze activiteiten, het beschikbaar stellen van de nodige infrastructuur en het geven van de nodige stimulansen. Niettegenstaande het in artikel 5 van het Verdrag vastgestelde beginsel van de subsidiariteit, kunnen de doelstellingen van de in deze beschikking neergelegde maatregelen niet alle in voldoende mate door de deelnemende landen worden bereikt en is het derhalve wenselijk, gezien de omvang en de gevolgen van de maatregelen, dat een en ander op het niveau van de Gemeenschap plaatsvindt. Overeenkomstig het in dat artikel genoemde beginsel van de proportionaliteit blijft deze beschikking beperkt tot het minimum dat noodzakelijk is voor het bereiken van deze doelstellingen vereist is en reikt zij niet verder dan te dien einde noodzakelijk is.

([1]) PB L 126 van 26.4.1998, blz. 1.

([2]) PB L 24 van 1.2.1992, blz. 1.

(10) In deze beschikking is voor de volledige looptijd van het programma een financieel kader vastgesteld dat het belangrijkste referentiepunt is in de zin van punt 33 van het interinstitutioneel akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ([1]).

(11) Aangezien de voor de tenuitvoerlegging van deze beschikking vereiste maatregelen beheersmaatregelen zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([2]), dienen zij volgens de in artikel 4 van dat besluit bedoelde beheersprocedure te worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGEBIED EN DOELSTELLINGEN

Artikel 1

Het Fiscalis 2007 programma

1. Bij deze beschikking wordt voor de periode van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2007 een meerjarig communautair actieprogramma (Fiscalis 2007), hierna „het programma" genoemd, vastgesteld ter verbetering van het functioneren van de belastingstelsels van de interne markt.

2. De activiteiten van het programma bestaan in:

a) communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling;

b) multilaterale controles door de lidstaten en de kandidaat-lidstaten die bilaterale of multilaterale overeenkomsten hebben gesloten, hetzij onderling, hetzij met lidstaten van de Europese Unie, die dergelijke activiteiten mogelijk maken;

c) seminars;

d) uitwisselingen;

e) opleidingsactiviteiten;

f) andere activiteiten die per geval worden vastgesteld overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 13, lid 2.

Artikel 2

Definities

In deze beschikking wordt verstaan onder:

a) „belastingen": de hiernavolgende belastingen die in de deelnemende landen van toepassing zijn:

i) Belasting over de toegevoegde waarde;

ii) Accijnzen op alcohol- en tabaksproducten en minerale oliën;

iii) Belastingen op inkomen en vermogen als omschreven in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 77/799/EEG ([3]) van de Raad;

iv) Heffingen op verzekeringspremies als omschreven in artikel 3 van Richtlijn 76/308/EEG ([4]) van de Raad;

b) „overheidsdiensten": de voor de belastingen verantwoordelijke diensten van de deelnemende landen;

c) „deelnemende landen": de lidstaten en de in artikel 4 bedoelde landen;

d) „ambtenaar": een functionaris van een overheidsdienst;

e) „uitwisseling": een in het kader van het programma georganiseerd werkbezoek van een ambtenaar van een overheidsdienst in een ander deelnemend land;

f) „multilaterale controle": de gecoördineerde controle van de belastingschulden van een of meer belastingplichtigen door meerdere deelnemende landen die een gemeenschappelijk en complementair belang hebben.

Artikel 3

Doelstellingen

1. Het programma heeft in het algemeen ten doel het functioneren van de belastingstelsels in de interne markt te verbeteren door de samenwerking tussen de deelnemende landen, hun overheidsdiensten en ambtenaren te intensiveren en problemen met betrekking tot de wetgeving en de administratieve praktijk die deze samenwerking bemoeilijken, te onderkennen en daarvoor een oplossing te vinden.

2. De doelstellingen van het programma zijn:

a) Voor de belasting over de toegevoegde waarde:

ondersteuning van de BTW-strategie van de Europese Unie zoals deze is omschreven in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld „Strategie ter verbetering van de werking van het BTW-stelsel in het kader van de interne markt" ([5]), of een dergelijke op een later tijdstip door de Commissie vast te stellen strategie.

b) Voor de accijnzen:

intensivering van de samenwerking tussen de lidstaten met het oog op een meer eenvormige toepassing van de bestaande regels en gemeenschappelijke aanpak van de wettelijke en administratieve aspecten van de accijnzen.

([1]) PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

([2]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

([3]) PB L 336 van 27.12.1977.

([4]) PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18.

([5]) COM(2000) 348 def.

c) Voor de directe belastingen:

meer bekendheid geven aan de beleidsmaatregelen van de Gemeenschap op het gebied van de directe belastingen en ondersteuning van pooling-experimenten, gegevensuitwisseling en andere vormen van administratieve samenwerking.

d) Voor de kandidaat-lidstaten:

tegemoet komen aan de bijzondere behoeften van de kandidaat-lidstaten die met het oog op de toetreding maatregelen nemen op het gebied van de belastingwetgeving en de administratieve capaciteit.

3. De operationele doelstellingen van het programma worden jaarlijks vastgesteld volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 4

Deelneming van kandidaat-lidstaten

Kunnen aan het programma deelnemen:

a) de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de voorwaarden die zijn neergelegd in de Europa-overeenkomsten, de aanvullende protocollen bij deze overeenkomsten en de besluiten van de respectieve Associatieraden.

b) Cyprus, Malta en Turkije, overeenkomstig de bilaterale overeenkomsten terzake die met deze landen zijn gesloten.

HOOFDSTUK II

ACTIVITEITEN VAN HET PROGRAMMA

Artikel 5

Communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling

1. De Commissie en de deelnemende landen dragen zorg dat de hiernavolgende communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling operationeel zijn voorzover het gemeenschapsrecht dit vereist:

a) het gemeenschappelijk communicatienetwerk/de gemeenschappelijke systeeminterface (CCN/CSI) voorzover noodzakelijk ter ondersteuning van de andere in dit lid bedoelde systemen;

b) het systeem voor de uitwisseling van gegevens over de BTW (VIES) en de berichtensystemen daarvan;

c) het „excise movement verification system" (systeem van toezicht op het verkeer van accijnsgoederen);

d) het waarschuwingssysteem voor de accijnzen;

e) het systeem van de „excise duty tables".

2. Nieuwe communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling kunnen worden ingesteld overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 13, lid 2.

3. De communautaire componenten van de communicatiesystemen en de systemen voor gegevensuitwisseling zijn de hardware, de software en de netwerkverbindingen. Deze dienen in alle deelnemende landen gelijk te zijn met het oog op de interconnectie en de interoperabiliteit van de systemen, ongeacht of deze bij de diensten van de Commissie (of een door haar aangewezen onderaannemer) of bij de diensten van de deelnemende landen (of een door hen aangewezen onderaannemer) zijn geïnstalleerd. De Commissie sluit namens de Gemeenschap de nodige contracten om deze componenten operationeel te maken.

4. De niet-communautaire componenten van de communicatiesystemen en de systemen voor gegevensuitwisseling zijn de nationale databanken die deel uitmaken van deze systemen, de netwerkverbindingen tussen de Gemeenschap en de niet-communautaire componenten, alsmede de software en de hardware die elk deelnemend land noodzakelijk acht voor de goede werking van deze systemen in zijn administratie. De deelnemende landen dragen zorg dat de niet-communautaire componenten operationeel blijven en waarborgen de interoperabiliteit van deze componenten met de communautaire componenten.

5. De Commissie coördineert in samenwerking met de deelnemende landen de in lid 1 bedoelde aspecten van de invoering en het functioneren van de communautaire en niet-communautaire elementen van de systemen en de infrastructuur.

Artikel 6

Multilaterale controles

De deelnemende landen kiezen uit de door hen georganiseerde multilaterale controles die waarvan de kosten overeenkomstig artikel 11 ten laste komen van de Gemeenschap. De deelnemende landen leggen de Commissie jaarlijks verslagen en evaluaties van deze controles voor.

Artikel 7

Seminars

De Commissie en de deelnemende landen organiseren gezamenlijk seminars die worden bijgewoond door ambtenaren van de overheidsdiensten, vertegenwoordigers van de Commissie en, indien nodig, andere deskundigen.

Artikel 8

Uitwisseling van ambtenaren

1. De Commissie en de deelnemende landen wisselen ambtenaren uit. De duur van deze uitwisselingen mag niet meer dan een maand bedragen. Elke uitwisseling is gericht op een specifieke activiteit en wordt terdege voorbereid en vervolgens door de betrokken ambtenaren en overheidsdiensten geëvalueerd.

2. De deelnemende landen zorgen er voor dat uitgewisselde ambtenaren daadwerkelijk kunnen deelnemen aan de activiteiten van de gastoverheid. Te dien einde worden dergelijke ambtenaren gemachtigd de taken te verrichten die hen door de gastoverheid overeenkomstig haar rechtssysteem worden toegewezen.

3. Tijdens de uitwisseling wordt de wettelijke aansprakelijkheid van de uitgewisselde ambtenaar bij de uitoefening van diens taken op dezelfde wijze behandeld als de wettelijke aansprakelijkheid van ambtenaren van de gastoverheid. Uitgewisselde ambtenaren zijn gebonden door dezelfde regels van het beroepsgeheim als nationale ambtenaren.

Artikel 9

Opleiding

1. Ter bevordering van een gestructureerde samenwerking tussen de nationale opleidingsorganen en de overheidsambtenaren die bevoegd zijn voor de opleiding op het gebied van de belastingen zullen de deelnemende landen in samenwerking met de Commissie:

a) bestaande opleidingsprogramma's verder ontwikkelen en, indien nodig, nieuwe programma's uitwerken die de gemeenschappelijke grondslag vormen voor de opleiding van ambtenaren, teneinde deze de mogelijkheid te geven de noodzakelijke gemeenschappelijke vakbekwaamheid en vakkennis te verwerven;

b) voorzover dienstig de door elk deelnemend land voor zijn eigen ambtenaren georganiseerde opleidingsprogramma's op het gebied van de belastingen open te stellen voor ambtenaren van alle deelnemende landen;

c) de noodzakelijke gemeenschappelijke instrumenten voor de opleiding op het gebied van de belastingen ontwikkelen.

2. De deelnemende landen dragen bovendien zorg dat hun ambtenaren de voor het verwerven van gemeenschappelijke beroepsbekwaamheid en vakkennis vereiste basis- en vervolgopleiding ontvangen in samenhang met de gemeenschappelijke opleidingsprogramma's, evenals de taalopleiding die noodzakelijk is om deze ambtenaren in staat te stellen een toereikende talenkennis te verwerven.

HOOFDSTUK III

FINANCIËLE VOORZIENINGEN

Artikel 10

Kredieten

De kredieten voor de tenuitvoerlegging van het programma in de periode van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2007 bedragen 56 miljoen euro. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit binnen de grenzen van dit bedrag vastgesteld

Artikel 11

Uitgaven

1. De uitgaven voor de tenuitvoerlegging van dit programma komen ten laste van de Gemeenschap en de deelnemende landen, overeenkomstig het bepaalde in de leden 2, 3 en 4.

2. Komen ten laste van de Gemeenschap:

a) de kosten van de ontwikkeling, de aankoop, de installatie, het onderhoud en het functioneren van de communautaire componenten van de in artikel 5 omschreven communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling, tenzij de Commissie overeenkomstig de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure een andersluidende beslissing neemt;

b) de reis- en verblijfkosten in verband met de multilaterale controles en de uitwisseling van ambtenaren;

c) de reis- en verblijfkosten en andere kosten in verband met seminars en opleidingsactiviteiten;

d) het gedeelte van de kosten van andere activiteiten dat per geval wordt vastgesteld volgens de procedure bedoeld in artikel 13, lid 2.

3. De Commissie stelt, overeenkomstig het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen, de regels voor de terugbetaling van kosten vast en deelt deze aan de deelnemende landen mede.

4. Komen ten laste van de deelnemende landen:

a) 100 % van de kosten van de ontwikkeling, de aankoop, de installatie, het onderhoud en het functioneren van de niet-communautaire componenten van de in artikel 5 omschreven communicatiesystemen en systemen voor gegevensuitwisseling, tenzij de Commissie overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, lid 2, een andersluidende beslissing neemt.

b) het mogelijke verschil tussen de door de Gemeenschap overeenkomstig het bepaalde in lid 1 betaalde kosten en de werkelijke kosten van de activiteit.

c) de kosten van de basis- en vervolgopleiding, met inbegrip van de taalopleiding, van hun ambtenaren.

Artikel 12

Financiële controle

De uit deze beschikking voortvloeiende financieringsbesluiten, overeenkomsten of contracten zijn onderworpen aan financiële controle en, indien nodig, accountantscontroles ter plaatse door de Commissie, in voorkomend geval in samenwerking met het Europees bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en met het Europees Rekenhof. Voor alle krachtens deze beschikking verleende subsidies dient door de begunstigden vooraf schriftelijk toestemming te worden verleend. Deze toestemming zal het aanvaarden door de begunstigden inhouden van een accountantscontrole door het Europees Rekenhof op het gebruik van de financiering die werd verleend.

HOOFDSTUK IV

ANDERE BEPALINGEN

Artikel 13

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, het „Fiscalis comité" genoemd, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en waarvan het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt waargenomen.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 4 van Besluit 1999/468/EG omschreven beheersprocedure van toepassing overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 7 en 8 van dit besluit.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Artikel 14

Vervolgcontrole

1. Het toezicht op de tenuitvoerlegging van het programma geschiedt door middel van een permanente vervolgcontrole door de deelnemende landen in samenwerking met de Commissie.

2. De diensten van de Commissie leggen het in artikel 13, lid 1, bedoelde comité jaarlijks een voortgangsrapport voor waarin voor het gehele programma verslag wordt gedaan van de bereikte resultaten.

3. De overheidsdiensten van de deelnemende landen verstrekken de Commissie alle gegevens die deze nodig heeft om de voortgangsrapporten op zo doeltreffend mogelijke wijze te kunnen opstellen.

Artikel 15

Tussentijdse evaluatie en eindevaluatie

1. Het programma wordt beoordeeld door middel van een tussentijdse evaluatie en een evaluatie achteraf onder verantwoordelijkheid van de Commissie op basis van de door de deelnemende landen opgestelde verslagen. De doelmatigheid en de doeltreffendheid van het programma worden aan de in artikel 3 omschreven doelstellingen getoetst. De evaluaties vinden plaats aan de hand van de in lid 2 bedoelde verslagen.

— Bij de tussentijdse evaluatie worden de eerste resultaten en gevolgen van de activiteiten van het programma onderzocht. Voorts wordt aandacht besteed aan het gebruik van de kredieten, het verloop van de vervolgcontrole en de tenuitvoerlegging.

— De evaluatie achteraf heeft ten doel de doelmatigheid en de doeltreffendheid van de activiteiten van het programma te beoordelen.

2. De deelnemende landen zenden de Commissie

a) uiterlijk op 31 december 2004 een tussentijds evaluatieverslag over de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het programma;

b) uiterlijk op 31 december 2007 een evaluatieverslag achteraf over de doeltreffendheid en de doelmatigheid van het programma.

3. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad de volgende documenten voor

a) uiterlijk op 30 juni 2005 een tussentijds evaluatieverslag over de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het programma evenals een mededeling over de wenselijkheid van de voortzetting van het programma, in voorkomend geval vergezeld van een passend voorstel;

b) uiterlijk op 30 juni 2008 een evaluatieverslag over de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het programma.

Deze verslagen worden eveneens ter informatie aan het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's toegezonden.

4. De in lid 3 bedoelde evaluatieverslagen zijn gebaseerd op de in lid 2 bedoelde verslagen, de in artikel 14, lid 2, bedoelde voortgangsrapporten en alle andere terzake dienende gegevens.

Artikel 16

Intrekking

Beschikking nr. 888/98/EG wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 17

Inwerkingtreding

Deze beschikking treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze beschikking is van toepassing vanaf 1 januari 2003.

Artikel 18

Adressaten

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van aanvullende macrofinanciële bijstand aan Oekraïne

(2002/C 103 E/28)

COM(2002) 12 def. — 2002/0018(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 17 januari 2002)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Commissie heeft het Economisch en Financieel Comité geraadpleegd alvorens dit voorstel in te dienen.

(2) Oekraïne voert fundamentele politieke en economische hervormingen door en doet aanzienlijke inspanningen om zijn economie om te vormen naar het model van een markteconomie.

(3) Oekraïne en de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten hebben een Partnerschaps- en Samenwerkingsovereenkomst gesloten welke zal bijdragen tot de ontwikkeling van een volledige samenwerkingsrelatie.

(4) De kerncentrale te Tsjernobyl werd in december 2000 gesloten, in overeenstemming met hetgeen werd overeengekomen tussen de autoriteiten van Oekraïne, de Groep van zeven en de Europese Unie in een intentieverklaring die werd ondertekend op 21 december 1995.

(5) Het Internationale Monetaire Fonds (IMF) heeft in september 1998 een Extended Fund Facility (EFF) toegestaan aan Oekraïne ten belope van circa 2,3 miljard USD, later verhoogd tot circa 2,6 miljard USD, ter ondersteuning van een economisch programma voor de periode van juli 1998 tot juni 2001; in december 2000 verlengde het IMF de looptijd van deze faciliteit tot augustus 2002; de Wereldbank biedt Oekraïne sinds 1998 omvangrijke steun bij diens hervormingsinspanningen, onder andere door de goedkeuring in september 1998 van een aanpassingslening voor de financiële sector van 300 miljoen USD (Financial Sector Adjustment Loan, FSAL); de Wereldbank zal Oekraïne de komende jaren naar verwachting aanzienlijke financiële steun blijven geven, onder meer door de goedkeuring van een aantal aanpassingsleningen.

(6) De leden van de Club van Parijs besloten in juli 2001 tot een herschikking van de schulden van Oekraïne.

(7) Bij Besluit 94/940/EG [1], Besluit 95/442/EG [2] en Besluit 98/592/EG [3] keurde de Raad macrofinanciële bijstand aan Oekraïne goed voor een bedrag van in totaal 435 miljoen EUR ter ondersteuning van eerdere macro-economische programma's.

(8) De omstandigheden die de verstrekking van de macrofinanciële bijstand aan Oekraïne uit hoofde van Besluit 98/592/EG rechtvaardigden, zijn veranderd en dit besluit dient, evenals de nog niet uitgekeerde bedragen van de bijstand, thans te worden vervangen.

(9) Aanvullende officiële steun van de Gemeenschap is echter benodigd in de context van het onderhavige programma ter ondersteuning van de betalingsbalans, de consolidatie van de deviezenreserve en de vergemakkelijking van de benodigde structurele aanpassing van het land.

(10) De lening van de Gemeenschap dient door de Commissie te worden beheerd.

(11) Het Verdrag voorziet voor de vaststelling van het onderhavige besluit in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

BESLUIT:

Artikel 1

1. De Gemeenschap stelt Oekraïne een langlopende leningfaciliteit beschikbaar met een hoofdsom van ten hoogste 110 miljoen EUR en een maximale looptijd van 15 jaar, om te zorgen voor een houdbare betalingsbalanspositie, om de reservepositie van het land te versterken en om de tenuitvoerlegging van de noodzakelijke structurele hervormingen te vergemakkelijken.

2. Hiertoe wordt de Commissie gemachtigd namens de Europese Gemeenschap de nodige middelen op te nemen, die in de vorm van een lening ter beschikking van Oekraïne worden gesteld.

3. Deze lening wordt in nauw overleg met het Economisch en Financieel Comité beheerd door de Commissie op een wijze die in overeenstemming is met de tussen het IMF en Oekraïne gesloten overeenkomsten.

Artikel 2

1. De Commissie wordt gemachtigd, na overleg met het Economisch en Financieel Comité, met de autoriteiten van Oekraïne overeenstemming te bereiken over de aan de lening te verbinden voorwaarden betreffende het economisch beleid. Deze voorwaarden moeten in overeenstemming zijn met de in artikel 1, lid 3, bedoelde overeenkomsten.

[1] PB L 366 van 31.12.1994, blz. 32.

[2] PB L 258 van 28.10.1995, blz. 63.

[3] PB L 284 van 22.10.1998, blz. 45.

2. De Commissie onderzoekt periodiek, in samenwerking met het Economisch en Financieel Comité en in coördinatie met het IMF, of het economisch beleid van Oekraïne in overeenstemming is met de doelstellingen van deze lening en of aan de daaraan verbonden voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 3

1. De bijstand wordt aan Oekraïne ter beschikking gesteld in ten minste twee tranches. Overeenkomstig artikel 2 wordt de eerste tranche vrijgegeven op voorwaarde dat bevredigende resultaten worden geboekt met het macro-economische programma van Oekraïne zoals overeengekomen met het IMF in de context van de huidige EFF of een vervolgfaciliteit voor hogere krediettranches.

2. Onder voorbehoud van artikel 2 worden één of meer vervolgtranches vrijgegeven op voorwaarde dat de faciliteiten bedoeld in lid 1 op bevredigende wijze worden voortgezet en ten vroegste drie maanden nadat de vorige tranche werd vrijgegeven.

3. De middelen worden betaald aan de centrale bank van Oekraïne.

Artikel 4

1. De in artikel 1 bedoelde transacties tot het opnemen en verstrekken van leningen worden met dezelfde valutadatum afgesloten en mogen voor de Gemeenschap geen looptijdtransformatie, valuta- of renterisico, of enig ander commercieel risico met zich brengen.

2. De Commissie neemt, indien Oekraïne zulks verlangt, de nodige maatregelen om in de voorwaarden van de lening een clausule inzake vervroegde aflossing op te nemen en de toepassing ervan mogelijk te maken.

3. De Commissie kan, op verzoek van Oekraïne en indien de omstandigheden een gunstigere rente op de leningen mogelijk maken, haar oorspronkelijk opgenomen leningen geheel of gedeeltelijk herfinancieren of de desbetreffende financiële voorwaarden herstructureren. De herfinancieringen of herstructureringen geschieden onder de in lid 1 gestelde voorwaarden en mogen niet leiden tot een verlenging van de gemiddelde looptijd van de betrokken lening, noch tot een verhoging van het tegen de lopende wisselkoers omgerekende bedrag dat op de dag van deze herfinanciering of herstructurering nog uitstaat.

4. Alle kosten die de Gemeenschap bij het sluiten en uitvoeren van de transacties uit hoofde van dit besluit maakt, komen ten laste van Oekraïne.

5. Het Economisch en Financieel Comité wordt ten minste eenmaal per jaar in kennis gesteld van de ontwikkelingen met betrekking tot de in de leden 2 en 3 bedoelde verrichtingen.

Artikel 5

Ten minste eenmaal per jaar brengt de Commissie aan het Europees Parlement en aan de Raad een verslag uit, waarin een evaluatie van de tenuitvoerlegging van dit besluit is opgenomen.

Artikel 6

Besluit 98/592/EG wordt ingetrokken.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende zaken, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand en andere financiële aspecten van civiele procedures

(2002/C 103 E/29)

COM(2002) 13 def. — 2002/0020(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 18 januari 2002)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 61, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Europese Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is, te handhaven en te ontwikkelen.

(2) In artikel 65, onder c), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is bepaald dat maatregelen tot afschaffing van de hinderpalen voor de goede werking van civiele procedures, zonodig door bevordering van de verenigbaarheid van de in de lidstaten geldende bepalingen van burgerlijke rechtsvordering, daar ook onder vallen.

(3) De Europese Raad, bijeen te Tampere op 15 en 16 oktober 1999, heeft de Raad gevraagd minimumnormen vast te stellen om in de gehele Unie een adequaat niveau van rechtsbijstand bij grensoverschrijdende rechtszaken te waarborgen.

(4) Het gebrek aan middelen van een persoon die als eiser of verweerder betrokken is bij een geschil, noch de moeilijkheden die verband houden met het grensoverschrijdende karakter van een geschil, mogen de daadwerkelijke toegang tot de rechter belemmeren.

(5) Het voorstel voor een richtlijn is in de eerste plaats bedoeld om bij grensoverschrijdende geschillen een adequaat niveau van rechtsbijstand te waarborgen, maar om dat te kunnen doen, moeten bepaalde gemeenschappelijke minimumnormen worden vastgesteld. Een richtlijn van de Raad is het meest geschikte wetgevingsinstrument om deze doelstelling te bereiken.

(6) De richtlijn is gericht op alle geschillen in burgerlijke zaken, met inbegrip van geschillen op gebied van het handelsrecht, het arbeidsrecht en het consumentenrecht.

(7) Eenieder die betrokken is bij een burgerrechtelijk geschil moet zijn rechten in rechte kunnen doen gelden, ook indien zijn persoonlijke financiële situatie hem niet in staat stelt de proceskosten te dragen.

(8) De rechtsbijstand moet ten minste de daadwerkelijke bijstand van een advocaat en de vrijstelling of de vergoeding van de proceskosten behelzen.

(9) De rechtsbijstand kan adequaat worden geacht wanneer hij de begunstigde daadwerkelijk toegang tot de rechter biedt.

(10) Omdat de rechtsbijstand wordt verleend door de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, met uitzondering van de precontentieuze bijstand van een advocaat indien de begunstigde zijn gewone verblijfplaats niet in die lidstaat heeft, moet deze lidstaat zijn eigen wetgeving toepassen, en daarbij de beginselen van deze richtlijn in acht nemen.

(11) De complexiteit van en de verschillen tussen de rechtsstelsels van de lidstaten, alsook de kosten die inherent zijn aan het grensoverschrijdende karakter van een geschil mogen de toegang tot de rechter niet belemmeren. Derhalve moet de rechtsbijstand de kosten dekken die rechtstreeks verband houden met het grensoverschrijdende karakter van een geschil.

(12) Burgers van de Unie moeten, ongeacht hun verblijfplaats, rechtsbijstand kunnen krijgen indien zij voldoen aan de in de richtlijn gestelde voorwaarden. Dat geldt ook voor onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven.

(13) Indien rechtsbijstand wordt toegekend, moet deze de gehele procedure bestrijken, inclusief de kosten om een uitspraak uitvoerbaar te verklaren of ten uitvoer te leggen; de begunstigde blijft die bijstand ontvangen wanneer tegen hem beroep wordt ingesteld.

(14) De justitiële samenwerking tussen de lidstaten in burgerlijke zaken moet goed worden georganiseerd ten einde de burger en de beroepskringen goed te informeren en de verzending van verzoeken om rechtsbijstand van de ene lidstaat naar de andere eenvoudiger en sneller te laten verlopen.

(15) De Europese Overeenkomst inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand die in 1977 te Straatsburg is ondertekend, en waarin is bepaald dat de Overeenkomstsluitende partijen de verzendende en ontvangende autoriteiten aanwijzen alsook het systeem voor de directe verzending van de verzoeken beschrijven, blijft overigens van toepassing in de betrekkingen tussen de lidstaten en de derde staten die partij zijn bij deze overeenkomst. Daarentegen komt deze richtlijn in de plaats van de hierboven genoemde overeenkomst voorzover het de betrekkingen tussen de lidstaten betreft.

(16) Het kennisgevings- en verzendingssysteem dat in de richtlijn wordt beschreven, is rechtstreeks gebaseerd op de regelingen welke zijn ingevoerd bij de Europese overeenkomst. Er moet een termijn voor de verzending van verzoeken om rechtsbijstand worden ingevoerd; daarin voorziet de overeenkomst van 1977 niet. De vaststelling van een relatief korte termijn spoort met de goede werking van justitie.

(17) Een standaardformulier voor de verzending van verzoeken om rechtsbijstand bij grensoverschrijdende geschillen, zou het verloop van de procedures vergemakkelijken en bespoedigen.

(18) Rekening houdend met de verschillen in de kosten die verband houden met een geschil en met de verschillen in levensstandaard, moeten de lidstaten de vrijheid behouden drempels vast te stellen waarboven iemand geacht wordt de proceskosten zelf te kunnen dragen, op zo'n manier dat de doelstellingen van de richtlijn worden verwezenlijkt.

(19) De doelstellingen van de richtlijn kunnen evenwel niet worden bereikt indien de aanvragers van rechtsbijstand niet de mogelijkheid wordt gelaten om te bewijzen dat zij de proceskosten niet kunnen dragen, zelfs wanneer hun middelen de inkomensgrens overschrijden die is vastgesteld door de lidstaat waar de zaak wordt behandeld.

(20) De mogelijkheid om een beroep te doen op particuliere regelingen of overeenkomsten die de daadwerkelijke toegang tot de rechter garanderen, is geen vorm van rechtsbijstand. Die mogelijkheid kan er evenwel toe leiden dat de betrokken persoon geacht wordt de proceskosten te kunnen dragen ondanks zijn ongunstige financiële situatie.

(21) De lidstaten moeten in staat worden gesteld verzoeken om rechtsbijstand voor kennelijk ongegronde vorderingen af te wijzen, zonder evenwel op de zaak te prejudiciëren met betrekking tot de beoordeling van de slaagkansen van de aanvrager van de rechtsbijstand.

(22) De richtlijn heeft geen betrekking op rechtspersonen, met uitzondering van rechtspersonen zonder winstoogmerk, zoals consumentenorganisaties, die zich tot de rechter wenden om algemene belangen die van rechtswege erkend worden, te beschermen. Dit beginsel spoort met de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen (Richtlijn 98/27/EG van 19 mei 1998) ([1]).

([1]) PB L 166 van 11.6.1998, blz. 51.

(23) Ongeacht of het gaat om traditionele gerechtelijke, dan wel buitengerechtelijke procedures, zoals bemiddeling, moet rechtsbijstand op dezelfde voorwaarden worden toegekend, ingeval het gebruik van dergelijke procedures door de wet wordt bevorderd.

(24) Het vooruitzicht van een partij bij een geschil om de met het proces verband houdende kosten of de kosten van de advocaat te moeten betalen, ook indien zij in het gelijk wordt gesteld, vormt een belemmering van de toegang tot de rechter. De billijke terugbetaling van die kosten, door de in het ongelijk gestelde partij, verhelpt dit nadeel. De bescherming van zwakke partijen, met name op het gebied van het arbeidsrecht en het consumentenrecht, kan uitzonderingen op dit beginsel rechtvaardigen.

(25) Er zij op gewezen dat de invoering van minimumnormen de lidstaten niet belet gunstiger bepalingen in te voeren voor degenen die voor rechtsbijstand in aanmerking komen.

(26) Aangezien de doelstellingen van de beoogde maatregel niet op afdoende wijze kunnen worden verwezenlijkt door de lidstaten en derhalve beter kunnen worden verwezenlijkt op communautair niveau, kan de Gemeenschap maatregelen treffen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel dat is neergelegd in artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in hetzelfde artikel wordt verwoord, gaat de richtlijn niet verder dan wat nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken.

(27) Deze richtlijn is in overeenstemming met de grondrechten en neemt de beginselen in acht die onder meer erkend zijn in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De richtlijn is er in het bijzonder op gericht de toepassing te bevorderen van het beginsel dat rechtsbijstand wordt verleend aan eenieder die niet over toereikende financiële middelen beschikt, voorzover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen, overeenkomstig artikel 47, lid 3 van het Handvest.

(28) [Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, nemen het Verenigd Koninkrijk en Ierland niet deel aan de aanneming van deze richtlijn.] [Overeenkomstig artikel 3 van het protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland laten weten dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze richtlijn.]

(29) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van de onderhavige richtlijn, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen en toepassingsgebied

Deze richtlijn is gericht op de verbetering van de toegang tot de rechter bij grensoverschrijdende zaken, door middel van gemeenschappelijke minimumvoorschriften betreffende rechtsbijstand en andere aspecten van civiele procedures.

De richtlijn heeft betrekking op alle civiele procedures, ongeacht de rechterlijke instantie die het geschil moet beslechten.

Artikel 2

In de zin van deze richtlijn betekent:

Rechtsbijstand: alle middelen die iemand ter beschikking worden gesteld teneinde hem de daadwerkelijke toegang tot de rechter te garanderen ingeval zijn financiële middelen niet volstaan om de kosten van het geschil te dragen.

Civiele procedure: elk geschil op het gebied van het burgerlijk recht, met inbegrip van het handelsrecht, het arbeidsrecht en het consumentenrecht.

Kosten van het geschil: de met het proces verband houdende kosten en het honorarium van de advocaat.

Artikel 3

Het recht op rechtsbijstand

Elke natuurlijke persoon die als eiser of verweerder betrokken is bij een burgerrechtelijk geschil heeft recht op adequate rechtsbijstand wanneer zijn middelen in de zin van artikel 13 niet toereikend zijn om zijn rechten voor de rechter te doen gelden, onverminderd de bepalingen van artikel 14.

Rechtsbijstand omvat met name de daadwerkelijke bijstand van een advocaat en/of een ander, bij wet tot vertegenwoordiging in rechte gemachtigd persoon, teneinde de betrokkene in de precontentieuze fase bij te staan en hem in rechte te vertegenwoordigen, alsook de vrijstelling of de vergoeding van de proceskosten.

De lidstaten kunnen de begunstigde van de rechtsbijstand ertoe verplichten deze bijstand aan het eind van de procedure geheel of gedeeltelijk terug te betalen ingeval zijn financiële toestand ondertussen merkbaar verbeterd is.

Artikel 4

Verantwoordelijkheid voor de rechtsbijstand

De rechtsbijstand wordt toegekend door de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, overeenkomstig de nationale wetgeving en met inachtneming van de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 5

Vergoeding van de kosten die verband houden met het grensoverschrijdende karakter van het geschil

De rechtsbijstand die wordt toegekend in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, omvat ook de bijkomende kosten die rechtstreeks verband houden met het grensoverschrijdende karakter van het geschil.

Bij deze kosten gaat het met name om kosten van tolken en vertalingen en om reiskosten, voorzover de fysieke aanwezigheid van de betrokken partijen ter zitting verplicht is.

De lidstaat van verblijf van de aanvrager van de rechtsbijstand kent rechtsbijstand toe om de kosten te dekken die in die lidstaat worden gemaakt, in het bijzonder voor de bijstand van een lokale advocaat.

Artikel 6

Non-discriminatie

De lidstaten verlenen zonder onderscheid rechtsbijstand aan de burgers van de Unie en de onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

Artikel 7

Continuïteit van de rechtsbijstand

De rechtsbijstand wordt ook aan de begunstigde toegekend om de kosten te dekken om een uitspraak in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, uitvoerbaar te verklaren of ten uitvoer te leggen, onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 3.

Het bepaalde in artikel 50 van Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, is van toepassing op exequaturprocedures.

De begunstigde blijft rechtsbijstand genieten ingeval tegen hem een rechtsmiddel wordt ingesteld. Indien de begunstigde een rechtsmiddel instelt, wordt het verzoek om rechtsbijstand opnieuw behandeld.

Artikel 8

Behandeling van de verzoeken

De nationale autoriteiten die terzake van de verzoeken om rechtsbijstand bevoegd zijn, zorgen ervoor die verzoeken met de grootste doorzichtigheid te behandelen.

Elk afwijzingsbesluit wordt met redenen omkleed.

De lidstaten voeren de mogelijkheid in om beroep in te stellen tegen een besluit waarbij het verzoek om rechtsbijstand wordt afgewezen.

Artikel 9

Indiening en verzending van verzoeken om rechtsbijstand

Aanvragers van rechtsbijstand die hun gewone verblijfplaats hebben in een andere lidstaat dan die waar de zaak wordt behandeld, kunnen een verzoek om rechtsbijstand indienen in de lidstaat van hun gewone verblijfplaats.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verblijf zenden dit verzoek binnen acht dagen aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten waar het verzoek wordt behandeld.

Documenten die in het kader van deze richtlijn worden verzonden, hoeven niet te worden gelegaliseerd of aan soortgelijke formaliteiten te worden onderworpen.

De lidstaten vragen geen vergoeding voor de diensten die overeenkomstig lid 2 worden verleend.

De verzendende autoriteiten kunnen weigeren een kennelijk niet-ontvankelijk verzoek door te sturen, in het bijzonder wanneer het niet om een civiele procedure gaat.

De verzoeken om rechtsbijstand die overeenkomstig de procedure van deze richtlijn worden verzonden, worden gesteld in de taal van de ontvangende autoriteit of in een andere taal die door die autoriteit wordt geaccepteerd.

De bepalingen van deze richtlijn komen in de plaats van de Europese Overeenkomst inzake het verzenden van verzoeken om rechtsbijstand die in 1977 te Straatsburg is ondertekend, voorzover het de betrekkingen tussen de lidstaten betreft.

Artikel 10

Kennisgeving aan de Commissie

De lidstaten dienen bij de Commissie de lijst in van de autoriteiten die bevoegd zijn voor de verzending en de ontvangst van de verzoeken. Deze lijst wordt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

De lidstaten dienen bij de Commissie de lijst in van de officiële talen van de Europese Unie waarin, naast de eigen taal of talen, de verzoeken om rechtsbijstand die naar de betrokken autoriteiten worden gezonden, mogen worden gesteld.

Artikel 11

Standaardformulier

Teneinde de verzending van verzoeken te vergemakkelijken stelt de Commissie een standaardformulier op, waarbij zij wordt bijgestaan door het comité dat is genoemd in Verordening (EG) nr. 1348/2000 [1] van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

[1] PB L 160 van 30.6.2000, blz. 37.

Artikel 12

Spoedprocedure

De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om rechtsbijstand die worden ingediend door personen die niet verblijven in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, binnen een redelijke termijn vóór de zitting worden behandeld.

Artikel 13

Voorwaarden inzake financiële middelen

De lidstaten kennen rechtsbijstand toe aan natuurlijke personen die partij zijn bij een in hun jurisdictie vallend geschil en die de kosten van het geschil niet kunnen dragen wegens hun persoonlijke financiële toestand.

De lidstaten kunnen een inkomensgrens invoeren waarboven de aanvrager van de rechtsbijstand wordt geacht de kosten van het geschil zelf te kunnen dragen. Bij de vaststelling van deze inkomensgrens wordt rekening gehouden met verschillende objectieve criteria zoals de kosten van levensonderhoud en de proceskosten.

De aanvrager van de rechtsbijstand die niet voldoet aan de voorwaarden van het voorgaande lid, kan evenwel het bewijs leveren dat hij de kosten van het geschil niet kan dragen, met name als gevolg van de verschillen in de kosten van levensonderhoud tussen de lidstaat van verblijf en de lidstaat waar de zaak wordt behandeld, in welk geval hem rechtsbijstand wordt toegekend.

De aanvrager van de rechtsbijstand wordt geacht de kosten van het geschil te kunnen dragen indien hij in een bepaalde zaak een beroep kan doen op particuliere financieringsmechanismen op grond waarvan het honorarium van de advocaat niet verschuldigd is ingeval hij het proces verliest en de met het proces verband houdende kosten in dit geval door een derde worden gedragen.

Artikel 14

Voorwaarden die verband houden met de grond van de zaak

De lidstaten kunnen bepalen dat verzoeken om rechtshulp voor een kennelijk ongegronde vordering door de bevoegde autoriteiten kunnen worden afgewezen.

Artikel 15

Toepassing op rechtspersonen

Rechtsbijstand wordt toegekend aan rechtspersonen zonder winstoogmerk die gevestigd zijn op het grondgebied van een lidstaat, wanneer de rechtsvordering gericht is op de bescherming van algemene belangen die van rechtswege erkend worden en de betrokkenen niet over voldoende middelen beschikken om de proceskosten te kunnen dragen, onverminderd de bepalingen van artikel 14.

Artikel 16

Buitengerechtelijke procedures

Rechtsbijstand wordt ook toegekend bij buitengerechtelijke beslechting van geschillen wanneer het gebruik van een dergelijk middel bij wet wordt bevorderd of wanneer de partijen bij het geschil door de rechter naar een dergelijk middel zijn verwezen.

Artikel 17

Terugbetaling van de met het proces verband houdende kosten en het honorarium van de advocaat

De lidstaten voorzien erin dat de in het gelijk gestelde partij recht heeft op een billijke, gedeeltelijke of volledige terugbetaling van de kosten van het geschil door de in het ongelijk gestelde partij.

De lidstaten kunnen uitzonderingen op dit beginsel invoeren teneinde een adequate bescherming van zwakke partijen te garanderen.

De lidstaten kunnen bepalen dat de terugbetaling niet verschuldigd is of voor rekening van de staat komt wanneer de in het ongelijk gestelde partij rechtsbijstand heeft genoten.

Artikel 18

Informatie

De bevoegde nationale autoriteiten werken samen teneinde het publiek en de beroepskringen over de verschillende rechtsbijstandsystemen te informeren, met name via het Europees justitieel netwerk op het gebied van burgerlijke en handelszaken, dat is opgericht bij Beschikking nr. 2001/470/EG van de Raad.

Artikel 19

Gunstiger bepalingen

De bepalingen van deze richtlijn verhinderen niet dat de lidstaten bepalingen invoeren die gunstiger zijn voor de aanvragers van rechtsbijstand.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de [twintigste] dag volgend op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 21

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

In de bepalingen die de lidstaten aannemen of bij de officiële publicatie daarvan wordt naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.